THE BOOK ON MEDIUMS

A Guide For Mediums and Invocators

ALLAN KARDEC

İçindekiler

Başlık

Telif hakkı

İçindekiler

Çevirmenin Önsözü

giriiş

BİRİNCİ BÖLÜM: ÖN GÖZLEMLER

- BÖLÜM 1: Ruhlar Var mıdır?
- BÖLÜM 2: Muhteşem ve Doğaüstü
- BÖLÜM 3: Metodoloji ve Süreç
- BÖLÜM 4: Teoriler

İKİNCİ BÖLÜM: RUH TANIMLARI

- BÖLÜM 1: Ruhların Madde Üzerindeki Etkisi
- BÖLÜM 2: Fiziksel Tezahürler – Masanın Dönmesi
- BÖLÜM 3: Akıllı Tezahürler
- BÖLÜM 4: Fiziksel Tezahürler Teorisi
- BÖLÜM 5: Spontan Fiziksel Tezahürler

BÖLÜM 6: Görsel Tezahürler

BÖLÜM 7: İkili Bedensellik ve Başkalaşım

BÖLÜM 8: Görünmez Dünya Laboratuvarı

BÖLÜM 9: Perili Yerler

BÖLÜM 10: Ruhsal İletişimlerin Doğası

BÖLÜM 11: Sematoloji ve Tipoloji

BÖLÜM 12: Pnömatografi veya Doğrudan Yazma – Pnömatofoni veya Doğrudan Ruh Sesleri

BÖLÜM 13: Psikografi

BÖLÜM 14: Medyumlar

BÖLÜM 15: Yazma Ortamları

BÖLÜM 16: Özel Ortamlar

BÖLÜM 17: Medyumların Oluşumu

BÖLÜM 18: Medyumluğun Zorlukları ve Tehlikeleri

BÖLÜM 19: Ruhsal İletişimde Medyumun Rolü

BÖLÜM 20: Ortamın Zihinsel ve Ahlaki Etkisi

BÖLÜM 21: Çevrenin Ruhsal Tezahürler Üzerindeki Etkisi

BÖLÜM 22: Hayvanların Medyumluğu

BÖLÜM 23: Saplantı

BÖLÜM 24: Ruhların Kimliği

BÖLÜM 25: Çağrılar

BÖLÜM 26: Ruhlara Sorulabilecek Sorular

BÖLÜM 27: Çelişkiler ve Aldatmacalar

BÖLÜM 28: Şarlatanlar

BÖLÜM 29: Spiritist Toplantılar ve Topluluklar

BÖLÜM 30: Paris Psikolojik Araştırmalar Derneği

BÖLÜM 31: Ruhların Tezleri

BÖLÜM 32: Ruh Sözlüğü

Ayrıca White Crow Books'tan ciltli kitaplar da mevcuttur

MEDYALAR HAKKINDA KİTAP

VE DUACILARA YÖNELİK BİR REHBER

Allan Kardec tarafından

Medyumlar Hakkındaki Kitap

White Crow Books, bir baskıdır

İçindekiler

Çevirmenin Önsözü

giriş

BİRİNCİ BÖLÜM: ÖN GÖZLEMLER

BÖLÜM 1: RUHLAR VAR MIDIR?

BÖLÜM 2: HARİKA VE DOĞAÜSTÜ

BÖLÜM 3: YÖNTEM VE SÜREÇ

Materyalistler – Aşırı Materyalistler – Materyalistler daha iyi bir hipotezin olmamasından – Şüpheciler cehaletten, kötü niyetten, kişisel çıkarcılıktan, sahtekârlıktan, korkaklıktan (manevi korkaklıktan), dini kuşkulardan, aldatmacalardan – Üç Sınıf Spiritist – Deneysel Spiritistler – Kusurlu Spiritistler – Hıristiyan veya Gerçek Spiritistler – Spiritizmi araştırmada çalışma düzeni.

BÖLÜM 4: TEORİLER

Spiritizm ile ilgili farklı görüşler – İnkar Teorileri – Şarlatanlık – Delilik – Halüsinasyon – Kas Çatlamaları; Fiziksel Nedenler – Yansıma veya Beyinsel Hareket – Olumlu Teoriler – Kolektif Ruh – Uyurgezerler – Karamsarlar – Şeytani veya Cincil – İyimserler – Spiritist Olmayanlar veya Mono-Spiritistler – Çoklu-Spiritistler veya Poli-Spiritistler – Maddi Ruh Teorisi.

İKİNCİ BÖLÜM: RUH TANIMLARI

BÖLÜM 1: RUHLARIN MADDE ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

BÖLÜM 2: FİZİKSEL BELİRTİLER – MASA DÖNÜŞÜMÜ

BÖLÜM 3: AKILLI TANIMLAR

BÖLÜM 4: FİZİKSEL BELİRTİLER TEORİSİ

Hareketler ve yükselmeler – Sesler – Cisimlerin ağırlıklarının geçici olarak artması ve azalması.

BÖLÜM 5: KENDİLİĞİNDEN FİZİKSEL BELİRTİLER

Gürültüler, patırtı ve kargaşalar – Etrafa fırlatılan şeyler – Odalara kendiliğinden getirilen nesneler – Bu olaylarla ilgili bir Ruhun ifadeleri.

BÖLÜM 6: GÖRSEL BELİRTİLER

Hayaletlerin teorik açıklaması – Halüsinasyon Teorisi.

BÖLÜM 7: İKİLİ ŞİRKETLİLİK VE DEĞİŞİM

İnsanların ruhlarının bedende belirmesi – İkizler – Liguori'li Aziz Alfonso ve Padova'lı Aziz Antonius – Vespasianus – Başkalaşım – Görünmezlik.

BÖLÜM 8: GÖRÜNMEZ DÜNYANIN LABORATUVARI

Ruhsal giyim – Somut nesnelerin kendiliğinden oluşumu – Maddenin özelliklerinin değiştirilmesi – Hayvansal manyetizmanın tedavi edici etkisi.

BÖLÜM 9: PERİLİ YERLER

BÖLÜM 10: RUH İLETİŞİMLERİNİN DOĞASI

Kaba – anlamsız – ciddi – öğretici iletişimler.

BÖLÜM 11: SEMATOLOJİ VE TİPTOLOJİ

İşaretlerin dili – rap ve tilt – Alfabetik tipoloji.

BÖLÜM 12: PNEUMATOGRAFİ VEYA DOĞRUDAN YAZI - PNEUMATOFONİ VEYA DOĞRUDAN RUH SESLERİ

BÖLÜM 13: PSİKOGRAFİ

Dolaylı Psikografi: Planşet vb. – Doğrudan veya Manuel Psikografi.

BÖLÜM 14: ORTAMLAR

Fiziksel Medyumlar – Hassas veya Etkilenebilir Medyumlar

– Duruişiti Medyumlar – Trans Medyumlar – Durugörü Medyumlar – Uyurgezerlik Medyumları – Şifa Medyumları – Otomatik Yazma.

BÖLÜM 15: YAZMA ORTAMLARI

Mekanik Ortamlar – Sezgisel Ortamlar – Yarı Mekanik Ortamlar – İlham Verici veya İstemsiz Ortamlar – Şimdiki Zamanda Var Olan Ortamlar.

BÖLÜM 16: ÖZEL ORTAMLAR

Medyumların Özel Yetenekleri – Çeşitli medyum çeşitlerinin sinoptik tablosu.

BÖLÜM 17: ORTAMLARIN OLUŞUMU

Medyumluğun Gelişimi – Medyumların Yazımında Değişiklikler – Medyumluğun Kaybı ve Askıya Alınması.

BÖLÜM 18: MEDYUMLULUK ZORLUKLARI VE TEHLİKELERİ

Medyumluğun Sağlık Üzerindeki Etkisi – Aynısı Beyin Üzerindeki Etkisi – Aynısı Çocuklar Üzerindeki Etkisi.

BÖLÜM 19: RUH İLETİŞİMİNDE MEDYUMU ROLÜ

Medyumun Etkisi – Hareketsiz bedenlere atfedilen medyumluk – Bazı medyumların henüz hiçbir bilgi sahibi olmadıkları diller, müzik, resim vb. konulardaki yetenekleri – Bir Ruhun Ruh-Tezahürlerinde medyumların eylemleri üzerine tezi.

BÖLÜM 20: ORTAMIN ZİHİNSEL VE AHLAKİ ETKİSİ

Sorular – Ruhsal Tezahürler Üzerindeki Medyumların Zihinsel ve Ahlaki Etkileri Üzerine Bir Ruhun Tezi.

BÖLÜM 21: ÇEVRENİN RUHSAL MANİFESTASYONLAR ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

BÖLÜM 22: HAYVANLARIN MEDYUMLUĞU

BÖLÜM 23: TAKINTI

Basit Saplantı – Hayranlık – Boyun Eğme – Saplantının Nedenleri – Saplantıyla Mücadele Yolları.

BÖLÜM 24: RUHLARIN KİMLİĞİ

Kimliğin Elde Edilebilir Kanıtları – İyi ve Kötü Ruhlar Arasındaki Ayrım – Ruhların Doğası ve Kimliği Üzerine Sorular.

BÖLÜM 25: ÇAĞRILAR

Genel Hususlar – Çağrılabilen Ruhlar – Ruhlara Hitap Yöntemi – Özel Çağrıların Faydası – Çağrılma Hakkında Sorular – Hayvanların Çağrılması – Yaşayan İnsanların Çağrılması – İnsan Telepatisi.

BÖLÜM 26: RUHLARA YÖNELİK SORULAR

Ön Gözlemler – Ruhların hoşuna giden veya gitmeyen sorular – Gelecekle ilgili sorular – Geçmiş ve gelecekteki varoluşlarla ilgili sorular – Ahlaki ve dünyevi çıkarlarla ilgili sorular – Ruhların kaderiyle ilgili sorular – Sağlıkla ilgili sorular – İcatlar ve keşiflerle ilgili sorular – Gizli hazinelerle ilgili sorular – Diğer dünyalarla ilgili sorular.

BÖLÜM 27: ÇELİŞKİLER VE ALDATMACALI HİKAYELER

BÖLÜM 28: ŞARLATANLAR

Paralı Asker Medyumluğu – Sahte Spiritizm

BÖLÜM 29: SPİRİTİST TOPLANTILAR VE TOPLUMLAR

Genel Toplantılar – Toplumlar olarak adlandırılanlar – Çalışma konuları – Toplumlar arasındaki rekabet.

BÖLÜM 30: PSİKOLOJİK ÇALIŞMALAR İÇİN PARİS DERNEĞİ

BÖLÜM 31: RUHLAR TARAFINDAN YAPILAN AYRIMLAR

Spiritizm – Medyumlar – Toplantılar – Apokrif İletişimler Üzerine.

BÖLÜM 32: RUHÇU SÖZLÜĞÜ

Çevirmenin Önsözü

TÇevirmenin artık İngilizce okuyucuların da erişimine sunmanın mutluluğunu yaşadığı Kardec dizisinin İKİNCİ CİLT'İ , bu dizinin ilk cildi olan *Ruhların Kitabı'nda ortaya konulan teorik prensiplerin deneysel uygulamasını ele almaktadır.*

Bu iki kitap sadece birbirini karşılıklı olarak açıklamakla kalmaz, aynı zamanda her birinin diğerini zorunlu tamamlayıcısı olarak ima ettiği söylenebilir. Çünkü, *Ruhlar Kitabı'nda ortaya konulan ilkeler doğruysa, Medyumlar Kitabı'nda* ele alınan olgular olağan bir şekilde gerçekleşmelidir; oysa, *Medyumlar Kitabı'nda ele alınan olgular gerçekten gerçekleşiyorsa, gerçekleşmeleri Ruhlar Kitabı'nda* ortaya konulan ilkelerin doğruluğunu kanıtlar , çünkü bu olgular, hem başka hiçbir teoriyle açıklanamaz, hem de bu eserde ortaya konulan teorik ilkelerin yardımıyla kolayca açıklanabilir.

Medyumların Kitabı, modern spiritist "tezahürlerin" gerçekliğini kişisel olarak tespit ederek ve bunları üreten ölmüş erkek ve kadınların ruhlarının sürekli varlığına dair verdikleri kanıtla, eğer varsa, Materyalizmden Spiritüalizme getirilmesi gereken Materyalistlere hitap etmemektedir. Bu kitap, yalnızca insanda, bedenden sonra da varlığını sürdüren bilinçli bir bireysellik ilkesi olduğuna inanan ve dolayısıyla, 1. olarak, insan yaşamının evriminde YASA'nın eylemini ve 2. olarak, evrenin Anlaşılmaz yaratıcısının varlığını kabul eden, bu YASA'nın Bilgeliğinin ve İradesinin ifadesi olduğu ve dolayısıyla, daha da ötesi, İlahi Takdirin, dünyevi yaşamımızın çeşitli bölümleriyle ilgilenen bilimler için yaptığı gibi, dünya dışı ilişkilerimiz hakkındaki bilgimizin ilerlemesi için de devam etmesinin beklenebileceğini kabul etmeye hazır olanlara hitap etmektedir.

Mesela matematik bilimi her insana açıktır; fakat onun temel ilkeleri ancak bir Öklid'in zihni aracılığıyla dünyaya verilmiştir.

Astronomi, Kimya, Elektrik vb. tüm insanların inceleme ve araştırmasına açıktır; ancak bu bilimlerin her birinin *temeli* , diğerlerininki gibi, çok sayıda araştırmacı tarafından değil, daha sonraki araştırmacıların inşa etmeye devam ettiği temeller üzerine inşa edilen bir üstadın içgörüsü tarafından oluşturulmuştur.

Çevremizdeki dünyaya en yüzeysel bir bakış bile, yeryüzündeki insanların henüz zekâ ve ahlak açısından çok az bir ortalama başarıya sahip olduklarını göstermeye yeter; ve bu nedenle, zaman zaman aralarında enkarne olan ve belirli bir yönde daha hızlı ilerlemelerine yardımcı olmak amacıyla, daha ileri dünyalardan gelen ruhlar tarafından, entelektüel araştırmanın her alanında ilerlemelerine yardımcı olunması gerekir.

Zihinsel ve ahlaki geri kalmışlıkları nedeniyle, insanlar bu İlahi Takdir tarafından verilen öncülerin üstünlüğünü fark etmekte yavaştırlar ve böyle bir üstünlüğün var olabileceği önerisini, öz sevgilerine aykırı olarak görmeye eğilimlidirler. Bu nedenle, daha net içgörülerini kabul etmeden önce genellikle "peygamberleri taşlamaktadırlar"; ancak her zaman bu içgörülerin, her bilim dalının daha da gelişmesinin üzerinde çalışılması gereken gerçek zemin olduğunu algılayarak sona erdikleri için, yavaş da olsa, insan bilgisinin ilerlemesi kesindir. Ancak, her öğrenci, geçmişin ustalarının sağladığı temelleri görmezden gelerek, ab initio , kendisi için kendi bilim bölümünü kurmaya girişirse, bu ilerleme ne oranda başarılabilir? Örneğin, her matematikçi, kendisinden daha olgun bir zekanın yardımını kabul etmeyi zihinsel onuruna aykırı olarak görse ve kendi düşüncesinden, kendi "Öklid"ini kendisi için geliştirmeyi zorunlu görse?

Bu akıl yürütmeyi Kardec kitaplarında yer alan din felsefesi sistemine uyguladığımızda, ruhların varlığı ve bize verebilecekleri bilgiler konusunda

düşünce ve deney alanının herkese açık olmasına rağmen, bu yeni araştırma alanında Tanrı tarafından verilmiş bir *hakikat* temeline *duyulan* ihtiyaç, diğer herhangi bir araştırma alanında olduğundan daha da acildir; bunun nedenleri şunlardır:

Birincisi, insanlarla en sık ve düzenli olarak iletişim kuran ruhlar, tam da onlara fikir ve duygu bakımından en yakın olanlardır ve dolayısıyla *sempati duydukları insanlardan çok daha fazlasını bilmediklerinden* , sadece dar görüşlü, tutarsız ve hatalı ifadeler ortaya koyabilirler; ve ikincisi, ruh-ilişkisi fenomenlerinin bizi götürmesi amaçlanan *insan hayatının gerçek açıklaması , onun bize yalnızca daha yüksek bir bilgi ve saflık derecesine ulaşmış ve insanların emri altında olmadıkları* için öğretilerini yalnızca İlahi düzenlemeye göre, onu almaya hazır bir merkezde ve bu öğretinin kanalı olarak kendilerinin seçtiği üst aklın yardımıyla iletecek olan zekâlar tarafından bildirilebilen diğer varoluş biçimleri ve alemleriyle olan bağlantısında bulunacaktır; bu *öğreti , daha az aydınlanmış ruhların büyük kitlesinin çeşitli tutarsız ifadelerinden zorunlu olarak farklı olacaktır* . Ve böyle bir öğretinin iddia ettiği gibi olduğunun kanıtı, *yani ilerlememiz için elzem olan konularla ilgili olarak üstün ruhlar tarafından verilen bilgi, ancak şeylerin doğası gereği bunları kendi başımıza bulamayız - ve bu nedenle onlar, İlahi Takdir tarafından bize bildirmekle görevlendirilmişlerdir - ancak insan yaşamının doğası ve amacı, İlahi Takdirin yolları, görev ve kader üzerine tuttuğu ışıkta bulunabilir* .

Allan Kardec'in geliştirmekle görevlendirildiği varoluş teorisini *ciddi bir şekilde inceleyen* herkes , bu teorinin, az önce ileri sürülen gerçeklik ve üstünlük kanıtlarını kesin olarak sunduğu kanaatine varmıştır; ve bu nedenle, onu, tüm bilimlerin temellerinin öğrenciler tarafından kabul edildiği gibi kabul ederler: yani, *kapsamlı olarak değil* , daha ileri keşiflerin gerçek temeli olarak kabul ederler – *keyfi bir otorite meselesi olarak değil* ,

içsel makullüğü ve başka hiçbir teorinin çözemeyeceği hayatın büyük sorunlarına verdiği tatmin edici çözümlerin geniş temelinde.

The Mediums' Book'un yüksek ahlaki tonu , Allan Kardec'in tüm yazılarında olduğu gibi, iletişimlerini olağanüstü bir Netlik ve düşünce erişimiyle koordine ettiği ruhlar tarafından sık sık tekrarlanan şu iddiayla uyum içindedir: ruhlar ve insanlar arasında şimdi kurulmakta olan açık iletişimin *amacı* , sadece Merakın tatmini, sadece ilgi çekici araştırma Alanının genişletilmesi, hatta mezardan sonra devam eden varlığımızın kesinliğinin verilmesi değildir; ancak *bu iletişimin tek amacı, insan ırkının ahlaki gelişimidir ve bunu, insan yaşamının doğası ve amacı üzerine atacağı yeni ışıkla gerçekleştirecektir . Bize , şimdiki zamanımızın her zaman geçmişimizin sonucu ve geleceğimizin hakemi olduğunu ve bilgelik ve iyilikseverliğin edinilmesinin mutluluğun tek koşulu olduğunu* göstererek , bu iletişim bize bilgi arayışı ve nezaket uygulaması için en güçlü teşviki sağlayacaktır; ve böylece insanlığın kademeli olarak iyileşmesini sağlayacak ve dünyayı şu anki haliyle bir ceza ve disiplin dünyasından, ancak entelektüel ve ahlaki gelişimimiz sonucunda ulaşabileceğimiz daha mutlu varoluş alanlarına açılan bir kapıya dönüştürecektir.

Allan Kardec'in eserlerinin hiçbir ciddi ve zeki öğrencisi, günümüzün büyük spiritüalist hareketinin öncüsü olan bu erken öncünün temellerini atmak üzere yapıldığı insan ilerlemesi teorisinin, sonunda sadece ruhsal tezahürlerle ilgilenen herkes tarafından değil, aynı zamanda tüm dünya tarafından *akılcı bir dini inancın temeli olarak kabul edileceğinden şüphe* etmemiştir. Ve söz konusu eserlerin İlahi takdir niteliğine ilişkin bu kanaat - sonunda tanıtıldıkları her yerde aldıkları kabulle fazlasıyla haklı çıkarılmıştır - şüphesiz, *Medyumlar Kitabı'nın* İngiltere ve Amerika Birleşik Devletleri'nde, kapsamı ve niteliği bu ülkelerde bilindiği ölçüde kademeli olarak kabul görmesiyle daha da güçlenecektir; çünkü ruhsal tezahürün kademeli gelişimi, bu kitapta verilen fenomenlerin açıklamalarına büyük

hareketin bu kadar erken bir aşamasında - *ve genellikle fenomenlerin kendilerinin ortaya çıkmasından önce - sürekli olarak yeni bir onay getirmiş olsa da* , bu açıklamaları çürütecek veya geçersiz kılacak tek bir fenomen bile gerçekleşmemiştir.

bıktırıncaya kadar ortaya atılan sayısız Çelişkili “teoriler” – ne yaşamın ne de ruhsal tezahürün gerçeklerini açıklayan ve kendi üretimlerini bile açıklayamayan teoriler – boşluklarıyla, önyargı ve hayal gücünün basit uydurmaları oldukları ve kendi boşlukları yüzünden çökecekleri kanıtlanmıştır. Öte yandan, ruhsal tezahürün gerçekleri, en hayranlık uyandırıcı ve önemli olanlar bile, çoğunlukla olduğu gibi, esas olarak kişisel ilgi veya merak meselesi olarak ve onları homojen ve yaşayan bir bütün halinde birleştirebilecek bir teoriyle birbirine bağlanmadan gözlemlenirse, deniz kıyısındaki kumların bir hasat üretmesi gibi, entelektüel ve ahlaki meyve verme konusunda yetersizdir. Ancak tüm bu gerçeklerle örtüşen ve bunları açıklayan ve onlardan en asil entelektüel ve ahlaki sonuçları çıkaran bir teori, sağlam ve verimli bir hakikat ve gerçeklik zemini sunar; ve böyle bir teorinin genel kabul görmesi ancak zaman meselesidir.

Anna Blackwell
Paris, 1876

giriiş

DCANLI DENEYİM, spiritüalizm uygulamasında sıkça karşılaşılan zorlukların ve hayal kırıklıklarının, temel prensiplerinin bilinmemesinden kaynaklandığı fikrimizi doğruluyor; ve araştırmacıları bu yeni çalışmanın karşı karşıya kaldığı zorluklar konusunda önceden uyarma çabalarımızın meyve verdiğini ve birçok kişinin bu çalışmayı dikkatle inceleyerek bunlardan kaçınmayı başardığını bilmekten mutluluk duyuyoruz.

Spiritüalizmle ilgilenen kişiler, çok doğal olarak ruhlarla iletişime geçmek isterler ve bu yöndeki yollarını kolaylaştırmak, konu hakkında kendi uzun ve zahmetli araştırmalarımızın sonuçlarını onlara sunmak amacıyla bu kitabı yazdık. Bu kitabı okuduğunuzda, bir masayı hareket ettirmek için ellerini masaya koymaları veya bir kalem tutmaları gerektiğini düşünenlerin, bu konu hakkında yanlış bir sonuca vardıklarını göreceksiniz.

Bu eserde medyumlar yapmak için evrensel ve yanılmaz bir tarif bulmayı bekleyenler de aynı şekilde yanılıyor olurlardı; çünkü herkes medyum olmak için gerekli niteliklerin tohumuna sahip olsa da, bu nitelikler çok farklı derecelerde mevcuttur ve bunların gelişimi hiç kimsenin tek başına kendi iradesiyle kontrol edemeyeceği nedenlere bağlıdır. Şiir, resim ve müzik kuralları, dehayla donatılmamış olanlardan şair, ressam veya müzisyen yapmaz, ancak bu kurallar insanlara doğal olarak sahip oldukları yetenekleri kullanmada rehberlik eder. Önümüzdeki eser de böyledir; amacı, her birinin alıcılığının izin verdiği ölçüde psişik yetenekleri geliştirmenin yollarını göstermektir; ve her şeyden önce, onu yararlılığını ortaya çıkarabilecek bir şekilde yönlendirmektir. Ancak, bu, mevcut çalışmanın üstlenildiği tek amaç değildir.

Gerçek anlamda medyumlar olarak adlandırılanların yanı sıra, ruhsal tezahürler elde etmeye çalışan, onlara çabalarında rehberlik eden, bu yeni alanda karşılaşabilecekleri veya daha doğrusu karşılaşacakları engelleri gösteren, *onları* ruhlarla İletişim kurma biçimine başlatan, iyi iletişimler elde etmenin yollarını gösteren her gün artan sayıda insan var; bu yeni çalışmanın amacı, ne kadar eksik bir şekilde elde edilmiş olursa olsun, budur. Bu nedenle okuyucu, ilk bakışta amacına yabancı görünebilecek bilgiler bu kitapta bulduğunda şaşırmamalıdır; deneyim, yararlılığını gösterecektir. Konuyu dikkatlice inceledikten sonra, tanık olabileceği gerçekleri daha iyi anlayacak ve bazı ruhların dili ona daha az yabancı gelecektir. Bu nedenle yazar, yalnızca medyumlara değil, spiritizm fenomenlerini incelemek isteyen herkese hitap etmektedir.

Bazı kişiler, ruhlardan iletişim elde etme prosedürünü birkaç kelimeyle içeren çok özlü, pratik bir el kitabı yayınlamamızı istediler; bu nitelikteki küçük bir kitabın, basılabileceği düşük fiyat nedeniyle geniş çapta dağıtılacağını ve giderek artan sayıda medyum aracılığıyla güçlü bir propaganda aracı olacağını düşünüyorlar; ancak, kendi açımızdan, böyle bir çalışmanın şu anda yararlı olmaktan çok zararlı olma ihtimalinin daha yüksek olduğunu düşünmeliyiz.

Spiritizm uygulaması zorluklarla çevrilidir ve yalnızca eksiksiz ve ciddi bir çalışmanın önleyebileceği tehlikeden muaf değildir. Bu nedenle, çok özlü bir incelemenin çok hafif yapılmış deneylere yol açabileceğinden ve deney yapanlar için zararlı olabileceğinden korkulmalıdır. Spiritizm, hafife alınması ne uygun ne de akıllıca olan bir konudur; ve onu ölülerle konuşmanın eğlenceli bir eğlence olduğunu düşünebilecek her anlamsız bireyin erişebileceği bir yere getirmekten kaçınırız. Konunun ciddi doğasını fark eden, büyük önemini kavrayan ve görünmez dünyayla ilişki kurmayı bir spor haline getirmeyenlere hitap ediyoruz.

Mevcut çalışma, uzun deneyim ve titiz çalışmayla ulaştığımız tüm verileri kapsayacak ve umuyoruz ki, spiritizma'ya yararlılığı için gerekli olan ciddiyet karakterini kazandırmaya ve onun önemsiz bir merak ve eğlence konusu olarak ele alınabileceği fikrini ortadan kaldırmaya yardımcı olacaktır.

Yukarıdaki düşüncelere, hiç de azımsanmayacak bir öneme sahip olan bir şey daha ekleyeceğiz, *yani* deneylerin hafife alınarak ve ortaya çıkan fenomenlerin nedeni hakkında uygun bir bilgi olmadan görülmesinin, acemiler ve spiritizme karşı kötü niyetli kişiler üzerinde zorunlu olarak yarattığı olumsuz izlenim, onlara ruhlar dünyası hakkında çok yanlış bir fikir verir ve spiritizma nedenini alay konusu yapar; şüpheciler genellikle bu tür oturumları ikna olmadan terk ederler ve spiritizma'nın ciddi bir yanı olabileceğini kabul etmeye pek yanaşmazlar. Bazı medyumların cehaleti ve ciddiyetsizliği, genel olarak varsayıldığından daha fazla zarar vermiştir.

Spiritizm son birkaç yılda büyük ilerleme kaydetti ve özellikle felsefi bir boyut kazandığından beri; zeki insanlar onun gerçekliğine ve önemine ikna oldular. Spiritizm artık bir *gösteri değil* ; bir doktrindir *: ve "masa çevirmeye" gülen insanlar artık onunla alay etmiyorlar. Spiritizmi bu ciddi zeminde tutmak için elimizden gelenin en iyisini yaparak, tehlikeli olabilecek rastgele deneyleri kışkırtmaktan daha yararlı taraftarlar kazanacağımıza inanıyoruz; The Spirits' Book'u* sadece okuyarak tarafımıza geçenlerin sayısıyla bolca doğrulanan bir inanç .

The Spirits' Book'ta felsefi yönüyle ele aldıktan sonra , bu çalışmadaki amacımız, kendi medyumlukları aracılığıyla tezahürler arayanlar ve fenomenlerin doğru bir takdirine ulaşmayı arzulayanlar için onun pratik tarafını açıklamak olacaktır. Onların, yollarında bulabilecekleri tökezleme taşlarını anlamalarını ve böylece bunlardan kaçınmalarını sağlayacağız.

Bu iki eser, her ne kadar biri diğerinin devamı olsa da, birbirlerinden belli bir ölçüde bağımsızdır; ancak ciddi bir araştırmacıya önce *Ruhlar Kitabı'nı okumasını tavsiye ederiz* , çünkü bu kitap, ruhçuluk biliminin temel prensiplerini içermektedir ve bunlar bilinmeden, mevcut kitabın bazı bölümlerinin anlaşılması pek mümkün olmayacaktır.

Mevcut tez, üretimini denetleyen ve içine en derin ilgiye sahip çok çeşitli açıklamalar ve talimatlar ekleyen ruhlar tarafından son derece dikkatli bir şekilde düzeltildi. Onlar, tümünü gözden geçirdiler, çeşitli bölümlerini kendi isteklerine göre onayladılar veya değiştirdiler; ve onların işbirlikleri, yalnızca onların imzaladığı makaleleri vermekle sınırlı kalmadı, ancak biz yalnızca bunu yapmanın uygun olduğunu düşündüğümüzde, verilen iletişimlerin karakterini daha belirgin hale getirmek için imzalarını ekledik. Çalışmaya katılan herkesin isimlerini ekleseydik, her sayfa onların işbirliklerine tanıklık ederdi. Ancak, onların imzalarını, sorulara verdikleri tüm cevaplara ekledik, bunun faydası açıktı; ancak isimler, genel olarak, böyle bir konuda çok az öneme sahiptir, önemli olan, çalışmanın bütünüyle, önerilen amaca cevap vermesidir.

Allan Kardec

Paris, 1861

BİRİNCİ BÖLÜM – ÖN GÖZLEMLER

BÖLÜM 1

Ruhlar Var mıdır?

1. Ruhların varlığına dair şüphe, gerçek doğaları hakkındaki cehaletten kaynaklanır. İnsanlar genellikle ruhların yaratılışın geri kalanından ayrı bir şey olduğunu ve varlıklarının gerçekliğinin kanıtlanmadığını düşünürler. Birçoğu onları sadece çocukluklarındaki fantastik hikayeler aracılığıyla bildikleri hayali varlıklar olarak düşünür ve onların gerçekliğini bir romandaki karakterlerin gerçekliği gibi görürler.

Saçma aksesuarlardan arındırılmış bu masalların bir miktar hakikat temeli taşıyıp taşımadığını sorgulamaya bile gerek duymadan, sadece saçmalıklarını görüyorlar; özüne ulaşmak için acı kabuğu soyma zahmetine girmedikleri için, tıpkı dindeki bazı suiistimaller karşısında şaşkınlığa düşen başkalarının da aynı kınamayla bütün konuyu karıştırmaları gibi, onlar da bütünü reddediyorlar.

Ruhlar hakkında ne tür fikirlere sahip olursak olalım, onların varlığına olan inanç zorunlu olarak maddeden ayrı bir akıllı ilkenin varlığına dayanır. Bu nedenle bu inanç böyle bir ilkenin mutlak bir şekilde reddedilmesiyle bağdaşmaz.

O halde inancımızın temeli olarak, *spiritüalizmin* teorik ve doktrinel gösterimi ve *spiritüalizmin* pratik kanıtı olduğu ruhun varlığını, hayatta kalmasını ve bireyselliğini varsayıyoruz. O halde, bir an için, uygun şekilde

sözde ruh-tezahürleri olgusunu göz ardı edelim ve tümevarımsal akıl yürütmenin bizi hangi sonuçlara götürdüğüne bakalım.

2. Ruhun varlığını ve ölümden sonraki bireyselliğini kabul edersek, zorunlu olarak, 1. olarak, bedenden farklı bir doğaya sahip olduğunu da kabul etmeliyiz, çünkü bedenden ayrıldığında, bedenin kaderinden ayrı bir varoluş evresine girer; ruh, ölümden sonra bireyselliğini ve öz-bilincini ve mutluluk ve mutsuzluk hissetme kapasitesini korur, aksi takdirde hareketsiz bir varlık olurdu ve varlığı var olmamaya eşdeğer olurdu. Bu noktalar kabul edildiğinde, ruhun bir yere gittiği sonucu çıkar; ancak ona ne olur ve nereye gider? Sıradan inanca göre cennete veya cehenneme gider; ancak cennet nerede ve cehennem nerede? İnsanlar eskiden cennetin "yukarıda" ve cehennemin "aşağıda" olduğunu söylerlerdi; ama Evrende "yukarı" ve "aşağı" nedir, çünkü dünyanın yuvarlak olduğunu ve tüm yıldız gövdelerinin hareketiyle, şu anda "yukarı" olan şeyin on iki saat sonra "aşağı" olacağını ve bunun sonsuz uzayın ölçülemez genişliği boyunca olacağını öğrendik? "Aşağı" ile "dünyanın derin yerlerini" de anlayabileceğimiz doğrudur; ama jeologlar kürenin içini kazmaya başladığından beri bu "derin yerlerden" ne oldu?

“Ateş cenneti”, “yıldız cenneti” vb. olarak adlandırılan o eşmerkezli küreler ne oldu, çünkü dünyanın evrenin merkezi olmadığını ve güneşimizin uzayda parlayan sayısız güneşten sadece biri olduğunu ve her birinin kendi gezegen sisteminin merkezi olduğunu keşfettik? Bu uçsuz bucaksızlıkta kaybolmuş olan dünyanın önemi şimdi nerede? Ve hangi haksız ayrıcalıkla, ne hacmi, ne konumu ne de herhangi bir özellik özelliğiyle ayırt edilemeyen bu algılanamayan kum tanesinin, akıllı yaratıklarla dolu tek küre olduğunu varsayacağız? Akıl böylesi bir sonsuzluğun yararsızlığını kabul etmeyi reddediyor; ve sağduyu evrenin diğer tüm dünyalarının meskun olması gerektiğini ve meskun olduklarında, onların da ruhlar alemine kendi olasılıklarını sağlamaları gerektiğini ilan ediyor.

Peki, şimdi, astronomi ve jeoloji kadim yerleşim yerlerini yok ettiğine göre, çok sayıda dünya teorisiyle sonsuza kadar çoğaltılan ruhların durumu ne olacak?

Bu soruya cevabımız, ruhları daha önce yerelleştiren doktrinin modern bilimin verilerine karşı çıkması nedeniyle, başka ve daha mantıklı bir doktrinin, onlara, sabit ve sınırlandırılmış yerellikler değil, böylece içinde yaşadığımız, bizi durmaksızın çevreleyen ve her noktadan bize dokunan tek bir büyük sistem olarak görülen evrensel uzayın kendisini atfettiğidir. Böyle bir teoride kabul edilemez, aklımıza aykırı herhangi bir şey var mıdır? Kesinlikle hayır; aksine, aklımız bize bunun başka türlü olamayacağını söyler. Ancak, daha sonra, gelecekteki ödül ve cezalar doktrininin, özel yerelliklerini onlardan alırsak ne olacağı sorulabilir. Bu itiraza cevap verirken, bu ödüller ve cezalar konusunda şüpheciliğin, genellikle kabul edilemez koşullar altında sunulmaları gerçeğiyle kışkırtıldığını belirtmek için duraklamalıyız; ve eğer – bu tür koşullar yerine, ruhların mutluluklarını veya sefaletlerini kendi içlerinde taşıdıklarını, kaderlerinin her zaman ahlaki durumlarıyla belirlendiğini, iyi ve sempatik ruhların birleşmesinin bir mutluluk kaynağı olduğunu ve saflık derecelerine göre, daha düşük derecedeki ruhlar için hala karanlık olan şeyleri nüfuz etme ve ayırt etme güçlerinin olduğunu varsayarsak – tüm zorluklar ortadan kalkar ve sürekli varoluşumuzun büyük fikri anlaşılır ve kabul edilebilir hale gelir. Daha da öteye, her ruhun yükselme derecesinin, kademeli arınmasının aracı ve testi olarak hizmet eden varoluş serileri sırasında kendi iyileşmesi için gösterdiği çabalara bağlı olduğunu, “meleklerin” yalnızca en yüksek mükemmellik derecesine ulaşmış insanların ruhları olduğunu; herkesin çaba ve kararlılıkla o dereceye ulaşabileceğini varsayalım; Bu dereceye ulaşmış olanların, evren boyunca O'nun tasarımlarının yürütülmesini denetlemekle görevli Tanrı'nın elçileri olduğu ve mutluluklarını bu görkemli görevlerde buldukları - ve gelecekteki mutluluğumuz fikrine, yalnızca sürekli bir yararsızlık hali olacak olan sürekli bir tefekkür halinden daha yararlı ve

daha çekici bir son atfediyoruz. Daha da ileri giderek, "limonların" da kötü insanların ruhlarından başka bir şey olmadığını, henüz arınmamış olduklarını, ancak diğerleri gibi kendilerini arındırma gücüne sahip olduklarını varsayalım ve böyle bir teorinin, kötülük için yaratılmış oldukları ve sefaletin sonsuzluğuna önceden belirlenmiş oldukları varsayımından daha çok Tanrı'nın adaleti ve iyiliğiyle uyumlu olduğu kesinlikle kabul edilmelidir. Böyle bir teoride, akla aykırı herhangi bir şey, tek kelimeyle, en katı mantığın veya sade sağduyunun kabul etmekte zorluk çekebileceği herhangi bir şey var mıdır diye soruyoruz?

ruhlar dediğimiz şeylerdir : ve *ruhlar,* kaba dünyevi madde zarflarından soyulmuş insanların ruhlarından başka bir şey değildir. Eğer ruhlar kendimizden ayrı varlıklar olsaydı, varoluşları yalnızca varsayımsal olurdu; ancak, ruhların var olduğunu kabul edersek, ruhların ruhlardan başka bir şey olmadığını da kabul etmeliyiz ve eğer evrensel uzayın ruhlarla dolu olduğunu kabul edersek, ruhların her yerde olduğunu da kabul etmeliyiz. Ruhların varlığını inkar etmeden ruhların varlığını inkar edemeyiz.

3. Tüm bunların, diğer teorilerden daha rasyonel olmasına rağmen, yalnızca bir teori olduğu doğrudur; ancak akıl veya bilimle çelişmeyen bir teoriye sahip olmak bir şeydir ve ayrıca, bu teori gerçeklerle doğrulanırsa, konumumuzun akıl ve deneyimin çifte yaptırımına sahip olduğu kabul edilmelidir. Bu tür doğrulayıcı gerçeklerin, ruhun varlığının ve varlığının tartışılmaz kanıtlarını oluşturan ruh tezahürü fenomenleri tarafından sağlandığını iddia ediyoruz. Ancak birçok insan için inanç burada sona erer; ruhların ve dolayısıyla ruhların varlığını kolayca kabul ederler, ancak onlarla iletişim kurma olasılığını reddederler, "çünkü" derler, "maddi olmayan varlıklar madde üzerinde etki edemez." Bu inkar, dünyanın genel olarak ruhlar hakkında son derece yanlış fikirlere sahip olduğu, onları hatalı bir şekilde soyut varlıklar, belirsiz ve belirsiz bir şey olarak gördüğü ruhların gerçek doğasının cehaletinden kaynaklanır; bu büyük bir hatadır.

Öncelikle, ruhu bedenle birleşmesi açısından ele alalım. Ruh, başlıca varlıktır, çünkü düşünen ve bedenden sağ çıkan odur; beden yalnızca bir zarf, bir giysidir, kaba maddeden, ruh yıpranınca onu atar; ancak bu maddi zarfın yanı sıra, ruhun yarı maddi olan ve ölümde onu birincisine bağlayan ikinci bir zarfı daha vardır; ruh birincisini atar, ancak ikincisini korur; buna *perispirit adını veririz* .

İnsan formuna sahip olan bu yarı-maddesel zarf, ruh için buharlı, akışkan bir beden oluşturur; bu beden normal halinde bizim için görünmez olsa da, yine de maddenin bazı özelliklerine sahiptir. Bu nedenle bir ruh matematiksel bir nokta, bir soyutlama değil, gerçek bir varlıktır, sınırlı ve sınırlandırılmıştır ve insanlara benzerliğini göstermek için yalnızca görünürlük ve elle tutulurluk niteliklerinden yoksundur. Öyleyse neden madde üzerinde etki etmemelidir? Bunun nedeni bedeninin akışkan olması mıdır? Fakat elektrik gibi, örneğin, insanın en güçlü motorlarını bulduğu en nadir akışkanlardan, "ölçülemez" dediğimiz akışkanlardan biri değil midir? Işık, madde üzerinde kimyasal bir etki yapmaz mı? Perispiritin kesin doğasını anlamıyoruz ancak elektriksel maddeden veya eşit derecede ince bir şeyden oluştuğunu varsayarsak, bir iradenin yönetimi altındayken neden elektrikle aynı etki özelliğine sahip olmasın?

4. Ruhun varlığı ve Tanrı'nın varlığı, birbirinin sonuçları olarak, spiritizm binasının temelini oluştururken, bu konunun tartışmasına girmeden önce, okuyucumuzun bu temeli kabul edip etmediğini saptamak gerekir. Eğer şu sorulara:

Tanrıya inanıyor musun?

Ruhunuzun olduğuna inanıyor musunuz?

Ölümden sonra ruhun yaşamaya devam ettiğine inanıyor musunuz?

Olumsuz cevap verir, hatta şöyle der:

"Bilmiyorum; öyle olsaydı mutlu olurdum ama bundan emin değilim" (genellikle nazik bir olumsuzlama ile eşdeğer olacak, saygın önyargılar olarak görebileceği şeyleri yaralamaktan kaçınmak için daha yumuşak bir biçim altında gizlenmiş bir cevap), böyle biriyle mevcut argümanımızı sürdürmek, ışığın varlığına inanmayan kör bir adama ışığın özelliklerini göstermek kadar yararsız olurdu: çünkü, ruh-tezahürleri ruhun kendine özgü niteliklerinin etkilerinden ne daha fazla ne de daha az olduğundan, ruhun varlığını inkar eden ve mevcut çalışmadakinden tamamen farklı bir argüman hattı gerektiren biriyle bunun üzerine akıl yürütmek yararsız olurdu. Bu nedenle, bu kitabı okuyanların ruhun varlığını ve hayatta kalmasını kabul ettiğini varsayıyoruz; ve eğer bu temel, yalnızca bir olasılık olarak değil, kabul edilmiş ve tartışılmaz bir gerçek olarak kabul edilirse, ruhların varlığı doğal bir sonuç olarak ortaya çıkar.

5. Ruhların insanlarla iletişim kurup kuramayacağı, başka bir deyişle bizimle düşünce alışverişinde bulunup bulunamayacağı sorusu hâlâ ortada duruyor. Ama neden bunu yapmasınlar ki? Bir insan, bir bedene hapsedilmiş bir ruh değilse nedir? Ve neden özgür bir ruh, tıpkı özgür bir insanın zincirlerle bağlanmış bir başkasıyla konuşabilmesi gibi, hapisteki bir ruhla konuşamasın? Ruhun varlığını kabul ediyorsanız, ruhun sevgilerinin varlığını kabul etmemek mantıklı mıdır? Ruhlar her yerde olduğuna göre, hayatı boyunca bizi sevmiş birinin ruhunun bize yaklaşması, bizimle iletişim kurmak istemesi ve bunun için gücünün yettiği araçları kullanması doğal değil midir? Ruhu, yeryüzündeki hayatı boyunca, bedeninin oluştuğu madde üzerinde hareket etmedi mi? Bedeninin hareketlerini yönlendiren ruhu değil miydi? Öyleyse, ölümden sonra, hâlâ dünyevi bir bedene bağlı olan başka bir ruhla aynı duyguları paylaşıyorsa, düşüncelerini ortaya koymak için neden dünyevi bir bedeni ödünç almasın ki, tıpkı dilsiz bir adamın konuşabilen bir adamı isteklerini ifade etmek için kullanması gibi?

6. Fakat, bu olguyu bizim için tartışılmaz kılan olguları bir an için göz ardı edelim ve onun gerçekliğini sadece bir hipotez olarak kabul edelim; ve soruyu bu bakış açısından ele alarak, şüpheciden bize, salt olumsuzlama yoluyla değil -çünkü onların kişisel görüşleri bir yasa değildir- ancak akla dayalı argümanlarla, bu tür iletişimlerin gerçekleşemeyeceğini kanıtlamasını isteyelim. Kendi zeminlerine yerleşeceğiz; ve onlar spiritüel olguları madde yasalarına göre yargılamakta ısrar ettiklerinden, onları fizik biliminin cephaneliğinden matematiksel, kimyasal veya fizyolojik bir gösteri çıkarmaya ve *a artı b ile kanıtlamaya davet ediyoruz (ancak her zaman, kabul edilen ilkeyi, yani* ruhun varoluşunu ve hayatta kalmasını akılda tutarak) -

(1) Yaşamımız boyunca içimizde düşünen varlığın ölümden sonra artık düşünmeyeceği.

(2) Eğer düşünürse, sevdiklerini düşünmez.

(3) Eğer sevdiği kimseleri düşünürse, onlarla iletişim kurmak istemez.

(4) Eğer her yerde bulunma gücüne sahipse, bizi ziyaret etme gücüne sahip olmayacaktır;

(5) Eğer bizi ziyaret edebilirse, bizimle iletişim kurma gücüne sahip olmayacaktır;

(6) Sıvı zarfı vasıtasıyla hareketsiz madde üzerinde etkide bulunamayacaktır;

(7) Eğer cansız madde üzerinde etkide bulunabiliyorsa, canlı bir varlık üzerinde etkide bulunamayacaktır;

(8) Eğer canlı bir varlık üzerinde etkide bulunabiliyorsa, o varlık onun elini yönlendirmez ve ona yazdıramaz;

(9) İnsan elinin yazı yazmada rehberlik edebilmesi, sorulara cevap verebilmesi ve kendi düşüncelerini soru soran kişiye iletebilmesi mümkün olmayacaktır.

Spiritizmin muhalifleri, Galileo'nun güneşin dünya etrafında dönmediğini kanıtladığı kadar tartışılmaz bir akıl yürütmeyle tüm bunları kanıtladıklarında, şüphelerinin temellendirildiğini kabul edeceğiz. Fakat, şimdiye kadar, tüm argümanları şu sözlerle özetlenebilir: " *Bu şeylere inanmıyorum, bu yüzden bunlar imkansızdır".* Şüphesiz ki, bize tezahürlerin gerçekliğini kanıtlamanın bize ait olduğunu söyleyecekler; biz de buna, bunları hem olgularla hem de akıl yürütmeyle kanıtladığımızı ve ne birini ne de diğerini kabul ederlerse, hatta kendilerinin gördüklerini bile inkar ederlerse, akıl yürütmemizin yanlış olduğunu ve ileri sürdüğümüz olguların imkansız olduğunu kanıtlamanın onlara ait olduğunu söyleyeceğiz.

BÖLÜM 2

Muhteşem ve Doğaüstü

7. Ruhlara ve onların tezahürlerine olan inanç, izole bir istisna, bir teorinin ürünü olsaydı, biraz mantıkla yanılsamaya atfedilebilirdi; ama bu inancı, hem eski hem de modern tüm halklar arasında ve bilinen tüm dinlerde kutsal olarak kabul edilen yazılarda nasıl canlı bir şekilde buluyoruz? Bazı eleştirmenler, bunun, insanın tüm çağlarda harikulade olanı aramasından kaynaklandığını söylüyor. Peki, harikulade olan nedir? – Doğaüstü olan. – Doğaüstü olanı nasıl tanımlıyorsunuz? – Doğa yasalarına aykırı olan. – Ah! O zaman, bu yasalarla yeterince aşinasınız ve eylemlerine bir sınır koyabilirsiniz? Öyleyse, bize ruhların varlığının ve tezahürlerinin doğa yasalarına aykırı olduğunu kanıtlayın; bunların doğal yasanın bir sonucu olmadığını ve olamayacağını kanıtlayın. Spiritüalistlerin doktrinini inceleyin ve akıl yürütme zincirinin, insan felsefelerinin bugüne kadar çözemediği bütün sorunları çözen, hayranlık uyandıran bir Çene'nin tüm özelliklerine sahip olup olmadığına bakın.

Düşünce, bir ruhun niteliklerinden biridir; madde üzerinde hareket etme, duyuları etkileme ve doğal bir sonuç olarak düşüncesini iletme olasılığı, eğer öyle ifade edebilirsek, kökenini ruhun fizyolojik yapısında bulur; o halde, bu iddia edilen olguda doğaüstü, harikulade hiçbir şey yoktur. Ölmüş bir adamın bedensel olarak canlanması, dağılmış uzuvlarının bedenini yeniden şekillendirmek için yeniden bir araya gelmesi kesinlikle harikulade, doğaüstü, fantastik bir şey olurdu; bu, Tanrı'nın ancak bir mucizeyle başarabileceği, kendi yasalarından gerçek bir sapma olurdu: ancak spiritizm öğretilerinde buna benzer hiçbir şey bulamayız.

8. Bununla birlikte, şunu söyleyen insanlar var: “Siz, kendi tarafınızdan, bir ruhun bir masayı kaldırabileceğini ve onu uzayda tutabileceğini kabul ediyorsunuz; bu, doğanın yasalarından biri olan yerçekimi yasasına aykırı değil midir ?” *Evet* , yaygın olarak anlaşıldığı şekliyle bu yasaya aykırıdır; ancak doğanın bize tüm sırlarını açıkladığını mı düşünüyorsunuz? Deney bize belirli gazların ek kuvvetini göstermeden önce, birkaç adam taşıyan ağır bir makinenin çekim kuvvetini yenebileceğini kim hayal edebilirdi ve böyle bir olasılığın iddiası inanılmaz görünmez miydi? Bir adam, bir asır önce, beş yüz fersah öteye bir haber göndermeyi ve birkaç dakika içinde buna bir cevap almayı teklif etseydi, deli olarak kabul edilirdi; eğer bunu yapmış olsaydı, emrinde ve çağrısında şeytan olduğu ilan edilirdi, çünkü o günlerde, bu kadar hızlı seyahat edebilen tek şey şeytandı. Öyleyse, neden henüz bizim bilmediğimiz, belirli koşullar altında, hidrojenin bir balonun ağırlığını dengelemesi gibi, yoğunluğun etkisini dengeleme özelliğine sahip bir sıvı olmasın? Bu önerinin, geçerken belirtmek isteriz ki, yalnızca bir karşılaştırma olduğunu ve bir özümseme olmadığını ve yalnızca, varsayılan olgunun fiziksel olarak imkansız olmadığını analoji yoluyla göstermek için ortaya atıldığını belirtmek isteriz. Aslında, tam da bu olguları gözlemlerken, bilginler özümseme yolunda ilerlemeye çalıştıklarında, yoldan çıkmışlardır. Gerçekte, olgu vardır ve dünyadaki tüm olumsuzlamalar ondan kurtulamaz, çünkü inkar etmek çürütmek değildir; bizim gözümüzde, bu olguda doğaüstü hiçbir şey yoktur ve şimdilik bu konuda söyleyebileceğimiz tek şey budur.

9. “Eğer gerçek kanıtlanırsa,” diyebilir bazıları, “biz onu olduğu gibi kabul ederiz; hatta ona atfettiğiniz nedeni, *yani* bilinmeyen bir sıvının nedenini bile kabul ederiz; ama ruhların müdahalesini kanıtlayan nedir? *Bu* gerçekten harika olurdu; *bu* doğaüstü olurdu!”

Bu itirazı karşılamak için, mevcut kitapta yersiz olacak bir gösteriye girmemiz gerekirdi ve bu aslında bir fazladan çalışma olurdu, çünkü söz

konusu fenomenlerin nedeni olarak bedensiz ruhların eylemi, öğretilerinin her dalında doğrulanır. Bununla birlikte, bunları birkaç kelimeyle özetlemek gerekirse, teoride, *her akıllı etkinin akıllı bir nedeni olması gerektiği* ilkesine ve *pratikte , spiritist* denilen fenomenlerin zekanın eyleminin kanıtlarını vermiş olmalarına rağmen, nedenlerinin madde dışındaki bir şeyde olması gerektiği gerçeğine dayandıklarını; bu zekanın, oturumda bulunanlardan kaynaklanmaması gerektiğini -deneyimle tamamen kanıtlanmış bir nokta- oturumculara yabancı olması gerektiğini ve hiçbir aktif etken görünür olmadığından, bu zekanın görünmez bir varlığa ait olması gerektiğini söyleyeceğiz. O halde, tekrarlanan gözlemler yoluyla, “ *ruh”* adının verildiği bu görünmez varlığın, beden içinde yaşamış birinin ruhundan başka bir şey olmadığı kesinliğine ulaştık; ölüm, onu kaba, görünür zarfından mahrum bırakarak, normal halinde bizim göremediğimiz eterik bir zarfla baş başa bırakmıştır.

Görünmez varlıkların varlığı bir kez kanıtlandığında, madde üzerindeki güçleri akışkan zarflarının doğasından kaynaklanır; ve bu gücün eylemi zekidir, çünkü ölümde, bu görünmez varlıklar sadece bedenlerini kaybettiler, fakat aslında özleri olan zekalarını korudular. Bu nedenle ruhların varlığı, belirli olguları açıklamak için icat edilmiş, önceden tasarlanmış bir teori veya basit bir hipotez değildir; deneyim ve gözlemin bir sonucudur ve ruhun varlığının doğal sonucudur: varlıklarını inkar etmek, ruhu ve niteliklerini inkar etmektir. Eğer biri söz konusu olguya daha rasyonel bir açıklama getirebileceğini düşünüyorsa, bunu yapsın, ancak olayın *tüm* olgularına rasyonel bir açıklama getirmeye dikkat etsin; ve bu yapıldığında, sorunun her iki tarafının da değerlerini tartışabiliriz.

10. Maddeyi doğadaki tek güç olarak görenlerin gözünde, *maddenin yasalarıyla açıklanamayan her şey harikulade veya doğaüstüdür* ; ve böylesi bir insan için *harikulade , batıl inanç* için kullanılan başka bir kelimedir . Bu tür zihinler için din, maddi olmayan bir ilkenin varlığına dayandığından,

sadece bir batıl inançlar dokusudur; bunu açıkça iddia etmeye cesaret eden çok azdır, ancak çoğu bunu fısıldayarak söyler ve dinin insanlar için ve çocukları düzene sokmak için gerekli olduğunu kabul ederek görünüşü kurtardıklarını düşünürler. Böylelerine şu ikilemi sunarız; dini ilke ya doğrudur ya da yanlıştır; eğer doğruysa, tüm insanlar için doğrudur; eğer yanlışsa, cahiller için akıllılar için olduğundan daha fazla yararlı olamaz.

11. Spiritizme “harika” olarak saldıranlar, aslında materyalistlerin ekmeğine yağ sürüyorlar, çünkü tüm madde dışı etkileri inkar ederek, ruhun varlığını fiilen inkar ediyorlar. Düşüncelerinin derinliklerine inin, iddia ettikleri şeyin eğilimini inceleyin ve genellikle açıkça iddia edilmese bile ima edilen materyalist ilkelerden akıl yürüttükleri görülecektir. Sahte akılcılıklarının örtüsü altında, inkarları yalnızca öncüllerinin mantıksal sonucudur; ruhun varlığından doğal olarak çıkan her şeyi reddederler, çünkü o varoluşa gerçekten inanmazlar: çünkü, nedeni kabul etmedikleri için, mantıksal olarak etkilerini nasıl kabul edebilirler? Dolayısıyla, spiritizme ilişkin olarak sağlam bir şekilde yargılama yapmalarına uygun olmayan önceden edinilmiş bir görüşle zincirlenmişlerdir, çünkü başlangıç noktaları maddi olmayan her şeyin olumsuzlanmasıdır. Kendimiz için, ruhun varlığından kaynaklanan sonuçları kabul ettiğimizde, doğal olarak “harika” olarak nitelendirilen gerçekleri kabul ettiğimiz sonucu çıkar; Ancak bu, bizim her hayalperestin, her fantezinin, teoriler inşa edenlerin ortaya koyduğu tüm eksantrikliklerin şampiyonu olduğumuz anlamına gelmez. Bizi şimdiye kadar yanlış anlayabilenler, spiritizm hakkında çok az şey biliyor olabilirler; ancak rakiplerimiz konuya bu kadar yakından bakmıyorlar ve konuştukları şeyi anlama görevi çoğu zaman en az önemsedikleri şeydir. Onlara göre, "harika" olan her şey saçmadır; ve spiritizm, kendilerine "harika" görünen gerçeklere dayandığı için, spiritizmin saçma olduğu sonucuna varırlar. Kararlarının itiraz edilemez olduğunu düşünerek, Saint Medard'ın kasılmacılarının, Cevennes'in fanatiklerinin ve Loudun'un rahibelerinin tarihlerini gösterdikten sonra, kimsenin itiraz etmediği hileli

gerçeklere işaret ettiklerinde, çürütülemez bir argüman ortaya koyduklarını düşünüyorlar; ancak bu tür tarihler spiritizmin müjdesi midir? Spiritistler, şarlatanların para sevgisinden dolayı spiritüel tezahürün bazı gerçeklerini taklit ettiklerini, bazı sahte tezahürlerin aşırı heyecanlı bir hayal gücünün yaratımı olduğunu veya fanatizmin büyük ölçüde abartı ile uğraştığını hiç inkar ettiler mi? Spiritizm, adına yapılmış olabilecek aşırılıklardan, gerçek bilimin cahil taklitçilerin suiistimallerinden veya gerçek dinin fanatiğin aşırılıklarından daha fazla sorumlu değildir. Birçok eleştirmen spiritüalizmi yalnızca aslında onun kurguları olan peri masalları ve popüler efsanelerle yargılar; tarihi de tarihi romansla yargılayabilirler.

12. Mantığın en temel kurallarına göre, bir soruyu tartışmadan önce anlamak gerekir, çünkü eleştirmenin hükmü, konusunun tam bilgisine dayanmadığı sürece hiçbir değer taşımaz; bu durumda ve yalnızca bu durumda, hatalı olsa bile, görüşü dikkate alınmaya değer olabilir, ancak cahil olduğu bir konuda ne değeri vardır? Gerçek eleştirmen, yalnızca bilginin değil, ele aldığı konu hakkında kapsamlı bilginin, sağlam yargının ve tartışılmaz tarafsızlığın kanıtını sunmalıdır; aksi takdirde, Rossini'yi eleştirmeyi kendine görev edinen ilk org öğütücünün veya Raphael'i kınamayı uygun görebilecek herhangi bir kopyacının görüşü tarafından yönlendirilebiliriz.

13. Spiritizm, o halde, harikulade veya doğaüstü olduğu söylenen tüm gerçekleri kabul etmez; bundan çok uzak, bunun gibi çok sayıda gerçekliğin imkansızlığını ve kesin bir dille söylemek gerekirse, "batıl inanç" oluşturan belirli inançların saçmalığını gösterir. Kabul ettiği şeylerde, şüpheciye harikuladelik alanına ait görünen *, başka bir deyişle, batıl inanç* olarak gördükleri şeylerin olduğu doğrudur ; ancak, en azından kendilerini bunların tartışmasıyla sınırlasınlar, çünkü spiritistin diğerlerine ilişkin söyleyecek hiçbir şeyi yoktur ve şüpheci, bunları bize ihbar ederek, yalnızca "Newcastle'a kömür taşımış" olur. Bizim kendimizin reddettiği suistimaller

konusunda bize saldıranlar, söz konusu mesele hakkındaki kendi cehaletlerini kanıtlıyorlar; ve onların argümanları basitçe çöpe atılıyor. "Ama," diye haykırıyor bazı muhaliflerimiz, "spiritüalistlerin inancı nerede bitiyor?" Okuyun ve işaretleyin, o zaman anlayacaksınız. Hiçbir bilgi zaman ve çalışma olmadan edinilemez; ve felsefenin ve toplumsal düzenin en derin sorularını içeren, aynı zamanda fiziksel insanla ve ahlaki insanla ilgilenen spiritizm, kendi başına bir bilim, bir felsefedir ve diğerlerinden daha fazla birkaç saatte kavranamaz. Yüzeyde kalmakla yetinmeyenler için, böyle bir konunun incelenmesi saatler değil, aylar ve yıllar meselesidir. Öyleyse, belki de ciddi bir araştırma meselesi olmaktan çok bir eğlence olarak yapılan bir veya iki deneyi gördükleri için, kendilerine bu konuda hüküm verme hakkını atfedenlerin görüşlerinin ne değeri olabilir? Bu tür insanlar şüphesiz böyle bir çalışma için gerekli boş zamana sahip olmadıklarını iddia edeceklerdir; ancak, insanların kendilerini herhangi bir konu hakkında doğru bir şekilde bilgilendirmek için zamanları olmadığında, bu konuda konuşmaktan ve özellikle de bu konuda herhangi bir görüşe bağlı kalmaktan kaçınmalıdırlar ve bilim dünyasındaki konumları ne kadar yüksekse, anlamadıkları şeyler hakkında konuştuklarında o kadar az mazur görülebilirler.

14. Önceki açıklamalarımızı aşağıdaki önermelerle özetliyoruz:

(1) Bütün spiritüel olgular, prensip olarak ruhun varlığını, bedenin varlığını ve bundan kaynaklanan tezahürleri ima eder.

(2) Doğal yasa gereği meydana gelen bu olgular, bu sözcüklerin olağan anlamında ne “harika” ne de “doğaüstü”dür.

(3) Birçok olgunun “doğaüstü” olduğu, yalnızca nedenleri bilinmediği için kabul edilir; spiritizm, bunlara bir neden atayarak onları doğal olayların alanına sokar.

(4) Genellikle “doğaüstü” olarak adlandırılan gerçekler arasında, spiritizmin imkânsız olduğunu gösterdiği ve bu nedenle batıl inançlar kategorisine soktuğu birçok gerçek vardır.

(5) Spiritizm, birçok popüler inanışta bir hakikat temeli olduğunu kabul etse de, hayal gücünün yarattığı tüm fantastik hikayeleri kesinlikle kabul etmez.

(6) Spiritizm hakkında, gerçekliğini kabul etmediği iddia edilen gerçeklere dayanarak hüküm vermek, cehaletin kanıtını vermek ve böyle bir hükmün tüm ağırlığını yok etmektir.

(7) Spiritizmin kabul ettiği olguların nedenlerinin açıklanması ve bunların ahlaki sonuçlarının belirlenmesi, ciddi, ısrarlı ve dikkatli bir çalışma gerektiren yeni bir bilim ve yeni bir felsefe oluşturur.

(8) Spiritizm, ancak onu titizlikle incelemiş ve en derin gizemlerini vicdanlı bir gözlemcinin sabırlı azmiyle ortaya koymuş biri tarafından kesin olarak çürütülebilir; konunun her dalında, en ateşli taraftarları kadar bilgili biri; olayın tüm gerçeklerini ve kendisine karşı çıkılabilecek her argümanı bilen ve bunları inkarlarla değil, daha da kesin argümanlarla çürütmesi gereken biri; kısacası, kabul edilen gerçekler hakkında spiritizmin verdiği açıklamadan daha rasyonel bir açıklama yapabilen biri. Ancak böyle bir eleştirmen henüz keşfedilmedi.

15. Önceki argümanda *mucize kelimesini telaffuz ettik* ; bu konu hakkında kısa bir gözlem, “harika”yı ele alan bir bölümde yersiz olmayacaktır.

Mucize kelimesi , ilkel kabulünde ve etimolojisine göre, *olağanüstü, hayranlık uyandıran veya harika bir şeyi ifade eder* ; ancak bu kelime, diğer birçok kelime gibi, orijinal anlamını yitirmiştir ve yaygın söylemde, *bilinen doğa yasalarına aykırı, İlahi gücün bir reklamı olarak anlaşılmaya*

başlanmıştır . Aslında, bu, onun olağan kabulüdür; ve artık bizi şaşırtan ve nedeni bilinmeyen sıradan şeylere, bir metafor dışında uygulanmaz. Bu yerde, Tanrı'nın belirli koşullar altında, Kendi koyduğu yasalara aykırı davranmayı uygun görüp görmediğini incelemek niyetinde değiliz; amacımız yalnızca, olağanüstü oldukları halde, ruhsal fenomenlerin bu yasalardan hiçbir şekilde sapmadığını, "mucizevi" bir karaktere sahip olmadıklarını ve hatta "harika" veya "doğaüstü" olmadıklarını göstermektir. Bir mucize açıklanamaz; aksine, ruhsal fenomenler kendilerini açıklar ve bunu da en rasyonel şekilde yaparlar; bu nedenle, mucize değillerdir, ancak genel yasalar gereği meydana gelen etkilerdir. Bir mucizenin bambaşka bir karakteri vardır; alışılmadık, izole bir şeydir. Bir olgu, tabiri caizse, isteğe göre ve farklı insanlar aracılığıyla tekrarlanabilirse, o olgu mucize değildir.

Bilim, cahil insanların gözünde her gün mucizeler yaratır. Eskiden, komşularından daha fazla şey bilen herhangi bir adam büyücü olarak kabul edilirdi ve o zamanlar insanlar tüm sıra dışı bilgilerin şeytandan geldiğine inandıkları için, genellikle onu yakarlardı; ama şimdi çok daha medeni olduğumuz için, böyle birini akıl hastanesine göndermekle yetiniyoruz.

Yukarıda belirttiğimiz gibi, gerçekten ölmüş bir adamın İlahi müdahaleyle hayata geri çağrılması gerçek bir mucize olurdu, çünkü doğa yasalarına aykırı olurdu. Fakat eğer adamın ölümü sadece görünürde olsaydı, eğer içinde hala gizli canlılığın kalıntıları olsaydı ve eğer bir hekim veya bir mıknatıslayıcı müdahale edip onu hayata geri döndürseydi, bilim adamları için bu doğal bir fenomen olurdu; fakat cahil avam gözünde bu bir mucize olarak kabul edilirdi ve yaratıcısı ya kalabalık tarafından taşlanırdı ya da koşullara göre kalabalık tarafından saygı görürdü. Eğer, kırsal bir bölgede, bir doğa filozofu, elektrikli bir makinenin yardımıyla, sanki yıldırım çarpmış gibi bir ağacı devirseydi, yeni Prometheus kesinlikle şeytani bir güçle silahlanmış olarak kabul edilirdi (ve burada, eski Prometheus'un Franklin'in başlangıcını almış gibi göründüğünü de belirtelim); Ancak,

Yeşu'nun Güneş'in veya daha doğrusu Dünya'nın hareketini durdurması gerçekten bir mucize olurdu, çünkü böyle bir mucizeyi gerçekleştirecek kadar güçlü bir mıknatıslayıcı bilmiyoruz. Tüm ruhsal olgular arasında en sıra dışı olanlardan biri, şüphesiz, doğrudan yazıdır, bu, bunu gerçekleştiren gizli zekaların gücünü gösterir; ancak bu, görünmez etkenlerin eyleminden kaynaklanan diğer olgulardan daha mucizevi değildir, çünkü uzayı dolduran gizli varlıklar doğanın güçlerinden biridir ve maddi dünya üzerinde olduğu kadar ahlaki dünya üzerinde de aralıksız bir eylemde bulunurlar.

Spiritizm, bizi bu güç konusunda aydınlatarak, bugüne kadar açıklanamayan ve başka hiçbir teoriyle açıklanamayan bir sürü şeye bir anahtar verir; eski zamanlarda harikalar olarak kabul edilen şeyler. Spiritizm, manyetizma gibi, bize etkileri tamamen bilinmese bile bugüne kadar tam olarak anlaşılmamış bir yasayı gösterir; etkileri bilindiği halde dünya bu yasayı bilmiyordu ve bu yasanın bilinmemesi batıl inançlara yol açmıştır. Bu yasa bilindiğinde, harikulade olan ortadan kalkar; ve daha önce mucizevi veya doğaüstü olarak kabul edilen olaylar, doğal şeyler kategorisine sokulur. Spiritistler, bir masayı rap yapmak veya ölü denilen birini yazmakla mucize yaratmaz, tıpkı bir doktorun hasta bir adamı sağlığına kavuşturması veya bir elektrikçinin yapay şimşek üretmesi gibi.

spiritüalizmin yardımıyla *mucizeler yaratma* iddiasında bulunursa, böyle bir iddiada bulunması bile kendisinin bir cahil veya bir şarlatan olduğunu kanıtlayacaktır.

16. Ruh fenomenleri, manyetik fenomenler gibi, nedenleri bilinmeden önce, harikalar olarak kabul edilebilirler; akıl ve sağduyuyu tekelinde tuttuklarını hayal edenler, anlamadıkları herhangi bir şeyin olasılığını kabul etmeyi reddedenler, doğal olarak bu sözde harikaları alaylarının konusu yapmışlardır.

Ve din benzer nitelikte çeşitli olguları ileri sürdüğünden, birine bu şekilde alay edenler, sıklıkla diğerine inanmazlar. Fakat spiritizm, daha önce bilim tarafından imkansız olduğu kabul edilen olguların birçoğuna rasyonel bir açıklama getirerek, mucizevi olmadıkları için daha az olağanüstü olmayan ve Tanrı'nın kendi yasalarını ihlal etmediği için daha az büyük veya daha az güçlü olmadığını gördüğümüz belirli olayların olasılığını kanıtlayarak dine yardım eder. Aziz Cupertin'in levitasyonları ne tartışmalara yol açtı! Yine de ağır cisimlerin havada asılı kalması, ruh yasalarıyla açıklanan bir olgudur; ve Bay Home ve tanıdığımız diğer medyumlar, Aziz Cupertin tarafından ortaya konulan olguyu sık sık tekrarlamışlardır. Bu olgu, bu nedenle, artık doğal olgular düzenine dahil edilmiştir.

17. Spiritüalizm olguları arasında, çok sık meydana geldikleri için, hayaletlere önemli bir yer vermeliyiz. Din adamlarını birbirine düşüren La Salette olgusu bizim için yeni bir şey değil. İddia edilen olgunun gerçekten meydana geldiğini doğrulayamayız, çünkü bunun gerçekleştiğine dair yeterli kanıtımız yok; ancak, benzer nitelikte binlerce yeni olgu bildiğimiz ve böyle bir olgunun nasıl meydana gelebileceğini mükemmel bir şekilde açıklayabildiğimiz için, bunu mümkün olarak görüyoruz. Okuyucunun, hayaletler hakkında daha sonra verdiğimiz teoriye başvurmasına izin verin, o zaman bahsedilen olgunun, henüz bir anahtarı bulunamadığı için sadece mucize olarak kabul edilen çok sayıda diğer fiziksel olgu kadar basit ve olası olduğunu görecektir. La Salette'de görüldüğü söylenen kişinin kimliği başka bir sorudur; çünkü bu kimlik hiçbir şekilde kanıtlanmamıştır. Biz sadece böyle bir hayaletin kendisini göstermiş olabileceğini, bundan daha fazlasını iddia etmeye yetkili olmadığımızı ve herkesi kendi yargısını oluşturmakta özgür bıraktığımızı ileri sürüyoruz. Spiritizm bu konuyla meşgul olmak zorunda değil. Bizim söylediğimiz tek şey, spiritizmin gerçeklerinin bize yeni yasalar gösterdiği ve bize eskiden doğaüstü olarak kabul edilen birçok şeyin anahtarını verdiği; ve eskiden mucizevi olarak kabul edilen birçok

şeyin spiritizmde mantıklı bir çözüm bulduğu için, anlamadığımız şeyi inkar etmekte acele etmemize gerek olmadığıdır.

Ruh fenomenleri bazen bilinen yasalarla çelişiyor gibi göründükleri için tartışılır ve bu nedenle insanlar bunların nasıl açıklanacağını göremezler. Onlara bu şeylerin mantıklı bir açıklamasını verin ve şüpheleri sona erer.

Açıklama, ikna olmanın gerçek yoludur; ve hiçbir zaman hiçbir ruhsal fenomene tanık olmamış olanların, bizim gibi, bu fenomenlerin gerçekliğine tamamen ikna olduklarını sürekli olarak görürüz, çünkü onlar okumuş ve olasılıklarını anlamışlardır. Kendi gözlerimizle görmediğimiz hiçbir şeye inanmasaydık, inançlarımızın toplamı en aza inerdi.

BÖLÜM 3

Metodoloji ve Süreç

18. Tüm spiritistlerin çok doğal ve övgüye değer bir arzusu, fazla teşvik edilemeyecek bir arzu, müritler kazanmaktır. Burada, onların görevini kolaylaştırmak amacıyla, bizim görüşümüze göre, bu amaca ulaşmanın ve kendilerini hiçbir işe yaramayabilecek çabalar sarf etmekten kurtarmanın en kesin yöntemini önermeyi öneriyoruz.

Spiritizmin yeni bir bilim, yeni bir felsefe olduğunu daha önce söylemiştik; bu nedenle, bunu anlamak isteyen kişi, bunu yapmanın ilk koşulu olarak, bu bilimin de diğerleri gibi, onunla oyun oynayarak elde edilemeyeceğine dair tam bir inançla, ciddi bir çalışmaya girişmelidir. Spiritizm, dediğimiz gibi, insanlığı ilgilendiren her soruya değinir; alanı çok geniştir ve deneycinin bunun doğru olduğunu göreceği şey, sonuçlarının enginliği ve önemidir. Ruhlara olan inanç şüphesiz onun temelidir; ancak bu inanç, aydınlanmış bir spiritist yapmak için yeterli değildir, tıpkı Tanrı'ya olan inancın bir ilahiyatçı yapmak için yeterli olmaması gibi. O halde, propagandacıların amaçladıkları amaca ulaşmalarını sağlayacak en uygun ilerleme biçimini ele alalım.

19. Genellikle, ikna etmek için olguları göstermenin yeterli olduğu varsayılır. Bu gerçekten de en mantıklı yöntem gibi görünür; ancak deneyim bize bunun her zaman en iyi yöntem olmadığını gösterir, çünkü çoğu zaman en çürütülemez olguların bile en ufak bir şekilde ikna etmediği insanlarla karşılaşılır. Bu başarısızlığın nedenini şimdi açıklamaya çalışacağız.

Spiritizmde, ruhsal iletişimler sorunu ikincil ve sonuçsaldır; başlangıç noktası değildir. Ruhlar, insanların ruhlarından başka bir şey olmadıkları için, tartışmanın uygun temeli ruhun varlığıdır. Fakat materyalistin, kendisinin maddeden başka bir şey olmadığına inanırken, maddi dünyanın dışında varlıkların var olduğunu kabul etmesini nasıl sağlayabiliriz? Kendi içinde bir ruh olduğuna inanmazken, kendisi dışındaki ruhlara nasıl inanabilir? Böyle bir konuda en kesin argümanları öne sürmeniz boşunadır; o, bunların temelini oluşturan ilkeyi kabul etmediği için, hepsine itiraz edecektir. Tüm metodik öğretiler bilinenden bilinmeyene doğru ilerlemelidir; materyalistin bildiği şey maddedir; o zaman, madde üzerinde duruşunuzu alın ve her şeyden önce, zihnini sizin bakış açınıza getirerek, onu kendisinde madde yasalarının ötesinde bir şey olduğuna ikna etmeye çalışın; kısacası, onu bir *spiritist yapmaya çalışmadan önce, onu bir spiritist* yapmaya çalışın ; Ancak, bu amaçla, oldukça farklı bir olgu düzenine başvurmalı ve çok farklı nitelikte argümanlar sunmalısınız. Ruh sahibi bir adamla, bir ruhu olduğuna ikna olmadan önce konuşmak, sizin bitirmeniz gereken yerden başlamaktır; çünkü öncülü kabul etmezse, sonucu kabul edemez. Şüpheciyi olgularla bile ikna etmeye girişmeden önce, onların ruh hakkındaki Görüşlerinden emin olmalısınız, yani, onun varlığına, bedenin hayatta kalmasına, ölümden sonra bireyselliğine inanıp inanmadıklarını tespit etmelisiniz; eğer cevapları olumsuzsa, ruhlardan bahsetmek zahmetten kurtulmak anlamına gelir. Bu kuraldır; bunun istisnaları olmadığını söylemiyoruz, ancak istisnai durumlarda, muhatabınızı daha az inatçı kılan başka bir neden muhtemelen vardır.

20. Özellikle materyalistler arasında iki sınıf ayırt etmeliyiz. Birinci sınıfa teorik olarak böyle olanları koyabiliriz. Bunlarla birlikte, şüphe değil, olumsuzlama, mutlak ve onların bakış açısından rasyoneldir; onların gözünde insan, kurulduğu sürece çalışan, ancak yayı aşınmış bir makinedir; ölümden sonra geriye sadece leşi kalan bir varlıktır. Bu tür düşünürlerin sayısı mutlu bir şekilde çok sınırlı olduğundan, böyle bir doktrinin

genelleştirilmesinin toplumsal düzen üzerinde yaratacağı acınası etkiler üzerinde ısrar etmek pek gerekli görünmüyor; bu noktayı *The Spirits' Book'ta* (147 ve *Sonuç*) yeterince açık bir şekilde belirttik.

Şüphecinin rasyonel bir açıklama ile karşılaştığında şüphe etmeyi bıraktığını söylerken, madde dışındaki tüm güç ve zekayı inkar eden aşırı materyalistleri hariç tutmalıyız; gurur bunların çoğunu inatçı yapar ve kişisel kibirlerinden dolayı inkarlarında ısrar ederler; tüm kanıtlara direnirler, çünkü ifade ettikleri bir Görüşü değiştirmek istemezler. Bu tür insanlarla hiçbir şey yapamazsınız, samimiyet gösterseler ve "Bana bak, inanacağım" deseler bile. Diğerleri, daha açık sözlü olarak, "Görseydim, inanmazdım" derler.

21. İkinci sınıf materyalistler ve çok daha kalabalık olanlar (çünkü materyalizm doğaya aykırı bir duygudur), kayıtsızlıktan ve tabiri caizse *daha iyi bir şeyin eksikliğinden dolayı böyle olanları kapsar* ; onlar kanaatlerinden dolayı materyalist değillerdir ve inanabildikleri için sevinirlerdi, çünkü belirsizlik durumları onlar için bir işkencedir. Bu tür insanlarda geleceğe dair belirsiz bir özlem vardır, ancak bu gelecek onlara akıllarının kabul edemeyeceği yönlerden sunulmuştur; bu nedenle şüpheleri1 ve şüphelerinin sonucu olarak inançsızlıkları. Bu tür insanlarda, inançsızlık teorik değildir; onlara rasyonel olan bir teori sunun ve bunu memnuniyetle kabul edeceklerdir; bu tür insanlar bizi anlayabilirler, çünkü düşündüklerinden bize daha yakındırlar. Birinci sınıfla, vahiyden, meleklerden veya “cennetten” bahsetmeyin, çünkü sizi anlamazlar, ancak kendinizi kendi yerlerine koyarak, her şeyden önce, fizik yasalarının her şeyi açıklayamayacağını onlara kanıtlayın; gerisi zamanı gelince gelecektir. Önceden belirlenmiş bir sonuç olmayan inançsızlıkta durum tamamen farklıdır; bu gibi durumlarda, inanç kesinlikle boş değildir, inançlar tarafından bastırılmış, ancak bir ışık huzmesinin canlandırabileceği gizli bir tohum vardır; bu tür şüpheciler, gözlerini açtığınızda güne sevinen kör bir

adama benzerler veya ona uzattığınız güvenlik tahtasını kavrayacak olan gemi kazası geçirmiş bir denizciye benzerler.

22. Maddecilerin yanı sıra, uygun şekilde adlandırılan, şüphecilerin üçüncü bir sınıfı daha vardır ki, en azından ismen spiritüalist olsalar da, bu nedenle iş yapmak yine de zordur; bunlar *kötü niyetle şüphecidir* . İnanmayı tatsız bulurlar, çünkü bu onların maddi zevklerinden zevk almalarını zorlaştırır; spiritüalizmde hırslarının, bencilliklerinin, zevkleri olan insani kibirlerinin sonunu görmekten korkarlar; görmemek için gözlerini kapatırlar ve duymamak için kulaklarını tıkarlar. Onlara sadece acıyabiliriz.

çıkar veya sahtekârlık yoluyla şüpheci denebilir . Spiritizmin gerçekte ne olduğunu iyi bilirler, ancak kişisel çıkar güdülerinden dolayı onu dışsal olarak kınarlar. Bunlar hakkında söylenecek hiçbir şey yoktur, çünkü onlarla birlikte yapılacak hiçbir şey yoktur. Tam bir materyalist kendini aldatırsa, en azından samimiyet bahanesine sahiptir ve ona hatasını göstererek ikna edilebilir; diğerleriyle birlikte, tüm argümanların başarısız olduğu bir karardır. Zaman gözlerini açacak ve belki de kendi bedelleri pahasına, çıkarlarının gerçekte nerede yattığını onlara gösterecektir; çünkü gerçeğin akışını engelleyemedikleri için, sonunda, güvence altına almak istedikleri yapay çıkarlarla birlikte, sel tarafından sürükleneceklerdir.

24. Bu farklı muhalif kategorilerinin yanı sıra, aralarında *korkaklıktan inanmayan* ve başkalarının inançlarını itiraf ederek kendilerine zarar vermediklerini gördüklerinde cesaret bulanları sayabileceğimiz sonsuz sayıda renk vardır; aydınlanmış bir çalışmayla, spiritizmin dinin temellerine dayandığını, tüm inançlara saygı duyduğunu ve etkilerinden birinin daha önce var olmayan dini duyguları üretmek ve daha önce tereddüt ettikleri yerlerde onları güçlendirmek olduğunu öğrenecek olan dinsel kaygılardan inanmayanlar; *gururdan ,* çelişki *ruhundan* , *dikkatsizlikten* , *hafiflikten* vb. vb. kaynaklanan inanmayanlar.

Hayal kırıklığından dolayı inanmayanlar olarak adlandıracağımız bir başka sınıfı da atlayamayız . Bu sınıf, beklentileri aldatıldığı, sonuç olarak cesaretleri kırıldığı, her şeyi terk ettikleri ve tamamen bir kenara attıkları için abartılı bir güvenden inanmazlığa geçenleri kapsar. Bunlar, aldatıldıkları için dürüstlüğün var olduğunu inkar eden insanlara benzerler. Bu da, spiritizm hakkında eksik bilgi sahibi olmanın sonucudur. Bir kişi ruhlar tarafından kandırıldığında, bunun nedeni genellikle onlara söyleyemeyecekleri veya söyleyemeyecekleri bir şey sormuş olması veya gerçeği sahtekarlıktan ayırt edebilecek kadar konu hakkında yeterince aydınlanmamış olmasıdır. Birçok insanın, spiritizmde yalnızca yeni bir kehanet biçimi gördüğü belirtilmelidir; Onlar, ruhların kendi fallarına bakabileceklerini düşünürler ve buna bağlı olarak, küstah ve alaycı ruhlar onların pahasına eğlenirler, ciddi ve ihtiyatlı insanların kendilerini açmayacağı gizemler ve hayal kırıklıkları hazırlarlar.

26. Çok kalabalık bir sınıf, belki de hepsinden daha kalabalık olan, karşıtların başlığı altına koyamayacağımız bir sınıftır, *yani* kararsız olanlar. Bunlar genellikle ilke olarak spiritüalistlerdir; bunların çoğunda spiritüalist fikirlere dair belirsiz bir sezgi ve tanımlayamadıkları bir şeye dair bir özlem vardır.

Bu tür insanların tek ihtiyacı metodik bir eğitimdir; spiritizm onlar için gün doğumuna benzer; gecenin sisini dağıtan gündüzün parlaklığıdır; onu hevesle selamlarlar, çünkü onları belirsizliğin acısından kurtarır.

inananların farklı kategorilerini ele almaya yönelirsek , *farkında olmadan spiritist* olanları fark ederiz ; bunlar, tam anlamıyla, önceki sınıfın bir çeşididir. Spiritist teoriyi hiç duymamış olmalarına rağmen, benimsediği büyük ilkelere dair doğuştan gelen bir duyguya sahiptirler; ve bu duygu, yazılarının veya kelimelerinin belirli bölümlerinde öylesine açık bir şekilde yansıtılmıştır ki, neredeyse tamamen inisiye oldukları varsayılabilir. Bu sınıfın sayısız örneğini, hem dinsel hem de din dışı yazarlar arasında, hem

şairler, hatipler, ahlakçılar ve hem eski hem de modern filozoflar arasında buluruz.

28. Doğrudan incelemenin ikna ettiği kişiler arasında şunları ayırt edebiliriz:

(1) *Tezahürlere saf ve basit bir şekilde inananlar . Bunlar için spiritizm, az ya da çok ilginç bir dizi olgu olan basit bir gözlem bilimidir; bunlara deneysel spiritistler* denebilir .

(2) Spiritizmde onun kendine özgü fenomenlerinden daha fazlasını görenler ve onun felsefi yönünü algılayanlar; onun ahlakına hayran olurlar, fakat onu uygulamazlar ve karakterleri üzerindeki etkisi çok azdır veya hiç yoktur; alışkanlıklarının hiçbirini değiştirmezler ve kendilerini tek bir zevkten bile mahrum etmezler; açgözlü adam pis kalır, gururlu adam kendini beğenmiş kalır, kıskanç ve hasetçi olanlar aynı kalır. Onlar için, Hıristiyan hayırseverliği sadece güzel bir idealdir; onlar *tutarsız spiritüelistlerdir* .

(3) *Ruhçu öğretinin ahlakına hayranlık duymakla yetinmeyen* , onu *tüm sonuçlarıyla birlikte pratik olarak kabul edenler* . Dünyevi yaşamın yalnızca kısa bir deneme olduğuna ikna olmuş bir şekilde, onun geçici anlarından yararlanmaya ve yalnızca iyilik yaparak ve kötü eğilimlerini bastırarak ruhlar dünyasının hiyerarşisinde daha yüksek bir dereceye ulaşabilecekleri ilerleme yolunda ilerlemeye çalışırlar.

Böyleleriyle ilişki her zaman güvenlidir, çünkü inançları onları her türlü kötü düşünceden korur ve hayırseverlik her şeyde davranış kurallarıdır. Bunlar *gerçek spiritistler olarak sınıflandırılabilir* veya daha iyisi, *Hristiyan spiritistler olarak sınıflandırılabilir* .

heyecanlı spiritüalistler vardır . İnsan ırkı, bir şeyin sadece doğru tarafını alsaydı mükemmel olurdu. Abartma her zaman inciticidir;

Spiritizmde, görünmez dünyadan gelen her şeye karşı çok kör bir güven yaratır; bazen çocukça hale gelen, insanların, düşünme ve incelemenin onlara saçma veya imkansız olduğunu göstereceği şeyleri çok kolay ve mantıksız bir şekilde kabul etmelerine neden olan bir güven.

Ne yazık ki, coşku düşünmekte zorlanır ve sersemlemeye meyillidir. Bu tür taraftarlar spiritizm davasına yararlı olmaktan çok zararlıdır; ikna etmeye uygun değillerdir, çünkü yargılarına güvenilmez; ya onları kandıran ruhların ya da safdilliklerini uygulayan insanların kolayca kandırdıkları kişiler olurlar. Körlüklerinin sonuçlarına tek başlarına katlanmak zorunda kalsalardı, ikincisi daha az pişmanlık verici olurdu; ancak ne yazık ki, bu tür insanlar istemeden şüphecilerin eline silah verirler, inançtan çok küfür etme fırsatları arzularlar ve az sayıdaki kişinin saçmalıklarını herkese yüklemeye hazırdırlar.

29. İkna etme yöntemleri, üzerinde işlem yapılacak bireylere göre değişir; çünkü birini ikna eden şey, bir başkasını etkilemez. Bir insan fiziksel tezahürlerle, bir diğeri akıllı iletişimlerle, ancak daha çok sayıda insan akıl yürütmeyle ikna olur. Hatta, daha önce akıl yürütmeyle hazırlanmamış olanların çoğu için fiziksel olguların çok az ağırlığı olduğu bile söylenebilir. Bu olgular ne kadar sıra dışıysa ve sıradan deneyimlerden ne kadar uzaklaşırsa, o kadar fazla muhalefetle karşılaşırlar; ve bunun çok basit bir nedeni vardır, rasyonel bir yaptırımı olmayan her şeyden doğal olarak şüphe etmeye yatkınızdır; her insan böyle bir konuyu kendi bakış açısından ele alır ve kendi tarzında yorumlar. Böylece materyalist, bu olguları tamamen fiziksel bir eyleme veya hileye bağlar; cahil ve batıl inançlılar bunları şeytani veya doğaüstü bir etkene bağlar; önceden yapılan bir açıklama ise önyargıyı etkisiz hale getirme ve gerçekliklerini değilse bile en azından olasılıklarını gösterme etkisine sahiptir. Açıklama arayarak işe başlayanlar, görmeden önce anlarlar; Onlar için, olayların mümkün

olduğuna dair kesinlik kazandıklarında, gerçekliklerine dair kanaate kolayca varılır.

30. İnatçı bir inanmayanı ikna etmeye çalışmanın bir faydası var mıdır? Bunun, onun inançsızlığının nedenine ve doğasına bağlı olduğunu söylemiştik; insanların bir inanmayanı ikna etmeye çalıştıkları ısrarın, onu sadece abartılı bir önem duygusuyla şişirmeye yaradığı ve böylece onu daha da inatçı hale getirdiği sıklıkla görülür. Bir insan ne akıl yürütmeyle ne de gerçeklerle ikna edilemiyorsa, hala inanmama sıkıntısı çekmesi gerektiği açıktır; onu daha elverişli koşullara getirme işini İlahi Takdire bırakmalıyız. Işığa hazır çok fazla insan var, bu yüzden onu sadece dışarıda bırakmak isteyenler için zaman kaybetmemeliyiz. O halde, ilerlemelerinizi, genellikle varsayıldığından daha fazla sayıda olan, olumlu eğilimli olanlara yapın. Kendinizi bunlara yöneltin; çünkü onların örneği, sözlerden daha fazlasını başaracaktır. Gerçek bir ruhçu asla iyilik yapmaktan geri kalmaz; onun zevki teselli vermek, umutsuzluğu yatıştırmak ve ahlaki ıslah çalışmalarını ilerletmektir. Görevi burada yatar; gerçek sevincini orada bulacaktır. Spiritizm havadadır; doğası gereği yararları dağıtır, çünkü onu savunanları mutlu eder. İnatçı muhalifleri arkadaşlarının evlerinde onun etkisini hissettiklerinde, kendi yalnızlıklarını anlayacaklar ve sessizliğe veya kabullenmeye zorlanacaklardır.

31. Diğer bilimlerde yapıldığı gibi spiritizm çalışmasında ilerlemek için, en basitinden başlayarak, sırayla daha karmaşık olana varmak için tüm ruh fenomenleri serisinden deneysel olarak geçmek gerekir; ancak bu yapılamaz, çünkü spiritizmde, fizikte veya kimyada yaptığımız gibi düzenli bir deney sürecinden geçmek imkansız olurdu. Doğa bilimlerinde, kaba madde üzerinde çalışırız, onu istediğimiz gibi ve neredeyse belirli bir etki üretme kesinliğiyle manipüle ederiz; spiritizmde ise, tam tersine, özgürlükleri olan ve sürekli olarak emirlerimize tabi olmadıklarını bize kanıtlayan zekalarla uğraşmak zorundayız. Sonuç olarak, fenomenlerin

meydana gelmesini beklemek, onları meydana geldikleri anda gözlemlemeye hazır olmak gerekir; ve bu nedenle, *herhangi bir verili olguyu kendi isteğine göre elde edebileceğini iddia etmeye cesaret edenin yalnızca bir cahil veya bir sahtekâr olabileceğini ileri sürüyoruz:* çünkü bu olgular, bizim irademizden bağımsız olduklarından, istendikleri zaman ortaya çıkmayabilir veya arzu ettiğimizden tamamen farklı bir görünümde kendilerini gösterebilirler. Şunu da ekleyelim ki, bunları elde etmek için, özel yeteneklerle donatılmış kişilerin işbirliğine sahip olmamız gerekir ve bu yetenekler, her bireyin yatkınlığına göre sonsuz derecede çeşitlidir; ve aynı medyum nadiren tüm bu yeteneklere sahip olduğundan, böylece yeni bir zorluk yaratılır, çünkü böyle bir deneysel spiritizm yolundan geçmek için, her zaman elimizin altında eksiksiz bir medyum yelpazesine sahip olmamız gerekir ki bu açıkça imkansızdır.

Bu sakıncayı gidermenin yolu çok basittir, *yani* teoriyle başlamak. Bu şekilde, tüm olgular gözden geçirilir ve açıklanır, araştırmacı konunun özüne iner ve olayın olasılıklarını ve olguların meydana gelebileceği koşulları ve karşılaşılabilecek engelleri anlar. Böylece, ne olursa olsun, hazırlıklı olacaktır ve hiçbir şey onu şaşırtamaz. Bu plan, pratik araştırmacıyı çok sayıda hayal kırıklığından kurtardığı için bir başka avantaj daha sunar, çünkü zorluklar konusunda önceden uyarıldığı için tetikte kalabilir ve kendi pahasına deneyim kazanmak zorunda kalmaktan kaçınabilir.

Spiritüalizmle meşgul olduğumuzdan beri bize gelenlerin sayısını hesaplamak bizim için zor olurdu; ve bunlardan kaç tanesini gördük ki, en açık gerçeklerin karşısında kayıtsız veya şüpheci kaldılar ve sadece akılcı açıklama ile ikna oldular; kaç tanesi akıl yürütme yoluyla ikna olmaya yatkındı; kaç tanesi hiçbir şey görmemiş olmalarına rağmen, okuyup konunun mantığını anladıkları için spiritüalizmin gerçeğine ikna olmuştu! *Bu nedenle, kendi deneyimlerimize dayanarak, spiritüalizm hakkında bilgi*

edinmenin en iyi yönteminin, öncelikle konuya akıl yürütmek ve *sonra da* akıl yürütmeyi deneyle doğrulamak olduğunu söylüyoruz.

32. Spiritizm teorisinin ön bir incelemesi de yararlıdır, kapsamının ve amacının ihtişamını göstererek, bir masanın hareket ettiğini görerek veya çarptığını duyarak başlayan kişi, alaycılığa daha yatkındır, çünkü bu tür tezahürlerin insanlığı yeniden canlandırmaya mahkûm bir doktrine yol açabileceğini hayal edemez. Her zaman, okuyup anladıkları için görmeden önce inananların, yüzeysel olmaktan çok, aksine, en zeki ve düşünceli olanlar olduğunu belirttik.

Biçimden çok öze odaklanan ve spiritüalizmin felsefi yönü bu karakterdeki zihinler için başlıca düşünce olduğundan, fenomenler onlar için yalnızca aksesuarlardır. Fenomenlerin var olmaması durumunda bile felsefenin, bugüne kadar çözümsüz kalmış sorunların tek çözümü, geçmiş ve gelecek hakkında şimdiye kadar ortaya atılmış en rasyonel teori olarak kalacağını görürler. Tezahürler, bu teorinin *doğrulanması* ve *onaylanması açısından paha biçilmezdir, ancak onun temeli* değildir . Ve konuya ilişkin bu görüşün kanıtı, binlerce kişinin, tezahürleri duymadan önce, doktrinin sezgisel bir algısına sahip olması ve bunun yalnızca daha önce belirsiz bir şekilde benimsedikleri fikirlere biçim ve tutarlılık kazandırmaya hizmet etmiş olması gerçeğinde bulunur.

33. Ancak, spiritüalist teorinin incelenmesiyle başlayanların gerçeklerle desteklenmediğini iddia etmek kesinlikle doğru olmazdı. Aksine, bu teoriyi doğrulayan bol miktarda gerçekleri vardır, bunlar, sonraki bölümlerde bahsedeceğimiz *Spontane tezahür* vakalarıdır, kendi deneyimlerinde bir miktar farkındalığa sahip olmayan çok az kişi vardır, ancak bunlara çok az dikkat etmiş olabilirler. Bu tür gerçekler, itiraz edilemez tanıklıklarla desteklendiğinde büyük bir ağırlığa sahiptir, çünkü bu gibi durumlarda hazırlık veya işbirliği şüphesi olamaz. Spiritüalist fenomenler var olmasa bile, kendiliğinden fenomenler yine de gerçek olurdu; ve spiritüalist teorinin

tek sonucu, tüm çağlarda meydana gelen kendiliğinden fenomenleri açıklamak olsaydı, değeri açıkça çok büyük olurdu.

34. Ancak okuyucu, modern tezahürleri ihmal etmesini tavsiye edeceğimizi varsayarsa görüşlerimizi büyük ölçüde yanlış anlar, çünkü söz konusu teoriye onlar aracılığıyla ulaştık. Bu teoriyi tamamlamak için, kendimizi yıllarca sayısız gözlemin sonuçlarını bir araya getirmeye adamak zorunda kaldığımız doğrudur; ancak, bu tezahürler bize hizmet ettiği ve günlük olarak ulaştığımız görüşlerin açıklanması için bize hizmet ettiği ölçüde, özellikle onları duyurmak amacıyla bir kitap yazarken, bunların önemini hafife almamız imkansızdır. Söyleyeceğimiz şey, bunlar üzerinde akıl yürütmediğimiz sürece, fenomenlerin kendilerinin kanaati belirlemeye yeterli olmadığıdır; önyargıları etkisizleştirerek ve bu fenomenlerde akla aykırı hiçbir şey olmadığını göstererek yapılan bir ön açıklama, bunların gerçekliğinin kabul edilmesinin yolunu açar. Bu o kadar doğrudur ki, deneysel bir *seansta ,* konuya yeni olan on kişiden on tanesi, ikna olmuş olanların gözünde ne kadar tatmin edici olursa olsun, ikna olmadan odadan ayrılacaklardır ve bazıları daha önce olduğundan daha da şüpheci olacaklardır, çünkü deney beklentilerini karşılamamıştır. Konuyla ilgili daha önce edindikleri teorik bilgi sayesinde gördüklerini doğru bir şekilde tahmin edebilenler için durum tam tersi olacaktır. Bunlar için, seans *bir* amaca ulaşmak için bir araçtır ve hiçbir şey, başarısızlık bile onları şaşırtmaz, çünkü fenomenlerin hangi koşullar altında meydana geldiğini ve elde edilemeyecek bir şeyi istemenin faydasız olduğunu bilirler.

Gerçeklerden önce edinilen bilgi, onların sunduğu anormallikleri bile doğru bir şekilde tahmin etmemizi ve çoğu zaman en hassas nitelikte olan, bizim için çok sayıda kanaat kaynağı olan ancak bilgisiz bir gözlemci tarafından takdir edilmeyecek veya fark edilmeyecek çok sayıda ayrıntı ve gölgeyi yakalamamızı sağlar. Bu nedenlerden dolayı deneysel seanslarımıza *yalnızca* bunlarda ne olabileceğini anlayacak yeterli hazırlık bilgisine sahip

olanları kabul ediyoruz; başkalarının sadece zamanlarını kaybedeceklerine ve bizim zamanımızı kaybetmemize neden olacaklarına o kadar ikna olmuş durumdayız ki.

35. Bu ön bilgiyi edinmek isteyenler, yalnızca kendi çalışmalarımızı değil, mümkün olduğunca, hem lehine hem aleyhine, bu konuda yazılmış olan tüm başlıca çalışmaları okumalıdırlar. Böylece, bu konuda ortaya atılan görüşlerin göreceli değerini kendileri değerlendirebilecek ve buna karşı ileri sürülebilecek tüm itirazları karşılayabileceklerdir.

BÖLÜM 4

Teoriler

36. Spiritizmin garip fenomenleri ilk kez üretildiğinde veya daha doğru bir ifadeyle, bu son günlerde yenilenmeye başladığında, uyandırdıkları ilk duygu gerçeklikleri ve daha da önemlisi nedenleri konusunda şüpheydi. Gerçeklikleri, itiraz kabul etmez tanıklıklarla ve herkesin kendi başına deneyebileceği deneylerle kanıtlandığı için; her gözlemci bunları kendi fikirlerine, inançlarına veya önyargılarına göre kendi tarzında yorumlar; dolayısıyla karşılaştırmalı bir gözlemin gerçek değerlerini tahmin etmemizi sağlayacağı çeşitli teoriler ortaya çıkmıştır.

Spiritizmin muhalifleri, bu Görüş ayrılığında, ona karşı bir argüman bulduklarını sanmışlardır. Şöyle derler: "Spiritistler bile ayrılık içindedir!"

Bu sadece zayıf bir argümandır, çünkü her yeni bilim, bir soruyu çözecek gerçekler bir araya getirilip uygun sıraya dizilene kadar, zorunlu olarak belirsizdir. Yalnızca birikmiş gerçekler birbirini açıkladıkça, erken sonuçlar ortadan kalkar ve birlik sağlanır, en azından temel noktalar açısından, her ayrıntıda olmasa da. Spiritizm, genel hukuktan kaçamazdı ve doğası gereği, çeşitli yorumlara yol açmaya özellikle yatkındı. Ancak bu açıdan bile, en üst düzeydeki zihinler tarafından karşıt görüşlerin benimsendiğini gördüğümüz diğer bilimlerden, büyüklerinden daha hızlı ilerlediğini güvenle iddia edebiliriz.

olumsuzlama teorileri olarak adlandırılabilecek olanlarla başlayacağız ; ancak, bu teorileri *Spirits' Book'un* Giriş *bölümünde* ve o eserin *Sonuç bölümünde ve ayrıca Spiritizm Nedir ?* başlıklı kısa özetimizde tartıştığımız

gibi , burada sadece bunların en önemlilerini birkaç kelimeyle özetleyeceğiz.

Ruh fenomenleri iki çeşittir : fiziksel ve *zeki* . Maddenin dışında hiçbir şeyi kabul etmedikleri için ruhların varlığını kabul etmeyenler, doğal olarak söz konusu fenomenlerdeki zeka belirtilerini reddederler. Fiziksel etkilere gelince, bunları kendi bakış açılarından yorumlarlar; ve argümanları aşağıdaki dört başlık altında özetlenebilir:

38. *Şarlatanlık teorisi* . Rakiplerimizin çoğu bu etkileri sahtekarlığa bağlar çünkü, birçoğunun taklit edilebileceğini söylerler. Bu varsayım, tüm spiritistleri aptallara ve tüm medyumları aldatıcılara dönüştürürdü; konumları, karakterleri, entelektüel becerileri veya onurlu geçmişleri dikkate alınmaksızın; bir cevabı hak ediyorsa, fizikteki belirli fenomenlerin sihirbazlar tarafından taklit edildiğini ve bunun fizik bilimine karşı hiçbir şey kanıtlamadığını söylerdik. Sahtekarlık şüphesinin, fenomenlerin tezahür ettiği tarafların karakteri tarafından imkansız hale getirilmesi tamamen savunulamazdır. Hiçbir Spirit tezahürünün şarlatanlar tarafından taklit edilmediğini söylemiyoruz, çünkü her yerde suistimaller vardır; ancak bir şeyin suistimali, o şeyin kendisine karşı bir argüman değildir.

39. *Zayıf fikirlilik teorisi* . Rakiplerimizin bazıları hileye dair tüm şüpheleri bir kenara bırakıp, aldatıcı olmayanların kendilerinin de aldatılmış olduğunu iddia ediyorlar; bu, bizim saf olduğumuzu söylemenin daha medeni *bir* yoludur. İnançsızlar ifade biçimlerinde daha az seçime sahip olduklarında, spiritizme inananların deli olduğunu ve böylece zihinsel sağlamlığın münhasır mülkiyetini kendilerine yüklediklerini açıkça söylerler.

Bu delilik suçlaması, muhalefetleri için iyi bir neden bulamayanların büyük argümanıdır. Ancak bu suçlamanın sıklığı onu o kadar gülünç hale getirdi ki, onu çürütmek için zaman harcamamıza gerek yok.

spiritistler ayrıca rakiplerinin saldırılarından başka pek bir şey umursamıyorlar. Cesaretle kendi kaderlerini alıyorlar, kendilerini talihsizliklerinde tartışmasız liyakat sahibi birçok insanın yoldaşları olduğu bilgisiyle avutuyorlar. Gerçekten de, eğer böyleyse, deliliklerinin çok özel bir karaktere sahip bir delilik olduğu kabul edilmeli, çünkü çoğunlukla aydınlanmış sınıfları etkiliyor ve spiritizm, şu anda taraftarlarının büyük çoğunluğunu oluşturuyor. Sayıları arasında birkaç eksantrik kişi bulunursa, bu istisnalar spiritizme karşı dini deliliğin dine karşı, müzik deliliğinin müziğe karşı veya insanların matematik çalışmalarında akıllarını yitirmiş olmaları gerçeğinin o büyük bilimin gerçeğine karşı kanıtlamasından daha fazla kanıtlamaz. Tüm fikirlerin fanatikleri olmuştur; ve bir şeyin abartılmasını şeyin kendisiyle karıştıran o yargı gerçekten de körelmiş olmalı.

40. *Halüsinasyon teorisi* . Daha az saldırgan olan, yüzeyinde bilimsel ayrımcılık rengi taşıdığı için başka bir görüş, bu olguları duyuların yanılsamasına bağlar. Bu görüşü savunanlar şöyle der: “Gözlemci çok saygın bir kişi olabilir; ancak görmediği şeyi gördüğünü düşünür. Bir masanın yükseldiğini ve üzerinde duracak hiçbir şey olmadan havada kaldığını gördüğünde, masa aslında hiç hareket etmez; onu havada bir tür serap veya bir kırılma etkisiyle görür, tıpkı bir yıldızı veya suda bir nesneyi gerçek konumundan çıkardığımız gibi.” Böyle bir yanılsama gerçekte mümkün olabilir, ancak bu olguların tanıkları, asılı masanın altından geçerek, eğer masa yerden kalkmamış olsaydı, nesnel doğalarını kanıtlayabilirler. Öte yandan, masanın yere düşerken kırılması sıklıkla olur; böyle bir kırılma optik bir yanılsamanın etkisi olabilir mi?

Bilinen bir fizyolojik sebep, hiç şüphesiz, hareket etmeyen bir şeyin döndüğünü görmemize sebep olabilir; veya baş dönmesine yakalanan bir adam, hareketsizken döndüğünü sanabilir; fakat aynı olguya birden fazla

kişi tanıklık ettiğinde, bu kişilerin hepsinin bir yanılsama kurbanı olduğu iddia edilebilir mi?

41. *Kas çatlatma teorisi* . Eğer illüzyon teorisi, birkaç kişi aynı şeyi gördüğünde görme kanıtı açısından uygulanamazsa, aynı sesler bütün bir topluluk tarafından duyulduğunda işitme kanıtı açısından da aynı şekilde uygulanamaz; çünkü, bu koşullar altında, bunları duyuların bir aldatmacasına atfetmek açıkça imkansızdır. Bu nedenle, illüzyonun tüm fikirleri çürümüş olarak kabul edilmelidir; öte yandan, gözlem bu olayların herhangi bir tesadüfi veya fiziksel nedene bağlı olmadığını kanıtlamıştır.

Bilgili bir cerrahın, "ruh vuruşunun" ayak tarağı kasının kısa tendonunun istemli veya istemsiz kasılmaları tarafından üretildiğini ilan ettiği doğrudur. Bu tendonun mekanizmasının bu vuruşları üretme, bir davulun vuruşunu taklit etme ve hatta iyi bilinen melodilerin ritmini yeniden üretme yolunu göstermek için ayrıntılı anatomik ayrıntılara girer; tüm bunlardan, bir masada vuruşlar duyduklarına inanan insanların ya bir aldatmacanın ya da bir yanılgının kurbanı oldukları sonucunu çıkarır. Bu sözde keşfin yazarı için talihsizlik, teorisinin davanın tüm gerçeklerini açıklayabilmekten uzak olmasıdır. İlk olarak, ayak tarağının kısa kasını veya başka bir kası istedikleri zaman çatlatma ve bu yolla melodi çalma gibi eşsiz bir yeteneğe sahip olmaktan zevk alan insanların son derece nadir olduğu belirtilmelidir; bir masada rap elde etme yeteneği çok yaygın bir yetenektir ve buna sahip olanlar genellikle söz konusu kas yeteneğine sahip değildir. İkinci olarak, eğitimli cerrah bu kasın hareket etmeyen bir kişi tarafından nasıl çatlatılabileceğini ve masadan izole edilmiş birinin kas çatlatmasının, dokunmaya olduğu kadar kulağa da duyarlı titreşimler üretebileceğini; böylece üretilen seslerin şirketin isteğine göre masanın farklı kısımlarında, diğer mobilyalarda, duvarlarda, tavanda vb. nasıl tekrarlanabileceğini; özetle, o kasın hareketinin dokunulmayan bir masaya nasıl

genişletilebileceğini ve onu nasıl hareket ettirebileceğini açıklamayı unutmuştur.

Fakat bu sözde açıklama, vurma olayını açıklasa bile, diğer iletişim biçimlerinden hiçbirini açıklayamaz. Bu nedenle, bilgili beyefendinin, tartışmalı konuyu incelemeden bir hüküm ilan ettiği ve bilim adamlarının, anlamadıkları şeylerle ilgili olarak, Davanın gerçekleri tarafından çürütülen açıklamalar vermek için acele etmelerine üzülmemiz gerektiği sonucuna varıyoruz; oysa onlar, yeni konularla ilgili olarak yasa koymada en dikkatli olanlardı, çünkü onların bilgisi, bilinenle *bilinmeyeni ayıran* engelleri onlar için geriye itti .

42. *Fiziksel nedenler teorisi* . Şimdi mutlak olumsuzlama alanından çıkıyoruz. Olayların gerçekliği kabul edildiğinde, onları gerçek olarak tanıyanlara doğal olarak ilk akla gelen düşünce, onları manyetizmaya, elektriğe veya bir tür akışkan eylemine; kısacası, tamamen fiziksel bir nedene atfetmekti. Bunda mantıksız hiçbir şey yoktu; ve olaylar tamamen mekanik etkilerle sınırlı olsaydı, bu açıklama genel olarak benimsenirdi. Bu görüşü doğrular gibi görünen bir durum, belirli durumlarda gücün oturanların sayısıyla orantılı olarak artmasıydı; bu nedenle her kişi bir insan elektrik pilinin unsurlarından birini oluşturuyor olarak düşünülebilirdi. Daha önce belirtildiği gibi, gerçek bir teorinin özelliği, atıfta bulunduğu *tüm* olguları açıklayabilme yeteneğidir; tek bir olguyla çelişirse, teorinin hatalı veya eksik olduğu görülür ve bu, şimdi alıntılanan teori için de geçerlidir. Gözlemlenen olguların, oturanların iradesine uyum sağlayarak ve düşüncelerine yanıt vererek zeka belirtileri gösterdiği bulundu; böylece akıllı bir nedenin eyleminden kaynaklandıkları kanıtlandı. Bu nokta doğrulandığında, olgular artık yalnızca fiziksel olarak veya yalnızca fiziksel bir nedenin eyleminden kaynaklandığı düşünülemezdi. Kaynağının yalnızca fiziksel bir etken olduğu teorisi bundan sonra zorunlu olarak terk edildi ve artık yalnızca a *priori tartışan* ve araştırma yapmadan savunan kişiler

tarafından destekleniyor. Bu nedenle, asıl nokta, ele alacağımız olgularda zeka kanıtı elde etmektir ve kanıt, kendileri için araştırma zahmetine giren herkes tarafından kesinlikle elde edilecektir.

43. *Yansıma teorisi* . Olaylarda zekanın kanıtları tanındığı için, bu zekanın kaynağını tespit etme zorunluluğu kaldı.

Bazıları bunun, ışık veya sesli titreşimler gibi kendini yansıtan ortamın veya orada bulunanlarınki olabileceğini düşündü. Öneri makuldü; değerini yalnızca deneyim belirleyebilirdi. Ve burada bu teorinin anti-materyalist olduğunu belirtelim; çünkü orada bulunanların zekası kendini bu şekilde yeniden üretebiliyorsa, insanda organizmasından ayrı bir ilkenin olduğu kabul edilmelidir.

Bu şekilde yapılan iletişimlerde ifade edilen düşünce her zaman orada bulunan insanların düşüncesi olsaydı, yansıma teorisi doğrulanmış olurdu; ancak bu durumda bile, bu tür olgular en derin ilgiyi çeker miydi? Düşünce, hareketsiz bir cisim üzerinde bir refleks etkisi uygulayarak ve kendini seslere ve hareketlere dönüştürerek, çok dikkat çekici, bilim adamlarının merakını uyandırmaya değer bir şey olmaz mıydı? Böyle bir konu, sinir liflerinin özelliklerini araştırarak kendilerini tüketenler tarafından neden hor görülmüştür?

Yalnızca deneyim, yansıma teorisinin doğru mu yanlış mı olduğunu gösterebilirdi; ve deneyim bunun yanlış olduğunu göstermiştir, çünkü deneyim, en olumlu gerçeklerle, ifade edilen düşüncenin yalnızca orada bulunan insanların düşüncesine yabancı olmakla kalmayıp ona zıt olabileceğini, önceden edinilmiş fikirleriyle çelişebileceğini ve beklentilerini boşa çıkarabileceğini kanıtlar. *Beyaz düşünen kişi bir cevap olarak siyah* aldığında , o cevabı kendisinin bulduğuna inanması zordur. Şüpheciler tarafından sıklıkla ifade edilen düşünce ile çevredeki insanların düşüncesi arasındaki benzerlik vurgulanır; ancak bu, orada bulunanların kendileriyle

iletişim kuran zeka gibi düşünebileceklerini kanıtlamıyorsa neyi kanıtlar? Onların her zaman zıt görüşte oldukları hiçbir zaman iddia edilmemiştir. Bir konuşmada, muhatabınız sizin düşüncenize benzeyen bir düşünceyi dile getirdiğinde, düşüncenin sizden geldiğini mi söylersiniz? Yine, düşüncenin yansıması, cahil kişilerden elde edilen en geniş felsefi kapsamdaki cevapları ve zihinsel olarak ortaya atılan veya medyumun bilmediği bir dilde konuşulan sorulara verilen cevapları ve kendisini gösteren zekanın bağımsızlığı konusunda hiçbir şüphe bırakmayan binlerce başka olguyu nasıl yazacağını bilmeyen insanların yazı üretmesini nasıl açıklayabilir? Yansıma teorisi, yalnızca gözlemi en yüzeysel ve sınırlı nitelikte olanlar tarafından savunulabilir.

Eğer dışsal bir zekânın varlığı verilen cevapların doğasıyla ahlaki olarak kanıtlanırsa, fiziksel olarak doğrudan yazma olgusuyla kanıtlanır; yani, kalem veya kurşun kalem olmadan, temas olmadan ve hileyi imkansız kılmak için alınan tüm önlemlere rağmen kendiliğinden üretilen yazı. Böyle bir olgunun zeki karakteri yadsınamaz olduğundan, bu olgu akışkan eylemden başka bir şeyden kaynaklanmalıdır; ve ifade edilen düşüncenin kendiliğindenliği, genellikle beklentimizi hayal kırıklığına uğratarak ve sunulan sorulardan uzaklaşarak, tezahürünü orada bulunan insanların herhangi bir refleks eylemine atfetmemizi imkansız kılar.

Yansıma teorisi, özellikle bazı durumlarda, örneğin onurlu düşünceli insanların bir partisinde, beklenmedik bir şekilde kaba, anlamsız veya başka türlü sakıncalı nitelikte iletişimler üretildiğinde, özellikle kabadır. Bu tür iletişimlerin onlardan geldiğini iddia etmek, bu tür insanlara çok kötü bir iltifat olurdu; ve böyle bir durumda, her birinin bu imayı derhal reddetmesi muhtemeldir.

44. *Toplu ruh teorisi* . Bu açıklama öncekinin bir çeşididir. Bu teoriye göre, medyumun ruhu tek başına kendini gösterir, ancak kendisini mevcut veya yok olan diğer birkaç yaşayan insanın ruhuyla özdeşleştirir ve bu ruh birliği,

her birinin yeteneklerini, bilgisini ve zekasını birleştirerek toplu bir bütün oluşturur. Diğer birçok teori gibi, bu da bireysel bir ruhun ifadesidir.

Görüş, ancak çok az sayıda mürit kazandırmıştır.

45. *Uyurgezerlik teorisi* . Bu teorinin birçok taraftarı olmuştur ve hatta şu anda bile birkaç tane vardır. Önceki gibi, kural olarak, tüm akıllı iletişimlerin kaynağının medyumun ruhu veya Ruhu olduğunu ortaya koyar, ancak bilgisinin ötesindeki konuları ele alma gücünü açıklamak için, medyumda çoklu bir ruh varsayımı yerine, bu gücü zihinsel yeteneklerinin anlık bir süper heyecanına, bir tür transa veya vecd haline bağlar, bu da zekasını yüceltir ve geliştirir. Bu süper heyecanın bazı durumlarda gerçekten meydana geldiğini inkar etmek imkansızdır; ancak medyumların çoğunu iş başında görmek, bu teorinin tüm fenomenleri açıklayamayacağına ve böyle bir durumun istisna olduğuna ve kural olmadığına ikna olmak için yeterli olacaktır. Medyumlar her zaman ilham almış veya vecd halinde olmaktan uzaktır, bu arada, bir rol oynasalardı bunu kolayca üstlenebilirlerdi; ve bir medyumun bir makine gibi yazdığını, ne yazdığının en ufak bir bilincinde olmadan, hiçbir duygu göstermeden, ne yaptığına hiç dikkat etmeden, sık sık gülüp her türlü konuda konuştuğunu ve dikkatsizce etrafına baktığını gördüğümüzde, bu tür bir ilhama nasıl inanabiliriz? Bir adamın trans halinde olmasını anlayabiliriz, ancak transın nasıl yazacağını bilmeyen veya masaları devirip vurarak veya planşet ve kalemlerle yazı yazarak iletişim kuramayan bir adamı yazmaya sevk ettiğini kavrayamayız. Bu çalışmanın sonraki bir bölümünde, medyumun fikirlerinin aldığı iletişimler üzerindeki etkisine değineceğiz; ancak medyumdan bağımsız bir zekanın eyleminin kanıtları o kadar tartışılmazdır ki, bu konuda hiçbir şüphemiz kalmaz. Spiritistler tarafından ortaya atılan teorilerin çoğunun kusuru, izole vakalardan genel sonuçlar çıkarmaktır.

46. *Karamsar teori* . Burada yeni bir fikir düzenine giriyoruz. Yabancı bir zekanın müdahalesi kanıtlandığından, bu zekanın doğasını öğrenmenin en

kolay yolu şüphesiz ona ne olduğunu sormak olurdu. Ancak bazı insanlar, böyle bir ilerleme yönteminin cevabın doğruluğuna dair yeterli bir garanti sunduğunu düşünmeyerek, her şeyi şeytana bağlamayı tercih ettiler; yalnızca şeytan veya fikirlerine göre iblisler, insanlıkla iletişim kurma gücüne sahiptir. Bu teorinin günümüzde çok az taraftarı olmasına rağmen, yine de, onu savunanların karakterinden dolayı, kısa bir süre için belli bir itibar elde etti. Ancak, şeytancı teorinin taraftarlarının Spiritizm'in muhalifleri arasında yer almaması gerektiği, tam tersinin olması gerektiği akılda tutulmalıdır. Kendilerini bize tanıtan varlıklar iblis veya melek olsun, onlar insan dışı varlıklardır; Dolayısıyla, şeytani tezahürlerin olasılığının kabulü, görünmez dünyayla veya en azından o dünyanın bir kısmıyla iletişim kurma olasılığının fiili bir kabulüdür.

Şeytanların münhasıran iletişim kurması teorisi, ne kadar mantıksız olursa olsun, ruhlar insanlığın ötesinde yaratılmış varlıklar olarak görüldüğü sürece açıkça inanılmaz değildi; ancak ruhların ölmüş erkek ve kadınların ruhlarından ne daha fazla ne de daha az olduğu bilindiğinden, bu teori itibarını yitirdi. Böyle bir açıklamanın sonucu şuna geldi, *yani* tüm ruhlar şeytandır, bir babanın, bir oğlun veya bir arkadaşın ruhları olsalar bile ve biz de öldüğümüzde şeytan olacağız, ki bu ne gurur verici ne de teselli edicidir; ayrıca bir anneyi kaybettiği ve ölümden sonra kimliğinin ve sevgisinin belirtilerini sunmak için gelen değerli çocuğunun Şeytan'ın bir aracı olduğuna ikna etmek kolay olmazdı. Ruhlar arasında, şeytan denilenlerden daha iyi olmayan bazılarının olduğu doğrudur, ancak bunun nedeni çok basittir, *yani* bu dünyada çok kötü insanlar vardır ve ölüm bunları bir anda iyi ruhlara dönüştürmez. Ele alınan sorunun özü şudur: Kötü ruhlar bizimle iletişim kurabilen tek varlıklar mıdır? Bu soruyu olumlu yanıtlayacak olanlara şu soruları yöneltmemizi rica ediyoruz:

(1) İyi ve kötü Ruhlar var mıdır?

(2) Tanrı kötü ruhlardan veya "şeytanlardan" daha mı güçlüdür, eğer bu sizin ifade biçiminizse?

(3) Kötü ruhların tek başına iletişim kurduğunu iddia edersek, başka bir deyişle, iyi ruhların bunu yapamayacağını söyleriz; eğer böyle olsaydı, bunun Tanrı'nın iradesiyle veya bu iradeye aykırı olması gerekirdi. Eğer Tanrı'nın iradesine aykırıysa, bu kötü ruhların Tanrı'dan daha güçlü olduğunu kanıtlar; eğer Tanrı'nın iradesiyleyse, neden iyiliğiyle iyi ruhların diğerlerinin etkisini dengelemesine izin vermiyor?

(4) Bu hususta iyi ruhların acizliğine dair elinizde hangi delil var?

(5) Bazı iletişimlerin bilgeliğine atıfta bulunulduğunda, şeytanın aldatmak için her türlü maskeyi takındığını söylüyorsunuz. Deneyimle biliyoruz ki, dilleri sahte bir mükemmellik cilası giyen ikiyüzlü ruhlar vardır; ancak cehaletin bilgiyi taklit edebileceğini veya kötü bir doğanın erdemi taklit edebileceğini, ancak sahtekarlığı ele veren bir şey ortaya çıkarmadan kabul ediyor musunuz?

(6) Eğer şeytan tek başına iletişim gücüne sahipse, o Tanrı'nın ve insanların düşmanıysa, bize Tanrı'ya dua etmemizi, kendimizi O'nun iradesine teslim etmemizi, hayatın sıkıntılarına mırıldanmadan katlanmamızı, ne şeref ne de zenginlik arzulamamamızı, hayırseverliği ve Mesih'in bütün ilkelerini uygulamamızı; kısacası, şeytanın imparatorluğunu yok etmek için elimizden gelen her şeyi yapmamızı nasıl öğütlüyor? Eğer bu öğütleri veren şeytan ise, kendisinin tasvir edildiği kadar kurnaz olmaktan çok uzak, özellikle dar görüşlü olması ve böylece kendisine karşı silah sağlaması gerektiği kabul edilmelidir.

(7) Eğer ruhlar bizimle iletişim kuruyorsa, bu Tanrı'nın izniyle olmalıdır; ve hem kötü hem de iyi iletişimlerin olduğunu gördüğümüzde, Tanrı'nın birine bizi denemek için, diğerine de iyiliğimiz için bize öğüt vermek için izin verdiğini varsaymak daha makul değil midir?

(8) Çocuğunu kötü örneklerin ve kötü öğütlerin insafına bırakan ve onu kötülükten döndürebilecek kişilerle ilişki kurmaktan alıkoyan bir baba hakkında ne düşünürdünüz? Tanrı'nın hiçbir iyi babanın, hiçbir iyi adamın yapmayacağı şeyi yapacağına inanabilir misiniz?

(9) Bütün dinler, azizlerin, meleklerin, vb. belirli tezahürlerini, hayaletler, vizyonlar ve sözlü iletişimler yoluyla, otantik olarak kabul eder. Bu kabul, yalnızca iblislerin iletişimi doktrinine aykırı değil midir?

Bazı insanların bu teoriyi tüm dürüstlüğüyle benimsediğine inanıyoruz; ancak diğerlerinin de, maruz kaldığımız kötü iletişimler nedeniyle insanları spiritizm çalışmasından caydırmak için bunu savunduklarını düşünüyoruz. Sadece şeytanın tezahür ettiğini söyleyerek, tıpkı bir çocuğa "Ona dokunma; canını yakar!" der gibi insanları korkutmayı umuyorlar. Niyet övgüye değer olabilir, ancak kullanılan araçlar bir başarısızlıktır; çünkü yasağın kendisi merak uyandırır ve çok az kişi şeytan korkusuyla caydırılır; insanlar onu görmek ister, sadece nasıl biri olduğunu öğrenmek için bile olsa ve resmedildiği kadar siyah olmadığını görünce oldukça şaşırırlar.

Söz konusu olguların yalnızca şeytana atfedilmesinin bir başka nedeni de, bazı kimselerin, kendilerinden farklı görüşte olanların yanlış yolda olduklarına ve bazı ruhların ileri sürdükleri görüşlerin kendi görüşlerine uymadığı için, bu görüşlerin ancak şeytan tarafından ileri sürülebileceğine inanmaları olamaz mı?

Eğer bir Müslüman bir ruhun Kuran'a karşı konuştuğunu duysaydı, kesinlikle onun kötü bir ruh olduğunu düşünürdü; Musa'nın yasasının belirli noktaları açısından Yahudi için de aynı şey geçerli olurdu. Katoliklere gelince, birinin iletişim kuran ruhun ancak şeytan olabileceğini, çünkü Papa'nın dünyevi gücü konusunda onunla aynı fikirde olmadığını, oysa ruh hayırseverliğe, hoşgörüye, komşuyu sevmeye ve bu dünyanın şeylerinden feragat etmeye öğüt vermiş olmasına rağmen, bunların hepsi Mesih'in öğretileriyle uyumludur.

Ruhlar insanların ruhlarından başka bir şey olmadığından ve insanlar da kusurlu olduğundan, eşit derecede kusurlu olan ve karakterleri sözlerine yansıyan ruhların da olduğu sonucu çıkar.

Kötü, kurnaz ve son derece ikiyüzlü olan bazılarının olduğu tartışılmaz bir gerçektir ve bunlara karşı tetikte olmamız gerekir; ancak dünyada kötü insanlar olduğu için toplumdan vazgeçmeli miyiz? Tanrı bize akıl ve yargı vermiştir ki ruhları da insanlar kadar takdir edebilelim. Ruhçuluk uygulamasından kaynaklanabilecek sıkıntılara karşı kendini korumanın en iyi yolu onu yasaklamak değil, anlamaktır. Hayali tehlike herkesi korkutmaz ve bu korkudan kısa sürede kurtuluruz; ancak bir gerçeğin açıkça ortaya konulması herkes tarafından anlaşılabilir.

47. *İyimser teori* . Bazı insanlar bu olgularda yalnızca şeytanların eylemlerini görürken, diğerleri yalnızca iyi ruhların eylemlerini görür; ölümle maddeden kopan ruhların her şeyi bir perde olmadan gördüğünü ve bu nedenle tüm bilime ve en yüksek bilgeliğe sahip olması gerektiğini varsayarlar. Görünmez dünyadaki varlıkların bu varsayılan üstünlüğüne olan körü körüne güvenleri, uzun süre ve bedelini ödeyerek belirli ruhlara ve belirli insanlara güvenmemeyi öğrenen birçok insan için bir aldatmaca Kaynağı olmuştur.

48. *Tek ruhçuluk veya mono-ruhçuluk teorisi* , iyimser teorinin bir çeşidi olup, tek bir ruhun insanlarla iletişim kurduğuna ve bu Ruhun Dünya'nın Koruyucusu Mesih olduğuna inanmaktadır. Ancak bazı iletişimler çok önemsizken, diğerleri kaba, kötü niyetli ve şeytani olduğundan, bunların İyilik Ruhu'ndan kaynaklandığını varsaymak bir küfür olurdu. Bu inancı benimseyenler hiçbir zaman kusursuz iletişimlerden başka bir şey almamış olsalardı, yanılsamalarını anlayabilirdik; ancak çoğu, İyi Ruh'un saçmalıklar dikte ederek onları sınamak istediğini söyleyerek açıkladıkları bazı çok kötü iletişimler aldıklarını kabul eder. Dolayısıyla, bazıları tüm iletişimleri bizi ayartmak için iyi şeyler söyleyen şeytana atfederken, diğerleri İsa'nın tek başına Kendisini gösterdiğini düşünür; ve

Bizi sınamak için kötü şeyler söylüyor. Birbirine bu kadar zıt iki görüş arasında, kim veya ne karar verecek? Açıkça, sağduyu ve deneyim. *Deneyim diyoruz* çünkü bu tür özel fikirlere ancak çok az şey görmüş ve gözlemlemiş olanlar sahip olabilir.

Bu fikirlere karşıt olarak, kimlik olgularını, akrabaların, arkadaşların veya tanıdıkların varlığını, yazılı tezahürler, vizyon veya başka bir şekilde tasdik ederek öne sürdüğümüzde, bunların her zaman aynı ruh tarafından üretildiğini, bazılarına göre şeytan, diğerlerine göre Mesih olduğunu ve bu nedenle tüm formları aldığı görüldüğünü söylerler; ancak bize diğer ruhların neden iletişim kuramadığını veya Hakikat Ruhu'nun neden kendisini sahte görünümler altında sunarak bizi aldatması gerektiğini söylemezler; örneğin, zavallı bir anneyi, bir yalan yoluyla, ağladığı çocuğun kendisi olduğuna inandırarak aldatması. Akıl, kutsal ve yüce bir ruhun böyle bir komedi oynamaya tenezzül edebileceğini kabul etmeyi reddeder.

Ayrıca, diğer tüm iletişimlerin olasılığının inkarı, spiritizmin en değerli özelliği olan, dertlilerin tesellisi özelliğini elinden almaz mı? Ancak, değinilen teori, ciddi bir incelemeye dayanamayacak kadar mantıksızdır.

49. *Çoklu-spiritizm veya çoklu-spiritizm teorisi* . İncelememizde geçtiğimiz tüm açıklamalar, olumsuz düzendekiler hariç, belirli gerçeklerin gözlemlenmesine dayanmaktadır, ancak tekil olarak görülen ve yanlış yorumlanan gerçeklerdir. Bir evin bir tarafı kırmızı, diğer tarafı beyazsa, yalnızca bir tarafını görmüş olanlar, gördükleri tarafa göre kırmızı veya beyaz olduğunu doğrulayacaklardır. Her ikisi de doğru ve her ikisi de yanlış olacaktır; ancak evi her iki tarafından da görmüş olan kişi, kırmızı ve beyaz olduğunu söyleyecek ve yalnızca kendisi haklı olacaktır. Spiritizm için de durum aynıdır; onun hakkında söylenenler belirli açılardan doğru olabilir ve yalnızca kısmi olanı genelleştirirsek, yalnızca bir istisna olanı kural olarak alırsak veya yalnızca bir parça olanı bir bütün olarak kabul edersek yanlış olabilir. Bu nedenle, spiritizmi ciddi olarak incelemek isteyen herkesin bunun çoğunu ve uzun süre birlikte görmesi gerektiğini söylüyoruz; yalnızca zaman ona ayrıntıları kavrama, hassas gölgeleri fark etme ve kendisi için çok sayıda ışık huzmesi olacak çok sayıda karakteristik gerçeği gözlemleme fırsatı verecektir; ancak, eğer yüzeyde durursa, erken ve dolayısıyla hatalı bir görüş oluşturma tehlikesine maruz kalır. Şimdi, ele aldığımız fenomenlerin en geniş gözlem ve çalışmasından çıkarılan ve spiritist inancın genel temelini oluşturduğu düşünülebilecek genel ilkeleri özetlemeye devam edelim; diğer tüm yorumlar yalnızca bireysel görüşlerin ifadesidir:

(1) Ruh fenomenleri beden dışı zekâlar, yani ruhlar tarafından üretilir.

(2) Ruhlar görünmez dünyayı oluştururlar; her yerdedirler; sonsuz hız onlarla doludur; her zaman etrafımızdadırlar ve biz her zaman onlardan bazılarıyla yakın bir birlik içindeyizdir.

(3) Ruhlar fiziksel dünya ve ahlaki dünya üzerinde aralıksız olarak etki ederler ve doğanın güçlerinden biridirler.

(4) Ruhlar, bizden farklı bir düzenin varlıkları değildir; onlar, yeryüzünde veya diğer dünyalarda yaşamış ve maddi bedenlerini terk etmiş olanların ruhlarıdır: bundan, insanların ruhlarının ete kemiğe bürünmüş ruhlar olduğu ve bizim de öldüğümüzde ruh haline geldiğimiz sonucu çıkar.

(5) Ruhlar her derecede iyiliğe ve kötülüğe, bilgiye ve cehalete sahiptir.

(6) Ruhlar ilerleme yasasına tabidir ve hepsi mükemmelliğe ulaşacaktır; ancak özgür iradeye sahip oldukları için, gösterdikleri çaba ve kararlılık miktarına göre, mükemmelliğe az ya da çok hızlı bir şekilde ulaşırlar.

(7) Ruhlar, dünyevi yaşamları boyunca yaptıkları iyilik veya kötülüklere ve kaydettikleri ilerleme miktarına göre mutlu veya mutsuz olurlar.

Mükemmel, saf mutluluk, yalnızca mükemmelliğin en üst derecesine ulaşmış olan ruhların mirasıdır.

(8) Bütün ruhlar, belirli koşullar altında, kendilerini insanlara gösterebilirler; bizimle iletişim kurabilenlerin sayısı sınırsızdır.

(9) Ruhlar, kendilerine araç ve yorumcu olarak hizmet eden medyumlar aracılığıyla iletişim kurarlar.

(10) Ruhların üstünlüğü veya aşağılığı dillerinden belli olur; iyiler sadece iyi öğütler verir ve sadece iyi olanı söylerler: onlar hakkındaki her şey onların yüceliğini kanıtlar. Kötü Ruhlar aldatır ve ifadeleri genellikle cehalet ve kusur damgasını taşır.

Ruhların geçtiği çeşitli derecelerin bilgisi, kendilerini iyi veya kötü nitelikleriyle gösterenlerin doğasını anlamak için vazgeçilmezdir.

50. *Maddi ruh teorisi* . Bu teori, ruhun doğasına ilişkin olarak, ruh ve perispiritin iki ayrı şey olmadığı; veya daha kesin bir ifadeyle, perispiritin, alkolün tekrarlanan damıtmalarla arınması gibi, ardışık göçlerle kendini kademeli olarak arıtan *ruhun kendisinden başka bir şey olmadığı* ; buna karşın spiritist doktrin, perispiriti yalnızca ruhun veya tinin *akışkan bir zarfı olarak görür* . Perispirit, çok eterikleşmiş bir doğaya sahip olmasına rağmen madde olduğundan, bu görüşe göre ruh, arınma derecesine göre az veya çok maddi, fiziksel bir doğaya sahip olacaktır.

Ruhun ve perispiritin doğasına ilişkin bu görüş, spiritist doktrinin temel ilkelerinden hiçbirini geçersiz kılmaz; çünkü ruhun kaderinde veya gelecekteki mutluluk koşullarında hiçbir değişiklik yapmaz; ruh ve perispirit , *meyve* adı altında tohum ve çevreleyen maddenin bir bütün oluşturması gibi, *ruh adı altında bir bütün oluştururlar* ; fark, bütünün iki ayrı parçadan oluşmuş olması yerine homojen olarak düşünülmesinden kaynaklanır.

Bu soru, gördüğümüz gibi, pek önemli değildir; ve aslında kelimelerin basit bir yorumundan başka bir şey olmayan şeyi yeni bir okulun başlangıcı olarak görmeye meyilli insanlarla karşılaşmasaydık, buna değinmezdik. Şimdi atıfta bulunulan görüş çok az kişi tarafından benimsenmektedir; ancak daha da genel olsaydı, spiritistler arasında, doğa filozofları arasında ışığın yayılması ve dalgalanması teorileri arasında yaptığından daha fazla bir ayrım yapmazdı. Ayrıntılara aşırı önem atfederek anlaşmazlık yaratmaya çalışanlar, aksesuarlara şeyin kendisinden daha fazla değer verdiklerini ve kusurlu ruhlar tarafından tartışmaya teşvik edildiklerini kanıtlıyorlar, çünkü yüce ruhlar asla düşmanlık ve anlaşmazlık solumazlar. Bu nedenle, tüm gerçek spiritistleri aralarında ayrılığa yol açabilecek önerilere karşı uyanık olmaya çağırıyoruz. Ayrıntılara hak ettiklerinden daha fazla önem vermeyelim ve fikir ayrılıklarının nispeten önemsiz olduğu küçük noktalardan çok, üzerinde anlaştığımız temel noktaları daha fazla düşünelim.

Bu meselenin görüşü böylece açıkça ortaya konmuş olmasına rağmen, yine de ruh ve perispiriti iki ayrı varlık olarak görmemizin nedenini birkaç kelimeyle ifade etmeyi görevimiz olarak görüyoruz. Bu ayrım gerçeği, talimatları çalışmalarımızda bize yol gösteren ve bu konuda asla değişmeyen aydınlanmış ruhlar tarafından ileri sürülmüştür (biz "aydınlanmış ruhlar" diyoruz, çünkü ruhlar arasında insanların bildiğinden daha fazlasını bilmeyen veya daha azını bilen birçok kişi vardır); buna karşın zıt teori, yalnızca insan anlayışında ortaya çıkmıştır. Perispiriti ne biz icat ettik ne de hayal ettik; ruhlar onun varlığını bize ifşa ettiler ve gözlem, bize yapılan bu açıklamaları doğruladı *(The Spirits' Book* , 93). Onun varlığı ayrıca, ruhların kendilerinin duyumları *(The Spirits' Book* , 257) ve her şeyden önce, diğer görüşe göre ruhun bileşenlerinin bir araya gelmesini ve ardından parçalanmasını ima edecek olan elle tutulur hayalet fenomenleri tarafından gösterilir. Bu, daha da öte, duyularla algılanabilen maddenin kendisinin akıllı ilke olduğunu, bedeni ruhla veya paltomuzu bedenimizle karıştıracak olandan daha rasyonel olmayan bir varsayım olduğunu ima ederdi. Ruhun özel doğasına gelince, *bu bizim için bilinmezdir. Maddi olmadığı* belirtildiğinde, ifade mutlak olarak değil, göreceli bir anlamda alınmalıdır, çünkü mutlak maddi olmama hiçlik olurdu, oysa ruh veya tin *bir şeydir . Ancak özünün, madde dediğimiz şeyle hiçbir benzerliği olmayacak kadar ince bir yapıya sahip olduğunu ve bu bakış açısından ona maddi olmayan* diyebileceğimizi zorunlu olarak kabul etmeliyiz .

51. Bu konu hakkında bir soruya bir ruhun verdiği cevap şöyledir:

“Bazılarının ‘perispirit’ dediği şey, diğerlerinin ruhun ‘akışkan zarfı’ dediği şeyle aynıdır. Duyularımıza mükemmellik ve görüşümüze ve fikirlerimize uzantı veren sıvıdan oluşur. Yükseltilmiş ruhlardan bahsediyorum, çünkü aşağı ruhlara gelince, içlerinde bulunan sıvılar tamamen dünyevidir ve bu nedenle gördüğünüz gibi maddidir; bu nedenle açlık, soğuk vb. gibi acıları vardır, bunlar daha yüksek ruhların

hissedemediği acılardır, çünkü onlarla birlikte dünyevi sıvılar bilinçlerinin, yani ruhlarının etrafında arınır. Ruh, ilerlemek için her zaman bir etkene ihtiyaç duyar, çünkü etkensiz ruh hiçbir şeydir veya daha doğrusu, sizin tarafınızdan kavranamaz. Perispirit, bizim için, düzensizlik halindeki ruhlar için, sizinle dolaylı olarak, bedeniniz aracılığıyla veya perispiritiniz aracılığıyla, doğrudan ruhunuzla iletişim kurduğumuz etkendir; dolayısıyla sonsuz çeşitlilikte medyumlar ve iletişimler. Kalem ruhunun bilimsel açıklaması, yani özünün tanımı ise bambaşka bir şeydir. Sorunun ahlaki yönü şimdilik sizin için yeterli olsun, bunun ötesinde herhangi bir soruşturma, şu anda sizin için açıklanamayan sıvıların doğası üzerine incelemeler içerecektir, çünkü fiziksel bilimleriniz henüz yeterince gelişmemiştir. Ancak bilim, spiritizmden türetilen ışığın yardımıyla bu noktayı zaman içinde belirleyecektir. Perispirit sonsuza kadar değişebilir ve değişebilir; ruh düşüncedir ve doğası değişmez. Bu yönde daha fazla ilerlemeye çalışmayın; çünkü ruhun doğası açıklanamayan bir noktadır. Siz de sizin gibi bir şey aramıyor muyuz sanıyorsunuz? Siz perispiriti arıyorsunuz *; biz ise bu arada ruhu* arıyoruz . Bu nedenle *bekleyin* .

LAMMENAIS .

İleri olarak kabul edilebilecek ruhlar henüz ruhun öz doğasını kavrayamamışsa, biz bunu nasıl başarabiliriz? *The Spirits' Book'ta* (17, 49) belirtildiği gibi, şu anki yeteneklerimizin kapsamının ötesinde olan şeylerin ilkesini inceleme çabası sadece zaman kaybıdır. Spiritizmin yardımıyla henüz insanlığın erişemeyeceği şeylere burnunu sokmaya çalışmak, onu gerçek amacından uzaklaştırmak demektir; bir adam kadar bilgi edinmek isteyen bir çocuk gibi davranmaktır. Spiritizmi ahlaki gelişimimiz için kullanalım; esas nokta budur; gerisi çoğu zaman gururun teşvik ettiği kısır bir meraktan ibarettir, ki bu gururun tatmini bizi tek bir adım bile ilerletmez; çünkü ilerlemenin tek gerçek yolu daha iyi olmaktır. Adlarını taşıyan kitabı yazdıran ruhlar, şeylerin ilkesine ilişkin öğretilerini henüz

aşamadığımız sınırlar içinde tutarak bilgeliklerini kanıtlamışlardır; erken ve hatalı, aldatıcı ama içi boş ifadelerin sorumluluğunu teorileriyle küstah ruhlara bırakarak, bunlar bir gün akıl ışığında ortadan kalkacaklardır, tıpkı pek çok basit insani gevezeliğin çoktan yapmış olduğu gibi. Ruhlar bize sadece bizi bekleyen geleceği kavramamızı sağlayacak gerekli bilgiyi vermiş ve böylece bizi iyi işler yapmaya teşvik etmiştir.

BÖLÜM 1

Ruhların Madde Üzerindeki Etkisi

52. Akıl ve olgular tarafından aynı anda kınanmış olan maddeci görüşleri bir kenara bıraktığımızda, şimdi ruhun ölümden sonra yaşayanlara kendini gösterip gösteremeyeceğini sorgulamamız gerekiyor.

Akıllı varlıkların, sanki aramızda yaşıyormuş gibi, doğaları gereği onları göremesek de, kendilerini bir şekilde veya başka bir şekilde tezahür ettirememeleri için herhangi bir neden olup olmadığını düşünerek başlayalım. Sağduyu bize, onların bunu yapabilmelerinin a *priori* imkansız olamayacağını söyler; ve bu varsayımın içsel olarak mantıksız olmadığı görülen bir şeydir. Öte yandan, kendilerini bu şekilde tezahür ettirebilecekleri inancı tüm uluslar arasında yereldir ve her yerde ve her çağda var olmuştur; ve hiçbir sezginin bu kadar genel olamayacağı veya her çağda bu kadar canlılık gösteremeyeceği açıktır, bir temeli olmadan.

Üstelik bu inanç, Kutsal Yazıların tanıklığı ve Kilise Babaları tarafından tasdik edilmiştir; ve ancak çağımızın maddeci şüpheciliği onu hurafeler kategorisine sokabilirdi.

Fakat bunlar sadece ahlaki düşüncelerdir. Bizimki gibi olumlu bir çağda şüpheciliğin gelişmesine diğerlerinin ötesinde bir neden katkıda bulunmuştur; her ifade için bir nedenin verilmesi gereken ve insanların her şeyin "nedenini" ve "nasılını" bilmesi gereken bir çağ. Bu neden, insanlığın ruhların doğası ve kendilerini tezahür ettirebildikleri araçlar konusundaki

genel cehaletidir. Dünya bu bilgiyi edinsin ve ruh-tezahürü gerçeğinin şaşırtıcı hiçbir şey içermediği görülecek ve diğer tüm doğal gerçeklerle birlikte yerini alacaktır.

53. İnsanların ruhlar hakkında genellikle oluşturdukları fikir, onların tezahürü sorusunu anlaşılmaz hale getirir; çünkü bu tezahürler yalnızca ruhların madde üzerindeki eylemleriyle meydana gelebilir ve ruhların tüm maddelerden arındırılmış olduğu genel olarak varsayıldığından, biraz mantık gösterilerek, "Bir ruh maddi şeyler üzerinde nasıl etki edebilir?" diye sorulur. İşte genel hata budur, çünkü bir ruh soyutlama değil, belirli, sınırlı ve sınırlandırılmış bir varlıktır. İnsan bedeninde enkarne olan ruh, insanın ruhunu oluşturur; ruh ölümde o bedeni terk ettiğinde, tüm örtülerinden sıyrılmış bir şekilde ondan çıkmaz. Tüm ruhlar bize insan formlarını koruduklarını ve aslında bize göründüklerinde, insan yaşamları boyunca onları tanıdığımız formda göründüklerini garanti ederler.

İnsanları ölüm anında dikkatle gözlemlersek, ruhlarının karışık bir durumda olduğunu; algılarının bulanık olduğunu; bedenlerini, ölüm biçimlerine göre, bütün veya parçalanmış olarak gördüklerini; ve aynı zamanda, bu ruhların kendilerini gördüklerini ve hala yaşadıklarını hissettiklerini görürüz. Bir şey onlara orada yatan bedenin *kendi* bedenleri olduğunu söyler ve ondan nasıl ayrılabildiklerini anlamakta zorluk çekerler. Kendilerini önceki formlarında görmeye devam ederler ve bu görüş, bazılarında belirli bir süre için, kendilerinin hala etten kemikten olduklarına inanma gibi tekil bir yanılsama yaratır . Gerçekliğine ikna olabilmeleri için, yeni durumlarını deneyimlemeleri gerekir.

Bu ilk şaşkınlık anını atlattıklarında, cesetlerine sıyrılıp çıkardıkları eski bir giysi gibi bakmayı öğrenirler ve terk edilmiş olmaktan dolayı üzülmezler.

Kendilerini daha hafif hissederler, bir yükten kurtulmuş olurlar; artık fiziksel acılardan muzdarip olmazlar ve tıpkı bedendeyken rüyalarında

yaptıkları gibi, atmosfere yükselme ve uzayda süzülme güçlerinden büyük bir zevk alırlar.

Bu arada, bedenlerini kaybetmiş olmalarına rağmen, ruhlar kişiliklerini korurlar; insan formlarını korurlar, ancak bu form onları ne rahatsız eder ne de utandırır; ayrıca benliklerinin *ve* bireyselliklerinin bilincini korurlar. Bundan ne sonuç çıkarmalıyız? Ruhun *her şeyini* tabutta bırakmadığı, ancak *bir şeyi* beraberinde götürdüğü.

54. Daha sonra bahsedeceğimiz çok sayıda gözlem ve cevaplanması mümkün olmayan gerçekler bizi şu sonuca götürdü: *İnsanda* üç şey vardır; 1. *Ruh* veya *tin* , ahlaki duygunun bulunduğu akıllı prensip; 2. Beden, *ruhun* geçici olarak giydiği, belirli İlahi amaçların gerçekleştirilmesi için kullanılan kaba bir maddi zarf; 3. Yarı maddi olan ve ruh ile beden arasındaki bağı oluşturan sıvı bir zarf olan *perispirit .*

Ölüm, ruhun kendisini geri çektiği daha kaba zarfın yıkımı veya daha doğrusu parçalanmasıdır; diğer zarf daha kaba olandan ayrılır ve ruha eşlik eder; böylece ruh her zaman bir zarfa sahip olur. Bu ikincisi, akışkan, eterik, buharlı ve normal halinde bizim için görünmez olsa da, yine de maddedir , her ne kadar şimdiye kadar onu analize tabi tutmak için yakalayamamış olsak da.

Ruhun veya perispiritin bu iç zarfı, o zaman, bedensel yaşamımız boyunca var olur; ruhun deneyimlediği tüm duyumlar için aracı veya aracıdır, ruhun bedensel organları üzerinde etki ettiği ve iradesini kendisinin dışındaki her şeye ilettiği araçtır. Maddeden ödünç alınmış bir benzetme kullanacak olursak, düşüncenin iletilmesine hizmet eden elektrik iletken teldir; kısacası, sinir sıvısı dediğimiz ve insan ekonomisinde çok önemli bir rol oynayan, ancak fizyolojik ve patolojik sorular tartışmamızda çok az hesaba kattığımız gizemli, açıklanamayan etkendir. Araştırmalarını fiziksel unsurlarla sınırlayan tıp öğrencileri, hesaplamalarının dışında,

hayati eylemin sürekli bir nedenini bırakırlar; bunun tanınması, uğraştıkları gerçeklere bir ışık seli düşürecektir. Ancak burası, bu son derece önemli konuya girmenin yeri değildir; sadece geçerken, perispirit bilgisinin şimdiye kadar açıklanmamış bir dizi fizyolojik ve fiziksel sorunun anahtarı olduğunu belirtmek isteriz.

Perispirit, bilimin bazen bir olguyu açıklamak için başvurmayı gerekli bulduğu o basit hipotezlerden biri değildir; varlığı yalnızca ruhlar tarafından ifşa edilmemiştir, aynı zamanda daha sonra göstereceğimiz gibi gözlemle kanıtlanmıştır. Şimdilik ve zamanı gelince ortaya çıkacak olguları önceden tahmin etmemek için, ruhun bedensel bedeniyle birleşmesi sırasında veya ondan ayrılmasından sonra olsun, asla perispiritinden ayrılmadığını söylemekle yetiniyoruz.

55. Ruhun bir alev, bir kıvılcım olduğu söylenmiştir, bu ruh için anlaşılmalıdır, uygun şekilde adlandırılan, entelektüel ve ahlaki ilke, ki ona belirli bir biçim atfedemeyiz; ancak, ilerleme derecesi ne olursa olsun, ruh her zaman bir zarf veya *perispirit ile örtülüdür, doğası, ruhun kendisi daha saf hale geldikçe ve ruhlar hiyerarşisinde daha da yükseğe çıktıkça, giderek daha fazla eterikleşir. Ruh ve perispiritin bu birleşimi, ruh* fikrinin form fikriyle birleşmesi kadar mutlaktır, böylece birini diğeri olmadan kavrayamayız.

Bu nedenle, perispirit ruhun ayrılmaz bir parçasıdır, tıpkı bedenin insanın ayrılmaz bir parçası olması gibi; fakat perispirit tek başına ruh değildir, tıpkı bedenin tek başına insan olmaması gibi; çünkü perispirit düşünmez; ruh için, bedenin insan için olduğu şeydir; ruhun eyleminin etkeni, aracıdır.

56. Perispiritin biçimi insan biçimidir; ve daha önce belirtildiği gibi, bize göründüğünde, genellikle, bedendeyken ruhu bildiğimiz biçime benzer. Buradan, perispiritin, etin her zerresinden ayrılmış olarak, kendisini bir

şekilde bedene kalıplamış olması ve böylece izini korumuş olması gerektiği varsayılabilir; ancak durum böyle görünmüyor. İnsan biçimi, bazı ayrıntılarda farklılık gösterse ve ruhun var olmaya çağrıldığı kürenin doğası tarafından zorunlu kılınan belirli organik değişikliklerle birlikte, evrenin tüm kürelerinin sakinleri için ortak görünüyor; en azından ruhların bize söylediği budur; ve bu biçim, enkarne olmadıklarında ve yalnızca perispiritlerine sahip olduklarında tüm ruhlarınkine eşit olarak benziyor. Ayrıca, tüm melodiler, melekler veya saf ruhlar aracılığıyla temsil edilen biçimdir; bunların hepsinden, insan biçiminin, ne dereceye kadar ulaşmış olursa olsun, her insanın tipi olduğu sonucuna varabiliriz. Fakat perispiritin ince maddesi, sıkı bedensel maddenin ne inatçılığına ne de katılığına sahiptir; kendimizi böyle ifade edebilirsek, esnek ve genişleyicidir ve bu nedenle, perispiritin aldığı biçim, bedenin biçimine benzese de, kesinlikle aynı değildir. Ruhun iradesine teslim olur, oysa ki istediği her benzerliği verebilir, oysa etin katı zarfının direnci bu tür benzerlik değişikliklerini imkansız kılar. Bir zamanlar onu sıkıştıran “aşağılık bedenden” kurtulan perispirit yayılır, büzülür veya başka türlü dönüşür; ruhun iradesi tarafından o anda belirlenen her başkalaşımı gerçekleştirir. Akışkan zarfının bu özelliği sayesinde, kendini tanıtmak isteyen ruh, gerektiğinde yaşarken sahip olduğu tam görünümü alabilir ve hatta onu tanımlamaya yarayabilecek bedensel kusurları veya diğer özellikleri gösterebilir.

Ruhlar, gördüğümüz gibi, bizim gibi varlıklardır ve her taraftan bizi çevreleyen bir topluluk oluştururlar, ancak normal halimizde bizim için görünmezler; buna *normal* halimiz diyoruz, çünkü göreceğimiz gibi, bu görünmezlik mutlak değildir.

57. Şimdi, vermek üzere olduğumuz açıklama için elzem olan perispiritin doğasına ilişkin düşüncemize geri dönelim. Akışkan olmasına rağmen, yine de bir madde türü olduğunu söylemiştik; şimdi tekrar ele almamız gereken elle tutulur görüntüler gerçeğiyle kanıtlandığı gibi. Belirli ortamların

etkisiyle, canlı ellerin tüm özelliklerine sahip ellerin ortaya çıktığını gördük; sıcak olan, dokunabildiğimiz, katı bir cismin direncini gösteren, bizimkini kavrayabilen ve sonra aniden bir gölge gibi kaybolan eller. Bu ellerin, belli hareketleri icra ederek, açıkça bir iradeye itaat eden, bir enstrümanda hava çalan vb. akıllıca eylemi, bunların görünmez, zeki bir varlığın görünür kısımları olduğunu kanıtlar. Elle tutulurlukları, sıcaklıkları, tek kelimeyle, duyularımızda bıraktıkları izlenim (çünkü bunların ciltte izler bıraktığını, acı verici darbeler indirdiğini veya en nazik okşamaları yaptığını gördük), hepsi bir tür maddeden oluştuklarını kanıtlar. Bunların aniden ortadan kaybolması, bu maddenin son derece incelikli olduğunu ve (bizim tarafımızdan bilinen bazı maddeler gibi) katı halden sıvı hale ve *tam tersine dönüşümlü olarak geçme özelliğine sahip olduğunu daha da kanıtlıyor* .

58. Ruhun, uygun şekilde adlandırılan, yani düşünen varlığın kendine özgü doğası bizim için tamamen bilinmezdir: kendini yalnızca eylemleriyle ortaya koyar ve bu eylemler maddi bir aracı olmadan maddi duyularımıza ulaşamaz. O halde ruh, madde üzerinde etkide bulunmak için maddeye ihtiyaç duyar, tıpkı bir insanın bedenine sahip olması gibi, doğrudan aracı olarak perispirit'ine sahiptir; ve bu perispirit, birazdan göstereceğimiz gibi, maddedir. Aracı ajanı olarak evrensel sıvıya sahiptir; genleşme, sıkışma, itme veya titreşim yardımıyla belirli etkiler üretmek için, tıpkı bizim hava üzerinde etkide bulunmamız gibi, üzerinde etkide bulunduğu bir tür araçtır.

Bir ruhun madde üzerindeki etkisi bu şekilde açıklandığında kolayca anlaşılır; ve bu etkiyle üretilen tüm etkilerin doğal fenomenler düzenine ait olduğunu ve bunlarda mucizevi hiçbir şey olmadığını görürüz. Bunlar yalnızca doğaüstü olarak görünmüşlerdir, çünkü insanlar nedenlerinden habersizdi; nedenleri biliniyorsa artık harikalar olarak görünmüyorlar ve bu neden perispiritin yarı maddi özelliklerinde bulunur. Tüm bunlar yalnızca yeni bir yasayla açıklanan yeni bir olgular düzenidir ve çok geçmeden

insanlar elektrikli telgrafla haberleşmeye duydukları şaşkınlıktan daha fazlasını hissetmeyeceklerdir.

59. Belki de şu sorulabilir, bir ruh, bu kadar ince bir maddenin yardımıyla, hem ağır hem de sıkı olan cisimler üzerinde nasıl etki edebilir, masalar kaldırabilir, vb. Ancak hiçbir bilim adamı böyle bir itirazda bulunamaz; çünkü bu yeni etkenin sahip olabileceği ve bizim bilmediğimiz herhangi bir özel özelliğe atıfta bulunmadan, gözümüzün önünde benzer örnekler yok mu? Endüstrinin en güçlü motorları en seyreltilmiş gazlarda ve ölçülemez sıvılarda değil midir? Havanın yapıları devirdiğini, buharın muazzam kütleleri sürüklediğini, barutun gaza dönüştüğünü, kayaları havaya uçurduğunu, elektriğin ağaçları parçaladığını ve duvarları deldiğini gördüğümüzde, bir ruhun, perispiritinin yardımıyla bir masa kaldırması neden garip karşılanmalıdır, özellikle de bu perispiritin aynı zamanda görülebilir ve elle tutulur hale gelebileceğini ve katı bir cisim gibi davranabileceğini bildiğimizde?

BÖLÜM 2

Fiziksel Tezahürler – Masanın Dönmesi

fiziksel tezahürler terimini veririz . Yukarıdakilerden bazıları kendiliğinden ve irademizden bağımsızdır, diğerleri ise bizim tarafımızdan çağrılabilir. Şimdi konuşmamız gereken sonuncusudur.

Bu tezahürlerin en basiti ve en erken gözlemlenenlerinden biri, bir masanın dairesel hareketiydi. Bu hareket herhangi bir başka nesnede üretilebilir; ancak çoğu insanın denemeyi yaptığı şey bir masa olduğundan, amaç için en uygun nesne olduğundan, ele aldığımız tezahürlerin bu özel aşamasını belirtmek için "masa çevirme" ifadesi genel kullanıma girmiştir.

Bu olgunun en erken gözlemlenenlerden biri olduğunu söylediğimizde, son günlerde meydana gelenlerle ilgili olarak kastettiğimiz şey budur; çünkü her türlü ruhsal tezahürün eski zamanlarda bilindiği kesindir: başka türlü de olamazdı, çünkü doğal nedenlerin etkisinden kaynaklandıkları için, her çağda meydana gelmeleri kaçınılmazdı.

Tertullianus açıkça, masaların dönmesinden ve kelimelerle kendini ifade etmekten söz eder.

Bu olgu, bir süre salonların merakını uyandırdı. İnsanlar daha sonra bundan bıktılar ve başka bir eğlenceye yöneldiler, çünkü bu onlar için gerçekten sadece bir eğlenceydi. Yeni oyuncağın terk edilmesinin iki nedeni vardı; birincisi, aynı eğlenceyi iki kış üst üste nadiren izleyen, ancak bu tür insanların hayatlarındaki harikulade olay, aslında üç veya dört kışı buna adayan, hafifmeşrep kişiler için moda; ikincisi, ciddi gözlemciler için, bu görünüşte hafifmeşrep eğlenceden son derece önemli sonuçlar elde edilmiş

olması, öyle ki onlar da, artık önemini fark ettikleri sonuçlarıyla meşgul oldukları için, kısa sürede "masa çevirmeyi" ihmal ettiler. Alaycıların bu kadar yüksek sesle alay ettiği masaların görünürdeki ihmalinin tüm sırrı budur.

Böyle bir başlangıç ne kadar mütevazı görünse de, masaların dönmesi günümüzün büyük spiritüalist hareketinin temel taşı, başlangıç noktasıydı ve bu nedenle kısaca değinmeyi hak ediyor. Dahası, masalar aracılığıyla elde edilen sonuçlar olguları o kadar basit bir şekilde sunuyor ki, nedenlerinin incelenmesi nispeten kolay hale geliyor; ve tüm modern olgular aynı kaynaktan geldiği için, masaların hareketinin nedeninin belirlenmesi bize o zamandan beri meydana gelen çok daha karmaşık tezahürlerin anahtarını verecek.

61. Bahsedilen olayın meydana gelmesi için, özel istidatlarla donatılmış, *medyum adı verilen bir veya iki kimsenin bulunması* gerekir.

İşbirlikçilerin sayısının bir önemi yoktur, ancak çok sayıda olduklarında, bazılarının medyum olduğu görülebilir. Şirkette medyum olmayanlar için, onların varlığı hiçbir işe yaramaz ve hatta çembere getirdikleri zihin veya mizaç nitelikleri aracılığıyla bir engel bile olabilir.

Medyumların nitelikleri çeşitlidir. Psişik güç bazen çok güçlüdür ve güçlü bir şekilde belirgin etkiler üretir; gerçekten güçlü bir medyum olan tek bir birey, genellikle tek başına, bir araya gelen yirmi kişiden daha fazla etki üretir. Eğer böyle biri ellerini bir anlığına masaya koyarsa, masa hemen hareket etmeye başlar, yükselir, döner, büyük bir hızla döner veya çeşitli düzensiz ve genellikle şiddetli hareketler gerçekleştirir.

62. Psişik yeteneğin dışsal bir göstergesi yoktur; deneyim tek başına varlığının gerçek göstergesidir. Yapılması gereken tek şey insanların bir masanın etrafına oturmaları, avuç içlerini masanın üzerine *düz bir şekilde*

koymaları , baskı veya kas hareketi yapmamalarıdır. İlk başta, herkes fenomenin nedenini bilmediğinde, çeşitli önlemlerin gerekli olduğu düşünüldü, örneğin, cinsiyetlerin sırayla masanın etrafına yerleştirilmesi veya hareket eden tarafların küçük parmaklarının kesintisiz bir zincir oluşturacak şekilde birbirine bağlanması gibi. Bu son koşulun gerekli olduğu düşünüldü, çünkü böylece bir tür elektrik akımının sağlandığı varsayılıyordu; ancak artık bu tür önlemlerin önemsiz olduğu görülüyor. Gerçekten gerekli olan tek şey sabırdır. Fenomen birkaç dakika içinde meydana gelebilir veya çemberi oluşturan insanlardaki psişik güç miktarına göre gelişmeleri için yarım saat veya bir saat gerekebilir.

63. Masanın biçimi ve maddesi, metallerin, mücevherlerin, ipeğin vb. varlığı, günün saati, ışık miktarı vb. hiçbir öneme sahip değildir. Masanın boyutu bir öneme sahip olabilir; ancak yalnızca ortamın gücü, kullanılan masanın ağırlığının sunduğu maddi direnci yenmeye yetmediğinde. Psişik güç güçlü olduğunda, küçük bir çocuk durumunda bile, muazzam derecede ağır bir masayı hareket ettirmek veya hatta kaldırmak için yeterli olacaktır; oysa tam tersine, bu özel güce sahip olmayan kişiler en hafif masa üzerinde hiçbir etki yaratamazlar.

Bir masanın hareket etmesi genellikle hafif bir gıcırtı ve tahtanın liflerinde oluşan ve orada bulunan herkesin ellerinin altında hissedilen bir tür titreme ile başlar. Daha sonra masa hareket etmek için çabalıyormuş gibi görünür; ve bir rotator hareketi yavaş yavaş oluşur ve bazen o kadar hızlanır ve masa o kadar hızlı döner ki, orada bulunanlar ancak zorlukla takip edebilirler. Bazı durumlarda, hareket bir kez sağlandığında, deneyciler ellerini masadan çekebilirler ve masa herhangi bir insan teması olmadan çeşitli yönlerde hareket etmeye devam eder.

Bazen masa bir Bide'ın üzerine eğilir, kendini dengeler; önce bir ayağının, sonra diğerinin üzerinde, sonra yavaşça doğal pozisyonuna geri döner. Bazen bir geminin sallanmasını ve yuvarlanmasını taklit eder gibi

ileri geri sallanır. Diğer zamanlarda -ama bunun için ortam güçlü olmalıdır- masa tamamen yerden yükselir ve üzerinde duracak hiçbir şey olmadan havada kalır, belki de tavana kadar yükselir, böylece insanlar altında durabilir veya yürüyebilir, sonra yavaşça kendini aşağı bırakır, bir kağıt parçasının hareketine benzer çırpınan bir hareketle veya bir gürültüyle yere düşer ve belki de düşmeyle kırılır. Birkaç yüz ağırlıkta sağlam bir meşe veya maun masanın aniden parçalanması, orada bulunan tarafların herhangi bir optik illüzyonun kurbanı olmadıklarının yeterli kanıtıdır.

64. Ortamın doğasına göre sıkça görülen bir diğer olgu da, masanın hiç hareket etmemesiyle, ahşabın dokusunda yapılmış gibi görünen vuruşların üretilmesidir; bazen çok hafif ve nazik, bazen de son derece yüksek olan bu vuruşlar, odanın diğer mobilyalarında, kapılarda, duvarlarda veya zeminde de sıklıkla duyulur: bu olguya hemen geri döneceğiz. Bu vuruşlar masada meydana geldiğinde, parmakla belirgin bir şekilde hissedilen ve kişinin başını masaya koymasıyla kulağa eşit derecede belirgin olan çok belirgin bir titreşim üretirler.

BÖLÜM 3

Akıllı Tezahürler

65. Az önce gözden geçirdiğimiz her şeyde, herhangi bir gizli zekanın müdahalesini kanıtlayacak hiçbir şey olmadığını, manyetik veya elektrik akımı varsayımıyla veya bilinen veya bilinmeyen bir sıvının tek başına etkisiyle açıklanamayacak hiçbir şey olmadığını kabul etmeliyiz. Aslında, bu fenomenlerle ilgili olarak önerilen ilk açıklama buydu ve oldukça makul görünüyordu. Ancak yeni gerçekler kısa sürede bunun yetersizliğini gösterdi, çünkü bu yeni gerçekler zekanın kanıtıydı; ve *her akıllı etkinin akıllı bir nedeni olması gerektiğinden* , elektrik veya başka bir sıvının eylemini kabul etsek bile, bazı akıllı etkenlerin eyleminin de kabul edilmesi gerektiği açık hale geldi. Peki bu akıllı etken neydi? – Bu fenomenlerin üretiminde işbirliği yaptığı şimdi belirginleşen zekanın doğası neydi?

66. Bir olgunun zekâ eylemini kanıtlaması için, onun belagatli, nüktedan veya hatta bilge olması gerekmez; özgür ve gönüllü eylemin, niyetin ifadesinin ve bir düşünceyi iletmenin veya ona yanıt vermenin kanıtı olması yeterlidir. Rüzgar tarafından döndürülen bir rüzgar gülü görürsek, onun yalnızca mekanik bir dürtüye uyduğunu biliriz; ancak; bu hareketlerde, kasıtlı gibi görünen herhangi bir şey, sinyal niteliğinde herhangi bir şey tespit edersek -örneğin, emrimizle hızlı veya yavaş, sağa veya sola dönerse- rüzgar gülünün zeki olduğunu değil, bir zekânın eylemine tabi tutulduğunu kabul etmek zorunda kalırdık. Ve bu, tabloların hareketi tarafından gözlemcilere dayatılan sonuçtu.

67. Bir masanın bir veya daha fazla medyumun etkisi altında hareket edebileceğini, kendini kaldırabileceğini ve zemine çarpabileceğini gördük.

Bu hareketlerle bağlantılı olarak fark edilen ilk zeka kanıtı, operatörlerin emrine itaat etmeleriydi: böylece, yerini değiştirmeden, bir masa, bir soruya cevap olarak, sırayla, gerektiğinde bir veya diğer bacağını kaldırırdı veya belirli sayıda kez zemine çarpardı. Diğer zamanlarda, masa, mevcut kişilerden hiçbiri tarafından dokunulmadan, kendi kendine odada hareket ederdi; sağa veya sola, ileri veya geri döner ve emirleri üzerine çeşitli diğer hareketleri gerçekleştirirdi.

68. Bahsettiğimiz vuruşlar vasıtasıyla, zekayı daha da açık bir şekilde gösteren tezahürler elde edildi. Davulun vuruşu gibi sesler, törpü ve müfreze ateşi gibi, bir top atışı gibi; şimdi bir testerenin gıcırtısı duyuluyordu ve hemen bir çekicin darbeleri; ya da vuruşlar iyi bilinen havaların hareketini taklit ediyordu ya da deneyciler tarafından söylenen veya çalınan melodilere tempo tutuyordu. İnsanlar daha sonra, bazı gizli zekaların açıkça iş başında olduğunu, daha önce evet veya "hayır" anlamına geldiği konusunda anlaşılan belirli sayıda vuruş veya eğilme ile cevaplanabilecek sorulara cevap verebilmesi gerektiğini görmeye başladılar.

69. Her ülkede on binlerce insanın deneyimi, bu iletişimlerin gerçekliği ve zekası konusunda hiçbir şüphe bırakmadı; ancak bu zekanın genellikle medyumun, sorgulayanın veya elde edildikleri çevreyi oluşturan insanların zekası olduğu varsayıldı. Vuruşların medyum tarafından yapılmadığı tespit edildiğinde, bunların onun düşüncesi tarafından yapılmış olması gerektiği öne sürüldü; ancak zekanın kendini yansıtması fikri; tabiri caizse, bir tahta parçasında, düşüncenin bir masada vuruşlar ve hareketler üretmesi, fenomenlerin kendisinden bile daha şaşırtıcı bir açıklama olarak görüldü ve ikincisi bunun kabul edilemez olduğunu hızla gösterdi. Çünkü, daha önce belirtildiği gibi, iletişimler genellikle medyumun görüş ve sempatilerine doğrudan aykırıydı veya onun entelektüel yeteneklerinin ötesindeydi ve bazen medyumun bilmediği bir dilde iletiliyordu veya tüm partinin bilmediği

konulara atıfta bulunuyordu. Bu tür örnekler artık o kadar çoğaldı ki, ruhsal iletişimleri en ufak bir şekilde deneyimlemiş olanların hemen hepsi muhtemelen bunlardan çok sayıda örnek verebilir.

Burada, şimdi değinilen karakterin yalnızca bir örneğini aktaracağız; bu olay, olayın tanığı olan kişilerden birinin bize aktardığı bir gerçektir.

70. Çin sularında konuşlanmış olan Fransız İmparatorluk Donanması'na ait bir gemide, subaylardan kamarotlara kadar herkes "masalarla sohbet etme" eğlencesine kapılmıştı. Bir gün, bazılarının aklına, iki yıl önce ölmüş olan aynı geminin eski bir teğmeninin ruhuna hitap etmek geldi. O da cevap verdi ve hepsini hayrete düşüren birkaç iletişimden sonra, şu mesajı rap'lerle verdi: "Sizden Kaptan'a, kendisine borçlu olduğum - (miktarı belirterek) tutarını hemen ödemenizi rica ediyorum. Ölmeden önce geri ödeyemediğim için üzgünüm." Gemideki hiç kimse bu konuda bir şey bilmiyordu; Kaptan'ın kendisi, bu şekilde ima edilen ve çok önemsiz olan borcu unutmuştu; ancak hesap defterini karıştırdığında, bu teğmene, miktarın tam olarak tabloda belirtildiği gibi olduğu bir borçtan bahsedildiğini gördü. Bu şekilde gösterilen bilginin kimin "düşüncesinin" bir yansıması olduğunu sorabiliriz?

71. Alfabe harflerinin kullanımı, çok önemli bir adım ileri olsa da, yine de yavaş ve dolambaçlı bir iletişim yöntemiydi; ancak yine de kısa sürede genel kullanıma girdi ve görünmez dünyayla ilgili birçok son derece ilginç vahiy elde edildi. Ancak ruhlar kendileri hızla başka iletişim yolları önerdiler ve onların talimatlarıyla, yazma uygulaması daha sonra kullanıma sokuldu.

İlk yazılı iletişimler, bir oyuncak masanın ayağına bir kalem tutturularak ve bir kağıt parçasının üzerine yerleştirilerek elde edildi. Bir medyumun etkisiyle harekete geçirilen masa, harfleri, sonra kelimeleri ve ifadeleri izleyerek başladı. Bu yöntem, önce hafif sepetler, karton kutular ve planşetlerin kullanılmasıyla; sonra da bu nesnelerin sadece kalem tutucular

olduğunu ve hepsinden vazgeçilebileceğini ve kalemin her zamanki gibi, istemsiz bir dürtüyle hareket ettirilen ve yönlendirilen elde, medyumun iradesinin veya düşüncesinin katılımı olmadan yazmaya zorlandığını keşfederek basitleştirildi. O zamandan beri, iletişim, etten kemikten insanlarla olduğu kadar ruhlar dünyasıyla da özgürce gerçekleştirildi.

İletişimin farklı yöntemlerini, bu çalışmanın başka bir bölümünde ayrıntılı olarak açıklayarak tartışacağız; bu kısa taslakta yalnızca, ele aldığımız fenomenlerin üretiminde, görünmeyen zekâların, aksi takdirde "ruhlar" olarak adlandırılanların müdahalesinin tanınmasına yol açan olguların ardışıklığını kaydetmek istedik.

---

* Bu şekilde yapıldı; ve bu tek heceli işaretler aracılığıyla yapılabilen tek şey olan ilkel konuşma girişimlerinden, insanlar kısa sürede oturanlardan birinin söylediği alfabenin kullanımına geçtiler, görünmeyen zeka, bir vuruş veya eğimle, iletilecek kelime veya ifadenin harfini gösteriyordu. Genellikle hatırı sayılır uzunlukta olan ve çeşitli ve ilgi çekici konuları kapsayan mesajlar ve ifadeler elde edildi

BÖLÜM 4

Fiziksel Tezahürler Teorisi

Hareketler ve havada asılı kalma – Sesler – Cisimlerin ağırlıklarının geçici olarak artması ve azalması.

72. Ruhların varlığı akıl ve olgularla, ayrıca madde üzerinde etki etme güçleriyle kanıtlandığına göre, şimdi bu gücün nasıl işlediğini ve ruhların masaları ve diğer hareketsiz cisimleri nasıl hareket ettirdiğini saptamamız gerekiyor.

Bu noktalarla ilgili olarak, kendi zihnimize kendiliğinden bir varsayım geldi ve bir süre bunu sürdürdük; ancak, bize aklımıza gelenden tamamen farklı bir açıklama veren ruhlar tarafından mücadele edildiğinden, bu açıklamanın bizim uydurmamız olmadığı açıktır. İlk aklımıza gelen fikir muhtemelen birçok başkasının da aklına gelmiş olabilir; ruhların verdiği açıklamaya gelince, bunun hiçbir zaman herhangi bir insanın aklına geleceğini düşünmüyoruz. Kendi fikrimizden ne kadar üstün olduğu kolayca görülecektir, ancak o kadar basit değildir, çünkü kendi fikrimizle tatmin edici bir şekilde açıklanamayacak çok sayıda başka gerçeği açıklar.

73. Ruhların doğası, insan formları, perispiritin yarı-maddi özellikleri ve perispiritin madde üzerinde uygulayabileceği mekanik eylem hakkında bir bilgiye ulaştığımızda - akışkan ellerini, çoğu zaman insan elleri kadar elle tutulur şekilde, çeşitli nesneleri tutarken ve taşırken gördüğümüzde, tüm bunlardan ruhun bir masayı çevirirken sadece ellerini kullandığı ve kollarının hareketiyle bir masayı havaya kaldırdığı sonucunu çıkarmak doğaldı. Ama eğer öyleyse, bir medyuma neden ihtiyaç vardı? Ruh tek

başına hareket edemez miydi? Bildiğimiz gibi medyum, hareketi desteklemek için ellerini sık sık yanlış şekilde yerleştirir ve bazen onları masaya bile koymaz; bu nedenle ruha herhangi bir kas hareketiyle yardımcı olamaz. Bu zorluk nasıl açıklanabilirdi? Bu soruyu, bu konuda sorguladığımız ruhların cevaplamasına izin vereceğiz.

74. Aşağıdaki cevaplar Aziz Louis'in ruhu tarafından verilmiştir; o zamandan beri bunlar birçok başkası tarafından da doğrulanmıştır: *

(1) Evrensel sıvı, İlahiliğin bir yayılımı mıdır?

"HAYIR."

(2) İlahiyatın bir yaratısı mıdır?

“Allah hariç her şey yaratılmıştır.”

(3) Evrensel sıvı evrensel unsur mudur? "Evet, tüm şeylerin temel ilkesidir."

(4) Etkilerini bildiğimiz elektrik sıvısıyla bir ilgisi var mı?

"Onun unsurudur."

(5) Evrensel akışkanın bize en büyük sadeliğiyle sunulduğu durum nedir?

“Onu mutlak sadeliğiyle bulmak için, onu tamamen arınmış ruhlara kadar izlemeliyiz; sizin dünyanızda, sizi çevreleyen kompakt maddenin oluşumu için her zaman az ya da çok değiştirilmiştir; ancak sizin *hayvansal-manyetik sıvı dediğiniz şey* , sizin bilebileceğiniz en basit haldeki evrensel sıvıdır.”

(6) Evrensel sıvının yaşamın kaynağı olduğu söylenmiştir; aynı zamanda zekanın da kaynağı mıdır?

"Hayır; bu sıvı sadece maddeyi canlandırır."

(7) Perispirit'in oluştuğu sıvı, dünyamızla bağlantılı olarak, onu belirli bir noktaya kadar maddeyle, yani uygun şekilde sözde maddeyle özdeşleştiren bir yoğunlaşma halinde var gibi görünüyor. Öyle mi?

"Evet, ama sadece dediğin gibi, belli bir noktaya kadar; çünkü maddenin bütün özelliklerine sahip değil; her dünyanın doğasına göre az ya da çok yoğunlaşmış durumda."

(8) Bir ruh, katı bir cismin hareketini nasıl etkiler?

“Evrensel sıvının bir kısmını, ortamın bu amaçla dışarı attığı sıvıyla birleştirir.”

(9) Ruhlar, bildikleri bir işlemle katılaştırılan uzuvlarının yardımıyla masaları kaldırırlar mı?

“Bu soruya vereceğimiz cevap, arzuladığınız onayı size vermeyecektir. Ellerinizin altında bir masa hareket ettiğinde, üzerinde hareket eden ruh, bu masayı yapay yaşamla canlandırmak için evrensel sıvıdan yararlanır. Masa bu şekilde hazırlandığında, ruh onu çeker ve iradesinin bir çabasıyla fırlatılan kendi sıvısının etkisi altında hareket ettirir. Hareket ettirmek istediği kütle ruh için çok ağır olduğunda, kendisiyle aynı derecede olan diğer ruhları yardımına çağırır; Ruh, eterik doğası nedeniyle, bir aracı olmadan, yani ruhu maddeye bağlayan bağ olmadan kaba madde üzerinde hareket edemez; sizin perispirit dediğiniz bu bağ, size tüm maddileşmiş ruh fenomenlerinin anahtarını verir. Sanırım kendimi anlaşılabilecek kadar açık bir şekilde ifade ettim.”

Açıklama – Dikkatimizi ilk cümleye çekmek isteriz: “ *Bu soruya vereceğimiz cevap, istediğiniz onayı size vermeyecektir* .” Ruh, açıkça neyi kastettiğimizi anlamıştı ve önceki tüm sorularımız, ona ulaşmak için sorulmuştu. Bu nedenle, aslında aldığımız cevaptan çok farklı bir cevabı öngören düşüncemize atıfta bulundu; çünkü beklediğimiz şey, ruhların masaları ve diğer nesneleri hareket ettirme biçimine ilişkin kendi fikrimizin onayıydı.

(10) Bir ruh diğer ruhları yardımına çağırdığında, onlar onun astı mıdır yoksa onun emri altında mıdırlar?

"Bunlar hemen hemen her zaman onun eşitleridir; ve çoğu zaman kendiliğinden gelirler."

(11) Bütün ruhlar bu tür olayları üretme yeteneğine sahip midir?

"Bu tür etkiler üreten ruhlar her zaman maddi etkilerden henüz tamamen kopmamış, aşağı ruhlardır."

(12) Üstün ruhların kendilerinden aşağıda olan şeylerle meşgul olmadıklarını anlayabiliriz; ancak, diğerlerinden daha maddesel olmayan bir yapıya sahip oldukları için, eğer isteselerdi, böyle etkiler üretme gücüne sahip olup olmayacaklarını sormak istiyoruz. "Diğerlerinin fiziksel güce sahip olması gibi, onlar da ahlaki güce sahiptirler; ikincisine ihtiyaç duyduklarında, ona sahip olanları kullanırlar. Size, sizin hamalları kullandığınız gibi, onların da aşağı ruhları kullandıkları söylenmedi mi?"

Açıklama – Perispiritin yoğunluğunun, eğer öyle ifade edilebilirse, her dünyanın durumuna göre değiştiği söylenmiştir, ancak aynı dünyada, her bireyin durumuna göre de değiştiği görülmektedir. *Ahlaki olarak gelişmiş ruhlar durumunda* , daha inceliklidir ve daha yüksek ruhlarınkine yaklaşır; daha düşük derecedeki ruhlar söz konusu

olduğunda ise, tam tersine, madde durumuna yaklaşır ve bu yüzden düşük ruhlar dünyevi yanılsamaları uzun süre korurlar. Bu tür ruhlar, sanki hala etten kemiktenmiş gibi düşünür ve hareket ederler; aynı arzulara, hatta aynı şehvetlere sahip olduklarını söyleyebiliriz. Perispiritin bu kaba yapısı, ona maddeyle daha fazla *yakınlık kazandırarak* , aşağı ruhları fiziksel tezahürler için daha uygun hale getirir. Ruhlar için de durum, bu dünyada zekasıyla çalışmaya alışkın olan ve bu nedenle vücudu daha hassas olduğu için bir hamal gibi ağır bir yükü taşıyamayan bir adam için olduğu gibidir. Böyle bir adamın bedeninin maddesi biraz daha az sıkıdır ve organları daha az sinir sıvısına sahip olduğundan, daha az direnme gücüne sahiptir. Perispirit ruh için bedenin insana olan şey olduğu ve yoğunluğu ruhun aşağılığına orantılı olduğu için, daha düşük ruhlarda, aynı derecedeki insanların sahip olduğu kas gücünü değiştirir; yani, onlara fiziksel tezahürler için gerekli olan daha yoğun sıvı türlerini verir ve böylece bu tür tezahürleri üretmeleri için, doğası daha eterik olanların sahip olduğundan daha fazla güç verir. Eğer yüce bir ruh bu karakterde etkiler üretmek isterse, burada, hassas insanlar tarafından yapılanı yapar; nitelikleri bu tür işlere uygun olan ruhlar tarafından yaptırılır.

(13) Bize anlattıklarınızı doğru anladıysak, yaşamsal ilke evrensel sıvıda bulunur; ruh bu sıvıdan, kendi perispiritini oluşturan yarı-maddi zarfı çeker ve bu zarf aracılığıyla hareketsiz madde üzerinde etki eder. Bu doğru mudur?

“Evet; yani, maddeyi geçici olarak bir tür yapay yaşamla canlandırır ve bir hayvan bedeninde olduğu gibi bir süre yaşamasını sağlar. Bir masa ellerinizin altında hareket ettiğinde, onu oluşturan madde, maddenin bir et bedeninde yaşadığı gibi, geçici olarak yaşar; yani, onu kullanan akıllı varlığa kendiliğinden itaat eder. Akıllı varlıklar, bir insanın kendisinin dışındaki bir nesneyi hareket ettirdiği gibi maddeyi

hareket ettirmezler; madde kendiliğinden hareket eder; kendisiyle ilişkili olan akıllı iradenin itkisiyle. Dolayısıyla, masa hareket ettiğinde, onu kollarıyla hareket ettiren ruh değildir; masanın geçici olarak canlandırılmış maddesi, ruh tarafından kendisine iletilen itkiye kendiliğinden itaat eder."

(14) Bu olgunun üretiminde medyanın rolü nedir?

"Size, ortamın sıvısının, ruh tarafından biriktirilen evrensel sıvıyla birleştiğini söyledim. Bu iki sıvının, yani *hayvanlaştırılmış sıvının evrensel sıvıyla* birleşmesi , masaya hayat vermek için gereklidir. Ancak bu yapay hayatın yalnızca anlık olduğunu hatırlamalısınız; onu üreten ruh eyleminin sona ermesiyle ve genellikle sıvı tedariki onu sürdürmek için yetersiz kalırsa, o eylemin sona ermesinden önce sona erer."

(15) Bir ruh, bir medyumun ortak eylemi olmaksızın madde üzerinde hareket edebilir mi?

"Bir ruh, medyumun farkında olmadan hareket edebilir; birçok insan, bazı olgularda, ruhların şüphelenmeden yardımcıları olarak hizmet eder. Ruh, ihtiyaç duyduğu hayvansal sıvıyı, bir kuyudan çeker gibi, onlardan çeker; * ve bu yüzden, sizin anladığınız şekliyle, bir medyumun varlığı her zaman gerekli değildir, özellikle de kendiliğinden oluşan olgularda."

(16) Masa, hakkında bilgi sahibi olarak mı hareket ediyor, düşünüyor mu?

"O, sizin akıllı bir işaret yaptığınız sopadan daha fazla düşünmez; ancak ona anlık olarak bahşedilen canlılık, bir zekanın dürtüsüne itaat etmesine izin verir. Hareket eden masa bir ruha dönüşmez; kendi başına ne bir düşüncesi ne de bir iradesi vardır."

(17) Bu olayların ortaya çıkmasında baskın olan sebep nedir; ruh mudur, yoksa sıvı mıdır?

“Ruh Sebeptir, sıvı araçtır; ikisi de gereklidir.”

(18) Bu durumda medyumun iradesinin rolü nedir?

“Ruhları çağırmak ve onların sıvıya verdiği itici güce destek olmak.

“Medyumun iradesinin eylemi her zaman vazgeçilmez midir?

“Ruhların gücüne katkıda bulunur, ancak her zaman gerekli değildir, çünkü belirli bir hareketin medyumun iradesine karşı ve ona rağmen gerçekleşmesi sağlanabilir; bu da medyumdan bağımsız bir nedenin iş başında olduğunun kanıtıdır.” *Açıklama* – Bir nesneyi hareket ettirmek için her zaman ellerin teması gerekli değildir.

Çoğu durumda, ilk itkiyi vermek için böyle bir temasa ihtiyaç vardır; ancak, nesne bir kez canlandırıldığında, maddi temas olmaksızın iradeye itaat edebilir; bu, ya ortamın gücüne ya da nesnenin doğasına bağlıdır. İlk temas, hatta, her zaman vazgeçilmez değildir; bunun kanıtı, hiç kimsenin bunları elde etmeyi düşünmediği kendiliğinden hareketlerde ve yer değiştirmelerdedir.

(19) Herkesin aynı etkiyi yaratamaması ve tüm ortamların aynı güce sahip olmamasının nedeni nedir?

“Bu, Organizasyona ve sıvıların birleşiminin daha fazla veya daha az kolaylıkla gerçekleştirilebilmesine bağlıdır; ayrıca, medyumun ruhu, bazen kendisinde gerekli sıvı gücünü bulan veya bulamayan bedensiz ruhlarla daha fazla, bazen daha az sempati duyar. Bu sıvı, mıknatıslayıcılarınkiyle aynıdır; daha fazla veya daha az güçlüdür. Hayvanlaştırılmış sıvıları bu açıdan kesinlikle kırıcı olan insanlar vardır;

diğerlerinde, birleşim yalnızca iradelerinin bir çabasıyla gerçekleştirilir; yine, birleşim doğal olarak ve o kadar kolay gerçekleşir ki bunun farkında bile olmazlar ve böylece daha önce söylediğimiz gibi, bunu bilmeden medyumluk yaparlar.” (Daha ileride, *Kendiliğinden Tezahürler bölümüne bakın*)

Not – Manyetizma şüphesiz ruhsal fenomenlerin ilkesidir, ancak genel olarak varsayıldığı şekilde değil; çünkü en küçük masayı bile hareket ettiremeyen çok güçlü mıknatıslayıcılar olduğu gibi, mıknatıslama yapamayan ve yalnızca parmaklarını ağır bir masanın üzerine koyarak onu hareket ettirebilen insanlar ve hatta çocuklar da vardır ve bu nedenle, psişik güç her zaman manyetik güçle orantılı olmadığından, fenomenlerin üretimi için başka bir koşulun gerekli olduğu açıktır.

(20) “Elektrikli” olarak adlandırılan kişiler medyum olarak mı kabul edilmelidir?

“Bu insanlar fenomenlerin üretimi için gerekli olan sıvıyı kendilerine çekerler ve dışarıdan yardım almadan hareket edebilirler. Bu nedenle, sizin kelimeye yüklediğiniz anlamda medyum değillerdir; ancak bir ruhun da onlara yardım etmesi ve doğal tuhaflıklarından faydalanması oldukça olasıdır.”

Not – Bu tür insanlarda, ruhların yardımıyla veya yardımı olmadan hareket edebilen uyurgezerler gibi bir durum söz konusu gibi görünüyor. (Medyumlar bölümündeki *Somnanbulic Medyumlar* ile ilgili makaleye bakın)

(21) Katı cisimleri hareket ettirirken, onlara etki eden ruh, onların özünün içinde midir, yoksa dışında mıdır?

“Onun içinde veya dışında olabilir; size maddenin ruhlar için bir engel olmadığını söyledik; onlar her şeye nüfuz ederler; perispiritlerinin bir

kısmı kendini nüfuz ettiği nesneyle özdeşleştirir; tabiri caizse, nüfuz ettiği nesneyle.”

(22) Bir ruh nasıl vurmayı başarır ve maddi bir nesneden faydalanır mı?

“Bir masayı hareket ettirmek için kollarını kullanmasından daha fazla değil. Emrinde bir çekiç olmadığını gayet iyi biliyorsunuz. Onun aracı, bir nesneyi hareket ettirse de, üzerine vursa da, iradesiyle harekete geçirilen birleşik sıvıdır. Bir bedeni hareket ettirdiğinde, ışık size hareketleri gösterir; vurduğunda, hava size sesi iletir.”

(23) Sert bir vücuda vurduğunda bunun böyle olabileceğini anlayabiliriz; fakat havadaki vuruşları veya hatta anlaşılır sesleri nasıl duymamızı sağlıyor?

“Madde üzerinde hareket edebildiği için, bir masa üzerinde olduğu kadar hava üzerinde de hareket edebilir. Sesleri telaffuz etmeye gelince, onları diğer sesler gibi taklit edebilir.”

(24) Bize bir ruhun bir masayı hareket ettirmek için ellerini kullanmadığını söylüyorsunuz; yine de, belirli görsel tezahürlerde, parmakları bir müzik aletinin klavyesi üzerinde gezinen, tuşlara vuran ve duyulabilir sesler üreten ellerin ortaya çıktığını gördük. Bu gibi durumlarda, tuşların hareketinin her görünümü parmakların basıncıyla üretilmiyor muydu? – Bu basınç, bu parmakları kendimizde hissettiğimizde ve bu eller gerçekten cildimizde iz bıraktığında olduğu kadar doğrudan ve gerçek değil midir?

“Ruhların doğasını ve hareket tarzlarını, size onlar hakkında eksik bir fikir veren karşılaştırmalar dışında anlayamazsınız; ve onların hareket tarzlarını her zaman sizinkilerle özümsemek istemeniz yanlıştır. Ruhlar ancak kendi organizasyonlarına uygun şekilde çalışabilirler. Size, perispiritin sıvısının maddeye nüfuz ettiğini ve nüfuz ettiği maddeyle

özdeşleştiğini, onu geçici olarak yapay bir yaşamla canlandırdığını söylemedik mi? Ruh parmaklarını tuşlara koyduğunda, onları gerçekten oraya koyar ve dahası, onları hareket ettirir; ancak tuşa basması kas gücüyle olmaz; tıpkı masayı canlandırdığı gibi anahtarı da canlandırır ve anahtar onun iradesine itaat eder, kendini *hareket ettirir* ve tele vurur. Ve bu türden bazı durumlarda, anlamakta zorlanacağınız bir şey daha vardır, *yani* , çok az gelişmiş ve çok maddi olan ruhlar vardır ki, yüce ruhlarla karşılaştırıldığında, hala dünyevi yaşamın yanılsamalarını korurlar ve kendilerinin bedendeyken yaptıkları gibi davrandıklarını hayal ederler. Kendi ürettikleri etkilerin gerçek nedenini, köylünün eklemlendiği akustik yasalarını anlamadığı gibi, daha fazla anlamazlar. Bu tür ruhlara piyanoda nasıl çaldıklarını sorarsanız, size parmaklarıyla vurduklarını, çünkü kendilerinin öyle yaptığını varsaydıklarını söylerler; etki onlar tarafından içgüdüsel olarak, nasıl yaptıklarını bilmeden üretilir ve yine de gerçekte kendi iradelerinin bir eylemiyle üretilir. Size kelimelerin telaffuzunu dinlettiklerinde, bunu aynı şekilde yaparlar.”

Açıklama – Bu açıklamalardan anlaşılıyor ki ruhlar bizim kendimiz üretebildiğimiz tüm etkileri üretebilirler, ancak bunu organizasyonlarına uygun araçları kullanarak yaparlar. Kendilerine özgü belirli kuvvetler, tıpkı dilsiz bir adamda olduğu gibi, manipülasyonlarımızda bizim için gerekli olan kasların yerini alır, bir jest onun telaffuz edemediği kelimelerin yerini alır.

(25) Gizli gücün kanıtı olarak ileri sürülen olgular arasında, bilinen tüm doğa yasalarına açıkça aykırı olan bazıları da vardır; bu tür konularda şüphe makul görünmüyor mu?

“İnsan doğanın tüm yasalarını bilmekten uzaktır; eğer hepsini bilseydi, insanlıktan üstün olurdu. Her gün, her şeyi bildiklerine inanarak doğaya sınırlar koyanların iddialarını çürütüyor; ve yine de her zamanki kadar kibirli kalıyorlar. Tanrı, durmadan yeni gizemleri açığa

çıkararak, insanı kendi edinimlerine güvenmemesi konusunda uyarıyor; çünkü *en bilgililerin biliminin bile altüst olacağı bir gün gelecek* . Gözlerinizin önünde sürekli olarak yerçekimi kuvvetine karşı koyabilen bir itmeyle hareket eden cisimlerin örnekleri yok mu? – Havaya atılan bir kurşun, o kuvveti bir anlığına altüst etmez mi? Kendinizi çok bilge sanıp da saçma kibri her an altüst olan zavallı insanlar, henüz çok cahil küçük yaratıklar olduğunuzu anlamaya çalışın!”

75. Bu açıklamalar açık, kategorik ve belirsiz değildir; ve onlardan bu çok önemli bilgiyi türetiyoruz, *yani* , yaşam ilkesinin bulunduğu evrensel sıvı, ruh-tezahürünün başlıca etkenidir ve bu etken, ister enkarne olsun ister avare, dürtüsünü ruhtan alır. Yoğunlaştırılmış bu sıvı, perispiriti veya başka bir deyişle, *ruhun yarı-maddi zarfını oluşturur* . Enkarnasyon halinde, perispirit bedenin maddesine birleşmiştir; avare halde ise özgürdür. Ruh enkarne olduğunda, perispiritin özü az çok bağlıdır, az çok yapışıktır, eğer ifade etmemize izin verilirse. Bazı insanlarda, bu sıvının bir tür yayılımı, Örgütlenmelerinin sonucu olarak gerçekleşir; ve fiziksel medyumların kendine özgü niteliklerini açıklayan, kesin bir dille ifade etmek gerekirse, bu gerçektir. Bu hayvansal sıvının yayılımı az ya da çok bol olabilir, birleşimi az ya da çok kolay olabilir; ve medyumlar da buna bağlı olarak az ya da çok güçlü olacaklardır. Psişik yeteneğin kalıcılığını garanti eden hiçbir şey yoktur ve medyumların zaman zaman güç kaybetmeleri bu şekilde açıklanmaktadır.

76. Burada bir karşılaştırmanın yardımına başvuralım. Belirli bir noktada, belli bir mesafede fiziksel olarak hareket etmek istediğimizde, hareketi belirleyen düşüncemizdir; ancak düşünce kendi başına darbeyi vuramaz: bir sopa, bir mermi, bir hava akımı vb. gibi yönlendirdiği bir aracıya sahip olması gerekir. Ayrıca, düşüncenin sopaya doğrudan etki etmediğini unutmayın, çünkü sopaya dokunulmazsa, etki etmeyecektir. İçimizde enkarne olan ruhtan başka bir şey olmayan düşüncenin kaynağı, perispirit

aracılığıyla bedene birleştirilmiştir; ancak düşünce, perispirit olmadan bedene etki edemez, tıpkı beden olmadan sopaya etki edemeyeceği gibi. Düşünce perispirit üzerinde etki eder, çünkü perispirit onun en yakın olduğu maddedir; perispirit kaslara etki eder, kaslar sopayı kavrar ve sopa hedefi vurur. Ruh enkarne olmadığında, *dışsal bir yardımcıya ihtiyaç duyar* ; Bu yardımcı, onun yardımıyla nesneyi kendi iradesinin itkisine itaat etmeye uygun hale getiren yaşamsal sıvıdır.

77. Bir nesne hareket ettirildiğinde, taşındığında veya havaya kaldırıldığında, ruh onu bizim ellerimizle yaptığımız gibi yakalamaz, itmez veya kaldırmaz; ruh, tabiri caizse, onu *kendi sıvısıyla ortamın sıvısıyla birleştirerek doyurur* ve böylece bir an için canlanan nesne, canlı bir varlığın davranacağı gibi davranır; şu farkla ki, kendi iradesi olmadığından, ruhun iradesiyle kendisine iletilen itkiyi izler.

Yaşam sıvısı, ruhun etkisi altında, hareketsiz bedenlere yapay ve anlık bir hayat verdiğinden ve perispirit de bu aynı yaşam sıvısından başka bir şey olmadığından, ruh enkarne olduğunda, bedene perispirit aracılığıyla hayat verenin ruh olduğu ve perispiritin, ikincisinin organizasyonu izin verdiği sürece bedene bağlı kaldığı; ondan ayrıldığında bedenin öldüğü sonucu çıkar. Bu nedenle, eğer; ahşabı bir masaya dönüştürmek yerine, onu bir heykele yontsaydık ve sonra bu heykele bir masaya etki eder gibi etki etseydik, hareket eden, vuran ve hareketlerimize hareketler ve vuruşlarla karşılık veren bir heykelimiz olurdu - kısacası, yapay yaşamla *anlık olarak canlandırılmış bir heykelimiz olurdu ve konuşan masalarda* zekâlarını bu kadar ısrarla keskinleştirenler, *konuşan heykellerde* de keskinleştirebilirlerdi . Ama bu teori, şimdiye kadar açıklanamayan bir dizi olguya ne büyük bir ışık seli saçıyor! Kaç tane alegori, kaç tane gizemli efsane var ki, bize akılcı bir açıklama sunuyor!

78. Şüpheciler, bir destek olmadan bir masanın kaldırılmasının imkansız olduğunu iddia edecek kadar ileri giderler, çünkü bu yerçekimi yasasına

aykırı olurdu. Bu iddiaya, ilk olarak, olumsuzlamanın hiçbir şeyi çürütmediğini; sonra, bir olgunun meydana gelmesinin, *bilinen tüm* yasalara aykırı olsa bile, yalnızca bizim için henüz *bilinmeyen bir yasa gereği meydana geldiğini kanıtlayacağını söyleriz* . Bu yasanın bir açıklamasını daha sonra vereceğiz; ancak açıklamamız, dünyevi giysilerini terk etmiş ruhlar tarafından verildiği için, redingot giyen ve bilgili meclislerde oturan ruhlar tarafından verilmediği için, rakiplerimiz tarafından kabul edilmeyecektir. Arago'nun ruhu, bedende, bu yasayı koymuş olsaydı, bu itirazcılar bunu gözleri bağlı olarak kabul ederlerdi; ancak, Arago'nun ölümünden sonra bunu yapması nedeniyle, bunu hayal ürünü olarak reddederler, çünkü onlara göre, Arago öldüğüne göre, onunla ilgili her şey bitmiştir. Onların fikrini değiştirmeye çalışmayacağız; Ancak bu itiraz bazı zihinler için bir engel teşkil edebileceğinden, biz itiraz edenin kendi bakış açısından cevaplamaya çalışacağız; yani, yapay canlandırma teorisini şimdilik bir kenara bırakacağız.

79. Bir hava pompasının alıcısının altında bir vakum üretildiğinde, o kadar kuvvetli bir şekilde tutulur ki, üstteki hava sütununun ağırlığı nedeniyle onu kaldırmak imkansızdır. Havayı alıcıya bırakın ve en büyük kolaylıkla yükselir, çünkü altındaki hava, üstündeki havaya karşı bir dengeleyici görevi görür. Alıcının altındaki hava şimdi sıkıştırılırsa, üstündeki havadan daha büyük bir yoğunluk kazanacak ve alıcı, yerçekimine rağmen yükselecektir; ve hava akımı hızlı ve şiddetliyse, tıpkı bir su jeti üzerinde dans ettirilen küçük öz figürlerinin olduğu gibi, uzayda *görünür bir destek olmadan sürdürülecektir.*

Öyleyse, *tüm maddelerin yapıtaşı olan evrensel sıvı* , bir masanın etrafında toplandığında, havanın hava pompasının alıcısını etkilemesi ve hidrojenin balonları etkilemesi gibi, yerçekimi yasasından hiçbir sapma olmaksızın, doğal ağırlığını azaltma veya artırma özelliğine sahip olmasın?

Bu sıvının tüm kuvvetlerinin tüm özelliklerinin farkında mısınız? Hayır; o zaman henüz açıklayamadığınız bir gerçeği inkar etmeyin.

80. Bir masanın hareket teorisine geri dönelim. Bir ruh belirtilen araçlarla bir masayı kaldırabiliyorsa, başka herhangi bir şeyi de kaldırabilir: örneğin bir koltuğu. Bir koltuğu kaldırabiliyorsa, yeterli bir kuvvet verildiğinde, üzerinde oturan biriyle birlikte de kaldırabilir. Böylece, Bay Home ve diğer insanlar aracılığıyla yüzlerce kez gerçekleşen bir olgunun açıklamasına sahibiz; ve bu yükselmelerin seyircilerinin bir optik illüzyonun kurbanı olmadıklarını kanıtlamak için, genellikle tavana bir kalemle bir işaret koymuşlar ve havada tutulurken insanlar altlarından geçmişlerdir.

81. Az önce, cisimlerin ağırlığının olası artışına değindik; bazen meydana gelen ve alıcının atmosferik sütunun basıncı altındaki direncinden daha anormal olmayan bir olgu. Belirli ortamların etkisi altında, kendi başlarına hafif olan nesnelerin aynı tür direnci gösterdiğini ve hemen ardından en ufak bir çabaya boyun eğdiğini gördük. Yukarıda belirtilen deneyde, alıcı gerçekte daha fazla veya daha az ağırlıkta değildir, ancak maruz kaldığı dış etkenin etkisiyle daha ağır veya daha hafif *görünür* ; muhtemelen aynı şey, her zaman aynı içsel ağırlığa sahip olan (çünkü kütlesi artmamıştır) masa için de geçerlidir, ancak yabancı bir etken hareketine karşı koyar ve bu etken, havanın alıcının görünür ağırlığını artıran veya azaltan etken olması gibi, içine nüfuz ettiği çevredeki sıvılar olabilir. Hava pompası deneyini, havanın (görünmeyen ve bu nedenle kendisi için anlaşılmaz olan) etki ettiğini anlamayan cahil bir köylünün önünde deneyin; onu bununla şeytanın bir ilgisi olduğuna ikna etmekte hiç zorluk çekmezsiniz.

Belki de, yaşamsal sıvının ölçülemez olması nedeniyle, birikiminin kabul edilen bir nesnenin ağırlığını artıramayacağı söylenebilir; ancak, *birikim kelimesini kullanırken* bunu karşılaştırma yoluyla yaptığımızı ve bu sıvı ile hava arasında benzerlik ima etmediğimizi anlayalım. Siz bunun ölçülemez olduğunu söylüyorsunuz. Öyle olsun; yine de, bunun böyle olduğunu

kanıtlayan hiçbir şey yok; onun özsel doğası bizim için bilinmiyor ve tüm özelliklerinin farkında olmaktan çok uzağız. Deney havanın ağırlığını kanıtlamadan önce, bu ağırlığın etkilerinden şüphelenmiyorduk.

Elektrik de ölçülemez sıvılar arasında yer alır; yine de bir cisim elektrik akımıyla aşağıda tutulabilir, böylece onu kaldırmak isteyen herkese çok büyük bir direnç gösterebilir ve bu nedenle daha ağırlaşmış gibi *görünebilir* . Bahsedilen olguda herhangi bir destek aracı göremediğimiz için, hiçbir desteğin var olmadığını iddia etmek çok mantıksız olurdu; çünkü bir ruh bizim bilmediğimiz kaldıraçları kullanabilir. Doğa bize gücünün duyularımızın tanıklığının ötesine geçtiğini her gün gösterir.

Benzer bir eylemin sonucu olarak, bizim sık sık tanık olduğumuz bir başka tuhaf olguyu açıklayabiliriz *:* Genç ve narin bir kadının, birkaç parmağıyla, bir tüy kadar kolaylıkla, iri ve ağır bir adamı, oturduğu sandalyeyle birlikte kaldırması.

Üstelik bu gücün aralıklı olarak gerçekleşmesi, onun, kendisini ortaya koyan kişiden bağımsız bir nedene bağlı olduğunun ek bir kanıtıdır.

---

* Louis IX. Fransa Kralı, “Aziz” lakaplı, Paris Kardec Derneği'nin kendini ilan etmiş Ruh-Koruyucusu. Onun tarafından tezahürlerin yapıldığı iddia edilen ilk sefer bu değil. 1820 yılına kadar uzanan bir zamanda, Düşes de Berri'nin kocasının öldürülmesinden kısa bir süre sonra ve oğlu, şimdiki Kont de Chambord'un doğumundan kısa bir süre önce gerçekleşen vizyonu hakkında çok şey yazıldı ve söylendi . Çocuk henüz doğmamış olmasına rağmen, vizyonda annesinin önünde, yanında Aziz Louis ile duruyormuş gibi görünüyordu. Düşes, vizyonunda, çocuğun başına bir taç koydu; ancak Aziz Louis onu çıkardı. Aziz Louis, hemen ardından, çocuğun başına *başka bir* taç koydu; o zaman, muhtemelen İlahi Hak'tan biri *değildi* ." Peki, o ikinci taç ne zaman ve nerede takılacak?

Düşes, bu vizyondan sonra çocuğunun bir erkek olacağından emin olduğunu söylese de kayınpederi bunun "küstahlık" olduğunu söyleyince Düşes şöyle cevap verdi: "Ah! Papa, Aziz Louis senden daha iyi biliyor!" Sir Watkyn Williams Wynn'in kızı Bayan Wynn, *Kaliteli Bir Kadının Günlüğü'nde* bu konuda Papa'nın Nuncio'sundan bir mektup veriyor.

1270 yılında ölen Fransa'lı Louis IX, adalet uğruna Papa'ya karşı koymaktan çekinmemesine rağmen Kilise tarafından Azizler rütbesine layık görüldü. Halk tarafından çok seviliyordu ve halkı soyluların

baskısından koruyordu. Ayrıca kasabaların özgürlüklerini savundu ve oğluna "Onları ne kadar özgürleştirirsen, düşmanların *senden o* kadar çok korkacak ." dedi. TR.

* Anahtarını sağladığı ileri fenomenlerin genelleştirilmesinden yıllar önce yapılmış olan bu açıklama, medyumun ve ruh formlarının üretiminin gerçekleştiği çemberin daha hassas üyelerinin sıklıkla deneyimlediği yorgunluğu da açıklar; kendilerini bu şekilde gösteren ruhlar, bazen *seansın* sonunda , onu aldıkları beyne ve omurilik mekanizmasına *geri koydukları görülen hayvansı sıvıyı, "bir kuyudan çıkar gibi"* onlardan çekerler. Söz konusu ince madde, böyle görüldüğünde, bir tür buhar görünümü sunar. – TR.

BÖLÜM 5

Spontan Fiziksel Belirtiler

Gürültüler, patırtı ve kargaşalar – Etrafa fırlatılan şeyler – Odalara kendiliğinden getirilen nesneler – Bu olgularla ilgili olarak bir ruhun yaptığı açıklamalar.

82. Şimdi ele alacağımız olgular çoğunlukla ortaya çıkar; ancak bazen kendiliğinden, medyumun iradesinin hiçbir katılımı olmadan ve hatta ona karşıt olarak ortaya çıkarlar ve bazı durumlarda çok rahatsız edici hale gelirler. Ve sanki bunların spiritist fikirler tarafından aşırı heyecanlandırılmış hayal gücünün ürünü olmadıklarını daha da kesin bir şekilde kanıtlamak istercesine, bunlar genellikle spiritizmi hiç duymamış kişilerde ve en az beklendikleri anda ortaya çıkarlar.

Doğanın pratik spiritüalizmi diyebileceğimiz bu kendiliğinden karakterdeki olaylar çok önemlidir, çünkü bunlar herhangi bir suç ortaklığı şüphesini ortadan kaldırır; bu nedenle, spiritüalizmle ilgilenenleri, bildikleri bu türdeki tüm gerçekleri toplamaya ve her şeyden önce, bunların meydana gelmiş olabileceği Koşulları ayrıntılı bir şekilde inceleyerek gerçekliklerini tespit etmeye davet ediyoruz; böylece kendilerinin bir aldatmacanın veya illüzyonun kurbanı olmadıklarından emin olabilirler.

83. Tüm ruh-tecellileri arasında en basit ve en sık görülenler, vuruşlarla veya diğer seslerle işitsel olarak yapılanlardır; ve burada yanılsamadan en çok korkulması gereken şey budur, çünkü çok sayıda doğal neden bu tür sesleri üretebilir: rüzgarın etkisi, algılamadan kendimiz hareket ettirebileceğimiz bir nesne, bizim göremediğimiz bir hayvan, bir böcek, vb.;

aptal insanların oynadığı aptalca oyunlardan bahsetmiyorum bile. Bununla birlikte, ruh-sesleri genellikle kendine özgü bir karaktere sahiptir; kendilerine özgü bir yoğunluğa ve karaktere sahiptirler, büyük çeşitliliklerine rağmen, karıştırılmaları neredeyse imkansızdır, bu yüzden odun gıcırtısı, ateşin çıtırtısı veya saatin tik takları gibi sıradan seslerle kolayca karıştırılmazlar; ruh-vuruşları net ve keskin, bazen yumuşak ve hafif, bazen yüksek ve belirgin, bazen hatta gürültülüdür; yerlerini değiştirir ve herhangi bir mekanik düzenlilik olmadan tekrar eder. Herhangi bir sıra dışı sesin doğasını, kökeni hakkında şüphe bırakmayacak şekilde tespit etmenin en iyi yolu, iradeye itaat ettikleri konusunda kendimizi tatmin etmektir. Eğer vuruşlar bizim belirlediğimiz yerde duyulursa, sayı veya karakterleriyle düşüncemize yanıt verirlerse, bir zekanın iş başında olduğundan şüphe edemeyiz; ancak irademize itaat etmememizin her zaman böyle bir zekanın yokluğunun kanıtı olmadığını belirtmek gerekir.

84. Dikkatli gözlem yoluyla, alışılmadık seslerin veya diğer tezahürlerin görünmeyen zekaların işi olduğuna dair bir kesinliğe ulaştığımızı varsayalım; onlardan korkmak mantıklı mıdır? Kesinlikle hayır, çünkü böyle bir durumda en ufak bir tehlike yoktur; yalnızca şeytanın bu konuda bir parmağı olduğuna ikna olanlar, "Rawhead ve Bloody-bones" hikayelerinden korkan çocuklar gibi, onlardan korkabilirler. Ancak bu tezahürlerin bazen rahatsız edici boyutlara ulaştığını ve insanların doğal olarak onlardan kurtulmak istemesine neden olan bir ısrar gösterdiğini kabul etmeliyiz; bu nedenle bu konu hakkında birkaç söz söylemek burada yersiz olmayacaktır.

85. Fiziksel tezahürlerin amacının ruhların özel bir eylemle dikkatimizi çekme ve böylece bizi insandan ayrı bir gücün varlığına ikna etme arzusu olduğunu söylemiştik. Ayrıca yüksek dereceli ruhların bu işaretleri kendilerinin yapmadığını, bunun yerine bizim kaba işleri bizim için yapmaları için hizmetçileri işe almamız gibi, onlar da bunu açıklamak üzere olduğumuz bir amaç için yaptıklarını söylemiştik. Bu amaç bir kez elde

edildiğinde, fiziksel tezahür sona erer, çünkü artık ihtiyaç duyulmaz. Bir veya iki örnek, anlamımız hakkında daha iyi bir fikir verecektir.

86. Birkaç yıl önce, spiritizmi incelemeye ilk başladığımızda ve bu konuda bir eser yazmakla meşgulken, dört saat boyunca etrafımızda tıkırtılar duyduk; böyle bir şey ilk defa aklımıza geliyordu ve bunların tesadüfen oluşmadığına dair bolca kanıtımız vardı; ancak şimdilik bunlar hakkında daha fazla bir şey öğrenemedik. O dönemde, sık sık mükemmel bir yazma aracı görüyorduk; ve ertesi sabah, o araç aracılığıyla iletişim kuran ruha, duyduğumuz tıkırtıların nedenini sorduk. "Bu," diye cevapladı, "sizinle konuşmak isteyen yakın ruhunuz." Bize ne söylemek istiyordu? "Kendinize sorabilirsiniz, çünkü o burada." Aynı soruyu bu ruha yönelttikten sonra, kendisini bize alegorik bir isimle tanıttı (sonradan, diğer ruhlardan, onun çok yüce bir düzene ait olduğunu ve yeryüzündeyken çok önemli bir rol oynadığını öğrendik), çalışmamızdaki bazı hataları bize gösterdi, bunların hangi satırlarda meydana geldiğini gösterdi, bize akıllıca ve yararlı öğütler verdi ve her zaman yanımızda olacağını ve onu sorgulamak istediğimizde çağrımıza geleceğini ekledi. O zamandan beri, bahsedilen ruh bizi hiç terk etmedi. Bize büyük üstünlüğünün sayısız kanıtını verdi ve nazik ve etkili müdahalesi, dünyevi işlerimizde ve metafizik soruları araştırmamızda açıkça gösterildi. Ancak, ilk görüşmemizden sonra, kapı çalmalar asla yenilenmedi. Bunun nedeni neydi? Açıkça, bizimle düzenli bir iletişime girmek istediği için ve bunu yapmak için, bizi bu gerçek hakkında bilgilendirmek gerekiyordu. Bir kez işaret verilip açıklandığında ve aramızda düzenli ilişkiler kurulduğunda, rap'ler işe yaramaz hale geldi ve bu nedenle tekrar üretilmedi. Askerler geçit töreninde olduklarında, onları uyandırmak için artık davul çalınmaz.

Benzer bir karakterde bir olgu bizim bir arkadaşımızın deneyiminde meydana geldi. Bir süredir yatak odası farklı seslerle yankılanıyordu ve bu sonunda çok rahatsız edici hale geldi. Babasının ruhuyla bir yazma ortamı

aracılığıyla görüşme fırsatı bulduğunda, seslerin kendisi tarafından çıkarıldığını öğrendi, isteklerini tespit etti, kendisinden isteneni yaptı ve bir daha asla rahatsız edilmedi. Burada, ruhlarla düzenli ve kolay bir şekilde iletişim kurma olanağına sahip olanların, bu olanağı olmayanlara göre bu tür tezahürlere çok daha az maruz kaldığı belirtilebilir; bu da kendi kendini açıklayan bir olgudur.

87. Kendiliğinden ortaya çıkan tezahürler her zaman gürültü ve vurma sesleriyle sınırlı değildir; bazen düpedüz gürültü ve kargaşaya dönüşür, mobilyalar ve diğer nesneler devrilir, dışarıdan her türden mermiler fırlatılır, pencereler görünmez eller tarafından açılıp kapatılır, camlar kırılır; yanılsama olarak nitelendirilmesi zor olan rahatsızlıklar.

Maddi nesneler arasında bu şekilde ortaya çıkan karışıklık çoğu zaman çok gerçektir; ancak bazen gerçekliğin yalnızca görünümü vardır. Duyarız? bitişik bir odada bir takırtı; tencere ve tavalar düşüyor ve bir şangırtıyla kırılıyor gibi görünür; odun kütükleri yerde yuvarlanıyor gibi görünür; sorunun ne olduğunu görmek için acele ederiz, ancak her şeyin yolunda olduğunu görürüz; ve odadan yeni çıkmışızdır ki kargaşa tekrar başlar.

88. Bu tür tezahürler ne nadirdir ne de yenidir; bu türden bazı hikayelerin olmadığı çok az yer vardır. Korku şüphesiz sıklıkla gerçekleri abartmıştır, bu nedenle ağızdan ağıza batıl inançların yardımıyla devasa ve gülünç boyutlara ulaşmıştır, bu tür karışıklıkların meydana geldiği evler perili olarak anılmaya başlanmış ve bu nedenle birçok harika ve korkutucu canavar ve şeytan efsanesi ortaya çıkmıştır. Öte yandan düzenbazlık, bu hikayelerin sağladığı safdillikten yararlanma fırsatını değerlendirmekten geri kalmamıştır. Dahası, abartılardan arındırılmış olsalar bile, atıfta bulunulan doğadaki olayların, eğitimle batıl inançlı fikirlere yatkın zayıf zihinlerde nasıl bir izlenim yaratabileceğini hayal etmek kolaydır. Bu tür tatsız izlenimlerden kaçınmanın en kesin yolu (bunlara yol açan gerçeklerin ortaya çıkmasını engellemenin bir yolu olmadığından) onlar hakkında

gerçeği öğrenmektir. Nedenleri anlaşılmadığında en basit şeyler bile korkunç hale gelebilir. Dünya ruhlarla tanıştığında ve onların tezahürlerine maruz kalanlar artık peşlerinde bir şeytan ordusu olduğunu düşünmediklerinde, yaygın ruh korkusu ortadan kalkacaktır.

Revue Spirite'de kaydedilmiştir ; bunların arasında, tatsız oyunları sekiz yıldan fazla süren *Bergzabern'li Rapçi Ruhu'nun* tarihi (Mayıs, Haziran ve Temmuz 1858 sayıları); Dibbelsdorf'un tarihi (Ağustos 1858); Dieppe yakınlarındaki *Grandes Ventes Fırıncısı'nın tarihi* (Mart 1860); Paris'te rue des Noyers'da meydana gelen karışıklıkların tarihi (Ağustos 1860); *Castelnaudary Ruhu'nun tarihi (Şubat 1860); Saint Petersburg'daki Fabrikanın* tarihi (Nisan 1860) ve daha pek çokları yer almaktadır.

89. Bu nitelikteki olgular çoğu kez açıkça zulüm niteliği taşır.

Birlikte yaşayan ve birkaç yıl boyunca her sabah elbiseleri etrafa saçılan, bazen evin çatısı altında saklanan, bazen yırtılan veya parçalara ayrılan altı kız kardeş biliyorduk, onları kilit altında tutmak için aldıkları tüm önlemlere rağmen. Yatakta yatan ve uyanık olan insanlar perdelerinin sallandığını veya yatak örtülerinin veya yastıklarının sertçe kapıldıklarını, şiltelerinden kaldırıldıklarını veya hatta yataktan atıldıklarını gördüler.

Bu gerçekler düşünülenden daha sık görülür; ancak kurbanların büyük çoğunluğu alay konusu olma korkusuyla bunlardan bahsetmeye cesaret edemez. Ve kesin bilgimize göre, bazı insanların halüsinasyon eğilimi olduğu düşünülen şeyden kurtulmak için maruz bırakıldığı tedavi bazen deliliğe yol açmıştır. Doktorlar bu şeyleri kavrayamazlar, çünkü sadece maddi nedenleri kabul ederler ve bu nedenle bazı çok korkunç hatalar yaparlar. Tarih, bir gün, tıpkı günümüzde Orta Çağ'ın dehşetlerinden bahsettiğimiz gibi, bu on dokuzuncu yüzyılın bazı tıbbi tedavilerini anlatacaktır.

Bazı olayların hile veya kötü niyetin sonucu olduğunu tamamen kabul ediyoruz; ancak, tüm kanıtlar incelendiğinde, bu şeylerden bazılarının insanların işi olmadığı kanıtlanırsa, zorunlu olarak bunların görünmeyen zekâların işi olduğu sonucuna varmalıyız; bazıları "şeytan" diyecektir! biz ise ruhların; ancak daha sonra ne tür ruhların sorusu ortaya çıkıyor?

90. Üstün ruhlar, ciddi ve ağırbaşlı adamlardan daha fazla, kötü huylu oyunlar oynayarak eğlenmezler. Bu düzensiz tabiatlı ruhları sık sık yanımıza çağırırız ve onlara kötü davranışlarının sebeplerini sorarız. Çoğunun eğlenmekten başka bir amacı yokmuş gibi görünür ve kötü olmaktan ziyade pervasızdırlar; yarattıkları korkuya ve kargaşanın sebebini bulmak için yapılan boşuna araştırmalara gülerler.

Ancak, zulmetmekten hoşlandıkları birine öfkeyle saldıracak ve onu bir evden diğerine takip edecek başkaları da vardır. Diğerleri, yine, kapristen daha ciddi bir sebep olmaksızın, belirli bir yere bağlanırlar. Bazen, daha sonra göstereceğimiz gibi, uyguladıkları bir intikamdır. Diğer durumlarda, amaçları daha övgüye değerdir; dikkatimizi çekmek ve bizimle iletişime geçmek isterler, ya bize yararlı olabilecek tavsiyelerde bulunmak ya da kendileri için bir şey istemek amacıyla. Onların sık sık dualarımızı istediklerini gördük; diğerleri, dünyevi yaşamları boyunca yerine getiremedikleri bir yeminin kendi adlarına yerine getirilmesi için yalvardılar; diğerleri, yine, yeryüzündeyken işledikleri bir kötü eylemin kefaretini ödemek istediler ve bunu, şu anki hallerinde kendi huzurları uğruna yaptılar. Genel olarak konuşursak, onlardan korkmak bir hatadır; varlıkları rahatsız edici olabilir, ancak nadiren tehlikelidir.

Ancak insanların bu tür ziyaretçilerden kurtulmak için can atmaları garip değildir, ancak ne yazık ki bunu genellikle yanlış bir şekilde yaparlar. Eğer ruhlar sadece kendilerini eğlendiriyorlarsa, maskaralıklarıyla karşılaştıkları ciddiyet ne kadar büyükse, o kadar ısrarcı olurlar; daha çok kızdıran, daha çok öfke uyandıran ve korkakları korkutmada daha başarılı olan yaramaz

çocuklar gibi. En akıllıca yol, saçmalıklarına gülmektir, çünkü o zaman aptalı oynamaktan yorulurlar ve rahatsız etme çabalarını bırakırlar. Bu saldırılardan rahatsız olmaktan uzak, onları tahrik eden, bunu veya şunu yapmaya zorlayan, öyle iyi bir etkiyle, birkaç (yatmadan sonra) kendilerini yola koyan bir tanıdığımız var. Ancak, dediğimiz gibi, güdüleri daha az önemsiz olan bazıları da var; ve bu nedenle neyi amaçladıklarını öğrenmek her zaman iyidir. Eğer bir talepte bulunurlarsa, istekleri karşılanır karşılanmaz ziyaretlerini sonlandıracaklarından emin olabiliriz. Bu konuda bilgi edinmenin en iyi yolu, kiminle ve ne yapacağımızı belirlemek için iyi bir medyumun müdahalesiyle ruhu uyandırmaktır. Mutsuz bir ruhsa, hayırseverlik bize ona acı çekmesi nedeniyle gereken saygıyı göstermemizi emreder; eğer şakacıysa, ona daha küstahça davranabiliriz; kötü niyetliyse, daha iyi olmasına yardım etmeye çalışmalıyız. Her durumda, duanın yalnızca iyi bir etkisi olabilir, ancak herhangi bir resmi şeytan çıkarma ayininin ciddiyeti yalnızca onların neşesini harekete geçirir ve onu hiçbir önemi yok.

Onlarla iletişim kurabiliyorsak, ister bir hiciv karakteri olsun, isterse dehşet verici bir amaçla alınmış olsun, aldıkları unvanlara önem vermemeliyiz; çünkü bu, çoğu kez bizim safdilliğimizle kendilerini oyalamak için yapılır.

Perili Yerler ve *Saplantı* bölümlerinde daha fazla ayrıntı vererek ve ruhlar için yapılan duanın çoğu zaman etkisiz kalmasına yol açan nedenleri belirterek geri döneceğiz .

91. Ele aldığımız olgular, daha düşük seviyedeki ruhlar tarafından üretilmiş olsalar da, genellikle daha yüksek seviyedeki ruhlar tarafından yönetilir ve bizi insanlıkla yakın ilişki içinde olan cisimsiz varlıkların varlığına ikna etme amacı taşırlar. Çıkardıkları sesler, uyandırdıkları korkular dikkati çeker ve şüphecinin gözlerini açmakla sonuçlanır. Varlıklarını ve güçlerini ortaya koymak için bu araçları kullanan gizemli varlıkların doğasına ilişkin soru,

kendilerinin onlarla iletişim kurmak için işaret ettikleri araçlarla cevaplanır. Bize kendileri ve prosedürleriyle ilgili olarak verdikleri açıklamalar, bize bu olguların ifadelerinde gerçek olanla yanlış veya abartılı olanı ayırt etmeyi de öğretir; kendi başımıza ulaşamayacağımız bir ayrımcılık. Alışılmadık bir gürültü, bir hareket veya hatta bir hayalet gibi varlığımızda olağandışı bir şey olduğunda, ilk dikkatimiz bunun doğal bir nedenden kaynaklanıp kaynaklanmadığını belirlemek olmalıdır, çünkü bu en olası olanıdır; ve fenomenin onların üretimi olduğundan emin olmadığımız sürece ruhların müdahalesine izin vermemeye dikkat etmeliyiz. Bu şekilde yanılsama olasılığını dışlarız. Örneğin, etten kemikten hiçbir yaratığın yakınımızda olmadığından emin olduğumuz bir zamanda, kulağımıza bir tokat veya sırtımıza bir şaplak yersek, yakınımızda görünmez bir varlığın olup olmadığı konusunda hiçbir şüphemiz olmaz.

Sadece az ya da çok abartılı olabilecek hikayelere değil, aynı zamanda kendi izlenimlerimize karşı da çok dikkatli olmalı ve kavrayışımızın ötesinde olan her şeye gizli bir köken atfetmek için acele etmemeliyiz. Çok sayıda çok basit doğal neden ilk bakışta garip görünen etkiler üretebilir; ve evde veya günlük yaşamda meydana gelebilecek ve genellikle beceriksizliğimizin veya dikkatsizliğimizin sonucu olan tüm kazaları ruhlara yüklemek sadece batıl inanç olurdu.

92. Eylemsiz cisimlerin hareketine ilişkin verilen açıklama, meydana gelebilecek tüm kendiliğinden olaylara eşit derecede uygulanabilir. Bahsedilen sesler, masalara vurmaktan daha yüksek olsa da, aynı kökene sahiptir; nesnelerin fırlatılması veya yer değiştirmesi, bir masayı kaldıran aynı kuvvetten etkilenir. Burada şu soru sorulabilir:

"Az önce bahsedilen vakalarda medyum nerede?" - Ruhlar bize, bu vakalarda bile, görünmeyen etkenin, bilgisi olsun veya olmasın, her zaman kullandığı birinin olduğunu söylediler. Kendiliğinden ortaya çıkan tezahürler izole yerlerde çok nadiren meydana gelir; bu tür şeyler

neredeyse her zaman meskun evlerde gerçekleşir ve bu, mevcut birinin bilinçsiz medyumluğu aracılığıyla gerçekleşir ve bu kişinin etkisi, bunu istemesine rağmen, bunların üretimine yardımcı olur. Bu tür insanlar, güçlerinin farkında olmasalar da, şüphesiz medyumlardır *ve bu nedenle doğal medyumlar* olarak adlandırılabilirler . Diğer medyumlarla karşılaştırıldığında, *doğal uyurgezerlerin manyetik uyurgezerlere* olduğu şeydirler ve oldukça ilginç bir çalışma konusu sunarlar.

93. Bu fenomenleri üretmek için özel bir yeteneğe sahip bir kişinin gönüllü veya gönülsüz müdahalesi, ruhun tek başına hareket ettiği durumlar meydana gelse de, vakaların çoğunda gerekli görünmektedir; ancak o zaman bile, hayvanlaştırılmış sıvıyı mevcut insanlardan başka bir kaynaktan çekmesi oldukça olasıdır: Bu olasılık, ruhların sürekli olarak etrafımızda olmalarına rağmen, her zaman rahatsız edici bir eylemde bulunmamalarının nedenini açıklar. Bunu yapmak için, öncelikle, ruhun bunu istemesi ve ikinci olarak, bunu yapmak için bir nedeni olması gerekir; aksi takdirde, hiçbir şey yapmaz. Ayrıca, tam olarak hareket etmek istediği yerde, eylemini destekleyecek uygun kişi veya kişileri bulması da gerekir; nispeten nadir görülen bir tesadüf. Mevcut bir kişi beklenmedik bir şekilde girerse, ruh böylece sağlanan fırsattan yararlanabilir; veya, uygun koşulların bir araya gelmesine rağmen, istediği gibi hareket etmesine izin vermeyen üstün bir irade tarafından hareket etmekten alıkonulabilir. Ancak belli sınırlamalar altında ve ortaya koymak istediği tezahürlerin, ya bir ikna aracı olarak ya da bunların muhatabı olan kişi için bir imtihan olarak yararlı olacağı bir durumda hareket etmesine izin verilebilir.

94. Yukarıdaki açıklamaları örneklendirmek için, yalnızca Haziran 1860'ta Paris'teki rue des Noyers'de meydana gelen olaylarla ilgili bir konuşmayı aktaracağız. (Ağustos 1860 tarihli *Revue Spirite'e bakınız)*

(1) (Saint Louis'e yöneltilen soru) Rue des Noyers'da gerçekleştiği bildirilen olayların gerçekten yaşanıp yaşanmadığını bize bildirme

nezaketini gösterir misiniz? Bunların olasılığı konusunda hiçbir şüphemiz yok.

"Evet, bunlar gerçekten yaşandı; halkın hayal gücü bunları abartıyor, ama aslında bunlar, söz konusu evin sakinlerinin sırtından eğlenmeyi seven bir ruhun eseriydi."

(2) Evde bu tezahürlere sebep olan biri var mı?

“Bu tür tezahürler her zaman saldırıya uğrayan kişinin varlığından kaynaklanır; rahatsız edici ruhun geldiği yerdeki bir sakine karşı kötü niyetinden kaynaklanır; ve amacı onu rahatsız etmek ve evden kovmaktır.”

(3) Acaba ev halkı arasında bu olaylara kendiliğinden, istemsiz, ruhsal bir etkiyle sebep olan biri var mıdır?

“Böyle bir etki olmadan, bu olaylar gerçekleşemezdi. Bir ruh, yalanın bir yatkınlığı olduğu bir yerde ikamet eder; yalan, içinde medyum olarak kullanılmaya uygun kimse olmadığı sürece pasif kalır; ancak böyle bir kişi oraya gelirse, medyumluğunu elinden geldiğince kullanır.”

(4) Böyle bir kişinin bizzat orada bulunması zorunlu mudur?

"Genellikle böyledir ve şu anki durumda da durum böyledir; bu nedenle, böyle bir kişinin varlığı olmadan olayların gerçekleşemeyeceğini söyledim.

Ama genelleme yapmak doğru olmazdı; bir ortamın hemen varlığının gerekli olmadığı durumlar da vardır.”

(5) Gürültülü ruhlar her zaman aşağı seviyede olduklarından; onlara yardımcı olma yeteneği, medyum olarak kullandıkları kişinin aşağı

seviyede olduğunun bir göstergesi midir ve kendisini kullanan varlıklara karşı sempati duyduğunu mu gösterir?

“Hayır; tam olarak öyle değil; çünkü bu yetenek fiziksel bir eğilimden kaynaklanır, yine de bazen medyumun kendisini kurtarmaya çalışması gereken fiziksel bir eğilimi ima eder. Ahlaki olarak ne kadar yüksekte olursanız, o kadar yüksek ruhları çekersiniz; ve bunlar zorunlu olarak düşük olanları uzak tutar.”

(6) Ruh, kullandığı mermileri nereden buluyor?

“Böylece kullanılan farklı nesneler genellikle tezahürlerin meydana geldiği yerden veya onun civarından alınır; ruhtan çıkan bir güç onları havaya iter ve onun tasarladığı yere düşerler.”

(7) Bu kendiliğinden tezahürler, şüpheciyi ikna etmek amacıyla sıklıkla izin verildiğinden ve hatta emredildiğinden, bize öyle geliyor ki, eğer şüpheciler kendileri bu fenomenlerin nesneleri olsaydı, kendi algılarının kanıtlarına boyun eğmek zorunda kalırlardı. Bazen kesin gerçeklere ulaşamadıklarından yakınırlar; bu tür insanlara inkar edemeyecekleri bir kanıt vermek ruhların gücünde değil midir?

“Ateistler ve materyalistler her an Tanrı’nın ve düşüncenin gücünün etkilerine tanık olmuyorlar mı? Fakat bu onları hem Tanrı’yı hem de ruhu inkar etmekten alıkoyuyor mu? İsa’nın mucizeleri tüm çağdaşlarını dönüştürdü mü? Sizin zamanınızda sizden bazı tezahürleri görmelerini isteyenler, çok sık olarak

'Efendim, bize bir işaret göster' diyen Ferisiler? Yaratılışın harikaları tarafından insandan üstün varlıkların varlığına ikna olmamış olanlar, ruhların varlığını kabul etmeye zor ikna edilirler, hatta ruhlar onlara en ikna edici şekilde görünseler bile. Görme fırsatları, onları dürüstlük ve samimiyetle arayanlar tarafından her zaman bulunur.

İnançsızlık, ilahi amaçların gerçekleşmesini engelleyemez; spiritüalist hareketin gelişmesini engellemeyecektir. Gerçekle çelişen şey, gölgenin resme daha yüksek bir rahatlama vermesidir.”

(8) Bu ruhu uyandırmanın, ona bazı sorular sormamızın bir faydası olacağını düşünüyor musunuz?

"İsterseniz onu çağırın; fakat o, size fazla bilgi veremeyecek düşük seviyede bir ruhtur."

95. (Rue des Noyers'in rahatsız edici ruhuyla iletişim)

(1) (Çağırma)

"Neden beni arıyorsun? Sana taş mı atılsın istiyorsun? O zaman seni çok geçmeden kaçarken göreceğiz, ama çok cesur görünüyorsun!"

(2) Bize taş atmış olmanıza rağmen korkmamalıyız; bunu gerçekten yapabilecek güçte olup olmadığınızı bize söylemenizi rica ediyoruz?

"Belki de burada yapamazdım; sana bu kadar dikkatle bakan bir koruyucun var."

(3) Rue des Noyers'da o evin sakinlerine oyun oynamanızda size yardım eden biri var mıydı?

"Elbette, elimde harika bir araç vardı ve beni engelleyecek bilge ve ukala bir ruh yoktu; çünkü neşeliyim ve bazen kendimi eğlendirmeyi severim."

(4) Sizin aracınız olarak hizmet eden kişi kimdi?

"Bir hizmetçi."

(5) O, habersizce sizin yardımcınız mıydı?

"Ah evet; zavallı kız, hepsinden daha çok korkan oydu."

(6) Bunu kötü niyetle mi yaptınız?

"Ben mi? Benim hiçbir kötü niyetim yoktu; ama her şeyi ele geçiren sizler, bunu kendi lehinize kullanacaksınız."

(7) Ne demek istiyorsunuz? Sizi anlamıyoruz.

“Benim istediğim kendimi eğlendirmekti; fakat siz spiritüelistler bunu incelerseniz, varlığımızı kanıtlayacak bir gerçeğe daha sahip olursunuz.”

(8) Kötü niyetiniz olmadığını söylüyorsunuz; fakat dairenin bütün camlarını kırdınız; ve bu sizin yaptığınız gerçek bir kötülük!

"Bu önemsiz bir şey."

(9) Eve attığın şeyleri nereden aldın?

"Bunlar oldukça yaygın; bunları bahçede ve komşu bahçelerde buldum."

Hepsini mi buldun , yoksa bazılarını mı uydurdun? (Bkz. VIII. Bölüm)

“Ben hiçbir şey yaratmadım, hiçbir şey oluşturmadım.”

(11) Eğer onları bulmasaydın, onları yapabilir miydin?

"Bu daha zor olurdu; ama bazı şeyleri bir araya getirip bir bütün oluşturabiliriz."

(12) Peki, onları nasıl attığını bize söyle?

"Ah! Bunu söylemek daha zor. Kızın elektriksel doğası sayesinde kendime yardım ettim, daha az maddi olan benimkine katılmıştı; böylece bu nesneleri aramızda taşıyabiliyorduk."

(13) Sanırım bize kendiniz hakkında biraz bilgi vermenizde sakınca görmezsiniz.

Öncelikle bize söyler misiniz, uzun zaman önce öldünüz mü?

“Uzun bir zaman; tam elli yıl.”

(14) Yaşarken ne yaparsın?

“Pek iyi bir şey değildi; bu mahallede paçavra toplamak gibi kaba işler yapıyordum; ve insanlar Goodman Noah'ın kırmızı içkisine çok düşkün olduğum için benimle dalga geçiyorlardı. Bu yüzden hepsini evden kovmak istiyordum.”

(15) Sorularımıza kendi isteğinizle mi, kendi özgür iradenizle mi cevap verdiniz?

"Bir hocam vardı."

(16) Kim?

"Sevgili Kral Louis."

Açıklama – Bu soru, yukarıdaki cevapların bazılarının doğası tarafından önerildi, bu cevapların hem fikir hem de ifade açısından bu ruhun erişemeyeceği bir şey olduğu görülüyordu. Bize bilgi vermek için bu fırsattan yararlanmak isteyen daha aydınlanmış bir ruh tarafından yardım almış olması şaşırtıcı değildir; aksine, bu tür durumlar çok yaygındır. Ancak, mevcut durumda dikkate değer bir tuhaflık vardı, müdahale ettiği cevapların yazımında başka bir ruhun etkisi açıkça

görülüyordu ve bu, paçavra toplayıcısının belirsiz ve farklı bir karakterdeki kaba ve düzensiz yazısından daha düzgün ve akıcıydı.

(17) Şu anda ne yapıyorsun? Geleceğini hiç düşünüyor musun?

“Henüz değil; ben bir gezginim. İnsanlar yeryüzünde beni çok az düşünüyor; kimse benim için dua etmiyor. Bana yardım edilmiyor ve bu yüzden kendimi zorlamıyorum.”

Not – Dua ve öğütle, aşağı ruhların rahatına ve ilerlemesine ne kadar katkıda bulunabileceğimizi ileride göreceğiz.

(18) Yaşarken adınız neydi?

"Jeannet."

(19) Peki Jeannet, senin için dua edeceğiz. Bize duamızın sana zevk verip vermediğini, yoksa seni rahatsız edip etmediğini söyle?

"Daha ziyade memnuniyet; çünkü siz nazik, iyi insanlarsınız, ancak biraz fazla ciddisiniz. Beni dinlediniz ve bundan memnunum."

Jeannet

Ruhların getirdiği nesneler

96. Bu fenomen sınıfı ile az önce değinilenler arasındaki tek fark, getirilen nesnelerin doğası (ki bunlar neredeyse her zaman hoştur), onları getiren ruhun iyi niyetleri ve sunuldukları nazik ve sıklıkla hassas tavırdır. Odaya girdiğimizde orada olmayan şeylerin kendiliğinden sergilenmesine atıfta bulunuyoruz; bu ruh hediyeleri genellikle çiçekler, bazen meyveler, şeker erikleri, mücevherler vb. olur.

97. Ancak, bu karakterdeki fenomenlerin diğerlerinin çoğundan daha kolay taklit edildiği gözlemlenmelidir; bu nedenle hileye karşı her zaman tetikte olmalıyız. Sihirbazların bu alanda neler yapabileceğini biliyoruz ve sihirbazın becerisi olmadan bile ustaca ve çıkarcı manevralarla kolayca kandırılabilirler. Bahsedilen tasvirdeki sahtekarlıklara karşı en iyi garantiler, birincisi, medyumun onurlu ve tarafsız olması; ikincisi, bu tür itibarlı fenomenlerin meydana geldiği tüm koşulların dikkatli bir şekilde incelenmesi; ve üçüncüsü, tek başına şüpheli görünebilecek Olaylar konusunda doğru bir yargı oluşturmamızı sağlayan geniş ve aydınlanmış bir spiritizm deneyimidir.

98. Genel olarak fiziksel tezahürler teorisi, iletişimleri mantıksal üstünlüğün belirgin bir damgasını taşıyan bir ruhun aşağıdaki tezinde dikkate değer bir şekilde özetlenmiştir. Bu çalışma boyunca aynı ruhtan çok daha fazlası bulunacaktır. Kendisini bize Erastes adıyla , Aziz Paul'ün bir müridi ve onun yorumcusu olarak hizmet eden medyumun Ruh rehberi olarak tanıtmıştır.

“Bu tür fenomenleri elde etmek için, yanınızda Hassaslar diyeceğim medyumlar bulundurmanız kesinlikle gereklidir; yani, en üst düzeyde genişleme ve nüfuz etme gibi psişik yeteneklere sahip kişiler; çünkü bu tür medyumların sinir sistemleri kolayca uyarıldığından, belirli titreşimler vasıtasıyla hayvansal sıvılarını etraflarına bol miktarda yansıtabilirler.

“Etkilenebilir tabiatlar, sinirleri en ufak bir duygu veya histe titreşen, içsel veya dışsal herhangi bir ahlaki veya fiziksel etkiye hemen tepki verenler, elle tutulurluk fiziksel fenomenleri ve nesnelerin taşınması için mükemmel ortamlar sağlarlar. Sinir sistemlerinin, sinir sistemini daha fazla sayıda enkarne ruhta izole eden kırılgan zarftan neredeyse tamamen yoksun olan tuhaflığı, onları bu fenomenlerin gelişimi için özellikle uygun hale getirir. Sonuç olarak, diğer yetenekleri gelişime karşıt olmayan bu tabiatlı bir medyumla, elle tutulurluk fenomenleri, duvarlara veya mobilyalara çarpmalar, *akıllı* hareketler ve hatta havada en ağır cisimlerin süzülmesi

bile kolayca elde edilir. Ve bu sonuçlar, tek bir medyum yerine, eşit şekilde donatılmış birkaç medyum mevcutsa daha da büyük bir kesinlikle ortaya çıkacaktır.

“Ancak, bu fenomenlerin üretimi ile nesnelerin kapalı odalara sokulmasının elde edilmesi arasında, atılması gereken muazzam bir adım vardır; çünkü, ikinci durumda, sadece ruhun işi daha karmaşık ve daha zor olmakla kalmaz, daha da önemlisi, ruh yalnızca tek bir psişik mekanizma aracılığıyla işleyebilir; başka bir deyişle, bu durumda, aynı fenomenin üretimi için aynı anda birkaç medyumun işbirliği yapması sağlanamaz. Aksine, işleyen ruha karşı antipati duyan insanların varlığı, işlemi imkansız hale getirir. Dahası, bu tür medyumluk her zaman daha büyük bir konsantrasyon gücü ve aynı zamanda belirli sıvıların tam bir difüzyonunu gerektirir; ve bu sıvılar yalnızca en yüksek psişik yeteneklere sahip medyumlar aracılığıyla elde edilebilir; tek kelimeyle, elektro-medyumik makineleri en iyi kalitede olanlar.

“Genel olarak, nesnelerin kapalı odalara taşınması olgusu son derece nadirdir ve öyle kalacaktır. Bu karakterdeki olguların diğer elle tutulur olgulardan neden daha az yaygın olması gerektiğini belirtmeme gerek yok; söylediklerimden kendi sonuçlarınızı çıkarabilirsiniz. Öte yandan, bu olgular öyle bir doğaya sahiptir ki, sadece tüm medyumlar bunları üretmeye uygun değildir, aynı zamanda tüm ruhlar bunları üretemez. Aslında, ruh ile etkilediği medyum arasında bir yakınlık, bir benzetme, kısacası belirli bir homojenlik olması gerekir ki bu, enkarne etkenin ruhsal sıvısının genişleyebilir niteliğinin, size bir şey getirmek isteyen ruhunkiyle harmanlanmasına, birleşmesine ve birleşmesine izin verir. Bu kaynaşma öyle olmalıdır ki, ortaya çıkan kuvvet, tabiri caizse, *bir olur* ; tıpkı elektrik akımı kömüre etki ettiğinde, akım ve kömür birmiş gibi ateş ve ışık üretilir. Bu birleşmenin nedeni nedir? Bu kaynaşmanın nedeni nedir diye soracaksınız? Çünkü, bu fenomenlerin üretimi için, ruhsal-motorun temel

niteliklerinin, ortamın belirli nitelikleri tarafından artırılması gerekir, çünkü tüm ruhsal fenomenlerin üretimi için vazgeçilmez olan *yaşamsal sıvı* , enkarne olmuş ruhun münhasır malıdır ve dolayısıyla, işleyen ruh, kendisini onunla aşılamak zorundadır. Ancak o zaman, sizin bilmediğiniz çevrenizdeki atmosferin belirli özellikleri aracılığıyla, belirli maddi nesneleri izole edebilir ve böylece onları görünmez kılabilir, belirli nesneleri hareket ettirebilir ve hatta etten kemikten insanları bile hareket ettirebilir.

“Bu zamanda, çevrenizi kontrol eden gazları ve sıvıları düzenleyen yasaları size açıklamamıza izin verilmiyor, ancak uzun yıllar geçmeden, bir insan ömrü kadar bir zaman geçmeden, bu yasaların ve bu fenomenlerin açıklaması sizin tarafınızdan elde edilecek; ve transa girer girmez tuhaf bir kataleptik duruma düşecek yeni bir medyum türünün yükselişine tanık olacaksınız.

"Nesnelerin kapalı odalara getirilmesinin ne kadar büyük zorluklarla çevrelendiğini gördünüz. Bu nedenle, bu doğadaki fenomenlerin, dediğim gibi, çok nadir olduğu ve daha da nadir olduğu sonucuna varabilirsiniz, çünkü ruhlar kendilerinin bunları üretmeye pek de istekli değillerdir, çünkü bu, doğası gereği neredeyse *fiziksel olduğu için* onlar için gerçekten tatsız ve yorucu olan bir tür emek gerektirir. Söz konusu karakterin gerçeklerinin genelleştirilmesinin önünde bir engel daha vardır, *yani* , medyumun kendisinin durumu, ruh operatörlerinin enerjisine ve iyi niyetine rağmen, bunların üretimine sıklıkla aşılmaz bir engel oluşturur.

“Vuruşlar, hareketler ve duraklamalar, belirli sıvıların yoğunlaşması ve genişlemesiyle üretilen basit olgulardır ve işe uygun ortamların iradesi ve çabasıyla elde edilebilirler, ancak gerekli özel koşulların bir araya gelmesiyle desteklenmeleri gerekir, yalnızca tek bir ruh ve tek bir ortam tarafından meydana getirilirler ve elle tutulurluk koşullarının ötesinde, daireye getirilmesi gereken nesneleri izole etmek ve görünmez kılmak için kendine özgü bir doğaya sahip sıvı birleşimleri gerektirirler.

“Siz, konuyu daha önce incelemiş olan spiritistler, bu açıklamaları ve hareketsiz maddenin taşınması ve dokunsallığını üretmek için gereken özel sıvıların konsantrasyonu hakkında söylediklerimi kolayca anlayacaksınız; bunu kabul edebilirsiniz, tıpkı medyumluk olgularının yakın bir benzetme içinde olduğu ve bir bakıma bunların doğrulanması ve geliştirilmesi olan elektrik ve manyetizma olgularını kabul ettiğiniz gibi. Şüphecilere ve bilim adına ışığa karşı çıkanlara gelince, onları zamanla, delillerin gücüyle ikna edeceklerine ve insan biliminin daha önce reddettiği diğer birçok olguyu kabul etmek zorunda kaldıkları gibi, ruh-tezahürü olgularını da kabul etmek zorunda kalacaklarına ikna etmek için istekli değilim.

“Somut olguları özetlemek sık sık meydana gelir, ancak nesneleri bir daireye getirmek çok nadirdir, çünkü bu fenomen düzenini elde etmek için gereken koşulları birleştirmek çok zordur; dolayısıyla hiçbir ortam şunu söyleyemez:

'Böyle bir saat ve anda bir şey getireceğim,' çünkü ruhun kendisi çabalarında sıklıkla aşılmaz bir engelle karşılaşır. Bu fenomenlerin kamusal toplantılarda iki kat daha zor olduğunu eklemeliyim; çünkü böylesi toplantılarda neredeyse her zaman ruhun eylemini felç eden ve medyumun eylemini daha da ağırlaştıran güçlü bir şekilde kırılabilir unsurlar vardır. Öte yandan, bu fenomenlerin neredeyse her zaman özel olarak ve kendiliğinden ve genellikle medyumun bilgisi veya beklentisi olmadan gerçekleştiğini kesin olarak kabul edebilirsiniz, çünkü aslında medyum onları beklediğinde nadiren gerçekleşirler; tüm bunlardan, bir medyum bu fenomenleri kendi isteğiyle elde edebildiğini, başka bir deyişle ruhlara bir hizmetçi gibi emir verebileceğini iddia ettiğinde, şüphe için haklı bir neden olduğu sonucuna varabilirsiniz ki bu tamamen saçmadır. Ayrıca, genel kullanım için bir kural olarak, ruh fenomenlerinin sadece meraklıları heyecanlandırmak ve eğlendirmek için tasarlanmadığını kabul edin. Bazı ruhlar kendilerini bu tür tezahürlere teslim ederlerse, bu ancak basit

olaylar için olabilir; kapalı odalara nesnelerin getirilmesi gibi istisnai koşullar gerektiren olaylar için değil.

"Unutmayın, spiritüalistler, eğer tüm ruhsal fenomenleri sistematik olarak reddetmek saçmaysa, öte yandan, her hikayeyi körü körüne kabul etmek de saçmadır. Hayaletler, basiret veya nesnelerin hareketi gibi elle tutulur fenomenler kendiliğinden meydana geldiğinde ve sanki anında kabul ettiğinizde; hiçbir şeyi körü körüne kabul etmenizi, her olayı ayrıntılı ve kapsamlı bir elemeden geçirmenizi yeterince ısrarla isteyemem. İnanın bana, yüce ve görkemli fenomenler bakımından zengin olan spiritüalizm, yetenekli sihirbazların taklit edebileceği önemsiz tezahürlerden hiçbir şey kazanamaz.

“Bu fenomenlerin şüpheciyi ikna etmek için yararlı olduğunu söyleyebilirsiniz; ancak, spiritizm başka ikna yolları sunmasaydı, şu anda mevcut taraftarlarının yüzde birini bile saymazdı. Yüreğe hitap edin; böylece kazanılmaya değer müritler yaratacaksınız. Bazı insanlar için fiziksel fenomenlerin sunumuyla ilerlemenin yararlı olduğunu düşünüyorsanız, en azından bunları yanlış yorumlamaya hiçbir şekilde izin vermeyecek koşullar altında sunun; ve her şeyden önce, bu fenomenleri normal koşulları dışında elde etmeye çalışmayın; çünkü yanlış koşullar altında sunulduğunda bile gerçekler, şüpheciyi ikna etmek yerine ona argümanlar sağlar.

ERASTLAR

99. Taşıma olgusu bazen çok tekil bir özellik sunar, çünkü belirli medyumlar bunu yalnızca uyurgezer haldeyken elde ederler; ancak bu kolayca açıklanabilir. Uyurgezer hali, bedensel engellerden doğal bir kurtuluş, ruh ve perispiritin bir tür izolasyonu oluşturur ve bu da gerekli sıvıların birleşmesini kolaylaştırır. Bu, nesneler huzurumuza getirildiğinde sıklıkla böyle olmuştur. Aşağıdaki sorular bir keresinde, taşıma olgusunu

gerçekleştiren ruha yöneltildi, ancak cevapları yeterince açık olmadığından, bunları teorik bilgi açısından çok daha aydınlanmış olan ve diğerinin açıklamalarında eksik olanı çok akıllıca gözlemleriyle tamamlayan *Erastes ruhuna da sunduk* . Biri zanaatkar, diğeri bilim adamıdır; ve bu iki zekayı karşılaştırarak bile ders alırız; çünkü böylece, bedensel bedenden kurtuluş gerçeğinin bir ruhun her şeyi anlamasını sağlamak için yeterli olmadığını görürüz.

(1) Bize ne getirirseniz getirin, medyumun manyetik uykudayken gelmesinin nedenini bize söyleme nezaketini gösterir misiniz?

"Bu, medyumun doğası gereğidir; medyum uykudayken getirdiğim şeyi, uyanıkken başka bir medyumla da getirebilirim."

(2) Neden getirdiğin şey için bizi bu kadar uzun süre bekletiyorsun ve neden medyumun vaat edilen hediyeyi elde etme arzusunu harekete geçirerek onun açgözlülüğünü tahrik ediyorsun?

"Nakil için ihtiyaç duyduğum sıvıları hazırlamak zaman alıyor; medyumun arzusunu uyandırmaya gelince, bunu çoğunlukla hem orada bulunanları hem de uyurgezerin kendisini eğlendirmek için yapıyorum."

Erastes'in Notu. "Cevap veren ruh daha iyisini bilmez; içgüdüsel olarak uyandırdığı bu açgözlülüğün kullanımını hesaba katmaz, etkilerinin farkında olmadan bunu yaparak sadece eğlendirdiğini düşünür, oysa kötü gerçeklik, bundan şüphelenmeden daha büyük bir sıvı yayılımına neden olur. Bu uyarım, olgunun zorluğundan kaynaklanır; özellikle belirli ortamlarda kendiliğinden olmadığında daha da artar."

(3) Olayın üretimi, ortamın özel doğasına mı bağlıdır ve diğer ortamlarla daha hızlı ve kolay bir şekilde üretilebilir mi?

“Üretimi, ortamın doğasına bağlıdır ve aralarında gerekli uyumun bulunduğu doğalar dışında gerçekleşemez; nakliyatı daha çabuk gerçekleştirmek için, aynı ortamla sık sık hareket ettiğimizde edindiğimiz alışkanlık bize büyük fayda sağlar.”

(4) Mevcut halkın etkisi, olgunun ortaya çıkmasını engelleme veya kolaylaştırma yönünde bir etkiye sahip midir?

“İnançsızlık ve muhalefet olduğunda, genellikle onlar tarafından çok fazla engelleniriz; girişimlerimizi inananların ve spiritüalizm konusunda bilgili kişilerin huzurunda yapmayı tercih ederiz. Ancak, enkarne olmuşların kötü niyetinin bizi tamamen felç edebileceğini söylemek istemiyorum.”

(5) Bize getirdiğiniz çiçekleri ve şekerlemeleri nereden aldınız?

“Bahçedeki çiçekleri topluyorum; hoşuma gidenleri alıyorum.”

(6) Peki ya şeker erikleri? Dükkan sahibi kaybını fark etmelidir.

“Ben onları istediğim yere götürüyorum; esnaf bunu hiç fark etmiyor, çünkü ben başkalarını onların yerine koyuyorum.”

(7) Peki getirdiğin yüzükler değerlidir; onları nereden aldın?

Bunları aldığın kimseye zulmetmiş olmaz mısın?

"Kimsenin bilmediği yerlerden aldım ki, kimse benim almamdan dolayı zarar görmesin."

Erastes'in Açıklaması – “Cevap veren ruhun bilgi eksikliğinden dolayı, gerçek yeterince açıklanmamıştır. Bu konuda bir yanlış yapılmış olması oldukça olasıdır; ancak ruh hırsızlık yapmış gibi görünmek istemez. Bir nesne ancak biçim ve değer bakımından onunla aynı olan bir başkasıyla

değiştirilebilir; dolayısıyla, bir ruh aldığı nesneye tam olarak benzeyen bir nesneyi ikame etme gücüne sahip olsaydı, onu almak için hiçbir nedeni olmazdı ve bunun yerine yerine geçen nesneyi verirdi.”

(8) Başka bir gezegenden çiçek getirmek mümkün müdür?

"Hayır, benim için bu mümkün değil."

(Erastes'e) Başka ruhların da bu gücü var mı?

"Hayır, atmosferik çevrenin farklılığından dolayı bu mümkün değildir."

(9) Başka bir yarımküreden, örneğin tropiklerden çiçek getirebilir misiniz?

"Evet; eğer bu dünyada iseler, onları getirebilirim."

(10) Getirdiğin bu eşyaları yok edip geri alabilir misin?

"Ne kadar kolay getirdiysem, istediğim zaman geri de alabilirim."

(11) Eşyaları getirmek size herhangi bir zorluk çıkarıyor mu veya emek veya yorgunluk gibi bir şeyi gerektiriyor mu?

“İzin aldığımızda bize hiçbir sorun çıkarmaz; ancak izin almadan bu olguları üretmeye kalkışırsak bize çok şey kazandırabilir.”

Erastes'in Notu – “Gerçekten de sorun çıkarmasına rağmen, bunun kendisine sorun çıkardığını kabul etmeyecektir; çünkü doğası gereği neredeyse fiziksel olan bir işlemi yapmak zorundadır.”

(12) Karşılaştığınız zorluklar nelerdir?

"Sadece eylemlerimizi engelleyen olumsuz akışkan koşulları."

(13) Bir nesneyi nasıl taşıyorsunuz; onu elinizde mi tutuyorsunuz?

"Hayır, biz onu kendi içimize sarıyoruz."

Erastes'in Notu – "İşlemi açıkça açıklamıyor, çünkü nesneyi kendi kişiliğinde sarmıyor; ancak kişisel sıvısı genişleyebilir, nüfuz edilebilir ve genişletilebilir olduğundan, bu sıvının bir kısmını ortamın hayvansal sıvısının bir kısmıyla birleştiriyor ve bu sıvıların birleşiminde getirilecek nesneyi saklıyor ve taşıyor. Bu nedenle onu kendi içinde sardığını söylemek doğru değil."

(14) Aynı kolaylıkla bize önemli ağırlıkta bir nesne, örneğin yüz pound ağırlığında bir nesne getirebilir misiniz?

"Bizim için ağırlık önemli değil; size çiçek getiriyoruz, çünkü çiçek her türlü ağır şeyden daha hoştur."

Erastes'in Açıklaması – "Söylediği şey doğru, iki yüz ağırlık veya herhangi bir ağırlık getirebilir, çünkü algılarınıza göre var olan ağırlık onun durumunda iptal edilmiştir: ancak burada açıklamasında yine bir aksaklık var. Birleşik sıvıların kütlesi, hareket ettirilecek nesnelerin kütlesiyle orantılı olmalıdır: tek kelimeyle, kullanılan kuvvet, üstesinden gelinmesi gereken dirençle orantılı olmalıdır; bundan, bir ruhun yalnızca bir çiçek veya hafif bir şey getirmesi durumunda, bunun çoğu zaman ortamda veya kendisinde daha büyük bir çaba için gerekli unsurları bulamamasından kaynaklandığı sonucu çıkar."

(15) Bazen, nasıl olduğunu bilmediğimiz kaybolan şeylerin ruhlar tarafından ortadan kaldırıldığı olur mu?

"Bu çok sık olur, sizin tahmin edebileceğinizden çok daha sık; ve kaybolan şeyi geri getirmesi için ruha yalvarmakla bu durum düzeltilebilir."

Erastes'in Açıklaması – “Bu doğrudur; yine de, götürülen şey bazen çok etkili bir şekilde ortadan kaldırılır, çünkü şeyler sıklıkla çok uzaklara taşınır. Ancak, bir şeyleri götürmek için gereken koşullar, onları getirmek için gereken koşullarla neredeyse aynı olduğundan, bu yalnızca özel yeteneklerle donatılmış medyumların yardımıyla gerçekleştirilebilir, bu nedenle, bir şey kaybolduğunda, kaybolmasına ruhsal eylemden çok, kendi dikkatsizliğinizin neden olması çok daha olasıdır.”

(16) Doğal olgular olarak gördüğümüz bazı olaylar gerçekten ruhların işi midir?

“Günlük hayatınız, düşünme konusu yapmadığınız için anlamadığınız bu nitelikteki olaylarla doludur; ancak bunlar üzerinde biraz düşünürseniz gerçek doğalarını anlayabilirsiniz.”

Erastes'in Notu – “İnsanların işi olan şeyleri ruhlara atfetmeyin; fakat onların okült etkilerinin sürekli olarak uygulandığını ve etrafınızda eylemlerinizi ve hatta varoluşunuzu gerçekleştirmek için gerekli olan çeşitli durum ve olayların ortaya çıktığını unutmayın.”

(17) Ruhların getirdiği nesneler arasında, onların ürettiği, yani evrensel sıvının ruhlar tarafından geçirildiği değişikliklerle kendiliğinden üretilen nesneler olamaz mı?

"Benim durumumda hayır, çünkü böyle bir iznim yok; bunu ancak yüce bir ruh yapabilir."

(18) Geçen gün oda tamamen kapalıyken, o şeyleri nasıl tanıtmayı başardınız?

"Onları da kendimle birlikte getirdim, tabiri caizse, kendi varlığımla sarılmış halde: Uzun lafın kısası, bu açıklanamaz."

(19) Bir an önce görünmeyen nesneleri görünür kılmayı nasıl başardınız?

“Onları saran maddeyi alıp götürdüm.”

Erastes'in Notu – “Kesin olarak konuşursak, onları saran madde değil, kısmen ortamın perispiritinden, kısmen de işleten ruhun perispiritinden çekilen bir sıvıdır.”

(20) (Erastes'e) Tamamen kapalı bir odaya bir nesne getirilebilir mi; kısacası, bir ruh maddi bir nesneyi madde içinden geçebilecek şekilde ruhsallaştırabilir mi?

“Bu karmaşık bir sorudur. Bir ruh maddi şeyleri görünmez kılabilir ama nüfuz edilemez hale getiremez; maddenin bir araya gelmesini delemez, çünkü bu nesnenin yok olması anlamına gelir. Bir nesne görünmez hale getirildiğinde, onu istediği zaman odaya getirebilir ve herhangi bir anda görünmezliğinden mahrum bırakabilir. Bizim oluşturduğumuz şeyler açısından ise bambaşka bir meseledir, çünkü bu gibi durumlarda sadece maddenin unsurlarını sokarız ve bu unsurlar özünde nüfuz edilebilirdir; çünkü biz kendimiz en yoğun cisimlere bile güneş ışınlarının bir pencere camından geçmesi kadar kolay nüfuz edebilir ve içinden geçebiliriz; böylece nesneyi, ne kadar kapalı olursa olsun, mekana soktuğumuzu gerçekten söyleyebiliriz; ancak yalnızca böyle bir durumda.”

BÖLÜM 6

Görsel Tezahürler

Görüntüler – Görüntülerin teorik açıklamaları – Halüsinasyon teorisi.

100. Tüm ruhsal tezahürlerin en ilginci, şüphesiz, ruhların kendilerini görünür kılabildikleri tezahürlerdir. Bu fenomenlerin açıklamasıyla, onlarda diğerlerinden daha fazla doğaüstü bir şey olmadığını göreceğiz; ancak önce ruhların bu konuda bize verdiği cevapları tanıtacağız.

(1) Ruhlar kendilerini görünür hale getirebilirler mi?

"Evet, özellikle uyurken; ama uyanıkken de görenler var, ama daha az yaygın."

Açıklama – Beden dinlenirken, ruh maddi bağlarından kurtulur; o zaman daha özgürdür ve iletişime girdiği diğer ruhları daha kolay görebilir. Bir rüya, bu durumun yalnızca bir anımsamasıdır; hiçbir şey hatırlamadığımızda, rüya görmediğimizi söyleriz, ancak ruh yine de gözlerini açmıştır ve özgürlüğünün tadını çıkarmıştır. Burada özellikle gören uyanıkken görülen hayaletlerden bahsedeceğiz.

(2) Görünürde kendilerini gösteren ruhlar bir sınıfa mı yoksa başka bir sınıfa mı aittir?

"Hayır, onlar en üst sınıftan en alt sınıfa kadar her sınıftandır."

(3) Bütün ruhlar kendilerini görünür şekilde gösterme gücüne sahip midir?

"Evet, ama her zaman buna izinleri veya istekleri olmuyor."

(4) Ruhlar kendilerini bu şekilde gösterdiklerinde, amaçları nedir?

"Bu onların doğasına bağlıdır; nesneleri iyi veya kötü olabilir."

(5) Ne! Amaçları kötü olduğu halde izin verilebileceğini mi iddia ediyorsunuz?

“Böyle durumlarda, zuhur, kendisine görünenler için bir imtihan olarak caiz olur.

Ruhun niyeti kötü olabilir, fakat neticesi faydalı olabilir.”

(6) Niyetleri kötü olduğunda ruhların kendilerini göstermelerinin amacı ne olabilir?

"Korkutma isteği, bazen de intikam alma isteği.

“İyi niyetle gelen ruhların amacı nedir?

“Pişman olanları teselli etmek; hâlâ var olduklarını ve hâlâ yanınızda olduklarını kanıtlamak; iyi öğütler vermek; ve bazen de kendileri için yardım istemek.”

(7) Ruhları görme olasılığı kalıcı ve genel olsaydı ne zararı olurdu? Bu, en şüphecilerin zihinlerinden şüpheleri gidermenin bir yolu olmaz mıydı?

“İnsanlar sürekli olarak ruhlar tarafından çevrelendiklerinden, bu ruhların durmaksızın görünmesi onları rahatsız eder, işlerinde onları yorar ve çoğu durumda hareket özgürlüklerini ellerinden alır; kendilerini yalnız sanan insanlar daha özgürce hareket ederler.

Şüphecilere gelince, eğer bundan faydalanmak isterlerse, ikna olmak için yeterli araçları vardır. Görmüş olan ve yine de bundan dolayı daha fazla inanmayan insanlar olduğunu biliyorsunuz, çünkü gördüklerini yanılsama olarak anlatırlar. Bu tür insanlar için canınızı sıkmayın; Tanrı onları korumasında tutar.”

Not – Sürekli olarak ruhların huzurunda bulunmak, etrafımızı saran havayı veya etrafımızdaki ve üzerimizdeki sayısız mikroskobik hayvanı görmek kadar rahatsız edici olacaktır. Bu nedenle Tanrı'nın yaptığı şeyin iyi yapıldığı ve bizim için neyin iyi olduğunu bizden daha iyi bildiği sonucuna varabiliriz.

(8) Eğer ruhları görmek sakıncalı ise, neden bazı durumlarda buna izin veriliyor?

"Size her şeyin bedenle birlikte ölmediğinin ve ruhun ölümden sonra bireyselliğini koruduğunun kanıtını vermek içindir. Bu şekilde sağlanan geçici bakış, bu kanıtı vermek ve yakınınızdaki dostların varlığını doğrulamak için yeterlidir, ancak kalıcı bir rahatsızlıkla birlikte gelmez."

(9) Ruhların görülmesi bundan daha ileri olan dünyalarda daha mı yaygındır?

“İnsan ruhsal doğaya ne kadar yaklaşırsa, ruhlarla bilinçli bir ilişkiye o kadar kolay girer; zarfınızın kaba yapısı, eterik varlıkların algılanmasını nadir ve zor hale getirir.”

(10) Bir ruhun görünmesinden korkmak makul müdür?

“Düşünen herkes, bir ruhun, ne olursa olsun, etten kemikten bir insandan daha az tehlikeli olduğunu görmelidir. Ruhlar her yerde dolaşır; ve onları görmenize, yanınızda olduklarını bilmenize gerek yoktur. Eğer bir ruh size zarar vermek isterse, kendini göstermeden ve

görünmediğinde daha büyük bir kesinlikle bunu yapabilir; o bir ruh olduğu için tehlikeli değildir, ancak düşünceleriniz üzerinde uygulayabildiği ince etki sayesinde sizi doğru yoldan saptırarak ve kötülüğe yönelterek öyle olabilir.”

Açıklama – Yalnızken veya karanlıkta korkan insanlar korkularının nedenini nadiren anlarlar, size neden korktuklarını söyleyemezler, ancak kesinlikle, insanlarla karşılaşmada ruhlarla karşılaşmaktan daha fazla korkulacak şey vardır, çünkü bir suçlu, öldükten sonra olduğundan daha tehlikelidir. Tanıdığımız bir hanım, bir akşam yatak odasında, odaya birinin girdiğini düşünecek kadar gerçekçi bir hayalet gördü ve ilk hissettiği şey korku oldu. Odada etten kemikten kimsenin olmadığından emin olduktan sonra kendi kendine şöyle dedi: ''Görünüşe göre sadece bir ruhmuş: bu yüzden huzur içinde uyuyabilirim.''

(11) Kendisine bir ruh görünen bir kimse onunla sohbet edebilir mi?

“Elbette, ve dahası, bu gibi durumlarda her zaman yapmanız gereken şey budur. Ruha kim olduğunu, ne istediğini ve ona hizmet etmek için ne yapabileceğinizi sormalısınız. Ruh mutsuzsa ve acı çekiyorsa, sizin acımanızla sakinleşecektir; eğer nazik bir ruhsa, size iyi öğüt vermek niyetiyle gelmiş olabilir.”

– Peki, böyle bir durumda ruh nasıl cevap verebilir?

"Bazen canlı bir insan gibi anlaşılır seslerle cevap veriyor, ama daha sıklıkla düşünce aktarımı oluyor."

(12) Ruhlar kanatlarla göründüklerinde, gerçekte kanatları var mıdır, yoksa bu kanatlar sadece sembolik bir temsil midir?

“Ruhların kanatları yoktur; onlara ihtiyaçları yoktur, çünkü ruhsal yetenekleri sayesinde kendilerini her yere taşıyabilirler. Kendilerini

gösterdikleri kişide yaratmak istedikleri etkiye göre, seçtikleri herhangi bir görünümü alırlar. Bazen sıradan kıyafetlerle, bazen uçuşan kumaşlarla, bazen de kanatlarla, vb. temsil ettikleri ruh kategorisinin nitelikleri olarak görünürler.”

(13) Rüyalarımızda gördüğümüz kişiler her zaman görünüşlerine bakılarak göründükleri kişiler midir?

"Bunlar neredeyse her zaman ruhunuzun görmeye gittiği ya da uykunuzda sizi bulmaya gelen kişilerdir."

(14) Alaycı ruhlar, bizim için değerli olan kimselerin kılığına girip bizi saptıramazlar mı?

"Sizin pahasına eğlenmek için fantastik görünüşler takınabilirler; ancak karışmalarına izin verilmeyen bazı şeyler vardır."

(15) Kendisi bir tür çağrışım olduğu düşünüldüğünde, bunun bir ruhun varlığını uyandırabileceğini gayet iyi anlayabiliriz; ancak neden en sık düşündüğümüz ve tekrar görmeyi en hararetle arzuladığımız insanlar rüyalarımızda hiç görünmezken, tam tersine, bize karşı kayıtsız olan ve hiç düşünmediğimiz insanları sürekli olarak görürüz?

"Ruhlar, onları görme isteğinize rağmen, bir rüyada bile olsa, kendilerini her zaman görme gücünü elde edemezler; onların iradesinden bağımsız nedenler, onların bunu yapmasını engelleyebilir. Dahası, bu çoğu zaman, en ateşli arzunuzun bile kaçamayacağı bir deneme olarak ortaya çıkar. İlgisizce baktığınız insanlara gelince, *onları düşünmeseniz* bile , *onlar sizi* düşünebilirler .

Ayrıca, ruhlar aleminin ilişkileri hakkında hiçbir fikriniz olamaz; orada uyanık olduğunuz saatlerde hatırlamadığınız eski ve yeni bir sürü tanıdıkla karşılaşırsınız.”

Açıklama – Vizyonların veya hayaletlerin teyidi olmadığında, bunları adil bir şekilde halüsinasyonlar olarak değerlendirebiliriz; ancak olaylar tarafından doğrulandıklarında, bunları hayal gücüne atfedemeyiz. Örneğin, bazen bir rüyada, bazen uyanıkken, hiç düşünmediğimiz ve ölüm anında gelip, daha önce hiçbir fikrimizin olmadığı ölümlerinin koşullarını çeşitli işaretlerle bize göstermek için gelen kişilerin hayaletleri bunlardır. Atların, binicilerini de korkutan hayaletlerin varlığında sıklıkla dikildiği ve dikilmeyi reddettiği görülmüştür. Eğer hayal gücü insan öznesinde bir şey ifade ediyorsa, atların bundan rahatsız olduğunu pek varsayamayız. Yine, rüyalarda gördüğümüz imgeler her zaman uyanıkken en sık düşündüğümüz şeyleri hiç rüyamızda görmememizi açıklamazdı.

(16) Neden bazı vizyon türleri hastalık sırasında daha sık görülür?

“Bunlar mükemmel sağlıkta da sıklıkla meydana gelir; ancak hastalık sırasında bedenin zayıflığı ruhu daha özgür bıraktığında maddi bağlar gevşer; böylece ruh diğer ruhlarla daha kolay iletişime geçebilir.

(17) Spontane görünümler bazı ülkelerde diğerlerinden daha sık görülmektedir. Bazı ırkların bu tür tezahürleri almak için diğerlerinden daha iyi donanımlı olması mıdır?

“Hayaller, sesler, her türlü tezahür, kısacası, dünyanın her yerinde eşit olarak meydana gelir; ancak bunlar, aralarında meydana geldikleri insanlara göre farklı özellikler gösterir. Örneğin, yazının pek kullanılmadığı uluslar arasında, yazı araçları bulamazsınız; başka yerlerde ise bol miktarda bulunurlar. Yine, sesler ve nesnelerin

hareketleri, akıllı iletişimlerden daha sık görülür, çünkü bunlar en az değer verilen ve en az arananlardır.”

(18) Görüntülerin genellikle geceleri meydana gelmesinin sebebi nedir? – Bu, sessizliğin ve karanlığın hayal gücü üzerindeki etkisinden mi kaynaklanmaktadır?

“Geceleri yıldızları görmeniz ve gündüzleri görmemenizin sebebi aynıdır. Güçlü bir ışık, hafif bir güçteki bir görüntüyü siler, ancak gecenin konuyla bir ilgisi olduğunu varsaymak bir hatadır. Görüntüler görmüş olanlara soru sorun, bunların çoğunun gündüz meydana geldiğini göreceksiniz.”

Açıklama – Hayaletler genellikle varsayıldığından çok daha sık ve daha geneldir; ancak birçok kişi alay edilme korkusuyla bunlardan bahsetmezken, diğerleri bunları yanılsamaya bağlar. Bu nitelikteki gerçekler belirli halklar arasında daha yaygın görünüyorsa, bunun nedeni, doğru veya yanlış olsun, bu gerçeklerin o halkların geleneklerinde daha dikkatli bir şekilde kaydedilmesi, belirli yerlerin görünümleri ve diğer doğal koşullar nedeniyle az çok yatkın oldukları harikuladelik zevki tarafından çoğaltılması ve büyütülmesidir; giyinen sakinlerin safdilliği, en sıradan olayları doğaüstü bir kisveye büründürür. Seyrek nüfuslu bölgelerin sessizliği, uçurumların aniliği, ağaçların arasından esen rüzgarın inlemesi, fırtınanın kükremesi, dağ yankıları, bulutların, gölgelerin, serapların fantastik şekilleri, gördüklerini veya gördüklerini hayal ettiklerini tüm inançlarıyla anlatan kaba ve cahil insanların zihinlerinde yanılsamalar uyandırma eğilimindedir. Fakat kurmacanın yanında bir de gerçeklik vardır; ikincisinin, ilkinin eklediği çocukça ve alçaltıcı eklentilerden arındırılmış olarak kurulması, spiritüalist doktrinin ciddi bir şekilde incelenmesinin en önemli sonuçlarından biridir.

(19) Ruhların görülmesi normal halde mi gerçekleşir, yoksa sadece vecit halinde mi?

“Bu tamamen normal koşullar altında gerçekleşebilir; ancak bunları gören kişiler genellikle transa yakın tuhaf bir durumda olurlar ve bu da onlara bir tür ikinci görüş sağlar.” (Bkz. *Ruhların Kitabı* , No. 447)

(20) Ruhları görenler onları gözleriyle mi görüyorlar?

"Bunu yaptıklarını sanıyorlar; ama gerçekte gören ruhlarıdır, çünkü gözleri kapalıyken bile görebilirler."

(21) Bir ruh kendini nasıl görünür kılar?

“Diğer bütün tezahürlerde olduğu gibi, ruhun isteğine göre çeşitli değişikliklere tabi tutulabilen perispiritin bazı özelliklerini kullanarak.”

(22) Ruhun kendisi görünür hale getirilebilir mi, yoksa sadece perispirit tarafından mı ortaya çıkarılabilir?

“Size, maddeleşmiş halinizde, ruhlar kendilerini ancak duyularınız üzerinde hareket etmelerini sağlayan aracı olan yarı-maddi zarflarının yardımıyla gösterebilirler. Bazen insan formunda veya başka bir formda size bu zarfla görünürler; ister rüyalarınızda ister uyanık halinizde, ister ışıkta ister karanlıkta olsun.”

(23) Ruhun kendini görünür kılması, perispirit sıvısının yoğunlaşmasıyla mı olur?

“Yoğunlaşma doğru kelime değil, daha ziyade fenomenin yaklaşık bir fikrini oluşturmanıza yardımcı olabilecek bir karşılaştırma terimidir; çünkü gerçekte, yoğunlaşma yoktur. Sıvıların birleşimi, perispiritte, deneyiminizde hiçbir şeyin benzetme sunmadığı ve sizin tarafınızdan algılanabilir hale gelen tuhaf bir durum üretir.”

(24) Bize dokunulamaz görünen ruhlar, onlara ulaşmak mümkün değil midir?

“Normal hallerindeyken, onları bir gölgeyi yakalayabileceğinizden daha fazla yakalayamazdınız: ancak, yine de, kendilerini dokunma duyunuzla hissettirebilir ve varlıklarının izlerini bırakabilirler. Hatta, belirli durumlarda, kendilerini kısa bir süre için elle tutulur hale getirebilirler; bu da, onlar ve sizin aranızda maddi bir ortak nokta olduğunu kanıtlar.”

(25) Bütün insanlar ruhları görebilecek şekilde mi yaratılmıştır?

“Evet, uyku sırasında; ama uyanıkken değil. Uykuda, ruh hiçbir aracı olmadan görür; uyanıkken, her zaman organlarınızdan az ya da çok etkilenir. Bu yüzden uyanıkken koşullar, uyurkenkiyle aynı değildir.”

(26) Uyanıkken ruhları görme yeteneği nereden geliyor?

“Bu yetenek, organizasyona ve görenin sıvısının ruhun sıvısıyla birleşmesindeki daha fazla veya daha az kolaylığa bağlıdır. Bu nedenle, ruhun kendini göstermeyi istemesi yeterli değildir; aynı zamanda, kendisini görmek istediği kişide gerekli yeteneği bulması da gereklidir.”

Bu yetenek egzersizle geliştirilebilir mi?

"Evet, diğer tüm yetenekler gibi; ancak hayal gücünü aşırı heyecanlandırma korkusuyla doğal gelişimini beklemenin iyi olduğu yeteneklerden biridir. Ruhların genel ve kalıcı bir şekilde görülmesi istisnaidir ve insanlığın normal durumuna ait değildir."

(27) Bir ruhun ortaya çıkması için onu çağırmak mümkün müdür?

"Bazen, ama çok nadiren; hayaletler neredeyse her zaman kendiliğindendir. Yetkiyle uyandırmak için, özel bir yeteneğe sahip olmanız gerekir."

(28) Ruhlar kendilerini insan formundan başka bir formda gösterebilirler mi?

“İnsan formu normal formdur; bir ruh bu formun görünümünü değiştirebilir, ama her zaman insan tipindedir.”

Alev görünümünde kendilerini gösteremezler mi?

“Varlıklarını doğrulamak için alevler ve ışıklar üretebilirler, tıpkı diğer görünümler gibi; ancak bu görünümler ruhların kendisi değildir. Bir alev genellikle sadece bir seraptır veya perispiritin bir yayılımıdır, bu gibi tüm durumlarda, sadece bir parçasıdır: perispirit sadece vizyonlarda bütünüyle görünür.”

(29) Will-o'-the-Wip'i ruhların veya maneviyatların varlığına bağlayan fikir hakkında ne düşünmeliyiz?

"Böyle bir fikir sadece batıl inançtır; cehaletin sonucudur. Will-o'-the-Wisp'in fiziksel nedeni iyi bilinmektedir."

– Servius Tullius’un çocukken başında görüldüğü söylenen mavi alev bir masal mıydı yoksa gerçek miydi?

“Bu, annesini uyarmak isteyen tanıdık bir ruhun ürettiği bir gerçeklikti.

Durugörü sahibi bir medyum olan anne, çocuğunun ruh rehberinin yaydığı radyasyonu algıladı. Tüm durugörü sahibi medyumlar aynı Görüş derecesiyle görmezler, tıpkı sizin yazma medyumlarınızın

hepsinin aynı şeyi yazmaması gibi. Bu anne sadece bir alev görürken, başka bir medyum ruhun bedenini görmüş olabilir."

(30) Ruhlar kendilerini hayvan biçiminde gösterebilirler mi?

"Bu olabilir, ancak böyle bir formu üstlenenler yalnızca çok aşağı ruhlardır. Her durumda, bu anlık bir görünümden daha fazlası olamazdı: çünkü herhangi bir gerçek hayvanın bir ruhun enkarnasyonu olabileceğine inanmak saçma olurdu. Hayvanlar her zaman hayvandır ve başka hiçbir şey değildir."

Açıklama – Batıl inançlı fikirler, ruhların belirli hayvanları canlandırdığını öne sürer. Sadece çok saf veya ay çarpmış bir hayal gücü, hayvanların bazen sergilediği tuhaflıklarda doğaüstü bir şey görebilir; ancak korku, insanların genellikle gerçekte var olmayan şeyleri görmelerine neden olur. Ancak korku, bu fikrin tek kaynağı değildir. Diğer açılardan çok zeki bir kadın tanıyorduk, büyük siyah bir kediye karşı sınırsız bir sevgisi vardı, çünkü onun *süper-hayvansal bir* doğaya sahip olduğuna inanıyordu. Bu kadın, spiritizmi hiç duymamıştı; eğer bununla ilgili bir şey bilseydi, böyle bir başkalaşımın imkansız olduğunu bilirdi.

Görünümlerin teorik açıklaması.

101. En yaygın görüntülenme biçimi, rüyalar aracılığıyla uykuda gerçekleşendir; bu tür görüntülere vizyon denir. Rüyaların sunduğu tüm özellikleri incelemek mevcut çalışmamızın planına girmez; yalnızca şunlar olabileceğini belirteceğiz: mevcut veya mevcut olmayan nesnelerin gerçek görüntüsü; geçmişe retrospektif bir bakış; ve bazı istisnai durumlarda, geleceğe dair bir önsezi. Rüyalar ayrıca birçok durumda, ruhların gözlerimizin önüne getirdiği alegorik resimlerdir; iyi olanlar, bize yararlı uyarılar ve yararlı öğütler vermek için; kusurlu olanlar, bizi hataya

sürüklemek veya tutkularımızı okşamak için. Okuyucunun önüne koymak üzere olduğumuz teori, tüm görüntülenme vakalarında olduğu gibi rüyalara da uygulanabilir. (Bkz. *The Spirits' Book* , No. 400; *ve devamı*). Halk arasında "rüya tabiri" olarak adlandırılan şeyin saçmalığına işaret etmeye kalkışırsak, bunu okuyucularımızın sağduyusuna bir hakaret olarak değerlendiririz.

102 – Sözde hayaletler, uyanıkken ve yeteneklerimizin tadını çıkarırken gerçekleşir. Bunlar genellikle belirsiz ve kararsızdır; genellikle buharlı ve saydam bir form altında kendilerini sunarlar. İlk başta, birçok durumda, yalnızca beyazımsı bir ışık algılanır, bunun ana hatları giderek daha belirgin hale gelir; diğer zamanlarda, hayaletin formu açıkça tanımlanır, her özellik açıkça görülür. Bu gibi durumlarda, önümüzdeki figürün havası ve görünümü, ruhun etten kemikten olduğu zamanki görünümüyle aynıdır.

Bir ruh her türlü görünümü alabildiği için, eğer arzusu buysa, en iyi şekilde tanınmasını sağlayabileceği şekilde kendini sunar. Bir ruh olarak bedensel bir sakatlığı olmamasına rağmen, kimliğinin belirlenmesi için gerekli olduğunu düşünürse, sakat, topal, kambur, yaralı veya yara izli gibi görünebilir.

Örneğin, Ezop bir ruh olarak deforme olmamıştır; ancak onu Ezop olarak çağırırsak, birçok sonraki enkarnasyona sahip olsa da, çirkinliği, kambur sırtı ve geleneksel kostümüyle kendini Ezop olarak gösterecektir. Baş, gövde ve kolların her zaman açıkça tanımlanmış olmasına rağmen, alt uzuvların belirli koşullar dışında daha az açıkça gösterildiği ve hayaletlerin nadiren yürüdüğü, ancak gölgeler gibi kayıyor gibi göründüğü dikkate değerdir. Kostümleri genellikle uzun, uçuşan kıvrımlarla sonlanan bir örtüden oluşur; saçları dalgalı ve zariftir; en azından, dünyevi özelliklerinden hiçbirini korumamış ruhların olağan görünümü böyledir. Ancak bildiğimiz sıradan ruhlar, genellikle dünyevi varoluşlarının son kısmında giydikleri kostümü korurlar. Genellikle kendilerini yükselme

derecelerini gösteren görünümlerle gösterirler; örneğin, "melekler" olarak düşünebileceğimiz kişilerde bir hale veya kanatlarla; diğerleri ise dünyevi işlerine atıfta bulunan nesnelerin görünümüyle kendilerini sunarlar. Böylece, bir savaşçı zırhıyla, bilgili bir adam kitaplarıyla, bir suikastçı hançerle vb. görünebilir. Bu derecedeki ruhlar güzel bir yüze ve dingin ve asil bir havaya sahipken, alçaltılmış olanlar vahşi ve hayvani bir ifadeye sahiptir ve sıklıkla işledikleri suçların veya işledikleri cezaların veya katlandıkları cezaların izlerini taşırlar. Çeşitli aksesuarlarıyla birlikte bu ruh yönü sorusu, belki de yeni başlayanlar arasında en çok şaşkınlığı uyandıran şeydir. Diğer çok önemli fenomenlerle ilgisi nedeniyle bu konuya özel bir bölümde geri döneceğiz.

103. Hayaletlerin sıklıkla buharlı bir görüntü sergilediğini söylemiştik; bazı durumlarda, onları bir cam levhaya yansıyan bir görüntüye benzetebiliriz; belirginliğine rağmen, içinden camın arkasındaki nesneleri görmemizi engellemeyen bir görüntü. Medyumlar onları genellikle böyle algılarlar. Gelip gidiyor, odaya giriyor veya odadan çıkıyor, etten kemikten orada bulunan insanlar arasında dolaşıyor, sohbetlerini ilgiyle dinliyor ve en azından sıradan ruhlar söz konusu olduğunda, etraflarında olup biten her şeyde aktif bir rol alıyor gibi görünürler. Belirli bir kişiye yaklaşırken, fikirler önerdikleri, onu etkilemeye çalıştıkları veya üzgünse onu teselli ettikleri görülür; diğerleri alaycı veya alaycı görünürler; hepsi elde ettikleri sonuçlara göre memnun veya hayal kırıklığına uğramış görünürler; kısacası, etrafımızdaki dünya bedensel dünyanın bir karşılığı gibi görünür. Bizi çevreleyen ve içinde şüphelenmeden yaşadığımız gizli dünya böyledir, tıpkı sayısız mikroskobik dünyanın tam ortasında, onu algılamadan yaşadığımız gibi. Mikroskop bize daha önce farkında olmadığımız sonsuz derecede küçük olanın dünyasını gösterdi; duru görü medyumlarının yardımıyla spiritizm bize ruhlar dünyasını gösterdi ve bize ruhların doğanın etkin güçlerinden biri olduğunu gösterdi. Duru görü medyumlarının yardımıyla, görünmeyen dünyayı inceleme ve onun alışkanlıklarını öğrenme olanağına

kavuştuk; tıpkı kör bir milletin, gözleri olanların yardımıyla görünür dünyayı incelemesi gibi. (Medyumlar bölümünde *, Duru görü Medyumları* ile ilgili makaleye bakın)

104. Bazen görünmeyi arzulayan veya gösterebilen bir ruh, daha da belirgin bir biçim alır ve katı bir bedenin tüm görünümüne sahip olur, böylece tam bir yanılsama yaratır ve önümüzde maddi bir beden olduğuna inanmamıza neden olur. Bazı durumlarda ve belirli koşullar altında, bu görünürdeki elle tutulurluk bir gerçeklik haline gelir; yani ruha dokunabilir, onu elle tutabilir ve etten bir bedende hissetmemiz gerekenle aynı direnci, aynı sıcaklığı hissedebiliriz; ancak bu, onun şimşeğin hızıyla kaybolmasını engellemez. Bu gibi durumlarda, onların varlığının gerçekliğini yalnızca göz değil, aynı zamanda dokunma duyusu da doğrular; ve sadece görsel bir görüntüyü yanılsamaya veya bir tür büyülenmeye bağlasak da, görüntüyü yakalayıp tutabildiğimizde veya görüntü bizi yakalayıp dokunduğunda bunu yapamayız. Elle tutulur görüntü fenomenleri hepsinden daha nadirdir; Ancak, bu son günlerde, belirli güçlü ortamların etkisiyle ortaya çıkanlar, muhbirlik günlerinde, kendilerini ölümden sonra, gerçekliğin tüm görünümleriyle göstermiş olan kişilerle ilgili birçok tarihi ifadeyi doğrular ve açıklar. Gerisi için, dediğimiz gibi, bu tür fenomenler ne kadar sıra dışı olursa olsun, bunların harikalığı, bunların üretildiği araçları bildiğimizde ortadan kalkar; çünkü o zaman, doğa yasalarından bir sapma olmaktan çok, bu yasaların yalnızca başka bir uygulaması olduklarını görürüz.

105. Perispirit, doğası gereği, var olduğu bilinen ancak hiç görmediğimiz bir sürü sıvı gibi, normal halinde görünmezdir; ancak bazı sıvılar gibi, bazen bir tür yoğunlaşma, bazen de moleküllerinin değişen bir düzenlemesiyle, onu gözle görülebilir kılan değişikliklere de uğrayabilir; ve o zaman buhar halinde görünür. Daha iyi bir terim olmadığı için ve yalnızca bir karşılaştırma olarak, perispiritin *yoğunlaşması* olarak adlandırabileceğimiz şey, ikincisine şimdilik katı ve elle tutulur bir cismin tüm özelliklerini verir;

ancak bu şekilde yoğunlaşan perispirit, anında eterik ve görünmez haline geri dönebilir. Perispiriti, görünmez bir halden sis haline geçen, sıvı veya katı hale gelen ve tekrar görünmez hale gelen sulu buhara benzeterek bu etkiyi biraz anlayabiliriz. 'Perispiritinin bu farklı halleri ruhun iradesi tarafından belirlenir ve gazların halinde meydana gelen değişimlerde olduğu gibi dışsal bir fiziksel nedenin etkisinden kaynaklanmaz. Bir ruh ortaya çıktığında, perispiritini görünür kılmak için gerekli duruma soktuğu içindir; ancak iradesinin tek başına çabası bu amaca yeterli değildir, çünkü perispiritin değişimi, medyumun kişisel sıvısıyla birleşmesiyle gerçekleşir, bu birleşme her zaman mümkün değildir; bu da ruhların neden genellikle görünür olmadığını açıklayan bir gerçektir. Açıkça, bu nedenle, ruhun kendini göstermek istemesi yeterli değildir; ölümlünün onu görmek istemesi yeterli değildir; enkarne ve enkarne olmayan ruhların sıvılarının gerekli birleşmeye girebilmesi, aralarında bir tür yakınlık olması ve muhtemelen ölümlünün sıvı yayılımının ruhun perispiritinin dönüşümünü gerçekleştirmesini sağlayacak kadar bol olması gerekir. Ayrıca, işleyişini hâlâ bilmediğimiz başka koşulların da olması muhtemeldir; ve dahası, ruhun kendisini belirli bir kişiye görünür kılma iznini almış olması gerekir; bu izin her zaman verilmez.

106. Perispirit'in eterik doğasından kaynaklanan bir diğer özelliği de nüfuz etme gücüdür. Hiçbir madde türü onun geçişine engel teşkil etmez; ışığın şeffaf olanlara nüfuz ettiği kadar kolaylıkla tüm maddi bedenlere nüfuz eder. Hiçbir muhafaza ruhları dışarıda tutamaz; açık arazide yaşayan bir sakin kadar kolaylıkla mahkûmu zindanında ziyaret ederler.

107. Uyanık halde görülen hayaletler ne yenidir ne de nadirdir. Her çağda meydana gelmiştir; tarih bunlardan çok sayıda anlatır; ancak bu kadar geriye gitmemize gerek yok, çünkü kendi zamanımızda çok yaygındırlar. Özellikle, uzakta olan ve ayrılış anında akrabalarını veya arkadaşlarını ziyarete gelen kişilerin ölümüyle bağlantılı olarak sık görülürler. Genellikle

belirli bir amaçları yokmuş gibi görünürler; ancak kendilerini bu şekilde gösteren ruhların genellikle sempatiyle çekildikleri doğrulanabilir. Bu karakterin farkında olmayan veya tartışmasız gerçek gerçeklere sahip olmayan çok az insan vardır.

108. Konumuzun bu kısmının incelemesini, *küresel ruhların tekil hipotezini ortaya çıkaran optik bir etkiye atıfta bulunarak sonlandıracağız* .

Hava her zaman kesinlikle berrak değildir; ve molekülleri ısıyla seyreltildiğinde sıklıkla görünür hale gelir. Bazı insanlar bu seyreltilmiş havayı uzayda çırpınan bir ruh kütlesi sanmışlardır! – Bu görüşe sadece bir saçmalık olarak değiniyoruz. Aynı derecede saçma olan bir diğer görüş ise, bazen gözün sulu salgısında oluşan ve hareketlerini takip ettikleri sıvıda asılı kaldıklarında atmosferde yüzen küçük diskler gibi görünen opak noktalarda ruhların görülebileceğidir. Bu diskleri ruhlar olarak gören, onları her yere takip eden ve eşlik eden insanlar gördük; ayda bir adam görmek kadar mantıklı bir hayal. Diğerleri de bazen gözde görülen siyah filmleri kötü ruhlar olarak gördüler.

Her türlü yanılsamanın kaynağı sadece yüzeysel gözlem olabilir. Pratik spiritizmin bize sağladığı araçların yardımıyla, ruhların doğasının dikkatli bir şekilde incelenmesi, araştırmacının aceleci ve hayal ürünü tümevarımlardan uzak durmasını sağlarken, onu ruh-tezahürlerinin gerçekliği konusunda aydınlatacaktır. Her spiritistin, ikincisinin cehaletine dayanan hatalı yargılarla mücadele etmesi gerektiği gibi, mantıksız coşkunun ima ettiği ve spiritizmi sadece bazı taraftarlarının hayal ürünü abartıları aracılığıyla tanıyanların gözünde gülünç hale getirmesinden başka bir şey yapamayan hatalı varsayımlarla mücadele etmesi de onun görevidir.

109. Perispirit, gördüğümüz gibi, tüm ruh tezahürlerinin temelidir ve bir ruhun kişiliğinin bu ayrılmaz parçasının bilgisi bize anahtarını verir; asla

unutmayalım ki, bu anahtar ruhlar tarafından sağlanmıştır, çünkü perispiritin varlığı, doğası ve işlevleri bize onlar tarafından bildirilmiştir. Bu bilgi, ruhların madde üzerindeki etkisini, hareketsiz cisimlerin hareketini, işitsel, görsel ve elle tutulur fenomenlerin üretim biçimini anlamamızı sağlar; ayrıca, sözde ruh iletişimlerinin uygun şekilde incelenmesine geçmeden önce incelememiz gereken diğer fenomenlerin açıklanması için de eşit derecede kullanılabilir bulunacaktır ve böylece bunların dayandığı genel ilkeler hakkında edineceğimiz ön bilginin yardımıyla bunları çok daha kolay kavrayacağız.

110. Ortaya koymak üzere olduğumuz teoriyi, her bir ayrıntıda kesinlikle doğru olarak veya ele aldığı konuların ayrıntılı bir açıklamasını veren bir teori olarak görmekten uzağız. Ruh öğretmenlerimizden daha önce elde ettiğimiz talimatlar şüphesiz gelecekteki çalışmalarla tamamlanacak veya düzeltilecektir; ancak, şu anda teorimiz ne kadar eksik veya kusurlu olursa olsun, en azından belirli olguların olasılığını anlamamıza yardımcı olacak, bunların doğal nedenlerin etkisinden kaynaklandığını ve bu nedenle hiçbir şekilde doğaüstü olmadıklarını gösterecektir. Bir hipotez olarak ele alındığında, makul ve olasılığı inkar edilemeyen ve ruh fenomenlerinde yanılsama, hayaletler ve aldatmacadan başka bir şey olmadığını kanıtlamak için rakiplerimiz tarafından kullanılan tüm argümanlara değdiğini haklı olarak iddia edebilecek bir hipotezdir.

Halüsinasyon Teorisi

111. Maddi olmayan ve görünmez bir dünyanın varlığını kabul etmeyenler, her şeyi *halüsinasyon kelimesiyle açıklayabileceklerini sanırlar* . Bu kelimenin tanımı iyi bilinir; gerçekte deneyimlemediği algıları deneyimlediğine inanan birinin yanılgısı, illüzyonu anlamına gelir; Latince *hallucinari* , yanılmak kelimesinden gelir; ancak bildiğimiz kadarıyla, bilgililer henüz bu kelimeyle ifade edilen olgunun nedenini açıklayamadılar.

Optik ve fizyoloji, hayranları için hiçbir sır taşımıyor gibi göründüğünden, ikincisinin, belirli koşullar altında bilincimize sunulan imgelerin doğasını ve kaynağını henüz açıklamamış olması nasıl mümkün olabilir? Her şeyi madde yasalarıyla açıklamak isterler; o zaman bu yasalardan, bu terim altında kapsanan olguların rasyonel bir açıklamasını verebilecek bir halüsinasyon teorisi çıkarsasınlar.

112. Rüyaların nedeni henüz bilim tarafından açıklanamamıştır; bilim rüyaları hayal gücünün bir etkisi olarak değerlendirir; ancak bize hayal gücünün ne olduğunu veya bazen bize görünen açık ve belirgin imgeleri nasıl ürettiğini söylemez.

Bilim adamları bilinmeyen bir şeyi, az bilinen bir şeyle açıklamaya çok fazla düşkündürler ve uğraştıkları sorunları oldukları gibi bırakırlar. Rüyaların uyanık halimizdeki meşguliyetlerin bir anısı olduğu sıklıkla söylenir; ancak, hiç de çözüm olmayan bu çözümü kabul etsek bile, hala şu soru kalır: Şeylerin izlerini bu şekilde koruyan sihirli ayna nedir ve her şeyden önce, uyanık halimizde hiç görmediğimiz ve hiç düşünmediğimiz gerçek şeylerin bazen gördüğümüz vizyonlarını nasıl açıklayacağız? Spiritizm tek başına bize, tıpkı ayaklar altına almaya çok meyilli olduğumuz diğer tüm doğa harikaları gibi, çok yaygın olduğu için göz ardı edilen bu garip olgunun anahtarını verebilir.

Bilimin taraftarları halüsinasyonlar hakkında endişelenmekten kaçındılar; ancak gerçek olsun ya da olmasın, yine de fizyolojinin yetersizliğini itiraf etme acısıyla açıklayabilmesi gereken bir fenomenler düzenini oluştururlar. Eğer; bu günlerden birinde, bir bilim adamı bu fenomen sınıfının sadece bir tanımını değil, fizyolojik bir açıklamasını yapmayı üstlenirse, teorisinin tüm alanı ne kadar kapsadığını göreceğiz; insanların ölüm anında belirmesi gibi çok yaygın gerçekleri ihmal etmemeli ve bize, belirmenin kişinin ölümüyle çakışmasının kaynağını göstermelidir. Bu çakışma yalnızca bir kez meydana gelmiş olsaydı, bunu şansa bağlayabilirdik; ancak gerçek sık sık tekrarlanır

ve şans tekrarlanmaz. Eğer belirmeyi gören kişi, beliren kişinin ölmek üzere olduğu fikrine zaten sahip olsaydı, belirmeyi hayal gücüne bağlayabilirdik; fakat genellikle görülen kişi, hayalet anında görenin düşüncelerinde değildir, bu yüzden hayal gücünün bununla hiçbir ilgisi yoktur. Hayal gücü teorisi, aklımıza hiç gelmeyen bir ölümün koşullarının sunumunu daha da az açıklayabilir.

Halüsinasyon taraftarları, ruhun (ruhun varlığını kabul ettiklerini varsayarak) aşırı heyecan anları ve anormal güçler yaşadığını mı varsayacaklar? Eğer öyleyse, onlarla aynı fikirdeyiz, çünkü durum böyle olabilir, ancak görülen şeyin *gerçek olduğu olaylarla kanıtlandığında* , yanılsama teorisini bırakmalıyız. Ruh, heyecanı sırasında mevcut olmayan bir nesne görürse, kendini o nesneye taşımalıdır; ve eğer ruhumuz kendini var olmayan bir kişiye taşıyabiliyorsa, neden var olmayan bir kişinin ruhu kendini bize taşımasın? Halüsinasyon teorisini benimseyenler tüm bunları açıklasınlar; ve gerçeklerle çelişen bir teorinin zorunlu olarak yanlış veya eksik olduğunu unutmasınlar.

Talep edilen açıklamayı beklerken, konuyla ilgili olarak aşağıdaki hususların dikkate alınmasını rica ederiz.

113. Gerçekler, spiritizmin açıklamakta tamamen yetkin olduğu ve yalnızca bedensel organizmanın ötesinde hiçbir şeyi kabul etmeyenler tarafından inkar edilebilen gerçek hayaletlerin var olduğunu kanıtlıyor, ancak gerçek vizyonların yanı sıra halüsinasyonlar da meydana geliyor mu? Biz, şüphesiz bunların meydana geldiğini söylüyoruz. Öyleyse, ikincisinin kaynağı nedir? Bu noktayı açıklamamıza yardımcı olan ruhların kendisidir, çünkü açıklamamız bize ruhların aşağıdaki sorulara verdiği cevaplarda tamamen ima edilmiş gibi görünüyor:

– Vizyonlar her zaman gerçek midir, yoksa bazen halüsinasyonun etkisi midir?

Bir kimse rüyada veya başka bir şekilde, mesela şeytanı veya gerçekte var olmayan herhangi bir hayali görüntüyü gördüğünde, bu görüntü hayal ürünü değil midir?

“Evet, bazen, zihinleri güçlü bir izlenim bırakan ve gerçekte var olmayan bir şeyi gördüklerini hayal edene kadar hafızalarında taşıdıkları hikayelerle heyecanlanan insanların durumunda. Ancak daha önce, bir ruhun yarı-maddi zarfının yardımıyla tezahür için her türlü biçimi alabileceğini söylemiştik. Böylece, alaycı bir ruh, sizin safdilliğinizle oynamak isterse boynuzları ve pençeleriyle görünebilir; tıpkı iyi bir ruhun kendini kanatlarla ve parlak bir yüzle gösterebilmesi gibi.”

Yarı uykudayken veya sadece gözlerimizi kapattığımızda karşımıza çıkan yüzleri ve diğer imgeleri hayalet olarak kabul edebilir miyiz?

“Duyular uyuşur uyuşmaz, ruh kendini serbest bırakır ve bedensel gözlerle göremediği şeyleri, ister uzakta ister yakında olsun, görebilir. O zaman görülen imgeler sıklıkla vizyonlardır, ancak bunlar aynı zamanda belirli nesnelerin görüntüsünün beyinde bıraktığı izlenimlerin bir etkisi de olabilir; beyin, seslerin izlerini sakladığı gibi, bunların izlerini de saklar.

Ruh, serbest bırakıldığında, kendi beyninde, bir dagerreyotipi gibi sabitlenmiş bu izleri görür. Çeşitliliklerinden ve iç içe geçmelerinden, onları korumak için yapılan çabalara rağmen, neredeyse hemen tekrar dağılan, fantastik ama geçici bütünler oluşur. İçinde gerçeklikten hiçbir şey olmayan ve sıklıkla hastalık sırasında ortaya çıkan birçok fantastik görüntüyü buna benzer bir nedene bağlamanız gerekir.”

Belleğin beyin tarafından korunan izlenimlerin sonucu olduğu kesindir; bu izlenimlerin, bu kadar çok ve bu kadar çeşitli olmalarına rağmen, içinden çıkılmaz bir şekilde karışmaması hangi tekil düzenlemeyledir? Bu, anlaşılması zor bir gizemdir; ancak havada birbirine çapraz geçen ve yine

de belirgin olan sesli dalgalanmaların kesişmesinden daha garip değildir. Sağlıklı ve iyi organize olmuş bir beyinde, bu izlenimler açık ve kesindir; daha az elverişli bir durumda, soluk ve karışık hale gelirler, bu da hafıza kaybına ve fikirlerin karışmasına neden olur; frenologlarla birlikte, beynin her bir parçasının ve hatta her bir lifinin özel bir varış noktası olduğunu kabul edersek, daha az sıra dışı görünen bir sonuçtur. Gözler aracılığıyla beyne gelen imgeler, onlarda bir izlenim bırakır, böylece bir resmi sanki önümüzdeymiş gibi hatırlayabiliriz; ancak bu her zaman bir hafıza eylemidir, çünkü nesneyi zihinsel gözümüze bu şekilde sunulmuş olarak *görmeyiz* . Özgürleşme durumunda, ruh beyne bakar ve orada bu imgeleri bulur; özellikle de, kişisel özelliklerine, önyargılarına veya mizacına göre, onu en çok etkileyenler. Böylece, beyninde, dini olayların, şeytani, dramatik veya dünyevi sahnelerin, daha önceki bir dönemde resimlerde gördüğü veya resitaller için duyduğu veya okuduğu fantastik hayvan figürlerinin izlerini tekrar bulur. Böylece ruh gerçekten *görür* ; ancak gördüğü şey, beyne dagerreyotiplenmiş bir görüntüden ibarettir.

Normal durumda, bu imgeler geçici ve geçicidir, çünkü beyin organları işlevlerini serbestçe yerine getirir; ancak hastalıkta, beyin her zaman az ya da çok zayıflamış olduğundan, organların dengesi kaybolur. Bazıları etkinliklerini sürdürürken, diğerleri kısmen felçlidir: bu nedenle, normal durumda olduğu gibi, dışsal yaşamın ön yargıları tarafından silinmeyen belirli imgelerin kalıcılığı. Bu gerçek bir halüsinasyondur ve sabit fikirlerin belirleyici nedenidir.

Bu anormalliği iyi bilinen bir fizyolojik yasa olan beyinsel izlenim yasasıyla açıkladığımız görülecektir ancak ruhun müdahalesini de varsaymak zorunda kaldık. Eğer materyalistler bu fenomenin tatmin edici bir çözümünü henüz verememişlerse, bunun nedeni bir ruhu kabul etmemeleridir; ve bizim açıklamamızın hiçbir değeri olmadığını, çünkü tartışmalı olan noktayı kabul ettiğimizi söyleyeceklerdir. Kim tarafından

tartışılıyor? – Onlar tarafından; ancak insanların yeryüzünde yaşadığı zamandan beri insanlığın büyük çoğunluğu tarafından kabul ediliyor; ve az sayıda insanın olumsuzlaması yetkili olarak kabul edilemez.

Açıklamamız yeterli mi? – Başka bir açıklama olmadığı için ve daha iyisini beklerken kullanışlı bir hipotez olarak görülebilecek bir açıklama olarak, değeri neyse onu veriyoruz. Tüm görme vakalarını açıklıyor mu? Kesinlikle hayır; ancak fizyologların, kendi bakış açılarına göre, bunu yapabilecek herhangi bir açıklama yapmalarına meydan okuyoruz; çünkü kutsal sözlerini, *heyecan* ve *hayal gücünü dile getirdiklerinde* , sorunun çözümünde tek bir adım bile ilerlemediler. Bu nedenle, halüsinasyon teorilerinin hepsi atıfta bulunulan tüm olguları açıklamakta yetersiz olduğundan, bu olguların, sözde halüsinasyondan başka bir şeyi ima ettiği sonucu çıkar. Teorimizi tüm görme vakalarına uygularsak başarısız olur, çünkü bununla çelişen vakalar vardır; ancak yine de bazı görme türleri açısından doğru olabilir.

BÖLÜM 7

İkili-Bütünlük ve Dönüşüm

İnsanların ruhlarının bedende belirmesi – İkizler – Liguori'li Aziz Alfonso ve Padova'lı Aziz Antonius – Vespasianus – Başkalaşım – Görünmezlik.

114. İki bedenlilik ve başkalaşım, görsel tezahürler düzeninin Çeşitleridir; ve ilk bakışta ne kadar garip görünürlerse görünsünler, onlara verebildiğimiz açıklamadan, doğal fenomenler düzeninin dışında olmadıkları kolayca görülecektir. Her ikisi de, ölümden sonra perispiritin özellikleri için doğru olanın, bedendeki insanların perispiritleri için de doğru olduğu ilkesinin sonuçlarıdır. Uyku sırasında ruhun, kendisini bedenden kısmen izole ettiği için normal özgürlüğünün bir kısmını geri kazandığını gördük; bu, onu sık sık gözlemleme fırsatı bulduğumuz bir durumdur. Ruh, ister canlı ister ölü olsun, her zaman yarı-maddi zarfına sahiptir ve bu zarf, daha önce ortaya koyduğumuz aynı nedenlerin etkisiyle, geçici olarak hem görünürlük hem de elle tutulurluk kazanabilir.

Kesin gerçekler bu noktadaki tüm şüpheleri ortadan kaldırmıştır. Burada sadece kendi kişisel bilgimizden kefil olabileceğimiz birkaç vakayı ileri süreceğiz; ancak okuyucularımızın çoğu muhtemelen hafızalarına danışarak benzer gerçekleri hatırlayabilecektir.

115. Arkadaşımızın karısı, geceleyin, ışığı olsun ya da olmasın, sık sık odasına mahallesinde meyve satan, görerek tanıdığı ama hiç konuşmadığı bir kadının girdiğini görüyordu. Bu hayalet onu daha da çok korkutuyordu, çünkü o zamanlar spiritizm hakkında hiçbir şey bilmiyordu ve vizyon sık sık

tekrarlanıyordu. Meyve satıcısı bu hayaletler gerçekleştiğinde sadece etten kemikten değildi, aynı zamanda muhtemelen yataktaydı ve gerçekleştiği anda uyuyordu. Maddi bedeni evdeyken, ruhu ve sıvı bedeni bu hanımın odasındaydı; hangi sebepten etkilendiğini bilemiyoruz. Böyle bir durumda hayaletler konusuna aşina bir spiritist, ziyaretçisine ne istediğini sorardı; ancak söz konusu hanım bu tür şeylerden hiç anlamadığı için bunu yapma fikri aklına hiç gelmedi. Hayalet her gerçekleştiğinde, nasıl olduğunu bilmeden kayboluyordu; ve her kayboluştan sonra, tüm kapıların mükemmel bir şekilde kapalı olduğundan ve odaya kimsenin giremeyeceğinden emin oldu: bu önlem ona gerçekten uyanık olduğunu ve bir rüyanın etkisi altında olmadığını kanıtladı. Başka zamanlarda, bu hanımefendi aynı şekilde tanımadığı bir adamı gördü; ancak bir gün, o sırada Kaliforniya'da olan kardeşini gördü. Gerçek bir insana o kadar çok benziyordu ki, ilk başta geri dönmüş ve onunla konuşmak üzere olduğunu düşündü; ancak bunu yapacak zamanı olmadan ortadan kayboldu. Daha sonra gelen bir mektup, onun ölmediğini gösteriyordu.

Bu hanım, doğal olarak medyum sayılabilecek biriydi; ama daha önce de söylediğimiz gibi, o zamanlar medyumların varlığından haberi yoktu.

116. Bir taşra kasabasında yaşayan başka bir hanım, ciddi bir şekilde hasta olduğu için, bir gece saat on civarında, yatak odasında, aynı kasabanın sakinlerinden yaşlı bir beyefendi gördü; onunla bazen toplumda karşılaşıyordu, ama kendisiyle pek az tanışıyordu. Bu beyefendi, yatağının ayak ucundaki bir koltukta oturuyordu; ara sıra bir tutam enfiye çekiyor ve sanki onu izliyormuş gibi görünüyordu.

Böyle bir ziyarete, böyle bir saatte şaşıran kadın, ona gelişinin sebebini sormak üzereydi, ama adam ona konuşmaması ve uyuması için işaret etti; kadın birkaç kez onunla konuşmak üzereydi, ama adam her seferinde işareti yeniledi ve sonunda kadın uykuya daldı. Birkaç gün sonra, hastalığından kurtulduktan sonra, aynı beyefendiden daha uygun bir saatte bir ziyaret aldı

ve bu sefer gerçekten de oydu; aynı kıyafetleri giyiyordu, aynı enfiye kutusunu taşıyordu ve tavırları eskisi gibiydi. Hastalığı sırasında kendisini ziyaret ettiğine ikna olarak, kendisine geldiği için ona teşekkür etti; ama beyefendi çok şaşırdı ve uzun zamandır kendisini görme zevkine erişemediğini söyledi. Ruh fenomenlerinin farkında olan kadın, ne olduğunu hemen gördü; ama meseleyi açıklamaya girişme gereği duymayarak, muhtemelen rüya gördüğünü söylemekle yetindi.

"Hiç şüphesiz durum buydu!" diyecektir şüpheci; ancak bu hanımın, ilk bahsedilenden daha fazla uyumadığı kesindir. Eğer rüya görüyorsa, o zaman uyanıkken rüya görmüş olmalı; başka bir deyişle, bir halüsinasyon altında çalışıyor olmalı. Ne muhteşem bir kelime bu! Anlayamadığımız her şeyin ne kadar kapsamlı bir açıklaması! Bu itirazı yeterince çürüttüğümüz için, bizi anlayabilenlere hitap etmeye devam edeceğiz.

117. İşte daha da karakteristik olan ve heyecanlı bir hayal gücü teorisiyle açıklanmasını merakla beklediğimiz bir gerçek.

Kırsalda yaşayan bir beyefendi, ailesinin iknalarına rağmen asla evlenmezdi. Komşu bir kasabada yaşayan ve hiç görmediği bir hanımla bir ittifak kurması konusunda çok endişeliydiler. Bir gün, yatak odasındayken, önünde beyazlar giymiş, başında çiçeklerden bir çelenk olan genç bir kız görünce şaşkınlığa uğradı. Kız ona nişanlı olduğunu söyledi ve elini uzattı, kız elini tuttu ve üzerinde bir nişan yüzüğü gördü. Birkaç dakika sonra kız ortadan kayboldu. Bu garip olay karşısında afallayan ve tamamen uyanık olduğundan emin olan adam, evdeki insanlara gün içinde birinin gelip gelmediğini sordu; ancak onu kimseyi görmediklerine ikna ettiler. Bir yıl sonra, akrabalarının tekrarlanan isteklerine boyun eğerek, kendisine şiddetle tavsiye edilen genç hanımı görmeye gitmeye karar verdi. Fête *-Dieu günü yaşadığı kasabaya vardı* ; kasaba halkının tamamı alaydan dönüyordu ve genç hanımın ailesinin evine girdiğinde gördüğü ilk kişilerden biri, bir yıl önce kendisine görünen kişi olduğunu hemen anladığı genç bir kızdı. Tıpkı

gördüğü gibi giyinmişti, çünkü bu görüntü, belirtmemiz gerekirdi ki, bir önceki yılın Fête -Dieu'sunda *gerçekleşmişti .*

Şaşkınlıktan dili tutulmuştu; genç hanım onu görünce şaşkınlıktan bir çığlık attı ve bayıldı. Bilinci yerine geldiğinde, beyefendiyi daha o gün, bir yıl önce gördüğünü söyledi. Garip bir şekilde başlayan tanışıklık, bir evlilikle sonuçlandı. Bütün bunlar, spiritizm duyulmadan önce, 1835 yılı civarında gerçekleşti; ayrıca, hem beyefendi hem de hanımefendi, hayal güçleri düşünülebilecek kadar az heyecanlı, son derece sıradan, gerçekçi insanlardı.

Belki de bu insanların zihinlerinin, aralarında önerilen birleşme fikriyle dolu olduğu ve bu meşguliyetin her ikisinde de bir halüsinasyon yarattığı varsayılabilir; ancak unutmamalıyız ki, kocanın tarafında, kayıtsızlık baskın bir duyguydu ve hayaletin görülmesinden ancak bir yıl sonra, söz konusu genç hanımı görmeye gitmeye karar vermişti.

Olayın halüsinasyon olduğunu iddia edenler, *çifte* görüntüyü (genç hanım, beyefendiyi bir yıl önce de görmüştü), bayram günü ile kostümün çakışmasını ve tarafların birbirlerini tanımasını açıklamakta zorlanıyorlar; bunlar hayal ürünü olamayacak durumlardır.

118. Daha ileri gitmeden önce, kesinlikle sorulacak bir soruya cevap vermeliyiz, *yani* , ruh yokken bir beden nasıl yaşayabilir? Cevap veriyoruz ki, bedenin sadece ruhun varlığından bağımsız olan organik yaşamla yaşaması mümkündür. Ancak, dünya yaşamı boyunca ruhun bedenden asla tamamen ayrılmadığını da eklemeliyiz. Ruhlar ve bazı medyumlar, bedenden uzaktayken bedendeki birinin ruhunun, bedene ulaşan ışıklı bir iz ile ona bağlandığını algılarlar; bu fenomen, beden öldüğünde asla gerçekleşmez, çünkü o zaman ayrılık tamamlanır. Bu iletişim kanalı sayesinde ruh, ne kadar uzakta olursa olsun, bedenin onun varlığına duyduğu ihtiyaçtan anında haberdar olur ve sonra şimşek hızıyla bedene

geri döner. Bundan dolayı, bedenin ruhun yokluğunda asla ölemeyeceği ve ruhun geri döndüğünde, bazı romancıların hayali masallarında iddia ettikleri gibi, bedensel meskeninin kapısının kendisine kapalı olduğunu asla bulamayacağı sonucu çıkar. (Bkz. *Ruhların Kitabı* , No. 400, *ve devamı*)

119. Fakat konumuza geri dönelim. Bedenden kısmen ayrılmış bir kişinin ruhu, tıpkı bu hayattan ayrılmış birinin ruhu gibi kendini gösterebilir ve gerçekliğin tüm görünümüyle; ve hatta, daha önce anlatılan araçlarla, anlık bir elle tutulurluk kazanabilir. Bu, *iki bedenlilik olarak adlandırılan ve ikizlerin* , yani aynı anda iki farklı yerde bulundukları kanıtlanmış bireylerin hikayelerine yol açan olgudur. İşte bu gerçeğin, yalnızca popüler efsanelerden değil, kilise tarihinden alınmış iki örneği.

Liguori'li Aziz Alfonso, ölümünden sonra olağan süre dolmadan aziz ilan edildi, çünkü aynı anda iki ayrı yerde görülmüştü ve bu bir mucize olarak kabul edilmişti.

Padua'lı Aziz Antonius İspanya'dayken ve bir gün vaaz verirken, Padua'da bulunan babası cinayetle suçlanarak ölüme götürülüyordu. İnfaz edilmek üzereyken, Aziz Antonius ortaya çıktı, babasının masum olduğunu kanıtladı ve suçunun cezasını çeken gerçek suçluyu gösterdi. Daha sonra, bu sırada Aziz Antonius'un İspanya'yı terk etmediği anlaşıldı.

Aziz Alfonso'nun bu olaylarla ilgili olarak sorguya çekilmemiz üzerine aramızda şu konuşma geçti:

(1) Bu olguyu bize açıklayabilir misiniz?

“Evet; ahlaki ilerlemesinin sonucu olarak belli bir derecede maddesellikten uzaklaşmış bir adam, kendisini bedeninin bulunduğu yerden başka bir yerde ve şu yollarla gösterebilir. Uykunun kendisine doğru geldiğini fark eden adam, Tanrı’dan ruhunun belirli bir yere taşınmasını ister. Eğer isteği kabul edilirse, ruhu, bedeni uykuya dalar

dalmaz bedenini terk eder ve perispiritinin bir *parçasıyla birlikte, kaba maddi bedeni ölüme çok yakın bir durumda terk eder. Ölüme yakın diyorum* çünkü bedende hala tanımlanamayan, ancak perispirit ve ruhla birliğini sürdüren bir bağ kalır. Perispirit daha sonra ruhun kendini göstermek istediği yerde belirir."

(2) Açıklamanız, perispiritin görünürlüğü ve elle tutulurluğuna ilişkin sorumuzu açıklamıyor.

"Ruh, yükseldiği dereceye göre, maddenin bağlarından kurtulmuş olarak, madde üzerinde yapacağı özel bir eylemle kendini somut hale getirebilir."

(3) Ruhun başka bir yerde görünmesi için bedenin uyuması zorunlu mudur?

"Ruh, bedeninin bulunduğu yerden başka bir yere çekildiğini hissettiğinde kendini bölebilir. Bu gerçekleştiğinde bedenin uykuda olmaması da mümkün olabilir, ancak bu çok nadir bir durumdur; ancak bu gibi durumlarda beden asla mükemmel bir şekilde normal bir durumda değildir, her zaman az ya da çok büyülenmiştir."

Not – Ruh, bu sözcüklerin gerçek anlamında "bölünmez"; farklı yönlere doğru yayılır ve böylece bölünmeden birçok noktada kendini gösterebilir, tıpkı bir ışığın aynı anda birçok aynada yansıyabilmesi gibi.

(4) Bedeni uykudayken ruhu başka bir yerde görünen bir adamın aniden uyandırılması nasıl olurdu?

"Bu olamazdı, çünkü eğer biri onun bedenine onu uyandırma niyetiyle yaklaşırsa, niyet yerine getirilmeden önce ruh tekrar içeri girerdi; çünkü ruh, rahatsız edenin düşüncelerini okurdu."

Aynı açıklama bize hem ölmüş hem de yaşayan insanların ruhları tarafından defalarca verilmiştir. Aziz Alfonso çift varlığın olgusunu açıklar; ancak bize görünürlük ve elle tutulurluk teorisini vermez.

120. Tacitus da benzer bir olguyu aktarır:

“Vespasianus’un İskenderiye’de geçirdiği aylar boyunca, yaz rüzgarlarının periyodik dönüşünü ve denizin en sakin olduğu mevsimi beklerken, göklerin lütfunu ve tanrıların o prense olan ilgisini gösteren çeşitli harikalar meydana geldi.

“Bu harikalar, Vespasian'ın tanrının kutsal ziyaretini ziyaret etme ve imparatorluk hakkında ona danışma isteğini artırdı. Tapınağın sıkıca kapalı tutulmasını emretti, böylece kendisinden başka hiç kimse giremeyecekti, tam da kehanetin söylemek üzere olduğu şeyi beklerken, arkasında, İskenderiye'den biraz uzakta hastalık nedeniyle tutulduğunu bildiği, önde gelen Mısırlılardan biri olan Basilides'i gördü. Rahiplere, Basilides'in o gün tapınakta olup olmadığını sordu; yoldan geçenlere, onu şehirde görüp görmediklerini sordu; sonunda atlılar gönderdi ve onlar aracılığıyla, Basilides'in, görüntü anında seksen mil uzakta olduğuna dair Kesinlik elde etti. O zaman artık görüntünün doğaüstü olduğundan şüphe duymadı; ve Basilides adı, kehanet yerine onun tarafından kabul edildi.”

121. Aynı anda iki farklı yerde görünen bireyin, o halde, iki bedeni vardır; fakat bunlardan yalnızca biri gerçektir, diğeri yalnızca bir görünüştür: birincisinin organik yaşamla, ikincisinin ise ruh yaşamıyla yaşadığını söyleyebiliriz; uyanma sırasında, iki beden yeniden birleşir ve ruhun yaşamı yeniden maddi bedene girer.

Bu kısmi ayrılık durumunda, iki bedenin aynı anda ve aynı derecede etkin ve zeki canlılığa sahip olabileceğini varsaymak için hiçbir nedenimiz yok. Ayrıca, az önce söylediklerimizden, gerçek bedenin ölemeyeceği ve

görünürdeki bedenin hala görünür kaldığı, ölümün yaklaşmasıyla ruhu bedene her zaman çağırdığı, sadece bir anlığına da olsa. Ayrıca, görünürdeki bedenin öldürülemeyeceği, çünkü organik olmadığı ve et ve kemikten oluşmadığı; eğer biri onu öldürmeye çalışırsa anında yok olacağı sonucu çıkar.

başkalaşım fenomenini ele alalım . Bu, canlı bir bedenin görünümünün değişmesinden oluşur. Bu fenomenin bir örneği olarak, 1858 ve 1859 yıllarında St. Etienne civarında meydana gelen ve doğruluğuna kefil olabileceğimiz bir olguyu ileri sürüyoruz. Yaklaşık on beş yaşında genç bir hanım, kendini dönüştürme konusunda eşsiz bir yeteneğe sahipti; yani, zaman zaman ölmüş insanların görünümünü alabiliyordu: yanılsama o kadar eksiksizdi ki, simüle edilen kişi gerçekten oradaymış gibi görünüyordu, yüz hatlarının, ifadenin, sesin ve hatta konuşmanın tuhaflıklarının benzerliği o kadar kesindi. Bu fenomen, kızın iradesinin hiçbir ilgisi olmadan yüzlerce kez meydana geldi. Sık sık, uzun yıllar önce ölmüş olan kardeşinin görünümünü alıyor ve sadece yüzünün değil, boyunun ve vücudunun büyüklüğünün de benzerliğini sunuyordu. Bu garip olaylara defalarca tanık olan yörenin bir hekimi, bir yanılsama içinde olmadığından emin olmak amacıyla şu deneyi yaptı.

Bu gerçeği, onun kendi dudaklarından, kızın babasından ve çok şerefli karakterde ve tartışmasız doğrulukta birkaç başka görgü tanığından öğreniyoruz. Doktorun aklına, bu genç hanımı önce normal halinde, sonra da öldüğünde yirmi yaşından büyük ve kız kardeşinden çok daha iri ve güçlü olan kardeşinin görünümünü aldığı dönüşüm halinde tartmak geldi. Bunu yaptı ve dönüşüm halindeyken ağırlığının neredeyse iki katına çıktığını gördü . *Bu deney* kesin sonuç verdi ve görünümünün optik bir illüzyona atfedilmesini imkansız hale getirdi. Bir zamanlar mucize olarak adlandırılacak olan, ama şimdi basitçe "bir fenomen" olarak adlandırabileceğimiz bu gerçeği açıklamaya çalışalım.

123. Bazı durumlarda, başkalaşım, yüze o kadar yeni bir ifade veren ve kişiyi artık tanınmaz hale getiren bir kas kasılmasıyla meydana gelebilir. Bunu, bazı uyurgezerlerde sık sık gözlemledik, ancak bu gibi durumlarda, dönüşüm radikal değildir; örneğin bir kadın genç veya yaşlı, yakışıklı veya sade görünebilir, ancak yine de bir kadın olarak görünecektir ve kilosu artmayacak veya azalmayacaktır. Bu durumda, bundan daha fazlası olduğu oldukça açıktır, yalnızca perispirit bilgisinin bize açıklayabileceği bir şey.

Temel bir ilke olarak, ruhun, perispiritine her türlü görünümü verme gücüne sahip olduğunu ve atomik koşullarını değiştirerek ona geçici bir görünürlük, elle tutulurluk ve dolayısıyla *opaklık verebileceğini varsayıyoruz* .

Ayrıca, bir kişinin bedensel olarak kısmen bedenden ayrıldığında, onun perispiritinin de aynı dönüşümlere maruz bırakılabileceğini ve bu durum değişiminin, sık sık değindiğimiz sıvıların bileşimleriyle gerçekleştirildiğini bir kural olarak koyarız.

Öyleyse, bir kişinin beden içindeki perispiritini, bedenden *ayrılmış olarak değil* , bedenin *etrafında yayılan* , onu buhar gibi saran bir şey olarak hayal edelim. Bu durumda, perispirit sanki ondan tamamen ayrılmış gibi aynı değişikliklere uğrayabilir; perispiritin şeffaflığını kaybetmesine neden olarak, beden yok olabilir ve görünmez hale gelebilir, bir nevi perispirit tarafından örtülebilir, sanki bir sisle çevrelenmiş gibi. Hatta görünüşünü değiştirebilir ve ruhun isteği veya gücü dahilindeyse, ışıklı hale gelebilir. Kendi sıvısını öncekininkiyle birleştiren ikinci bir ruh, kendi görünümünü öncekininkiyle değiştirebilir ve öyle tamamen öyle olabilir ki gerçek beden, görünümü ruh operatörlerinin isteğine göre sonsuza kadar değiştirilebilen dış bir sıvı zarfın altında yok olabilir. Söz konusu garip ve çok nadir görülen olgunun gerçek nedeni bu gibi görünüyor. Ağırlık farkına gelince, *bu,* hareketsiz cisimlerdeki ağırlık değişimiyle aynı şekilde açıklanabilir. Genç hanımın bedeninin *içsel* ağırlığı değişmedi, çünkü içerdiği madde

miktarında bir değişiklik yoktu; ancak bedeni, yukarıda açıkladığımız gibi, görünür ağırlığını artırabilen veya azaltabilen dışsal bir etkenin kontrolü altına alındı (78 *ve devamı). Bu nedenle, eğer dönüşüm onun küçük bir çocuğun görünümünü almasına neden olmuş olsaydı,* bedenin *görünür ağırlığının orantılı olarak azalmış olması* muhtemeldir .

124. “Bir cismin aynı boyutlardaki başka bir cismin, hatta daha büyük bir cismin görünümünü alabileceğini anlayabiliriz,” diye itiraz edilebilir, “ama nasıl olur da daha küçük bir cismin, daha önce önerildiği gibi küçük bir çocuğun görünümünü alabilir? Böyle bir durumda, gerçek cisim görünen cismin sınırlarını aşmaz mı?” Biz de, böyle bir durumda görünen cismin ötesinde olacak gerçek cismin bir kısmının ruh eylemiyle kolayca görünmez hale getirilebileceğini söyleriz. Fakat biz bu olgunun gerçekten üretildiğini iddia etmiyoruz, sadece teorik olarak cismin hem boyutunun hem de ağırlığının *görünür* bir azalmaya uğrayabileceğini *göstermek istiyoruz* . Olayın kendisine gelince, ne olasılığını onaylıyoruz ne de reddediyoruz; ancak, eğer gerçekleşirse ve daha tatmin edici bir çözüme ulaşılamazsa, teorimiz bunun nasıl *üretilebileceğini gösterecektir* . Konunun henüz eşiğinde olduğumuzu ve ruhsal tezahür yasaları konusunda da diğer tüm yasalar kadar öğreneceğimiz çok şey olduğunu asla unutmamalıyız.

, ne kadar sıra dışı görünürse görünsün, ele aldığımız diğer olgulardan daha doğaüstü olmayan agénères veya ingenerated'in tekil olgusuna değinebiliriz. Ancak bu konuyu Şubat 1859 tarihli Revue Spirite'de tam olarak açıkladığımız için *, bu* açıklamayı burada *tekrarlamanın* gereksiz olduğunu düşünüyoruz. Sadece bunun somut görünümler sınıfının bir çeşidi olduğunu ekleyeceğiz; belirli ruhların, geçici olarak, etraflarındakilere öyle görünecek kadar etten bir bedene benzeyen bir biçimle kendilerini giydirmelerini sağlayan özel bir durum.

BÖLÜM 8

Görünmez Dünya Laboratuvarı

Ruhsal giysi – Somut nesnelerin kendiliğinden oluşumu – Maddenin özelliklerinin değiştirilmesi – Hayvansal manyetizmanın tedavi edici etkisi.

126. Ruhların bazen uçuşan kumaşlarla, bazen de sıradan insan kıyafetleriyle göründüğünü daha önce söylemiştik. İlki ruh dünyasının genel kostümü gibi görünür; ancak, doğal olarak, ruhların giysilerini nereden aldıkları, genellikle yeryüzünde giydiklerine tam olarak benzeyen ve tuvaletin tüm sıradan aksesuarlarını içeren giysileri nereden aldıkları sorulacaktır. Öldüklerinde, bu nesneleri yanlarında götürmedikleri kesindir; ancak onları önümüzde görüyoruz ve ellerimizle dokunabiliyoruz, nereden geliyorlar?

Bu sorun gözlemciler için her zaman kafa karıştırıcı olmuştur. Birçok kişi için sadece bir merak meselesidir, ancak gerçekten büyük önem taşıyan bir noktayı içerir; çözüm arayışımız bizi ruh dünyasına ve bedensel dünyamıza eşit derecede uygulanabilir olan ve bilgisi olmadan bahsedilen karmaşık olguları açıklamanın imkansız olduğu genel bir yasanın yoluna koymuştur.

Yaşamı boyunca giydiği kıyafetlerle beliren bir ruh durumunda, bu görünümü ruhun hafızasının bir eyleminin sonucu olarak ve bir bakıma onun bireyselliğinin bir parçasını oluşturduğu şeklinde açıklayabiliriz; ancak bunun, örneğin yukarıda anlatıldığı gibi hasta hanımı ziyaret eden yaşlı beyefendinin enfiye kutusu gibi aksesuarlar açısından böyle olduğu pek düşünülemez (127). Ayrıca, değinilen durumda, hayaletin *ölü bir* kişiye

değil, *yaşayan* birine ait olduğu ve aynı yaşlı beyefendinin daha sonra maddi bedeniyle hanımı ziyaret ettiğinde, ruhunun kullandığına her bakımdan benzer bir enfiye kutusu getirdiği belirtilmelidir. Hanımın yatağının ayağına oturduğunda, ruhu elinde olan enfiye kutusunu nereden buldu? Bu soruyu, ölenlerin ve yaşayanların ruhlarının ellerinde çeşitli nesneler, örneğin sopalar, pipolar, fenerler, kitaplar vb. taşıyarak göründükleri çok sayıda örnekle ilgili olarak tekrarlayabiliriz.

Daha önce, hareketsiz cisimlerin görünmeyen dünyada eterikleştirilmiş karşılıklarının olabileceği ve dünyamızın nesnelerini oluşturan yoğunlaştırılmış maddenin, ruh dünyasında, bedensel duyularımızın algılayamadığı, karşılık gelen bir *öze sahip olabileceği aklımıza gelmişti* . Bu hipotez olasılıktan yoksun değildi, ancak ortaya çıkan tüm olguları ve özellikle de bir tanesinin yorumlama girişimlerimize meydan okuyor gibi göründüğünü açıklamayı başaramadı. O zamana kadar, deneyimimizde yalnızca imgeler veya görünümler meydana gelmişti; ve perispiritin maddenin özelliklerini edinebildiğini ve elle tutulabilir hale gelebildiğini görmüş olsak da, bu elle tutulabilirlik yalnızca bir anlık olmuştu ve bu şekilde üretilen görünüşte katı cisim bir gölge gibi kaybolmuştu. Bu fenomen yeterince olağanüstüydü; ancak daha da olağanüstü olanı, ruhlar tarafından *kalıcı olarak katı madde* üretildiğini görmekti, tıpkı bir dizi mükemmel derecede otantik vakada ve diğerlerinin yanı sıra, az önce değindiğimiz fenomende, *yani doğrudan yazıda yapıldığı* gibi . Bu olguyu özel bir bölümde ele alacağız; ancak, şimdi ele aldığımız noktayla yakından bağlantılı olduğu için, daha fazla ilerlemeden önce, bu konuda birkaç söz söyleyeceğiz.

127. Doğrudan yazı veya *pnömatografi* , kendiliğinden, yani medyumun elinin veya bir kalemin yardımı olmadan üretilen şeydir. Temiz bir kağıt parçası sağlamak (bu, hilenin kurbanı olmadığımızdan emin olmak için tüm gerekli önlemler alınarak yapılabilir), katlamak ve bir çekmeceye veya

masaya koymak yeterlidir; bundan sonra, koşullar uygunsa, belki de çok kısa bir sürede, genellikle kurşun veya boya kalemi görünümünde siyah veya gri bir maddeyle, bazen kırmızı bir kalemle çizilmiş gibi ve bazen de sıradan mürekkeple veya hatta matbaa mürekkebiyle yazılmış gibi, kağıda çizilmiş çeşitli işaretler, harfler ve hatta uzun iletişimler buluruz. Kağıda bir kalem yerleştirildiğinde, ruhun onu yazmak için kullandığını varsayabiliriz; ancak yalnızca kağıt bırakıldığında ve başka hiçbir şey olmadığında, yazının ruhların kendileri tarafından üretilen bir tür malzemeyle yapıldığı açıktır; Peki ruhlar bu maddeyi nereden buluyor? Bu soruya, yukarıda bahsedilen enfiye kutusu, bize kesin görünen bir cevap sağlamanın aracıydı.

128. Bu sorunla ilgili olarak bize sözü edilen çözümü veren ve aşağıdaki diyalogda somutlaşan Aziz Louis'in ruhuydu:

(1) Size, bir kişinin ruhunun bedende belirmesi olayını sunduk. Bu ruh bir enfiye kutusu taşıyordu ve enfiye çekiyordu; bu eylemde bizim hissetmemiz gereken duyguyu hissetti mi?

"HAYIR."

(2) Bu enfiye kutusu, onun her zaman kullandığı enfiye kutusuna benziyordu; fakat gerçek enfiye kutusu onun evindeydi. Elinde görülen enfiye kutusu neydi?

“Bir görünüm; hem durumun gerçekten de böyle olduğu fark edilsin, hem de görüntünün görenin sağlıksızlığından kaynaklanan bir halüsinasyon olarak algılanmasın diye meydana getirildi. Ruh, hanımın varlığının gerçekliğine ikna olmasını istedi; bu nedenle gerçekliğin tüm görünümlerini üstlendi.”

görünüm olduğunu söylüyorsunuz ; ancak *görünümde* gerçek olan hiçbir şey yoktur , bu bir tür optik yanılsamadır.

Bizim öğrenmek istediğimiz, bu enfiye kutusunun gerçekliği olmayan bir görüntü mü olduğu, yoksa doğasında maddi bir şey mi olmadığıdır?

“Elbette onun doğasında maddi bir şey vardı; bu maddiliğin yardımıyla perispirit, ruhun yeryüzündeyken giydiği giysilere benzer giysilere bürünüyordu.”

Açıklama – Burada “görünüm” kelimesini görünüm veya *taklit* anlamında anlamamız gerektiği açıktır . Enfiye kutusu gerçekliği içinde orada değildi; ruhun elinde tuttuğu şey sadece onun temsilcisiydi; bu nedenle orijinaline kıyasla bir *görünümdü , her ne kadar bir tür maddeden oluşmuş olsa da.*

Deneyim bize ruhların verdiği her ifadeyi çok gerçekçi bir şekilde almamamızı öğretir. Onların ifadelerini kendi fikirlerimize göre yorumlayarak ciddi hatalara düşme riskine gireriz; ve bu nedenle, ruhların kendilerinin sürekli olarak bize tavsiye ettiği gibi, en az belirsizliği sundukları her zaman, kelimelerinin *gerçek anlamını saptamaya çalışmalıyız* . Örneğin, az önce verilen açıklama olmadan, benzer durumlarda sık sık tekrarlanan *görünüm kelimesi* yanlış yorumlara yol açabilir.

(4) Hareketsiz maddenin bir “çifti” olabilir mi? Görünmeyen dünyada, dünyamızın nesnelerinin formlarını alan *özsel bir madde olabilir mi* ? Başka bir deyişle, dünyevi dünyanın nesnelerinin , ruhların insanların eşleri olması gibi, görünmeyen dünyada *eterik eşleri var mıdır?*

"Öyle değil. Bir ruh, uzayda ve atmosferinizde her yere yayılmış maddi elementler üzerinde, sizin şüphelenmekten uzak olduğunuz bir güç uygular. O, iradesiyle bu elementleri yoğunlaştırabilir ve onlara projeleri için gereken belirgin biçimi verebilir."

Açıklama – Görüldüğü gibi, önceki soru kendi düşüncemizin, yani bu nesnelerin doğasına ilişkin oluşturduğumuz fikrin tercümesiydi. Cevap, bazılarının tahmin edebileceği gibi, kendi düşüncemizin yansıması olsaydı, hayal ettiğimizin tamamen zıttı bir açıklama almak yerine kendi varsayımımızın onayını almış olurduk.

(5) Her türlü belirsizliği önlemek için sorumuzu kesin bir dille tekrarlıyoruz ve tekrar soruyoruz:

Ruhların giydiği kıyafetler gerçek mi?

"Bana öyle geliyor ki önceki cevabım sorunuza cevap veriyor. Perispirit'in kendisinin gerçek bir şey olduğunu bilmiyor musunuz?"

(6) Açıklamanız, ruhların istedikleri zaman eterik maddeyi dönüştürdüklerini ve sonuç olarak, örneğin enfiye kutusuyla ilgili olarak, ruhun onu hazır bulmadığını, ancak istediği anda, iradesinin bir eylemiyle onu kendisi yaptığını ve daha sonra onu bozabildiğini ima ediyor gibi görünüyor. Bu nedenle, ruhlarla görülen diğer tüm nesneler, ister giysi, ister mücevher veya başka bir şey olsun, aynı olmalıdır.

"Açıkça öyle."

(7) Söz konusu enfiye kutusu hanımefendi için görünür durumdaydı ve o kadar açıktı ki, onun gerçek olduğunu düşünmesini sağladı. Ruh onu onun için elle tutulur hale getirmiş olabilir miydi?

"Bunu yapabilirdi."

(8) Bayan kutuyu eline alabilir miydi ve bu durumda ona hâlâ gerçek bir enfiye kutusu gibi mi görünürdü?

"Evet."

(9) Eğer açsaydı, muhtemelen orada enfiye bulurdu; bir tutam alsaydı, hapşırır mıydı?

"Evet."

(10) Öyleyse bir ruh yalnızca bir form üretemez, aynı zamanda o forma taklit edilen nesnenin özel özelliklerini de verebilir mi?

“Evet, eğer o isterse; önceki sorularınıza olumlu yanıtlar vermemin sebebi bu ilkeydi. Ruhun madde üzerinde uyguladığı güçlü eylemin bol miktarda kanıtına sahip olacaksınız; şu anda pek hayal edemeyeceğiniz türden kanıtlar, size daha önce söylediğim gibi.”

(11) Eğer bir ruh zehirli bir madde hazırlasa ve bir insan onu yutsa, zehirlenir mi?

“Böyle bir bileşik yapılabilir; fakat hiçbir ruh bunu yapamaz, çünkü ona bunu yapmasına izin verilmez.”

(12) Sağlığa faydalı ve bir hastalığı tedavi edebilecek bir madde üretebilir mi? Böyle bir şey hiç yapıldı mı?

"Evet, çok sık."

(13) Eğer bütün maddi maddeleri kolayca üretebilseydi, diyelim ki bir meyve veya başka bir yiyecek maddesi yapsaydı, bir adam onu yerse açlığını giderir miydi?

“Evet, evet; ama anlaşılması çok kolay olan şeyi bulmak için bu kadar uğraşma. Bir güneş ışığı ışını, kaba organlarının içinde yaşadığın boşluğu dolduran maddi parçacıkları algılamasını sağlamak için yeterlidir. Havanın su buharı içerdiğini bilmiyor musun? Bu buharı yoğunlaştır ve onu normal haline geri getir; ısıdan mahrum bırak ve bu buharın görünmez molekülleri katı bir gövdeye dönüşmüş olur; ve

kimyagerlerin daha da şaşırtıcı harikalar üreteceği başka kaç madde var? Ama ruhlar seninkinden daha mükemmel araçlara sahipler, *yani* iradeleri ve İlahi izin.”

Açıklama – İncelediğimiz karakterdeki maddelerle açlığın yatıştırılması sorusu çok önemlidir. Eğer bir maddenin sadece geçici bir varlığı ve özellikleri varsa ve tabiri caizse sadece bir tür *bahane ise* , maddi bedenin açlığını nasıl yatıştırabilir? Bu madde, mideyle temasıyla bir tatmin duygusu yaratır, ancak mideyi doğal gıdayla doldurmaktan kaynaklanan tatmin duygusunu yaratmaz. Eğer böyle bir madde bedensel ekonomi üzerinde hastalıklı bir durumu değiştirecek şekilde etki edebiliyorsa, iştahın doyurulmasından kaynaklanan hissi üretecek şekilde mide üzerinde de etki edebilir. Bununla birlikte, işi bize ilaç ve akşam yemeği sağlamak olanlar, ruhsal gücü kıskanmak veya diğer dünyanın sakinlerinin kendileriyle rekabete girdiğini hayal etmek zorunda değildir.

Bu tür ruhsal eylem vakaları nadirdir, istisnaidir ve insan iradesinden bağımsızdır; aksi takdirde gerçekten çok ucuza beslenip tedavi edilmiş olurduk.

(14) Ruhlar tarafından bu şekilde oluşturulmuş ve iradeleriyle elle tutulur hale getirilmiş nesneler kalıcılık ve istikrar niteliklerini kazanabilir ve insanlar tarafından kullanılabilir mi?

"Bu şey kendi başına mümkündür, *ama asla yapılmaz* ; insan yaşamı alanındaki doğal düzen yasalarının ihlali olur."

(15) Bütün ruhlar aynı derecede elle tutulur nesneler üretme gücüne sahip midir?

"Ruh ne kadar yüksek olursa, bu etkiyi o kadar kolay elde eder; ancak bu aynı zamanda koşullara da bağlıdır: bazen düşük ruhlar da bu güce sahip olabilir."

(16) Bir ruh, giysilerini yapma biçimini ve bize gösterdiği diğer nesneleri her zaman anlar mı?

"Hayır, çoğu zaman bunların oluşumunu içgüdüsel bir eylemle belirler ve eğer yeterince aydınlanmamışsa bunu anlayamaz."

(17) Eğer bir ruh evrensel elementten her türlü şeyi yapmak için gerekli malzemeleri çekebiliyorsa ve eğer bu şeylerin her birine geçici bir gerçeklik ve kendine özgü özellikler verebiliyorsa, o zaman bu elementten yazmak için gerekli maddeyi çekebileceği açıktır; ve bu nedenle açıklamalarınız bize doğrudan yazma olgusunun anahtarını veriyor gibi görünüyor: öyle mi?

"Ah! Sonunda bunu öğrendin, öyle mi?"

Açıklama – Tüm ön sorularımız, az önce verilen çözüme ulaşmak amacıyla sorulmuştu. Ruhun haykırışı, düşüncemizi okuduğunu kanıtlıyor.

(18) Ruhun kullandığı madde kalıcı olmasaydı, doğrudan yazının izleri nasıl kaybolmazdı?

asla kalıcı olmadığını söylemedim .

Hacimli nesnelerden bahsediyordum; ancak yazı yalnızca izlenmiş ve saklanması yararlı olabilecek işaretlerden oluşur; ve buna göre korunurlar. Ruhlar tarafından bu şekilde oluşturulan nesnelerin, sizin katı bedenlerinizde olduğu gibi gerçek bir madde birikimi olmadığı için, yaygın kullanıma uygun nesneler olamayacağını söylemek istedim."

129. Az önce verilen açıklama şu şekilde özetlenebilir: Ruhun madde üzerinde etki etme gücü vardır. Bireysel ruhlar, evrensel kozmik maddeden, kendi isteklerine göre, yeryüzünde var olan çeşitli bedenlerin görünümüne sahip nesneler oluşturmak için gerekli elementleri çekerler. Ayrıca, iradeleriyle, ona belirli belirleyici özellikler kazandıran temel maddenin belirli dönüşümünü gerçekleştirebilirler. Bu yetenek, bunu nasıl yaptıklarını açıklayamasalar da, genellikle içgüdüsel olarak, gerektiğinde kullanan ruhların doğasında vardır. Bir ruh tarafından oluşturulan nesnelerin yalnızca geçici bir varoluşu vardır, onun iradesine veya durumun zorunluluğuna tabidir; onları istediği zaman yapabilir ve bozabilir. Bu nesneler, belirli durumlarda, bize gerçekliğin tüm görünümlerini sunacak şekilde yapılabilir; yani, geçici olarak görülebilir ve elle tutulur hale gelebilirler. Böyle bir eylemde *oluşum vardır* , ancak *yaratım yoktur* ; çünkü hiçbir ruh hiçbir şeyden bir şey geliştiremez.

130. Tek bir temel maddenin varlığı artık bilim tarafından genel olarak kabul ediliyor ve gördüğümüz gibi ruhlar tarafından doğrulanıyor. Bu madde tüm doğal bedenleri doğurur; ve geçirdiği dönüşümlerle, bu bedenlerin farklı özelliklerini de üretir. Bu nedenle, yararlı bir madde moleküler düzenlemesinin basit bir değişikliğiyle zehirli hale getirilebilir; kimyanın çok sayıda örnek sunduğu bir gerçektir. Herkesin bildiği gibi, her biri kendi başına zararsız olan iki madde, belirli oranlarda birleştirildiğinde zararlı olan yeni bir madde üretebilir. Bir oksijen eşdeğeri ve iki hidrojen eşdeğeri (ikisi de kendi başlarına zararsız bedenlerdir) birleştiğinde su olur; bir oksijen eşdeğeri daha eklerseniz, aşındırıcı bir sıvı elde edersiniz. Dahası, kimyasal eşdeğerlerin oranlarını değiştirmeden, moleküler kümelenme biçimindeki tek bir değişiklik, bir maddenin özelliklerini değiştirmek için genellikle yeterlidir; böylece opak bir cisim saydam hale getirilebilir ve bunun tersi de geçerlidir . *Bir ruh, iradesinde, maddenin unsurları üzerinde böylesine güçlü bir etki aracına sahip olduğundan* , onun yalnızca maddeleri oluşturmakla kalmayıp, aynı zamanda maddelerin

özelliklerini de değiştirebileceğini anlamak kolaydır; bu gibi durumlarda ruhun iradesi, bir kimyasal reaktifin etkisini üretir.

131. Bu teori, hipnozda iyi bilinen ancak şimdiye kadar açıklanmamış bir gerçeği, *yani* iradenin etkisiyle suyun özelliklerinde meydana gelen değişiklikleri açıklar. Bu durumda, etki eden ruh, sıklıkla bedensiz bir ruh tarafından desteklenen ve daha iyi bir terim olmadığı için hayvanlaştırılmış manyetik sıvı dediğimiz şey aracılığıyla suyun dönüşümünü gerçekleştiren hipnozcunun ruhudur; daha önce de söylediğimiz gibi, bu, kozmik maddeye veya evrensel elemente en yakın olan maddedir. Hipnozcu suyun özelliklerini değiştirebiliyorsa, insan organizmasının sıvılarında da benzer bir değişiklik yapabilir; dolayısıyla, uygun şekilde yönlendirildiğinde, hipnozcunun iyileştirici etkisi vardır.

Hayvansal manyetizmanın tüm fenomenlerinin üretiminde iradenin oynadığı önemli rolü biliyoruz; ancak bu kadar ince bir etkenin madde üzerindeki etkisini nasıl açıklayacağız? İrade bir *varlık değildir* , bir *töz değildir* ; hatta en eterikleşmiş maddenin bir özelliği bile değildir. Doğru; ancak irade ruhun, yani düşünen varlığın temel niteliğidir. Bu aracın yardımıyla, bir ruh maddenin elementleri üzerinde etki eder; ve aynı etkiyi, o maddeden oluşan bileşik cisimlerin elementleri üzerinde uygulayarak, o cisimlerin özelliklerini değiştirebilir.

İrade, enkarne ruhun ve uzayda dolaşan enkarne olmayan ruhun niteliğidir; dolayısıyla hipnozcunun gücü, bildiğimiz gibi, iradesinin gücüne orantılı olan bir güçtür. Enkarne ruh, temel madde üzerinde etkide bulunabildiği için, özelliklerini belirli sınırlar içinde değiştirebilir. Bu sayede, birçok insanın az ya da çok sahip olduğu şifa veren ellerin armağanını açıklayabiliriz.

BÖLÜM 9

Perili Yerler

132. Her zaman meydana gelen kendiliğinden tezahürler ve bazı ruhların belirli yerlerde görünürde varlıklarını kanıtlamada ısrarcı olmaları, perili yerlere olan inancın kaynağıdır. Aşağıdaki ruh cevapları bu konu hakkındaki sorularımız tarafından ortaya çıkarıldı.

(1) Ruhlar yalnızca insanlara mı bağlanırlar, yoksa nesnelere de bağlanırlar mı?

"Bu, onların yüksekliğine bağlıdır. Bazı ruhlar kendilerini dünyevi nesnelere bağlayabilir; örneğin, hazinelerini gizlemiş ve yeterince maddi olmayan hale getirilmemiş cimriler, onları hala gözetleyebilir ve koruyabilir."

(2) Kaçak ruhların düşkün olduğu yerler var mıdır?

“Artık dünyaya bağlı olmayan ruhlar sevdikleri kişileri buldukları yere giderler, çünkü maddi şeylerden çok insanlara çekilirler. Bazıları bir süreliğine belirli yerlere karşı bir tercihi koruyabilir; ancak bunu yapanlar daha düşük seviyedeki ilerlemenin ruhlarıdır.”

(3) Ruhların yerlere bağlanması aşağılık belirtisi olduğuna göre, aynı zamanda onların kötü ruhlar olduğunun da bir kanıtı mıdır?

“Elbette hayır; bir ruh biraz gelişmiş olabilir, ama yine de kötü bir ruh olmayabilir; insanlar arasında da durum böyle değil midir?”

(4) Ruhların harabeleri tercih ederek ziyaret ettikleri inancının bir temeli var mıdır?

“Hayır; ruhlar her yere gittikleri gibi bu tür yerlere de giderler; ancak belirli yerlerin kasvetli görünümü insan hayal gücünü etkiler ve sizi, çoğunlukla yalnızca doğal bir etki olan şeyi ruhların varlığına atfetmeye yöneltir. Korku ne sıklıkla bir ağacın gölgesini bir hayalete dönüştürür veya bir hayvanın çığlığını veya rüzgarın mırıldanmasını bir hayaletin inlemesiyle karıştırır! Ruhlar insanların varlığını sever ve genellikle ıssız yerlerden ziyade meskun yerleri ararlar.”

– Bununla birlikte, ruhlar arasındaki karakter çeşitliliğini bildiğimizde, aralarında toplumdan çok yalnızlığı tercih eden mizantropların da bulunduğunu varsayamaz mıyız?

“Bu noktada size daha önce, ruhların ıssız yerleri ve diğer tüm yerleri arayabileceğini söyleyerek cevap vermedim mi? Bazıları yalnız yaşıyorsa, bunu hoşlarına gittiği için yaparlar, ancak bu ruhların harabeleri tercih etmesi için bir neden değildir; ve şüphesiz, şehirlerde ve meskun konutlarda ıssız yerlere göre çok daha fazla ruh vardır.”

(5) Yaygın inanışların temelinde genellikle hakikat vardır; perili yerlere olan inancın kökeni nedir?

“Bu, insanların ruhsal tezahürlere olan içgüdüsel inancından doğmuştur, dünyanın her çağında yaygın olan bir inançtır; ancak, az önce söylediğim gibi, kasvetli yerlerin görünümü hayal gücünü etkiler ve insanlar, doğaüstü olarak gördükleri varlıkları doğal olarak bu tür yerlerde konumlandırmışlardır. Bu batıl inanç, şairlerinizin hayal ürünü hayalleri ve çocuk odasında size anlatılan saçma hikayelerle desteklenmektedir.”

(6) Bir araya gelen ruhların, toplantı günleri ve saatleri konusunda herhangi bir tercihleri var mıdır?

“Hayır; günler ve saatler, insanların kullanımı ve bedensel yaşamın ihtiyaçları için zaman ölçüleridir; ruhların böyle ölçülere ihtiyacı yoktur ve bunlara pek aldırış etmezler.”

(7) Ruhların gece gelmeyi tercih ettiği fikrinin kökeni nedir?

“Karanlık ve sessizliğin hayal gücünde yarattığı izlenim. Bu tür tüm fikirler, spiritüalizm hakkında rasyonel bir bilginin yok edeceği batıl inançlardır. Bazı insanların, belirli gün ve saatlerin diğerlerinden daha hayırlı olduğu fikriyle ilgili olarak da aynı şey geçerlidir; gece yarısının etkisi, hikaye kitapları dışında var olmaz.”

– Eğer durum böyleyse, neden birçok ruh gece yarısı veya Cuma gibi belirli günlerde gelişlerini ve tecellilerini duyuruyor?

"Bu tür ruhlar sadece sizin safdilliğinizle dalga geçerler. Aynı şekilde, kendilerini şeytan ilan eden veya kendilerine başka şeytani veya fantastik bir isim veren ruhlar da vardır. Onlara, onların sizi kandırmayacağını gösterin ve bir daha böyle saçmalıklar duymayacaksınız."

(8) Ruhlar bedenlerinin gömüldüğü yeri tercih ederek mi geri dönerler?

“Beden sadece bir giysiydi; içinde acı çekmek zorunda kaldıkları bedensel zarflarına, bir tutsağın zincirlerine aldırdığı kadar önem vermiyorlar. Sevdiklerinin hatırası, değer verdikleri tek şeydir.”

– Mezar başında yapılan dualar onlar için özellikle hoş bir şey mi, yoksa başka yerlerde yapılan dualardan daha mı çekici geliyor?

“Dua, bildiğiniz gibi, bir ruhu çeken bir çağrışımdır. Dua ne kadar hararetli ve içten olursa, ürettiği etki de o kadar büyük olur; bu nedenle, saygı duyulan bir mezarın görüntüsü, dua edenin düşüncesini yoğunlaştırmaya hizmet edebilirken, ona bağlı ilgi, diğer herhangi bir değerli kalıntıya olduğu gibi, ruha sunulan sevginin bir kanıtı olduğundan, her zaman çekilir ve etkilenir. Ancak, tüm bu durumlarda, bir ruhu etkileyen şey *düşüncedir , herhangi bir maddi nesne değil; çünkü bunlar,* dua edilen ruh üzerinde dua eden kişiden daha az etkiye sahiptir ve dikkatini yoğunlaştırmaya ve yoğunlaştırmaya hizmet ederler.”

(9) Bu durumda perili yerlere olan inancın kesinlikle temelsiz olmadığı anlaşılıyor mu?

“Size, maddi şeylere çekilen ruhların olduğunu söylemiştik; bu tür ruhlar da belirli yerlere çekilebilir ve hatta onları oraya çeken koşullar ortadan kalkana kadar orada ikamet edebilirler.”

– Ruhları belirli bir yere çeken durumlar nelerdir?

“O yere sık sık gelen insanlara karşı sempati duymaları ve bazı durumlarda onlarla iletişim kurma arzusu. Ancak, güdüleri her zaman o kadar övgüye değer olmayabilir; aşağı ruhlar, kin besledikleri insanlardan intikam almak isteyebilirler. Belirli bir yerde ikamet etmek, özellikle orada bir suç işlemişlerse, onlara verilen bir ceza olabilir, böylece suç sürekli gözlerinin önünde olabilir.”

(10) Perili yerler, her durumda, onları rahatsız eden ruhların eski meskenleri miydi?

“Her durumda değil; eğer eski sakin yüce bir ruhsa, eski evine eski bedenine olduğundan daha fazla bağlı kalmayacaktır. Belirli yerlere

musallat olan ruhlar, belirli insanlara karşı sempati duymadıklarında, genellikle sadece kaprisle harekete geçerler.”

– Belirli yerlere bağlanarak belirli kişilerin veya ailelerin koruyucusu olarak görev alabilirler mi?

"Elbette, eğer iyi ruhlarsa; ama o zaman, asla hoş olmayan hareketlerle varlıklarını göstermezler"

(11) “Beyaz Kadın” efsanesinde herhangi bir gerçeklik payı var mı?

"Bu, benzer nitelikteki binlerce başka gerçek kadar doğrudur."

(12) Ruhların dolaştığı söylenen yerlerden korkmak mantıklı mıdır?

“Hayır; belirli yerlerde dolaşan ve orada karışıklık çıkaran ruhlar, bunu kötü bir amaç için değil, saf ve korkakların pahasına eğlenmek için yaparlar. Ayrıca, her yerde ruhlar olduğunu ve nerede olursanız olun, en sessiz evlerde bile sürekli etrafınızda olduklarını unutmamalısınız. Sadece belirli meskenlerde dolaşırlar çünkü buralarda varlıklarını göstermek için gerekli koşulları bulurlar.”

(13) Bunları kovmanın bir yolu var mıdır?

"Evet; ancak çoğu zaman insanların bu amaçla yaptıkları onları itmekten çok çeker. Kötü ruhları kovmanın en iyi yolu, elinizden gelen tüm iyiliği yaparak iyi ruhları çekmektir; kötü ruhlar daha sonra gidecektir, çünkü iyi ve kötü bağdaşmaz.

Her zaman iyi ol, böylece çevrende sadece iyi ruhlar olur.”

– Ancak pek çok iyi insan, kötü ruhların zulmünden çok rahatsız olur.

"Eğer bu şekilde rahatsız edilen insanlar gerçekten iyi insanlarsa, bu rahatsızlık onların sabrını sınamak ve onları daha büyük iyiliğe teşvik etmek için bir deneme olabilir."

(14) Kötü ruhlar, şeytan çıkarma ayinleriyle perili yerlerden uzaklaştırılabilir mi?

"Sık sık şeytan çıkarma ayinlerinin başarılı olduğunu gördünüz mü? Aksine, sık sık rahatsızlıkları artırdığını görmediniz mi? Yaramaz ruhlar, şeytanla karıştırılmaktan sık sık eğlenirler.

“Hiçbir kötü niyet olmadan gelen ruhlar, kendilerini görünür kılarak veya sesler çıkararak varlıklarını gösterebilirler; ancak çıkardıkları sesler asla gürültüye dönüşmez. Bunlar genellikle dua ederek rahatlatabileceğiniz acı çeken ruhlardır; bazen size yakın olduklarını göstermek isteyen nazik ruhlardır; veya sadece spor yapan anlamsız ruhlar olabilirler. Sizi rahatsız edenler, hemen hemen her zaman, eğlence arayan ruhlar olduğundan, yapılacak en iyi şey onlara gülmektir; sizi ne korkuttuğunu ne de üzdüğünü görürlerse şaka yapmaktan yorulurlar.”

Bu açıklamalardan, kendilerini yerlere bağlayan ve herhangi bir varlıklarını bize göstermeleri için bir nedenleri olmadan, tercih ederek oralarda kalan ruhların olduğunu öğreniyoruz. Herhangi bir yer, bir ruhun ikametgahı olabilir, ya onun tercihi ya da geçici bir mesken olarak kendisine tahsis edilmiş olması nedeniyle, o hiçbir zaman herhangi bir tür tezahür üretmeden; ve bu, kötü bir hayat sürmüş olanlar için bile geçerlidir.

Kendilerini yerelliklere veya maddi şeylere bağlayan ruhlar asla üstün bir ilerlemede değildir; ancak yüksek derecede olmasalar da, mutlaka kötü değillerdir veya düşmanca niyetlerle hareket etmezler. Bu tür

sakinler bazen yararlı bile olabilirler; çünkü, evdeki insanlarla ilgilendiklerinde, onlara sıklıkla çeşitli hizmetler sunarlar.

BÖLÜM 10

Ruhsal İletişimlerin Doğası

Kaba – anlamsız – ciddi – öğretici iletişimler.

133. Her etkinin, nedeni olarak özgür iradenin bir eylemini ima etmesiyle, ne kadar önemsiz olursa olsun, bununla zeki bir nedenin eylemini kanıtladığını; ve bu nedenle, bir masanın hareketinin, düşüncelerimize cevap vermesi veya niyetin kanıtını vermesi durumunda, zeki bir tezahür olarak kabul edilmesi gerektiğini gösterdik. Eğer tüm tezahürler bu tür sınırlar içinde sınırlandırılmış olsaydı, konu bizim için pek ilgi çekici olmazdı; çünkü, söz konusu olguların yalnızca fiziksel olmadığından emin olmak hâlâ bir şey olsa da, pratikte pek az değerleri olurdu. Fakat zekanın tezahürü, düzenli ve ardışık bir düşünce alışverişine izin veren bir gelişme kazandığında durum tamamen farklıdır; çünkü bu gibi durumlarda, ortaya çıkan olgular artık yalnızca *zeki tezahürler olarak kabul edilemez, ancak iletişimlerin* çok daha önemli karakterini üstlenirler . Şimdi elimizdeki araçlar, ruhlardan, insanlardan elde edebildiğimiz kadar kapsamlı, açık ve hızlı iletişimler elde etmemize izin veriyor.

Ruhlar arasında, zekâ ve ahlakın çift yönlü görünümü altında var olan sonsuz çeşitliliği aklımızda tutarsak (bkz. *Ruhların Kitabı* , No. 100), iletişimlerinde de buna karşılık gelen bir çeşitliliğin olması gerektiğini, bunun da zorunlu olarak onları oluşturan ruhların yüceliğini veya geriliğini yansıttığını; ve fikirlerinin kalitesinin, bilgi veya cehalet derecelerinin, erdemlerinin ve kusurlarının, onlardan yayılan iletişimlerle kanıtlanacağını ve bunların birbirlerine, vahşiler ile en aydınlanmış Avrupalılar arasındaki iletişimlerden daha fazla benzemeyeceğini görürüz. Ancak ruh

iletişimlerinin sunduğu tüm tonlar dört ana kategoriye ayrılabilir; en belirgin özelliklerine göre, *kaba* , *anlamsız* , *ciddi* ve *öğretici olarak adlandırılabilirler* .

134. *Kaba iletişimler* nezaket kurallarına aykırı olanlardır. Bunlar ancak gelişimin çok düşük bir aşamasındaki, hala maddiliğin kirlilikleriyle kirlenmiş ruhlardan gelebilir. Kaba ve kötü insanların sözlerinden hiçbir şekilde farklı değildirler ve en ufak bir duygusal inceliğe sahip olan herkes için iğrençtirler; önemsiz, müstehcen, küstah, kibirli, kötü niyetli veya hatta onları yapan ruhların karakterine göre dinsizdirler.

135. *Hafif iletişimler,* kötü olmaktan ziyade hafif, yaramaz ve hilekar olan ve söylediklerine önem vermeyen ruhlardan gelir. İletişimlerinde yakışıksız hiçbir şey olmadığından, boş konuşmalardan zevk alan insanları eğlendirirler. Ancak bu tür ruhlar bazen muhataplarına, sıradan şakaların ortasında, çoğu zaman hedefi vuran sert gerçekleri fırlatan zekice, keskin saldırılarla gelirler. Bu hafif ruhlar sürüler halinde etrafımızdadır ve diğer ruhların iletişimlerine karışmak için her fırsatı değerlendirirler. Doğruluğa saygı duymadıklarından, kendilerine inanma zayıflığı veya küstahlığı olanları kandırmaktan yaramazca bir zevk alırlar. Bu tür iletişimlerle eğlenenler doğal olarak aptal ve aldatıcı ruhlara erişim sağlarlar; aynı zamanda, ciddi insanlar gibi mantıksız ve sersemlerin toplumundan kaçınan ciddi olanları da iterler.

136. *Ciddi iletişimler,* ele aldıkları konuların ciddiyeti ve tonlarının ciddiyeti ile ayırt edilir. Kaba ve anlamsızlıktan muaf olan ve yalnızca özel ilgi konusu olsa bile yararlı bir amacı göz önünde bulunduran her iletişim "ciddi" olarak sınıflandırılabilir, ancak yine de hatadan muaf olmayabilir. Ciddi ruhlar eşit derecede aydınlanmış değildir; cahil oldukları ve yanılabilecekleri birçok şey vardır. Bu nedenle, gerçekten üstün olan ruhlar sürekli olarak tüm iletişimleri inceleme ve akıl testine tabi tutmamızı tavsiye ederler.

ciddi bir şekilde doğru olan iletişimler ile ciddi bir şekilde yanlış olan iletişimler arasında ayrım yapmak zorunludur . Ancak bu her zaman kolay değildir; çünkü kendini beğenmiş ve yüzeysel ruhlar, çoğu zaman ciddiyet kisvesi altında, bize hatalı fikirlerini ve saçma teorilerini dayatmaya çalışırlar, en onurlu ve hatta en saygın isimleri, bize daha etkili bir şekilde dayatmak için, vicdansızca üstlenirler; pratik spiritizmin en tehlikeli tökezleme taşlarından birini oluşturan bir aldatma yöntemidir. Daha sonra, öneminin gerektirdiği tüm ayrıntılarla ele alacağımız bu konuya geri döneceğiz; daha sonra kendimizi yanlış iletişimlere karşı korumanın yollarını göstereceğiz.

137. *Öğretici tebliğler,* yalnız ciddî olmayıp, aynı zamanda ilim, ahlâk, felsefe vb. konularda üstün ruhların öğretilerini de ileten tebliğlerdir.

Bunlar, iletişim kuran ruhun yüceltilmesi ve maddi olmaktan çıkarılmasıyla orantılı olarak az ya da çok derindir. Bu tür iletişimlerden faydalanmak için, düzenlilik ve sebatla takip edilmelidir. Ciddi ruhlar, eğitim isteyenlere bağlanır ve onlara yardım eder; ancak bu tezahürlerde yalnızca geçici bir eğlence kaynağı görenler, kendileri kadar önemsiz ruhların arkadaşlığına bırakılır. Bu tür iletişimlerin düzenliliği ve sıklığı sayesinde, bu şekilde sohbet ettiğimiz ruhların ahlaki ve entelektüel değerini ve hak ettikleri güven derecesini takdir edebiliriz. Eğer deneyim, insanların gerçek bir değerlendirmesini oluşturmak için gerekliyse, mümkünse, ruhların gerçek bir değerlendirmesini oluşturmak için daha da gereklidir.

öğretici niteliğini uyguladığımızda , bunların doğru olduğunu ima ediyoruz; çünkü doğru olmayan hiçbir şey , en etkileyici dilde ifade edilse bile, *öğretici olamaz* . Bu nedenle, felsefeden daha fazla küstahlığa sahip ruhların yanıltmaya çalıştığı, yüksekten uçan ve yapmacık üslupları dışında ciddi hiçbir şeyleri olmayan belirli öğretileri bu kategoriye dahil etmiyoruz.

Fakat bu tür ruhlar, yüzeyselliklerini gizleyemedikleri için, yanlış varsayımlarını uzun süre sürdüremezler; eğer onlarla konuşmaya devam edersek ve yetersizliklerini göstermeye zorlayan sorularla onları sıkarsak, zayıf yanlarını kısa sürede ele verirler.

138. Ruhlarla iletişim kurmanın yolları çok sayıda ve çeşitlidir. Ruhlar tüm organlarımız ve tüm duyularımız üzerinde etki gösterdikleri için, kendilerini görme duyusuna hayaletler aracılığıyla; dokunma duyusuna, bedensel yapımızdaki gizli veya görünür izlenimler aracılığıyla; duyma duyusuna, sesler aracılığıyla; ve koku alma duyusuna, nereden geldiğini bilmediğimiz kokular aracılığıyla gösterebilirler. Bu son tezahür biçimi, gerçek olmasına rağmen, şüphesiz, çevresinde bulunan çeşitli hata kaynakları nedeniyle hepsinden daha belirsiz olanıdır; ve bu nedenle onu daha ayrıntılı olarak incelemek için durmayacağız, bunun yerine hemen iletişim kurmanın, başka bir deyişle ruhlarla *düzenli ve ardışık bir fikir alışverişi kurmanın başlıca yollarını ele almaya geçeceğiz* . Bunu yapmanın yolları şunlardır: 1. Vuruşlar ve Eğilme, 2. Konuşma ve 3. Yazı. Bunların her birini özel bir bölümde inceleyeceğiz.

BÖLÜM 11

Sematoloji ve Tipoloji

İşaretlerin dili – Rapler ve tiltler – Alfabetik tipoloji.

139. İlk akıllı tezahürler, rap ve tilt ile elde edildi veya

Tipoloji. İletişim sanatının bebekliğini gösteren bu ilkel yöntem çok dar bir uygulama alanına sahipti ve bunu kullananlar iletişimlerinde, daha önce üzerinde anlaşılan vuruş sayısıyla gösterilen, yalnızca "evet" veya "hayır" gibi tek heceli yanıtlarla sınırlıydı. Daha önce de belirtildiği gibi, bu yöntem daha sonra geliştirildi. Yanıtlar iki şekilde elde edildi: fiziksel tezahürler için gereken yeteneğe sahip medyumların yardımıyla; *yani* , bir masanın hareketiyle ve ahşabın özünde, duvarlarda veya havada üretiliyormuş gibi görünen vuruşlarla. Bunlardan ilki, bir tarafına doğru eğilen ve sonra geriye düşerek ayağıyla yere çarpan masanın hareketinden oluşur. Bu etkiyi elde etmek için, medyumun sadece ellerini masanın kenarına koyması gerekir; ancak belirli bir ruhla iletişim kurmak istiyorsa, onu çağırmalıdır; aksi takdirde, tesadüfen kendini gösteren ilk gelen veya gelme alışkanlığı olan ruh ona gelecektir. Örneğin, bir eğimin “hayır” ve üç eğimin “evet” (veya herhangi bir sayı, bu kayıtsız) anlamına geleceği kabul edildiğinde, ruha istenen sorular sorulur (bundan sonra sormaktan kaçınmanın akıllıca olduğu sorulara değineceğiz). Tipolojinin sakıncası, elde edilen cevapların kısalığı ve soruları “evet” veya “hayır” ile cevaplanabilecek şekilde oluşturmanın zorluğundan oluşur. Diyelim ki ruha: Ne istiyorsun? diye sorduk. Bize ancak bütün bir cümleyle cevap verebilirdi. Bu nedenle şunu söylemek gerekir: Şunu ve bunu mu istiyorsun? – “Hayır.” Başka bir şey mi istiyorsun? – “Evet.” Ve benzeri.

140. Bu iletişim yönteminin kullanımında, ruhun sıklıkla bir tür taklide başvurduğunu belirtmek isteriz; yani, onaylama veya olumsuzlama enerjisini, vuruşların veya vurmaların gücü ve karakteriyle ifade eder. Aynı şekilde, kendisini canlandıran duyguların doğasını da sıklıkla ifade eder: ani hareketlerle şiddet; yere öfkeyle vuran biri gibi sert ve tekrarlanan darbelerle öfke ve sabırsızlık; ara sıra masayı devirir. Nazik ve iyi huylu bir ruh, bir seansın başında ve sonunda , sanki bir reverans yapıyormuş gibi masayı hareket ettirir; eğer doğrudan orada bulunan insanlardan birine hitap etmek isterse, canlandırıldığı duyguya göre masayı nazikçe veya sertçe kendisine doğru iter. Bu, tam anlamıyla, *sematoloji* veya *işaretlerin dilidir* , tıpkı *tipolojinin vuruşların dili* olması gibi . İşte kendiliğinden sematolojinin dikkate değer bir örneği:

Tanıdığımız bir beyefendi, bir gün oturma odasında, birkaç kişinin *seans düzenlediği yerdeyken* bizden bir mektup aldı. Mektubu okurken, spiritüel deneyler için kullandığı küçük masa aniden yanına doğru hareket etti.

Mektubumuzu okumayı bitirdikten sonra odanın en uzak ucundaki başka bir masaya doğru gitti ve mektubu onun üzerine koydu. Küçük masa onu takip etti ve mektubu koyduğu masaya doğru yürüdü. Bu olay karşısında şaşıran arkadaşımız, küçük masanın hareketleriyle mektup arasında bir bağlantı olması gerektiğini düşündü; masayı hareket ettiren ruhun adını sordu ve tanıdık ruhumuzun adı verildi. Beyefendi bu durumu bize bildirdikten sonra, biz de sırayla ruhtan arkadaşımıza yaptığı ziyaretin nedenini söylemesini rica ettik; bunun üzerine şu cevap verildi: "Gerekirse onlara ve size de yararlı olabilecek tavsiyelerde bulunabilmek için sizinle iletişim halinde olan kişileri görmeye gitmem doğaldır."

Ruhun söz konusu beyefendinin dikkatini çekmek istediği ve varlığını göstermenin bir yolunu aradığı açıktır. Dilsiz bir adam bundan daha iyisini başaramazdı.

alfabetik tipoloji olarak adlandırabileceğimiz daha geniş bir iletişim yönteminin benimsenmesiyle hızla iyileştirildi . Bu, alfabe harflerini eğimlerle belirtmekten oluşur; kelimeler, cümleler ve hatta uzun iletişimler bu şekilde elde edilir. Bir yönteme göre, masa her harfi belirtmek için gereken kadar eğim yapar; yani, *a için bir eğim* , b için iki eğim vb.; bu arada, partiden biri eğim sayısına göre her harfi yazar. Ruh bitirdiğinde, gerçeği belirtmek için önceden kararlaştırılmış bir işaret yapar.

Bu işlem biçimi, kolayca anlaşılacağı üzere, son derece sıkıcıdır ve herhangi bir uzunluktaki iletişimi elde etmek için muazzam miktarda zaman gerektirir; ancak uygulama kısa sürede yukarıdakilerden daha hızlı çeşitli kısaltılmış yöntemleri ortaya çıkardı.

Genellikle kullanılan şey, alfabenin harflerinin ve rakamların bir kağıt veya karton parçasına yazılmasıdır. Ortam masaya oturtulduğunda, çemberin bir üyesi kelimeler istendiğinde harflerin üzerinde bir kalem veya başka bir işaretçi gezdirir; sayılar istendiğinde şifrelerin üzerinde. Kalem istenen harfe veya şifreye ulaştığında, masa eğilir ve böylece gösterilen harf veya şifre yazılır; kalemi tutan kişi bir sonraki harf için aynı işlemi yapar, vb. Bir harfle ilgili bir hata oluşursa, ruh bunu birkaç eğimle bildirir; ve kalem tekrar alfabe boyunca gezdirilir. Bu şekilde, pratik sayesinde, makul bir hızla ilerlemek mümkündür.

142. Tipolojinin diğer uygulaması, masanın ahşabında herhangi bir hareket meydana gelmeden üretilen vuruşlarla yapılır; ve masanın eğilmesiyle ilgili olarak az önce tanımladığımız her şey, vuruşlarla iletişim elde etmek için de aynı şekilde geçerlidir. Tüm ortamlar her iki tür tipolojiyi elde etmede eşit derecede başarılı değildir, çünkü bazıları yalnızca eğimler elde edebilirken diğerleri yalnızca vuruşlar elde edebilir.

Ancak çoğu medyum, azimle, sonunda, hem daha hızlı hem de daha az şüpheye açık olma gibi iki avantajı olan rap'ler elde etmeyi başarabilir, bu

da gönüllü veya gönülsüz baskıya atfedilebilen tilting'den daha iyidir. Rap'lerin, gerçek olmayan medyumlar tarafından da taklit edilebileceği doğrudur, çünkü en iyi şeyler bile taklit edilebilir, bu da onların gerçekliğine karşı hiçbir şey kanıtlamaz.

Ancak ne kadar gelişmiş olursa olsun, bu ilerleme biçimi asla yazmanın kolaylığına ve hızına ulaşamaz; ve sonuç olarak, eski eğme ve vurma yöntemleri artık daha az sıklıkla kullanılmaktadır. Eski yöntem yine de bir fenomen olarak çok ilginçtir, özellikle yeni başlayanlar için; ve ortamın zihninden bağımsız olma gibi özel bir avantajı vardır. Eski yöntemle de, sıklıkla beklenmedik, o kadar yerinde ve alakalı cevaplar elde edilir ki, kişi bu şekilde sağlanan ve genellikle etkili bir ikna aracı olan kanıtı reddetmek için önyargılı olmalıdır. Ancak ne bu yöntemle, ne de başka herhangi bir yöntemle, ruhlar salt merakın kaprislerine boyun eğdirilemez veya yersiz veya uygunsuz soruları cevaplamaya zorlanamaz.

143. Ruh iletişimlerini medyumun zihninden bağımsız kılmak için çeşitli araçlar tasarlanmıştır. Bunlardan biri, alfabe harflerinin elektrikli telgrafın kadranındaki harfler gibi sıralandığı bir tür kadran plakasıdır; medyumun etkisiyle, iletken bir iplik ve makara yardımıyla hareket ettirilen hareketli bir iğne harfleri gösterir. Ancak, medyumun düşüncesinin bağımsızlığının vuruşlarla da sağlandığını ve bu bağımsızlığın, bu amaçla icat edilmiş tüm mekanik düzeneklerden çok, cevapların beklenmedikliği ve yerindeliğiyle daha kesin bir şekilde kanıtlandığını düşünmeden edemiyoruz. Dahası, her zaman tel ve makine arayan şüpheciler, tüm aksesuarlardan yoksun çıplak bir masadan çok, herhangi bir özel mekanik düzenlemeyle bağlantılı olarak aldatmacadan şüphelenmeye daha meyillidir.

Sahtekarlıklar bölümünde göreceğimiz gibi, daha basit ama suistimale açık bir düzenek , Madame Émile de Girardin tarafından tasarlanmış ve çok sayıda ve ilginç iletişim elde ettiği düzenektir; zira bu hanım, yetenekli ve zeki olmasına rağmen, ruhlara ve onların tezahürlerine inanma zaafına

sahipti. Bahsedilen alet, bir tekerlek gibi bir aks üzerinde serbestçe dönen, çapı on sekiz inç olan hareketli bir üst kısmı olan küçük bir masadan oluşur. Kenarına, bir kadran plakasında olduğu gibi, alfabenin harfleri, rakamlar ve " *evet*" ve " *hayır* " kelimeleri çizilmiştir. Ortada sabit bir iğne vardır. Medyum parmaklarını bu masanın üzerine koyar, istenen harf iğnenin altına getirildiğinde döner ve durur. Böylece belirtilen harfler birbiri ardına yazılarak, kelimeler ve ifadeler genellikle büyük bir hızla elde edilir.

Küçük sehpanın üst kısmının parmakların altında dönmediği, parmakların yerinde kalıp sehpanın hareketini takip ettiği belirtilmelidir.

Güçlü bir medyum muhtemelen bağımsız bir hareket elde edebilir; bu durumda deney daha kesin sonuçlu olur, çünkü hile olasılığına daha az açıktır.

145. Burada, eğimler veya vuruşlarla iletişim kuran tüm ruhları "vuruş yapan ruhlar" ile karıştıran yaygın hatayı düzeltelim. Tipoloji, diğerleri gibi bir iletişim aracıdır; ve yazmak veya konuşmaktan daha fazla yüce ruhlara layık değildir. İyi veya kötü tüm ruhlar, bu yöntemi diğer herhangi bir yöntem kadar kullanabilir.

Üstün ruhları karakterize eden şey, düşüncelerinin yüceltilmesidir, bunu iletmek için kullanabilecekleri araç değil; şüphesiz daha rahat ve hızlı yöntemleri tercih ederler, ancak bunların yokluğunda, şimdiye kadar alınan en görkemli iletişimlerin bazılarının bu şekilde yapılmış olması gerçeğiyle gösterildiği gibi, masayı isteyerek kullanırlar. Eğer genellikle masayı kullanmıyorsak, bunun nedeni onu hor görmemiz değil, sadece bir olgu olarak bize verebileceği her şeyi vermiş olmasıdır, bu yüzden inançlarımıza hiçbir şey katamaz, aldığımız iletişimlerin uzunluğu bizi daha hızlı yöntemlere başvurmaya zorlamıştır.

profesyonel rapçiler olarak adlandırılabilecek ve bazılarını eğlendirip bazılarını sıkmaktan zevk alan rapçiler için saklanmalıdır .

Bazen akıllıca şeyler söylerler, ama asla gerçekten derin bir şey söylemezler. Yüksek ruhlar tarafından ruh dünyasının şarlatanları ve sahtekârları olarak sınıflandırılan cahil sahtekârlara bilimsel veya felsefi sorular sormak zaman kaybı olurdu. Yine de, genellikle üstün ruhlar tarafından fiziksel tezahürlerin üretimi için araç olarak kullanılırlar.

BÖLÜM 12

Pnömatografi veya Doğrudan Yazma – Pnömatofoni veya Doğrudan Ruh Sesleri

Doğrudan Yazma.

146. *Pnömatografi, bir ruhun hiçbir aracı olmadan doğrudan doğruya ürettiği yazıdır;* bir ruhun düşüncesinin, medyumun eliyle yazılması yoluyla iletildiği *psikografiden* farklıdır .

Doğrudan yazma olgusu ne kadar harika olsa da, yine de tamamen kanıtlanmış ve tartışılmaz bir gerçektir. Spiritizmin teorik öğretileri, genel olarak spiritüel fenomenlerin oluşumunu açıklamamızı sağlamak için gerekliyse, bu öğretilere aşina olmayanlara "doğaüstü" görünebilecek, ancak onların yardımıyla kolayca açıklanabilen bu özel olgu açısından daha da gereklidir.

Bu olgu ilk gözlemlendiğinde, bu konudaki baskın duygu şüpheydi; ilk başta görünmez olan, sonradan görünür hale gelen belirli mürekkeplerin yardımıyla hile yapma fikri herkesin aklındaydı. Böyle bir aldatmacanın hiç uygulanmadığını iddia edemeyiz; aksine, bazı insanların paralı askerlik güdüleriyle, bazılarının da kibir ve güçlü medyumlar olma ününü kazanmak için, çok sayıda durumda çeşitli türlerde aldatmacalar kullandıklarına ikna olduk. (*Dolandırıcılıklar bölümüne bakın*)

Ancak bir fenomen taklit edilebildiği için, fenomenin kendisinin gerçekleşmediği sonucuna varmak saçma olurdu. Yaratıcılık, uyurgezerin berraklığını taklit etmeyi başaramadı mı ve aldatmacayı gerçekmiş gibi

gösterecek kadar akıllıca mı? Ve bu şarlatanlık gösterisi fuarlarda bir yere vardığı için, gerçek uyurgezerlerin olmadığı sonucuna mı varmalıyız? Bazı satıcılar sahte şarap sattığı için, saf şarap bulunmadığını mı iddia etmeliyiz? Doğrudan yazımda da aynı şey geçerlidir; gerçeğin gerçekliğinden emin olmak için alınan önlemler basit ve kolaydır; ve bu önlemler sayesinde, bu fenomenin gerçekliği artık şüphe konusu değildir.

147. Artık herhangi bir insan aracılığı olmadan yazı yazma imkânının bir ruhun niteliklerinden biri olduğu kanıtlanmıştır ve ruhlar her zaman var olmuş ve her zaman şu anda bildiğimiz çeşitli olayları üretmişlerdir, bundan, hem eski zamanlarda hem de günümüzde doğrudan yazı üretmiş olmaları gerektiği sonucu çıkar; ve böylece Belşatsar'ın sarayının duvarında görülen dört sözcüğün görünümünü açıklayabiliyoruz.

Okült harikalar bakımından o kadar bereketli olan ve kazık küllerinde boğmaya çalıştığı Orta Çağ da doğrudan yazı fenomenine tanıklık etmiş olmalı; ve muhtemelen ruhların maddede gerçekleştirebileceği değişiklikler hakkındaki bilgiden, simyacılar metallerin dönüştürülmesine olan inançlarını türetmişlerdir. (Bölüm VIII) Fakat geçmişte ruh eylemi hakkında ne kadar kısmi bilgi edinilmiş olursa olsun, ancak bu son günlerde ve ele aldığımız olguların düzeninin genelleştirilmesinden bu yana, doğrudan ruh yazısı ciddi bir ilgi görmüştür. Konu ilk olarak Avrupa'da Baron Guldenstubbe tarafından, kendisi tarafından elde edilen çok sayıda doğrudan ruh yazısının *faksimilesini içeren bu konu hakkındaki çok ilginç çalışmasında* ortaya atılmıştır. Ancak söz konusu fenomen,

Amerika'da bir süre önce; ve o zamandan beri çeşitli başka mecralar aracılığıyla gerçekleşmiştir.

148. Doğrudan yazı, diğer kendiliğinden olmayan tezahürlerin çoğu gibi, sıklıkla meditasyon, dua ve çağrışım yoluyla elde edilir ve sıklıkla kiliselerde, mezarlarda ve çağrıştırılan kişilerin heykellerinin veya

imgelerinin dibinde üretilir; ancak gözlemlerin ve yerlerin, medyum ve çevresindekiler açısından daha derin bir duygu ve daha yoğun bir düşünce yoğunlaşması yaratmaktan başka bir etkisinin olmadığı açıktır, çünkü deneyim, bunun başka koşullar altında, başka yerlerde ve hatta fenomenin üretimi için gereken özel psişik yetenekle gerekli ahlaki koşulları birleştirenler tarafından arandığında sıradan bir masada da eşit derecede iyi elde edilebileceğini göstermiştir.

İlk başta, doğrudan ruh yazısı elde etmek için, ruhun yazacağı kağıda bir kalem koymanın gerekli olduğu varsayıldı; ve ruhların hareket edebildiği, yer değiştirebildiği ve nesneleri tutabildiği bilindiğinden, yazıyı üretmek için kalemi kullandıkları sonucuna varıldı. Ancak bir kalemin varlığının gereksiz olduğu kısa sürede anlaşıldı; boş bir kağıt parçasının – ister katlanmış olsun ister olmasın – yüzeyinde birkaç dakika veya an içinde icra edilen bir yazı içerdiği sıklıkla bulunmuştur. Kalemin soyutlanmasıyla, ortaya çıkan tezahürün karakteri kökten değişir ve tamamen yeni bir fenomen düzeniyle tanışırız; çünkü bu şekilde üretilen kelimeler bir tür özle yazılır ve bu öz, eğer bizim tarafımızdan ruh için sağlanmamışsa, zorunlu olarak onun kendi ürünü, kendisinin oluşturduğu veya getirdiği bir şey olmalıdır. Öyleyse, bu öz nedir ve bunu nereden almıştır?

İşte şimdi çözümünü göstermemiz gereken sorun budur.

Okuyucu sekizinci bölümümüzde (127 ve 128) verilen açıklamalara bakarsa, bu fenomenin tam olarak açıklandığını görecektir. Orada ortaya konan prensiplerin yardımıyla, bir ruhun doğrudan yazı üretirken ne bizim maddelerimizi ne de araçlarımızı kullanmadığını, bunun yerine kendisi için ihtiyaç duyduğu maddeyi ve araçları ürettiğini; malzemelerini ilkel evrensel elementten aldığını ve kendi isteğiyle bunların istenen etkiyi üretmek için gerekli değişikliklere uğramasını sağladığını görüyoruz. Bu nedenle, çeşitli renklerde boya kalemleri, baskı mürekkebi veya sıradan mürekkep veya hatta baskı taklidine rahatlık verecek kadar dokusu sağlam tipografik

karakterler üretebilir; tüm bu işlemlerin örneklerini gördük. Arkadaşımızın kızı, henüz on üç yaşında bir çocuk, sıklıkla pastel boyaya benzeyen bir maddeyle üretilmiş, doğrudan yazının tüm sayfalarını elde etmiştir.

149. Enfiye kutusu fenomeninin (116) incelenmesiyle vardığımız sonuç budur; buna çok zaman ve sabır harcadık, çünkü bunun ruhsal yaşamın temel yasalarından birini belirleme fırsatı sunduğunu gördük, bu bilgi aynı zamanda görünür dünyanın birden fazla gizemini de aydınlatabilirdi. Bu şekilde, sadece etkileri aramakla yetinmeyip *, nedenlerini* aramadığımız sürece, en basit gerçeklerin dikkatli bir incelemesinden ışık elde edilebilir. Modern tezahürlerin gerçekliğine olan inancımız her geçen gün daha da güçleniyorsa, bunun nedeni *inandığımızı anlıyor olmamızdır ; ve başkalarını kendi gerçekliklerine ikna etmek istiyorsak, konuyu onlara da anlayabilecekleri* şekilde sunmalıyız .

Doğrudan yazının değerine gelince, onun başlıca faydasının şimdiye kadar duyularımızla algılanabilen olguların üretiminde gizli bir gücün müdahalesinin ek kanıtı olarak sağlanmış olması olduğunu kabul etmeliyiz; bu güç, bu yazı türünde kendini göstermenin yeni bir yöntemini bulmuştur. Doğrudan yazı, çeşitli antik ve modern dillerde, hiyerogliflerde vb. elde edilmiştir; ancak bu şekilde verilen mesajlar genellikle kısa olmuştur, bu iletişim yöntemi henüz psikografinin veya medyum eliyle yazmanın sürekliliğini ve hızını kazanmamıştır.

150. Ruhlar sadece gürültü ve vurma sesleri değil, aynı zamanda her türden çığlıklar ve odalarda ve açık havada insan sesini taklit eden vokal sesler üretirler; biz bunlara *pneumatophony* veya ruh sesleri adını veririz. Ruhların doğası hakkındaki deneyimimiz, bazılarının, daha aşağı bir düzende, konuştuklarına inanarak kendilerini kandırdıklarını düşünmemize yol açmıştır, tıpkı etten kemikten olduklarında olduğu gibi.

Sebebini bilmediğimiz tüm sesleri veya sadece kulakların karıncalanmasını, kulaklarımız karıncalandığında birisinin bizim hakkımızda konuştuğu gibi aptalca bir hayali paylaşmadığımız gibi, okült sesler olarak almamaya dikkat etmeliyiz. Tamamen fizyolojik bir sebebi olan ve anlamsız olan o karıncalanma hisleri, pnömatofonik sesler ise *düşünceleri ifade eder* ve böylece kendilerinin akıllı bir sebepten kaynaklandığını ve tesadüf olmadığını kanıtlarlar. *Ruh müdahalesinin yalnızca akıllı tezahürlerle kanıtlandığını bir kural olarak koyabiliriz* , diğer tüm durumlarda, böyle algılanan şeylerin gerçekten tesadüfi sebeplerden kaynaklanması için yüz şans vardır.

151. Uyurken, kelimeleri, isimleri, bazen de tüm ifadeleri, '15'i irkilerek uyandıracak kadar güçlü ve belirgin bir şekilde telaffuz ettiğimiz sıklıkla olur. Bazı durumlarda, bu bir ruhsal tezahür olabilir, ancak genellikle halüsinasyon hakkındaki açıklamalarımızda ele aldığımız nedene atfedilebilir (Bölüm VI. III, vd .) Bu şekilde duyulan şeyin genellikle tutarlılığı yoktur, bu nedenle uyanıkken duyduğumuz ruhsal ifadelerden çok farklıdır; çünkü bu gibi durumlarda, genellikle konuşmacıyla düşünce alışverişinde bulunabilir ve onunla düzenli bir sohbete girebiliriz.

Ruh seslerinin algılanmasının iki çok belirgin yolu vardır; bunlar bazen bir tür *içsel* duyma yoluyla duyulur, bu durumda duyulan kelimeler açık ve seçik olsa da fiziksel bir yapıya sahip değildir; diğer zamanlarda ise bu sesler kendimizden *bağımsız bir şey olarak algılanır* ve yanımızdaki bir kişi tarafından söyleniyormuş gibi belirgin bir şekilde ifade edilmiş gibi görünür.

Nasıl üretilirse üretilsin, pnömatofoni fenomeni hemen hemen her zaman kendiliğinden gerçekleşir ve nadiren çağrışım yoluyla elde edilebilir.

BÖLÜM 13

Psikografi

Dolaylı Psikografi – Planşet vb. – Doğrudan veya Manuel Psikografi.

152. Spiritist hareketin gelişimi alışılmadık derecede hızlı olmuştur; çünkü ilkel tezahürlerinden sadece birkaç yıl uzakta olmamıza rağmen, sıklıkla küçümseyici bir şekilde "masa çevirme" olarak anılırlar, ruhlarla insanların birbirleriyle konuştukları kadar kolay ve hızlı bir şekilde ve aynı araçlarla, *yani* konuşma ve yazma yoluyla konuşabiliyoruz. Yazının, okült gücün eyleminin kalıcı bir kanıtını sağlama gibi özel bir avantajı vardır, bunu tıpkı etten kemikten gelen mektupları sakladığımız gibi saklayabiliriz. Daha önce belirtildiği gibi, kullanılan ilk yöntem, üzerlerine bir kalem iliştirilmiş küçük sepetler ve planşetlerin kullanılmasıydı; bu yazışma yöntemini şimdi kısaca açıklayacağız.

153. Özel bir yeteneğe sahip kişilerin bir masanın veya başka bir nesnenin dönme hareketini üretebileceğini söylemiştik. Bir masa yerine, bu çalışmanın başında sözü edilen küçük sepeti veya planşeti, üzerine sıkıca sabitlenmiş bir kalemle kullandığımızı varsayalım, böylece sepet veya planşet hareket ettirilirse kalem altına yerleştirilen bir kağıt parçasına yazacaktır; kalem karalamalar ve anlamsız işaretler çizecek, yazma girişimlerinde bulunacak veya okunaklı ve anlaşılır kelimeler yazacaktır. Çağrılan ruh iletişim kurmaya istekliyse, artık vuruşlarla değil, yazılı iletişimlerle cevap verecektir.

154. Çok sayıda sayfadan oluşan iletişimlerin, sanki elle yazılmış gibi hızlı bir şekilde elde edilebilmesini sağlayan başka birçok düzenek de icat edilmiştir.

155. Eylemsel zeka, sıklıkla eşit derecede kesin olan diğer işaretlerle kendini gösterir; örneğin, kalem sayfanın sonuna ulaştığında, yaprağı çevirmek için kendiliğinden bir hareket yaptığında veya aynı sayfa veya birkaç sayfa boyunca önceki bir kelime veya pasajın üzerine geri hareket ettirildiğinde, ardından altını çizer veya siler. Bazen kalem, özellikle bir mesajın hitap edildiği Şirket'ten birini işaret eder; bazen baş veya el hareketlerimiz kadar ifade edici işaretlerle "evet" veya "hayır" der; bazen öfke veya sabırsızlığı ifade ederken, masaya tekrar tekrar ve genellikle ucunu kıracak kadar şiddetli bir şekilde vurur.

156. Bu aletleri kullanırken hemen hemen her zaman iki kişinin aynı anda bulunması gerekir; ancak ikinci kişinin psişik yeteneğe sahip olması gerekmez, onun aynı anda bulunması sadece aletin dengesini korumak ve medyumun yorgunluğunu azaltmak için gereklidir.

doğrudan veya *elle elde edilen, medyumun kendi eliyle elde edilen psikografinin* aksine , *dolaylı psikografi* olarak adlandırabiliriz . Son adı geçen işlemde, iletişim ruhu medyum üzerinde doğrudan etki eder; medyum, bu etki altında, sanki yazmak üzereymiş gibi kalemi tutar, oysa eli yazmaya zorlanır ve çoğu zaman ne yazdığını bilmeden.

Ruh yazısının tüm durumlarında, *planşet veya kalemin zeki hale gelmesi söz konusu değildir* ; çünkü bunlar yalnızca *bir zekanın araçlarıdır* . Kullanılan araç ne olursa olsun, yalnızca bir *kalem tutucudur* ; el ile kalem arasında bir aracıdır. Aracıyı bastırın, kalemi medyumun eline koyun ve aynı sonucu elde edeceksiniz, ancak çok daha basit bir şekilde elde edilecek, çünkü medyum artık normal durumunda olduğu gibi yazacaktır; böylece, bir planşet veya başka bir araçla yazan herkes doğrudan yazı elde

edebilir. Tüm iletişim araçları arasında, bazen *istemsiz yazı olarak da adlandırılan elle yazma* , en basit, en kolay ve en rahat olanıdır, çünkü hiçbir hazırlık gerektirmez ve normal yazı kadar mevcuttur. Medyumları ele aldığımızda bu konuya geri döneceğiz.

158. Ruhsal tezahürler ilk kez bilindiğinde ve bu konuda fikirler belirsiz ve karışıkken, *Communications of a Basket , of a Planchette , of a Table , vb . başlıkları altında birkaç eser yayınlandı. Şimdi bu başlıkların ne kadar hatalı olduğunu ve bu iletişimlerin ne kadar önemsiz olduğunu anlıyoruz; çünkü masalar, planşetler vb. yapay bir yaşamla anlık olarak canlandırılmış olsalar da zekası olmayan* araçlardan başka bir şey değildir ; kendi başlarına hiçbir şey iletemeyen araçlardır. Yazarlar etkiyi neden, aracı etken olarak yanlış anladılar; bir yazar, kitabının başlık sayfasında çelik bir kalemle veya kaz tüyüyle yazıldığını da belirtebilirdi . Dahası, bu araçlar kullanılabilen tek araçlar değildir; sepet veya planşetten ziyade bir huni kullanan ve kalemini bu huniye yerleştiren bir medyumu tanıyoruz. O halde iletişimler bir huni aracılığıyla yapılabilir; bunları bir tencere veya salata süzgecinden de alabiliriz. Eğer tezahürler vurma yoluyla geliyorsa ve bu vurma bir sandalye veya bir bastonla yapılıyorsa, artık söz konusu olan konuşan masalar değil, konuşan sandalyeler ve konuşan bastonlardır. Gerçekten bilmek istediğimiz şey, kullanılan aracın doğası değil, iletişimi elde etme biçimidir.

Eğer bir iletişim yazıyla gelirse, yani tek istediğimiz bir kalem olursa, buna *psikografi deriz* ; eğer rap yoluyla gelirse, buna *psikografi deriz* . Spiritizm, bir bilimin kesinliğine ulaşmaya mahkûm olduğundan, ilgilendiği çeşitli fenomen düzenleri için özel terimler gerektirir.

BÖLÜM 14

Ortamlar

Fiziksel Medyumlar – Hassas veya Etkilenebilir Medyumlar – Duruişiti Medyumlar – Trans Medyumlar – Durugörü Medyumlar – Uyurgezer Medyumlar – Şifa Medyumları – Otomatik Yazma.

159. Ruhlardan herhangi bir derecede etkilenen herkes, tam da bu gerçekle, bir medyumdur. Bu yetenek insana özgüdür ve bu nedenle ayrıcalıklı bir ayrıcalık değildir; aslında, medyumluğun bazı temellerinin bulunmadığı çok az insan vardır. Bu nedenle herkesin veya hemen hemen herkesin bir medyum olduğunu varsayabiliriz. Bununla birlikte, bu nitelik yalnızca psişik yeteneğin açıkça tanımlandığı, belirgin sonuçlar ürettiği kişiler için pratik olarak uygulanabilir ve bu, organizasyonun daha fazla veya daha az duyarlılık derecesine bağlıdır. Bu yetenek, her durumda aynı şekilde kendini göstermez: her medyum genellikle belirli bir fenomen düzeni için özel bir yeteneğe sahiptir, böylece fenomenler kadar çok çeşitli medyum vardır. Başlıca medyum çeşitleri şunlardır: *Fiziksel medyumlar* ; *Hassas* veya *Etkilenebilir medyumlar* ; *Duruişiti medyumları* ; *Trans medyumları* ; *Durugörü medyumları* ; *Uyurgezerler* ; *Şifa medyumları* ; *Otomatik Yazma* ; *Yazma medyumları* veya *Psikograflar* .

1. Fiziksel Ortamlar

160. *Fiziksel ortamlar,* hareketsiz cisimlerin hareketi, gürültüler vb. gibi fiziksel olayları üretmek için daha uygundur. Bunlar iki kategoriye ayrılabilir: *Gönüllü ortamlar* ve *Doğal* veya *İstemsiz ortamlar* .

Gönüllü medyumlar, güçlerini bilinçli bir şekilde kullanan ve iradelerinin bir eylemiyle ruhsal fenomenler elde edenlerdir. Bu yetenek, daha önce de söylediğimiz gibi, insan türünde doğal olmasına rağmen, tüm insanlarda aynı derecede mevcut olmaktan uzaktır; ancak, psişik yeteneğin kesinlikle sıfır olduğu birkaç kişi olmasına rağmen, ağır cisimlerin havaya kaldırılması, nesnelerin taşınması ve her şeyden önce hayaletler gibi en şaşırtıcı etkileri elde edebilenler daha da nadirdir. Üretilen en basit etkiler, nesnelerin dönmesi ve çarpma ve eğimlerin üretilmesidir. Bu temel karakterdeki fenomenlere fazla önem vermeden, onları tamamen göz ardı edemeyiz, çünkü ilginç sorular ortaya koyarlar ve yeni başlayanları ikna etmede her zaman faydalıdırlar. Ancak, fiziksel etkiler üretme gücünün, istemsiz yazma veya ilham verici konuşma gibi daha gelişmiş iletişim araçlarıyla bağlantılı olarak nadiren mevcut olduğunu belirtmeliyiz. Fiziksel medyumluk, bir medyum daha yüksek psişik aktivite modlarını geliştirdikçe genellikle orantılı olarak azalır.

161. *Doğal* veya *istemsiz medyumlar,* farkında olmadan etkilenenlerdir. Güçlerinin farkında değildirler ve etraflarında meydana gelen anormal olaylar onlara hiç de sıra dışı görünmez. Onların tuhaf yetenekleri, ikinci görüşe sahip olan ve böyle bir durumdan şüphelenmeyen insanlarda olduğu gibi, onlara kendilerinin bir parçası gibi görünür. Bu tür medyumlar gözlemlenmeye fazlasıyla değerdir; ve onlar hakkında bilgi edinebileceğimiz tüm gerçekleri toplamayı ve incelemeyi ihmal etmemeliyiz. Her yaştan, genellikle bu yeteneğe yüksek derecede sahip olan küçük çocuklardır. Yetenek, kendi başına, vücudun hastalıklı bir durumunun göstergesi değildir, çünkü en sağlıklı sağlıkla bağdaşmaz değildir. Bu şekilde oluşturulmuş bir kişi hasta olabilir, ancak bu durumda, kötü sağlığı başka bir nedenden kaynaklanmaktadır ve bu nedenle tıbbi tedavi, medyumluğunun ortaya çıkmasını önlemek için güçsüzdür. Bu yetenek şüphesiz bazı fiziksel zayıflık biçimleriyle birlikte var olabilir, ancak asla onun tarafından üretilmez. Sağlık açısından bu yetenekten korkmak için

hiçbir neden yoktur, çünkü medyumluk, medyum gücünü sürekli kullandığında ve böylece hayati sıvısını aşırı miktarda salgıladığında bedensel bir zayıflığa neden olur ve bu da her zaman bedensel sağlığına zararlıdır.

162. Akıl, zayıf ve narin insanlara, ele aldığımız fenomenin üretiminde bir aldatma olup olmadığını saptamak için, sıklıkla uygulanan hem ahlaki hem de fiziksel işkence fikrine isyan eder. Bu tür insanların sıklıkla maruz bırakıldığı ve kötü niyetli veya düşmanca duygularla girilen deneyler, hassas insanlara her zaman zarar verir; ve bazı durumlarda haklı olarak hayatla dalga geçmek olarak adlandırılabilecek testler yoluyla sisteme ciddi zararlar verilir.

Tarafsız gözlemciler, bu tür durumlarda bazen başvurulan çarelere gerek olmadığını bilirler; bu hasta sınıfının sergilediği anormal olaylar fiziksel doğadan ziyade ahlaki doğayla bağlantılıdır ve bu nedenle bunlar yalnızca fiziksel bilimle açıklanamaz.

Bu olguların ahlaki doğayla yakından ilişkili olması nedeniyle, bu tür hastaların hayal gücünü aşırı heyecanlandırabilecek her şeyden titizlikle kaçınılmalıdır. Korkudan kaynaklanabilecek kötü etkileri biliyoruz; ve insanlar, çocuk odası terörlerinin neden olduğu tüm aptallık ve epilepsi vakalarını bilselerdi, bu duyguya başvurmanın ihtiyatsızlığından daha az sıklıkta suçlu olurlardı. Öyleyse, zayıf zihinleri şeytan tarafından ele geçirildiğine ikna etmenin etkisi ne olmalıdır?

Bu tür fikirleri onaylayanlar, ne kadar ağır bir sorumluluk üstlendiklerini bilmiyorlar, çünkü bunu yaparak bir başka yaratığın ölümüne neden olabilirler. Ve bu tür fikirlerin tehlikesi tek bir bireyle sınırlı değildir, aynı evin tüm sakinleri tarafından paylaşılır ve onlar da meskenlerinin bir şeytan ini olduğu fikriyle hastalanabilirler. Bu korkunç inanç, cehalet ve batıl inanç zamanlarında sayısız vahşet eyleminin işlenmesine yol açtı. Ancak o

karanlık ve kasvetli günlerde bile, engizisyoncular, şeytan tarafından ele geçirildiği söylenen kişilerin bedenlerini yakarak şeytanı yakamayacaklarını; ve şeytandan kurtulmak için şeytanın kendisinin öldürülmesi gerektiğini bilmeliydiler. Spiritist doktrin, tüm bu olayların gerçek nedeni konusunda bizi aydınlatarak, şeytana olan inanca ölümcül darbeyi indirir. *O halde , bu inancı onaylamaktan öte , ahlak ve insanlık adına* , bu inanç *nerede olursa olsun onunla mücadele etmek ve onu yok etmek bizim için* kaçınılmaz bir görevdir .

İstemsiz medyumluk bir bireyde kendiliğinden geliştiğinde , doğal seyrini izlemesine izin verilmelidir. Doğa insandan daha bilgedir ve İlahi Takdir, amaçlarını önceden tahmin ederek, en mütevazımızı bile en büyük tasarımların gerçekleştirilmesi için bir araç olarak kullanabilir. Ancak, bu olgunun bazen söz konusu karakterdeki bir medyumla temas halinde olan herkes için onu rahatsız edici ve yorucu hale getiren boyutlara ulaştığı kabul edilmelidir; ve tüm bu gibi durumlarda, daha önce belirttiğimiz gibi (Bölüm V. *Kendiliğinden fiziksel tezahürler hakkında*), rahatsız edici ruhla iletişime geçmeye çalışmalıyız, böylece ne istediğini öğrenmeliyiz.

Huzursuz edici tezahürlerle varlıklarını belli eden görünmez varlıklar genellikle aşağı düzeydeki ruhlardır ve ahlaki üstünlük tarafından kontrol edilebilirler; ve eğer bu rahatsız edici ziyaretçileri etkilemek istiyorsak, bu üstünlüğü hem aramalı hem de elde etmeliyiz.

Bunu yapmak için, fenomenlerin meydana geldiği sıvının ait olduğu bireyin medyumluğunu değiştirerek başlamalıyız, böylece onun durumunu *doğal* (veya istemsiz) bir *medyumdan istemli* bir medyum haline getirmeliyiz . Böylece, doğal uyurgezerliğin durdurulduğu zamankine benzer bir sonuç elde edilir, bu genellikle manyetik uyurgezerliğin süper indüklenmesiyle yapılır; bu durumda, ruhu özgürleştiren yeteneğin eylemi durdurulmaz, sadece başka bir yöne çevrilir. Psişik yetenek için de aynı şey geçerlidir. Fenomenlerin üretimini engellemeye çalışmak yerine (ki bu nadiren

yapılabilir ve tehlikesizce denenemez), medyum aynı fenomenleri gönüllü olarak üretmeye zorlanmalı, böylece ruhun iradesini kullanarak çalışmasını sağlamalıdır. Bu şekilde, ruh üzerinde bir hakimiyet kazanır ve onu daha önce olduğu zorba yerine uysal bir hizmetçiye dönüştürmeyi sıklıkla başarır. Bu tür durumlarda, bir çocuğun çoğu zaman bir yetişkinden daha az veya daha fazla otoriteye sahip olmaması dikkate değerdir; bu gerçek, doktrinimizin temel noktası olan, bir çocuğun yalnızca bedeni bakımından bir çocuk olduğu, ruhunun, şimdiki enkarnasyonundan önce edindiği gelişme düzeyine sahip olduğu ve kendisininkinden daha düşük gelişim gösteren ruhlar üzerinde orantılı bir üstünlüğe sahip olduğu gerçeğine yeni bir kanıt *sunar* .

Etkili ve deneyimli bir üçüncü tarafın tavsiyeleri aracılığıyla takıntılı bir ruhun ahlakçılığı, medyum kendi adına hareket edebilecek durumda olmadığında sıklıkla etkilidir. Bu noktaya birazdan geri döneceğiz.

163. İlk bakışta, büyük miktarda doğal elektrikle donatılmış olan insanların bu medyumlar kategorisine yerleştirilebileceği düşünülebilir. Bu tür insanlar gerçek *insan torpidolarıdır* ve sadece temaslarıyla manyetik çekim ve itmenin tüm etkilerini üretirler, ancak onları *medyum olarak kabul etmekte yanılmış oluruz* , çünkü medyumluk bir ruhun doğrudan müdahalesini varsayar, oysa bahsettiğimiz durumlarda kesin deneyler, söz konusu fenomenin tek nedeninin elektrik olduğunu kanıtlamıştır. Neredeyse bir hastalık olarak adlandırabileceğimiz bu ilginç yetenek, bazen medyumlukla ilişkilendirilir, tıpkı

Bergzabern'in ruh-rapçısı , daha önce değinilmişti; ancak genellikle medyumluktan tamamen bağımsızdır. Daha önce belirttiğimiz gibi, belirli bir olguda ruh-müdahalesinin *tek kanıtı onun zeki karakteridir ; bu karakter eksik olduğunda, olgunun tamamen fiziksel bir nedenden kaynaklandığını güvenle varsayabiliriz. Elektrik insanlarının fiziksel medyum* olma konusunda özel bir yeteneğe sahip olup olmadıkları sorusu ; sahip

olduklarını düşünüyoruz, ancak bu yalnızca deneyimle kararlaştırılabilecek bir noktadır.

2. Hassas veya Etkilenebilir Medyumlar.

164. Bu tanımı, ruhların varlığını belirsiz bir izlenimle, tüm bedenlerinde dolaşan ve nedenini açıklayamadıkları bir tür titreme hissi ile tanıyabilen insanlara veriyoruz. Bu medyumluk çeşidinin çok belirgin bir özelliği yoktur. Tüm medyumlar zorunlu olarak etkilenebilir olduğundan, bu nitelik özel olmaktan çok genel olarak kabul edilebilir; ancak diğer tüm medyumluk biçimlerinin vazgeçilmez bir koşuludur. Tamamen fiziksel ve sinirsel etkilenebilirlikten farklıdır, ki onunla karıştırılmamalıdır; çünkü sinirleri hiçbir şekilde hassas olmayan ve yine de ruhların varlığından etkilenen insanlar vardır, sinirleri *çok* tahriş edici olan diğerleri ise onların varlığını algılamaz.

Ruhların varlığını algılama yeteneği alışkanlıkla gelişir ve o kadar incelikli hale gelebilir ki, bu yeteneğe sahip olan kişi, izlenim yoluyla, sadece yanındaki ruhun iyi veya kötü doğasını değil, hatta bireyselliğini bile tanıyabilir; tıpkı tanımlanamaz bir algılama yeteneğine sahip kör bir adamın, şu veya bu kişinin yaklaştığını tanıması gibi, ele aldığımız türden bir medyum da belirli ruhların varlığını tanır. İyi bir ruh her zaman hoş bir izlenim yaratır; kötü bir ruh ise tam tersine, acı verici ve hoş olmayan bir izlenim yaratır ve bir endişe hissi uyandırır; tabiri caizse, beraberinde bir kirlilik kokusu getirir.

3. Duyusal Medyumlar.

165. Bu medyumlar ruhların sesini duyarlar: bazen, pnömatofoniden bahsederken gözlemlediğimiz gibi, içsel bilince konuşan bir iç sestir; bazen de etten kemikten bir kişinin sesi gibi açık ve belirgin bir dış sestir. Clairaudient medyumlar böylece ruhlarla sohbete girebilirler.

Belirli ruhlarla iletişim kurma alışkanlığına sahip olduklarında, onları seslerinin karakterinden hemen tanırlar. Bu yeteneğe sahip olmayan insanlar, bir taşıyıcı medyum aracılığıyla ruhlarla iletişim kurabilirler, bu da bir tercüman rolünü oynar.

Obsesyon bölümümüzde işaret edeceğimiz araçlarla takıntılı ruhtan kurtulmak gerekir .

4. Trans Medyumlar.

166. Sadece ruhlar tarafından kendilerine söylenenleri ileten duru işitsel medyumlar, *trans medyumları olarak adlandırılan* , çoğu zaman hiçbir şey duymayan, ruhun sadece konuşma organları üzerinde, tıpkı yazan medyumların elleri üzerinde yaptığı gibi hareket ettiği kişiler değildir. Bir ruh, iletişim kurmak istediğinde medyumda bulduğu en esnek organı kullanır; birinden eli, bir diğerinden sesi, bir üçüncüsünden de duymayı ödünç alır. Trans medyum genellikle ne söylediğini bilmeden konuşur ve sıklıkla kendi fikirlerinin, bilgisinin ve zekasının erişemeyeceği kadar yüksek talimatları dile getirir. Tamamen uyanık olsa ve normal olarak bir ruh olsa bile, duru işitsel medyum aracılığıyla bunu yapabilir.

Ancak trans medyumlarının edilgenliği her durumda bu kadar tam değildir; çünkü bazıları, ruh tarafından iletilen sözcükleri telaffuz ettikleri anda ne söylediklerinin sezgisine sahiptir. *Sezgisel medyumları ele aldığımızda bu çeşitliliğe geri döneceğiz* .

5. Medyumlar.

167. Durugörü medyumları ruhları görme yeteneğiyle donatılmış olanlardır. Bu yeteneğe normal hallerinde ve tamamen uyanık olduklarında sahip olan ve gördüklerini tam olarak hatırlayan bazıları vardır. Diğerleri ise sadece uyurgezer haldeyken veya buna yakın bir haldeyken ruhları görürler. Bu

yetenek nadiren kalıcıdır; neredeyse her zaman geçici ve anlık bir krizin etkisidir. İkinci görüşe sahip olan herkesi Durugörü medyumları kategorisine koyabiliriz. Rüyalarda ruhları görme olasılığı şüphesiz bir tür medyumluktan kaynaklanır; ancak, tam anlamıyla, bu bir durugörü medyumu oluşturmaz. Bu medyum çeşitliliğini daha önce açıklamıştık.

Durugörü sahibi medyum, ikinci görüşe sahip olanlar gibi bedensel gözleriyle gördüğünü düşünür, ancak gerçekte gören ruhudur; bu da durugörü sahibi medyumların gözleri kapalıyken de açıkken de aynı şekilde görmelerini ve kör bir adamın ruhları görme yeteneğine sahip bir adam kadar iyi görebilmesini açıklar. Kör adamların ruhları görmesi çok ilginç bir noktadır; bu yeteneğin körler arasında diğerlerinden daha yaygın olup olmadığını belirlemek önemli olacaktır. Yaşamları boyunca kör olan ruhlar, öldükten sonra bize, bedendeyken ruhları aracılığıyla belirli nesneleri algıladıklarını, böylece tam bir karanlığa gömülmediklerini söylediler.

168. Hayaletlerin tesadüfi ve kendiliğinden görülmesi ile *durugörü medyumlarının yetenekleri arasında ayrım yapmalıyız* . Birincisi sık görülür, özellikle de bizim tarafımızdan sevilen veya tanınan ve artık bu dünyadan olmadıklarını söylemek için gelen kişilerin ölüm anında. Bu nitelikte sayısız örnek ve uyku sırasında görülen vizyonlar vardır. Diğer zamanlarda, bedensel olarak daha uzun veya daha kısa bir süre önce ölmüş olan akrabalar veya arkadaşlar, ya bizi tehlikeye karşı uyarmak, bize iyi öğüt vermek veya bizden bir hizmet istemek için bize görünürler. Bir ruhun istediği hizmet genellikle ölümünden önce başaramadığı bir şeyin yapılmasıdır; veya dualarımızın yardımını isteyebilir. Bu hayaletlerin görülmesi her zaman bireysel ve kişisel bir karaktere sahip olan ve bir *yetenek oluşturmayan izole bir gerçektir* .

Bir *yetenek,* yanımıza yaklaşan herhangi bir ruhu, tamamen yabancı olsa bile, görme olasılığından oluşur, kalıcı olmasa bile en azından çok sık. Bu yetenek, kesin bir şekilde konuşursak, *durugörü medyumu oluşturur* .

Durugörü medyumları arasında, sadece çağrılan ruhları gören ve onlar hakkında ayrıntılı açıklamalar yapabilen bazıları vardır; jestlerini, ifadelerini, özelliklerini, kostümlerini ve hatta canlandırılmış gibi göründükleri duyguları bile ayrıntılı olarak anlatırlar. Bu yeteneğin daha genel olduğu, etrafımızdaki tüm ruh nüfusunu algılayan ve ruhların gidip geldiğini ve hayatlarının rutinindeki tüm eylemleri gerçekleştirdiğini gören diğerleri vardır.

Oberon sahnelenirken, mükemmel bir medyum eşliğinde Opera'ya gitmiştik . Koltukların çoğu boştu, ancak medyum bunların, olup biteni yakından takip ediyor gibi görünen ruhlar tarafından işgal edildiğini gördü. Diğer ruhların seyircilere yaklaştığı ve onların konuşmalarını dinliyor gibi göründükleri görüldü. Sahnede, bambaşka bir sahne canlandırılıyordu; oyuncuların arkasında, jestlerini grotesk taklit ederek eğlenen neşeli görünümlü birkaç ruh vardı; daha ciddi görünen diğerleri, oyuncuları etkiliyor ve onlara enerji vermeye çalışıyor gibiydi. Bir ruh, akşam boyunca baş kadın şarkıcılardan birinin yakınında kaldı ve medyuma, biraz şüpheli niyetleri varmış gibi göründü. Ara oyunlardan birinde bu ruhu uyandırdık ve yanımıza geldi ve onun hakkında aceleci yargıda bulunduğumuz için bizi sert bir şekilde azarladı. “Ben sizin hayal ettiğiniz gibi biri değilim,” dedi, “Ben onun ruhani rehberi ve koruyucusuyum; onu yönlendirmekle görevlendirilen benim.” Birkaç dakika süren çok ciddi bir sohbetin ardından, “Elveda! O kendi kutusunda; gidip ona göz kulak olmalıyım.” diyerek yanımızdan ayrıldı. Sonra Weber’in ruhunu çağırdık ve ona eserinin icrası hakkında ne düşündüğünü sorduk. “Performans fena değil,” diye cevapladı, “ama enerjiden yoksun; oyuncular şarkı söylüyor ve hepsi bu; işlerinde ilham yok. Bir dakika bekleyin,” diye ekledi, “Onlara kutsal ateşten biraz vermeye çalışacağım.” Sonra sahnenin üzerinde süzülürken görüldü; ondan bir akıntı sızıyor ve oyuncuları sarıyordu ve performansın geri kalanında oyunculuklarında belirgin bir enerji artışı gözlemlenebiliyordu.

170. İşte ruhların insanlar üzerinde, insanlar farkında olmadan uyguladıkları etkiyi kanıtlayan bir gerçek daha. Bir akşam tiyatrodaydık, bir başka medyum eşliğinde. Bir *ruh izleyiciyle sohbete girdikten sonra* , ruh izleyici bize şöyle dedi: "Birinci kattaki o locanın içinde yalnız olan iki hanımı görüyor musunuz; onları tiyatrodan çıkaracağım!" Bunu söyler söylemez, söz konusu locaya girdiği ve gösteriye çok dikkat eden, ancak aniden birbirlerine bakan, birbirleriyle istişare ediyormuş gibi görünen, localarından ayrılan ve geri dönmeyen iki hanımla konuştuğu görüldü. Ruh daha sonra sözünü tuttuğunu göstermek için komik bir hareketle bizi selamladı; ancak onu daha fazla göremedik ve bu nedenle ne yaptığına dair bir açıklama isteyemedik. Bu şekilde, ruhların aramızda oynadığı role sık sık tanık olduk; Onları erkeklerin ve kadınların bir araya geldiği birçok yerde, balolarda, konserlerde, vaazlarda, cenazelerde, düğünlerde vb. gözlemledik; ve her yerde bazılarının kötü tutkuları körüklediğini, anlaşmazlıkları körüklediğini, anlaşmazlıklar çıkardığını ve kötülük için güçlerinin tadını çıkardığını, bazılarının ise tam tersine, ne yazık ki nadiren dinlenen öğütlerle bu zararlı etkiyle mücadele ettiğini gördük.

171. Ruhu görme yeteneği şüphesiz geliştirilebilir; ancak doğal gelişimini, onu zorlamadan beklemek ve böylece hayal gücümüzün oyuncağı olma tehlikesinden kaçınmak daha akıllıca olanlardan biridir. Yetenek nerede varsa, er ya da geç kendiliğinden kendini gösterir; ve biz, kural olarak, Tanrı'nın bize verdiği güçle yetinmeliyiz, imkansız olabilecek bir şeyi aramamalıyız, çünkü çok fazla arzulayarak sahip olduğumuz şeyi kaybetme riskine gireriz.

Kendiliğinden belirmelerin sıklıkla meydana geldiğini söylediğimizde (107), bunların çok yaygın olduğunu iddia etmek istemedik; durugörü medyumları için, uygun şekilde adlandırıldığında, bunlar nispeten nadirdir ve böyle olduklarını iddia edenlere karşı her zaman tetikte olmalı ve olumlu kanıttan daha azını kabul etmemeliyiz. Bu tür vakaları değerlendirirken,

ahlak ve samimiyet açısından medyumun karakterini dikkate almalıyız; ancak her şeyden önce, gören kişinin vizyonunun gerçekliğini kanıtlayan şey onun verdiği ayrıntılardır. Zihinde kesinlikle hiçbir şüphe bırakmayan vakalar vardır; örneğin, bir medyum bize, hayatı boyunca tanımadığı birinin ruhunun tam bir portresini tarif ederek verdiğinde. Aşağıdaki gerçek kendi adına konuşur.

Ölen kocasının sık sık kendisiyle iletişim kurduğu dul bir kadın, bir gün kendisini, kendisi veya ailesi hakkında hiçbir şey bilmeyen ve hemen haykıran bir medyumla birlikte buldu: "Yakınınızda bir ruh görüyorum." "Ah!" diye cevapladı kadın; "Muhtemelen bu, beni neredeyse hiç terk etmeyen kocamdır." "Hayır," dedi medyum,

"Bu bir kadın. Artık genç değil; tek bir başlık takıyor; alnında beyaz bir bant var."

Bu özellik ve medyumun verdiği diğer tanımlayıcı ayrıntılar sayesinde, hanımefendi şu anda düşünmediği büyükannesini tamamen tanıdı. Eğer medyum psişik yetenekler taklit etmek isteseydi, dul kadının düşüncelerini kolayca tahmin edebilirdi; ancak, düşündüğü kocası yerine, hakkında hiçbir fikri olamayacağı tuhaf bir başlığı olan bir kadın gördü. Bu gerçek, ayrıca, medyumun gördüğü şeyin kendi zihninin bir yansıması *olmadığını kanıtlıyor.*

6. Uyurgezer Medyumlar.

172. Uyurgezerlik psişik bir işlev olarak düşünülebilir veya daha doğrusu uyurgezerlik ve psişik yeteneklerin sıklıkla el ele gittiğini söylemeliyiz. Uyurgezer kendi ruhunun etkisi altında hareket eder; özgürleşme anlarında duyuların sınırlarının ötesinde ifade ettiği şeyleri gören, duyan ve algılayan kendi ruhudur. Fikirleri genellikle normal halinden daha doğrudur ve bilgisi daha geniştir, çünkü ruhu özgürdür; tek kelimeyle, uyurgezerlik veya

uyurgezerlik hali ruh-yaşamının bir tür ön tadıdır. Medyum ise tam tersine, dışsal bir zekânın aracıdır; pasiftir; ve söyledikleri kendisinden gelmez. Başka bir deyişle, uyurgezer kendi düşüncelerini ifade eder ve medyum da bir başkasının düşüncelerini ifade eder. Ancak sıradan bir medyum aracılığıyla iletişim kuran ruh bunu bir uyurgezer aracılığıyla yapabilir; uyurgezerliğin ruh-özgürleşmesi sıklıkla ruh-iletişimini daha da kolaylaştırır. Birçok uyurgezer ruhları mükemmel bir şekilde görür ve onları durugörü medyumları kadar kesin bir şekilde tarif eder; onlarla sohbet eder ve düşüncelerini bize iletir; ve kişisel bilgi çemberlerinin ötesinde söyledikleri şeyler, genellikle ruhlar tarafından onlara telkin edilir. Aşağıdaki, uyurgezerin kendi ruhunun ve başka bir ruhun ortak eyleminin dikkate değer bir örneğidir.

173. Arkadaşlarımızdan birinin uyurgezer bir konusu vardı, yaklaşık on dört yaşında, çok sınırlı zekaya sahip ve çok eksik eğitimli bir çocuk. Fakat uyurgezer haldeyken olağanüstü berraklık ve büyük bir nüfuz gücüne dair kanıtlar verdi. Özellikle hastalık tedavisinde üstündü ve tedavisi mümkün olmadığı düşünülen çok sayıda insanı iyileştirdi. Bir gün, hastalığını tüm doğruluğuyla anlattığı hasta bir adama danışmanlık yaptı. – “Bu yeterli değil,” dedi bir yoldan geçen, “şimdi bize ilacı söylemelisin.” – “Bunu yapamam,” diye cevapladı, “melek doktorum burada değil.” – “‘Melek doktorum’ derken neyi kastediyorsun?” – “Neden, ilaçları reçete eden kişi.” – “O zaman ilaçları gören sen değilsin?” “Hayır; bana ne reçete edeceğimi söyleyenin melek doktorum olduğunu söylemedim mi?”

Böylece, bu uyurgezerin durumunda, hastalığın *görülmesi* , işinin o kısmı için yardıma ihtiyacı olmayan kendi ruhunun eylemiydi; ancak ilaçlar başkası tarafından dikte ediliyordu, böylece bu başkası mevcut olmadığında, uyurgezer onlar hakkında hiçbir şey söyleyemezdi. Kendi başına bırakıldığında, o sadece bir *uyurgezerdi* ; "melek doktoru" dediği kişinin yardımıyla *uyurgezer bir medyum oluyordu* .

174. Uyurgezerlik berraklığı bilinçaltı bir yetenektir ve öznenin yükselmesinden, ilerlemesinden veya hatta ahlaki durumundan tamamen bağımsızdır. Bir uyurgezer çok berrak olabilir ve yine de ruhu biraz gelişmişse; belirli sorunları çözmekten aciz olabilir. Kendi gücüyle konuşan uyurgezer, ruhunun yükselmesine veya aşağılığına göre iyi veya kötü şeyler söyleyebilir, doğru veya yanlış olabilir, iyi veya kötü davranabilir; yetersizliğini giderebilecek başka bir ruh tarafından desteklenebilir veya desteklenmeyebilir; veya tıpkı bir medyumda olduğu gibi yalancı, anlamsız veya hatta kötü bir ruh tarafından etkilenebilir; ancak onun durumunda, tüm durumlarda olduğu gibi, ahlaki nitelikleri ona iyi ruhları çekmede güçlü bir etkiye sahiptir. (Bkz. Ruhlar *Kitabı* , No. 425 ve sonraki bölüm)

7. Şifa Medyumları.

175. Burada bu çeşitli medyumlara sadece onları gözden kaçırmış gibi görünmemek için değiniyoruz; çünkü bu konu burada ona verebileceğimizden daha kapsamlı bir inceleme gerektiriyor. Şimdi sadece bu tür medyumluğun esas olarak bazı insanların sahip olduğu, ellerin konmasıyla, bakışla, sadece bir jestle, ilaç yardımı olmadan şifa verme armağanından oluştuğunu belirteceğiz. Bunun hipnozdan başka bir şey olmadığı şüphesiz söylenecektir. Hayvansal manyetik sıvının bununla çok ilgisi olduğu açıktır; ancak bu olgu dikkatlice incelendiğinde, içinde daha fazlası olduğunu algılarız. Sıradan hipnoz tedavisi, kural ve yönteme göre takip edilen düzenli bir tedavidir; psişik tedavi ise oldukça farklıdır.

Çoğu hipnozcu, şifa medyumlarıdayken sistem ve yargı ile ilerleyebilme yeteneğine sahipse şifacı olur, bu yetenek kendiliğinden gelir ve bazıları hipnozdan hiç haberi olmadan bile bu yeteneğe sahiptir.

Medyumluk olarak adlandırılan gizli bir gücün müdahalesi, bazı durumlarda, özellikle şüphesiz şifa veren medyumlar olarak kabul edilebileceklerin büyük çoğunluğunun duaya başvurduğunu

düşündüğümüzde, açıkça ortaya çıkar; zira dua şüphesiz bir *yakarış* ve bir *çağrıdır* (131).

176. Bu konu hakkında soru sorduğumuz ruhlarla aramızda şu konuşma geçti:

(1) Manyetik güce sahip olan insanların çeşitli ortamlar oluşturduğunu düşünebilir miyiz?

"Bu noktada kesinlikle şüpheniz olmasın."

(2) Bir medyum, ruhlar ile insanlar arasında bir aracıdır; fakat hipnozcu, kendisinde bir güç bulduğunda, bu gücün herhangi bir dış gücün aracısı olduğu görülmez.

“Yanılıyorsun; manyetik güç şüphesiz insanın kendisinde bulunur; ancak yardımına çağırdığı ruhların eylemiyle artar. Örneğin, şifa amacıyla hipnoz yaptığınızda, sizinle ve konunuzla ilgilenen iyi bir ruhun yardımını çağırırsınız; bu ruh irade gücünüzü artırır, sıvınızı yönlendirir ve ona istenen tedaviyi gerçekleştirmek için gereken nitelikleri verir.”

(3) Yine de ruhlara inanmayan çok iyi hipnozcular da var.

"Ruhların yalnızca kendilerine inananlar için mi hareket ettiğini sanıyorsunuz? İyi niyetlerle hipnoz edenler *her zaman* iyi ruhlar tarafından desteklenir. Her insan, iyi niyetlerle canlandığında, şüphelenmeden iyi ruhları yanına çağırır; ve aynı şekilde, bir insan arzuları ve niyetleri kötü olduğunda, pratik olarak kötü ruhları çağırır."

(4) Bir şifa medyumu, ruhların kendisine yardım ettiğine inanırsa, bu inanç onun daha etkili bir şekilde hareket etmesini sağlar mı?

"Böyle bir adam, size mucize gibi görünen şeyler yapabilir."

(5) Bazı insanların, hipnoz yöntemlerine başvurmadan, sadece dokunarak şifa verme yeteneğine sahip oldukları doğru mudur?

“Elbette öyle; bu armağanın birçok örneği yok mu?”

(6) Böyle bir durumda, tedaviyi etkileyen hipnotik etki midir, yoksa yalnızca ruhların etkisi midir?

“Her ikisi de. Bu tür insanlar gerçekte medyumlardır, çünkü ruhların etkisi altında hareket ederler; ancak bu, sizin medyumluğu anladığınız şekilde yazma veya diğer fenomenler için medyum oldukları anlamına gelmez.”

(7) Bu güç iletilebilir mi?

“Güç değil; ancak bu gücün sahibinin onu etkili bir şekilde kullanmasını sağlayan bilgi. Kendilerinden daha yüksek bir şey tarafından kendilerine iletildiğine inanmasalardı, bu güce sahip olduklarından şüphelenmeyecek insanlar vardır.”

(8) Sadece dua ile şifa sağlanabilir mi?

“Evet, bazı durumlarda, eğer Allah izin verirse; ama acı çekenin acı çekmeye devam etmesi onun iyiliği içinse , duanız kabul olmaz .”

(9) Bazı dua biçimleri diğerlerinden daha mı etkilidir?

“Belirli kelimelere özel bir erdem atfetmek sadece batıl inançtır; ve yalnızca cahil veya yalancı ruhlar, formlar reçete ederek bu tür fikirleri beslerler. Çok az aydınlanmış ve salt ruhsal şeyleri kavramaktan aciz olan insanlar için, bir form, onlara güven aşılayarak faydalı olabilir; ancak o zaman bile, duanın etkinliği formda değil, *formun kullanımına* bağlı fikirle artan inançtadır. ”

8. Otomatik Yazma.

177. Bu isim, şimdiye kadar istisnai bir yetenek olarak kalmış, ancak muhtemelen egzersizle geliştirilebilen, doğrudan yazma becerisini elde eden medyumlara verilir. Daha önce belirtildiği gibi, pratik faydası esas olarak gizli bir gücün müdahalesinin bu şekilde sağlanan açık kanıtıyla sınırlıdır. Bir kişinin buna sahip olup olmadığını yalnızca deneyim gösterebilir; her biri kendi başına deneyebilir ve ruh koruyucusundan yardım isteyebilir.

Ortamın gücünün derecesine göre, basit vuruşlar, işaretler, harfler, kelimeler, ifadeler veya tüm sayfalar elde eder. Genellikle, ruh tarafından belirlenen yere katlanmış bir kağıt parçası koymak ve onu orada birkaç dakika, çeyrek saat veya duruma göre daha uzun bir süre bırakmak yeterlidir. Konsantrasyon ve düşüncenin uyumu başarının gerekli koşulları olduğundan, oturanlar ciddi görüşlere sahip olmadan bir araya geldiklerinde veya sempatik ve nazik duygularla canlandırılmadıklarında bu tür bir şey elde etmek zor olacaktır. (Doğrudan yazmanın açıklamasına bakın, Bölüm VIII. *Görünmez Dünya Laboratuvarı* , 127 *ve devamı* , Bölüm XII. *Pnömatografi*)

Şimdi yazma araçlarını daha detaylı bir şekilde ele alacağız.

BÖLÜM 15

Yazma Ortamları

Mekanik Ortamlar – Sezgisel Ortamlar – Yarı Mekanik Ortamlar – İlham Verici veya İstemsiz Ortamlar – Şimdiki Zamanda Var Olan Ortamlar.

178. Ruhlarla iletişim kurma yollarımızın hepsinden, elle yazmak en basit, en kullanışlı ve en eksiksiz olanıdır, çünkü ruhlarla düzenli ve sürekli ilişkiler kurmamızı ve böylece onların doğasını ve niteliğini saptamamızı, düşüncelerini öğrenmemizi ve onları gerçek değerleriyle takdir etmemizi sağlar. Dahası, yazma yeteneği egzersizle geliştirilmeye en yatkın olanıdır.

Mekanik Ortamlar.

179. Bir masanın, bir planşetin vb. hareketlerini gözlemlersek, iletişim kuran ruhun bu nesneler üzerinde doğrudan bir etki uyguladığından şüphe edemeyiz.

Bazen öyle şiddetli sarsılırlar ki medyumun elinden kaçarlar; bazen çemberdeki belirli bir kişiye veya kişilere doğru dönerler veya dokunurlar; diğer zamanlarda hareketleri neşe, sevgi veya öfkeye tanıklık eder. Aynı şekilde, medyumun elinde bir kalem tutulduğunda, bazen zorla uzağa fırlatılır veya elin kendisi kasılarak çalkalanır ve masaya öfkeyle vurur, medyumun kendisi ise tamamen sakindir ve hareketlerinin efendisi olmadığını fark ederek şaşırır. Ancak bu tür olaylar her zaman kusurlu ruhların varlığına işaret eder; yüksek derecedeki ruhlar sakin, onurlu ve naziktir; uygun saygıyla karşılaşmadıklarında geri çekilirler ve yerlerini

daha düşük rütbeli olanlar alır. Bu nedenle bir ruh düşüncelerini doğrudan, medyumun elinin sadece dayanak noktası olduğu hareketlerin nesnesi aracılığıyla veya dolaylı olarak, elin kendisi üzerindeki eylemiyle ifade edebilir.

Bir ruh doğrudan doğruya medyumun eline etki ettiğinde, ona sahibinin iradesinden tamamen bağımsız bir itici güç verir ve medyumun söyleyecek bir şeyi olduğu sürece kesintisiz bir şekilde yazmasını, bitirdiğinde de durmasını sağlar.

Bu medyumluk biçiminin en ilginç ve değerli özelliği, medyumun yazdıklarına ilişkin bilinçsizliğidir ve çoğu zaman bunlar hakkında en ufak bir fikre sahip değildir; bu mutlak bilinçsizlik, *pasif* veya *mekanik* medyumlar olarak adlandırılanları oluşturur ve son derece değerli bir yetenektir, çünkü yazılanların medyumun zihninden bağımsız olduğuna dair her türlü şüpheyi ortadan kaldırır.

Sezgisel Ortamlar.

180. Bir ruh, düşüncesini medyumun kendi ruhu aracılığıyla da iletebilir. Bu durumda, bedensiz ruh, medyumun elini kullanarak yazmasına neden olmaz; çünkü onu ne tutar ne de yönlendirir, ancak geçici olarak kendisiyle özdeşleştiği bedenli ruh üzerinde doğrudan etki eder.

Medyumun ruhu, bu dürtü altında, elini yönlendirir ve el, kalemi hareket ettirir. Bu noktada, çok önemli bir noktaya dikkat çekmeliyiz, *yani* , bedensiz ruh, medyumun ruhunun yerine geçmez, çünkü ruh yerinden edilemez; ancak medyum onun eyleminin farkında olmadan *ona hükmeder* ve iradesiyle onu etkiler. Ve yine de, böyle bir durumda, medyumun ruhunun oynadığı rol, basitçe pasif değildir; çünkü bedensiz ruhun düşüncelerini alan ve ileten medyumun ruhudur ve bu nedenle, düşünceler

ona ait olmasa da, yazdıklarının farkındadır ve bizim *sezgisel medyum dediğimiz şeydir* .

"Eğer durum buysa," diye itiraz edilebilir, "medyumun başka bir ruhun düşünceleri yerine kendi düşüncelerini yazmadığını kanıtlayacak hiçbir şey yoktur." Aslında, bazen bu noktayı tespit etmenin çok zor olduğunu söyleriz. Ancak, medyumun zihninde daha önce hiç ortaya çıkmamış, yazarken kendiliğinden zihnine akan ve çoğu zaman yalnızca fikirlerine ve inançlarına aykırı olmakla kalmayıp aynı zamanda bilgisinin ve entelektüel kapasitesinin de ötesinde olan düşünceler ifade edildiğinde telkin olgusunu kabul etmeyi reddedemeyeceğimizi de ekleyebiliriz.

Mekanik bir ortamın oynadığı rol bir makinenin rolüdür. *Sezgisel* ortam ise, tam tersine, bir tercüman veya yorumcu gibi davranır ve bir düşünceyi iletmek için onu mutlaka anlamalıdır; ancak yine de bu düşünce *onun* düşüncesi değildir, çünkü yalnızca beyninden *geçer .*

Yarı-mekanik Ortamlar.

181. Tamamen mekanik ortamlar durumunda, elin hareketi iradeden bağımsızdır; sezgisel ortamda, bu hareket gönüllüdür. Yarı-mekanik ortam, diğer ikisinin niteliklerine katılır; iradesinden bağımsız olarak eline verilen bir itki hisseder, ancak aynı zamanda, devam ederken ne yazdığını bilir. Mekanik ortamda, düşünce yazma eylemini *takip eder ; sezgisel ortamda, onu önceler* ; yarı-mekanik ortamda, ona *eşlik eder* . Bu son adı geçen ortamlar hepsinin en yaygın olanlarıdır.

İlham Veren Ortamlar.

182. Normal halde veya trans halinde, kendi zihninin eylemine yabancı bir düşünce akışı alan herkes *ilham verici medyumlar kategorisine dahil edilebilir. Aslında, sezgisel medyumların* bir çeşididirler , ancak bu farkla,

gizli bir gücün müdahalesi onların durumunda çok daha az belirgindir; böylece, ilham verici medyumlarda, kendi düşüncelerini telkin edilenden ayırt etmek, sezgisel medyum durumunda olduğundan daha bile zordur.

İlham verici ortamın en belirgin özelliği *kendiliğinden olmasıdır* .

Ve burada ilhamın hepimize, hayatımızın her koşulunda ve aldığımız her kararda, bizi iyi ya da kötü yönde etkileyen ruhlardan geldiğini belirtelim ve bu bakımdan *herkesin bir medyum olduğu doğru bir şekilde söylenebilir* , çünkü etrafında, bağlantılı oldukları kişilere yararlı ya da zararlı öğütler vermek için ellerinden geleni yapan, yakın ruhları olmayan hiç kimse yoktur; bu gerçek, gerçekliği ve önemiyle gerektiği gibi nüfuz etseydik, sık sık bizi, ne söyleyeceğimiz veya ne yapacağımız konusunda belirsizlik yaşadığımız anlarda koruyucu meleğimizin ilhamını arayarak, kötülüğün telkinlerine karşı daha etkili bir direnişe karşı koymaya yönlendirecekti. Böyle zamanlarda, o dikkatli koruyucuyu, İlahi Takdir tarafından atanmış bir dost olarak şevkle ve güvenle çağırmalıyız; ve eğer bunu yaparsak, önemli bir karar almak ya da özel işimizi başarmak için, sanki büyülenmiş gibi, zihnimizde beliren yeni fikirlere sık sık şaşırırdık. Eğer, böyle bir rehberlik çağrısından sonra, aklımıza belirgin bir fikir gelmezse, bu karar almadan önce biraz daha beklememiz gerektiğini gösterir. Zihnimizde kendiliğinden ortaya çıkan bir fikrin aslında kendimize yabancı olduğu açıktır, çünkü eğer her zaman zihnimizde olsaydı, her zaman ona sahip olurduk ve kendi irademizin bilinçli bir eylemiyle onu çağırmamak için hiçbir neden olmazdı. Kör olmayan biri, görmek için istediği zaman gözlerini açmak zorundadır; aynı şekilde, kendi fikirleri olan biri, onları her zaman emrinde bulundurur; eğer kendi isteğiyle gelmezlerse, onları kendi stoklarından başka bir yerden elde etmek zorunda olduğu içindir.

Önceki düşüncelerden, üstün zekaya sahip olmadan ve normal durumlarında herhangi bir değişiklik olmadan, kendilerine o an için alışılmadık bir kavrama ve ifade kolaylığı ve bazen de gelecekteki olaylara

dair bir önsezi veren entelektüel berraklık anları yaşayan insanları bu kategoriye dahil edebileceğimiz açıktır. Haklı olarak "ilham anları" olarak adlandırılanlarda, fikir akışı bol ve süreklidir, düşüncelerimiz istemsiz, kendiliğinden ve neredeyse ateşli bir dürtünün etkisiyle düzenli bir zincirleme içinde birbirini izler; böyle zamanlarda bize sanki üstün bir zeka yardımımıza gelmiş ve zihnimiz aniden bir yükten kurtulmuş gibi görünür.

183. Dehaya sahip olan herkes, sanatçılar, şairler, bilimsel kaşifler, büyük yazarlar, vb. şüphesiz üstün ilerlemeye sahip, büyük fikirleri kavrayabilen ve kavrayabilen ruhlardır; ve tam da bu yetenek yüzündendir ki, belirli bir işi başarmayı arzulayan ruhlar onları araçları olarak seçerler, zihinlerine özel amaçları için gereken düşünce trenlerini telkin ederler, böylece çoğu durumda, "dahi insanlar" *farkında olmadan medyum olurlar* . Ancak, birçoğunun bu yabancı yardıma dair belirsiz bir sezgisi vardır ve ilham arayan herkes, "iyi dehasına" yardımına gelmesi için bir çağrıda bulunduğunda, bilinçsizce bir çağrı eylemi gerçekleştirir; sık sık yapılan bir çağrıdır, ancak bunu yapan kişi duyulacağına dair sezgisel bir ümide sahip olmasaydı, bu çağrı basitçe saçma olurdu: ve bu iddia, bu konu hakkında sorguladığımız ruhlar tarafından aşağıdaki sorulara verilen cevaplarla doğrulanmaktadır.

İlhamın ilksel nedeni nedir?

“Bir ruhun düşüncelerini iletmesi.”

İlham sadece büyük şeylerin açığa çıkmasıyla mı sınırlıdır?

“Hayır; genellikle günlük hayatınızın en sıradan durumlarına atıfta bulunur. Örneğin, bir yere gitmeyi düşünmüş olabilirsiniz, ancak gizli bir ses size gitmemenizi söyler, çünkü yolda tehlike vardır; veya yapmayı düşünmediğiniz bir şeyi yapmanızı söyler: bu ilhamdır. Belirli anlarda bu şekilde az ya da çok 'ilham almayan' çok az insan vardır.”

– Yazarlar, ressamlar, müzisyenler vb. ilham anlarında birer medyum olarak değerlendirilebilir mi?

“Evet; çünkü böyle zamanlarda ruhları daha özgürdür, maddeden daha uzaktır ve ruhsal yeteneklerinin bir kısmını geri kazanır; ve bu nedenle, onu kendi telkinleriyle ilham eden diğer ruhların iletişimlerini daha kolay kabul eder.”

Hazır Bulunan Medyumlar.

Önsezi adını verdiğimiz izlenim türü, gelecekteki şeylere dair belirsiz bir sezgidir. Belirli ortamlarda az ya da çok geliştirilen bu yetenek, bazen bir tür ikinci görüşün sonucudur; bu sayede şimdiki şeylerin sonuçlarına dair anlık bakışlar elde ederler ve böylece gelecek olayların kökenini algılarlar; ancak aynı zamanda, birçok durumda, okült iletişimlerin sonucudur. Bu şekilde donatılmış ve *ilham edilmiş medyumların bir çeşidini oluşturan kişilere, önsezili medyumlar* adını veririz .

BÖLÜM 16

Özel Ortamlar

Medyumların Özel Yetenekleri – Çeşitli medyum çeşitlerinin sinoptik tablosu.

185. Daha önce anlatılan medyumluk çeşitlerinin yanı sıra, *medyumun kendi özel yetenekleri* tarafından belirlenen ve tezahür eden ruhun niteliklerine ve aydınlanmasına bakılmaksızın *kişisel olarak kabul edilebilecek sonsuz çeşitlilikte medyumluk nüansları vardır.*

Bir iletişimin doğası her zaman onu yapan ruhun doğasıyla uyumludur ve onun yüceliğinin veya aşağılığının, bilgisinin veya cehaletinin damgasını taşır; ancak, hiyerarşik bakış açısından eşit ilerlemedeki ruhlar arasında, her ruhta, bir şeyle değil de başka bir şeyle özel olarak meşgul olma yönünde belirgin bir eğilim vardır. Örneğin, rap yapan ruhlar nadiren fiziksel tezahürlerin ötesine geçerler; ve akıllı iletişimler veren ruhlar arasında, bazılarının şair olduğunu, bazılarının ise kendilerini müzisyen, damacı, ahlakçı, bilimsel araştırmacı, hekim vb. olarak gösterdiğini görürüz. Şimdi sıradan ruhların büyük kütlesinden bahsediyoruz; çünkü ruhlar belirli bir yücelik derecesine ulaştığında, yetenekleri mükemmellik birliği içinde harmanlanır. Ancak, her ruhun özel yeteneğinin yanı sıra, ruh için, arzusuna az çok yanıt veren, az çok esnek olan ve ruhun her zaman bizim tarafımızdan algılanamayan özel nitelikleri algıladığı bir araç olan medyumun yeteneği de vardır.

Örnek vermek gerekirse – Yetenekli bir müzisyenin, hepsi sıradan gözlemcilere iyi enstrümanlar gibi görünen, ancak sanatçının kendisi için

çok farklı olan, ton çeşitliliği vb. sunan ve onu birini diğerine tercih etmeye yönelten çeşitli kaliteler sunan birkaç kemana sahiptir; belirli bir kuraldan ziyade bir tür sezgiyle ayırt ettiği kalite çeşitliliği. Bu nedenle, bize psişik güç açısından eşit görünen medyumlar arasında, bir ruh yapmak istediği iletişim türüne göre birini veya diğerini tercih edecektir. Bu nedenle, örneğin, medyum olarak, hayatlarında hiç beyit yazmamış olsalar bile, hayranlık uyandıran şiirler yazan kişiler buluruz; ve tam tersine, medyum olarak, başka türlü yapmak isteseler de, sadece düzyazı yazabilen şairler buluruz. Resim, çizim, müzik vb. açısından da durum aynıdır. Kendi başlarına bırakıldıklarında hiçbir bilimsel bilgiye sahip olmasalar da, bilimsel iletişimleri alma konusunda özel bir yeteneğe sahip olanlar vardır; Diğerleri de tarih çalışmaları için benzer bir yeteneğe sahiptir; diğerleri ise ruh-ahlakçıların yorumcuları olarak daha iyi iş çıkarırlar. Kısacası, medyumun kendisi aracılığıyla iletişim kuran ruhların iradesine olan esnekliği ne olursa olsun, genellikle en kolay şekilde, belirli bir karakterdeki iletişimleri alır. Bazı medyumlar, ötesinde yalnızca kısa, kusurlu veya hatalı iletişimler aldıkları özel bir fikir çemberine sadık kalırlar. Ve psişik yetenekler sorusunun yanı sıra, ruhların kendilerinin sempatileri de vardır ki bu, onları şu veya bu medyumla az veya çok gönüllü olarak iletişim kurmaya yönlendirir; böylece, diğer şeyler eşit olduğunda, aynı ruh, yalnızca kendisine daha uygun oldukları için, bazı medyumlarla diğerlerinden çok daha açık ve başarılı olacaktır.

186. Dolayısıyla iyi bir yazı ortamına sahip olduğumuz takdirde her türlü iyi iletişimi elde edeceğimizden emin olduğumuzu varsaymak yanlış olur.

İlk nokta, şüphesiz, iletişimlerin nereden kaynaklandığını, yani iletişim kuran ruhun niteliklerini tespit etmektir; ancak, ruhun kullanımı için sağladığımız aracın uygunluğundan da emin olmak daha az gerekli değildir; ve bu nedenle, ruhunki kadar, aracın doğasını da dikkatlice incelemeliyiz, çünkü bunların uyumlu işbirliği, tatmin edici bir sonuç elde etmek için

esastır. Eşit derecede önemli bir rol oynayan üçüncü bir unsur daha vardır, *yani* , soruyu soranın niyeti ve duyguları. Kısaca - İyi iletişimler yalnızca iyi bir ruh tarafından *verilebilir* ve *iyi bir ruhun bunları verebilmesi için* , *iyi bir araca sahip olması* ve *ayrıca onu kullanmaya istekli olması gerekir . Bir ruh düşüncemizi okurken, kendisine sorulan sorunun ciddi bir cevabı hak edip etmediğine ve soruyu soranın bunu almaya layık olup olmadığına* karar verir; Böyle olmadığı zaman, taşlık yerlere iyi tohum ekmekle vakit kaybetmez ve işte o zaman alaycı ve aldatıcı ruhlar fırsat bulur ve hemen bundan yararlanırlar; genellikle amaçlar konusunda araçlar konusunda olduğu kadar titiz de olurlar ve önerilerine açık olanların pahasına eğlenmeye hazırdırlar.

Şimdi, medyumluğun başlıca çeşitlerini, bir tür tablo halinde sunmak için özetleyelim; tablomuzda, her biri ayrıntılı olarak ele alınan önceki bölümlerde anlatılanları, numaralara atıfla ele alacağız.

Çeşitli ortamları sebep ve sonuçların benzerliğine göre gruplandırdık, ancak bu sınıflandırmayı mutlak bir sınıflandırma olarak sunmadık.

Bunlardan bazılarıyla sık sık karşılaşılır; diğerleri ise tam tersine nadir ve hatta istisnaidir ve biz onları bu şekilde işaretlemeye özen gösterdik. Böylece verilen tüm işaretler ruhlar tarafından sağlanmıştır, ayrıca listemizi gözden geçirip dikkatlice gözden geçirmişler ve çeşitli gözlemlerle tamamlamışlardır, böylece tamamen onların eseri olduğu söylenebilir. Gözlemlerine doku kazandırmanın uygun olduğunu düşündüğümüz her zaman, tırnak işaretleri kullanarak gerçeği gösterdik; böylece alıntılananların çoğu, Erastes ve Sokrates olduklarını iddia eden ruhlar tarafından verilmiştir.

187. Medyumlar iki ana sınıfa ayrılabilir:

Fiziksel medyumlar ; fiziksel tezahürleri elde etme gücüne sahip olanlar (160).

Entelektüel medyumlar ; akıllı iletişimleri almaya ve iletmeye daha yatkın olanlar (65 *vd.*).

Diğer tüm çeşitler bu iki kategoriden birine veya diğerine aittir; bazıları her ikisine de aittir. Psişik etki yoluyla elde edilen farklı tezahürleri analiz edersek, hepsinde *fiziksel bir etki olduğunu* ve fiziksel etkiyle birlikte genellikle *akıllı bir etkinin birleştiğini göreceğiz* . Bazen ikisi arasında bir sınır çizgisi belirlemek zordur; ancak bunun pratik bir sonucu yoktur. *Entelektüel medyumlar adı altında* , düzenli ve sürekli iletişimlerin iletilmesinde aracı olarak hizmet edebilenleri dahil ediyoruz (133).

188. *Her türlü medyumlukta ortak olan çeşitler* . *Hassas medyumlar* ; ruhların varlığını, genel veya yerel, belirsiz veya kesin, tuhaf bir izlenimle hisseden kişiler. Bunların çoğu, iyi veya kötü ruhları, onların neden olduğu izlenimin doğasına göre ayırır (164).

“Çok hassas ve nazik olan medyumlar, şiddetli ruhlarla veya acı verici izlenimler uyandıran kişilerle iletişim kurmaktan kaçınmalıdırlar; çünkü bu tür iletişimden kaynaklanan yorgunluktan dolayı.”

Doğal veya bilinçsiz medyumlar ; olayları kendiliğinden, iradelerinin herhangi bir eylemi olmaksızın ve çoğunlukla bilinçsizce ortaya çıkaranlar (161).

Gönüllü medyumlar ; iradeleriyle olayları ortaya çıkarma gücüne sahip olanlar (160).

“İradeleri ne kadar güçlü olursa olsun, ruhlar onlarla işbirliği yapmayı reddederse hiçbir şey yapamazlar; bu da olayların, medyumun dışındaki bir gücün müdahalesinin sonucu olduğunu kanıtlar.”

189. Fiziksel Ortamların Özel Çeşitleri .

Rap yapan medyumlar ; gürültü ve rap'lerin etkisi altında olanlar. İster gönüllü ister gönülsüz olsun, çok yaygın bir medyumluk çeşidi. *Motor medyumlar* ; hareketsiz bedenlerin hareketini üretenler. Bunlar da çok yaygındır (61).

Yer değiştirmeler ve süspansiyonlar için ortamlar ; hareketsiz cisimlerin yer değiştirmesini ve havada görünür bir destek olmadan asılı kalmalarını elde edenler. Kendileri de bu şekilde yükselenler vardır, ancak bunlar çok nadirdir.

Müzikal efektler için kullanılan araçlar ; bunlar, insan teması olmadan bazı enstrümanların çalınmasını sağlar.

Görüntüler için medyumlar ; bakanlar tarafından görülebilen, akışkan veya elle tutulur görüntüler elde edenler. Çok istisnai (100, görev 27; 104).

Nesnelerin taşınması için medyumlar ; nesneleri bir daireye getirmede ruhlar tarafından yardımcı olarak kullanılanlar. İstisnai (96). *Gece medyumları* ; karanlıkta yalnızca belirli fiziksel etkiler elde edenler.

İşte bu tür mecraların ayrı bir tür olarak kabul edilip edilmemesi hususundaki sorumuza bir ruhun cevabı:

"Bu medyumluk biçimi kesinlikle bir uzmanlık alanı olarak adlandırılabilir, ancak karanlığın zorunluluğu medyumun doğasıyla veya tezahür eden ruhlarla değil, çevre koşullarıyla ilgilidir; çünkü aslında, bu medyumlardan bazıları bu özel zorunluluğun üstesinden gelir ve yalnızca karanlıkta medyum olanların çoğu, egzersiz yaparak, ışıkta aynı tezahürleri elde edebilir. Bu çeşitlilikteki medyumlardan çok azı vardır; ve bu özel medyumluk biçiminin hile, karın konuşmacılığı, akustik tüpler vb. için geniş bir alan sunduğunu ve şarlatanların safdillik üzerine oynamasını ve

harçlıklarını cebine indirmesini sağladığını belirtmek zorundayız. Ancak odalardaki hokkabazlar, halk salonlarındaki hokkabazlar gibi, uzun vadede maskeleri düşecek ve ruhlar onlara, sahtekârların işlerine karışmasının akıllıca olmadığını göstereceklerdir. Zamanla eklemlerine öyle darbeler yiyecek olan şarlatanlar vardır ki, medyumluk oynayarak onları iğrendirecektir; bu sadece bir zaman meselesidir.

Otomatik Yazma ; doğrudan yazmayı elde edenler. Bu çok nadir görülen bir olgudur ve kolayca taklit edilebilir (177).

Not – Ruhsal rehberlerimiz, bizim görüşümüzün aksine, doğrudan yazıyı fiziksel olayların sırasına koymakta ısrar ettiler, çünkü onlara göre,

"Akıllı etkiler, ruhun, doğrudan yazının üretiminde yapılmayan, üretimi için ortamın beynini kullandığı etkilerdir ; bu durumda ortamın eylemi tamamen fizikseldir, oysa yazma ortamı durumunda, eylem sadece mekanik olsa bile, ortamın beyni her zaman bunda aktif bir rol oynar."

Şifa verenler ; el koyarak veya dua ederek hastalıkları iyileştirme veya ağrıyı dindirme gücüne sahip olanlar.

"Bu yetenek esasen psişik değildir; medyum olsun ya da olmasın tüm gerçek inananlara aittir; çoğu zaman sadece hipnoz gücünün aşırı bir heyecanıdır ve ihtiyaç halinde hayırsever ruhların işbirliğiyle güçlendirilir" (175).

Medyumluk geliştirenler ; nüfuzları sayesinde başkalarında medyumluk yeteneği geliştirme gücüne sahip olan kişiler.

"Bu, uygun şekilde medyumluk olarak adlandırılan bir olgudan ziyade hayvansal manyetizmanın bir etkisidir, çünkü içinde bir ruhun müdahalesini

kanıtlayan hiçbir şey yoktur. Her durumda, fiziksel etkiler boncuğu altında sınıflandırılabilir.” (Bkz. İkinci Kısım, Bölüm XVI I. *Medyumların Oluşumu*).

190. Zihinsel etkiler için medyumlar. – Farklı yetenekler. *Duruişiti medyumlar* ; ruhları duyanlar. Çok yaygın. (165).

"Sadece hayallerinde olanı duyduklarını sanan birçok kişi var." *Trans medyumları* ; ruhların etkisi altında konuşanlar. Bunlar çok yaygındır (196).

Durugörü medyumları ; uyanıkken ruhları görenler. Bazı özel koşullar altında bir ruhun tesadüfi ve rastlantısal olarak görülmesi çok sık görülür; ancak ruhların isteğe bağlı ve ayrım gözetmeksizin alışılmış görüşü istisnaidir (167).

“Bu, insan organizmasının normal durumunun karşı olduğu bir yetenektir; bu nedenle, ruhları gördüklerini söyleyenlere çok kolay inanmamak ihtiyatlıdır.”

İlham veren medyumlar ; ruhlar tarafından, çoğunlukla farkında olmadan, günlük yaşamlarındaki şeylerle veya entelektüel emekleriyle ilgili olarak kendilerine düşünceler telkin edilen kişiler (182).

Önsezili medyumlar ; belirli koşullar altında, sıradan yaşam alanındaki gelecekteki olaylar hakkında belirsiz bir sezgiye sahip olan insanlar (184).

Peygamberlik medyumları ; bunlar ilham edilmiş medyumların veya *tecelli eden medyumların* bir çeşididir ; Allah'ın izniyle ve tecelli eden medyumlardan daha kesin bir şekilde, insanlığın aydınlanması için önceden bildirmekle görevli oldukları genel ilgiye konu gelecekteki şeylerin önceden haberini alırlar.

"Gerçek peygamberler olmasına rağmen, hayallerindeki rüyaları vahiylerle karıştıran, kendilerini hırsla göstermeyen, olmadıkları şeymiş gibi davranan sahte peygamberler de çoktur."

Uyurgezer medyumlar ; uyurgezerlik halindeyken ruhlar tarafından yardım görenler (172).

Trans medyumları ; trans halindeyken ruhlardan vahiy alan kişilerdir.

"Birçok Ecstatic, kendi hayal güçlerinin ve zihinsel heyecan durumlarından faydalanan aldatıcı ruhların sporudur. Tam bir güvene layık Ecstatic'ler son derece nadirdir."

Resim ve Çizim ortamları ; ruhların etkisi altında resim ve çizim yapanlar. Ruhsal olarak ürettikleri eserler dikkate değer olanlardan bahsediyoruz, çünkü bu tanımı, alaycı ruhların etkisi altında, en basit okul çocuğunu bile utandıracak saçma ürünler elde eden ortamlara uygulayamayız.

Hafif ruhlar genellikle taklitçidir; Jüpiter'deki sahnelerin bazı çok dikkat çekici çizimleri ilk ortaya çıktığında, alaycı ruhların en gülünç şeyleri ürettiği çok sayıda sahte çizim ortamı ortaya çıktı. Bunlardan biri, kalite açısından değilse bile boyut olarak söz konusu çizimleri geride bırakmayı arzulayarak, bir ortama iki katlı bir evin yüksekliğine ulaşacak kadar çok sayıda kağıt parçası dolduran bir resim çizdirdi. Portre olduğu iddia edilen ancak yalnızca karikatürlerden ibaret olan şeyleri çizmek için başka bir dizi ortam yaratıldı (*Revue Spirite* , Ağustos, 1858).

Müzikal medyumlar ; ruhların etkisi altında müzik icra eden, besteleyen veya yazanlar. Mekanik, yarı mekanik, sezgisel ve ilham vericidirler; edebi iletişim medyumları da öyledir (*Medyumlar için Müzikal efektler bölümüne bakın*).

Yazma Ortamlarının Çeşitleri.

191. Birinci Bölüm – İnfaz şekline göre .

Psikografik medyumlar ; ruhsal etkiler altında yazı yazma yeteneğine sahip olan kişiler.

Mekanik yazma araçları ; elleri istemsiz bir dürtüyle hareket eden ve ne yazdıklarının bilincinde olmayanlar. Çok nadir (179).

Yarı mekanik ortamlar ; elleri istemsizce yazmak üzere yaratılmış, ancak bu şekilde yazdıkları kelimelerin veya ifadelerin bilincinde olanlar. Bunlar hepsinin en yaygın olanlarıdır (181).

Sezgisel medyumlar ; düşünceleri ruhun iletişim kurduğu, ancak elleri kendi iradeleriyle yönlendirilen medyumlardır. İlham verici medyumlardan farklıdırlar, çünkü ikincisi mutlaka yazmaz, sezgisel yazma-medyumu ise daha önce kararlaştırılmış bir konu hakkında o anda kendisine telkin edilen düşünceyi yazar (180).

"Bunlar çok sayıdadır, ancak aynı zamanda hataya da çok açıktırlar, çünkü çoğu zaman iletişim kuran ruhtan gelenle kendi beyinlerinden geleni ayırt edemezler."

Poligrafik ortamlar ; yazıları iletişim kuran ruhla değişen veya bedendeyken ruhun el yazısını yeniden üretenler. Bunlardan ilki çok yaygındır; ancak el yazısının yeniden üretimini elde edenler çok daha azdır 50 (219).

Çok dilli medyumlar ; kendilerine yabancı dillerde konuşma veya yazma yeteneğine sahip olan kişilerdir. Bunlar çok nadirdir.

Okuma yazma bilmeyen medyumlar ; medyum olarak yazı yazan, ancak normal hallerinde okuma yazma bilmeyen kişiler.

"Bunlar öncekilerden daha nadirdir; bunların durumunda aşılması gereken daha büyük bir fiziksel zorluk vardır."

192. İkinci bölüm – Psişik yeteneklerin gelişimine göre .

Acemi medyumlar ; psişik yetenekleri henüz tam olarak gelişmemiş, deneyim eksikliği olan kişilerdir.

Verimsiz ortamlar ; tek heceli kelimeler, harfler veya sadece çizgiler gibi önemsiz sonuçlar elde edenler (Bkz. Bölüm XVI I. *Ortamların oluşumu*).

Tamamen gelişmiş medyumlar ; psişik yetenekleri tamamen gelişmiş ve ruhsal iletişimleri kolayca, hızla ve tereddüt etmeden iletenler. Bu mükemmelliğin pratik yapmadan elde edilemeyeceği açıktır; acemi medyumlar durumunda , iletim genellikle yavaş ve zordur.

Laconic medyumlar ; kolayca etkilenebilen, ancak kısa ve gelişmemiş iletişimler kurabilen kişilerdir.

Açık ortamlar ; bu ortamlar aracılığıyla elde edilen İletişimler, birinci sınıf yetenekteki bir yazarın ulaşabileceği tüm uzunluk ve genişliğe sahiptir.

"Bu yetenek, gerekli sıvıların genişletilebilirliğine ve birleştirme kolaylığına bağlıdır. Ruhlar, tam gelişim gerektiren konuların tedavisi için bu doğadaki ortamları ararlar."

Deneyimli medyumlar ; yazma, çizme vb. becerisi alışkanlığın bir sonucudur ve sıklıkla çabuk kazanılırken, *deneyim* pratik spiritüalizmin tüm zorluklarının ciddi bir şekilde incelenmesinin sonucudur. Deneyim, medyuma kendilerini gösteren ruhların niteliklerini yargılamak, iyi veya kötü niteliklerini belirlemek ve gerçeğin görünümlerini yanlış bir şekilde benimseyen aldatıcı ruhların hilelerini keşfetmek için gerekli olan inceliği verir. Bu niteliğin önemi kolayca anlaşılabilir, çünkü onsuz diğerlerinin

hepsi işe yaramaz. Ne yazık ki, birçok medyum çalışmanın meyvesi olan *deneyimi , organizasyonun sonucu olan yetenekle karıştırır* ve kolaylıkla yazdıkları için kendilerini mükemmel sanırlar; sıklıkla tavsiyeleri reddederler ve kibirlerini okşayarak onları ele geçiren ikiyüzlü ve yalancı ruhların avı olurlar (Bkz. Bölüm XXIII. *Saplantı*).

Esnek ortamlar ; yetenekleri kendilerini çok çeşitli iletişimlere büyük bir beceriyle ödünç vermelerine olanak tanıyan ve tüm ruhların veya hemen hemen hepsinin kendilerini kendiliğinden veya çağrışımlara yanıt olarak gösterebildiği kişilerdir.

hassas ortamlardan biraz farklıdır ."

Özel medyumlar ; bir ruhun kendisini diğer tüm ruhların dışında gösterdiği ve medyumun müdahalesiyle çağrılabilecek diğer tüm ruhların adına cevap veren kişilerdir.

“Böyle bir dışlayıcılık her zaman medyumun kusurlu esnekliğinin sonucudur. İyi bir ruh, sempati duyduğu ve övgüye değer bir amaç uğruna bir medyuma bağlanabilir; ancak ruh kötü bir ruh olduğunda bunu değişmez bir şekilde medyumu kendisine bağımlı tutma amacıyla yapar. Böyle bir dışlayıcılıktan kaçınılmalıdır, çünkü saplantıya çok yakındır” (Bkz. Bölüm XXIII. *Saplantı*).

Çağrışımlar için medyumlar ; esnek medyumlar doğal olarak bu tür tezahürleri elde etmek ve ruhlara yöneltilebilecek ayrıntılı sorular için en uygun olanlardır.

"Bu tür medyumların cevapları neredeyse her zaman çok dar bir çerçevede kalıyor ve genel konuların ele alınmasıyla bağdaşmıyor."

Kendiliğinden iletişimler alan medyumlar ; çağrılmadan gelen ruhlar tarafından kendiliğinden verilen bilgilerin iletimi için kullanılırlar. Bu

yeteneğin özel bir yetenek olarak var olduğu medyumlar aracılığıyla herhangi bir ruhun çağrılmasını yapmak her zaman zordur ve çoğu zaman imkansızdır.

"Yine de, bunlar daha önce adı geçen medyumlardan daha iyi medyumsal araçlarla donatılmıştır. Araçlar ile donatılmış bu ifade beyin materyaline atıfta bulunur, çünkü medyumun kendiliğinden dikte için çağrışımlardan daha fazla zekaya ihtiyacı vardır. 'Kendiliğinden dikte' ile isme layık iletişimleri kastediyorum, sadece parçalı cümleleri veya tüm insan kafalarında bulunabilecek birkaç sıradan düşünceyi değil."

193. Üçüncü bölüm . İletişimlerin türüne ve özelliğine göre . Şiir üreten medyumlar ; şiirle iletişimi en kolay elde edenler.

Bu sınıftaki medyumlarda kafiye kalitesizdir; ama iyi şiir son derece nadirdir.

Şiirsel medyumlar ; şiir elde etmeden, bu medyumlar genellikle buharlı ve duygusal iletişimler elde eder. Bu tür medyumlar, özellikle hassas ve şefkatli mesajlar iletmek için uygundur. Ancak, genellikle oldukça belirsizdirler ve onlardan kesin talimatlar almak işe yaramaz. Bu tür medyumluk çok yaygındır.

Olumlu medyalar ; iletişimleri genellikle durumsal ayrıntıların ve kesin bilgilerin iletilmesi için gereken tüm açıklık ve kesinliğe sahiptir.

Bu sınıftaki medyumlar nadirdir.

Edebi ortamlar ; ne şiirsel ortamların belirsizliğine ne de pozitif ortamların kuruluğuna sahiptirler. Tezleri sağduyuludur; her zaman doğru ve zarif olan üslupları bazen belagatiyle dikkat çekicidir.

Yanlış araçlar ; bazen mantıklı ve ahlaki iletişimler elde ederler, ancak üslupları dağınık, dilbilgisi kurallarına aykırıdır ve tekrarlarla ve uyumsuz terimlerle doludur.

“Kesin bir üslup zarafeti eksikliği genellikle medyumun entelektüel kültüründeki bir kusurdan kaynaklanır. Bu dezavantaja sahip bir medyum, bu bakımdan, bir ruhun çalışması için iyi bir araç değildir; ancak ruh, düşüncesini *doğru* bir şekilde iletebildiği sürece, *bu* onun için esas nokta olduğu sürece, buna genellikle nispeten az önem verir. Anlamının doğru ifadesini sağlayabildiğinde, bir ruh genellikle cümlelerinizi kendi yolunuza çevirmeniz için sizi özgür bırakır. Bir iletişimin içerebileceği yanlış veya tutarsız fikirler açısından durum farklıdır; çünkü bunlar her zaman iletişim kuran ruhun aşağılığını gösterir.”

Tarihsel medyumlar ; tarihsel konuları işlemek için özel bir yeteneğe sahip olanlar. Bu yetenek, diğerleri gibi, medyumun bilgisinden bağımsızdır çünkü cahil insanlar ve hatta çocuklar, genellikle doğal kavrayışlarının çok ötesindeki konuları psişik olarak iletmeye zorlanırlar. Bu, pozitif medyumun çok nadir bir çeşididir.

Bilimsel ortamlar ; bunlar, çok cahil olmakla birlikte, özellikle bilimsel konulara ilişkin iletişimleri elde etmeye uygundurlar.

Tıbbi medyumlar ; uzmanlıkları, tıbbi reçeteler için ruhların yorumcuları olarak, diğerlerinden daha fazla kolaylıkla hareket etmektir. Bunları şifa medyumlarıyla karıştırmamalıyız , çünkü onlar ruhun düşüncelerini iletmekten başka bir şey yapmazlar ve hiçbir şekilde iyileştirici bir etkiye sahip değillerdir. Sık sık karşılaşılırlar.

Dini medyumlar ; genellikle dini nitelikte iletiler alırlar ve ruhlar tarafından, bazen kendi inançlarına ve ibadet biçimlerine aykırı olan dini konularda tedavi edilmek üzere görevlendirilirler.

Felsefi ve ahlaki medyumlar ; bu medyum sınıfının iletişimleri genellikle ahlaki ve felsefi soruları hedef alır. Ahlakı ele alan medyumlar özellikle çoktur.

“Bütün bu gölgeler iyi medyumların yeteneklerinin çeşitliliğini gösterir. Tıbbi, tarihsel veya başka türden olsun, bilimsel nitelikteki iletişimleri mevcut bilgilerinden önce elde etme konusunda özel bir yeteneğe sahip olanlara gelince, bu medyumların daha önceki bir varoluşta, ilettikleri bilimsel bilgiye sahip olduklarından; bu bilginin gizli de olsa onlarla birlikte kaldığından; ve tezahür eden Ruh'un kullanımına uygun hale getiren beyin kapasitesinin bir kısmını oluşturduğundan ve onun tarafından akraba fikirlerin iletişimini kolaylaştırdığından emin olabilirsiniz.

Bu tür medyumlar, iletişim kuran ruh için, gelişmemiş bir zekanın olabileceğinden daha akıllı ve yönetilebilir araçlardır.

ERASTLAR .”

Önemsiz ve müstehcen iletişimler için medyumlar ; bu nitelik, belirli medyumların alışkanlıkla aldıkları iletişimlerin türünü ve onları kontrol eden ruhların doğasını yeterince gösterir. Ruh dünyasının çeşitli ek derecelerini inceleyen herkes, sapkınlıkları en aşağılık insanlarınkine eşit olan ve düşüncelerini en kaba dille ifade etmekten zevk alan ruhların olduğunu bilir. Daha az aşağılık olanlar ise saçmalıkları iletmekle yetinirler. Medyumların böylesine istenmeyen bir tercihten kurtulmak istemelerini ve aldıkları iletişimlerde asla yakışıksız sözcüklerle rahatsız edilmeyenleri kıskanmalarını gayet iyi anlayabiliriz. Sadece garip bir zihin sapması ve tam bir sağduyu eksikliği yoluyla, böyle bir dilin iyi ruhlardan geldiği varsayılabilirdi.

194. Dördüncü Bölüm – Ortamın fiziksel özelliklerine göre .

Sakin medyumlar ; bunlar her zaman yavaş yavaş ve en ufak bir heyecan göstermeden yazarlar.

Hızlı ortamlar ; bunlar, gönüllü olarak ve olağan hallerinde yapabileceklerinden daha büyük bir hızla yazarlar.

Ruhlar, bunlar aracılığıyla şimşek hızıyla iletişim kurarlar; içlerinde aşırı miktarda sıvı varmış gibi görünür, bu da ruhların kendilerini organizmalarıyla anında özdeşleştirmelerini sağlar. Bu medyumların yazma hızı, bazen yazılarını medyumun kendisi dışında herkes için okunması çok zor hale getirme sakıncasına sahiptir.

“Üstelik medyum için çok yorucudur, çünkü onun gereksiz yere sıvı harcamasına sebep olur.”

Konvulsif medyumlar ; neredeyse ateşlilik derecesinde heyecanlanırlar; elleri ve bazen tüm vücutları titrer ve kendilerini kontrol edemezler. Bu heyecanın çoğu şüphesiz onların örgütlenmesine atfedilebilir; ancak aynı zamanda, önemli ölçüde, onlar aracılığıyla iletişim kuran ruhların doğasına da bağlıdır. İyi ve nazik ruhlar her zaman nazik ve hoş bir izlenim yaratır; kötü olanlar ise tam tersine, acı verici bir izlenim uyandırır.

"Bu tür medyumlar yeteneklerini nadiren kullanırlar, çünkü böylesi bir heyecanın çok sık tekrarlanması sinir sistemlerine zarar verebilir."

195. Beşinci Bölüm – Ortamın ahlaki niteliklerine göre .

Biz burada bu medyumlara yalnızca değiniyoruz; bunların daha ayrıntılı açıklamalarını, *Medyumların Ahlaki Etkisi* , *Saplantı* , *Ruhların Tanımlanması* ve medyumların iyi ve kötü niteliklerinin, onlar tarafından alınan iletişimlerin güvenilirliği üzerinde nasıl bir etki yarattığı ve kusurlu medyumlar ile iyi medyumlar olarak kabul edebileceğimiz *medyumlar*

arasında karar vermemizi sağlayan göstergeler açısından özel dikkat istediğimiz diğer konular üzerine olan bölümlere saklıyoruz .

196. Kusurlu Ortamlar .

Takıntılı medyumlar ; kendilerini rahatsız eden, aldatıcı ruhlardan kurtaramayan, ancak bu takıntının tamamen farkında olan ve bundan pişmanlık duyan kişiler.

Büyülenmiş medyumlar ; aldatıcı ruhların etkisi altında olan, ancak bu saplantının farkında olmayan ve dolayısıyla aldıkları iletişimlerin niteliği konusunda bir yanılgıya düşen kişilerdir.

Boyun eğdirilmiş medyumlar ; kötü ruhların ahlaki ve bazen de fiziksel hakimiyeti altında olan kişiler.

Hafif medyumlar ; yeteneklerini ciddiye almayan ve onları yalnızca eğlence için veya boş amaçlar için kullanan kişilerdir.

Dikkatsiz medyumlar ; aldıkları talimatlardan ahlaki bir kazanç elde edemeyen, davranışları ve alışkanlıkları bu talimatlarla düzeltilmeyen kişilerdir.

Küstah medyumlar ; kendilerinin üstün ruhlarla iletişimde olan tek kişiler olduğunu varsayan kişiler. Kendilerinin yanılmaz olduğuna inanırlar ve kendilerinden gelmeyen her şeyi değersiz ve hatalı olarak görürler.

Gururlu medyumlar ; aldıkları iletişimlerle kibirlerini besleyenler, spiritizm konusunda öğrenecekleri hiçbir şey olmadığını düşünürler ve ruhların kendilerine sık sık okuduğu dersleri kendilerine uygulamazlar. Sahip oldukları psişik yeteneklerle yetinmeyip, diğer tüm yeteneklere sahip olduklarını düşünürler.

Hassas medyumlar ; gururlu olanların bir çeşididirler ve kendilerine yöneltilen eleştirilerden incinirler; en ufak bir çelişkide alınganlık gösterirler ve elde ettiklerini gösterirlerse bunu hayranlık duyulmak için yaparlar, dinleyicilerin görüşlerinden yararlanmak için değil. Genellikle kendilerini kayıtsız şartsız alkışlamayanlara karşı bir nefret duyarlar ve liderlik edemedikleri toplantıları terk ederler.

"Daha sempatik bir dinleyici kitlesine ulaşabilecekleri bir yere gidip tavus kuşu oynasınlar ya da tamamen çekilsinler; katılımlarından mahrum bıraktıkları toplantılar, çekilmeleriyle pek az şey kaybederler."

Paralı medyumlar ; yeteneklerini maddi kazanç kaynağı olarak kullananlar.

Hırslı medyumlar ; yeteneklerinin kullanımına bir fiyat biçmeden, bunu kendi toplumsal veya başka türlü avantajlarına çevirmeye çalışanlardır.

Sahtekâr medyumlar ; gerçek psişik yeteneklere sahip oldukları halde, kendilerine önem kazandırmak için, kendilerinde olmayan kişileri taklit eden kişilerdir.

Bencil medyumlar ; yeteneklerini yalnızca kişisel çıkarları için kullanan ve aldıkları iletişimleri kendilerine saklayan kişilerdir.

Kıskanç medyumlar ; kendilerinden daha iyi gelişmiş ve daha çok takdir gören diğer medyumları görünce sinirlenenlerdir.

Medyumların bütün bu kötü özelliklerinin iyi medyumlarda da karşılığı mutlaka vardır.

197. *İyi Medyumlar* . *Ciddi medyumlar* ; yeteneklerini yalnızca iyi ve gerçekten yararlı amaçlar için kullanan ve meraklı ve ilgisiz kişilerin tatmini

için veya herhangi bir boş amaç için kullanmayı bir küfür olarak gören kişiler.

Mütevazı medyumlar ; aldıkları iletişimleri hiçbir değere sahip kılmayanlar, ne kadar iyi olurlarsa olsunlar, kendilerini yalnızca başkalarının araçları olarak görürler ve kendilerini yanılmaz olarak görmezler. Medyumluklarının uygulanması konusunda tarafsız tavsiyelerden kaçınmaktan uzak, onu ararlar.

Adanmış medyumlar ; gerçek medyumların yerine getirmesi gereken bir misyonu olduğunu ve gerektiğinde başkalarının iyiliği için zevklerini, alışkanlıklarını, zevklerini, zamanını ve hatta dünyevi çıkarlarını feda etmeye hazır olması gerektiğini anlayanlardır.

Güvenli medyumlar ; güçlerine ek olarak, kişisel mükemmellikleri ve kendilerine yardım eden ruhların yüce doğası nedeniyle güvenilmeye layık olanlar ve bu nedenle aldatılma olasılıkları en düşük olanlar. Bundan sonra, bu güvenliğin hiçbir şekilde iletişim kuran ruhların üstlendiği isimlerin itibarına bağlı olmadığını göreceğiz.

“Medyumları iyi ve kötü niteliklerine göre böyle sınıflandırarak, kendinizi bazılarının düşmanlığına maruz bıraktığınızı anlamalısınız; ancak bunun hiçbir önemi yoktur. Medyumların sayısı her geçen gün artmaktadır ve bu sözlerden rahatsız olan herkes bir şeyi, *yani* onların iyi medyum olmadıklarını, başka bir deyişle, aşağı ruhlardan etkilendiklerini kanıtlayacaktır. Ancak, daha önce de söylediğim gibi, tüm bunlar sadece kısa bir süre içindir; ve yeteneklerini kötüye kullanan medyumlar, bazılarının başına geldiği gibi, eylemlerinin acı verici sonuçlarına katlanacaklardır; dünyevi tutkularını tatmin etmek için, yalnızca ahlaki ilerlemeleri için kendilerine bahşedilen Tanrı'nın bir armağanına yönelmenin bedelini, üzüntülerine rağmen öğreneceklerdir. Onları doğru

yola geri döndüremiyorsanız, onlara acıyın, çünkü daha ağır bir kefaret ödemek zorunda kalacaklardır.

ERASTLAR

“Bu tablo, yalnızca onu inceleyerek içtenlikle ve dürüstçe arayan medyumlar için değil, aynı zamanda medyumlardan yararlananlar için de büyük önem taşır, çünkü onlara makul olarak kendilerinden beklenebilecek şeyin ölçüsünü verecektir. Bu tablo, ruhsal tezahürlerle meşgul olan herkesin sürekli olarak gözlerinin önünde olmalıdır; doktrinin tüm ilkelerini bünyesinde barındırır ve spiritüalizmi gerçek yolunda tutmaya düşündüğünüzden daha fazla katkıda bulunacaktır.

SOKRATES

198. Tüm bu medyumluk çeşitleri sayısız yoğunluk derecesi sunar; bunların birçoğu, kesin bir şekilde söylemek gerekirse, aynı rengin farklı tonlarıdır, ancak yine de özel yeteneklerin sonucudur. Bir medyumun yeteneği nadiren tek bir uzmanlık alanıyla sınırlı olsa da ve aynı medyum birkaç yeteneğe sahip olsa da, her zaman baskın bir yeteneği vardır ve *bu* , yararlı olması koşuluyla, geliştirmesi gereken yetenektir. Bir medyumu doğal olarak sahip olmadığı bir yeteneği geliştirmeye zorlamaya çalışmak ciddi bir hatadır. Tohumunun var olduğu görülenleri geliştirmeliyiz; ancak sahip olmadığımız yetenekleri geliştirmeye çalışmak, *ilk olarak zaman kaybıdır ve ikinci olarak, sahip olduklarımızı* zayıflatmanın ve belki de kaybetmenin en kesin yoludur .

“Ruhsal işleyişin tohumu var olduğunda, bu her zaman açık işaretlerle kendini gösterir.

Bir medyumun kendi uzmanlık alanına bağlı kalarak yararlı ve tatmin edici sonuçlar elde etme olasılığı daha yüksektir, her şeyi yapmaya çalışan kişi hiçbir şeyi iyi yapamaz. Kişinin psişik yeteneklerinin çemberini sonsuza

kadar genişletme arzusu cezasız kalmasına izin verilmeyecek kibirli bir iddiadır; iyi ruhlar her zaman küstahları terk eder ve böylece yalancıların oyuncağı haline gelirler. Ne yazık ki, medyumların sahip oldukları yeteneklerden memnun olmadıklarını ve kibir veya hırs nedeniyle onları öne çıkarabilecek olağanüstü yeteneklere sahip olmayı arzuladıklarını görmek nadir bir şey değildir; bu iddia onları en değerli niteliklerinden, yani *güvenli medyum* olma niteliklerinden mahrum eder .

SOKRATES

199. Medyumların uzmanlık alanlarının incelenmesi, sadece kendi hesapları için değil, aynı zamanda onları çağrıştırmak için kullananlar için de kesinlikle gereklidir. Çağrıştırmak istediğimiz ruhların doğasına ve onlara sormak istediğimiz sorulara göre, göz önünde bulundurduğumuz belirli gereksinim için kullanacağımız medyumu seçmeliyiz; bu amaçla karşılaştığımız ilk medyumu almak, tatmin edici olmayan ve hatalı cevaplar almaya kendimizi maruz bırakmaktır. Bu noktanın günlük hayattan birkaç örneğini ele alalım. Karşımıza çıkan ilk kişinin sadece yazmayı bildiği için bir belge çizmesine veya hatta bir belgeyi kopyalamasına güvenmemeliyiz. Bir müzisyen kendi şarkısının söylenmesini ister; emrinde hepsi yetenekli birkaç şarkıcı vardır; yine de rastgele seçmez, ancak sesi, ifadesi ve genel nitelikleri bestesine en çok adalet sağlayacak olanı yorumcusu olarak seçer. Ruhlar da medyumları konusunda aynısını yapar; onların örneğini takip etmekten daha iyisini yapamayız.

Ayrıca, medyumluğun sunduğu ve yukarıda sınıflandırılanlara başkalarını da ekleyebileceğimiz gölgelerin her zaman medyumun kendi karakteriyle aynı olmadığı belirtilmelidir; bu nedenle, örneğin, doğal olarak neşeli ve şen bir medyum, alışkanlık olarak ciddi iletişimler alabilir ve bunun tersi de geçerlidir *; bu gerçek, kendisinin dışındaki bir etkinin itici gücüyle etkilendiğinin açık bir kanıtıdır. Bu konuya, medyumun ahlaki etkisi* (Bölüm 2, Bölüm 20) konusunu ele alırken geri döneceğiz .

BÖLÜM 17

Ortamların Oluşumu

Medyumluğun Gelişimi – El Yazısının Değişmesi – Medyumluğun Kaybı ve Askıya Alınması.

Medyumluğun Gelişimi.

200. Burada özellikle yazma araçlarına değineceğiz, çünkü onlarınki yalnızca en yaygın araç türü ve en basit ve en kullanışlı olanı değil, aynı zamanda en tatmin edici sonuçları veren ve en çok arananı olduğu için. Ne yazık ki, henüz bu yeteneğe sahip olduğumuzu, hatta yaklaşık olarak bile, gösterebilecek bir tanıya sahip değiliz; bazı insanların varlığını gösterdiğini varsaydığı fiziksel işaretler tamamen belirsizdir. Çocuklarda ve yaşlılarda, erkeklerde ve kadınlarda, sağlıktan veya entelektüel ve ahlaki gelişimden bağımsız olarak bulunur ve bir kişinin mizacıyla hiçbir ilgisi yoktur; varlığını tespit etmenin tek bir yolu vardır, *o da* gerçek deneyle.

Yazıyı, gördüğümüz gibi, *dolaylı olarak* , planşetlerle, vb. veya *doğrudan* elle elde edebiliriz; en kolay ve en genel olarak kullanılan bu son yöntemle sınırlı kalacağız; gördüğümüz gibi, bir kalemin bir kağıt parçası üzerinde, hiçbir hazırlık yapmadan ve tıpkı sıradan yazıda yaptığımız gibi tutulmasından oluşan İşlemin basitliğine rağmen, başarı için birkaç koşul vazgeçilmezdir.

201. Öncelikle fiziksel bir durum olarak elin serbest hareketini engelleyebilecek her şeyden uzak durulmasını, mümkünse kağıda bile dokunulmaması gerektiğini öneriyoruz.

Kalemin ucu kağıda hafifçe temas etmeli, yazmak için yeterli olmalı, ancak herhangi bir direnç göstermeyecek kadar da değil. Ancak, ortam hızla yazma gücünü kazandığında bu önlemlere artık gerek kalmaz, çünkü o zaman hiçbir engel onu durduramaz.

202. Kalem veya kurşun kalem kullanmamızın bir önemi yoktur; bazı medyumlar kalemi tercih eder, ancak bu yalnızca zaten gelişmiş ve yavaş yazanlar için uygundur; kalem kullanmanın elverişsiz, hatta imkansız olacağı kadar hızlı yazan medyumlar vardır. Sarsıntı ve düzensizlikle yazan veya uca vurup kıran ve kağıdı yırtan şiddetli ruhların etkisi altında yazan medyumlar için de aynı şey geçerlidir.

203. Bir medyum olmayı arzulayan herkes doğal olarak kendisine yakın olanların ruhlarıyla iletişim kurmak ister; ancak bu noktada sabırsızlığını yumuşatmalıdır, çünkü belirli bir ruhla iletişim, yeni başlayanlar için imkansız hale getiren fiziksel zorluklar nedeniyle sıklıkla engellenir; belirli bir ruhun iletişim kurabilmesi için, kendisi ve medyum arasında bazen kurulması ne kolay ne de mümkün olan akışkan bir uyum olmalıdır; ancak bir medyumun yeteneği geliştikçe, kendisini gösteren herhangi bir ruhla ilişkiye girmek için gerekli yeteneği yavaş yavaş kazanır. Ayrıca, iletişim kurmak istediği belirli ruh, kendisini göstermesini mümkün kılacak şekilde koşulları kontrol edemeyebilir; *orada olsa bile* ; veya çağrı kendisine yöneltildiğinde gelemeyebilir veya izin alamayabilir. Bu nedenle, yeni başlayanlar için, diğerlerini dışlayarak, belirli bir ruh için taleplerinde çok ısrarcı olmamak daha iyidir; çünkü sıklıkla aranan ruh, taraflar arasındaki sevgi ne kadar büyük olursa olsun, gerekli akışkan bağlantının en kolay kurulabileceği ruh olmayabilir. Herhangi bir ruhtan iletişimler elde etmeye çalışmadan önce, bu nedenle yeterli bir psişik yetenek geliştirmeyi sağlamalıyız; ve bu amaçla, ruh dünyasındaki tüm dostlarımıza ve özellikle Koruyucu Meleğimize genel bir çağrıda bulunarak başlamak iyi olur.

Bu genel çağrı için, herhangi bir kutsal formüle ihtiyaç yoktur; ve böyle bir formül vermeye kalkışan kişi, kendini bir şarlatanlık suçlamasına açık hale getirir, çünkü ruhlar herhangi bir belirlenmiş forma önem vermez. Yine de tüm çağrılar Tanrı adına ve aşağıdaki gibi bazı terimlerle veya benzer terimlerle yapılmalıdır: " Yüce Tanrı'dan iyi bir ruhun benimle yazışarak (veya başka bir şekilde, duruma göre) *iletişim kurmasına izin vermesini diliyorum ve ayrıca Koruyucumdan da rica ediyorum*

Melek bana yardım etme nezaketini göstersin ve *kötü veya rahatsız edici ruhları uzak tutsun* ;" – veya " *Yüce Tanrı'dan falanca kişinin ruhunun benimle iletişim kurmasına izin vermesini diliyorum* ." Kişisel dostlarımız ve akrabalarımız dışındaki bireysel ruhları çağırırken, her zaman yalnızca iyi ve sempatik olduklarını bildiğimiz veya bize gelmek için özel bir nedeni olduğu varsayılan kişilere hitap etmeye dikkat etmeliyiz. Bu gibi durumlarda, çağrışımımız şu gibi kelimelerle yapılabilir: " *Yüce Tanrı adına , falanca kişinin ruhunun benimle iletişim kurmasına yalvarıyorum* ;" veya " *Yüce Tanrı'dan falanca kişinin ruhunun benimle iletişim kurmasına izin vermesini diliyorum* ;" veya benzer karakterde başka kelimeler. Tekrarlıyoruz, formül hiçbir şeydir; saygılı ve nazik bir zihin yapısı her şeydir. Çağrı eyleminde bir araya gelen herkes, kullanılan biçim veya yöntem ne olursa olsun, ruhun bir mesaj yazarak veya varlığının başka bir işaretini vererek kendini göstermesini sessizce beklemek iyidir. Ortamın yeteneği tipolojik olduğunda, ilk soruları ruhun bunlara "evet" ve "hayır" şeklinde cevap verebileceği şekilde formüle etmek gerekir; örneğin, "Burada mısın, Falanca?" "Bana cevap verecek misin?" veya şüphe durumunda,

"Bana adını verir misin?" "Kimin için geldin?" "Alfabeyi ister misin?"

Ve benzeri. (Daha detaylı bilgi ve pratik öğütler için, Bölüm 2, Bölüm 25'e bakınız. *Çağrılar*)

Varlığı en çok istenen ruhun gelmesi veya gelen başka bir ruh olması mümkündür; belki bir yabancı, belki medyumun veya orada bulunan başka bir kişinin koruyucu meleği olabilir. Gelen ruh, genellikle, her zaman olmasa da, adını vererek kendini belli eder; ancak daha sonra kimlik sorusu ortaya çıkar, pratik spiritizmin başa çıkmak için en fazla deneyim gerektiren zorluklarından biri ve bu konuda aldatmaya maruz kalmayan çok az yeni başlayan vardır.

204. Çağrışım biçiminden çok daha önemli olan şey sakinlik ve düşünce konsantrasyonu, ateşli bir arzu ve başarmaya yönelik sağlam bir kararlılıktır; nöbetler halinde hareket eden ve her dakika başka konularla kesintiye uğrayan geçici kararlılığı değil, *sabırsızlık veya ateşli bir kaygı olmadan ciddi, ısrarcı, sürdürülebilir bir kararlılığı* kastediyoruz. Zihinsel konsantrasyon, yalnızlık, sessizlik ve rahatsız edebilecek veya rahatsız edebilecek her şeyden uzak durma ile desteklenir. Verebileceğimiz tek bir tavsiye daha var; yani her gün denemeyi yenilemek, her seferinde on veya en fazla on beş dakika oturmak ve gerekirse deneyi iki hafta, bir ay, iki ay veya daha fazla sürdürmek. Sadece altı aylık bir egzersizden sonra geliştirilen medyumları biliyoruz, diğerleri ise ilk denemelerinde kolayca yazmışlardır.

205. Emek israfını önlemek için, yeni başlayanların daha gelişmiş bir medyum aracılığıyla ciddi ve ileri bir ruhun tavsiyesini ve yardımını istemeleri iyi olur; ancak şunu da belirtmek gerekir ki, ruhlara şu veya bu kişinin medyum olup olmadığını sorduğumuzda, neredeyse her zaman olumlu yanıt verirler; bu, birçok olası medyumun girişimlerinin başarısız olmasını engellemez; kolayca açıklanabilen bir gerçektir. İlk olarak, bir ruha genel bir soru sorarsınız ve o size genel bir yanıt verir; ikinci olarak, gördüğümüz gibi, en büyük çeşitlilikte biçim, gölge ve derece alabilen psişik yetenek kadar elastik hiçbir şey yoktur. Dolayısıyla bir insan, farkında olmadan ve aradığı şeyden oldukça farklı bir şekilde medyum olabilir.

Belirsiz bir soruya: "Ben bir medyum muyum?" ruh "Evet" yanıtını verebilir; ancak daha kesin bir soruya: "Ben bir yazı-medyumu muyum?" ruh "Hayır" yanıtını verebilir. Sorguya çekilen ruhun karakterini de hesaba katmalıyız; çünkü bazı ruhlar o kadar dikkatsiz veya cahildir ki, sersem ölümlüler gibi rastgele cevaplar verirler; bu nedenle, yalnızca aydınlanmış ruhlara hitap etmeye çalışmalıyız; onlar genellikle bu tür sorulara gönüllü olarak cevap verirler ve mümkünse başarının en iyi yolunu gösterirler.

206. Yeni başlayanlar, geçici bir yardım olarak, halihazırda oluşturulmuş iyi bir yazma aracının yardımıyla sıklıkla yetiştirilebilir. Böyle biri elini veya sadece parmaklarını yazması için yardım edilecek elin üzerine koyarsa, ikincisi bunu nadiren ve genellikle hemen yapar. Böyle bir durumda ne olduğu kolayca anlaşılabilir. Kalemi tutan el, tabiri caizse, 'ele geçirilecek ' *elin bir uzantısı haline gelir* , tıpkı bir planşet veya benzer nitelikteki herhangi bir başka düzenek gibi; ancak ikincisinin egzersizi yine de faydalıdır ve düzenli ve sık tekrarlanırsa, acemiye organizmasının direncinden kaynaklanan fiziksel zorluğun üstesinden gelmesinde ve psişik yeteneğini geliştirmesinde büyük ölçüde yardımcı olacaktır. Bazen yeni başlayanı, onu yazmaya ikna etme *niyetiyle hipnotize etmek yeterlidir* ; tam gelişmiş ortam elini ikincisinin omzuna koyar. İnsanların böyle bir etki altında hemen yazmaya başladığını gördük. Aynı etki bazı durumlarda temas olmadan ve sadece yeni başlayanın yazmasını *isteyerek* de üretilebilir . Ancak hipnozcunun kendi gücüne olan güveni, kendi gücünün çok az veya hiç etki yaratmayacağından şüphe eden birini üretmede önemli bir rol oynamalıdır.

Deneyimli bir rehberin yardımı, yeni başlayanlara çeşitli yararlı küçük tedbirleri gözlemlemede ve ruhlara ne tür sorular sorulabileceği ve bunların nasıl sorulacağı konusunda bir fikir vermede de faydalıdır.

207. Yeni başlayanlar, aynı arzu ve niyetlerle canlanan birkaç kişinin toplantılarına katılarak psişik yeteneklerini geliştirmede büyük ölçüde

yardımcı olabilirler. Bu toplantılarda, tüm yeni başlayanlar aynı anda, mükemmel bir sessizlik içinde ve dini bir sükunetle yazmaya çalışmalıdır; ve bu arada her biri, koruyucu meleğinin veya kendisine sempati duyduğunu bildiği gelişmiş bir ruhun yardımını istemelidir. Böyle bir toplantının açılışında, meclistekilerden biri, özel bir adlandırma yapmadan, çemberin tüm üyeleri adına, tüm iyi ruhlara genel bir çağrı yapmakta iyi edecektir, örneğin, " *Yüce Tanrı adına , iyi ruhların burada toplanan insanlar aracılığıyla nazikçe iletişim kurmasını rica ediyoruz* ." Bu koşullar altında, toplananların arasında kısa sürede yazmaya başlayan veya başka bir medyumluk belirtisi gösteren birilerinin olmaması nadirdir.

Bu koşullar altında meydana gelenler kolayca açıklanabilir. Ortak bir niyetle birleşmiş insanlar , *kolektif bir vücut oluştururlar* , her bir üyenin gücü ve duyarlılığı, tüm üyelerin birbirlerine uyguladığı manyetik etkiyle artar ve bu da onların gelişimine yardımcı olur. Bu irade topluluğu tarafından cezbedilen ruhlar arasında, neredeyse her zaman, bu şekilde bir araya gelen insanlar arasında, amaçlarına uygun bir ortam keşfeden ve bu keşiften yararlanarak onunla ilişkiye girenler vardır.

Bu yöntem özellikle medyumları olmayan veya yeterli sayıda medyumu bulunmayan spiritüel gruplar arasında çok faydalıdır.

208. Medyumları geliştirmenin yolları, tıpkı psişik yeteneğin varlığına dair işaretlerin arandığı gibi aranmıştır; ancak şu ana kadar, az önce belirtilenlerden daha etkili olanını bilmiyoruz. Medyumluğun gelişimine engel olan şeyin genellikle bedensel organizmanın bir tür direnci olduğuna inanan bazı kişiler, bu varsayılan direnci, kolu ve eli neredeyse yerinden oynatan jimnastik egzersizleriyle yenmeye çalışmışlardır. Atlantik'in diğer yakasından gelen bu prosedür yöntemini, yalnızca etkinliğine dair hiçbir kanıtımız olmadığı için değil, aynı zamanda, tam tersine, sinir sistemine uygulanan bu şiddet nedeniyle sıklıkla tehlikeli olabileceğine inandığımız için anlatmıyoruz. Psişik yeteneğin temelleri mevcut olmadığında, hiçbir şey

onları üretemez, bu amaçla kullanılan elektrik bile, başarısız olmadan eklenemez.

209. Ruhlarla iletişim kurma olasılığına inanmak, medyumluğun gelişimi için vazgeçilmez bir ön koşul değildir, ancak genellikle bu gelişimi daha kolay ve hızlı hale getirir. Gerçek için samimi bir arzu ve nazik bir mizaç, armağanın tohumu mevcut olduğu sürece başarıya en elverişli koşullardır.

Kalemi eline alıp yazı yazmaya başlayan, inanmayan insanlar gördük; ama psişik yeteneğin tohumuna sahip olmayan ateşli inananlar, uzun uğraşlara rağmen bunu başaramadılar; bu da yeteneğin organizmaya bağlı olduğunu kanıtlıyor.

210. Ruhun diktesi altında yazma armağanına sahip olmanın ilk belirtisi genellikle kol ve elde bir tür titremedir; el, yavaş yavaş, sanki yazıyormuş gibi, kontrol edemediği bir dürtüyle hareket ettirilir. Genellikle, ilk başta sadece birkaç vuruş yapılır; sonra harfler yavaş yavaş oluşur ve kelimeler belirmeye başlar; ve sonunda yazı, koşan bir elin hızı ve netliğiyle üretilir. Her durumda, el, üzerinde etki eden ve ne direnilmesi ne de yardım edilmesi gereken dışsal dürtüye tamamen terk edilmelidir.

Bazı medyumlar en baştan itibaren hızlı ve kolay bir şekilde yazarlar ve hatta, daha önce de belirtildiği gibi, ilk denemelerinde bile; ancak bu nispeten nadirdir: diğerleri vuruşların ve karalamaların ötesine geçmekte uzun süreler geçirirler. Ruhlar bize, ikinci durumda, medyumun elini kontrol altına almak için uzun bir eğitim sürecinin gerektiğini söylerler. Bu egzersizler gereğinden fazla uzatıldığında veya gülünç karalamalara dönüştüğünde, medyum, bazı kinci veya alaycı ruhların kendi pahasına eğlendiğinden emin olabilir, çünkü iyi ruhlar asla emek israfına neden olmaz; bu gibi durumlarda, zulümden kurtulmasına yardımcı olacak iyi etkileri çekmek için koruyucu meleğine artan bir şevkle yalvarmalıdır. Eğer; bu çabalara rağmen hiçbir gelişme olmazsa, kalemi tutmayı bırakmalıdır.

Girişim her gün yenilenebilir; ancak, yeni başlayanlara müdahale etmeye çok yatkın olan anlamsız veya düşmanca ruhların memnuniyeti için özet bir kontrol yapmak amacıyla, belirsiz bir şey olduğunda durmak iyidir.

Bu açıklamalara bir ruh şunları ekler: "Ayrıca, vuruşların ve pot-hookların ötesine geçemeyen medyumların olduğunu da belirtmelisiniz. Eğer; birkaç aylık denemeden sonra, bir medyum, anlamsızca bir araya getirilmiş harflerden veya sadece bir "evet" veya "hayır"dan daha anlamlı bir şey elde edemezse, kağıdı amaçsızca bozmaya devam etmenin faydası yoktur; bunlar medyumlardır, doğrudur, ancak *verimsiz medyumlardır* .

Ve her durumda, elde edilen ilk iletişimler yalnızca medyumun ikincil ruhlar tarafından yaptırıldığı egzersizler olarak düşünülmelidir; bu nedenle, bu tür işler için kullanılan ruhlar, tabiri caizse, daha yüksek ruhlar tarafından medyumun elini eğitmek için görevlendirilen, sadece yazma ustaları olduklarından, onlara çok az önem verilmelidir. Çünkü bu tür hazırlık egzersizlerinin her zaman yüce ruhlar tarafından yürütüldüğünü varsaymamalısınız ve medyum ciddi bir amaçla harekete geçirilmezse, onun etrafında bu şekilde çalışan daha düşük dereceli ruhların onunla birlikte kalıp ona bağlanma tehlikesi her zaman vardır. Neredeyse tüm medyumlar gelişimleri sırasında bu deneme aşamasından geçmiştir; daha yüksek bir düzendeki ruhların sempatisini kazanmak onlar için önemlidir, bu ruhlar yavaş yavaş diğerlerinin yerini alabilirler.”

211. Yeni başlayanların çoğunun en büyük engeli, aslında, aşağı ruhlarla sohbet etmeye çekilme eğilimleridir; ve yalnızca hafif ve kesinlikle kötü olmayan ruhlarla temas kurarlarsa, genellikle kendilerini şanslı sayabilirler. Tüm bu ruhların üzerlerinde etki sahibi olmasını engellemek için ellerinden geleni yapmalıdırlar, çünkü bir medyum bulmalarına izin verildiğinde, onlardan kurtulmak her zaman kolay değildir. Özellikle başlangıçta, böyle bir önlemin önemi konusunda çok fazla ısrar etmek imkansızdır; çünkü bu önlem olmadan, en iyi psişik yetenekler bile boşa gidebilir.

Bir medyumun yapması gereken ilk şey, samimi ve saygılı bir inançla, kendisini Yüce Tanrı'nın koruması altına sokması ve her zaman üstün ahlaki ve entelektüel ilerlemeye sahip bir ruh olan koruyucu meleğinin yardımını içtenlikle istemesidir; oysa onun iyi veya kötü niteliklerine sempati duyan "yakın ruhları", duruma göre, çoğu zaman anlamsız veya hatta kötüdür.

Bir medyumun yapması gereken ikinci şey, deneyimle bize sağlanan tüm işaretler aracılığıyla, titiz bir dikkatle, kendisine ilk gelen ruhların karakterini ve kimlere karşı her zaman tetikte olmasının iyi olacağını saptamaktır. Herhangi bir şüpheli belirti tespit ettiğinde, derhal koruyucu meleğinden yardım istemeli, tüm gücüyle aşağı ruhu uzaklaştırmalı ve ona kandırılmaması gerektiğini göstererek onu cesaretini kırmalıdır. Spiritist teorinin ön çalışması, deneyimsizliğin ayrılmaz bir parçası olan rahatsızlıklardan kaçınmak isteyen herkes için vazgeçilmezdir. Bu konu hakkında tam talimatlar 23. ve 24. Bölümlerde (*Saplantı* ve *Ruhların Kimliği)* verileceğinden , bu yerde sadece ruhların aşağılığının sadece dilleriyle değil, aynı zamanda her işe yaramaz veya çocukça işaret, şekil veya amblemle, yazı tarzlarındaki tüm eksantrikliklerle, ister çok büyük yazıyla, ister başka herhangi bir saçma veya alışılmadık tuhaflıkla kanıtlandığını belirteceğiz. Otomatik yazı çok kötü yapılmış veya okunması zor olabilir ve yine de kötü bir ruhun etkisinden kaynaklanmayabilir, çünkü bu kusurlar medyumun el becerisinin veya esnekliğinin eksikliğinden kaynaklanıyor olabilir; şüphe uyandırması gereken yazının kötülüğü değil, eksantrikliğidir. O kadar aldatılmış medyumlar gördük ki, kendileri aracılığıyla yazan ruhların üstünlüğünü yazılarının *büyüklüğüne göre ölçtüler* ; diğerleri ise basılı mektuplar biçiminde iletildiği için elde ettikleri iletişime en büyük önemi verdiler! Her ne türden olursa olsun, çocukluğun, hem ruhlar hem de insanlar açısından gerçek üstünlükle bağdaşmadığı yeterince akılda tutulmalıdır.

212. İstemeden aşağı ruhların egemenliği altına girmekten kaçınmak önemliyse, kendimizi gönüllü olarak onların gücüne teslim etmemek daha da önemlidir; ve sonuç olarak, hiç kimse, eğer uygun değilse, ondan kurtulmanın kolay olacağı izlenimiyle, kendisine gelebilecek ilk ruhun etkisine boyun eğmeye, aşırı bir yazma arzusuyla yönlendirilmesine izin vermemelidir. Kötü bir ruhtan en ufak bir yardımı cezasız bir şekilde ne isteyebiliriz ne de kabul edebiliriz; çünkü böyle biri hizmetleri için ağır bir ücret talep edebilir.

Medyum olmak için sabırsızlanan insanların, kötü olduklarını bildikleri ruhların teklif ettikleri yardımı, işlerini bitirmeleri gerektiğinde hizmetlerinden vazgeçme düşüncesiyle kabul ettikleri ve kendilerini hemen yazabilir halde buldukları için isteklerinin yerine getirildiği durumlar gördük; ancak bu şekilde girişimlerine katılan ruhlar, yalnızca geçici yardımcılar olarak görülmekten gurur duymadıkları için, geldiklerinde olduklarından daha az uysal olduklarını kanıtladılar. İnsanların, iradelerini zorlayarak bu tür müttefiklerden kurtulabilecek kadar güçlü olduklarına inanmaları nedeniyle, her türden yıllarca süren saplantılarla, en gülünç aldatmacalarla, inatçı büyülenmelerle ve hatta en ağır dünyevi talihsizlikler ve hayal kırıklıklarıyla cezalandırıldıkları bu tür vakaları biliyoruz. Bazen bir ruh, kendini gösterdikten sonra; İlk önce açıkça kötü olmak, ikiyüzlü davranmak ve kendini düzeltmiş gibi göstermek, ya da boyunduruk altına aldığı medyumun gücü altında olduğunu ilan etmek, böylece medyumun istediği zaman onu uzaklaştırabileceğini sanmasını sağlamak.

213. Otomatik yazı bazen mükemmel bir şekilde okunabilir; ancak bazen o kadar kötü yapılır ki yazarın kendisi dışında herkes tarafından okunamaz. Bu nedenle medyumlar, en baştan itibaren okunaklı yazmaya çalışmalıdır. Ruhlar yazı kağıdı kullanımında her zaman ekonomik değildir ve bazen medyumlarının gereğinden büyük yazmasını sağlarlar. Yazının anlaşılması zor olduğunda, ruhtan tekrar yazması nazikçe istenmelidir ve o da

genellikle bunu yapmaya isteklidir. Medyum için bile alışılmış bir şekilde okunamayan yazılar, genellikle sık ve dikkatli egzersizlerle ve ruhu daha açık yazmaya sürekli teşvik ederek daha açık hale getirilebilir. Ruhlar, katıldıkları oturumlarda kullanılan geleneksel işaretleri sıklıkla benimserler. Örneğin, bir ruh bir sorunun kendisini rahatsız ettiğini ve cevaplamayı seçmediğini göstermek istediğinde, genellikle uzun bir çizgi çizer veya eşdeğer bir işaret kullanır.

Bir ruh söylemek istediğini söylediğinde veya daha fazla bir şey söylemeyi düşünmediğinde, medyumun eli hareketsiz kalır ve onun tarafından hiçbir arzu veya çaba daha fazla hareket elde edilemez. Aksine, ruh sözünü söylemediği sürece kalem yazmaya devam eder, ancak bazı durumlarda medyumun elinin hareketini durdurması mümkün olmaz. Bir ruh kendiliğinden bir şey söylemek isterse, medyumun eli kalemi kasılarak kavrar ve yazar, medyum bundan kaçınamaz. Öte yandan, medyum neredeyse her zaman kendisinde, yazmadaki bir duraklamanın yalnızca geçici olup olmadığını veya ruhun iletişimini bitirip bitirmediğini gösteren bir şey hisseder. Aynı şekilde, medyum iletişim kuran ruhun ne zaman ayrıldığını nadiren bilmez. Psikografinin gelişimiyle ilgili olarak vermemiz gereken temel açıklamalar bunlardır; deneyim, burada girmemize gerek olmayan ve her yeni başlayanın kendisini yönlendirebileceği çeşitli diğer pratik ayrıntıları öğretecektir; Şimdi ortaya koyduğumuz genel prensiplerin yardımıyla. İnsanlar denesin; ve genel olarak varsayıldığından çok daha fazlasının medyum olduğu görülecektir.

214. Şimdi söylediklerimiz, tüm medyumların ulaşmak istediği ve haklı olarak arzuladığı nesne olan *mekanik yazı için geçerlidir; ancak tamamen mekanik medyumluk son derece nadirdir, medyumun az ya da çok sezgisi* genellikle onunla karışır. Bir medyum yazdığı şeyin bir algısına sahip olduğunda, doğal olarak fenomenlerinin gerçekliğinden şüphe etmeye meyillidir, çünkü yazının bilinçaltından mı yoksa bir ruhtan mı geldiğini

bilmez. Ancak bu nedenle huzursuz olması gerekmez ve şüphelerine rağmen devam etmelidir. Yazdıklarını dikkatlice not etsin ve zihninde olmayan çok sayıda şey ve hatta kendi düşüncelerine ve görüşlerine aykırı olan bazı şeyler içerdiğini görecektir; bunların kendisinden kaynaklanamayacağının açık bir kanıtıdır. Devam etsin; kendisi hakkındaki şüpheleri deneyimle ortadan kalkacaktır.

215. Eğer ortam doğası gereği sadece mekanik değilse, o zaman onun böyle olma yolundaki tüm çabaları boşuna olacaktır; fakat bunu bir talihsizlik olarak görmesi yanlış olur.

Eğer sadece sezgisel medyumlukla donatılmışsa, bununla yetinsin; akıllıca kullanılırsa, bu ona büyük hizmet edecektir.

Uzun süreli denemelerden sonra elde istemsiz bir hareket oluşmazsa veya hareketler elde etmeye değer bir sonuç üretemeyecek kadar hafifse, yeni başlayan kişi, kalemi tutarken aklına gelen ilk düşünceyi, bunun kendi düşüncesi mi yoksa başka bir kaynaktan mı geldiği konusunda endişelenmeden yazma planını benimsemelidir; deneyim ona kendi düşünceleri ile kendisine önerilenler arasında nasıl ayrım yapacağını öğretecektir. Mekanik el yazısı, çoğu kez, nihayetinde, bu planın benimsenmesiyle geliştirilir.

Yukarıda belirttiğimiz gibi, bazı durumlarda bir düşüncenin medyumun kendi düşüncesi olması veya başka bir ruhtan gelmesi önemli değildir. Bu özellikle sezgisel veya ilham verici bir medyumun bir hayal ürünü eser yazdığı durumlarda geçerlidir; bu gibi durumlarda, kendi zihninden bir düşünce üretip üretmediği veya kendisine önerilen bir düşünceyi özümseyip özümsemediğinin bir önemi yoktur; iyi bir fikir bulursa, iyi dehasına "bunun için teşekkür etsin ve ona başka fikirler önerilecektir. Şairlerin, filozofların ve bilimsel kaşiflerin "ilhamını" oluşturan şey budur.

216. Şimdi tam olarak geliştiğinde psişik yeteneği ele alalım; kolayca yazan ve çeşitli ruhlarla serbestçe iletişime geçebilen bir medyumun durumunu varsayalım. Bu gelişim noktasına ulaştığında, bu nedenle daha fazla aydınlanmadan vazgeçebileceğini varsayarsa büyük bir hata yapmış olur; çünkü medyumluğun önündeki fiziksel engelleri aşmış ve aslında medyumluğun gerçek zorluklarına yeni başlıyor. Şimdi, medyumluk işine yeni başladığında, etrafındaki ruhlar tarafından kendisine kurulan sayısız tuzaktan kurtulmak için ihtiyat ve deneyim tavsiyelerine en çok ihtiyaç duyar. Kanatlarının gücüne fazla güvenen, tek başına uçma konusunda fazla hırslı bir medyum, onları kısa sürede yalancı ruhların kuş pisliğiyle lekelenmiş halde bulacaktır; bu ruhlar her zaman kibirli ve küstah olanları tuzağa düşürmek için tetiktedir.

217. Bir medyumun yeteneği geliştirildiğinde, bu yetenek aşırı veya akılsızca kullanılmamalıdır. Yeni başlayanlara verdiği haz bazen onlarda ölçülü olması gereken bir coşku uyandırır; psişik yeteneğin her zaman ölçülü bir şekilde kullanılması için verildiğini, asla boş merakın tatmini için verilmediğini unutmamalıdırlar. Bu nedenle medyumlar yeteneklerini yalnızca en uygun koşullar altında kullanmalı ve gün boyu kullanmamalıdır; çünkü iyi ruhlar sürekli olarak emirlerinde olmadıkları için, medyumluklarını gereğinden fazla uzatarak, daha düşük ruhların kandırdığı bir duruma düşme riskiyle karşı karşıya kalırlar. Psişik amaçlar için sabit gün ve saatlere sahip olmak iyidir; hem medyum o zaman işine daha yoğun bir amaç getirir, hem de onun aracılığıyla iletişim kurmak isteyebilecek ruhların önceden bilgilendirilip davet edilmesiyle orada bulunma olasılıkları çok daha yüksektir.

218. Daha önce belirtildiği gibi, tekrarlanan denemelere rağmen psişik yetenek hiçbir şekilde kendini göstermezse, bu girişimden vazgeçilmelidir, tıpkı sesi olmadığı ortaya çıkan öğrencilerin şarkı söyleme girişiminden vazgeçmesi gerektiği gibi. Belirli bir dili anlamayan bir tercüman kullanır;

organizmaları medyum olmalarına izin vermeyenler bu örneği izlemeli ve medyum olan birine başvurmalıdır. Ancak, bir medyum bulmayı başaramasanız bile, ruh dostlarının yardımından mahrum kaldığınızı düşünmemelisiniz. Medyumluk, ruhların kendilerini insanlara ifade etmelerini sağlayan bir araçtır; ancak onları bize çekmekle hiçbir ilgisi yoktur. Bizi sevenler, medyumlarla olduğu kadar medyumlar olmadan da bize gelirler. Bir baba çocuğunu sağır, dilsiz ve kör olduğu için terk etmez, ancak çocuk tarafından fark edilmese bile ona yine de dikkatli ve sevgiyle bakar. Ruh dostlarımız da bizim için aynısını yapar; onlar her zaman bizimle ilgilidirler ve eğer düşüncelerini bize görünürde iletemiyorsa, bunu ilham yoluyla yaparlar.

El Yazısının Değiştirilmesi.

219. Yazı medyumlarında çok sık görülen bir durum, iletişim kuran ruhlara göre el yazılarında meydana gelen değişikliktir; ve daha da dikkat çekici olanı, bedendeyken ruhun yazısıyla sıklıkla özdeş olan aynı yazı, aynı ruh iletişim kurduğunda yeniden üretilir. Bu yazı değişikliği yalnızca mekanik ve yarı mekanik medyumlarda meydana gelir, çünkü onların durumunda elin hareketi istemsizdir ve iletişim kuran ruh tarafından yönlendirilir; yalnızca sezgisel medyumlarda meydana gelmez, çünkü onların durumunda ruh yalnızca düşünceleri üzerinde etki eder ve elleri, sıradan yazıda olduğu gibi kendi iradeleriyle yönlendirilir. Ancak, mekanik medyum durumunda bile yazının karakterinde bir değişiklik olmaması, onun yeteneğinin gerçekliğine aykırı bir şey kanıtlamaz; bu tür değişiklikler hiçbir şekilde ruh tezahürünün gerekli bir koşulu değildir, ancak en saf mekanik yazarın bile her zaman sahip olmadığı özel bir fiziksel yeteneğin sonucudur (Bkz. Polygraphic *Mediums* , 199).

Medyumluğun Kaybı ve Askıya Alınması.

220. Psişik yetenek, hem yazma hem de diğer tüm ruhsal tezahür biçimleri açısından kesintiye uğramaya ve geçici olarak askıya alınmaya tabidir. Bu konu ile ilgili olarak ruhlara yönelttiğimiz sorular aşağıdaki yanıtları ortaya çıkarmıştır:

(1) Psişik yetenek kaybedilebilir mi?

"Bu sıklıkla olur, ancak kesinti genellikle kısa sürelidir ve onu ortaya çıkaran neden ile birlikte sona erer."

(2) Bunun sebebi ortamın akışkanının tükenmesi midir?

"Bir medyumun sahip olduğu yetenek ne olursa olsun, ruhların sempatik uyumu olmadan hiçbir şey yapamaz; hiçbir şey elde edemediğinde, kusur her zaman yeteneğinde değildir, çünkü ruhların onu kullanmak istememesi veya kullanamaması sıklıkla olur."

(3) Ruhların medyumluğu terk etmelerine yol açan sebepler nelerdir?

“İyi ruhlar, bir medyumla ilgili olarak, çoğunlukla armağanını nasıl kullandığından etkilenir. Armağanını düşüncesizce kullanan, hırslı tasarımların ilerlemesi için kullanan veya yardımını arayanlara yardım etmek için armağanını kullanmayı reddeden veya inanç kazanmak için tezahürlerimize tanıklık etmesi gerekenlere yardım eden medyumu terk ederiz. Tanrı bu armağanı bir medyuma yalnızca kendi zevki için veya daha da azı, hırslarına hizmet etmesi için değil, kendi ilerlemesine ve diğer insanların ilerlemesine yardımcı olmak için bir araç olarak vermiştir. Bir ruh, bir medyumun artık kendi niyetlerine hizmet etmediğini ve talimatlarından ve tavsiyelerinden yararlanmadığını görürse, ondan uzaklaşır ve yardımına daha layık birini arar.”

(4) Geri çekilen ruhun yeri çoğu zaman başkası tarafından doldurulmaz mı? Ve eğer öyleyse, medyumun yeteneğinin askıya alınmasını nasıl anlamalıyız?

“İletişim kurmaktan daha iyi bir şey istemeyen ve geri çekilenlerin yerini almaya oldukça hazır olan ruhlardan eksiklik yoktur; ancak, bir medyumu terk eden ruh iyi bir ruh olduğunda, bazen onu sadece bir an için terk eder, ona bir ders vermek ve yeteneğinin kendisine bağlı olmadığını göstermek için onu belirli bir süre tüm iletişimden mahrum bırakır; ve onun tarafından övünülecek bir şey olarak görülmemesi gerektiğini gösterir. Bu geçici güçsüzlük aynı zamanda medyuma, kendisine yabancı bir etki altında yazdığını kanıtlamaya yarar, sanki aksi olsaydı, dürtünün kesilmesi söz konusu olmazdı.

“Ancak psişik yeteneklerin bu şekilde askıya alınması her zaman bir ceza değildir; bazen bu, ruhun medyumunun sağlığına olan ilgisinden kaynaklanır; medyumun fiziksel iyiliği için gerekli gördüğü bir dinlenmeyi ona vermek ister; ve durum böyle olduğunda, başka hiçbir ruhun onun yerini almasına izin vermez.”

(5) Bununla birlikte, bazen büyük ahlaki değere sahip olan ve dinlenmeye ihtiyaç duymayan medyumların, ruhsal dostları tarafından terk edildiğini ve yeteneklerinin bu şekilde askıya alınmasından dolayı çok sıkıntı çektiklerini görüyoruz; bu askıya almanın nedenini açıklayamıyorlar mı?

“Bu gibi durumlarda, askıya alma, onların sabrının ve kararlılığının bir denemesi olarak gerçekleşir; ruhların medyumluğun bu tür kesintilerinin süresi için nadiren sabit bir zaman belirlemesinin nedeni de budur. Dahası, bu tür askıya almalar, medyuma kendisine daha önce yapılmış olan iletişimleri düşünmesi için zaman vererek bazen yararlıdır. Bir medyumun talimatlarımızı kullanmasıyla, yardımımıza

gerçekten layık olanları tanırız; tezahürlerimizi yalnızca eğlenceli bir merak olarak gören deneycileri böyle göremeyiz.”

(6) Böyle bir durumda, medyanın yine de yazmaya çabalaması gerekir mi?

“Evet, eğer ruh ona bunu yapmasını tavsiye ederse; fakat eğer ona uzak durmasını söylerse, ruhun bir işareti ertelemenin sonunu haber verene kadar bu teşebbüsten vazgeçmelidir.

(7) Böyle bir yargılamayı kısaltmanın bir yolu var mıdır?

"İstifa ve dua, böyle durumlarda başvurabileceğiniz tek yoldur. Yapabileceğiniz tek şey her gün denemektir, ancak her seferinde sadece birkaç dakika, çünkü sonuçsuz çabalarda zaman ve güç kaybetmek akıllıca olmaz.

“Bu girişim sadece yeteneğin geri kazanılıp kazanılmadığını tespit etmek amacıyla yapılmalıdır.”

(8) Psişik yeteneklerin askıya alınması, o zaman, medyumla alışılmış bir şekilde iletişim kuran ruhların geri çekilmesi anlamına gelmez mi?

“Medyum, körlük krizi geçiren, ancak arkadaşları tarafından çevrelenmiş, ancak onları görmemiş birinin konumundadır. Bu nedenle medyum, yakın ruhlarıyla *düşünce yoluyla iletişim kurmaya devam edebilir ve devam etmelidir* ve onlar tarafından duyulduğundan emin olabilir. Medyumluğun kaybı, medyumu ruh arkadaşlarıyla görünürdeki iletişimden mahrum eder, ancak onu onlarla zihinsel iletişimden mahrum edemez.”

(9) Öyleyse psişik yeteneklerin kesintiye uğraması, genellikle medyumlar aracılığıyla iletişim kuran ruhların hoşnutsuzluğu anlamına gelmez mi?

"Hayır, aksine bu, ona karşı anlayış ve nezaketlerinin bir kanıtı olabilir."

(10) Bu tür kesintilerin onların hoşnutsuzluğundan kaynaklandığını nasıl öğrenebiliriz?

“Medyum vicdanını araştırsın; yeteneğini ne amaçla kullandığını, başkalarının bundan ne gibi yararlar elde ettiğini, *ruh dostlarından aldığı öğütlerden kendisinin ne gibi kazançlar elde ettiğini kendisine sorsun* ; o zaman bu noktayı tespit etmekte pek fazla zorluk çekmeyecektir.”

(11) Ortam yazamayacak duruma geldiğinde başka bir ortama başvuramaz mı?

“Bu, kesintinin nedenine bağlıdır. Bir ruh, size öğüt verdikten sonra, sizi bir süre iletişimsiz bırakır, böylece siz sürekli olarak bize danışma alışkanlığına, özellikle de dünyevi hayatınızın ayrıntılarına ilişkin olarak, girmeyin; bu nedenle bir medyumdan ayrıldığımızda, başka bir medyumun yardımıyla tatmin edici hiçbir şey elde edemez. Ve bu askıya almalar bazen başka bir amaca hizmet etmek için tasarlanmıştır, *yani* size ruhların özgür ajanlar olduğunu ve sizin emrinize amade olmaları gerekmediğini kanıtlamak için; ve aynı sebepten dolayı, medyum olmayanlar, bilmek istedikleri her şeyi öğrenmeyi her zaman başaramazlar.”

(12) İlahi Takdir hangi amaçla bazı bireylere özel psişik yetenekler bahşetmiştir?

“Medyumluk bir misyondur ve her zaman bu şekilde icra edilmelidir. Medyumlar ruhlar ve insanlar arasındaki tercümanlardır.”

(13) Peki yeteneklerini isteksizce kullanan bazı medyumlar da var mı?

“Onlar kusurlu medyumlardır; kendilerine bahşedilen nimetin kıymetini bilmezler.”

(14) Eğer medyumluk bir görev ise, neden sadece iyi insanların ayrıcalığı değildir ve neden bu yeteneğe çoğu zaman itibardan uzak olan ve bunu kötü kullanan kişiler sahiptir?

“Bu onlara tam olarak kendi gelişimleri için ihtiyaç duydukları için ve iyi öğütlere açık olabilmeleri için verilmiştir; eğer bu armağandan yararlanmazlarsa, sadakatsizliklerinin sonuçlarına katlanmak zorundadırlar. İsa öğretisini özellikle günahkârlara yöneltmedi mi?”

(15) Medyum olarak yazma konusunda samimi bir arzuya sahip olanlar, bunu yapamadıklarında, ruhların kendilerine karşı nazik duygular beslemediği sonucuna mı varmalılar?

"Hayır, çünkü bu yetenek eksik olabilir, tıpkı şiir veya müzik yeteneği gibi; ancak bu yeteneğin eksikliği, eşit derecede değerli başka bir yeteneğe sahip olmakla telafi edilebilir."

(16) Bir insan, bu öğretiyi doğrudan kendisi veya başka medyumlar aracılığıyla alma olanağına sahip değilse, ruhların öğretisinden nasıl faydalanabilir?

“Hristiyan’ın İncil’i olduğu gibi, onun da kitapları yok mu? İsa’nın öğrettiği ahlakı uygulamak için, Hristiyan’ın O’nun bu ahlakı somutlaştırdığı sözleri gerçekten duymuş olması gerekmez.”

BÖLÜM 18

Medyumluğun Zorlukları ve Tehlikeleri

Medyumluğun zorlukları ve tehlikeleri – Medyumluğun sağlık, beyin ve çocuklar üzerindeki etkileri.

221.

(1) Psişik yetenek hastalıklı bir sağlık durumunun göstergesi midir, yoksa sadece anormal midir?

"Bazen anormaldir, ancak hastalıklı değildir. Bazı medyumlar çok güçlüdür; zayıf olanlar ise başka sebeplerden dolayı öyledir."

(2) Medyumluk kullanımı yorgunluğa neden olur mu?

“Herhangi bir türde çok uzun süreli egzersiz yorgunluğa neden olur; aynı şey medyumluk için de geçerlidir, özellikle fiziksel tezahürlerin elde edilmesi için kullanıldığında, bu zorunlu olarak yorgunluğa neden olur, çünkü bu, yalnızca dinlenmeyle geri kazanılabilen bir sıvı kaybıdır.”

(3) Medyumluğun uygun bir şekilde uygulanması (kötüye kullanımından bahsetmiyoruz) sağlığa zararlı mıdır?

“Bir medyumun fiziksel veya ahlaki durumunun onu kullanmaktan kaçınmayı veya en azından büyük bir ılımlılıkla kullanmayı ihtiyatlı veya hatta gerekli kıldığı durumlar vardır. Bir medyum, bu durumda genellikle kendi hissiyatıyla uyarılır; ve bunu yaparken yorgunluğunun

Farkında olduğunda medyumluğunu kullanmaktan her zaman kaçınmalıdır.”

(4) Medyumluk uygulamasının bazı insanlara diğerlerinden daha mı zararlı olma olasılığı daha yüksektir?”

"Bunun medyumun fiziksel ve ahlaki durumuna bağlı olduğunu daha önce söylemiştim. Mizaçları gereği aşırı heyecanın tüm nedenlerinden kaçınmayı gerekli kılan insanlar vardır; ve medyumluk bu sayının bir parçası olabilir (188, 194).

(5) Medyumluk yapmak deliliğe yol açabilir mi?

“Beyin hastalığına yatkınlık olduğunda, başka hiçbir şey onu üretemez. Medyumluk, deliliğin tohumunun bulunmadığı yerde delilik üretmeyecektir; ancak, o tohumun bulunduğu yerde (ki bu kolayca bilinir), sağduyu size her türlü zihinsel heyecandan kaçınmanın gerekliliğini göstermeye yeterli olmalıdır.”

(6) Çocuklarda psişik yetenekleri geliştirmek akıllıca mıdır?

“Bunu yapmak sadece akıllıca değil, aynı zamanda çok tehlikelidir: çünkü çocukluğun zayıf ve narin yapısı bu tür girişimlerle çok fazla sarsılır ve gençliğin hayal gücü çok fazla heyecanlanır; bu nedenle ebeveynler bu fikirleri çocuklarından saklamalı veya en azından bunlardan sadece ahlaki yönleriyle ilgili olarak bahsetmelidir.”

(7) Fakat doğaları gereği sadece fiziksel tezahürler için değil, aynı zamanda yazı ve vizyonlar için de medyum olan çocuklar var; bunlar için tehlike var mı?

“Hayır; bir çocuğun yeteneği kendiliğinden olduğunda, bu onun mizacına aittir ve yapısı onun egzersizi için hazırlanmıştır; yapay olarak

medyumluğu geliştirmeye çalıştığınızda ve böylece çocuğun sinir sistemini aşırı heyecana maruz bıraktığınızda çok farklı bir şeydir. Ayrıca, doğal olarak vizyonlara maruz kalan bir çocuğun genellikle bunlardan çok az etkilendiği de belirtilmelidir; bunlar böyle bir çocuğa o kadar doğal görünür ki, onlara pek dikkat etmez ve kolayca unutur; ve sonraki yıllarda, bu vizyonlar hafızasına geri gelirse, bunların hatırlanmasından acı verici bir şekilde etkilenmesi olası değildir."

(8) Tehlike olmadan psişik yeteneklerimizi hangi yaşta geliştirmeye çalışabiliriz?

"Yaşla ilgili bir kural yoktur; kısmen fiziksel ve daha da fazlası bireyin ahlaki gelişimine bağlıdır; diyelim ki, bir düzine yaşında olan çocuklar, birçok yetişkinden daha az etkilenecektir. Şimdi genel olarak medyumluktan bahsediyorum; ancak fiziksel medyumluk, organizmaya en çok yorgunluk verme olasılığı olan şeydir. Ancak, bir çocuk söz konusu olduğunda, yazmanın, deneyimsizliği nedeniyle başka bir tehlikesi daha vardır, *yani* , yalnızken yazmaya başlarsa ve bunu bir eğlence haline getirirse sağlığına zarar verebilir."

222. Pratik spiritizm, hakkında daha çok şey öğrendikçe daha net göreceğimiz gibi, aldatıcı ruhlar tarafından kandırılmaktan kaçınmak için en üst düzeyde incelik ve sağduyu gerektirir; yetişkinler bu kişiler tarafından aldatılma tehlikesi altındaysa, çocuklar ve gençler deneyimsizlikleri nedeniyle açıkça bu tehlikeye daha da açıktır. Ayrıca, ciddi ve iyiliksever ruhların konsantrasyonunu elde etmek için düşünce ve duygu yoğunluğunun kesinlikle gerekli olduğunu biliyoruz. Doğru ve şaka yollu yapılan bir çağrışım, alaycı ve kötü ruhlara kolayca erişim sağlayan bir küfürdür; ve bir çocuğun böyle bir eylem için gerekli ciddiyete sahip olmasını bekleyemeyeceğimiz için, kendi haline bırakıldığında bunu sadece bir eğlence haline getireceğinden korkulmalıdır.

En elverişli koşullar altında bile, psişik yetenekle donatılmış bir çocuğun bunu yalnızca, dünyasal yaşamı terk etmiş ruhların çağrılmasında her zaman bulunması gereken saygı duygusunu, örnekleriyle ona aşılayabilecek deneyimli kişilerin gözleri önünde kullanması son derece arzu edilir. Yaş sorunu, dediğim gibi, mizaç ve karakter koşullarına tabidir; ve bu yeteneğin kendiliğinden olmadığı çocuklarda gelişimini zorlamaktan kaçınmakla kalmamalı, aynı zamanda her durumda, uygulanması çok büyük bir dikkatle yürütülmeli ve bedensel veya zihinsel olarak zayıf olan yetişkinler tarafından bile ne heyecanlandırılmalı ne de teşvik edilmelidir.

Zihinsel eksantriklik veya zayıflığın en ufak belirtilerini gösterenler, her mümkün yolla bu uygulamadan caydırılmalıdır; çünkü bu tür insanlarda, her türlü heyecanın geliştirmeye meyilli olacağı deliliğe karşı belirgin bir yatkınlık vardır. Spiritist fikirlerin, diğerlerinden daha fazla beyinsel heyecan yaratma olasılığı yoktur; ancak spiritist fikirler tarafından getirilen delilik, aşırı dindar uygulamalara eşlik eden heyecan tarafından getirilmiş olsaydı, karakterini onlardan alırdı, tıpkı dini mani karakterini alacağı gibi ve bu gibi durumlarda spiritizm, doğal olarak, haksız yere de olsa, bu sonuçtan sorumlu tutulurdu. Sabit bir fikrin etkisi altına girme eğilimi gösteren herkes için yapılacak en iyi şey, dikkatini o fikirden tamamen farklı bir şeye yöneltmek, böylece heyecanın merkezi olan organlara dinlenme sağlamaktır (Bkz. *The Spirits' Book* , Par. 12)

BÖLÜM 19

Ruhsal İletişimde Medyumun Rolü

TEZAHÜRLER – Medyumun Etkisi – Hareketsiz bedenlere atfedilen medyumluk – Bazı medyumların, henüz hiçbir bilgiye sahip olmadıkları diller, müzik, resim vb. konulardaki yetenekleri – Bir ruhun, ruhsal tezahürde medyumların eylemleri üzerine tezi.

223.

(1) Ortam, yeteneğini kullandığı sırada tamamen normal bir durumda mıdır?

"Bazen bir kriz halindedir, az ya da çok kararlıdır; onu yoran ve dinlenmeye ihtiyaç duymasına neden olan budur. Ancak, daha sıklıkla, normal halindedir; özellikle de sadece yazmak için bir araçsa."

(2) Yazılı veya sözlü iletişimler, medyumun ruhu tarafından, ruhsal olarak verilebilir mi?

"Medyumun ruhu da diğerleri gibi iletişim kurabilir; eğer belli bir özgürlük derecesine ulaşırsa, ruh olarak niteliklerini geri kazanır. Sizi ziyarete gelen ve sizinle yazıyla veya başka bir şekilde iletişim kuran, hatta bazı durumlarda onları çağırmanıza gerek kalmadan iletişim kuran yaşayan insanların ruhlarında bunun bir kanıtı vardır. Çağırdığınız ruhlar arasında, bazıları bu dünyada veya diğer dünyalarda reenkarne olmuştur; bu gibi durumlarda *sizinle ruhlar olarak konuşurlar* , *insanlar olarak değil* . Bir medyumun ruhu için de aynı şey neden olmasın?"

– Sizin açıklamanız, bütün haberleşmelerin medyumun ruhundan kaynaklandığına ve başka ruhlardan kaynaklanmadığına inananların görüşünü doğrulamıyor mu?

"Bu görüş yalnızca çok dar görüşlü olduğu için yanlıştır.

Medyumun ruhunun kendiliğinden hareket edebileceği kesindir; ancak bu, başkalarının da onun aracılığıyla hareket etmemesi için bir sebep değildir."

(3) İletişim kuran ruhun medyumun ruhu mu, yoksa başka birinin ruhu mu olduğunu nasıl bileceğiz?

"İletişimin doğası gereği. Olayın koşullarını ve kullanılan dili inceleyin; ve ayırt etmeyi öğreneceksiniz. Medyumun ruhu, esas olarak uyurgezerlik veya trans halindeyken kendini gösterir, çünkü o zaman daha fazla özgürlük halindedir; medyumun ruhunun kendini göstermesi daha zordur; 50, normal haldeyken insan kişiliğinden ayrı olarak.

Ayrıca, medyumlar çoğu zaman sorularınıza, medyumlara atfedemeyeceğiniz cevaplarla karşılık verirler; bu nedenle size şunu söylüyorum: *Gözlemleyin* ve *düşünün* ."

Not – Bir insan bizimle konuştuğunda, onun söylediklerinin kendisinden mi geldiğini, yoksa başkasının düşüncelerini mi ifade ettiğini anlamakta zorluk çekmeyiz; medyumlar için de durum aynıdır.

(4) Medyumun ruhu, daha önceki varoluşlarında, geçici olarak gözden kaçırdığı bilgiyi edinmiş olabileceğinden; şimdiki bedensel zarfının altında, ancak bir ruh olarak hatırladığı şeyden, kendi doğasının derinliklerinden, anlayışının sınırlarını aşan fikirleri türetmiş olamaz mı?

“Bu genellikle uyurgezerlik durumlarında ve trans halinde olur; ancak müdahalemizin gerçeğine ilişkin tüm şüpheleri ortadan kaldıran tezahürlerin olduğunu tekrar hatırlatmak isterim. Gözleminizi yeterli bir süre boyunca sürdürün, gördükleriniz üzerinde meditasyon yapın ve bu konu hakkında hiçbir şüpheniz olmasın.”

(5) Medyumun kendi ruhundan gelen iletişimler, diğer ruhların verdiği iletişimlerden her zaman daha mı düşük kalitededir?

"Her zaman değil; çünkü diğer ruhlar medyumdan daha aşağı bir seviyede olabilir ve bu nedenle ikincisinin verdiği iletişimden daha az değerli iletişimler yapabilirler.

Bu durum sıklıkla uyurgezerlikte görülür, bu durumda genellikle uyurgezerin kendi ruhu tezahür eder; ve yine de uyurgezerler tarafından sıklıkla çok iyi şeyler söylenir.”

(6) Bir ruh bir medyum aracılığıyla iletişim kurduğunda, düşüncelerini doğrudan mı iletir, yoksa medyumun enkarne ruhunu aracı olarak mı kullanır?

“Medyumun ruhu, iletişim kuran ruhun tercümanı olarak hareket eder, çünkü bedenle bağlantılıdır ve bu gibi durumlarda beden konuşmacı rolünü oynar ve ayrıca sizinle iletişim kuran bedensiz ruhlar arasında bir iletken olması gerekir, tıpkı bir telgraf mesajının iletimi için, iletim ve alım noktalarını birbirine bağlayan bir tel ve telin uçlarında, elektrik sıvısı tarafından iletilen mesajı ileten ve alan akıllı bir kişinin olması gerektiği gibi.”

(7) Medyumun ruhu, diğer ruhlardan gelen iletişimler üzerinde bir etki uygular mı?

“Evet. Eğer onlarla aynı fikirde değilse, onların cevaplarını değiştirebilir ve onları kendi fikirlerine ve eğilimlerine uydurabilir; *ancak ruhların kendilerini etkilemez* : o sadece yanlış bir yorumcudur.”

(8) Bazı ruhların bazı medyumlara karşı bir tercihi olmasının sebebi bu mudur?

“Evet. Ruhlar kendileriyle sempati duyan ve düşüncelerini doğru bir şekilde iletebilen tercümanlar ararlar. Aralarında sempati olmadığında, medyumun ruhu bir düşman olur ve direnç üretir; isteksiz bir tercümandır ve bu nedenle de çoğu zaman sadakatsizdir. Dikkatsiz, düşmanca veya sadakatsiz bir elçi aracılığıyla bir mesaj iletildiğinde, sizin aranızda da aynı şey olur.”

(9) Sezgisel medyumlar için durumun böyle olabileceğini görüyoruz, ancak mekanik medyumlar için bunun nasıl mümkün olabileceğini göremiyoruz.

“Bir medyumun oynadığı rolü doğru bir şekilde anlamıyorsunuz. Bu konuda henüz keşfetmediğiniz bir yasanın etkisi var. Hareketsiz bir cismin hareketini sağlamak için ruhun, kullanmak istediği maddi nesneye anlık bir canlılık kazandırmak amacıyla medyumdan ödünç aldığı belirli miktarda hayvansal sıvıya ihtiyaç duyduğunu ve böylece onu anlık olarak iradesine itaatkar hale getirdiğini hatırlamalısınız. Aynı şekilde, akıllı bir iletişimi iletmek için akıllı bir aracıya sahip olması gerekir ve bu aracı ona medyumun ruhu tarafından sağlanır.”

– Bu açıklamanın “konuşan masalar” denen şeylere pek uygulanabilir olmadığı anlaşılıyor; çünkü bu, masalar, planşet vb. gibi *hareketsiz nesneler* akıllı cevaplar verdiğinde, ortamın ruhunun yalnızca bir şifre olduğu anlamına geliyor.

"Böyle bir çıkarım hatalı olurdu. Bedensiz bir ruh, hareketsiz bir bedene anlık, yapay bir hayat verebilir, ancak ona zeka veremez; hiçbir hareketsiz beden asla zeki olmamıştır. Bu nedenle, düşünceyi farkında olmadan alan ve onu çeşitli aracılar aracılığıyla ardışık adımlarla ileten medyumun ruhudur."

(10) Bu açıklamalardan anlaşılıyor ki, medyumun ruhu asla tamamen pasif değildir?

"Kendi fikirlerini iletişim kuran ruhun fikirleriyle karıştırmadığında pasiftir, ama asla mutlak bir hiçlik değildir; aracı olarak işbirliği her zaman gereklidir, hatta sizin mekanik medyumluk dediğiniz şeyde bile."

(11) Ruhun düşüncesinin mekanik bir ortam tarafından doğru bir şekilde iletilmesinin, sezgisel bir ortam tarafından iletilmesinden daha büyük bir olasılığı yok mudur?

"Kuşkusuz vardır; ve bu nedenle, bazı iletişim türleri için mekanik bir ortam tercih edilmelidir; ancak sezgisel bir ortamın yeteneğinin gerçekliğinden emin olduğunuzda, bunun pek önemi yoktur. Bu konudaki her şey koşullara bağlıdır; zihninize kazımak istediğim şey, bazı iletişim türlerinde diğerlerinden daha az kesinliğin gerekli olduğudur."

(12) Ruh fenomenleri ile ilgili olarak ortaya atılan farklı açıklamalar arasında, medyumluğu hareketsiz bedenlere, örneğin yazma aracı olarak hizmet eden planşete bağlayan bir açıklama vardır; iletişim kuran ruhun, mesajını iletmek için kullandığı nesneyle kendini bir süreliğine özdeşleştirdiği ve böylece onu geçici olarak yalnızca *canlı değil* , aynı zamanda *zeki kıldığı varsayılmaktadır. Bu nedenle* , bu görüşü benimseyenler tarafından, ruhların kendilerini tezahür

ettirmek için kullandıkları hareketsiz nesnelere *hareketsiz medyumlar* terimi verilmiştir. Bu hipotez hakkında ne diyorsunuz?

“Bunun hakkında söylenecek tek bir şey var, *o da şu* ki, eğer iletişim kuran ruh planşete *hayatla* birlikte *zeka da aktardıysa* , planşet ortamın işbirliği olmadan kendi kendine yazabilirdi. Hareketsiz bir cismin zeki hale gelmesi, zeki bir varlığın – bir *insanın* – bir makine haline gelmesi kadar imkansız olurdu. Böyle bir varsayım, önceden tasarlanmış fikirler tarafından yaratılan ve deneyim ve gözlemle dağılan fantezilerden yalnızca biridir.”

(13) Yine de iyi bilinen bir olgu, bu şekilde geçici olarak canlandırılan hareketsiz bedenlerde, salt canlılıktan daha fazla bir şey, bir tür zekâya benzeyen bir şey olduğu görüşünü doğruluyor gibi görünüyor; çünkü ruhun iradesiyle canlandırılan hareketsiz bedenler, hareketleriyle sık sık öfke, sevgi ve çeşitli diğer duyguları ifade ediyor gibi görünüyor.

“Öfkeli bir adam bir sopayı salladığında, sopa öfkeli değildir, sopayı tutan el de öfkeli değildir; öfkeli olan eli yönlendiren düşüncedir. Masa veya planşet, sopadan daha zeki değildir; bir zekaya itaat ederler, ancak ne zekaları ne de duyguları vardır. Kısacası, bir ruh kendini bir masaya veya planşete dönüştürmez, hatta onların içine bile girmez.”

eylemsiz ortamlar terimiyle adlandırılan çeşitli ortamlar olarak kabul edilebilir mi ?

"Böyle bir soru kelimelerle ilgilidir ve siz kendiniz ona yüklediğiniz anlamı anladığınız sürece bizim için pek ilgi çekici değildir. Eğer isterseniz, *kuklaya adam diyebilirsiniz* . "

(15) Ruhlar yalnızca düşünce diline sahiptir; eklemli bir dilleri yoktur; ve buna göre, onlar için yalnızca bir dil vardır. Durum böyle olunca,

bir ruh, bedendeyken hiç konuşmadığı bir dilde, psişik aracılık yoluyla kendini ifade edebilir mi; ve eğer öyleyse, böyle bir durumda kendisi tarafından kullanılacak kelimeleri nereden türetecektir?

yani düşünce dili olduğunu söylediğinizde, kendi sorunuza kendiniz cevap veriyorsunuz ; çünkü bu dil tüm zekâlar tarafından, insanlar tarafından olduğu kadar ruhlar tarafından da anlaşılır. Kendini medyumun enkarnasyon ruhuna hitap eden asi ruh, ona ne Fransızca ne de İngilizce konuşur, fakat *evrensel dil olan düşünce* dilinde konuşur ; fikirlerini anlaşılır bir dile çevirmek ve bunları o dilde size iletmek için, ihtiyaç duyduğu kelimeleri medyumun beyninin kelime dağarcığından elde eder.”

(16) Eğer durum böyle olsaydı, ruhun kendini ancak medyumun diliyle ifade edebilmesi gerekirdi; oysa medyumun bilmediği dillerde yazılmış veya konuşulmuş iletişimlerimiz var; bunda bir çelişki yok mudur?

"Öncelikle, tüm medyumların bu tür bir egzersiz için eşit derecede uygun olmadığını ve sonra, ruhların yalnızca yararlı olduğuna karar verdiklerinde bu tür bir çabaya ara sıra kendilerini ödünç verdiklerini belirtmelisiniz. Sıradan iletişimlerde medyumun yerel dilini kullanmayı tercih ederler, çünkü bunu yaparken üstesinden gelmeleri gereken daha az fiziksel zorluk vardır."

(17) Yabancı bir dilde yazan veya konuşan bazı medyumların yetenekleri, bu dilin daha önceki bir varoluşta aşina oldukları ve sezgilerini korudukları bir dil olmasından kaynaklanmıyor mu?

“Bazen durum böyledir, ancak bu bir kural değildir; çünkü ruh bazı durumlarda ve ekstra bir çabayla karşılaştığı fiziksel direnci aşabilir.

Bu, bir medyumun kendi dilinde anlamadığı sözcükleri yazmasıyla gerçekleşir.”

(18) Normal halde yazı sanatından habersiz olan bir kimse, yazı aracı olarak yazabilir mi?

“Evet; ancak böyle bir durumda, iletişim ruhunun üstesinden gelmesi gereken daha büyük bir mekanik zorluk olduğu açıktır, çünkü medyumun eli harfleri çizmek için gerekli hareketlere alışkın değildir. Aynı şey, sıradan hallerinde nasıl çizileceğini bilmeyen çizim medyumları için de geçerlidir.”

(19) Yüksek düzeydeki iletişimlerin iletilmesinde akılsız bir ortam kullanılabilir mi?

“Evet; tıpkı bir medyumun anlamadığı bir dilde yazması veya konuşması gibi. Medyumluk, tam anlamıyla, zekâdan ve ahlaki niteliklerden bağımsızdır; ve daha iyi bir araç olmadığında, bir ruh erişebildiği araçla elinden gelenin en iyisini yapar. Ancak; önemli iletişimler için, eylemine en az fiziksel engeli koyan medyumu tercih etmesi doğaldır. Dahası, bir aptal genellikle sadece organlarının kusurlu olması nedeniyle aptaldır ve ruhu sizin tahmin ettiğinizden çok daha gelişmiş olabilir; hem ölü hem de diri aptallar üzerinde yapılan çağrışımlarla gösterilen bir gerçektir.”

Not – Birkaç kez, kimliklerinin tartışmasız kanıtlarını veren ve yine de çok mantıklı ve hatta zekice cevaplar veren etten kemikten aptalları çağrıştırdık. Aptallık, bu şekilde enkarne olmuş ve kusurlu bir bedensel organizasyon tarafından kendisine uygulanan kısıtlamadan muzdarip olan ruh için bir cezadır. Bu nedenle bir aptal, bir medyum olarak, reenkarnasyon gerçeğinden habersiz olanların varsayabileceğinden

daha büyük ruhsal iletişim olanakları sunabilir. (Bkz. *Revue Spirite* , Temmuz 1860, *Phrenology and Physiognomy*)

(20) Şiir yazma kurallarını bilmemelerine rağmen, bazı araçların şiir yazmaya elverişliliği nereden geliyor?

“Şiir bir dildir; medyumlar, bilmedikleri herhangi bir dilde yazdıkları gibi şiir de yazabilirler. Ayrıca, daha önceki bir varoluşta şair olmuş olabilirler ve size daha önce söylendiği gibi, bir kez edinilen bilgi, her türlü mükemmelliğe ulaşmaya mahkûm bir ruh tarafından asla kaybolmaz. Daha önce bildikleri şey, bizim tarafımızdan harekete geçildiğinde, enkarne ruhlara, olağan hallerinde sahip olmadıkları çeşitli kolaylıklar sağlar.”

(21 Resim, müzik vb. gibi özel yetenekleri olan medyumlar için de aynı şey geçerli midir?

“Evet; çünkü resim ve müzik, düşünceyi ifade etme yolları oldukları için birer dil olarak düşünülebilir: ruhlar, bir medyumun yetenekleriyle sağlanan araçlar arasında, kendilerine en büyük kolaylığı sağlayanı kullanırlar.”

(22) Düşüncenin şiir, resim veya müzik yoluyla ifade edilmesi, ortamın özel yeteneğine mi, yoksa iletişim kuran ruhun yeteneğine mi bağlıdır?

“Bazen medyumun, bazen de ruhun. Üstün ruhlar tüm yeteneklere sahiptir; alt ruhlar ise sadece dar bir bilgi ve güç yelpazesine sahiptir.”

(23) Önceki bir varoluşta aşkın bir yeteneğe sahip olan bir insanın, sonraki bir varoluşta artık buna sahip olmaması nasıl mümkün olabilir?

> “Böyle bir durum her zaman böyle değildir, çünkü tam tersine, bir insanın, daha önceki bir bedensel varoluşta başladığını yeni bir bedensel varoluşta mükemmelleştirmesi sıklıkla olur; ancak aşkın bir yeteneğin, sahibine belirli bir enkarnasyonda başka bir yeteneği geliştirmesi için daha fazla özgürlük bırakmak amacıyla, genellikle bir süreliğine uyumasına izin verilir. Uykuda kalmasına izin verilen yetenek, daha sonraki bir dönemde tekrar ortaya çıkacak olan gizli bir tohum olarak onda kalır, ancak bu arada, bazı izleri genellikle onda kalır, sadece belirsiz bir sezgi olarak bile olsa.”

224. Bedensiz ruh şüphesiz tüm dilleri anlar, çünkü tüm diller düşüncenin ifadesidir ve bir ruhun anladığı *düşünülür* ; ancak, düşünceyi iletebilmesi için bir araç vazgeçilmezdir: araç o araçtır. Bedensiz ruhun iletişimini alan medyumun ruhu, bu iletişimi yalnızca bedensel organları aracılığıyla iletebilir; ve bu organlar, şu anda aşina olduğu dil için olduğu kadar bilinmeyen bir dile esnek olamaz. Sadece ana dilini anlayan bir medyum, iletişim kuran ruhun bu başarıyı gerçekleştirmesini isterse, ara sıra başka bir dilde cevap vermeye zorlanabilir; ancak insan dilini kendi düşünce hızları için çok yavaş bulan ve bu dili mümkün olduğunca kısaltan ruhlar, medyumlarında karşılaştıkları mekanik dirençten rahatsız olurlar ve bu nedenle her zaman bizim istediğimiz dilde konuşma zahmetine girmezler. Aynı sebepten ötürü, bir medyum, acemiliği sırasında, yavaş ve zorlukla, hatta kendi ana dilinde bile yazarak, genellikle sadece kısa ve basit cevaplar alır; ruhlar, yeni başlayanların medyumluğunu kullandıklarında, soru soranlara sadece çok basit sorular sormalarını tavsiye ederler. Yüksek öneme sahip soruların tedavisi için, ruhların eylemlerine mekanik bir engel oluşturmayan, tam gelişmiş bir medyum gerekir. Bir yazar, yazmanı olarak, sadece yazım öğrenen bir çocuğu çalıştırmaz. İyi bir işçi, kötü yapılmış veya uygunsuz aletlerle çalışmayı sevmez.

Önceki ifadeleri özetlemek gerekirse: Birkaç istisna dışında, bir medyum, iletişim kuran ruhun düşüncesini, kendi tasarrufundaki mekanik araçlarla iletir ve bu şekilde iletilen düşüncenin ifadesi, çoğu durumda, bu araçların kusurlu olması nedeniyle az ya da çok engellenir; bu nedenle kültürsüz medyum, en görkemli, en yüce, en felsefi düşünceleri iletmek zorunda kalsa bile, bunu genellikle kültür eksikliğini yansıtan bir dille yapacaktır.

Bu gerçek, bazen ruh mesajlarına karşı getirilen itiraza, bazılarında gözlemlenebilen, ancak sıklıkla ortamdan olduğu kadar ruhtan da kaynaklanan üslup ve yazım yanlışlığı nedeniyle bir cevap sağlar. Bu tür önemsiz ve yüzeysel kusurlara aşırı önem vermek çocukçadır ve bazen gördüğümüz gibi, bir ruhtan geldikleri için saygı duyulması gerektiği izlenimiyle, bu tür yanlışlıkları ayrıntılı bir kesinlikle yeniden üretmeye çalışmak da daha az çocukça değildir. Bu nedenle, bu tür diksiyon yanlışlıkları tereddüt etmeden düzeltilebilir; en azından, iletişim kuran ruh açısından, kimliğin kanıtı olarak saklanması yararlı olabilecek bazı ayırt edici özellikleri işaret etmeyenler. Örneğin, bir ruhun torunuyla konuşurken sürekli olarak *James ismini Jame* olarak (*s* harfi olmadan) yazdığını gördük , çünkü o, yeryüzündeki yaşamı boyunca bunu böyle yazma alışkanlığına sahipti, oysa onun medyumu olan torunu kendi ismini nasıl yazacağını gayet iyi biliyordu.

225. Aşağıdaki tez, iletişimlerinin mükemmelliğiyle üstünlüğünü sürekli olarak göstermiş olan bedensiz bir zeka tarafından kendiliğinden dikte edilmiş olup, ruh tezahürü işinde medyumun oynadığı rol konusunda, diğer hayattaki dostlarımız tarafından şimdiye kadar yapılmış olan açıklamaların açık ve eksiksiz bir özetini sunmaktadır.

"Yazı ortamlarının uzmanlığı ne olursa olsun - mekanik, yarı mekanik veya sadece sezgisel olsun - onlar aracılığıyla iletişim kurma biçimimiz esasen değişmez. Aslında, tıpkı bedensiz olanlarla yaptığımız gibi, bedenli ruhlarla da iletişim kurarız; yani, *yalnızca düşüncelerimizin radyasyonuyla* .

“Düşüncelerimizin ruhlar tarafından anlaşılması için kelimelerle giydirilmesine gerek yoktur, çünkü tüm ruhlar iletmek istediğimiz düşünceyi, o düşüncenin onlara yöneltilmesiyle *algılarlar* ve bunu kendi entelektüel yeteneklerinin gelişimi oranında algılarlar; yani, böyle ve böyle bir düşünce böyle ve böyle ruhlar tarafından anlaşılacaktır, çünkü kendi ilerlemeleri bunu anlamalarını sağlarken, aynı düşünce diğer ruhlar tarafından algılanmayacaktır, çünkü onların duygularında veya zihinlerinde hiçbir hatırlama, cevap veren bir bilinç uyandırmaz ve bu nedenle onlar tarafından algılanamaz. Durum böyle olunca, hafif bir ilerleme göstermiş olsa bile, enkarne olmuş bir ruh, düşüncemizin etten kemikten diğer ruhlara iletilmesi için aracımız olarak hizmet etmeye, aynı ilerleme derecesine sahip enkarne olmamış bir ruhtan daha uygundur; çünkü enkarne olmuş ruh bize bir araç olarak etten bir beden ödünç verir, ki bu enkarne olmamış bir ruh tarafından yapılamaz.

“Fakat, şimdiki hayatında edindiği bilgilerle iyi donatılmış bir beyne ve önceki varoluşlarından elde ettiği gizli edinimlerle zengin bir ruha sahip, iletişimimizi kolaylaştıracak nitelikte bir medyum bulduğumuzda, doğal olarak böyle birini kullanmayı tercih ederiz; çünkü böyle bir medyumla, dar zekaya sahip ve önceki bilgi stoğu az olan bir medyumdan çok daha kolay iletişim kurarız.

"Anlamı birkaç özlü açıklamayla açıklamaya çalışacağız.

“Zekası şimdiki ve geçmiş yaşamların deneyimleriyle yeterince gelişmiş bir medyum aracılığıyla, ruhumuzun doğasında bulunan bir armağanla, düşüncelerimizi anında ruhumuzdan onun ruhuna aktarabiliriz. Bunu, böyle bir durumda, medyumun beyninde, düşüncemize uygun kelime giyimini verecek unsurları bulduğumuz için yapabiliriz, ister sezgisel, ister yarı mekanik, ister tamamen mekanik olsun. Dolayısıyla, belirli bir medyum aracılığıyla iletişim kuran ruhların çeşitliliği ne olursa olsun, onun elde ettiği iletişimler, çeşitli ruhlardan kaynaklansa da, genellikle kendi kişisel

bireyselliğinden kaynaklanan karakteristik bir biçim ve renk tuhaflığı sunar. İletilen düşünce ona tamamen yabancı olsa da, ele alınan konu onun olağan fikir yelpazesinin ötesinde olsa da, söyledikleri hiçbir şekilde kendi zihninden kaynaklanmamış olsa da, iletişimimizin *biçimi* yine de onun kişisel bireyselliğini oluşturan niteliklerin ve özelliklerin etkisiyle değişecektir. Tıpkı manzaralara veya diğer nesnelere yeşil, beyaz, mavi veya kırmızı olsun, renkli gözlüklerle baktığınız zamanki gibidir; bu şekilde görülen manzaralar veya diğer nesneler birbirinden tamamen farklı olsa da, hepsi, yine de, onları gördüğünüz camların rengi tarafından kendilerine verilen tekdüze bir renk tonu alırlar. *Biz* , çeşitli renklerdeki camlarla o manzaraları veya diğer nesneleri, ahlaki veya felsefi, aydınlatan ışığız; böylece ışıklı ışınlarımız (az çok renksiz ve yarı saydam ortamlardan, yani az çok zeki ve yönetilebilir ortamlardan geçmeye zorlandıkları için) aydınlatmak istediğimiz nesneye, ortamın renk tonunu, yani kendine özgü kişisel biçimini ödünç almadan ulaşamazlar. Anlamımı bir başka karşılaştırmayla daha açıklayayım: Biz ruhlar, bestemizin bir havasını çalmak isteyen ve elimizin altında bir piyano, arp, keman, fagot veya flüt olabilen müzisyenler gibiyiz. Açıktır ki havamızı bu enstrümanlardan herhangi biriyle icra edebiliriz ve dinleyicilerimiz tarafından, hangi enstrümanda çaldığımızdan bağımsız olarak anlaşılacaktır, çeşitli enstrümanlar çıkardıkları sesin kalitesi bakımından büyük farklılıklar gösterse de, hangi enstrümanda çaldığımız fark etmeksizin kompozisyonumuz, kullanılan enstrümanın doğasından kaynaklanan özel ton kalitesi dışında, aynı olacaktır. Ancak elimizde sadece bir peni düdüğü olsaydı, havamızı dinleyicilerimizin anlayabileceği şekilde icra etmemiz çok daha zor olurdu.

“Aynı şekilde, gelişmemiş araçları kullanmaya mecbur kaldığımızda, işimiz çok daha karmaşık, zor ve yorucu olur; çünkü böyle bir durumda, yetersiz araçları kullanmaya zorlanırız; ve o zaman, deyim yerindeyse, *düşüncelerimizi* yazıya döküyormuş gibi kurmak, onları yalnızca kelime

kelime değil, harf harf iletmek zorunda kalırız; bu da bizim için yorucu ve yorucu olur ve tezahürlerimizin hızına ve bütünlüğüne bir sınırlama getirir.

“Bu nedenle, gerekli araçlarla donatılmış, kullanıma hazır malzemelerle donatılmış, önceden hazırlanmış medyumlar bulduğumuzda seviniriz; tek kelimeyle, *iyi araçlar , çünkü o zaman bizim medyumumuz, medyumlaştırdığımız* kişinin medyumu üzerinde anında etki ederek , kalemi veya kurşun kalemi tutmamızı sağlayan ele sadece bir itici güç vermek zorundadır; oysa daha düşük seviyeli medyumlarla, size iletmek istediğimiz düşüncenin insan diline çevirisini oluşturan cümlelerin her bir kelimesini harf harf işaret ederek, vurarak iletişim kurduğumuzda yaptığımız işe benzer bir görevi yerine getirmek zorundayız.

"Bu yüzden, spiritüalizmin yayılması ve medyumluğun geliştirilmesi için, esas olarak eğitimli sınıflara hitap etmeyi tercih ettik, ancak bu sınıflarda en fazla sayıda inançsız, inatçı ve ahlaksız insan buluyoruz. Ancak, elle tutulur tezahürlerin, vurmaların, taşımaların vb. üretimini geri kalmış ve hokkabaz ruhlara bıraktığımız gibi, aranızdaki daha az ciddi olanlar da, tamamen entelektüel ve ruhsal olan iletişimler yerine, göze veya kulağa çarpan fenomenleri tercih ediyor.

“Kendiliğinden bir iletişim dikte etmek istediğimizde, medyumun beynine, içinde bulduğumuz malzemelere etki ederiz; ve kendi malzemelerimizi, ondan bu şekilde elde ettiğimiz akışkan elementlerle harmanlarız: ve bunu onun bundan haberi olmadan yaparız. Sanki onun kesesinden içindeki parayı almışız ve farklı parçaları kendimize uygun bir sıraya koymuşuz gibidir.

“Ancak bir medyum bize belirli bir konuda danışmak istediğinde, bize metodik bir şekilde soru sorabilmek için, o konu üzerinde önceden düşünmelidir; böylece sorularını cevaplama işini bizim için kolaylaştırır. Çünkü, daha önce de söylendiği gibi, beyniniz sıklıkla içinden çıkılmaz bir

karmaşa içindedir; ve o zaman düşüncelerinizin labirentinde hareket etmemiz hem sıkıntılı hem de zordur. Üçüncü bir tarafça sorular sorulacaksa, bunlar medyuma önceden iletilmelidir, böylece o, bizi uyandıracak kişinin ruhuyla özdeşleşebilir, böylece bir bakıma, onun düşüncesiyle *kendini aşılayabilir* ; ve o zaman çok daha kolay cevap verebiliriz, çünkü bizim perispiritimiz ile medyumunki arasında var olan yakınlık sayesinde, sorgulayacağımız tarafla daha yakın bir ilişkiye getiririz.

"Bazen, matematik veya başka bir konu hakkında, bu konudan habersiz *görünen bir medyum aracılığıyla işlem yapabildiğimiz doğrudur* ; ancak bu gibi durumlarda, gerekli bilgi genellikle medyumun ruhu tarafından, *gizli* bir *durumda* , yani akışkan varlığının kişiliğinde depolanmış olarak bulunur; ancak bu bilgi, insan kişiliğinin bilincine dahil değildir; çünkü şu anki insan vücudu, bu belirli bilgi dalına uygun olmayan veya hatta ona düşman bir araçtır. Aynı şey, astronomi, şiir, tıp, çeşitli dilleriniz ve dünyanızdaki diğer tüm bilgi dallarıyla ilgili iletişimlerimiz için de geçerlidir. Ancak, işlem yapılacak konudan *gerçekten habersiz medyumları işe almak zorunda kaldığımızda; az önce değinilen zahmetli yönteme, yani* dizgicinin yaptığı gibi, her kelimenin harflerini bir araya getirmeye başvurmak zorunda kalırız.

"Daha önce de söylediğim gibi, ruhlar kendi aralarında düşüncelerini kelimelerle ifade etme ihtiyacı duymazlar; düşünce ruhlar tarafından *algılanır* ve *iletilir* , çünkü düşünce onların ruhsal varlıklarının bir niteliği olarak *içlerinde mevcuttur.*

Öte yandan, bedensel varlıklar bir düşünceyi ancak sözcüklerle veya başka bir ifade biçimiyle giydirildiğinde algılayabilirler. Bir düşüncenin böylece anlayışınıza iletilebilmesi için harflere ve sözcüklere, özneye, fiile, cümleye ihtiyaç duyarken, bizim tarafımızdan hiçbir görünür veya elle tutulur işarete ihtiyaç duyulmaz .

Açıklama – Medyumların gerçekleştirdiği rolün ve ruhların iletişim kurduğu süreçlerin bu analizi, mantıksal olduğu kadar açıktır. Bize, ruhların *fikirlerini değil , fikirlerini ifade etmek için gerekli olan materyali* medyumun beyninden aldıklarını gösterir; ve sonuç olarak, bu beyin materyaller açısından ne kadar zenginse, sahibi aracılığıyla iletişim kurmaları da o kadar kolay olur. Bir ruh, medyumun aşina olduğu dilde kendini ifade ettiğinde, fikirlerini giydirmek için gerekli olan kelimeleri medyumun beyninde önceden oluşmuş halde bulur; eğer medyumun anlamadığı bir dilde kendini ifade etmeye çalışırsa, ihtiyaç duyduğu *kelimeleri değil* , sadece *harfleri bulur* ve dolayısıyla mesajını harf harf dikte etmek zorunda kalır; tıpkı Almanca bir kelime bilmeyen bir adama o dilde yazdırmaya çalıştığımızda yapmamız gerektiği gibi. Eğer medyum ne yazabiliyor ne de okuyabiliyorsa, kelimelerin oluşturulması için gereken harflere bile sahip değildir; ve iletişim kuran ruhlar daha sonra onun elini yönlendirmek zorundadır, tıpkı yazmayı öğrenen bir çocukta yaptığımız gibi. Bu gibi durumlarda, açıkça daha fazla fiziksel zorluk ve üstesinden gelinmesi gereken başka türden bir zorluk vardır. Ele aldığımız türden olaylar mümkündür ve bildiğimiz gibi sıklıkla meydana gelir; ancak böyle bir prosedür biçimi uzun süreli iletişimler vermek için uygun değildir ve ruhlar doğal olarak daha yönetilebilir araçları veya kendi ifadelerini kullanmak gerekirse, özel amaçları için “iyi araçlar ve malzemelerle donatılmış” ortamları tercih ederler. Ruh eyleminin kanıtları olarak bu tür olayları isteyenler konuyu önceden teorik olarak incelemiş olsalardı, bunları elde etmek için gereken koşulların istisnai karakterini anlarlardı.

BÖLÜM 20

Ortamın Zihinsel ve Ahlaki Etkisi

Sorular – Ruhsal tezahürler üzerinde medyumların zihinsel ve ahlaki etkisine dair bir ruhun tezi.

226. (1) Medyumluğun gelişimi, medyumun ahlaki gelişimine bağlı mıdır?

"Hayır; kesin olarak söylemek gerekirse, psişik yetenek organizmaya bağlıdır ve ahlaki doğadan bağımsızdır. Ancak, medyumluğun ahlaki niteliklerine göre iyi veya kötü olabilen kullanımı söz konusu olduğunda durum böyle değildir."

(2) Psişik yeteneğin Tanrı'nın bir armağanı, bir lütfu, bir lütfu olduğu her zaman ileri sürülmüştür; o halde neden bu yetenek iyi insanların ayrıcalığı değildir de neden buna layık olmayan ve onu kötüye kullanan insanlara bahşedilmektedir?

"Bütün yetenekler minnettar olmanız gereken lütuflardır; ancak Tanrı'nın kötü niyetlilere iyi görme yeteneği, keskin zekalılara keskin zekâ, kötü amaçlar için kullananlara belagat yeteneği bahşetmesini de sorabilirsiniz. Medyumluk konusunda da durum aynıdır; değersiz insanlar sıklıkla buna sahip olurlar, çünkü buna diğerlerinden daha fazla ihtiyaç duyarlar ve bu onların iyileşmelerine yardımcı olabilir. Tanrı'nın kötü insanlara ıslah araçlarını reddettiğini mi sanıyorsunuz? Aksine, her adımda etraflarındaki bu araçları çoğaltır; *onları ellerine koyar* ; kendilerine verilenlerin bundan faydalanmaları içindir. Yahuda, bir elçi olarak, elçilik armağanlarıyla donatılmamış mıydı?

Allah, ona bu lütfu verdi ki, sonradan ihanetinin ne kadar iğrenç olduğunu daha iyi görebilsin”.

Tanrı'nın adaleti ve iyiliğiyle ne kadar da daha tutarlı olan, şimdi size vermekle görevlendirildiğimiz Yahuda'nın ihaneti hakkındaki açıklamadır; bir yandan, bu ihanet, kendisinin giriştiği yargılama için hâlâ çok geri kalmış bir ruhun gururu ve küstahlığının sonucuydu; öte yandan, kendisine yalnızca, kaçınılmaz olduğu öngörülen bir başarısızlıkla, böylece başına getireceği sefaletle, bir kez ve sonsuza dek bu kusurlardan kurtulabilmesi için verilmiş bir izindi!"

“(Medyumun eli, önceki ifadeyi yazdıktan sonra, aniden yeni bir etki tarafından kontrol edildi ve bu etki altında tekrar şunları yazdı:) “Kötülük yapanın suçunu, onun tövbe ve arınma yolundaki yenileyici kariyerinin başlangıç noktası haline getiren Varlık ne kadar da büyüktür?

“Samimi bir şekilde tövbe edenleri her zaman bağışlamaya hazır olan, yaptığı yanlışlar yüzünden başına gelen acılara karşı onu iyilikle destekleyen ve kefaret ve çabanın ıslah edici etkileriyle onu kurtuluşa götüren Varlık ne kadar da iyidir! En Yüce Olan'da Sana şükürler olsun, ey Tanrım!

Yahuda İskariyot

“Medyumun eli, bu mesajı yazdıktan sonra, yine başka bir tesirin kontrolüne girdi ve şöyle devam etti:

“Tanrı’nın sevgisi *tüm* yaratıklarına uzanır. Yoldan sapanların hepsi, O’na giden yola güvenle geri dönsünler. Hepsi hoş karşılanacaktır; en geniş alanda dolaşanlar, geri kalanlardan daha sıcak bir şekilde: çünkü affedilmeye ihtiyacı olanlar masumlar değildir, yardım ve desteğe ihtiyacı olanlar güçlüler değildir. Yanlış yaptıklarından pişman olan

herkes, hemen kendini düzeltme işine başlasın ve bizim yaptığımız gibi bu amaca kararlılıkla devam etsin; bizim yaptığımız gibi, onlar da yardım görecek ve desteklenecekleridir. Çünkü, hepiniz gibi, biz de suçluyduk; ancak yanlışlarımızdan tövbe ettik ve acı dolu ve tekrarlanan çabalarla işlediğimiz suçların kefaretini ödedik. Arınmamızı hazırlayan ve tamamlayan uzun insan varoluşları dizisinde, yenik düştüğümüz kusurlardan kendimizi iyileştirdik.

“Yargıcımız adildir; ama adaleti babacandır ve yargıları her zaman tahammül gücümüze orantılıdır. Bize, kendisine borçlu olduğumuz her şeyi, son kuruşa kadar ödetir; ama sabırlı ve merhametli bir alacaklıdır ve borcumuzu ödemek için ihtiyaç duyduğumuz her zaman ve her türlü yardımı bize verir.

“Yahuda, tövbe, pişmanlık, kefaret, reenkarnasyon ve ilerleme gibi arındırıcı eylemlerle yenilenmeyi başardı; ve şimdi o, Mesih'in alçakgönüllü, etkin ve adanmış yardımcılarından biridir.

Onun rehabilitasyonu size, kardeşlerinizden hiçbirini yardım ve nezaketinizden mahrum bırakmamanız gerektiğini ve onu, hepinizin, İlahi Takdir tarafından, insan hayatının denemeleri ve disiplini aracılığıyla eğitildiğiniz nihai saflık ve mutluluğa ulaşmaktan dışlanmış olarak görmemeniz gerektiğini göstermelidir.”

MATTA, MARKOS, LUKA, YUHANNA, HAVARİLERİN YARDIMLARIYLA; ARİMATEA'LI YUSUF, KİRENELİ SIMON

(3) Yeteneklerini kötüye kullanan medyumlar bundan zarar görecek mi?

"Onlar iki kat cezalandırılacaklar, çünkü onlar, diğerlerinden daha fazla aydınlanma araçlarına sahipler. Gözlerini kullanabilen, doğru yolu takip edemeyen kişi, çukura düşen kör adamdan farklı bir şekilde yargılanır."

(4) Bazı medyumlar aynı konu hakkında, örneğin ahlaki sorular veya belirli hatalar hakkında kendiliğinden ve neredeyse sürekli olarak iletişimler alırlar. Bunun herhangi bir özel nesne için gerçekleşmesine izin verilir mi?

"Evet; sıklıkla ele alınan konu hakkında kendi aydınlanmaları için; ve böylece işaret edilen kusurlardan kendilerini kurtarmak için. Ruhların sürekli olarak birine gururdan, diğerine hayırseverlikten bahsetmesinin sebebi budur, çünkü kendi kusurlarını algılamak için gözlerini açmak üzere bu uyarı ve tavsiyenin sürekli tekrarına ihtiyaç duyan doğalar vardır. Hırs veya bencillik yoluyla yeteneğini kötüye kullanan veya kibir, egoizm, hafiflik vb. gibi bariz bir kusurla onu utandıran medyum, etrafındaki ruhlardan zaman zaman uyarılar alır; ancak ne yazık ki, bu uyarıları kendine almayı çoğu zaman başaramaz."

Not – Ruhlar çoğu zaman itirazlarında son derece dikkatlidirler ve vaazlarından yararlananlara daha büyük bir değer bırakmak için, itirazlarını dolaylı yoldan yaparlar.

Fakat gurur ve kendini beğenmişlik yüzünden öylesine kör olmuş insanlar vardır ki, kendi portreleri gözlerinin önüne konulduğunda bile onu tanımazlar; hatta daha da önemlisi, bir ruh onlara resmin kendileri için olduğunu hissettirdiğinde *öfkelenirler* ; bu da ruhların kendilerine hitap eden kişileri ahlaklandırma çabalarında dikkatli davranmalarının doğru olduğunu gösterir.

(5) Fakat bir vaazın genel bir şekilde bir medyuma dikte edildiği, bunun kendisi için amaçlanmadığı ve onun yalnızca başkalarının eğitimi için bir araç olarak hizmet ettiği durumlar yok mudur? "Kuşkusuz; verdiğimiz öğütler sıklıkla yalnızca medyum aracılığıyla hitap edebildiğimiz başkalarına yöneliktir, ancak o da bazen bunu yapmaya istekli olsaydı dersten faydalanabilirdi, ancak psişik

yeteneğin yalnızca medyumun kendi ahlaki gelişimi için değil, tüm insanlığın ahlaki gelişimi için amaçlandığını varsaymakta haklısınız. Bir medyumu *bir araç olarak görür* ve onu bu şekilde değerlendiririz, ancak onu bireysel olarak diğer insanlardan daha fazla önemli olarak görmeyiz; ve buna göre, öğretilerimizi genel iyilik için verdiğimizden, bize gerekli organik koşulları sunan herhangi bir medyumu kayıtsızca kullanırız.

Fakat iyi medyumların o kadar yaygın olacağı, üstün ruhların kendi araçlarını seçebilecekleri ve sadece psişik organizmaları yüzünden zihinsel ve ahlaki açıdan daha düşük seviyedeki medyumları artık kullanmayacakları zamanın geleceğinden çok emin olabilirsiniz."

(6) Bir medyumun ahlaki iyiliği kusurlu ruhları uzak tuttuğuna göre, ahlaki olarak iyi olan bir medyum aracılığıyla bazen nasıl oluyor da yanlış veya yakışıksız ifadeler iletiliyor?

"Bir medyumun ruhunun tüm girintilerine bakabilir misin? Kötü niyetli olmasa da, yine de hafifmeşrep olabilir veya bir kusurdan tam olarak iyileşmemiş olabilir; ve onu tetikte tutmak için ara sıra bir derse ihtiyacı olabilir."

(7) Üstün ruhlar, büyük psişik güçlerle donatılmış ve bu nedenle çok iyilik yapabilecek kişilerin hata araçları olmalarına nasıl izin veriyorlar?

"Ruhlar tüm medyumları iyi yönde etkilemeye çalışırlar; ancak medyumlar yanlış bir yolda ısrarcı olduklarında, onları kendi hallerine bırakırız. Hafif ahlaki ilerlemeye sahip medyumları kullanırız, ancak isteksizce ve daha iyilerinin eksikliğinden; çünkü gerçeğin bir yalancı tarafından düzgün bir şekilde iletilemeyeceğini biliyoruz."

(8) Ahlak bakımından pek de gelişmemiş bir mecradan iyi bir iletişim elde etmek kesinlikle imkânsız mıdır?

“Böyle bir medyum bazen iyi iletişimler elde edebilir, çünkü eğer iyi psişik yeteneklere sahipse, daha yüksek ruhlar onu, az önce söylediğimiz gibi, belirli koşullar altında veya daha iyisinin olmaması nedeniyle kullanabilirler; ancak onu yalnızca bir an için kullanacaklardır ve ahlaki nitelikleri kendilerine daha uygun olan başka birini bulduklarında onu terk edeceklerdir.”

Not – Üstün ruhların, bir medyumun ahlaki kusurları nedeniyle aldatıcı ruhların avı haline geldiğini gördüklerinde, neredeyse her zaman onun kusurlarını ortaya çıkaran olaylar meydana getirdikleri ve böylece ciddi ve iyi niyetli sorgulayıcıların ona kanmasını engelledikleri gözlemlenmelidir. Böyle bir durumda, medyumun yeteneği ne kadar büyük olursa olsun, onun ifşası pişmanlık duyulacak bir şey değildir.

(9) Mükemmel bir ortamı oluşturacak nitelikler nelerdir?

“Mükemmel mi ? Ne yazık ki! Mükemmelliğin dünyada bulunmadığını gayet iyi biliyorsun; ve dahası, eğer bulunsaydı, sen orada olmazdın! Bunun yerine, *iyi bir* medyum de, ve bu çok şey ifade ediyor, çünkü 'iyi medyumlar' nadirdir. 'Mükemmel' medyum, kötü ruhların aldatmaya bile cesaret edemeyeceği kişi olurdu *;* dünyanızın şu anda sağlayabileceği *en iyi şey* , sadece iyi ruhlara sempati duyan ve en az aldatılan kişidir.”

(10) Eğer bir medyum sadece iyi ruhlara sempati duyuyorsa, neden onun aldatılmasına izin veriyorlar?

“İyi ruhlar bazen, yargılarını kullanmak ve onlara doğruyu yanlıştan ayırt etmeyi öğretmek için en iyi medyumlarda bile aldatmacanın uygulanmasına izin verirler ve ayrıca, bir medyum ne kadar iyi olursa

olsun, kendisini saldırıya açık hale getiren bir zayıf noktası olmayacak kadar mükemmel değildir; ve bu yüzden ara sıra bir ders alır. Zaman zaman aldığı yanlış iletişimler, kendisini yanılmaz sanmaması ve gurura kapılmaması için uyarılardır; çünkü en hayranlık uyandırıcı iletişimleri elde eden medyumun, sadece alışılmadık derecede iyi yapılmış bir org kolunu çevirerek en muhteşem müziği çalan bir org öğütücüsünden daha fazla gurur duyması için bir nedeni yoktur."

(11) Üstün ruhların iletişimlerinin doğru bir şekilde iletilmesini sağlamak için en iyi koşullar nelerdir?

bencillikten ve *gururdan* vazgeçme ; bu iki şart da esastır."

(12) Eğer üstün ruhların iletişimleri bize ancak güvence altına alınması çok zor koşullar altında doğru bir şekilde iletilebiliyorsa, bu zorluk gerçeğin yayılmasına engel teşkil etmiyor mu?

"Hayır; çünkü ışık her zaman onu almaya istekli olanlara gelir. Dağıtmanız gereken karanlık, kalbin kirliliğinden kaynaklanır. Gururdan, açgözlülükten, bencillikten kurtulun ve iyi ruhlar, görünür medyumluğun yardımı olmadan bile aydınlanmanıza yardımcı olacaktır.

"Elinde bir medyum olmadan aydınlanmayı arzulayan herkes, Yaratıcının sonsuz kudretini ve bilgeliğini daha fazla öğrenmek için kendi aklını kullansın; böylece samimiyetlerinin en iyi kanıtını verecekler ve bu samimiyet onlara yüksek derecedeki ruhların gizli yardımını garanti edecektir."

227. Bir medyum, kendi başına yalnızca bir araçtır, ancak yine de ruhlar aleminden gelen iletişimler üzerinde çok önemli bir etkiye sahiptir.

İletişim kuran ruh, iletişim kurmak için medyumun ruhuyla özdeşleşmek zorundadır; ve bu özdeşleşme ancak aralarında var olan sempati, Erastes'in

ifadesini ödünç almak gerekirse "yakınlık" oranında gerçekleşebileceğinden, medyumun ruhunun, benzerlik veya benzemezlik derecesine göre, bedensiz ruhları çektiği veya ittiği sonucu çıkar. Böylece iyi medyumlar iyi ruhları çeker ve kötü medyumlar kötü ruhları çeker; çünkü medyumun ahlaki nitelikleri, medyumluğu aracılığıyla iletişim kuran ruhların *türünü zorunlu olarak belirler* . Eğer bir medyum kötü huyluysa, aşağı ruhlar kalabalıklar halinde onun etrafında toplanır ve çağrılmış olabilecek iyi ruhların yerini alırlar. İyi ruhları çeken nitelikler nezaket, iyi niyet, tek fikirlilik, komşuyu sevme ve dünyevi şeylerden uzak durmadır; Onları iten kusurlar ise gurur, kibir, bencillik, kıskançlık, haset, nefret, açgözlülük, şehvet düşkünlüğü ve insanın maddeye bağlandığı bütün tutkulardır.

228. Tüm ahlaki kusurlar, kötü ruhlara erişim sağlayan çok sayıda açık kapıdır; ancak bizi en sık onların etkisi altına sokan şey gururdur, çünkü diğer tüm kusurlar arasında kendimizde tanımaya en az meyilli olduğumuz kusurdur. Gurur, en yüksek yeteneklerle donatılmış ve bu kusur olmasa, aynı derecede dikkat çekici ve yararlı olabilecek birçok medyumun yıkımı olmuştur; bunun yerine, gururları onları aldatıcı ruhların egemenliğine tabi tuttuğu için, psişik yetenekleri önce saptırılmış, sonra yok edilmiş ve birden fazla durumda, bu tür medyumlar kendilerine en aşağılayıcı cezayı getirmişlerdir.

Gurur, medyumlarda açık işaretlerle kendini gösterir ve bunlara dikkat çekmek daha da gereklidir, çünkü bu, iletişimlerinin doğruluğu için diğerlerinden daha ölümcül olan kusurdur. Gurur, onları, kendileri tarafından elde edilen iletişimlerin üstünlüğüne ve yayıldığı ruhun yanılmazlığına olan kör bir güvenle şişirir; ve onları kendi medyumlukları aracılığıyla gelmeyen her şeyi küçümsemeye ve kendilerini hakikatin tek sahibi olarak görmeye yönlendirir. Kendileri aracılığıyla iletişim kuran ruhların ahlaksızca benimsedikleri büyük isimler karşısında gözleri

kamaşmış olan bencillikleri, aldatıldıklarını görmelerini engeller ve tüm öğütleri reddetmelerine ve konumlarının gerçekliğine gözlerini açabilecek herkesten uzak durmalarına neden olur. Tavsiye dinlemeye tenezzül etseler bile, buna hiç dikkat etmezler ve aşina oldukları ruhların mükemmelliği konusunda bir şüphe ima edilmesini bir küfür olarak görürler. Çelişki veya eleştiriden rahatsız olurlar, onları yanılgıları konusunda uyaranlardan nefret ederler ve giderek takıntılı ruhların oyuncağı haline geldikleri bir izolasyona çekilirler, bu ruhlar en bariz saçmalıkları yüce bir şey olarak kabul etmelerini sağlarlar. Bu nedenle - kendi aracılıkları aracılığıyla yapılan iletişimlere körü körüne güvenme, diğer medyumlar aracılığıyla yapılanlara karşı küçümseme, büyük isimlere aşırı güvenme, tavsiyeleri reddetme, tüm eleştirileri öfkeyle reddetme, onlara tarafsız tavsiyelerde bulunmak isteyenlerden uzaklaşma, kendi yanılmazlıklarına inanma - medyumlardaki gururun ayırt edici işaretleri bunlardır.

Ancak, bir ortamdaki gururun, etrafındaki insanların düşüncesizce iltifatları tarafından sıklıkla uyandırıldığı kabul edilmelidir. Eğer olağanüstü yeteneklere sahipse, kendisini vazgeçilmez olarak görmeye başlayana ve işine kendini adamaya tenezzül ettiğinde kendine yeterli ve küstah bir hava takınana kadar aranır, övülür ve kur yapılır. Bazı ortamlara, onları cesaretlendirmek amacıyla verdiğimiz övgüden dolayı pişmanlık duymamız için birden fazla sebebimiz oldu.

gerçekten iyi medyumun resmine dönelim , güvenle güvenebileceğimiz biri. İlk olarak, onun fiziksel zorluklardan etkilenmeden ruhların özgür iletişimine izin verecek kadar gelişmiş bir yeteneğe sahip olduğunu varsayacağız. Bu varsayımdan sonra, dikkate alınması gereken bir sonraki şey, onun alışılmış bir şekilde iletişimde olduğu ruhların doğasıdır; ve bu noktanın tespiti için, kendilerine verdikleri isimlere değil, iletişimlerinin içeriğine güvenmeliyiz. Bir medyumun ruhlar arasında uzlaştırdığı

sempatinin, iyi olanları *çekmek ve kötü olanları uzak tutmak için yaptığı şeylerle doğru orantılı olduğunu asla unutmamalıyız* .

Yeteneğinin kendisine iyilik için bahşedilmiş bir hediye olduğuna inanan gerçek medyum, bununla ne övünür ne de onu bir erdem olarak görür. Kendisi aracılığıyla yapılan tezahürleri, alçakgönüllülük, nezaket ve iyi niyetle kendisini layık kılmaya çalışması gereken bir lütuf olarak kabul eder. Gururlu *medyum,* medyumluğu için kendisine itibar eder; *iyi medyum,* kendisini böyle bir iyiliğe layık görmediği için, üstün ruhlarla olan etkileşimiyle daha alçakgönüllü hale gelir.

230. Bu konu hakkında aşağıdaki açıklamalar, bu çalışmamızda birkaç kez aktardığımız bir ruh tarafından bize yapılmıştır:

“Size söylediğimiz gibi, medyumlar, ruhsal iletişimin çalışmasında yalnızca ikincil bir rol oynarlar; eylemleri, telgraf mesajlarını yeryüzünün bir noktasından diğer bir noktasına ileten elektrikli makinenin eylemidir. Bu nedenle, bir iletişimi dikte etmek istediğimizde, medyum üzerinde, telgraf memurunun makinesi üzerinde hareket ettiği gibi hareket ederiz; yani, telgraf iğnesinin hareketi, binlerce fersah ötedeki bir kağıt şeridine, mesajı yeniden üreten işaretleri bastığı gibi, psişik aygıtlar aracılığıyla, görünür maddi dünyayı görünmez maddi olmayan dünyadan ayıran ölçülemez mesafelerin ötesinde, size yapmamıza izin verilen iletişimleri iletiriz. Ve tıpkı atmosferik etkilerin bir telgraf gönderisinin iletimi üzerinde etki etmesi ve bazen de onu bozması gibi, medyumun ahlaki etkisi de, bu gönderileri, onların tonuna sempatik veya entelektüel olarak zıt olan bir medyum aracılığıyla iletmek zorunda kaldığımızda, mezarın ötesindeki dünyadan gönderilerimizin iletimi üzerinde etki eder ve bazen onu bozar. Ancak, bu zıt etki, genellikle irademizin enerjisi tarafından iptal edilir; böylece yüksek felsefi öneme ve yüce ahlaka sahip mesajlar bazen iletimleri için pek uygun olmayan medyumlar aracılığıyla iletilir; öte yandan, çok öğretici olmayan iletişimler, iletimleri için kullanılmış olmaktan üzüntü ve

utanç duyan medyumlar aracılığıyla ara sıra araya girer. Fakat, bu ara sıra görülen istisnalara rağmen, genel bir önerme olarak, enkarne ruhların benzer tabiata ve ilerlemeye sahip enkarne olmayan ruhları çektiği ve yüksek derecedeki ruhların, ellerinde iyi psişik mekanizmalar, yani iyi medyumlar varken, nadiren kötü iletkenler olan medyumlar aracılığıyla iletişim kurduğu iddia edilebilir.

“Görevlerinin sorumluluğunu anlamayan medyumlar, iletişimleri sıradan, sığ, tutarsız ve spiritist bakış açısından sapkın olan anlamsız ruhları çekerler. İddialı, küstah veya aldatıcı ruhlar tarafından kalem tutucu veya sözcü olarak kullanılan medyumlar, bazen çok iyi şeyler söylerler ancak tam da bu nedenle, ruh mesajları her zaman sert ve titiz bir incelemeye tabi tutulmalıdır; çünkü bu iyi şeylerin ortasında, ikiyüzlü ve hain ruhlar genellikle dinleyicilerini yanıltmak için tasarlanmış sahte ifadeleri ustaca ortaya koyarlar. Bu nedenle, şüpheli her kelime ve cümle silinmeli ve yalnızca akla veya spiritist doktrinin önceden belirlenmiş ve kabul edilmiş ilkelerine uygun olanlar korunmalıdır.

İncelediğimiz nitelikteki iletişimler yalnızca izole kişiler için tehlikelidir.

ruhçular veya konuya yeni ilgi duyan ve pek de aydınlanmamış ruhçu grupları için; çünkü üyeleri daha deneyimli olan topluluklarda alakarga tavus kuşu tüyleri takmakla hiçbir şey kazanmaz ve ödünç aldığı tüylerin hızla soyulduğunu görür.

“Kötü iletişimlerden zevk alan medyumlardan bahsetmiyorum; onları alaycı ruhların uyumlu topluluğuna bırakalım. Neyse ki, bu türden iletişimler ciddi çevrelerde nadiren yapılır ve her halükarda ciddi ve felsefi grupların üyeleri arasında yalnızca küçümseme ve iğrenme uyandırabilir. Ancak, medyumun etkisinin gerçekten büyük önem taşıdığı yer, iletişim kuran ruhların önermeye çalıştıkları fikirlerin yerine kendi fikirlerini istemeden ikame etmesidir; ve daha da önemlisi, kendi zihninin bir ürünü

veya cahil veya alaycı ruhların telkinlerinden türetilmiş olsun, kendi görüşlerine veya önyargılarına uygun olarak temelsiz ve fantastik teoriler inşa etmesidir.

“'Şüpheye düştüğünüzde, uzak durun,' der en eski ve en bilge atasözlerinizden biri; yalnızca kanıtlarla desteklenenleri kabul edin. Ne kadar şüpheli görünürse görünsün, herhangi bir yeni fikir ortaya atıldığında, onu akıl ve sağduyu testine tabi tutun ve onlara karşı olan her şeyi tereddütsüz reddedin. Tek bir hatayı kabul etmektense bir düzine gerçeği reddetmenin daha iyi olduğunu unutmayın; çünkü, o tek hata üzerine, yalnızca ilk gerçek nefesinde bir kum sütunu gibi parçalandığını görmek için bütün bir yanlış teori kurabilirsiniz; oysa, ilk sunulduğunda ve size yeterince kanıtlanmış görünmediği için doğru bir fikri reddetmeniz gerekse de, tartışılmaz bir gerçek veya çürütülemez bir argüman, çok geçmeden size doğruluğunun gerekli kanıtını sağlayacaktır.

“Bu arada, ey Spiritistler! Tanrı ve iyi ruhlar için hiçbir şeyin imkansız olmadığını, hata ve kötülüğün zaferi dışında, hatırlayın.

“Spiritizma ve onun hayranlık uyandıran doktrini artık o kadar yaygınlaştı ki, yüksek dereceli ruhlar artık kusurlu ahlaki niteliklere sahip medyumları kullanmaya zorlanmamaktadır; ve bu nedenle, herhangi bir medyum, yakışıksız davranış veya tavırlarla, gurur veya bencillikle şüphe için haklı bir zemin oluşturuyorsa, hem onu hem de medyumluğunu reddedin, ikincisi ne kadar güçlü olursa olsun, çünkü bu gibi tüm durumlarda çiçeklerin altında bir yılan vardır. Ve bu tavsiyeyle, *medyumların ahlaki etkisi üzerine tezimi sonlandırıyorum* .

ERASTLAR

---

* “Yahuda’nın ihaneti, Tanrı’nın adaleti ve iyiliğiyle çelişen bir önceden belirlenmişliğin sonucu değildi. Yahuda, gururlu ve küstah olmasına rağmen ilerlemek isteyen ve dengesizlik halindeyken, Koruyucu Mesih’in o sırada hazırladığı yeryüzündeki özel işe katılmasına izin verilmesini talep eden

bir ruhun yeniden doğuşuydu; bu katılımdan zengin bir ödül elde etmeyi umuyordu. Ruh rehberleri, gücünün ötesinde gördükleri bir denemeye girişmekten onu boşuna caydırdılar; bedensel yaşamın etkilerinin amacını ve iyi kararlarını hatırlamasını engelleyeceği ve aynı zamanda kıskançlık ve açgözlülük içgüdülerini uyandıracağı ve böylece inatçılığından dolayı daha da feci bir başarısızlığa sürükleneceği konusunda boşuna uyardılar: onların tavsiyelerini reddetti ve talebinde ısrar etti. Mesih, Yahuda'nın kendisi için hazırladığı korkunç deneyimin, onu geride tutan kötü niteliklerden arınmasını tamamlayacağını önceden gördü; ve bu nedenle onun isteğini kabul etti. Bu gururlu, kıskanç ve şehvetli ruhun (akılsızca geçmeyi seçtiği sınavın bir koşulu olarak) doğduğu dünyevi yaşamın mütevazı konumu, üzerinde ağır bir yük oluşturuyordu. Maddiliğin perdesiyle kör olduğu için, Göksel Elçi'nin kendisine yaklaşan herkes tarafından nasıl saygı ve hayranlıkla karşılandığını anlayamıyordu ve Efendi'ye olan kıskançlığı yavaş yavaş nefret biçimini aldı; lüks ve şehvetli zevk için duyduğu özlemle ayartılarak, koruyucusu olduğu ortak keseyi soydu ve para için Efendi'sine ihanet etti. "Şimdiye kadar alınan İncillerin yorumu, Yahuda'nın , doğumundan itibaren, bu kötü işleri yapmaya *önceden belirlenmiş ve önceden* Şeytan'a teslim edilmiş olarak tasvir edilmiştir; Bu yoruma göre onun ruhu, Eski Ahit'in bazı kehanetlerini yerine getirmek amacıyla aşağılık, sefil, kıskanç, lüks düşkünü, nankör ve kanlı olarak *yaratılmıştı .*

BÖLÜM 21

Çevrenin Ruhsal Tezahürler Üzerindeki Etkisi

231.

(1) Medyumluğun eylemi, medyumun sürekli olarak çevrelendiği ruhların niteliğinden etkilenir mi?

"Medyumu çevreleyen tüm ruhlar ona iyi veya kötü yönde etki ederler."

(2) Daha yüksek ruhlar, kendilerinin tercümanı olarak hizmet eden enkarne ruhun ve onu etkisizleştiren aşağı ruhların kötü eğilimlerini etkisiz hale getiremezler mi?

"Evet, bunu yapmanın yararlı olduğunu düşündüklerinde. Ruhların bazen, özel bir lütuf sayesinde, medyumun ve çevresinin kusurlu olmasına rağmen, bir iletişimi doğru bir şekilde iletebildiğini daha önce söylemiştik; ancak bu gibi durumlarda, ikincisinin etkisi, onların eylemleriyle geçersiz kılınır."

(3) İnsanlar tezahürleri sadece bir eğlence olarak elde etmeye çalıştıklarında, daha yüksek ruhlar bazen onların çağrılarına, mümkünse onları daha ciddi düşüncelere yönlendirmek için mi karşılık verirler?

"Üstün ruhlar, varlıklarının boşa harcanacağını bildikleri çevrelere gitmezler. Üyeleri pek de aydınlanmamış çevrelere, onların samimi bir ışık arzusuyla canlandığını gördüğümüz sürece gönüllü olarak gideriz,

aralarında yalnızca aşağı seviyedeki enstrümanlar bulacağımızı bilsek bile; daha eğitimli insanların toplantılarına, düşmanlık veya küçümseme duygusuyla bir araya getirildiklerini gördüğümüzde gitmeyiz. Bu tür insanlar gözler ve kulaklar aracılığıyla ikna edilmelidir; ve *bu* , rapçiler ve ruh dünyasının şarlatanları tarafından gerçekleştirilmesi gereken bir iştir.

"Bilimleri" diye adlandırdıkları şeyle övünenlerin, dünyanın en az bilimsel ve en az gelişmiş insanlarının, kendi "bilimleri" tarafından küçümseyici bir şekilde görmezden gelinmesi karşısında şaşkınlığa düşmeleri ve şaşkınlığa düşmeleri gayet yerindedir."

(4) Ciddi toplantılara katılmak düşük ruhlu kişilere yasak mıdır?

, bilginlerin meclislerindeki cahil dinleyiciler gibi , sessiz kalmaya mecburdurlar .”

232. Bir insanın görünmez dünyanın varlıklarını kendine çekebilmek için bir medyum olması gerektiğini varsaymak bir hatadır. Uzay ruhlarla doludur; onlar her zaman etrafımızdadır, her zaman yanımızdadır; bizi görür ve izlerler; toplantılarımıza karışırlar ve onları çekmemize veya itmemize göre bizi takip eder veya bizden uzak dururlar. Psişik yeteneğin bu konuda hiçbir etkisi yoktur; çünkü bu yetenek yalnızca bir *iletişim aracıdır* . Ruhlardaki sempati ve antipatinin nedenleriyle ilgili söylediklerimizden sonra, ister yükselme ister alçalma durumumuz olsun, bizimle yakınlık içinde olan kişilerle çevrili olduğumuz kolayca anlaşılacaktır. Dünyamızın ahlaki durumunu ele alırsak, etrafımızda dolaşan ruhların büyük çoğunluğunun karakterinin ne olması gerektiğini görürüz; ve her ülkeyi ayrı ayrı ele alırsak, sakinlerinin yönetici özelliklerine, mesleklerine ve ahlaki ve insani duygularına göre, hangi tür ruhların onunla en yakın şekilde bağlantılı olduğuna karar verebiliriz.

Bu göstergeyi göz önünde bulundurarak, sadece "zevk" dedikleri şeyle meşgul, neşeli, anlamsız, mantıksız insanlardan oluşan bir grup hayal edelim; onlara eşlik etmeye en yatkın ruhlar ne tür ruhlardır? Kesinlikle, bizim aramızdaki filozoflar ve bilim adamları kadar onlara ilgi duymayacak olan yüksek rütbeli ruhlar değil. Böylece, insanlar bir araya geldiklerinde, etrafında görünmez bir topluluk olur, onların iyi veya kötü niteliklerine sempati duyarlar ve bu, *doğal olarak* ve herhangi bir çağrışım yapılmadan veya düşünülmeden gerçekleşir. Daha da ileri gidelim, böylece bir araya gelen insanların, etraflarındaki görünmez varlıklarla bir tercüman aracılığıyla -yani bir medyum aracılığıyla- konuşma araçlarına sahip olduklarını ve bir çağrışım yaptıklarını varsayalım; hangi ruhlar çağrılarına en çok cevap verir? Açıkça, zaten orada bulunanlar; hazır, bekleyen ve onlarla konuşma fırsatından fazlasıyla memnun olanlar. Böyle bir karakterdeki bir mecliste üstün bir ruh çağrılırsa, onun gelip iyi bir öğüt şeklinde bir mesaj vermesi bile mümkün olabilir; fakat kendisine ilgi gösterilmediğini gördüğü anda, onun yerinde olan tüm aklı başında insanların yapacağı gibi, çekilir ve onları çılgınlıklarının dizginlerini kendi haline bırakır.

233. Fakat bir toplantının ciddi bir eğilime sahip olması, yüksek tonlu iletişimler elde etmek için her zaman yeterli değildir. Asla gülümsemeyen, fakat kalpleri bu sonsuz ciddiyet için daha saf olmayan adamlar vardır; ve yüce ruhlar, her şeyden çok, *kalbin saflığıyla* çekilir. Hiçbir ahlaki durum ruhsal iletişimleri dışlamaz; fakat ahlaki durumumuz kötüyse, bizi yanlış yola sürüklemek için zayıflığımızı veya önyargılarımızı pohpohlayarak bizi aldatmaktan çekinmeyen benzer bir kötülüğe sahip ruhlarla konuşmaya başlarız.

Önceki düşüncelerden, çevremizin aldığımız akıllı iletişimlerin doğası üzerinde ne kadar büyük bir etki uyguladığını algılıyoruz; ancak bu etki, ruhlar dünyası bizim için nispeten bilinmezken, daha önce varsayıldığı gibi

uygulanmaz. Bir meclis tarafından alınan iletişimler, üyelerinin görüşlerine uygun olduğunda, bunun nedeni o görüşün medyumun zihninde bir aynada olduğu gibi yansıtılması değil, hepimizin bizimle birlikte bizim gibi düşünen ve iyi ya da kötü için bizimle sempati duyan ruhların olmasıdır; bu, bir çember oluşturan insanların, kendisini her zaman çevreleyenlerden başka ruhları çekecek ahlaki güce sahip olmaları durumunda, *aynı medyumun* daha önce sahip olduğundan tamamen farklı bir dil kullanacağı ve hatta olağan düşünceleri ve inançlarıyla çelişen ifadeler kullanabileceği gerçeğiyle kanıtlanmıştır.

Özetle, bir çemberin üyeleri ile etraflarındaki ruhlar arasındaki düşünce ve duygu benzerliği, hakikat sevgisi, özlemlerinin saflığı ve yüceliği, aydınlanma arzularının samimiyeti oranında, şartların ve çevrenin etkisi olumlu olacaktır.

BÖLÜM 22

Hayvanların medyumluğu

234. Hayvanlar medyum olarak kullanılabilir mi?

Bu soru sıklıkla sorulmuştur ve belirli gerçeklerin gözlemlenmesi, olumlu bir cevap olasılığını düşündürmektedir; bu görüş, esas olarak, alt saltanatların bazı yaratıklarının, bir tür ikinci görüş olmasa da, kendi taraflarında bir tür akıl yürütme işbirliğini ima eden hünerler sergilemek üzere eğitildiklerinde sahip oldukları dikkate değer zeka tarafından desteklenmektedir. Bahsedilen sergileri büyük bir dikkatle inceledik; ancak, hayvanların göreceli bir zekaya sahip olduğunu kabul etmeyi reddedemesek de, görünüşteki berraklıklarıyla en kesin şekilde kanıtlandığını bulduğumuz şey, eğitimlerine bahşedilmiş olması gereken beceri ve azimdir. Ayrıca, uyurgezerlik ve ikinci görüş gerçeklerini, bilmeyenleri bile hayrete düşürecek kadar ustaca taklit eden, ancak yine de uyurgezerlikle pratik olarak tanışık olanların gözünde, sihirbazların en temel koşulları hakkında büyük bir cehalet gösterdiği sihirbazlık hünerlerine de tanık olduk.

235. Eğitilmiş hayvanların, kuşların ve hatta böceklerin sergilenmesiyle sağlanan hile kanıtları, ele aldığımız soruyu ortadan kaldırmaz; çünkü, sahte uyurgezerliğin hileleri uyurgezerlik halinin varlığına karşı hiçbir şey kanıtlamadığı gibi, az önce bahsedilen becerilerin yalnızca mekanik olması ve ikinci görüş veya akıl armağanının sonucu olmaması, hayvanlarda bu yeteneklerin var olma olasılığına karşı hiçbir şey kanıtlamaz. Dolayısıyla, tespit etmemiz gereken şey, hayvanların , *insanlar gibi* , *akıllı iletişimlerin iletimi için ruhlara aracılık etme yeteneğine sahip olup olmadıklarıdır* .

İlk bakışta, belirli bir zekâya sahip canlı bir varlığın, kendi canlılığı olmayan hareketsiz bir bedenden, örneğin bir masadan, bu amaç için daha uygun olduğunu varsaymak mantıklı görünebilir; ancak durum böyle değildir.

236. Hayvanların medyumluğu sorusu, okuyucularımızın daha önceki alıntılarla derinliğini ve zekasını takdir etmelerine olanak sağlayan bir ruh tarafından yazılan aşağıdaki tezde tamamen çözülmüştür. Onun muhakemesinin tüm gücünü algılayabilmek için, iletişimlerin iletilmesinde medyumun oynadığı rol hakkında yaptığı açıklamayı aklımızda tutmalıyız (225).

Hayvanların medyumluğu sorusu üzerine, Paris Psikoloji Araştırmaları Derneği'nin bir toplantısında konunun tartışılması sonucu kendiliğinden dikte edilen tez.

"Size, en ateşli üyelerinizden birinin gündeme getirdiği ve olumlu bir şekilde savunduğu hayvanların medyumluğu sorununa hitap etmek üzereyim. Bu kişi, ' *Daha büyük olanı yapabilen, daha küçük olanı da yapabilir' aksiyomu sayesinde* kuşları ve hayvan krallığındaki diğer yaratıkları medyumlaştırmamızın ve bunları insan ırkıyla iletişim kurmada aracımız olarak kullanmamızın mümkün olduğunu ileri sürüyor. Ancak onun ileri sürdüğü argüman, mantıkçılarınızın sofizm dediği şeydir . O, hareketsiz maddeyi -bir masa, bir sandalye, bir piyano, vb.- canlandırabildiğimiz gibi, *a fortiori* , halihazırda yaşayan maddeyi medyumlaştırabilmemiz gerektiğini ileri sürüyor. Ancak bu yapılamaz ve yapılamaz.

“Ama, her şeyden önce, olgularımız konusunda anlaşalım. *Bir medyum nedir* ? – Enkarne ruhların enkarne ruhlarla, yani insanlarla iletişim kurmasını sağlayan bağlantı halkası olarak hizmet eden varlık, birey. Sonuç olarak, bir medyum olmadan, ister elle tutulur, ister zihinsel, ister yazılı,

ister fiziksel veya başka bir tür olsun, ruhlarla görünürde hiçbir iletişiminiz olamaz.

"Eminim ki tüm spiritüalistler tarafından kabul edilen bir ilke vardır, *yani* benzer benzeri çeker. Peki benzer ruhlar, ister enkarne ister enkarne olmamış olsun, *ruh değilse nedir* ? Sizin perispiritiniz ve bizimki aynı kaynaktan türemiştir, doğası aynıdır, kısacası *benzer ruhlar,* az ya da çok gelişmiş asimilasyon ve az ya da çok güçlü manyetizasyon özelliklerine sahiptir, bu da bizim, ruhların ve insanların birbirimizle hızlı ve kolay bir şekilde ilişkiye girmemizi sağlar. Sonuç olarak, medyumlara özgü olan, medyumluğun özünü oluşturan şey, özel bir yakınlık ve aynı zamanda onlara özgü bir genişleme gücüdür, bu da onlardaki tüm kırılabilirliği ortadan kaldırır ve aramızda bir tür akım, bir tür kaynaşma oluşturur ve bu da iletişimimizi kolaylaştırır. Bir *ortamı* oluşturan şey, bu kırılabilirliğin yokluğudur ; tıpkı, medyum olmayanlarda medyumluğun gelişmesini engelleyen şeyin, maddi zarflarının kırılabilirliği olması gibi.

“İnsanlar her şeyde abartmaya meyillidir; bazıları (ve şimdi iddialı materyalistlere atıfta bulunmuyorum) hayvanların bir ruhu olduğunu reddederken, diğerleri bizimki gibi bir ruha sahip olduklarında ısrar ederler. Mükemmelleştirilebilir olanı mükemmelleştirilemeyenle neden karıştırıyorlar? Şundan oldukça emin olun ki, hayvanları *canlandıran* ateş, onları hareket ettiren, hareket ettiren ve kendi özel dillerinde konuşturan nefes, *şu anki gelişim aşamasında , ilahi nefesle, eterik ruhla, kısacası* özünde mükemmelleştirilebilir varlık olan insanı, karasal yaratıkların kralı canlandıran *ruhla* karışma, birleşme, harmanlanma yeteneğine sahip *değildir* . İnsan ırkının diğer karasal türlere üstünlüğünü oluşturan şey, tam da bu mükemmelleştirilebilirlik niteliği değil midir? Öyleyse şunu açıkça anlamalısınız ki, yeryüzünde yaşayan diğer ırklardan hiçbir bireyi, kendi içinde ve eserlerinde mükemmelliğe erişebilen tek varlık olan insana benzetemezsiniz.

“Hayvanlar arasında üstün zekası onu insanın dostu ve yoldaşı yapan köpek, kendi başına ve kendi kişisel inisiyatifiyle mükemmelliğe ulaşma yeteneğine sahip midir? Hiç kimse böyle bir iddiada bulunmayı hayal bile edemez, çünkü köpek ne ilerler ne de diğer köpeğin ilerlemesini sağlar; en iyi eğitimli köpek her zaman efendisi tarafından eğitilmiştir. Dünya yaratıldığından beri, kunduz kulübesini aynı oranlara ve aynı değişmez kurala göre derenin üzerine inşa etmiştir; bülbüller ve kırlangıçlar yuvalarını hiçbir zaman kendilerinden önceki ebeveynlerinden farklı yapmamışlardır. Tufandan önce ve günümüzde bir serçe yuvası, her zaman aynı koşullar altında, aynı malzemelerin aynı şekilde iç içe geçirilmesiyle, baharda, aşk mevsiminde toplanan aynı yuvadır. Arılar ve karıncalar, küçük ev cumhuriyetlerinde, tedbirli alışkanlıklarında, eğilimlerinde, yollarında veya üretimlerinde hiçbir zaman değişmemişlerdir. Örümcek, yeryüzünün gelişiminin her döneminde olduğu gibi, ağını örmeye devam ediyor.

“Öte yandan, insan ırkının ilk çağlarından kalma yapraklı kulübeleri ve kaba çadırları ararsanız, onların yerine modern uygarlığın saraylarını ve meskenlerini bulacaksınız; ipek kumaşlar ve altın süsler, insanın çıplak derilerden oluşan ilkel giysilerinin yerini almıştır; ve insanlığın ilerlemenin her alanında durmaksızın ilerlediğinin kanıtları her adımda karşınıza çıkar.

“İnsan ırkının sürekli, yenilmez, inkar edilemez ileri hareketinden ve diğer canlı varlıkların ısrarla sabit pozisyonundan, benimle birlikte, nefes ve madde *gibi bazı prensiplerin yeryüzünde yaşayan ve hareket eden her şey için ortak olduğu sonucuna varmalısınız, ancak yine de yalnızca sizin, dünyevi bedenlerde enkarne olmuş ruhların, sizi zorunlu olarak ve sonsuza dek ileriye doğru* iten kaçınılmaz ilerleme yasasının etkisi altında olduğunuz doğrudur . Tanrı, hayvanları yanınıza yardımcı olarak, sizi beslemek, giydirmek, size destek olmak için yerleştirdi ve onlara belirli bir miktarda zeka verdi, çünkü size yardım edebilmeleri için, sizi belirli bir ölçüde

anlamaları gerekir ve bu nedenle zekaları, yapmaları gereken hizmetlere göre oranlanmıştır; ancak, O'nun bilgeliğinde,

bir ilerleme kanununa tabi tutmadı ; onlar nasıl yaratıldılarsa öyle kaldılar ve ırklarının yok oluşuna kadar da öyle kalacaklar.

“Şöyle denmiştir; 'Ruhlar, sandalyeler, masalar, piyanolar vb. gibi hareketsiz maddeleri medyanlaştırır ve hareket ettirir. Evet, onları hareket ettiririz *; ancak, medyanlaştırmaya* gelince , hayır! Çünkü, tekrar ediyorum, hiçbir ruh fenomeni bir medya olmadan üretilemez.

Maddeyi, bir veya daha fazla ortamın yardımıyla hareket ettirmemiz, çünkü maddenin hareketsiz ve edilgen olması ve bu nedenle, hareketsiz ve edilgen olduğu *için* , onu etkilediğimiz hareketlere ve dürtülere uymaya uygun olması gerçeğinde harikulade olan nedir? Onu bu şekilde etkilemek için bir ortama ihtiyacımız var; ancak ortamın mevcut olması veya eylemlerimizin *bilincinde olması gerekli değildir* ; çünkü onun sağladığı unsurlarla, onun bilgisi olmadan ve onun varlığından uzakta, özellikle elle tutulurluk ve taşınma durumlarında hareket edebiliriz. Akışkan zarfımızın – gazlarınızın en ölçülemez ve en ince olanından daha ölçülemez ve en ince olanından daha ince olan – akışkan ama *hayvanlaştırılmış* ortamın, sizin kaba duyularınız tarafından hayal edilemeyen ve sizin için açıklanamayan bir genişleyebilirliğe ve nüfuz edilebilirliğe sahip olan zarfıyla birleşmesi, harmanlanması, birleşmesi yoluyla, nesneleri hareket ettirebilir ve onları parçalara ayırabiliriz, hatta ıssız odalarda bile.

“Ruhlar kendilerini hayvanlara görünür ve elle tutulur hale getirebilirler ve ikincisinin bazen ele geçirildiği ve sizin hiçbir sebep göremediğiniz ani dehşet, sahiplerine veya orada bulunan bazı insanlara karşı kötü niyet besleyen bir veya birkaç ruhu görmelerinden kaynaklanır. Sık sık ne ileri ne de geri gitmeyen veya sizin göremediğiniz bir engele karşı dikilen veya ürken atlar görürsünüz ve bu genellikle bir ruh veya bir grup ruhtur ve

hayvanı kötü niyetle veya şaka yoluyla korkutur. Balaam'ın eşeğinin, önünde bir melek görüp alevli kılıcından korktuğunu ve inatla hareketsiz durduğunu hatırlayın; melek, Balaam'a kendini göstermeden önce, önce sadece hayvana görünmüştü. Ancak, kendimizi hayvanlara görünür hale getirebilsek de, hareketsiz maddeyi ortalayamayacağımız gibi onları da ortalayamayız; İnsan medyumlarının bilinçli ya da bilinçsiz işbirliği, insanlarla olan *iletişimimizin her zaman* gerekli bir koşuludur, çünkü bunun için hayvanlarda ya da cansız maddelerde bulunmayan benzer akışkanların birleşmesine ihtiyacımız vardır.

“Savaştığım fikrin savunucusu köpeğini mıknatısladığını söylüyor; ama bu mıknatıslanmanın sonucu neydi? *Köpeğin ölümü* ; çünkü talihsiz hayvan, mıknatıslanmasının sonucu olarak bir acı ve uyuşukluk durumuna düştükten sonra öldü. Köpeği, doğasına özgü özden daha üstün bir öze sahip bir sıvı ile boğarak onu öldürdü; çünkü tıpkı şimşeğin yapacağı gibi, sadece daha yavaş bir şekilde ona etki etti. Bu nedenle, perispiritimiz ile hayvanların akışkan zarfı arasında bir asimilasyon mümkün olmadığından, onları ortancalaştırmaya çalışırsak anında öldürmeliyiz.

Bu nokta açıkça ortaya konduğunda, hayvanlarda çeşitli yeteneklerin bulunduğunu; insan tutkuları ve hisleriyle özdeş olan belirli duyguların, belirli tutkuların onlarda geliştiğini; bilinç sahibi olduklarını ve sizin tarafınızdan muamele gördükleri şekilde şefkatli ve minnettar veya kindar ve nefret dolu olduklarını; ve özellikle insanın yoldaşı veya hizmetkarı olması amaçlananların, Tanrı tarafından, çölün vahşi hayvanlarının neredeyse tamamen yoksun olduğu, onunla sosyal ilişkilere girme kapasitesiyle donatılmış olduklarını tamamen kabul ediyorum. Ancak, bununla, bir ruhun düşüncesinin iletilmesi için aracı olarak hizmet etme gücü arasında, büyük bir uçurum vardır, *yani* doğaların farkı.

"Medyumun beyninden, düşüncemize sizin için görülebilir ve elle tutulur *bir biçim vermek için gerekli unsurları* çektiğimizi biliyorsunuz. Bu

medyumun, düşüncemizi insan sözcüklerine çevirmesi, onun sahip olduğu malzemelerin yardımıyla mümkün oluyor; ancak böyle bir çeviri için hangi unsurları bir hayvanın beyninde bulabiliriz? Hangi hayvanın beyni bize, insanlığın en geri kalmış kesiminde bile kullanılanlara benzer sözcükler, harfler, sayılar veya herhangi bir türden işaret sağlayabilir?

"Yine de,' diyebilirsiniz, 'hayvanlar insanların düşüncelerini anlar; hatta onları sezerler.' Doğru, eğitilmiş hayvanlar etraflarındaki insanların belirli düşüncelerini anlar; ama siz hiç bu düşünceleri yeniden ürettiklerini veya ilettiklerini gördünüz mü? Hayır; o zaman hayvanların ruhların düşüncelerinin tercümanı olarak hizmet edemeyeceğini kabul etmelisiniz.

“Özetle: İnsanlar üzerindeki görünür Ruh eylemi, bir medyumun bilinçli veya bilinçsiz işbirliği olmadan gerçekleşemez; ve yalnızca *bizim gibi ruhlar olan insanlar* , bizim tarafımızdan bu şekilde kullanılabilir. (Köpeklerin, kuşların veya diğer hayvanların, belirli becerileri sergilemeleri için eğitilmesi, bizim hiçbir ilgimizin olmadığı, yalnızca insan yaratıcılığının bir meselesidir.

ERASTLAR

BÖLÜM 23

Saplantı

Basit takıntı – Büyülenme – Boyun eğme – Takıntının nedenleri – Takıntı ile mücadele araçları.

237. Pratik spiritizme özgü zorluklar arasında, ilk sıraya saplantıyı, yani belirli ruhların belirli insanlar üzerinde uyguladığı egemenliği koymalıyız . Saplantı her zaman aşağı ruhların işidir, insanları kendi güçleri altında tutmayı arzularlar; üstün ruhlar böyle zalim bir etki istemezler, ancak iyi öğüt vermekle ve aşağı ruhların kötü etkisiyle savaşmakla yetinirler; eğer onlara kulak vermezsek, geri çekilirler. Kötü ruhlar ise, tam tersine, üzerinde hakimiyet kurdukları insana inatla bağlanırlar, kendilerini onun ruhuyla özdeşleştirirler ve onu bir çocuğu yönettiğiniz gibi yönetirler.

Saplantı, hem saplantılı kişinin uyguladığı sınırlama derecesinden, hem de eyleminin ürettiği etkilerin doğasından kaynaklandığı için birbirinden ayırt edilmesi çok önemli olan çeşitli özellikler gösterir.

Saplantı kelimesi , başlıca çeşitleri *Basit Saplantı* , *Büyülenme* ve *Boyun Eğme* olan bir olguyu tanımlayan genel bir terimdir .

238. Kötücül bir ruh bir medyuma kendini empoze ettiğinde, medyumun isteği dışında, kendisini medyumun aldığı tüm iletişimlerle karıştırdığında veya çağrılanların yerine kendini koyarak diğer ruhlarla iletişim kurmasını engellediğinde basit saplantı ortaya çıkar.

Bir medyum, yalancı bir ruh tarafından aldatıldığı için mutlaka takıntılı değildir; en iyi medyum, özellikle gelişiminin başlangıcında, henüz

deneyimsizken, böyle bir aldatmacaya maruz kalır; tıpkı, aramızda, en dürüst adamların, özellikle de işe ilk başladıklarında, bir dolandırıcı tarafından kandırılmaya meyilli olmaları gibi. Bir medyum, takıntılı olmadan da aldatılabilir; takıntı, ruh tarafından ele geçirilen tutuşun inatçılığından oluşur ve ondan kurtulmayı zor veya imkansız hale getirir.

Basit saplantıda, medyum aldatıcı bir ruhla ilişkisi olduğunun farkındadır, saplantılı kişi bunu nadiren gizlemeye çalışır, çünkü genellikle kötü niyetlerini veya sorun çıkarma kararlılığını gizlemeye çalışmaz. Böyle bir durumda medyum aldatmacayı kolayca tanır, tetikte kalır ve nadiren kandırılır.

Bu tür saplantılar sadece tatsızdır ve daha yüksek derecedeki ruhlarla veya sevgiyle bize bağlı olanlarla sürdürülmek istenen iletişimin yoluna bir engel koymaktan başka bir sakıncası yoktur. Bu kategoriye, darbe sesleri ve diğer seslerle insanları kendiliğinden rahatsız eden ruhların rahatsız edici ve inatçı tezahürleri gibi tüm *fiziksel saplantı vakaları yerleştirilebilir; bu fenomenleri Spontan Fiziksel Tezahürler* bölümümüzde daha önce ele aldık (82).

239. Büyülenme çok daha ciddi bir kötülüktür. Bir ruhun medyumun düşüncesi üzerindeki doğrudan etkisiyle üretilen ve aldığı iletişimle ilgili yargısını felç eden bir yanılsamadır. Büyülenen medyum kendisinin aldatılabileceğine inanamaz. Takıntılı ruh ona ustaca kör bir güven aşılar ve bu da yazdıklarının saçmalığını, herkes için açık olsa bile, görmesini engeller; bu yanılsama onu en gülünç saçmalıklara bile hayranlıkla bakmaya itebilir. Bu tür bir takıntının yalnızca cahil ve yargıdan yoksun medyumlarla sınırlı olduğunu varsaymak ciddi bir hata olur; diğer açılardan oldukça zeki olan entelektüel ve eğitimli insanlar bundan muaf değildir, bu da bu sapmanın maruz kaldıkları bazı dış eylemlerin etkisi olduğunu kanıtlar.

Büyülenmenin basit bir saplantıdan çok daha ciddi bir şey olduğunu söylemiştik, çünkü büyülenmenin yarattığı yanılsama yoluyla, saplantılı ruh, kurbanını sanki körmüş gibi yönlendirir, ona en gülünç ifadeleri ve teorileri bile gerçekmiş gibi kabul ettirir ve bazı durumlarda onu en duygusuz, uzlaşmacı ve hatta tehlikeli nitelikteki eylemlere sürükler.

Basit saplantı ile büyülenme arasındaki fark, bunların üretildiği ruhların farklı nitelikleri gibi kolayca anlaşılabilir. Saplantıda, bize bağlanan ruh sadece inatçılığı nedeniyle rahatsız edici ve sinir bozucudur; o, kurtulmak için sabırsızlandığımız bir varlıktır. Büyülenmede ise durum tam tersidir, çünkü amaçlarına ulaşmak için kötü ruh becerikli, kurnaz ve ikiyüzlü olmalı, kurbanına baskı yapmalı ve sahte bir erdem görünümü ve "sadaka", "alçakgönüllülük", "Tanrı sevgisi" gibi kelime ve ifadelerin cömertçe kullanılmasıyla kendini kabul ettirmelidir. İnsanlar bunları kimlik bilgileri olarak görmeye meyillidir, ancak iletişimlerinin tonu, yalnızca aracı üzerinde uyguladığı büyülenmenin ikincisinin algılamasını engelleyebileceği bir aşağılık derecesi göstermektedir. Bu sınıftaki bir ruh, bu nedenle, aldatmacalarını görebilecek açık görüşlü yargıçların varlığından korkar ve çabalarını özellikle kurbanına onu aldatmaktan vazgeçirebilecek herkesten kaçınma kararlılığını aşılamaya yöneltir. Bunu yaparak, çelişkiden kaçınır ve talihsiz medyumunun gözünde her zaman haklı olduğunu kanıtlayabilir.

240. Saplantının üçüncü derecesi, *yani boyun eğme* , kurbanının iradesini felç eden ve onu kendi isteği dışında hareket etmeye zorlayan, onu mutlak bir *kölelik* durumuna indiren bir kısıtlamadır .

ahlaki veya *bedensel* olabilir . İlk durumda, boyun eğdirilen medyum sıklıkla aptalca veya kınanacak şeyler yapmaya çekilir, ancak bunları akıllıca ve uygun olarak görmeye kandırılır; bu bir tür büyülenmedir, ancak *irade üzerinde* olduğu kadar *zihin üzerinde de uygulanan bir büyülenmedir* . İkinci durumda, ruh kurbanının maddi organları üzerinde etki ederek istemsiz hareketler veya eylemlere neden olur; yazma medyumlarında

olduğu gibi, en uygunsuz anlarda bile sürekli bir yazma arzusuyla gösterilir. Böylece köleleştirilmiş bir medyum gördük, bir kalem veya kurşun kalem eksikliğinden, nerede olursa olsun, sokaklarda, kapılara ve duvarlara bile, sanki yazıyormuş gibi parmaklarıyla hareketler yapıyordu.

Bedensel boyun eğdirme bazen daha da ileri gider ve kurbanlarını en abartılı şeyleri yapmaya zorlar. Bu türden bir saplantının etkisi altında, karşı konulamaz bir dürtüyle, hayranlık duymadığı genç bir kızın önünde diz çökmeye ve ona evlenme teklifinde bulunmaya zorlanan, ne genç ne de yakışıklı bir adam tanıyorduk. Diğer zamanlarda, sırtına ve beline uygulanan şiddetli bir baskıyla, tam tersine olan yoğun çabalarına rağmen, diz çökmeye ve kamusal alanlarda ve kalabalığın önünde yeri öpmeye zorlanıyordu. Bu adam tanıdıkları arasında deli olarak görülüyordu; ama kesinlikle deli *değildi* ; çünkü iradesi dışında yapmaya zorlandığı şeyin saçmalığının tamamen farkındaydı ve bunun sonucunda korkunç acılar çekti.

241. Eskiden, kötü ruhların insanlar üzerinde uyguladığı bu imparatorluğu ifade etmek için *ele geçirme terimi* kullanılırdı, etkileri zihinsel sapmaya yol açacak kadar ileri gittiğinde. Bizim için *ele geçirme , boyun eğdirme* ile eşanlamlı olurdu . *Ele geçirme* terimini benimsemezsek , bunun iki nedeni vardır; birincisi, kötülük için yaratılmış ve sürekli kötülüğe mahkûm varlıklar olduğuna dair bir inancı ima ettiği için, oysa gerçekte, sadece az ya da çok gelişmiş ve hepsi de kendilerini geliştirebilen varlıklar vardır: ve ikincisi, ele *geçirme terimi* , kurbanın ruhuyla bir tür birlikte yaşama yoluyla yabancı bir ruhun kurbanın bedenini ele geçirmesi fikrini ima ettiği için, oysa aslında, takıntılının eylemi sadece bir *kısıtlama eylemidir. Boyun eğdirme* kelimesi düşüncemizi mükemmel bir şekilde ifade eder. Bu nedenle, biz hiç kimsenin şeytan tarafından *ele geçirilmediğini* savunduğumuz gibi , sözcüğün genel kabulüne göre, kötü ruhların

kurbanları arasında bizim için yalnızca saplantılılar , büyülenmişler *ve* boyun *eğmişler olmak üzere üç kategori vardır* .

242. Saplantı, dediğimiz gibi, medyumluğun en kötü tökezleme taşlarından biridir, aynı zamanda en sık rastlananlardan biridir; bu nedenle onunla mücadele etmek için elimizden geleni yapmalıyız, çünkü yol açabileceği kişisel sıkıntıların yanı sıra, doğru iletişimlerin alınmasına karşı mutlak bir engeldir. Saplantı her zaman kısıtlamanın bir sonucu olduğundan ve kısıtlama asla iyi bir ruh tarafından uygulanmadığından, takıntılı bir medyum tarafından iletilen her iletişimin kökeninde bozulmuş olduğu ve bu nedenle güveni hak etmediği sonucu çıkar.

243. Saplantının varlığını şu belirtilerden anlayabiliriz:

(1) Bir ruhun, istense de istenmese de yazıyla, seslerle, tipolojiyle vb. iletişim kurmakta ısrar etmesi ve diğer ruhların kendilerini göstermelerini engellemekte ısrar etmesi.

(2) Medyumun zekâsına rağmen, onun aldığı iletişimlerin yanlışlığını veya saçmalığını görmesini engelleyen yanılsama.

(3) Saygın ve kutsal isimler altında yalan ve aptalca şeyler söyleyen ruhların mutlak kimliğine ve yanılmazlığına inanç.

(4) Medyumun, kendisi aracılığıyla iletişim kuran ruhlar tarafından kendisine yağdırılan övgülere olan güveni.

(5) Kendisine faydalı tavsiyelerde bulunabilecek kişilerin varlığından kaçınma eğilimi.

(6) Kendisine ulaşan iletişimlerin eleştirilmesinden dolayı suçlanmıştır.

(7) Zaman ve mekan gözetmeksizin, sürekli yazma isteği, vb.

(8) Fiziksel kısıtlamanın medyumun iradesini altüst etmesi ve onu istemeden konuşmaya ve hareket etmeye zorlaması.

(9) Ortamın etrafında sürekli gürültüler ve diğer rahatsızlıklar vardır ki, kendisi bunların hem nedeni hem de nesnesi konumundadır.

244. Saplantının tehlikelerini düşündüğümüzde, bazı insanlar şu soruyu sormaya meyilli olabilirler: “Medyum olmak bir talihsizlik değil midir; çünkü saplantıyı mümkün kılan bu yetenek değil midir? Kısacası, saplantı olasılığı, spiritizm ve medyumluğun, aranacak bir yardım olmaktan ziyade tehlikeli ve kaçınılması gereken şeyler olarak görülmesi gerektiğinin bir kanıtı değil midir?” Bu soruya cevabımız şudur; ve okuyucularımızdan söyleyeceklerimizi dikkatlice tartmalarını rica ediyoruz.

Ruhlar ne medyumlar ne de spiritizm tarafından yaratılmıştır; hem spiritizmi hem de medyumları yaratan ruhlardır. Ruhlar sadece insanların ruhları olduklarından, insanlar var olduğu sürece var olmuşlardır ve sonuç olarak, her dönemde insan ırkı üzerinde yararlı veya zararlı bir etki uygulamışlardır. Bazı insanların psişik yetenekleri, ruhlar için *sadece kendilerini göstermenin bir yoludur* ; bu yeteneğin yokluğunda, etkilerini yine de uygularlar, ancak diğer şekillerde, az veya çok gizli. Bu nedenle, ruhların bizi sadece sözlü, yazılı veya diğer tezahürler aracılığıyla etkilediğini varsaymak bir hata olur; üzerimizdeki etkileri süreklidir ve ruhlarla ilgilenmeyenler veya onların varlığına bile inanmayanlar, diğer herkes gibi, hatta diğerlerinden daha fazla, onların etkisine maruz kalırlar, çünkü eylemlerine karşı bir karşı ağırlıkları yoktur. Medyumluk, bir ruh için, *kendini insanlara tanıtmanın bir yoludur* ve eğer kötü biriyse, kendine ihanet edeceği kesindir; ne kadar ikiyüzlü olursa olsun, medyumluğun bizi düşmanımızın gücü altına sokmaktan çok, kendimizi ifade edebilirsek onunla yüz yüze görüşmemizi ve kendi silahlarıyla onunla savaşmamızı sağladığını güvenle iddia edebiliriz. Medyumluğun yokluğunda, düşmanımız karanlıkta bize karşı hareket eder; ve görünmezliğinin örtüsü altında, bize

çok kötülük yapabilir ve sıklıkla yapar. İnsanlar, kötü ruhlar tarafından, üzüntülerine rağmen, kaç tane kötü eyleme teşvik edilmezler; eğer teslim oldukları dürtülerin doğası hakkında aydınlanma araçlarına sahip olsalardı, kaçınabilecekleri eylemler! Şüpheciler, inatla yoldan çıkan bir adam hakkında " *O adamın kötü dehası onu mahvolmaya zorluyor* ." dediklerinde ne kadar doğru konuştuklarını bilmiyorlar. O halde, spiritizm bilgisi kötü ruhlara güç vermekten çok uzaktır, aksine sonunda onların insanlar üzerindeki etkisini yok edecektir; çünkü herkese onların telkinlerine karşı kendini koruma araçları verecektir; böylece onların boyunduruğu altına giren kişi bunu gözleri açık bir şekilde yapacak ve aptallığından yalnızca kendisi sorumlu olacaktır.

Kötü ruh iletişimleri veya tezahürleri olan herkesin, herhangi bir türden, kötü bir etki altında olduğunu genel bir kural olarak belirleyebiliriz; ve bu etki, ister medyum olsun ister olmasın, ister spiritizme inansın ister inanmasın, onu etkileyecektir. Medyumluk, bir insana, üzerinde hareket eden ruhların doğası konusunda kendisini güvence altına alma ve eğer kötü iseler onlara karşı koyma araçlarını verir; ve bunu, ruhların hareket ettiği güdüleri anladığı ölçüde daha başarılı bir şekilde yapar.

Özetlemek gerekirse: Tehlike spiritizmde değildir, çünkü spiritizm, tam tersine, farkında olmadan, sürekli maruz kaldığımız bir tehlikeye karşı kendimizi korumamızı sağlar. Gerçek tehlike, birçok medyumun kendilerinin üstün ruhların tek araçları olduğuna inanma eğiliminde olması ve onlar aracılığıyla yapılan ifadelerin saçmalığına karşı kör olmalarıdır. Ancak medyum olmayanlar da aşağıdaki örnekte gösterildiği gibi aynı tehlikeye maruz kalabilirler: Bir adamın, bilmeden, kendisine karşı en aşağılık iftiraları yayan gizli bir düşmanı vardır. İşlerinin ters gittiğini, arkadaşlarının onu terk ettiğini ve aile mutluluğunun mahvolduğunu görür; çünkü kendisini bıçaklayan eli keşfedemediği için kendini savunamaz; ve görünmeyen düşmanına yenik düşer. Ancak bu sonuncusu sonunda ona,

Kurnazlığına rağmen kimliğini ve entrikalarını ele veren bir mektup yazar; ve şimdi keşfedildiği gibi, kurbanı onu alt edebilir ve eski pozisyonunu geri kazanır. Kötü ruhların oynadığı rol budur ve spiritizm tarafından saldırılarını keşfetmemizde ve yenmemizde bize verilen yardım budur.

245. Saplantının nedenleri, saplantılı ruhun karakterine göre değişir. Bazen, son dünyevi yaşamında veya daha önceki bir varoluşta kendisine haksızlık yapılmış olabilecek birine karşı uygulanan bir intikamdır; ancak sıklıkla yalnızca zarar verme arzusuyla tetiklenir. Bazı ruhlar, acı çektikten sonra, başkalarına acı çektirmeyi sever ve onlara eziyet etmekten zevk alır; diğerleri ise, yine, uyandırdıkları sabırsızlıktan eğlenir, ancak genellikle alaylarına sabırla katlananları rahatsız etmekten yorulurlar. İyi olana karşı duydukları saf nefret ve kıskançlık nedeniyle insanları zulmeden ruhlar vardır; bu nedenle genellikle saldırıları için en iyi insanları seçerler. Bunlardan biri, iyi tanıdığımız bir aileye bir deniz salyangozu gibi bağlandı, ancak onu aldatmanın memnuniyetini yaşamadı; kendisi gibi kötü insanlar yerine değerli insanlara saldırmasının nedenleri sorulduğunda, " *Kötü insanlar beni kıskanç yapmaz* ." diye cevap verdi. Diğer kötü ruhlar, kendilerine karşı koyamayacaklarını bildikleri insanların ahlaki zayıflıklarından faydalanmak için korkakça bir arzuyla hareket ederler. Çok sınırlı zekaya sahip genç bir adamı boyunduruk altına alan bu sınıftan bir ruh, bize böyle bir kurbanı seçmesinin nedenini sorduğumuzda şöyle cevap verdi: " *Birine eziyet etmek için can atıyorum ; mantıklı bir insan beni uzaklaştırır ; bu aptala yapışıyorum çünkü bana karşı koymasını sağlayacak etkin erdeme sahip değil* ."

246. Kötü niyetli olmayan, ancak genellikle yüzeysel bilginin gururuyla şişinen takıntılı ruhlar vardır. Kendi fikirleri, bilimsel ve sosyal teorileri, ahlaki ve dini felsefeleri vardır; ve kendi görüşlerini aşılamak istediklerinden, onları gözleri bağlı olarak kabul edecek kadar saf olan ve hata ile gerçek arasında ayrım yapmalarını önlemek için büyülendikleri

medyumlar ararlar. Bunlar tüm takıntılıların en tehlikelileridir, çünkü sofistlik kolayca kullanılır ve onun yardımıyla en gülünç fanteziler bile itibar görmeye değer görünür; büyük isimlerin uyguladığı etkinin farkında olan bu tür sofistler, amaçlarına uygun olabilecek en yüksek şeyi üstlenmekten veya ödünç almaktan çekinmezler. Teknik terimlerle dolu veya "sadaka", "ahlak" vb. ile dolu gösterişli ve iddialı bir dil kullanarak kendilerini dinleyenlere dayatmaya çalışırlar; Kötü öğüt vermemeye dikkat ederler, çünkü bunu yapmak kendilerine ihanet etmek ve amaçlarını boşa çıkarmak anlamına gelir; bunun yerine, üzerlerinde egemenlik kurdukları kişilerin, "Görüyorsun ya, onlar asla kötü bir şey telkin etmiyorlar." diyerek onları her zaman destekleyebilmelerine dikkat ederler.

Oysa böylesi ruhlar için ahlak sadece bir pasaporttur; gerçekte onlar için bu hiç önemli değildir; tek amaçları, ne kadar abartılı olursa olsun, kendilerini dinletebildikleri herkese kendi fikirlerini dayatmak ve egemen olmaktır.

247. Teorik ruhlar genellikle çok sözcüklü ve uzundur ve yetersiz kaliteyi aşırı miktarda telafi etmeye çalışırlar. Hiçbir şey onları, medyumlarına, kaba ve içi boş olduğu kadar iddialı da olan hacimli kitaplar yazdırmaktan daha çok memnun etmez, ancak neyse ki bunlar pek de zarar vermez; genellikle okunaksızdır. Ancak, şimdi değinilenler gibi yazılar, genellikle bol miktarda bulunan aşırılıklar ve eksantriklikler nedeniyle pişmanlık duyulmalıdır, yalnızca sağduyuyu şok etmekle kalmaz, aynı zamanda hem sorgulayanlara spiritizm hakkında yanlış bir fikir vererek hem de karşıtlarına onu alay konusu haline getirmek için bir araç sağlayarak zarar vermeye yöneliktir.

Daha önce de belirtildiği gibi, bir medyumun yalnızca kendisine bağlanan ve kendisini bu şekilde kullananlar tarafından çağrılan diğer ruhlar adına cevap veren bir ruhla iletişim kurabilmesi sıklıkla gerçekleşir. Bu her zaman bir saplantı değildir; çünkü medyumun esnekliğindeki bir kusurdan veya

kendisiyle kendisine bağlanan ruh arasındaki özel bir yakınlıktan kaynaklanabilir. Kesin olarak konuşursak, bir ruh kendisini bir medyuma dayattığında ve iyi bir ruhun asla yapmadığı bir şey dışında, saplantı *yoktur* .

248. Saplantıyla mücadele yöntemi, takıntının aldığı karaktere göre değişir. Basit saplantıda olduğu gibi, aldatıcı bir ruhla ilişkisi olduğunun tamamen farkında olan herhangi bir medyum için gerçek bir tehlike yoktur; bu onun için yalnızca çok tatsız bir şeydir. Ancak tam da onun için tatsız olduğu için, *saplantılı* kişi inatla onun üzerindeki hakimiyetini sürdürmeye kararlıdır. Böyle bir durumda izlenebilecek iki plan vardır: birincisi, ruha ustalık kazanmasına izin verilmeyeceğini kanıtlamak; ikincisi, ısrarından daha büyük bir sabır göstererek onu yormak. Saplantılı kişi zaman kaybettiğini görürse, genellikle girişimlerinden vazgeçerek son bulur.

Fakat bu her zaman yeterli değildir ve sıkıntı uzun süre katlanılması gerekebilir, çünkü bazı ruhlar korkunç derecede inatçıdır ve bu nedenle aylar ve yıllar pek önemli değildir. Kendini takıntılı bulan medyum, koruyucu meleğine ve onunla sempati duyan tüm iyi ruhlara sık sık ve hararetli yardım çağrıları yapmalıdır; ve takıntılı ruh, uyarı, iyi öğütler, iyilikseverlik ve dua ile amacından uzaklaştırılmalıdır. Gerçekten sapkınsa, ilk başta bu çabalarla alay edecektir, ancak ısrarla sonunda yollarının hatasını görecektir. Bu nedenle sapkınlık, misyonerlik çalışması için bir fırsat sunar; bu çalışma genellikle acı verici, yorucu ve hatta iticidir, ancak bu nedenle daha da değerlidir ve genellikle tatmin sağlar, çünkü sapkın bir kardeşi arınma ve ilerleme yoluna geri getirmek bir başarı ve bir hayır işidir.

Kötü veya mantıksız bir ruh tarafından etkilendiğimizi algıladığımızda medyumluk uygulamasını askıya almak ve böylece ona dikkatimizi amaçsızca çekme zevkine sahip olmayacağını göstermek iyi olur. Yazma ortamı, sadece yazmaktan kaçınarak sorunlu bir ruhla bağlantıyı kesebilir;

ancak işitsel ortam o kadar şanslı değildir, çünkü onun durumunda, takıntılı ruh bazen onu aralıksız takip eder ve hatta bu tür takıntının talihsiz kurbanının kulaklarını tıkayacak bir yolu olmayan iğrenç ve iğrenç ifadelerle ona saldırır. Herhangi bir insanın bu türden ruhların müstehcen şakalarında eğlenmesi ve hatta onların aptallıklarına gülmesi ve onları susturmak ve daha iyi bir zihne getirme çabası yerine onları teşvik etmesi çok üzücüdür. Ancak kendilerini boğmaya kararlı olanlara öğüt vermek pek işe yaramaz.

249. Öyleyse, basit saplantıda, aklını ve sağduyusunu kullanmaktan vazgeçmeyen herhangi bir medyum için pek çok tatsız şey vardır, ancak tehlike yoktur, çünkü böyle biri aldatılmaya veya yanlış yönlendirilmeye izin vermez. Ancak medyumlar büyülendiğinde , durum tamamen farklıdır; çünkü bu durumda, saplantılı ruhun kurbanı üzerinde gasp ettiği otoritenin sınırı yoktur. Büyülenen medyum için yapılacak tek şey, onu aldatıldığına ikna etmeye çalışmak ve onu basit bir saplantı durumuna geri getirmektir; ancak bu asla kolay bir iş değildir ve bazen imkansızdır. Saplantılı ruhun üstünlüğü, büyülenen medyumu her argümana sağır edecek ve hatta pozitif bilimle çelişen bir iddiaya giriştiğinde onu bilimin yanlış olduğuna ikna edecek kadar tam olabilir. Daha önce belirttiğimiz gibi, büyülenen medyum genellikle çok kötü bir nezaketle tavsiye alır; Eleştiriden rahatsız olur ve kendi hayranlığını paylaşmayanlardan hoşlanmaz. Sevdiği ruhun üstünlüğünden şüphe etmek onun gözünde bir tür küfürdür; ve bu, takıntılının kurbanı üzerinde sürdürmek istediği zihin durumudur. Bu doğadaki bir ruh, tanıdığımız bir medyum üzerinde olağanüstü bir büyülenme yaşamıştır. Takıntılı ruhu uyandırdık ve biraz karıştırdıktan sonra, kimliği konusunda bizi kandıramayacağını görünce, adını aldığı ruh olmadığını itiraf etti. Medyumu neden böyle kandırdığına dair sorularımıza, bu ruh sınıfının karakterini açıkça gösteren şu sözlerle cevap verdi: " *Burnundan tutup götürebileceğim birini aradım ; onu buldum ; ve onunla kalacağım* ." "Ama ona açıkça görmesini sağlarsak, sizi uzaklaştırır." "

Göreceğiz ," meydan okuyan cevaptı. "Hiç kimse görmek istemeyen kadar kör değildir" sözünden de anlaşılacağı üzere, büyülenmiş bir medyumun gözlerini açmayı imkansız bulduğumuzda, en iyi plan onu kendi illüzyonlarına bırakmaktır. Hasta adam, hastalığına sarıldığı ve onu iyileştirecek olan bilgece tavsiyeleri dinlemeyi reddettiği sürece iyileşemez.

250. Bedensel boyun eğdirme, kurbanını saplantısından kurtulmak için gerekli enerjiden mahrum bırakır; bu durumda, bu nedenle, üçüncü bir kişinin müdahalesi kesinlikle gereklidir ve hipnoz veya sadece irade gücüyle uygulanabilir. Saplantılı kişinin işbirliği sağlanamadığında, mıknatıslayıcı, saplantılı ruh üzerinde bir üstünlük elde etmeye çalışmalıdır; ancak, bu üstünlük yalnızca ahlaki bir üstünlük olabileceğinden, yalnızca saplantılıdan ahlaki olarak *üstün olan bir kişi tarafından elde* edilebilir, onun üzerindeki gücü, üstünlüğünün derecesine orantılı olacaktır. İsa'nın ahlaki yükselişi, O'na, kendi zamanında "şeytanlar" olarak adlandırılan, yani kötü ve saplantılı ruhlar üzerinde sınırsız bir güç verdi.

Bu konuda yalnızca genel tavsiyelerde bulunabiliriz; çünkü hiçbir fiziksel eylemin bir faydası yoktur. Takıntılı ruhları uzaklaştırabilecek hiçbir şeytan çıkarma, hiçbir kutsal formül yoktur. Takıntılı taraf bazen akışkan kuvvetten yoksundur; ve böyle bir durumda, iyi bir hipnozcunun eylemi yararlı bir yardım sağlayabilir. Takıntılılığın tedavisi konusunda, iyi bir medyum aracılığıyla, üstün bir ruhtan veya takıntılı kişinin koruyucu meleğinden tavsiye almak her zaman iyidir.

251. Takıntılıların ahlaki kusurları çoğu zaman kurtuluşlarının önünde bir engeldir; bunu burada genel bir uygulama olarak sunduğumuz şu dikkat çekici örnekte görüyoruz:

Birkaç kız kardeş, uzun yıllar boyunca, çok tatsız nitelikteki saldırılara maruz kalmıştı. Giysileri evin her köşesine, hatta bazen çatıya bile dağılmıştı; kesilmiş, yırtılmış ve ne kadar dikkatli bir şekilde kilitlenmiş

olurlarsa olsunlar, içlerinde delikler açılmıştı. Küçük bir taşra kasabasında yaşayan bu hanımlar, spiritizm hakkında hiçbir şey duymamışlardı ve ilk düşünceleri, doğal olarak, kötü niyetli bir şakanın kurbanı olduklarıydı; ancak, buna bir son verme umuduyla aldıkları önlemlere rağmen, rahatsızlığın devam etmesi, onlara bunun böyle olamayacağını gösterdi. Rahatsızlık birkaç yıl sürdükten sonra, spiritizm ve ruhlar hakkında duyduklarından, kendilerine verilen zararın nedenini ve mümkünse tekrarlanmasını önlemenin yollarını öğrenmek umuduyla, bize bu konuda hitap ettiler. Bizim düşüncemize göre, rahatsızlığın nedeni konusunda hiçbir şüphe yoktu; ancak bir çare önermek daha zor bir konuydu. Bu tür eylemlerle varlığını gösteren ruh, açıkça bir düşmanlık duygusuyla hareket ediyordu; ve aslında, onu çağırdığımızda durumun böyle olduğu görüldü. Ayrıca, aşırı derecede sapkın ve ikna ve öğüt için erişilemez olduğunu gösterdi. Ancak dua, onun üzerinde yararlı bir etki yaratıyor gibi görünüyordu; ancak, kısa bir aradan sonra, şikayet edilen yağmalar tekrar başladı. Bu zulümlerle ilgili olarak tarafımızca danışılan üstün bir ruhun iletişimini ekliyoruz:

“Böylece işkence gören hanımlar, koruyucu ruhlarına onları terk etmemeleri için yalvarmalıdırlar; ancak vicdanlarını da incelemeli ve kendilerine *komşuluk sevgisini her zaman gösterip göstermediklerini sormalıdırlar* ; sadaka veren sevgiyi değil, *dil sevgisini* kastediyorum. Onlar için talihsizlik, henüz o uzvu dizginlemeyi öğrenmemiş olmalarıdır ve bu nedenle kendilerine işkence eden ruhtan istedikleri kurtuluşu hak etmiyorlar; çünkü komşularına iftira atmaya çok düşkünler. Onları takıntılı hale getiren ruh bunu intikam için yapar; çünkü yaşarken onların kölesiydi ve onların sertlikleri ve zulümleri yüzünden çok acı çekmişti. Kiminle ilişki içinde olduklarını görmek için sadece hafızalarına danışmaları yeterlidir.

“Bununla birlikte, günlük yaşamlarında yanlış olanı düzeltmek için kararlılıkla kendilerini adarlarsa, koruyucu melekleri onlara geri dönecek ve

onların varlığı, gücü esas olarak onlardan biriyle bağlantılı olan intikamcı ruhu uzaklaştırmak için yeterli olacaktır; koruyucu meleği, kınanacak eylemlere ve düşüncelere karşı hoşgörüsü nedeniyle onu terk etmek zorunda kalmıştır. Bu hanımlar, acı çeken herkes için hararetle dua etsinler; Tanrı tarafından herkesin durumuna göre gerekli olan erdemleri uygulasınlar ve uzun zamandır kendilerine eziyet eden saplantıdan kurtulacaklardır."

Bu kısıtlamaların kendisine oldukça şiddetli göründüğünü ve belki de bunları hanımlara aktarmadan önce yumuşatmanın iyi olabileceğini belirttiğimiz zaman, ruh şunları ekledi:

"Söylediklerimi ve bunları söylediğim şekilde söylemek benim görevimdi; çünkü söz konusu insanlar dillerini kötü kullandıklarının farkında değiller, her ne kadar bunu alışkanlık haline getirmiş olsalar ve acınacak bir derecede yapsalar da. Bu nedenle onlara, içlerine işleyecek bir uyarıda bulunmak gerekiyor."

Yukarıdakilerden çok önemli bir ders öğreniyoruz, yani *ahlaki kusurlarımız bizi takıntılı ruhların gücü altına sokar* ve *bunlardan kurtulmanın en kesin yolu erdemli davranışlarla iyi ruhları kendimize çekmektir* . İyi ruhlar kötü ruhlardan daha güçlüdür ve iradeleri kötüleri uzak tutmaya yeterlidir; *ancak onlar sadece kendi iradelerinin eylemini kendi düzeltmeleri için yaptıkları çabalarla destekleyenlere yardım ederler* ; böyle bir çaba gösterilmediğinde iyi ruhlar çekilir ve çekilmeleri alanı kötü olanlara bırakır ve böylece kötü olanlar bazı durumlarda ceza araçları haline gelirler; daha yüksek ruhlar daha düşük olanların bu amaca ulaşmak için hareket etmelerine izin verir.

252. Ancak, başımıza gelebilecek tüm tatsız şeyleri doğrudan ruhsal eyleme bağlamamalıyız; çünkü sıkıntılarımız genellikle dikkatsizliğimizin ve tedbirsizliğimizin sonucudur. Bir çiftçi bir keresinde birisini, kendisi adına

bize, on iki yıldır çiftliğindeki hayvanlarla ilgili her türlü talihsizliğe maruz kaldığını bildiren bir mektup yazmaya ikna etti. Tüm inekleri öldü veya sütleri kurudu; ve atlarına, koyunlarına ve domuzlarına her türlü kaza geldi. Bu sıkıntılara son vermek için, Katolik geleneğine göre, bu gibi durumlarda dokuz gün boyunca devam eden dualar ve ibadetlerle birçok çaba sarf etti; ancak bunların hiçbir etkisi olmadı ve talihsizliklerine son verme umuduyla köy rahibi tarafından yaptırılan sayısız ayin ve tüm şeytan çıkarma ayinleri onun işlerini iyileştirmedi. Köylülerin fikirlerine göre, hayvanlarının büyülendiğine ikna olmuştu; ve muhtemelen köy rahibinden daha büyük bir büyü gücüne sahip olduğumuzu varsayarak, bizden tavsiye istedi. İşte bu konuda danıştığımız ruhtan ona aldığımız cevap.

"Bu çiftçinin hayvanları arasında görülen hastalık ve ölümler, ahırlarının, ağıllarının ve müştemilatlarının pis ve sağlıksız bir durumda olmasından ve bunları her yıl temizleyip sağlıklı hale getirmeyi ihmal etmesinden kaynaklanmaktadır; çünkü *bu masraflı olacaktır* ."

253. Bu bölümü, daha önce belirtilen ifadeleri doğrulamak amacıyla, ele aldığımız konuyla ilgili çeşitli sorulara ruhların verdiği cevapları ekleyerek sonlandıracağız.

(1) Aynı medyumlar neden kendilerini rahatsız edici ruhlardan kurtaramıyorlar ve yardımlarına çağırdıkları iyi ruhlar neden diğerlerini uzaklaştıracak ve medyumla doğrudan iletişim kuracak kadar güçlü değiller?

"İyi ruhların gücünde bir eksiklik yoktur; bu gibi durumlarda güç eksikliği, onların eylemlerini destekleyecek kadar güçlü olmayan medyumun bir kısmındadır.

Her medyum, kendine özgü mizacına bağlı olarak, belirli ilişkilere en kolay şekilde girer, çünkü sıvısı bir ruhun sıvısıyla diğerinin sıvısından

daha kolay özdeşleşir. Bir medyumun sıvısını kötü kullanan ruhlara bu kadar büyük bir güç veren şey budur.”

(2) Fakat kusursuz ahlaka sahip birçok mükemmel insan, mükemmelliklerine rağmen iyi ruhlarla iletişim kurmaktan alıkonulmaktadır.

“Böyle durumlarda, kötü ruhların eylemi, bir kefaret olmasa bile, bir deneme olarak izin verilir. Bu insanların gizli kalplerinde hala gizli bir kirlilik olmadığından emin olabilir misiniz? Görünüşteki mükemmelliklerinin altında gururun gizlenmediğinden? Bu tür testler, takıntılı olana zayıf tarafını göstererek, onun alçakgönüllülüğü edinmesine yardımcı olmak için tasarlanmıştır.

“Yeryüzünde herhangi biri kendine mükemmel diyebilir mi? Ve en erdemli dış görünüşlerin altında her zaman gizli bazı kusurlar, eski bir kusur mayası bulunmaz mı? Örneğin, hiçbir kötülük yapmayan, sosyal ilişkilerinde dürüst olan biri için onurlu ve değerli bir adam olduğunu söylüyorsunuz; ama bu iyi niteliklerin değerinin gizli gurur tarafından azaltılıp azaltılmadığını, içinde hala biraz bencillik kalıntısı olup olmadığını, açgözlü, kıskanç, acımasız, iftiracı veya sizin algılamadığınız başka şekillerde kusurlu olup olmadığını biliyor musunuz, çünkü onunla olan ilişkiniz size doğanın tüm en derin girintilerini göstermedi? Kötü ruhların etkisiyle mücadele etmenin en kesin yolu, mümkün olduğunca iyi olanların doğasını taklit etmektir.”

(3) Saplantı, bir medyumun arzuladığı iletişimi elde etmesini engellediğinde, bu her zaman onun açısından değersizliğin bir işareti midir?

“Bunun mutlaka değersizliğin bir işareti olduğunu söylemiyorum, ancak bu iletişimlere ahlaki veya başka bir engelin varlığını gösteriyor.

Bu nedenle medyum, *her zaman kendi içinde olan bu engeli ortadan kaldırmaya çalışmalıdır* ; aksi takdirde, arzuları ve yakarışları hiçbir işe yaramayacaktır. Hasta bir adamın doktoruna, “Bana sağlık ver, iyileşmek isterim!” demesi yeterli değildir. Doktor, kendisi gerekli tedaviyi takip etmeyi kabul etmediği sürece onun için hiçbir şey yapamaz.”

(4) O halde, belirli ruhlarla iletişimin kesilmesi bir tür ceza olabilir mi?

“Bazı durumlarda bu çok gerçek bir cezadır, çünkü böyle bir iletişimi elde etme olasılığı hak etmeye çalışmanız gereken bir ödüldür.” (Bkz. 220, *Medyumluğun kaybı ve askıya alınması* ; ayrıca *The Spirits' Book* , s. 195 *ve devamı* . *Ele geçirilme*)

(5) Kötü ruhların etkisine karşı onları ahlaksallaştırarak da mücadele edemez miyiz?

“Evet; insanlar bunu denemeyi çoğu zaman başaramazlar, ancak tam olarak yapmaları gereken budur; çünkü bu sıklıkla size yüklenen bir görevdir ve sizin tarafınızdan nazikçe ve dindar bir şekilde yerine getirilmesi gereken bir görevdir. Sizin etkiniz onları tövbeye getirebilir ve böylece ilerlemelerini hızlandırabilir.”

– Bu gibi durumlarda bir insan, iyi ruhlu insanlardan daha fazla nüfuza nasıl sahip olabilir?

“Sapkın ruhlar, kendilerine eziyet etme arzusuyla geldikleri insanlara, ellerinden geldiğince kaçınmaya çalıştıkları üstün ruhlardan daha yakındırlar. Sapkın ruhlara yaklaşırken, onları daha iyi hale getirmek için hesaplanmış etkilere sahip olan kişilerle karşılaştıklarında, ilk başta onları dinlemeyi reddederler ve sadece onların itirazlarına gülerler; ancak insan, onlara göre hareket etme çabasında akıllıca ısrar ederse, genellikle onun öğütlerini izleyerek son bulurlar. Yüce ruhlar,

onların çok üstündedir; ihtişamlarıyla onları büyüler ve korkuturlar. Elbette, insanların daha yüksek ruhlardan daha fazla gücü yoktur, ancak insanların etkisi doğalarıyla daha uyumludur; ve üstün ruhlar, bir insanın aşağı ruhlar üzerinde uygulayabileceği üstünlüğü gördüklerinde, cennet ile yeryüzü arasında var olan dayanışmayı daha da açık bir şekilde fark ederler.

"Bir insanın ruhlar üzerindeki üstünlüğü her zaman ahlaki üstünlüğüyle orantılıdır. Üstün ruhlar üzerinde veya o dereceye ulaşmamış, iyi ve nazik olanlar üzerinde bir hakimiyeti olamaz, ancak ahlaki ilerlemede kendisinden aşağı olan tüm ruhları kontrol edebilir" (279).

(6) Bedensel boyun eğdirme deliliğe yol açacak kadar ileri götürülebilir mi?

"Evet; nedeni genel olarak dünya tarafından bilinmeyen, ancak sıradan delilikle hiçbir bağlantısı olmayan bir delilik türü. *Deli olarak muamele görenler arasında yalnızca boyun eğdirilen ve tedavisi yalnızca ahlaki olması gereken* birçok kişi vardır ; ancak bu tür hastalar genellikle maruz kaldıkları fiziksel tedavi nedeniyle gerçekten delirirler. Doktorlarınız spiritizmayı anladıklarında, bu iki delilik türü arasında ayrım yapabilecekler; ve o zaman şu anda olduğundan çok daha fazla hastayı iyileştirecekler" (221).

(7) Ruhçulukta tehlike gördüklerini sanarak, ruhsal iletişimleri yasaklayarak bunu önleyebileceklerine inananlar hakkında ne düşünülmelidir?

"Bireylerin ruhlarla iletişim kurmaya çalışmasını engellemek mümkün olabilir, ancak bu kişilerin kendiliğinden ruhsal tezahürler yaşamasını engellemek mümkün olmazdı; çünkü ruhlar ne bastırılabilir ne de okült

güçlerini kullanmaları engellenebilir. Böyle bir bastırmaya kalkışanlar, parmaklarını gözlerine sokan ve kimsenin onları göremeyeceğini düşünen çocuklara benzerler. Sadece akılsız insanlar bunu kötü kullanabilir diye, beraberinde böylesine büyük avantajlar getiren bir şeyi bastırmaya çalışmak aptallık olur; spiritizmden kaynaklanabilecek rahatsızlıkları, onu anlamayanlar arasında önlemenin en iyi yolu, tam tersine, onu evrensel olarak bilinmesini ve anlaşılmasını sağlamaktır.”

BÖLÜM 24

Ruhların Kimliği

Elde edilebilir kimlik kanıtları – İyi ve kötü ruhlar arasında ayrım yapma – Ruhların doğası ve kimliği hakkında sorular.

Elde edilebilir kimlik belgeleri.

254. Spiritistler arasında ruhların kimliği sorusundan daha tartışmalı birkaç soru vardır; çünkü gerçekte ruhlar bize kimliklerinin kesin ve çürütülemez bir kanıtını getirmezler ve sıklıkla kendilerine ait olmayan isimler alırlar. Bu nedenle, kimlik sorusu, saplantıdan sonra, pratik spiritizmin en büyük zorluğudur; ancak, birçok durumda, *mutlak kimliğin* yalnızca ikincil bir konu olduğu ve gerçek anlamda pek de önemli olmadığı akılda tutulmalıdır.

Antik çağlarda yaşamış kişilerin ruhlarının özdeşliğini saptamak özellikle zordur ve bazı durumlarda imkansızdır; bunlar açısından ahlaki ve entelektüel değerlendirmelere dayalı bir değerlendirmeye indirgeniriz, onları, insanları düşüncelerine ve dillerine göre yargıladığımız gibi yargılarız. Örneğin; Platon adı altında kendini tanıtan bir ruh aptalca veya çocukça şeyler söylerse, onun Platon olamayacağı çok açık olurdu; ancak tam tersine, söylediği her şey Platon'a layıksa ve Platon'un ruhunun onaylamamak için bir nedeni yoksa, en azından onun Platon'un kendisi olma olasılığı ahlaki olurdu; ancak bunun için mutlak bir kanıtımız olmazdı. Özellikle bu tür durumlarda mutlak özdeşlik yalnızca ikincil bir sorudur, çünkü bir ruhun söylediği şey "adını aldığı ruha" layıksa, adın kendisi çok az önem taşır. Şüphesiz, sahte bir isim alan bir ruhun, sadece mükemmel şeyler söylese bile, yine de bunu yaparak bir sahtekarlık yaptığı ve bu

nedenle iyi bir ruh olamayacağı itiraz edilecektir. Bu itiraza cevap, kolayca ayırt edilemeyen çeşitli narin tonların takdir edilmesini gerektirir, ancak yine de okuyucu tarafından fark edilebilir hale getirmeye çalışmalıyız.

255. Ruhlar arındıkça ve böylece kendilerini ruh hiyerarşisinin daha yüksek ve daha yüksek derecelerine yükselttikçe, kişiliklerinin ayırt edici özellikleri, kişisel bireyselliklerini korusalar da, bir bakıma, mükemmelliklerinin tekdüzeliğinde birleşir. Bu açıklama, "Üstün Ruhlar" rütbesine ulaşmış olanlar ve daha da fazlası, "Saf Ruhlar"ın daha da yüksek rütbesine ulaşmış olanlar için geçerlidir. Bu yükselme derecelerine ulaşmış ruhlar için, yeryüzünde, içinden geçmiş olabilecekleri binlerce geçici *bedensel varoluştan herhangi birinde taşıdıkları isim çok önemsiz bir konudur. Daha da öteye, ruhların birbirlerine niteliklerinin benzerliğiyle çekildikleri ve böylece sempatik gruplar* veya *aileler* oluşturmaya yönlendirildikleri , tüm üyelerinin bizimle olan ilişkilerinde, tesadüfen tanıyabilecekleri herhangi birinin ismini alabilecekleri belirtilmelidir. Öte yandan, zamanın başlangıcından beri en yüksek ruh rütbelerine ulaşmış olması gereken muazzam sayıdaki ruhu düşünürsek ve bunları yeryüzünde büyük bir isim bırakan çok az sayıdaki ruhla karşılaştırırsak, bizimle iletişim kurabilen üstün ruhlar arasında, bunların çoğunun isimlerinin bizim için bilinmez olması gerektiğini görürüz; ancak, isimlere ihtiyaç duyduğumuz gibi, bizimle iletişim kuran ruhlar hakkındaki fikirlerimizi sabitlemek için, geçmişteki bir şahsın ismini alırlar, "karakteri onlarınkine en çok benzeyen", böylece fikirlerimizi onlara göre sabitlemek için. Koruyucu meleklerimizin, özellikle saygı duyduğumuz ve özel bir sempati duyduğumuz birinin ismini sık sık almalarının nedeni budur. Bu olgudan, örneğin, birinin koruyucu meleği kendisine Aziz Petrus ismini verirse, onun bu şekilde adlandırılan Havari olduğundan hiçbir şekilde emin olunamayacağı sonucu çıkar; Bu o olabilir veya bizim için tamamen bilinmeyen, ancak Havari Petrus'un ait olduğu ruh ailesine ait bir ruh olabilir; ve bundan daha da öte, koruyucu meleğimizi hangi adla çağırırsak

çağıralım, o bizim çağrımıza gelecektir, çünkü onu çeken *bizim düşüncemizdir* , o ise ona verdiğimiz ad konusunda tamamen kayıtsızdır.

Aynı şey, üstün bir ruhun herhangi bir iyi bilinen isim altında kendiliğinden iletişim kurduğu her zaman geçerlidir, çünkü onun gerçekten ismini aldığı şahsın ruhu olduğuna dair hiçbir kanıtımız olamaz; ancak, eğer o şahsın yüce karakteriyle çelişen hiçbir şey söylemezse, varsayımın iddia edilen kimliğin gerçekliği lehine olduğu düşünülebilir; ve her durumda, eğer iddia ettiği ruh değilse, aynı derecede bir ruh olduğundan emin olabiliriz; ve bu durumda, muhtemelen onun tarafından gönderilmiş olabilir. Özetlemek gerekirse; genel karakterdeki iletişimlerle ilgili olarak isimler meselesi ikincil öneme sahiptir; çünkü birçok durumda, bir ruhun üstlendiği isim, ruh hiyerarşisinde işgal ettiği rütbenin veya ait olduğu ruhlar kategorisinin basit bir göstergesi olarak düşünülebilir.

Ancak, daha aşağı seviyedeki bir ruh, ifadelerinin itibarını artırmak için onurlu bir isim aldığında durum tamamen farklıdır; bu sık sık meydana gelen bir ikamedir ve buna karşı çok dikkatli olmamız gerekir; çünkü sistem kurucu ruhlar, bilgiden çok kendini beğenmişlikle, bu ödünç isimler ve büyülenmenin yardımıyla en hatalı fikirleri yaymaya çalışırlar.

Kimlik sorunu, daha önce de söylediğimiz gibi, genel nitelikteki öğretiler açısından pek önemli değildir; çünkü yüksek derecedeki ruhlar, bizim için pratik bir sakınca olmaksızın birbirlerinin yerine geçebilirler; çünkü onlar, birkaç istisna dışında, bireysel üyeleri bizim için tamamen bilinmeyen *kolektif bir bütün oluştururlar.*

Bizi ilgilendiren şey onların kişisel bireysellikleri değil, öğretilerinin niteliğidir; ve eğer bu öğretiler iyiyse, onları veren kişinin kendisine Petrus ya da Pavlus demesinin pek önemi yoktur, çünkü onu ismine göre değil niteliğine göre yargılarız; öte yandan, aşağı düzey iletişimler, saygı duyulan isimler altında yapıldığında kabul edilebilir kılınmaz, tıpkı kötü şarabın iyi

bir şarap eklenerek iyi bir şaraba dönüştürülemeyeceği gibi. Fakat sevdiğimiz kişilerden geldiği iddia edilen iletişimler söz konusu olduğunda durum farklıdır; çünkü bu gibi durumlarda, bizim için onların ilgisini ve değerini oluşturan şey, tam olarak iletişim kuran ruhun *bireyselliği* , *kişiliğidir* ; ve bu nedenle, bu tür tüm iletişimler söz konusu olduğunda, çağrımıza yanıt veren ruhun gerçekten ilişki kurmak istediğimiz ruh olup olmadığını, mümkün olduğu ölçüde, belirlemeye önem vermemiz mantıklıdır.

256. Bu noktayla ilgili olarak, karakter ve özellikleri bizim tarafımızdan bilinen günümüz ruhları durumunda kimliğin çok daha kolay kurulduğunu belirtmeliyiz; çünkü henüz atmaya vakit bulamamış oldukları bu özellikler sayesinde onları tanıyabiliyoruz ve bu nedenle kimliğin en kesin işaretlerinden birini oluşturuyorlar. Ancak unutulmamalıdır ki, bir ruh dünyevi bedenini terk ederken, dünyevi yaşamda hissettiği duyarlılığı tamamen kaybetmez; genellikle, kendisine bedendeyken izin vermeyeceği bir konu veya bir şekilde sorular yöneltildiğinde, cevap vermeyi reddettiğini veya gittiğini görürüz. Bu nedenle, bedensiz bir ruhun kimliğinin kanıtını elde etmeye çalışırken, bedendeki ruhlar söz konusu olduğunda yapmamız gereken kadar dikkatli bir şekilde onu yaralayabilecek veya incitebilecek her şeyden uzak durmamız gerektiği yeterince açık bir şekilde akılda tutulamaz.

257. Fakat bedensiz ruhlar genellikle, bizim şu anki hayatımızdaki insanlara sormaktan çekineceğimiz türden, uygunsuz soruları cevaplamayı reddederken, sıklıkla dilleriyle, alışkanlıkla kullandıkları sözcükleri kullanarak veya geldikleri kişilerin bildiği ancak diğer topluluk tarafından bilinmeyen hayatlarındaki olayları hatırlayarak kimliklerinin kendiliğinden ve sorgusuz sualsiz kanıtlarını verirler. Kimlik kanıtları sıklıkla, ruhun bizimle iletişim kurma girişiminde ilk başta ortaya çıkmayan, ancak ardışık oturumlar sırasında kademeli olarak ortaya çıkan birçok küçük destekleyici

durum ve işaretle de sağlanır. Bu nedenle, ruhun bize verebileceği kimlik kanıtlarını ondan zorla almaya çalışmaktansa beklemek daha iyidir; bu arada, tezahürlerin doğasından kaynaklanabilecek kimliği lehine veya aleyhine olan tüm işaretleri dikkatle gözlemleyin (Bkz. 70).

258. İletişim kuran ruhun kendisine ait olmayan bir ismi aldığından şüphelenildiğinde, bazen başarıyla kullanılan bir ruhun kimliğinden kendimizi emin etme yöntemi, kendisinden Yüce Tanrı adına, kendisinin gerçekten de beyan ettiği ruh olduğunu teyit etmesini talep etmekten oluşur. Bazı yalancı ruhlar bu teste bile göğüs gerecek olsa da, ödünç alınmış bir isim kullanmaktan çekinmeyenlerin büyük bir kısmı bir küfür işlemekten kaçınır; ve "İddia ediyorum, adına" yazdıktan sonra – yazmayı bırakır, kağıda belirsiz, anlamsız çizikler atar veya yırtar; ya da kalemi kırar veya yere atar. Kesin bir ikiyüzlü bazen zihinsel bir çekinceyle bu sorudan kaçar ve örneğin şöyle yazar: " *Doğruyu söylediğimi teyit ediyorum* ;" veya belki de " *Tanrı adına* , gerçekten *konuşanın ben olduğumu teyit ediyorum " vb.* yazacaktır. Ancak yukarıda belirtildiği gibi, daha az titiz olan ve her şeye yemin edecek birçok kişi vardır. Bunlardan biri, kendisinin " *Tanrı* " olduğunu söyleyerek bir medyumla iletişime geçti; ve medyum. böyle bir lütuftan dolayı son derece onurlandırıldığını hissederek tereddüt etmeden ona inandı. Bizim tarafımızdan uyandırılan bu ruh, böyle bir sahtekârlıkta ısrar etmeye cesaret edemedi ve şöyle dedi: "Ben Tanrı değilim; ama O'nun oğluyum." "Öyleyse, İsa olduğunuzu mu söylemek istiyorsunuz? Ama bu pek olası görünmüyor; çünkü İsa bir hileye başvurmayacak kadar yücedir. Tanrı adına, Mesih olduğunuzu teyit etmeye cesaret ediyor musunuz?" – "İsa olduğumu söylemiyorum;" diye cevapladı aptal sahtekâr, Kendimi Tanrı'nın oğlu olarak adlandırıyorum, çünkü O'nun yaratıklarından biriyim."

Bir ruhun kimliğini Tanrı adına tasdik etmeyi reddetmesinin, her zaman üstlendiği ismin sahte olduğunun bir kanıtı olduğu sonucuna güvenle varabiliriz; ancak şunu aklımızda tutmalıyız ki, kimliğin Tanrı adına tasdik

edilmesi bile, bazı durumlarda, bunun doğru olduğuna dair yalnızca bir varsayımdır ve hiçbir şekilde bunun mutlak bir kanıtı değildir.

259. Kimliğin varsayımsal kanıtları arasında yazının, imzanın, ifade biçimlerinin ve diğer kişisel özelliklerin benzerliğini de ekleyebiliriz; ancak, bu benzerlikleri elde etmenin her ortama verilmediği gerçeğinden bahsetmeye gerek yok, bunların her zaman kendi başlarına yeterli bir kimlik garantisi olmadıklarını hatırlamalıyız; çünkü ruhlar dünyasında olduğu gibi bu dünyada da taklitçiler, kalemtıraşlar ve sahteciler vardır. Kimliğin kanıtı olarak kabul edilen yazının benzerliği vb. yalnızca bir varsayım olarak ve eşlik eden koşullarla güçlendirildiğinde değerlidir. Bazı insanların yalancı ruhlar tarafından taklit edilmemesi gereken tılsımlar olarak gördüğü tüm fiziksel işaretler için de aynı şey geçerlidir. Tanrı adına yalan yere yemin etmeye veya bir imzayı taklit etmeye cesaret eden ruhlar için fiziksel işaret bir engel olabilir. Kimliğin en iyi kanıtları, iletişimlerin dilinde ve tonunda ve tezahürlerin eşlik ettiği tesadüfi koşullarda bulunur.

260. Şüphesiz ki, bir ruh bir imzayı taklit edebiliyorsa, adını aldığı kişinin dilini de kolaylıkla taklit edebilir. Bu doğrudur; ve sadece Mesih'in adını taklit etmekle kalmayıp, İncil tarzını taklit eden ve iyi bilinen " *Gerçekten , gerçekten , size diyorum ki* " ifadesini gelişigüzel kullanan ruhlarla karşılaştık; ancak Mesih'in görkemli ifadeleri yerine gülünç çocuksuluklar bulduğumuzda, bu kadar içi boş iddialara kanmak için tamamen "büyülenmiş" olmalıyız.

tarzı aşağı ruhlar tarafından taklit edilebilir, ancak *düşünce taklit edilemez; cehalet asla* bilgiyi, ahlaksızlık veya erdemi taklit edemez; ve bu tür tüm taklit girişimlerinde, aptal kulağın ucu dışarı çıkacaktır. Yine de, gerçek ile yalanı ayırt etmek için, medyum ve çağrıcı tüm kavrayışlarını kullanmalıdır. Sapkın ruhların her şeyi ve her şeyi yapabileceklerini anlamalıdırlar; ve bir ruh tarafından üstlenilen isim ne kadar yüksekse,

onun doğruluğundan o kadar şüphelenmeliyiz. En saygın isimlerin sözde onayı altında yapılan kaç medyum yanlış ve gülünç iletişimler almıştır!

İyi ve Kötü Ruhlar.

261. Eğer bir ruhun kimliği, birçok durumda, sadece çok önemli olmayan ikincil bir soru ise, iyi ve kötü ruhlar arasındaki ayrım asla önemsiz olamaz; çünkü, onların *bireysellikleri , belirli koşullar altında, 'Os'tan farklı olsa da, nitelikleri* açısından durum asla böyle olamaz , çünkü bize, hangi adı alırlarsa alsınlar, onlara vermemiz gereken güvenin ölçüsünü verebilecek olan tek şey, onların nitelikleridir.

262. Daha önce belirtildiği gibi, ruhları da insanları yargıladığımız gibi dilleriyle yargılamalıyız. Bir adamın tanımadığı insanlardan yirmi mektup aldığını varsayalım; üsluplarına, içlerinde iletilen düşüncelere ve bir sürü başka belirtiye göre, eğitimli kişiler tarafından yazılanları cahil kişilerden gelenlerden ayırt edecektir; her mektubun kendine özgü özelliklerine bakarak yazarının iyi huylu mu yoksa kötü huylu mu, sığ mı yoksa derin mi, gururlu, ciddi, anlamsız mı yoksa duygusal mı olduğunu görecektir. Ruhlar için de durum aynıdır; 'onları hiç görmediğimiz muhataplar veya muhataplar olarak görmeli ve aynı şekilde ifade eden insanların bilgisi ve genel karakteri hakkında ne düşüneceğimizi kendimize sormalıyız. İstisnasız değişmez bir kural olarak, *ruhların dilinin her zaman , yükselme derecelerine uygun olarak ' de olduğunu koyabiliriz* . Gerçekten üstün ruhların iletişimleri sadece mükemmel olmakla kalmaz, aynı zamanda her zaman basit ve onurlu bir dille ifade edilir; ve bu nedenle, bir ruh tarafından düşük ve uygunsuz bir dilin kullanılması, ima edilen niyetler ne kadar iyi olursa olsun, her zaman onun tarafında aşağılık olduğunu gösterir. Herhangi bir dil kabalığının, düşüncenin olduğu gibi, iletişim kuran ruhun doğasında buna karşılık gelen bir kabalığın kesin kanıtı olduğunu eklememize gerek yok. Bir iletişimin dili, ister iletilen düşüncenin doğasıyla, ister verildiği biçimle olsun, her zaman kökenini gösterir; böylece, bir ruh

bizi sahte bir üstünlükle aldatmaya çalıştığında, onu gerçek değerinde takdir etmek için onunla sadece biraz sohbet etmemiz gerekir.

263. Şefkat ve iyilikseverlik de arınmış ruhların temel nitelikleridir; ne insanlara ne de diğer ruhlara karşı nefret beslemezler; kendilerinden aşağıda olanların zayıflıklarına acır ve hatalarını eleştirseler de bunu her zaman ılımlı bir şekilde, acı veya düşmanlık olmadan yaparlar. Gerçekten iyi ruhların yalnızca başkalarının iyiliğini isteyebileceğini ve yalnızca nazik ve asil duyguları dile getirebileceğini kabul edersek, nezaket veya asalet eksikliğini gösteren dilin iyi bir ruhtan kaynaklanamayacağı sonucuna varmamız gerekir.

264. Zekâ, ahlaki üstünlüğün kesin bir işareti olmaktan uzaktır; çünkü zekâ ve ahlak her zaman el ele gitmez. Bir ruh iyi ve iyi kalpli olabilir ama yetersiz bilgiye sahip olabilir; bir diğeri ise zeki ve eğitimli olabilir ama yine de ahlakta çok az ilerlemiş olabilir.

İnsanlar genellikle, yeryüzünde bir uzmanlık alanında eğitim almış bir adamın ruhunu sorgulayarak, bu konuda gerçeğe ulaşmaktan daha emin olduklarını varsayarlar; ancak bu varsayım, makul görünse de, her zaman doğru değildir. Deneyim bize, bilim adamlarının yanı sıra diğer insanların ve özellikle de yeryüzünden uzun süre ayrılmamış olanların, hala yeryüzündeki yaşamlarının önyargılarından etkilendiğini ve besledikleri ve isimlerine bir hale vermiş olabilecek fikirlerden hemen kurtulmadıklarını göstermektedir. Hatta, eski fikirlerinin ve teorik sistemlerinin etkisi altında oldukları için, bizim varsaymaya meyilli olduğumuzdan daha az net görüyor olabilirler. Bu ilkeyi bir kural olarak ortaya koymaktan çok uzağız; sadece bu tür durumlarla karşılaşıldığını ve dolayısıyla bir insanın insan hayatı boyunca bilimsel bilgiye sahip olmasının, bir ruh olarak bilgeliğinin her zaman kanıtı olmadığını söylüyoruz.

265. Tüm ruhsal iletişimleri titiz bir incelemeye tabi tutarak ve ruhların fikirlerini ve ifadelerini, insanların edebi eserlerini yargılarken yaptığımız gibi inceleyip analiz ederek, akla ve sağduyuya aykırı olan her şeyi, tezahür ettiğini iddia eden ruhun karakteriyle çelişen her şeyi reddederek, bizi aldatamayacaklarını gördüklerinde kaçıp giden aldatıcı ruhları caydırıyoruz. Tekrarlıyoruz; bu yöntem, iyi ve aşağı ruhların İletişimlerini ayırt edebileceğimiz tek yöntemdir, ancak yanılmazdır; çünkü ikincisinden gelen hiçbir iletişim titiz inceleme testinden geçemez. İyi ruhlar böyle bir incelemeden asla rahatsız olmazlar; aksine, bunu tavsiye ederler, çünkü incelemeden korkacak hiçbir şeyleri yoktur. İncelemeyi yanlış anlayan ve bizi bunu yapmaktan caydırmaya çalışanlar yalnızca kötü ruhlardır, çünkü bundan kesinlikle kaybedenler onlar olacaktır; Bu nedenle, onların caydırılması, onların aşağılıklarını kanıtlar.

İşte bu noktada Saint Louis'in verdiği bir tavsiye:

“Toplantılarınıza başkanlık eden ruhlar tarafından zihninizde haklı olarak ilham edilen güven ne olursa olsun, aldığınız her iletişimle ilgili olarak yargınızı kullanmaktan asla geri kalmamalı ve herhangi bir nokta belirsiz, şüpheli veya kuşkulu göründüğünde, bununla ilgili gerekli açıklamaları istemeyi asla ihmal etmemelisiniz.”

266. İçkilerin kalitesini belirleme yöntemlerini şu şekilde özetleyebiliriz:

(1) Sağduyu, ruhların niteliğini ve iletişimlerinin değerini saptamak için tek ölçüttür. Bu amaca ulaşmak için ruhlar tarafından verilmiş olsa bile, başka herhangi bir ölçüt saçmadır ve daha yüksek bir yüceliğe sahip ruhlar tarafından önerilmiş olamaz.

(2) Ruhlar dillerine ve eylemlerine göre yargılanmalıdır; ikincisi, ilham ettikleri duygular ve verdikleri öğütlerdir.

(3) İyi ruhların iyi olandan başka bir şey söyleyemeyecekleri veya yapamayacakları kabul edildiğinden, iyi bir ruhtan hiçbir kötülüğün çıkamayacağı sonucu çıkar.

(4) Üstün ruhların dili her zaman onurlu, asil, yüce ve en ufak bir önemsizlikten uzaktır; kendilerini sadelik ve alçakgönüllülükle ifade ederler; asla öğrenimlerini bir gösteri haline getirmezler veya ruh dünyasındaki konumlarıyla övünmezler. Aşağı veya sıradan ruhların dili her zaman insan tutkularının bir izini taşır; cehaleti, bayağılığı, kendi kendine yeterliliği, kibri, övünmeyi veya hırçınlığı belirten her ifade, aşağılığın ve ayrıca ruh kendisini onurlu veya saygı duyulan bir isim altında sunmuşsa sahtekarlığın bir özelliğidir.

Ruh iletişimlerinin *tarzını* dikkatlice incelerken , aynı zamanda *anlamlarını da incelemeli* , ifadelerini soğukkanlılıkla, sabırla ve önyargısız bir şekilde tartmalıyız. Eğer bunlar mantıksız, akıl dışı ve akılsızcaysa, yazarlarının, kendilerine atfedilen isimler ne olursa olsun, aşağılık oldukları konusunda hiçbir şüphe olamaz (224).

(6) Yükselmiş ruhların dili, biçim olarak olmasa da anlam olarak her zaman aynıdır. Düşünceleri, iletimlerinin zamanı ve yeri ne olursa olsun aynıdır; iletişimleri, koşullara, ihtiyaçlara ve iletişim olanaklarına göre az ya da çok gelişmiştir; ancak asla çelişkili değildirler.

Aynı adı taşıyan iki bildirim birbirine zıtsa, bunlardan biri açıkça apokriftir ve gerçek olan, imzalayanın bilinen karakteriyle HİÇBİR ŞEYİN çelişmediği bildirimdir. Örneğin, Vincent de Paul tarafından imzalanan iki bildirimden biri birliği ve yardımseverliği telkin ederken diğeri anlaşmazlık yaratmayı amaçlıyorsa, aklı başında hiçbir insan hangisinin gerçek hangisinin sahte olduğunu tereddüt edemez.

(7) İyi ruhlar yalnızca bildiklerini söylerler; aşina olmadıkları konularda sessiz kalırlar veya cehaletlerini itiraf ederler. Kötü ruhlar, gerçeğe bakmaksızın her şey hakkında cüretkarca konuşurlar. Her bilimsel sapkınlık, sağduyuya aykırı her teori, eğer yüksek derecede olduğunu iddia ediyorsa, iletişim kuran ruhun sahtekarlığını gösterir.

(8) Ayrıca, gelecekteki olaylara ilişkin rastgele tahminleri ve hiçbir şey bilmediğimiz iddia edilen gerçekler hakkındaki ayrıntılı iddialarıyla da aşağı düzey ruhları tanıyabiliriz. İyi ruhlar bazen, böyle yaparak bazı yararlı amaçlar elde edileceği zaman, bize gelecekteki olaylara ilişkin bir ipucu veya önsezi verirler; ancak asla veya nadiren ayrıntılı bilgi vermezler veya tarihler belirlemezler; belirli bir olayın belirli bir dönemde gerçekleşeceği duyurusu genellikle bir aldatmacadır.

(9) Üstün ruhlar kendilerini basit ve öz bir şekilde ifade ederler ve iletişimleri açık, anlaşılır ve kolayca anlaşılırdır; az kelimeyle çok şey söylerler, çünkü kullandıkları her kelimenin bir anlamı vardır. Öte yandan, aşağı ve sığ ruhlar, genellikle fikir yoksulluklarını gösterişli ve abartılı bir üslupla gizlemeye çalışırlar ve derin görünmeye çalışırken sıklıkla iddialı, gülünç veya anlaşılmazdırlar.

(10) İyi ruhlar asla emir vermez, asla otoriter tavırlar takınmazlar; bize öğüt verirler ve eğer onlara kulak vermezsek, geri çekilirler. Kötü ruhlar buyurgandır; emir verirler, bize itaat ettirmeye çalışırlar ve gitmemiz emredildiğinde bile kalmakta ısrar ederler. Emir veren bir ton takınan her ruh aşağılığını ele verir. Kötü ruhlar, Görüşlerinde münhasır ve mutlaktırlar ve yalnızca kendilerinin gerçeği söylediğini iddia ederler. Kör bir inanç talep ederler ve asla akla başvurmazlar, çünkü aklın iddialarını açığa çıkaracağını bilirler.

(11) İyi ruhlar asla dalkavukluk yapmazlar; doğru olanı onaylarlar, ama her zaman ölçülü bir şekilde; kötü ruhlar abartılı övgülerle bizi boğarlar; alçakgönüllülüğü açıkça vaaz ederken bile gurur ve kibri teşvik etmeyi başarırlar; ve tuzağa düşürmeye çalıştıkları kişilerin *kişisel önemini yüceltmekte nadiren başarısız olurlar.*

(12) Üstün ruhlar, formalitelerin ve önemsiz şeylerin üstündedir. Sadece sıradan ruhlar, gerçekten yüce fikirlerle bağdaşmayan küçük ayrıntılara önem verirler. Her küçük reçete, bir ruhun, hangi ismi alırsa alsın, belirli bir aşağılık işaretidir.

(13) Ruhların eksantrik ve gülünç isimler alması her zaman güvenilmezdir ve bu isimleri alanların her zaman bizim saflığımızı zorlamaya çalıştıkları düşünülebilir; bu tür aşırılıkları saygıyla karşılamak saçma olur.

(14) Ruhlar kendilerini büyük saygı veya hürmet duyulan isimler altında sunduklarında da aynı şekilde dikkatli olmalıyız, çünkü özellikle bu gibi durumlarda eleştirel inceleme gereklidir; saygı duyulan ve hürmet edilen isimler çoğu zaman, kendilerini üstlenen ruhların gerçek nitelikleri konusunda bizi aldatmak için kullanılan birer maskeden ibarettir.

Aşağı ruhlu kişiler, büyük isimleri ödünç alarak çoğu zaman bir medyumun kibrini okşamaya çalışırlar; ve sonra onu üzücü saçmalıklara sürüklerler.

(15) İyi ruhlar, günlük yaşamımızdaki eylemlerimizle ilgili olarak bize öğüt verme konusunda titizdirler ve bunu yalnızca *ciddi ve yararlı bir amaca ulaşmak için yaparlar* . Hiçbir ruh tavsiyesine göre hareket etmemeliyiz, ta ki bu şekilde verilen öğüt aklımız ve yargımız tarafından tamamen onaylanana kadar; bu gibi tüm

durumlarda, bu tür öğütleri izlemeden önce dikkatlice düşünmeliyiz, aksi takdirde kendimizi çok tatsız ve hatta tehlikeli aldatmacalara maruz bırakabiliriz.

(16) İyi ruhlar, bireyleri tehlikeye atabilecek her şeye karşı ihtiyatlı çekingenlikleriyle de tanınabilirler; kötülüğü açığa çıkarmak onlar için iğrençtir, aptal ve kötü ruhlar ise onu görünür kılmaktan zevk alırlar. İyi ruhlar hafifletmeye ve hoşgörüye teşvik etmeye çalışırken, kötü olanlar abartır, suçlar ve hain imalarla anlaşmazlık yaratırlar.

en saf İncilsel hayırseverlikle tam olarak uyum içinde olmayan hiçbir tavsiye onlardan çıkamaz.

(18) İyi ruhlar asla akla tam olarak uymayan ifadelerde bulunmazlar; sağduyuya veya doğa yasalarına aykırı olan her öneri, kökeninin aşağılığını ele verir ve dolayısıyla güvenilmemelidir.

(19) Kötü veya sadece kusurlu olan ruhlar, aynı zamanda yanlış anlaşılamayacak fiziksel belirtilerle de kendilerini ele verirler. Medyum üzerindeki etkileri bazen şiddetlidir, onda ateşli veya kasılmalara yol açar veya ani ve sarsıntılı hareketler yapmasına neden olur; bu sonuçlar iyi ruhların eylemiyle ortaya çıkan sakinlik ve yumuşaklıkla belirgin bir tezat oluşturur.

(20) Kusurlu ruhlar, genellikle, ellerindeki İletişim araçlarını, hain öğütler vermek, hoşlanmadıkları kişilere karşı güvensizlik ve düşmanlık uyandırmak ve özellikle kendilerindeki aşağılığı tespit edebilenlere karşı düşmanlıklarını yöneltmek için kullanırlar.

Zayıfları saptırmak için onları ararlar; gizli güçlerinin kanıtı olarak sofistikelik, alaycılık, küfür ve hatta fiziksel şiddete başvururlar; onları hakikat yolundan saptırmak için ellerinden geleni yaparlar.

(21) Dünyevi yaşamları boyunca tek bir fikir veya uğraşla meşgul olan insanların ruhları, uzun süreler boyunca dünyevi fikirlerinin etkisi altında kalırlar ve dünyevi yaşamlarının birçok önyargısını, eğilimini ve hatta çılgınlığını korurlar; bu, onların tezahürlerinde kolayca görülebilen bir gerçektir.

(22) Bazı ruhların gösterişli bir şekilde övündükleri bilgi, onların gerçek üstünlüklerinin kanıtı değildir; ahlaki duygularının değişmez saflığı, onların yüceldiğinin tek kanıtıdır.

sorularımızı kime yönelttiğimizi bilmeliyiz ; çünkü ne kadar cahil olurlarsa olsunlar, aşağı ruhlar, cehaletlerine rağmen, en ciddi konularda bile, çoğu zaman hemen cevap verirler. Dahası, cevap veren ruh dünyevi bilimde bilgili olsa bile, bedensel yaşamdayken, bu onun ruhlar dünyasında yüksek bilimsel bilgiye sahip olduğu anlamına gelmez. Bir ruh *ancak ahlaki saflık yoluyla Tanrı'ya yaklaşır* ve *böylece bilgi çemberini genişletir* .

(24) Üstün ruhların nezaketi çoğu zaman incelikli ve keskindir, ancak asla onursuz değildir. Kaba olmasalar da bazen şakalaşmayı seven daha düşük seviyedeki ruhların hicvi, çoğu zaman hem keskin hem de tam olarak konuya yöneliktir.

Özellikle ahlakları açısından kendilerini gösteren ruhların özelliklerinin dikkatli bir şekilde incelenmesiyle , onların doğasını ve onlara güvenle ne kadar güvenebileceğimizi tespit ederiz. Sağduyularını alışkanlık haline getirmiş kişiler, ruhlar konusunda olduğu gibi insanlar konusunda da nadiren aldatılırlar.

(26) Ruhları yargılamak için, insanları yargılamak için olduğu gibi, kendimizi yargılamayı öğrenmiş olmalıyız. Birçok insan kendi kişisel görüşlerini doğru ve yanlışın, hakikat ve yalanın tek standardı

olarak alır ve şeylere bakış açılarına, fikirlerine ve icat ettikleri veya benimsedikleri teorilere aykırı olan her şeyi kınarlar. Bu tür insanlar, herhangi bir konunun sağlam bir şekilde değerlendirilmesinin ilk koşulu olan yargılama doğruluğunda açıkça eksiktirler, ancak eksikliklerinin farkında değildirler, bu eksiklik yanılsamanın en sık ve inatçı olduğu eksikliktir.

Yukarıdaki talimatlar deneyimden ve ruhsal öğretilerden türetilmiştir; bunları, daha önce değindiğimiz en önemli noktalarla ilgili olarak, ruhların kendilerine yönelttiğimiz sorulara verdikleri cevaplarla tamamlayacağız.

267. Ruhların doğası ve kimliğine ilişkin sorular.

(1) Ruhların üstünlüğünü veya aşağılığını hangi işaretlerle ayırt edebiliriz?”

Dilleriyle; tıpkı saç kafalı bir adamı akıllı bir adamdan ayırdığınız gibi. Üstün ruhların asla kendileriyle çelişmediklerini ve yalnızca iyi olanı söylediklerini daha önce söylemiştik; iyilikten başka bir arzuları yoktur; bu, tüm düşüncelerinin ve eylemlerinin amacıdır.

“Aşağı ruhlar hala dünyevi fikirlerin etkisi altındadır; söylemleri cehaletlerini ve kusurlarını ele verir. Bilginin üstünlüğü ve yargılamanın sakinliği, üstün ruhların ayrıcalıklı armağanıdır.”

(2) Bir ruhun sahip olduğu bilimsel bilgi her zaman onun yükselişinin bir işareti midir?”

Hayır, çünkü eğer hala maddenin etkisi altındaysa, sizin kötü huylarınızı ve önyargılarınızı korumuş olacaktır. Dünyanızda aşırı gururlu ve kıskanç insanlar var; sizce bu kusurları, onu terk ettiklerinde doğrudan ortadan kalkar mı? Hayır; dünyanızdan ayrıldıktan sonra,

özellikle tutkuları güçlü olanlarda, onları saran ve tüm bu kötü şeyleri daha önce olduğu gibi içlerinde tutan bir tür atmosfer kalır.

“Kısmen gelişmiş ruhlar, basitçe kötü olanlardan daha da çok korkulur, çünkü genellikle zekayı kurnazlık ve gururla birleştirirler. Kısmi bilgileriyle, şüphesiz ve cahil olanlara baskı yaparlar, onlar da tereddütsüzce sahte ve aldatıcı teorilerini kabul ederler; ve bu hatalar sonunda gerçeğe karşı galip gelemese de, yine de bir süre zarar verirler, çünkü birçok medyumu sahte fikirlerle doldururlar ve böylece spiritizmin ilerlemesini engellerler.

Aydınlanmış spiritüelistler ve medyumlar, gerçeği yalandan ayırmak için ellerinden geleni yapmalıdırlar.”

(3) Birçok koruyucu ruh kendilerini azizlerin veya bilinen diğer şahsiyetlerin adlarıyla tanıtıyor; bu noktada nasıl bir sonuca varmalıyız?

“İsimlerini bildiğiniz tüm azizler ve diğer şahsiyetler her adam için bir koruyucu sağlamakta başarısız olur. Ruhlar arasında, isimleri yeryüzünde bilinen nispeten az sayıda kişi vardır, bu nedenle ruhlar sıklıkla herhangi bir isim vermeyi reddederler; ancak her zaman bir isim istediğiniz için, sizi tatmin etmek için bazen zaten bildiğiniz ve saygı duyduğunuz bir ismi alırlar.”

(4) Bu isim ödünç almaları bir sahtekarlık olarak değerlendirilmemeli midir?

“Eğer (kötü bir ruh tarafından aldatma aracı olarak yalnız başına yapılırsa) böyle olur; fakat iyi ruhlar tarafından iyi bir amaç için yapıldığında, aynı düzendeki ruhlar arasında buna izin verilir, çünkü aralarında dayanışma ve düşünce benzerliği vardır.”

(5) Öyleyse, bir koruyucu ruh örneğin kendisine Aziz Paul dediğinde, onun o elçinin ruhu olduğu kesin değil midir?

“Elbette hayır; zira koruyucu meleğinin Aziz Paul veya başka tanınmış bir şahsiyet olduğu söylenen binlerce insan var; fakat ruh koruyucunuzun Aziz Paul ile aynı rütbede ve karakterde olması sizin için ne önem taşır?

Az önce söylediğim gibi, bir isme ihtiyacınız var; ve bu nedenle ruhlar, kendilerinin bir isim alabilecekleri bir isim alırlar.

sizin tarafınızdan çağrılıp tanınmaları, tıpkı sizi ailenizin diğer üyelerinden ayırt etmek için vaftiz isimleri almanız gibi. Onlar başmeleklerin isimlerini alabilirler,

Raphael, Mikail vb., bunların hiçbir önemi yoktur.

“Ayrıca, bir ruh ne kadar yüceyse, yayılımı o kadar genişler; böylece yüksek rütbeli bir koruyucu ruh, koruması altında gerçekten binlerce enkarnasyona sahip olabilir. Siz, yeryüzünde, yüzlerce ailenin işlerini üstlenen avukatlara sahipsiniz; neden yüksek rütbeli ruhlar, avukatlarınızın dünyevi çıkarlarınıza bakmasından daha az yetenekli olsun ki, insanların ahlaki yönlendirmesini üstlensin?”

(6) Bizimle sık sık iletişim kuran ruhlar neden aziz adını alıyorlar?

“Kendilerini konuştukları kişilerin zihinsel alışkanlıklarıyla özdeşleştirirler ve her bir insanı inancına göre en çok etkileyecek isimleri alırlar.”

(7) Üstün ruhlar çağrıldıklarında her zaman bizzat mı gelirler, yoksa bazı insanların zannettiği gibi düşüncelerini iletmekle görevli vekiller mi gönderirler?

“Kendileri imkân bulduklarında bizzat geliyorlar; ama imkânları yoksa vekalet gönderiyorlar.”

(8) Vekil her zaman onu gönderen ruhun yapacağı kadar iyi cevap verebilecek kadar aydınlanmış mıdır?

“Üstün ruhlar, kendilerini gerçek anlamda temsil edebilenleri vekil olarak seçerler. Ayrıca, daha yüksek ruhlar ne kadar çoksa, düşüncede o kadar yakın bir şekilde birleşmişlerdir; bu nedenle, onlar için kişilik nispeten kayıtsızdır ve sizin için de öyle olmalıdır. Dünyada isimleri bilinenlerden başka size değerli talimatlar verebilecek başka ruhların olmadığını mı düşünüyorsunuz? Hepiniz kendinizi evrenin tek sakinleri olarak hayal etmeye ve küçük dünyanızın sınırlarının ötesinde hiçbir şey görmemeye çok yatkınsınız. Adalarını hiç terk etmemiş, orasının tüm dünya olduğunu düşünen vahşilere çok benziyorsunuz.”

(9) Herhangi bir önemli meselede bunun böyle olması gerektiğini anlayabiliriz; fakat yüce ruhlar, yanıltma amacıyla, neden aşağı ruhların kendi adlarını almalarına izin veriyorlar?

Bu onların izniyle yapılmaz; sizin aranızda da aynı şey olmuyor mu? Bu şekilde aldatanlar cezalandırılacaklardır; bundan emin olabilirsiniz ve ayrıca cezaları da sahtekârlıklarının derecesiyle orantılı olacaktır. Öte yandan, eğer kusurlu olmasaydınız, etrafınızda sadece iyi ruhlar olurdu ve bu nedenle, eğer aldatılıyorsanız, bu kusurlu olduğunuz içindir ve bu kusur ve bunun sonucu aldatma için *tek suçlu sizsiniz* . Tanrı, hem sizi sınamak hem de size gerçeği hatadan ayırt etmeyi öğreterek yargınızı aydınlatmak için bunun böyle olmasına izin veriyor; eğer bunu yapamıyorsanız, bunun nedeni henüz yeterince ilerlememiş olmanız ve deneyimden daha fazla ders çıkarmanız gerektiğidir.”

(10) Az gelişmiş, fakat iyi niyetlerle ve ilerleme arzusuyla canlanan ruhlar, bazen üstün bir ruhun yerini doldurup onlara iletişim sanatını uygulama fırsatı vermek için görevlendirilir mi?

“Bu, büyük spiritüalist merkezlerde asla gerçekleşmez; toplantıları genel amaçlar doğrultusunda yürütülen merkezlerde kastediyorum. Bu tür merkezlerde bulunan ruhlar bunu her zaman kendi istekleriyle yaparlar ve bazıları da sizin dediğiniz gibi iletişimde bulunmak için gelirler; ve bu nedenle alınan iletişimlerin çoğu, ahlaki açıdan iyi olsa da, yazarları açısından entelektüel açıdan yetersizlik gösterir. Ruhlar yalnızca kişisel olarak adlandırılabilecek önemsiz iletişimler için görevlendirilir . ”

(11) Çok zayıf ruhsal iletişimler bazen birkaç son derece iyi pasaj içerir; çeşitli ilerleme derecelerindeki ruhların eş zamanlı hareketini gösteriyor gibi görünen bu anormalliği nasıl açıklayacağız?

“Aşağılık veya aptal ruhlar, yazdıkları şeyin ne olduğunu pek anlamadan, bir cümleyi iletmeyi kendilerine görev edinirler. Dünyanızda yazanların hepsi gerçekten üstün insanlar mıdır? Hayır; iyi ve kötü ruhlar bir arada yaşamazlar; üstün ruhların eylemi, bir iletişimin tekdüze iyiliğinde gösterilir.”

(12) Ruhlar insanları hataya sürüklediğinde, bu her zaman kasıtlı olarak mı yapılır?

“Hayır; iyi niyetli olup da hâlâ cahil olan ve kendileri aldanan ruhlar vardır; kendi yetersizliklerini keşfettiklerinde daha ihtiyatlı olurlar ve ifadelerini bildikleriyle sınırlarlar.”

(13) Bir ruh sahte bir iletişim kurduğunda, bu her zaman kötü niyetli bir niyetle mi yapılır?

“Hayır; kendisi hakkında konuştuğu konuda yanılmıyorsa; bir ruh hafif olabilir; ve herhangi bir gizli amacı olmaksızın, sadece şaşırtmaca yaparak kendini eğlendiriyor olabilir.”

(14) Bazı ruhlar dilleriyle aldatabildikleri için, duru görü sahibi bir medyumun algılarına karşı da yanlış bir görünüm alabilirler mi?

“Bu bazen yapılır, ancak daha zordur ve kötü ruhların kendilerinin anlamadığı bazı önemli nesneler dışında asla gerçekleşmesine izin verilmez, bu gibi durumlarda daha yüksek ruhlar tarafından ihtiyaç duyulan bir dersi vermek için araç olarak kullanılır. Durugörü sahibi medyum, başkalarının duyduğu veya onların etkisi altında yazdığı gibi, anlamsız ve yalancı ruhları görebilir. Anlamsız ruhlar, bir medyumda bu yeteneğin varlığından yararlanarak onu sahte görünümlerle aldatabilirler; ancak bu, medyumun ruhunun niteliklerine bağlıdır.”

(15) İyi niyet bizi aldatmaktan korumaya yeter mi, yoksa ciddi araştırmacılar da aldatılmaya müsait midir?

“Bir adam ne kadar ciddiyse, aldatılmaya o kadar az meyillidir; ancak her adamın alaycı ruhları çekebilecek bir zayıflığı vardır. Bazen insanlar gerçekte öyle olmadıkları halde kendilerini güçlü sanırlar; diğerleri ise bilinçsizce gurur veya önyargıdan etkilenirler. Aldatıcı ruhlara çok tehlikeli bir tutuş sağlayan bu koşulları her zaman yeterince hesaba katmazsınız; çünkü onlar, kibrinizi veya önyargılarınızı okşayarak sizi ele geçirmeyi kesinlikle başaracaklarını bilirler.”

(16) Tanrı kötü ruhların iletişim kurmasına ve bu izni kötü amaçlar için kullanmasına neden izin veriyor?

“En kötü ruhların iletişimleri size bir ders verebilir; bunu öğrenmeniz ve deneyimi kendi yararınıza kullanmanız gerekir. İyi ve kötü ruhları

birbirinden ayırt etmeyi öğrenmeniz ve ayrıca kendinize bir ayna tutmanız için her türlü iletişimi almanız gerekli değil midir?”

(17) Ruhlar, iletişimleriyle haksız şüpheler uyandırabilir ve böylece dostları birbirine düşürebilir mi?

“Sapkın ve kıskanç ruhlar, insanların kötülük yolunda yaptığı her şeyi yapabilir; bu nedenle onlara karşı sürekli tetikte olmalısınız. Üstün ruhlar hata bulmak zorunda kaldıklarında, bunu ihtiyatlı ve ılımlı bir şekilde yaparlar; asla kimseden kötü bahsetmezler; uyardıklarında, bunu yumuşak bir şekilde yaparlar. Eğer; her iki tarafın çıkarları için, iki kişinin görüşmeyi bırakmasını isterlerse, onları doğal bir şekilde birbirinden ayıracak görünüşte tesadüfi bir olay meydana getirirler. Sorun ve güvensizlik yaratmak için hesaplanmış dil, her zaman kötü bir ruhun dilidir, hangi ismi alırsa alsın. Bu nedenle, bir ruhun sizden herhangi birine karşı söyleyebileceği herhangi bir şey konusunda son derece dikkatli olmalısınız, özellikle de iyi bir ruh daha önce aynı taraf hakkında iyi konuşmuşsa; kendinize ve önyargılarınıza da güvenmemelisiniz. Ruh iletişimlerinden yalnızca iyi, cömert, mantıklı ve hem aklınız hem de vicdanınız tarafından onaylanan şeyleri kabul edin.”

(18) Kötü ruhların iletişime müdahale etme kolaylığından, bunların hiçbirinin doğruluğundan asla emin olamayacağımız anlaşılıyor?

“Evet; çünkü onları yargılamak için bir nedeniniz var. Bir mektubu okuduğunuzda, mektubun kendisinden; alçak bir kabadayıdan mı yoksa iyi yetişmiş bir adamdan mı, bir aptaldan mı yoksa bir filozoftan mı geldiğini söyleyebilirsiniz; ruhlar size yazdığında neden aynısını yapamıyorsunuz? Uzaktaki bir arkadaşınızdan bir mektup alırsanız, bunun ondan olduğuna dair ne kanıtınız var?

Yazısı ve mektuplarının havası, diyeceksiniz. Ama her türlü yazıyı taklit eden sahtekârlar yok mudur ve herkesin işine burnunu sokan düzenbazlar yok mudur ve yine de yanılmayacağınız belirtiler yok mudur? Ruhlar için de aynı şey geçerlidir. Kendinizi bir arkadaşınızdan gelen bir mektubu veya bir yazarın eserini okurken hayal edin; ve tüm ruh iletişimlerini aynı şekilde değerlendirin."

(19) Üstün ruhlar, eğer isteselerdi, kötülerin sahte isimler ödünç almasını önleyebilirler miydi?

"Elbette yapabilirlerdi; ancak ruhlar ne kadar kötüyse, inatçılıkları da o kadar büyüktür ve kendilerine konulan emirlere sıklıkla karşı koyarlar. Ayrıca, üstün ruhların başkalarından daha fazla ilgi duyduğu ve gerekli gördüklerinde yalanlardan korudukları insanlar olduğunu da bilmelisiniz; bu şekilde korunan enkarnasyonlara karşı aldatıcı ruhlar güçsüzdür."

(20) Bu tarafgirliğin sebebi nedir?

tarafgirlik değil *, adalettir* ; iyi ruhlar, öğütlerinden yararlanan ve kendi iyileşmeleri için gayretle çalışan kişiler adına bu şekilde ilgilenirler.

Bu tür insanlar onların gözdeleridir ve onlar tarafından desteklenirler; ancak iyi kararları sözle sonuçlananlar konusunda pek endişelenmezler."

(21) Tanrı, ruhların kutsal isimleri yanlış bir şekilde benimseyerek kutsal şeylere saygısızlık yapmalarına nasıl izin veriyor?

"Tanrı'nın insanların yalan söylemesine ve küfür etmesine neden izin verdiğini de sorabilirsiniz. Ruhlar, insanlar gibi, özgür iradelerini iyi

veya kötü için kullanabilirler; ve Tanrı'nın adaleti her ikisinde de başarısız olmaz."

(22) Aldatıcı ruhları kovmada etkili olan herhangi bir formül var mıdır?

“Formüller maddiyatlardır; Tanrı’ya yöneltilmiş samimi bir düşünce daha etkilidir.”

(23) Bazı ruhlar, taklit edilemeyen grafiksel işaretler gerçekleştirme gücüne sahip olduklarını ve bu sayede kimliklerinin kesin olarak tanınabileceğini söylediler; bu doğru mudur?

“Üstün ruhların kimliklerini kanıtlamak için fikir ve dillerinin üstünlüğünden başka işaretleri yoktur. Herhangi bir ruh fiziksel bir işareti taklit edebilir. Aşağı ruhlara gelince, kendilerini o kadar çok şekilde ele verirler ki, onlara kanmak için kör olmanız gerekir.”

(24) Aldatıcı ruhlar üstlerinin düşüncelerini taklit edemezler mi?

"Onlar ancak kendilerinden üsttekilerin düşüncelerini, tiyatro sahnelerinin doğayı taklit etmesi gibi taklit edebilirlerdi."

(25) Öyleyse, dikkatli bir gözlemle dolandırıcılığı tespit etmek kolay mıdır?

“Elbette; ruhlar yalnızca kendilerinin aldatılmasına izin verenleri kabul ederler. Ancak gerçek mücevheri sahtesinden ayırt etmek için elmas tüccarının gözlerine sahip olmalısınız; ve bunu kendisi için nasıl yapacağını bilmeyen bir taş ustasına gitmelidir.”

(26) Gösterişli dilin etkisi altında kalabilecek kadar zayıf olan ve fikirlerden çok kelimelere önem veren bazı insanlar, yanlış veya sıradan ifadeleri yüce bir şey olarak algılıyorlar; insanların işlerini

yargılamaya bile yetkili olmayan bu insanlar, ruhların işlerini nasıl yargılayabilirler?

“Bu tür insanlar mütevazı olduklarında yetersizliklerini fark ederler ve kendi yargılarına güvenmezler; gururlu olduklarında ve kendilerini zeki sandıklarında kibirlerinin sonuçlarına katlanırlar. Basit ve az eğitimli olsalar da, zeka ve bilgiye sahip olan ancak kibirli ve kendini beğenmiş olan diğer insanlardan daha az aldatılmaya meyilli olan insanlar vardır; çünkü ruhlar, ikincisinin tutkularını okşayarak, onlara istediklerini yaparlar.”

(27) Kötü ruhlar bazen iletişimlerinde istemsiz fiziksel işaretlerle kendilerini ele verirler mi?

“Usta olanlar yapmaz; beceriksiz olanlar sıklıkla yapar. Her yararsız veya çocukça tezahür veya emir, aşağılığın kesin bir göstergesidir; yüce ruhlar yararsız hiçbir şey yapmaz.”

(28) Birçok medyum, iyi ve kötü ruhları, yaklaşırken deneyimledikleri hoş veya acı verici izlenimlere göre ayırt eder. Herhangi bir türde konvülsif ajitasyon veya huzursuzluk gibi hoş olmayan izlenimler, *her zaman* tezahür eden ruhların kötü doğasının bir kanıtı mıdır?

“Medyum kendisine gelen ruhun halini hisseder. Bir ruh mutlu olduğunda sakin, neşeli ve dingindir ve bir ruh mutsuz olduğunda ise heyecanlı ve ateşlidir ve bu sinirsel heyecan doğal olarak medyumun sinir sistemini etkiler.

Yeryüzünde sizin için de durum aynıdır; iyi insan sakin ve kendine hakimdir, kötü insan ise huzursuz ve tedirgindir.”

Açıklama – Farklı medyumların sinirsel etkilenebilirliği o kadar çok değişir ki, bu konuda kesin bir kural koyulamaz; ve psişik tezahürleri

değerlendirirken, her şeyde olduğu gibi, her bir vakanın koşullarını hesaba katmalıyız. Bir izlenimin acı verici ve nahoş karakteri bazen zıt sıvıların bir etkisidir; çünkü kötü bir ruh tezahür ettiğinde, medyum ona sempati duyarsa, sadece hafifçe ajite olur veya hiç olmaz.

BÖLÜM 25

Çağrışımlar

Genel hususlar – Çağrılabilen ruhlar – Ruhlara hitap etme yöntemi – Özel çağrıların faydası – Çağrı ile ilgili sorular – Hayvanların çağrılması – Yaşayan insanların çağrılması – İnsan telepatisi.

Genel Hususlar.

268. Ruhlar kendiliğinden iletişim kurarlar veya çağrımıza gelirler, yani çağrılmanın bir sonucu olarak. Bazı insanlar, belirli bir ruhu çağırmaktan kaçınmamız ve birinin kendiliğinden ortaya çıkmasını beklememiz gerektiğini düşünürler; çünkü, derler ki, daha önce kararlaştırılmış bir ruhu çağırdığımızda, bu şekilde çağrılan ruhun çağrılmamıza yanıt vereceği hiçbir şekilde kesin değildir, öte yandan, bir ruh kendiliğinden gelirse, bizimle sohbet etme arzusuyla kimliğini kanıtlar. Bizim görüşümüze göre, konuya ilişkin bu görüş hatalıdır; birincisi, etrafımızda her zaman ruhlar vardır ve çoğunlukla düşük seviyededirler, tek istedikleri iletişim kurmaktır; ve ikincisi, durum böyle olduğunda, belirli bir ruhu çağırmaktan kaçınarak, içeri girmek isteyen her ruha kapıyı açmış oluruz. Konuşması için belirli bir kişinin çağrılmadığı bir mecliste, söz hakkını herkese açık bırakırız; ve bunun ne anlama geldiğini biliriz. Daha önce sabitlenmiş bir ruha doğrudan yapılan bir çağrı, onunla aramızda bir bağdır; onu varlığına olan arzumuzla çekeriz ve böylece davetsiz misafirlere karşı bir tür akışkan bariyere karşı koyarız. Bizim tarafımızdan doğrudan bir çağrı olmadan, yüksek derecedeki birkaç ruh bize gelmek için bir nedene sahip olurdu; ve kendi tanıdık ruhumuz veya arkadaşlarımızın ruhları hariç, böyle doğrudan bir çağrı

olmadan, nispeten düşük ilerlemeye sahip sıradan ruhlardan nadiren iletişim alırız. Ancak, atıfta bulunulan iki ilerleme yolunun her birinin kendine özgü avantajları vardır ve yalnızca diğerinin dışlanmasıyla itiraz edilebilir hale gelir. Kendiliğinden iletişimler, düşük ruhların aramızda bir yer edinmesine izin vermediğimizden emin olmak için konuda yeterince evimizde olduğumuzda hiçbir zorluk çıkarmaz; ve böyle durumları beklemenin iyi olduğu durumlar vardır, çünkü kendiliğinden ortaya çıkanların hiçbir kısıtlama altında olmadıkları düşüncesi, bize genellikle hayranlık verici iletişimler verir; Öte yandan, uyandırdığımız ruhun, ele almasını istediğimiz özel konu hakkında bize bilgi vermeye istekli veya yetenekli olacağından asla kesin olarak emin olamayız. Sürekli olarak önerdiğimiz doğrudan mesajların titizlikle incelenmesi, yanlış veya değersiz iletişimlere karşı en iyi korumadır. Düzenli spiritüel toplantılarda, özellikle de belirli bir ilerleme planının benimsendiği toplantılarda, onlara katılma alışkanlığı edinmiş ve oturumların düzenliliği sayesinde çağrılmadan onlara gelebilen çok sayıda ruh her zaman vardır. Bu tür ruhlar genellikle kendiliğinden iletişim kurar, ele alınan herhangi bir konuyu ele alır veya ne yapılması gerektiği konusunda tavsiyelerde bulunur; varlıkları, her zaman aynı olan dillerinden, yazılarından veya çeşitli küçük karakteristik özelliklerinden kolayca tanınır.

269. Önceden sabitlenmiş bir ruhla iletişim kurmak istiyorsak, onu mutlaka çağırmalıyız (203). Eğer gelebilirse, genellikle alınan cevap “ *Evet* ” olur; ya da

“İşte buradayım ;” ya da belki, “ *Benden ne istiyorsun* ?” Bazen ruh, fikrini öğrenmek istediğimiz konuya doğrudan girer; ona sormayı düşündüğümüz soruya, biz onu ortaya koymaya vakit bulamadan cevap verir.

Bir ruhu ilk kez çağırdığımızda, onu çağrıştırırken tam olarak belirtmek iyi olur; ona hitap etme biçimimizin, onun karakterine göre nazik veya

saygılı ve onun sempatisini kazanacak şekilde olması gerektiğini belirtmeye gerek bile yok.

270. Bazen bir ruhun çağrıldığında ve hatta ilk kez çağrıldığında kendini gösterdiği bu çabukluğa şaşırırız, öyle ki sanki onu çağırma niyetimizden önceden haberdar edilmiş ve kendini göstermesi için davetimizi bekliyormuş gibi görünür. Ve aslında, daha önce belirli bir ruhu çağırmayı düşündüğümüzde gerçekten olan şey budur, çünkü böyle bir durumda *niyetimiz bir tür çağrıdır* ve aşina ruhlarımız her zaman etrafımızda olduklarından, kendilerini düşüncelerimizle özdeşleştirdiklerinden, çağırmak üzere olduğumuz ruh için yolu hazırlarlar, böylece, eğer hiçbir şey onun gelmesine karşı çıkmazsa, onu çağırdığımızda genellikle zaten orada olur. Aksi durumda, medyumun veya çağrıcının aşina ruhu veya toplantılara düzenli olarak katılan ruhlardan biri, çağrılan ruhu aramaya gider; bunun için genellikle çok az zamana ihtiyaç duyulur.

Çağrılan ruh hemen gelemezse, haberci (putperestler ona *Merkür derdi*) bize birkaç dakikalık, çeyrek saatlik, bir saatlik veya belki de birkaç günlük bir gecikme olacağını bildirir; ve çağrılan ruhun gelişi üzerine haberci, sorularımızı daha fazla gecikmeden kendisine yöneltebileceğimiz zaman varlığını duyurur. Ancak, bir habercinin aracılığına her zaman ihtiyaç duyulmaz; çünkü çağrıcının çağrısı ruh tarafından hemen duyulabilir, bunu daha sonra (282, soru 5) göstereceğiz.

Düşüncenin Aktarımı.

271. Değişmez alışkanlığımız her çağrıyı Tanrı adına yapmak ve ruh rehberlerimiz ve koruyucularımız aracılığıyla İlahi koruma için bir çağrı eşliğinde yapmaktır; ve tüm çağrılarda bu ilerleme planının benimsenmesini şiddetle tavsiye ediyoruz (bkz. *Ruhlar Tarafından Açıklanan İncil* , Bölüm 28, 10, 12, *vd.*). Ancak, bu tavsiyeyi verirken, bunun son derece ciddiyetle benimsenmesi gerektiğinin veya hiç benimsenmemesinin açıkça

anlaşılmasını istiyoruz. Bu yolu yalnızca anlamsız bir formalite olarak görenler, onu izlemeye çalışmasalar daha iyi olur.

272. Verili ruhların çağrılması, medyumlar için kendiliğinden yapılan diktelerden daha fazla zorluk sunar; ve özellikle de durumsal sorulara kesin cevaplar almak istediğimizde. Bu amaçla, aynı anda hem *esnek hem de pozitif olması gereken özel medyumlara sahip olmak gerekir* ; ve gördük ki (193) sonuncular çok nadirdir, çünkü daha önce belirtildiği gibi, medyum ile kendini gösteren ruh arasında gerekli akışkan bağlantı her zaman aynı anda kurulmaz. Bu nedenle medyumlar, hem yeteneklerinin gelişiminden hem de kendilerine yardımcı olan ruhların doğasından emin olana kadar bireysel çağrılar için oturmaktan kaçınmalıdırlar; çünkü ruh çevreleri kötü olan medyumlarla çağrılar, otantiklik konusunda hiçbir garanti sunamaz.

273. Genellikle bizim için değerli olan kişilerle iletişim kurma konusunda hissedilen çok doğal arzu nedeniyle, medyumlar genel önem taşıyan iletişimlerden çok özel ilgi uyandıran çağrışımlar için daha fazla talep görmektedir; bu nedenle onlara büyük pratik öneme sahip birkaç öneri sunmanın doğru olduğunu düşünüyoruz. Samimiyetlerinden emin olmadıkları başvuranların bu arzusuna çok aceleci bir şekilde boyun eğmemelerini ve özellikle kendilerine tuzak kurabilecek kötü niyetli insanlara karşı dikkatli olmalarını tavsiye ederiz. 2. Herhangi bir bahaneyle, çağrıştıran kişinin samimi bir aydınlanma arzusu yerine, sadece merak veya dünyevi çıkarlar tarafından harekete geçirilen herhangi bir çağrışıma kendilerini ödünç vermemeye dikkat etsinler; ve herhangi bir boş soru veya ruhlardan makul bir şekilde isteyebileceğimiz sınırların ötesine geçen bir soru ile ilgili olarak yardımlarını reddetsinler. 3. Kesin cevaplar almak istiyorsak, ruhlara yöneltilen tüm sorular açık, öz ve dürüst olmalıdır. 4. Çoğu durumda, talebi yapan tarafın yokluğunda herhangi bir ruhu çağırmayı reddetmek de iyidir; o tarafın varlığı genellikle yan soruları

sormak ve cevap veren ruhun kimliği veya kimliği olmadığı sorusunu çözmeye yarayabilecek ikincil açıklamaları elde etmek için gereklidir.

Üstelik, belirli bir ruhu uyandırmak isteyen tarafın varlığı, bazen iletişim kurmak istemeyen ruhun medyuma çekilmesini sağlayan çekim zincirindeki başlıca halkadır. 5. Ve son olarak, medyum, kendisini dünya işleriyle ilgili istişareler için bir aracıya dönüştürme eğiliminde olabilecek her şeyden dikkatlice kaçınmalıdır; bu, birçok kişinin gözünde "falcılık" ile eşanlamlıdır.

Çağrılabilen ruhlar.

274. Merdivenin hangi basamağına ait olurlarsa olsunlar tüm ruhları çağırma özgürlüğümüz vardır; iyi ve kötü, dünyayı yeni terk edenler ve en uzak çağlarda burada yaşamış olanlar; en seçkin ve en belirsiz olanlar; akrabalarımız ve arkadaşlarımız ve bize karşı ilgisiz olanlar: ancak çağırdığımız kişilerin her durumda çağrımıza cevap vereceği veya verebileceği kesin değildir. İradelerinin eylemiyle veya onlara üstün bir güç tarafından dayatılan reddetmenin yanı sıra, bizim bilmediğimiz sayısız nedenden dolayı çağrımıza cevap vermeleri engellenebilir. Öte yandan, hemen belirteceğimiz belirli kafeler dışında, belirli bir ruhla iletişim kurmamıza kesinlikle ve içsel olarak karşı çıkan hiçbir şey yoktur; bir ruhun kendini göstermesini engelleyebilecek engeller genellikle bireysel ve kişisel niteliktedir veya koşullara bağlıdır.

275. Bir ruhun tecelli etmesini engelleyen sebeplerin bir kısmı, az önce de belirtildiği gibi, ruhun şahsına ait, bir kısmı da ona yabancıdır.

Bunlardan ilki, kendisinin meşgul olabileceği ve çağrımıza cevap vermek amacıyla bırakamayacağı meslekler veya görevlere yerleştirilmesidir; bu durumda istenen ziyaret, o an için reddedilmekle birlikte, yalnızca ertelenmiş olur.

Çağrılan ruhun durumu da hesaba katılmalıdır. Onun reenkarnasyonu iletişim için aşılmaz bir engel olmasa da, zorunlu olarak bir engeldir (uyuyor olmadıkça) ve özellikle de düşük dereceli bir dünyada reenkarne olmuşsa ve kendisi de çok az dematerya lize olmuşsa.

Ruhun maddeye bağlandığı bağların çok hafif olduğu daha yüksek cismani alemlerde, bir ruhun enkarnasyon sırasında tezahür etmesi, gezgin haldeki kadar kolaydır ve cismani maddenin daha yoğun olduğu alemlerden her zaman daha kolaydır.

Bir ruhun tezahürüne yönelik dışsal engeller, esas olarak, medyumun doğasında, çağrıştıran kişinin doğasında, çağrıştırılan çevrede ve son olarak çağrıştırılan nesnenin kendisinde oluşur. Bazı medyumlar, az ya da çok yücelmiş olabilen tanıdık ruhlar aracılığıyla iletişim alırlar, diğer medyumlar ise tüm ruhlar için aracı olarak hareket edebilirler; bu, medyumun ruhunun çağrılan ruha karşı uyguladığı sempati veya antipatiye, çekim veya itmeye bağlıdır; medyumun yeteneğinin özel doğası veya gelişmişlik derecesi nedeniyle, onu bir tercüman olarak almak hoş ya da itici olabilir. Ruhlar, fiziksel bir engelle karşılaşmadıkları bir medyum aracılığıyla daha istekli gelir ve kendilerini daha açık bir şekilde ifade ederler. Ahlaki koşullar açısından diğer şeyler eşit olduğunda, medyumun kendini yazarak veya konuşarak ifade etme kolaylığı ne kadar büyükse, ruh dünyasıyla ilişkileri o kadar genel hale gelir.

276. Belirli bir ruhla alışılmış iletişimden kaynaklanan daha büyük kolaylığı da hesaba katmalıyız, ikincisi zamanla hem medyumun hem de çağrıcının ruhuyla özdeşleşir. Böylece aralarında akışkan bir bağlantı kurulur ve iletişim işi daha kolay ve daha hızlı hale gelir. Aralarındaki kusurlu bağlantı nedeniyle, ilk iletişim girişimi genellikle tüm taraflar için tatmin edici olmaz; bu durumlarda, ruhlar sık sık tekrar çağrılmayı isterler. Alışılmış olarak gelen ruh, sanki evindedir *;* dinleyicileri ve yorumcularıyla tanışıktır ve bu nedenle daha özgürce konuşur ve hareket eder.

277. Özetlemek gerekirse: Bizim tarafımızdan herhangi bir ruhu çağırma olasılığı, herhangi bir ruhun çağrımıza gelmesi için herhangi bir yükümlülük anlamına gelmez. Çağrılan ruh bize gelebilir veya gelmeyebilir; bir anda bize gelebilir, başka bir anda gelmeyebilir ve belirli bir medyum veya çağırıcının akışkan yardımıyla gelebilir, başkaları aracılığıyla gelmeyebilir. Bir süreliğine bize gelebilir; ve sonra, açıklayabileceği veya açıklayamayacağı nedenlerle, uzun bir süre boyunca alışılmış ve gayretli bir ziyaretçi olduktan sonra aniden gelmeyi bırakabilir.

Yukarıda belirtilen nedenlerden dolayı, ilk kez bir ruhu çağırmak istediğimizde, koruyucu rehberimize çağırmanın mümkün olup olmadığını sorarak başlamamız iyi olur; mümkün olmadığında, genellikle bize nedenini söyler ve bu gibi durumlarda ısrar etmenin faydası yoktur.

278. Burada önemli bir soru ortaya çıkıyor, *yani* kötü ruhları çağırmak doğru mudur, değil midir? Bu soruya cevabımız, bunun tamamen onları çağırmada göz önünde bulundurduğumuz amaca ve onlar üzerinde gerekli üstünlüğü uygulama yeteneğimize bağlı olduğudur. Onları eğitmek ve iyileşmelerine yardımcı olmak için ciddi bir nedenden dolayı çağırmamızda uygunsuzluk yoktur; ancak, tam tersine, meraktan veya eğlence için yapıldığında veya bu şekilde çağrılan ruhlardan herhangi bir iyilik isteyerek kendimizi onların gücüne bıraktığımızda, bu tür çağrılarda çok büyük bir uygunsuzluk vardır. Bu tür koşullar altında üstün ruhlar, bazen kendilerinden isteneni yapmalarına izin verirler; ancak yalnızca daha sonraki bir dönemde onları çağırmaya cesaret eden düşüncesiz aptalı sert bir şekilde cezalandırmak için, böylece pratik olarak onlara Tanrı'dan daha büyük bir güç atfetmiş olurlar. Böyle bir kimse, elde ettiği bu nimeti iyi bir şekilde kullanırsa, istenilen hizmet verildiğinde bu ruhu kovabileceğini boşuna sanır; çünkü talep ettiği ve kabul ettiği hizmet, ne kadar küçük olursa olsun, onun kötü bir ruhla yaptığı *fiili bir anlaşmayı oluşturur* ve bu kötü ruhun kolayca bırakmayacağından emin olabilir.

(Bkz. Ruhların Kitabı , 212, Ruhlarla Anlaşmalar).

ahlaki üstünlükten başka hiçbir üstünlük uygulanamaz . Sapkın ruhlar efendilerini sağlam ahlaki ilkelere sahip insanlar arasında bulurlar; bir bakıma, bir tür kaba kuvvetle, kendilerine ancak iradelerinin enerjisiyle karşı koyabilenlerle *güreşirler ve sıklıkla kendilerinin daha güçlü taraf olduklarını gösterirler.*

Bir zamanlar tanıdığımız bir kişi, iradesinin gücünü kullanarak şiddetli bir ruha karşı koymaya çalıştı; ancak ruh ona şöyle dedi: "Beni yalnız bırak, düellocu havalarınla, benden daha iyi olmayan sen! Bir hırsızın bir diğer hırsıza dürüstlük vaaz etmesi gibi!"

İnsanlar, kötü ruhlara karşı anıldığında Tanrı isminin bu kadar sıklıkla güçsüz olduğunu görünce sık sık şaşırırlar. Aziz Louis bu gerçeği şu cevapta açıklar: "Tanrı isminin, kendi mükemmelliği onu otoriteyle kullanmaya yetecek kadar güçlü olan biri tarafından telaffuz edilmediği sürece, kusurlu ruhlar üzerinde hiçbir etkisi yoktur; ruh üzerinde ahlaki bir üstünlüğü olmayan birinin ağzında, diğerleri gibi sadece bir kelimedir.

En güçlü silah bile onu kullanacak beceri ve güce sahip olmayanların elinde zararsızdır.”

Ruhlara hitap şekli.

280. Ruhların üstünlük veya aşağılık derecesi, onlara hitap ederken benimsememiz gereken tonu doğal olarak belirler. Açıktır ki, ne kadar yüksek olurlarsa, saygı, ilgi ve dikkatimizi o kadar çok hak ederler. Onlara, hala etten kemikten olsalardı göstermemiz gerekenden daha az saygı göstermemeliyiz, ancak yeryüzünden ayrılanlar söz konusu olduğunda, saygımız farklı sebeplerden kaynaklanır. Diğer insanlara gelince, az çok onların isimlerinden ve toplumsal konumlarından etkileniriz; ruh dünyasının sakinlerine gelince, saygımız yalnızca onların ahlaki üstünlüklerinden

kaynaklanır. Onların yüceltilmesi onları dünyevi formların çocukça iltifatlarının üstüne çıkarır, onların iyi niyetini kelimelerle değil, samimiyetle kazanabiliriz. Bu nedenle, toplumsal geleneğin kendi aramızdaki rütbe ayrımına adadığı ve dünyevi yaşamları boyunca kibirlerini okşamış olabilecek unvanları onlara vermek saçma olurdu; eğer gerçekten üstünlerse, bu tür bir saygıyı arzulamakla kalmazlar, aynı zamanda bundan hoşlanmazlar. Nazik bir düşünce onlar için herhangi bir övgüden daha hoştur; aksi olsaydı, insanlıktan üstün olmazlardı.

Yeryüzündeyken bir “Kilise Prensi” olan, ancak yine de İsa’nın yasasını uygulayan saygıdeğer ve mükemmel bir din adamının ruhu, bir gün kendisini “ *Efendim* ” unvanıyla anan birine şu cevabı verdi: “En azından ‘eski-Efendim’ demelisin; çünkü burada Tanrı’dan başka Rab yoktur. Bil ki, yeryüzünde bana diz çöken birçok kişi görüyorum, ancak ben şimdi tüm alçakgönüllülüğimle onlara eğiliyorum!”

Aşağı ruhlara gelince, karakterleri de onlara karşı kullanmamız gereken dil türünü belirler. Bunların arasında, saldırgan olmasalar veya iyi niyetli olsalar da, yine de anlamsız, cahil ve neşeli olanlar vardır; onlara ciddi ruhlara davrandığımız gibi davranmak, bir okul çocuğuna veya üniversite şapkalı bir eşeğe şapka çıkarmak kadar makuldür. Bu tür ruhlar için belli bir miktarda aşinalık yersiz değildir ve onlar tarafından yanlış anlaşılmaz; aksine, bundan hoşlanırlar.

Aşağı ruhlar arasında mutsuz olan çok sayıda insan vardır. Kefaretini ödedikleri hatalar ne olursa olsun, çektikleri acılar bizim acıma hakkımızdır ve bu, hiçbirimizin kendimizi Mesih'in şu sözlerinin uygulanmasının ötesinde olmakla övünemeyeceğimiz için daha da geçerli bir haktır: " *Günahsız olan ilk taşı atsın* ." Bu tür ruhlara gösterdiğimiz nezaket, onlar için bir teselli - sempatiye ihtiyaç duymaları; onlar da bizim kendimiz için arzulamamız gereken aynı hoşgörüyü bizde bulmalıdırlar.

Aşağılıklarını dillerinin alaycılığı, yalanları, duygularının alçaklığı ve öğütlerinin hainliğiyle ortaya koyan ruhlar, pişmanlıklarına tanıklık eden sözlere sahip olanlardan kesinlikle daha az ilgimizi hak ederler; yine de, en azından büyük suçlulara gösterdiğimiz merhameti onlara borçluyuz ve onları susturmanın en iyi yolu kendimizi onlardan üstün göstermektir. Genellikle alçaklıklarını, korkacak hiçbir şeyleri olmayan insanlara göstermezler, çünkü sapkın ruhlar, tıpkı üstün ruhlarda olduğu gibi, dürüst insanlarda da efendilerini tanırlar.

Özetle; kendimizi üstün ruhlarla eşit tutmak nasıl ki saygısızlığın bir göstergesi ise, bütün ruhlara aynı saygıyı göstermek de aynı şekilde saçmadır.

Saygımıza layık olanlara saygı gösterelim; bizi koruyan ve yardım edenlere minnettar olalım; ve başkalarına bir gün kendimiz için ihtiyaç duyabileceğimiz nezaket ve hoşgörüyle davranalım. Şu anda maddi olmayan dünyayla girebildiğimiz ilişkiler aracılığıyla onu bilmeyi öğreniyoruz; ve bu bilgi, içinde yaşayanlarla olan ilişkilerimizde bize rehberlik etmelidir. Eski insanlar, cehaletleri içinde, onlara sunaklar diktiler, ama bizim için onlar sadece az ya da çok gelişmiş kardeşlerimizdir: ve biz sunaklarımızı sadece Tanrı'ya dikeriz.

Özel çağrışımların faydası.

281. Daha sonraki dönemlerden veya antik çağın büyük şahsiyetlerini canlandıranlardan olsun, çok üstün ruhlardan elde ettiğimiz iletişimler, ilettikleri yüksek öğretiler nedeniyle değerlidir. Bu ruhlar, geniş bir fikir alanını kucaklamalarını ve insan düşüncesinin olağan erişiminin ötesindeki bölgelere girmelerini sağlayan bir ilerleme derecesine ulaşmış olduklarından, bizi daha düşük dereceli ruhların yapabileceğinden daha eksiksiz bir şekilde çeşitli gizemlere başlatabilirler.

Bundan, daha düşük derecedeki ruhların iletişimlerinin faydasız olduğu sonucu çıkmaz; aksine, gözlemci onlardan çok şey öğrenebilir. Bir halkın davranışlarını anlamak istiyorsak, onları toplumsal ölçeğin her derecesinde incelemeliyiz. Herhangi bir ulusla tanışmak için, tüm çeşitli sınıflarını incelemeliyiz; tıpkı tarihini öğrenmek için, sadece krallarının ve üst sınıflarının değil, aynı zamanda halkının en mütevazılarının hayatlarını da incelememiz gerektiği gibi. Üstün ruhlar, ruh dünyasının toplumsal büyükleridir; onların yükselişi onları bizden o kadar çok yukarılara çıkarır ki, aramızdaki mesafe bizi ürkütür. Daha evcil ruhlar, eğer böyle bir ifade kullanmamıza izin verilirse, yeni varoluşlarının koşullarını daha elle tutulur bir şekilde önümüze getirirler; onların durumunda, bedensel yaşam ile ruhsal yaşam arasındaki bağlantı daha samimidir ve bunu daha iyi anlarız, çünkü bize daha yakın olanlar tarafından bize ifşa edildiğinden, düşüncemize daha yakın hale gelir. Onlardan, o diğer hayatta her türlü koşul ve karakterdeki insanların başına ne geleceğini öğrendiğimizde – mezarın ötesindeki dünyada, erdemli ve kötü, büyük ve küçük, mutlu ve mutsuz, kendi zamanımızın insanları tarafından düşünülen, hissedilen, deneyimlenen, kısacası aramızda yaşamış, gördüğümüz ve tanıdığımız, hayatları, alışkanlıkları, erdemleri ve kusurlarıyla şahsen tanışık olduğumuz insanlar tarafından – onların sevinçlerini ve acılarını anlarız, onları kendimize mal ederiz ve onlardan, aramızdaki ilişkiler ne kadar yakınsa o kadar da yararlı olan bir ahlaki öğreti çıkarırız. Kendimizi, düşüncede, sadece göksel bir ihtişam halesi içinde gördüğümüz birinin yerine, eşitimiz olmuş olanın yerine daha kolay koyarız. Sıradan ruhlar, üstün ruhların bize teorik olarak öğrettiği yüce gerçeklerin pratik uygulamasını bize gösterir. Dahası, belirli bir konunun incelenmesinde, o konuyla ilgili hiçbir şey işe yaramaz değildir. Newton, çok basit bir olgunun analizinden kütle çekim yasasını çıkardı.

Sıradan ruhların çağrılmasının, bizi acı çekenlerle bağlantıya geçirme gibi ek bir avantajı vardır, bu sayede onları rahatlatabilir ve ilerlemelerine

yardımcı olabiliriz, böylece kendimize talimat verirken başkalarına faydalı olabiliriz. Ruhlarla olan iletişimimizde yalnızca kendi tatminimizi aramada bencillik vardır; ve her iki dünyanın da sefillerine yardım eli uzatmayı reddetmek, sertlik ve gurur kanıtı vermektir. Bir adamın yüce ruhlardan güzel iletişimler elde etmesinin, eğer onu kendi içinde daha iyi yapmıyorsa ve bu dünyadaki ve diğer dünyadaki kardeşlerine karşı daha hayırsever ve iyiliksever yapmıyorsa ne faydası var?

Savaş ya da kaza kurbanlarının talihsiz halleri, cerrahların yaralarını sarmayı reddetmeleri durumunda ne olurdu?

282. Çağrışlarla ilgili sorular.

(1) Ruhlar medyum olmayan kişiler tarafından çağrılabilir mi?

“Herkes ruhları çağırabilir; ve eğer çağırdığınız kişiler kendilerini fiziksel olarak gösteremezlerse, yine de size yakındırlar ve çağrınızı duyarlar.”

(2) Bir ruh her zaman çağrıldığında gelir mi?

“Size daha önce bunun bir ruhun kendisini içinde bulduğu koşullara bağlı olduğunu söylemiştik; onun gelemeyeceği koşullar da olabilir.”

(3) Bir ruhun çağrımıza gelmesini engelleyebilecek durumlar nelerdir?

“Öncelikle iradesi; sonra, eğer yeniden bedenlenmişse, bedensel durumu; ya da eğer gezgin durumdaysa, kendisine yüklenebilecek görevler veya iletişim izninin reddedilmesi.

“Bazı ruhlar vardır ki, asla iletişim kuramazlar, çünkü şu anki ilerleme dereceleriyle, dünyadan daha da aşağı olan dünyalara aittirler. Ceza kürelerinde olanlar da, daha yüksek bir güç tarafından kendilerine izin verilmediği sürece gelemezler, bu da yalnızca genel bir fayda amacı

için yapılır. Bir ruhun iletişim kurabilmesi için, çağrıldığı dünyanın ortalama ilerleme derecesine ulaşmış olması gerekir; aksi takdirde, o dünyanın fikirlerinde bilgisizdir ve bu nedenle onunla hiçbir bağlayıcı, sempatik bağı yoktur. Bu, onları sizin dünyanıza getiren misyonları olanlar veya geçici olarak sürgün edildikleri ve suç işledikleri için aşağı dünyalarda kefaret çekenler için geçerli değildir, sizin dünyanızda veya benzer derecedeki dünyalarda; çünkü bu gibi durumlarda, cevap vermek için gerekli fikirlere sahiptirler."

(4) Bir ruha iletişim izni hangi sebeplerden dolayı reddedilir?

"Ruh için veya onu çağıran kişi için bir imtihan veya bir ceza olarak."

(5) Uzayda veya farklı dünyalarda dağılmış olan ruhlar, evrenin uzak bir noktasında çağrıldıklarını nasıl bilebilirler?

"Onlar, sizi çevreleyen ve yanlarına gidip niyetinizi anlatan tanıdık ruhlar tarafından önceden bilgilendirilirler; ancak bu gibi durumlarda, size açıklaması zor olan bir şey olur, çünkü henüz bir ruhun düşüncesinin iletim biçimini anlamıyorsunuzdur. Size söyleyebileceğim tek şey, ne kadar uzakta olursa olsun, çağırdığınız ruhun, çağrıştırdığınız düşüncenin *etkisini , tabiri caizse, aldığı* ve bunun bilincinde bir elektrik şoku gibi etki ederek, düşüncenin kendisine yöneltildiği yere dikkatini çektiğidir. *Düşünceyi* , sizin yeryüzünde *konuşulan sözcüğü duyduğunuz gibi duyduğu söylenebilir* ."

– Evrensel sıvı düşüncenin taşıyıcısı mıdır, tıpkı havanın sesin taşıyıcısı olması gibi?

"Evet, bu farkla, *yani* , o *ses* ancak çok sınırlı bir daire içinde duyulabilirken, *düşünce* sonsuza kadar uzanır. Uzaydaki ruh, geniş bir ovanın ortasındaki bir gezgin gibidir; aniden kendisine adıyla hitap edildiğini duyunca, sesin geldiği noktaya döner."

(6) Ruhlar için mesafelerin pek önemli olmadığını biliyoruz; yine de bazen sanki yanımızdaymış ve çağrımızı bekliyormuş gibi çağrımıza hemen cevap verdiklerini görünce şaşırıyoruz.

“Bu bazen, çağrınızın önceden tasarlanmış olduğu durumlarda geçerlidir; çünkü, daha önce de söylediğimiz gibi, ruh, niyetinizden önceden haberdar edilmiştir ve bu nedenle, çağrınız resmen yapılmadan önce genellikle hazır bulunur.”

(7) Çağrılan kişinin düşüncesi, çağrılan ruh tarafından koşullara göre daha mı kolay duyulur yoksa daha mı az duyulur?

“Elbette; sempatik ve iyiliksever bir duygunun etkisi altında çağrılan bir ruh, bundan daha güçlü bir şekilde etkilenir; çağrı o zaman tanıdığı dostça bir ses gibidir ve böyle bir duygu eşlik etmediğinde, çağrının *başarısız olması sıklıkla olur* . İyi yönlendirilmiş bir çağrıdan doğan düşünce ruha *çarpar* ; ancak yanlış yönlendirilmiş bir çağrı uzayda kaybolur. Ruhlar için de insanlar için olduğu gibidir; onlara karşı kayıtsız veya antipatik olan biri tarafından çağrıldıklarında, onun çağrısını duyabilirler, ancak dikkate almayabilirler.”

(8) Bir ruh çağrıldığında, gönüllü olarak mı gelir, yoksa buna zorlandığı için mi?

“Tanrı’nın iradesine, yani evreni yöneten genel yasalara itaat eder; ayrıca; ‘zorlanmış’ doğru bir kelime değildir, çünkü kendisi gelmenin yararlı olup olmadığına karar verir ve bunu yaparken özgür iradesini kullanır, yararlı bir amaç için çağrıldığında her zaman üstün bir ruh gelir; yalnızca kendisini eğlence amaçlı çağıranlara cevap vermeyi reddeder.”

(9) Bir ruh çağrıldığında gelmeyi reddedebilir mi?

“Elbette yapabilir; yapamazsa özgür iradesi nerede olurdu? Evrendeki tüm varlıkların senin emrinde olduğunu mu sanıyorsun? İsmini söyleyen herkese cevap vermek zorunda olduğunu mu düşünüyorsun? Bir ruhun gelmeyi reddedebileceğini söylediğimde, *çağrıcının talebi üzerine gelmeyi kastediyorum* ; çünkü alt düzey bir ruh, üstün bir ruh tarafından kendini göstermeye zorlanabilir.”

(10) Çağrıcının, bir ruhu kendi isteği dışında ortaya çıkmaya zorlayabileceği bir aracı var mıdır?

"Hiçbiri, eğer sizden üstünse veya hatta sizinle eşitse (burada *ahlaki eşitlikten bahsediyorum*), çünkü böyle biri üzerinde yetkiniz yoktur; ancak eğer sizden ahlaki olarak aşağı seviyedeyse, çağrınızın onun refahını sağlamayı amaçlaması koşuluyla onu kısıtlayabilirsiniz; çünkü bu durumda, eyleminiz diğer ruhlar tarafından desteklenecektir." (279)

(11) Aşağı ruhları çağırmak uygunsuz mudur ve onları çağırarak kendimizi onların gücüne bırakma riskiyle karşı karşıya kalır mıyız?

“Onlar sadece kendilerine izin verenlere hükmederler. İyi ruhlar tarafından desteklenen kişinin korkacak hiçbir şeyi yoktur; çünkü o aşağı ruhlara hükmeder ve onlar ona hükmedemez. Ancak, yalnızken ve özellikle de sadece yeni başlayanlarken, medyumlar bu tür çağrışımlardan kaçınmalıdır.” (278)

(12) Bir çağrışıma belirli bir duygu durumu getirmek gerekli midir?

“Yüksek derecedeki ruhlarla sohbet etmek istediğinizde, tüm duygu durumlarının en önemlisi ciddiyet ve amaç konsantrasyonudur. Tanrı'ya inanç ve iyiliğe duyulan özlem, üstün ruhlar açısından tüm çağrışımların en güçlüsüdür. Ruhu daha yüksek kürelere doğru yükselterek, çağrıştırılmadan önce birkaç dakika ciddi düşünceyle, kendinizi buna

karşılık gelen daha yüksek derecelerdeki ruhlarla özdeşleştirirsiniz ve böylece onları size gelmeye hazırlarsınız.”

(13) İman, çağrının vazgeçilmez bir koşulu mudur?

“Tanrı’ya inanmak gereklidir; ancak eğer bilgi ve erdemde ilerlemeyi içtenlikle arzu ediyorsanız, inanç bunu takip edecektir.”

(14) İnsanlar düşünce ve niyet topluluğunda birleştiklerinde, çağrı yoluyla iyi ruhları çekme konusunda daha büyük bir güce sahip olurlar mı?

"En iyi sonuçlar, uyandıranlar hayırseverlik ve iyi niyetle birleştiğinde elde edilir. Uyandırmayı, uyandıranların düşünce ve duygu farklılıkları kadar hiçbir şey engelleyemez."

(15) Bir oturumun başlangıcında, birkaç dakika birbirlerinin ellerini tutarak bir zincir oluşturmaları, ikinciler için yararlı mıdır?

“Bir zincir oluşturmak, düşüncelerinizde yoksa hiçbir birlik getirmeyen fiziksel bir eylemdir; çok daha yararlı olan şey, oturmanıza çekmek istediğiniz daha yüksek ruhlara çağrınızı yaparken düşünce ve amacın birleşmesidir.

Bu tür bir çabada, her türlü gurur ve kişilik duygusundan uzak, karşılıklı samimiyetle birleşmiş, samimi insanlardan oluşan bir topluluğun nasıl sonuçlar elde edebileceğini pek az bilebilirsiniz.”

(16) Tecelli için belirli gün ve saatlerin belirlenmesi daha mı iyidir?

“Evet; ve eğer mümkünse, oturumlarınızı aynı yerde yapın; çünkü o zaman ruhlar size daha kolay ve gönüllü olarak gelirler. Arzunuzun sürekliliği ve ciddiyeti, çağırdığınız ruhların size gelmesine ve sizinle iletişim kurmasına yardımcı olur. Ruhların her zaman bırakamadıkları

meşguliyetleri vardır ve sizin kişisel tatmininize hazırlıksızdırlar. Toplantıların aynı yerde olmasının iyi olduğunu söyledim; ancak bunun kesinlikle gerekli olduğunu düşünmemelisiniz, çünkü ruhlar her yere gelir: demek istediğim, amaç için seçilmiş bir yerin tercih edilir olmasıdır, çünkü etkisi orada toplananların düşünce konsantrasyonunu destekler.”

(17) Tılsımlar, bazı insanların sandığı gibi, ruhları çekme veya uzaklaştırma özelliğine sahip midir?

"Sorunuz gereksiz, çünkü maddenin ruhlar üzerinde hiçbir etkisi olmadığını biliyorsunuz. Emin olun ki hiçbir iyi ruh böyle bir saçmalığı asla aşılamamıştır ve tılsımların erdemi yalnızca safların hayallerinde var olmuştur."

(18) Kasvetli yerlerde ve mevsimsiz saatlerde randevulaşan ruhlar hakkında ne düşünmeliyiz?

"Kendilerini dinleyenlerin aleyhine eğleniyorlar.

Bu tür önerilere uymak her zaman yararsızdır ve çoğu zaman tehlikelidir, yararsızdır, çünkü bunu yaparak aldatılmaktan başka hiçbir şey kazanmazsınız; tehlikelidir, ruhların size verebileceği zarardan değil, bu tür atamaların kendi zayıf beyinleriniz üzerinde yaratabileceği etkiden dolayı.”

(19) Bazı günler ve saatler, zikir için diğerlerinden daha mı elverişlidir?

“Ruhlar için hiçbir fiziksel koşul önemli değildir; günlerin ve saatlerin etkisine inanmak sadece batıl inançtır. En hayırlı zaman, çağrıcının düşüncesinin günlük işleriyle en az meşgul olduğu ve zihninin ve bedeninin en büyük sakinliğini yaşadığı zamandır.”

(20) Çağrılan ruhlar için çağrılma hoş mu yoksa hoş değil midir? Bu şekilde çağrıldıklarında gönüllü olarak mı gelirler?

“Bu, onların karakterlerine ve çağrının nedenine bağlıdır. Asil ve yararlı amaçlar göz önünde bulundurulduğunda ve çağrıcılar ve çevre sempati duyduğunda çağrı onlar için uygundur. Bazı ruhlar için, insanlarla iletişim kurmak çok büyük bir zevktir; aslında birçoğu, insanlar tarafından terk edilmelerinden dolayı çok acı çeker. Ancak, daha önce de söylediğim gibi, bunların hepsi onların bireysel karakterlerine bağlıdır; çünkü rahatsız edilmekten hoşlanmayan ve sorgulandığında, özellikle de ilgi duymadıkları kişiler tarafından çağrıldıklarında, cevapları kötü huylarını ele veren insan düşmanı ruhlar vardır. Bir ruhun, tanımadığı veya sempati duymadığı bir çağrıcının çağrısına cevap vermek için hiçbir nedeni yoktur, özellikle de çağrı yalnızca meraktan kaynaklanıyorsa. Eğer gelirse, genellikle sadece kısa bir süre için olacaktır ve büyük olasılıkla hiç gelmeyecektir, eğer gelişinin yararlı bir amaca hizmet edeceğini görmediği sürece.”

Not – Ruh arkadaşlarını yalnızca dünyevi yaşamlarının sıradan şeyleri hakkında sormak için çağıran insanlar vardır; bir ev alıp almayacaklarını veya satıp satmayacaklarını, ticari bir spekülasyondan kar elde edip etmeyeceklerini veya şu veya bu işlemin avantajlı olup olmayacağını. Mezardan sonraki dünyadaki dostlarımız ve akrabalarımız yalnızca onlara duyduğumuz sevgi oranında bizimle ilgilenirler; ve eğer onları yalnızca büyücüler olarak düşünürsek ve dünyevi işlerimiz hakkında bize tavsiyede bulunmalarını istersek, bize karşı büyük bir sempati duyamazlar ve onların tarafında buna karşılık gelen herhangi bir iyi niyet eksikliğine şaşırmamalıyız.

(21) İyi ruhlar mı yoksa kötü ruhlar mı onları çağırdığımızda bize daha istekli bir şekilde gelirler?

“Kötü ruhlar sadece egemen olma ve aldatma umuduyla gönüllü olarak gelirler; bunu yapmaya zorlandıklarında ve hatalarını itiraf etmeleri için çok isteksizce gelirler. Bu koşullar altında, cezalandırılmak üzere çağrılan okul çocukları gibi memnuniyetle uzak dururlardı; ancak bazen üstün ruhlar tarafından kendileri için bir ceza ve ilerleme aracı ve onları uyandıran insanlar için bir ders olarak gelmeye zorlanırlar. Çocukça amaçlar için yapılan çağrılar, üstün ruhlar için sadece yorucu olabilir, ya hiç gelmezler ya da kısa süre sonra emekli olurlar.

“Unutmayın ki, ruhlar meraklıları eğlendirmekten sizin kadar hoşlanmazlar. Bir ruhu çağırmanın en iyi amacı, onun ne söyleyeceğini görmek veya ona dünyevi yaşamıyla ilgili ayrıntılar sormaktır; bu sizin işiniz değildir ve size itiraf etmesi için hiçbir nedeni yoktur. Bir ruhun sizin isteğinize göre tanık kürsüsüne konulmaktan ve çapraz sorguya çekilmekten hoşlandığını mı düşünüyorsunuz? Kendinizi kandırmayın; bir ruh yeryüzündeyken yapmaya razı olmayacağı şeyi büyük ihtimalle bir ruh olarak yapmayı reddedecektir.”

Açıklama – Deneyim, çağrışımın ciddi ve yararlı amaçlar için yapıldığında ruhlar için her zaman hoş olduğunu göstermektedir. İyiler bize öğretmek için zevkle gelirler; acı çekenler bizim sempatimizde rahatlama bulurlar; tanıdığımız kişiler onları hatırlamamızla tatmin olurlar. Hafif ruhlar, hafif insanlar tarafından çağrılmaktan hoşlanırlar, çünkü bu onlara kendi pahasına kendilerini eğlendirmek için bir fırsat verir; ancak daha ciddi insanlarla rahat değillerdir.

(22) Kendisini gösterebilmesi için bir ruhu çağırmak gerekli midir?

"Hayır, ruhlar çoğu zaman çağrılmadan gelirler; bu da onların gönüllü olarak geldiklerini kanıtlar."

(23) Bir ruh kendiliğinden geldiğinde, onun kimliğinden daha mı emin oluruz?

"Hayır, aldatıcı ruhlar sizi daha iyi kandırabilmek için sık sık bu yöntemi kullanırlar."

(24) Düşüncemizle bir ruhu uyandırdığımızda, yazıyla veya başka bir şekilde varlığının bir tezahürü olmasa bile, o bize gelir mi? “Tezahürler bir ruhun varlığının tanıklıklarıdır; ancak onu çeken sizin düşüncenizdir.”

(25) Aşağı bir ruh varlığını gösterdiğinde, onu nasıl geri çekilmeye zorlayabiliriz?

“Ona aldırmayarak. Ama onun çılgınlıklarıyla eğlenirseniz, onun gitmesini nasıl bekleyebilirsiniz? Aşağılık ruhlar, tıpkı aranızdaki aptalların yaptığı gibi, kendilerini hoşnutlukla dinleyenlere bağlanırlar.”

(26) Allah adına zikir yapmak, kötü ruhların karışmasına karşı bir garanti midir?

“Tanrı'nın adı tüm sapkın ruhları etkilemez, ancak birçoğu bundan etkilenir. İnanç ve samimiyetle kullanılırsa, her zaman bazılarını uzaklaştırır; ve her zaman inançla kullanılırsa ve sadece bir formalite olarak kullanılmazsa çok daha fazlasını uzak tutar.”

(27) Aynı anda birden fazla ruhu isimleriyle çağırabilir miyiz?

“Bunu yapmakta hiçbir zorluk yoktur; ve eğer yazmak için üç veya dört eliniz olsaydı, aynı anda üç veya dört ruh size cevap verirdi. Bunu birkaç medyum mevcut olduğunda yaparlar.”

(28) Aynı anda birden fazla ruh çağrıldığında ve yalnızca bir medyum mevcut olduğunda, hangi ruh cevap verir?

“Medyumla en fazla sempati duyan kişi, kolektif düşüncesini dile getirerek herkese cevap verir.”

(29) Aynı ruh, bir oturum sırasında, aynı anda iki farklı medyum aracılığıyla iletişim kurabilir mi?

"Tıpkı bir adamın aynı anda birçok mektubu birçok katibe dikte etmesi gibi."

Not – Bir ruhun, kendisine yöneltilen sorulara aynı anda iki medyum aracılığıyla cevap verdiğini sık sık gördük; bazı durumlarda cevaplar, medyumlardan birine İngilizce, diğerine Fransızca verilmişti; her ikisi de anlam bakımından aynıydı ve bazen birbirlerinin *tam tercümeleriydi .*

İki medyum tarafından aynı anda çağrılan iki ruh, kendi aralarında bir konuşma başlatabilir; bu iletişim biçimi onlar için tamamen gereksiz olsa da, çünkü birbirlerinin düşüncelerini karşılıklı olarak okurlar, bazen aydınlanmamız için bu deneye kendilerini ödünç verirler. Eğer ikisi de aşağı ruhlarsa ve bu nedenle hala dünyevi tutkular ve fikirlerle doluysa, kavga edebilir ve birbirleri hakkında sert şeyler söyleyebilirler, her biri diğerini kusurlarıyla suçlayabilir.

Hatta böyle durumlarda birbirlerine kalem, planşet vb. fırlattıkları bile görülmüştür.

(30) Aynı ruh, aynı anda farklı yerlerde çağrıldığında, kendisine yöneltilen sorulara aynı anda cevap verebilir mi?

"Evet, eğer o yüce bir ruh ise."

– Bu durumda ruh kendini bölüyor mu, yoksa her yerde bulunma armağanına mı sahip?

“Güneş birdir, ancak ışığı her yöne yayılır, ışınlarını hiçbir bölünme olmaksızın ölçülemez mesafelere gönderir; ruhlar için de durum aynıdır. Bir ruhun düşüncesi, ışığını her tarafa yayan ve ufkun her noktasından algılanabilen bir kıvılcım gibidir. Bir ruh ne kadar safsa, düşüncesi o kadar uzağa yayılır *ve* ışık gibi o kadar geniş bir alana yayılır. Aşağı ruhlar bu geniş radyasyonu gerçekleştirmek için fazla maddeseldirler, bir seferde yalnızca bir kişiye cevap verebilirler ve başka bir yerde başka bir çağrıya cevap veriyorlarsa size gelemezler.

“Üstün bir ruh, aynı anda iki ayrı yerde çağrılırsa, ikisi de aynı derecede ciddi ve ateşliyse her iki çağrıya da cevap verecektir; tersi durumda, daha ciddi çağrıya öncelik verir.”

Not – Aynı durum, düşüncesini çeşitli noktalardan gördüğü sinyallerle, yerini değiştirmeden çeşitli yönlere iletebilen bir insan için de geçerlidir.

Bir ruh, bir toplantıda kendiliğinden şu iletişimi dikte etti:

Paris Psikoloji Araştırmaları Derneği'nde, yaygınlık sorununun tartışıldığı yer:

“Bu akşam, hiyerarşinin farklı derecelerindeki ruhların her yerde bulunma açısından farkının ne olduğunu sordunuz. Bizi yavaş yavaş havaya yükselen bir balona benzetebilirsiniz. Balon yere yakın kaldığı sürece, çok az kişi onu görebilir; yükseldikçe, onu görebilenlerin çemberi orantılı olarak genişler; ve daha da büyük bir yüksekliğe ulaştığında, çok sayıda kişi tarafından görülebilir. Bizim için de durum aynıdır; hala dünyaya bağlı olan düşük bir ruhun eylemi dar bir çemberle sınırlıdır. Daha bilge ve daha iyi hale geldikçe yükselir ve aynı anda daha fazla sayıda insanla konuşabilir; ve en yüksek dereceye

ulaştığında, güneş gibi her yöne doğru yayılır ve kendini aynı anda yalnızca birçok insana değil, aynı zamanda birçok yere gösterir.

Şanlı

(31) Enkarnasyon serilerini sonlandırmış olan, tamamen arınmış ruhları çağırabilir miyiz?

"Evet, ama onlar çağrınıza çok nadiren cevap verirler; sadece saf ve samimi kalplerle iletişim kurarlar, asla *gururlu ve bencil olanlarla iletişim kurmazlar* ; bu nedenle, size önemleri hakkında yanlış bir fikir vermek için o derecede olduklarını iddia eden aşağılık ruhlara karşı dikkatli olmalısınız."

(32) En seçkin adamların ruhlarının, bazen en meçhul çağrıcıların çağrısıyla bu kadar samimi ve kolay bir şekilde gelmesi nasıl mümkün olabilir?

“İnsanlar ruhları kendi başlarına yargılarlar ki bu bir hatadır. Bedenin ölümünden sonra, dünyevi rütbe artık var olmaz; o zaman iyilik ruhlar arasındaki tek ayrım ve insanlar arasında tanıdıkları tek üstünlüktür. İyi ruhlar, iyiliğin yapılabileceği her yere giderler.”

(33) Ölümden ne kadar sonra ruh çağrılabilir?

"Bir ruhu ölüm anında bile çağırabilirsiniz; ancak o anda karışık bir durumda olduğundan, ancak kusurlu bir şekilde cevap verebilir."

Açıklama – Karmaşa halinin süresi kişiden kişiye büyük ölçüde değiştiğinden, çağrılmanın gecikmesi konusunda sabit bir kural olamaz, ancak bir ruhun bir hafta veya daha uzun bir süre sonunda cevap verebilecek kadar öz bilincini geri kazanmamış olması nadirdir.

Ölümden iki veya üç gün sonra cevap verebilir; her durumda girişimde bulunulabilir, ancak dikkatli ve nazik bir şekilde.

(34) Ölüm anında yapılan çağrışımın, bir ruh için daha sonraki bir dönemde yapılan çağrışımınkinden daha mı yorucu olacağı?

"Çoğu durumda böyle olurdu; çünkü bu, tam olarak uyanmadan önce, uykudan uyandırdığınız biriyle konuşmaya benzer. Ancak, bundan rahatsız olmayan insanlar da vardır; ve hatta çağrınız, onları karışıklık durumundan çıkararak onlara faydalı bile olabilir."

(35) Küçük bir çocuğun ruhu, henüz yeryüzündeyken henüz kendi bilincine bile ulaşmamışken, bize nasıl tam bir zekâyla cevap verebilir?

"Bir bebeğin ruhu, *maddenin kundaklarına hapsedilmiş bir ruhtur* ; ancak maddeden ayrıldığında, bir ruh olarak yeteneklerinin kullanımını yeniden kazanır, çünkü *ruhlar için yaşın bir varlığı yoktur* . Bir bebeğin ruhunun size bir yetişkininki gibi cevap verebilmesi, daha önce yaşadığını kanıtlar. Yine de, maddeden tamamen ayrılana kadar, bebeklik döneminin bazı özelliklerinin izlerini taşıyabilir."

Açıklama – Bir çocuğun ruhu üzerinde daha uzun veya daha kısa bir süre etki edebilen bedensel etki, deli olarak ölenler durumunda da aynı şekilde gözlemlenebilir. Ruhun kendisi gerçekten deli değildir; ancak bazı ruhların kendilerinin bir süre için hala yeryüzündeki eski bedenlerinde yaşadıklarına inandıklarını biliyoruz; bu nedenle, bazı durumlarda, bir delinin ruhunun, hayatı boyunca onu akıl sağlığından mahrum bırakan deliliğinin baskısını hala hissettiğini ve bu yanılsamanın, maddenin etkisinden tamamen kurtulana kadar süreceğini hayal etmesi şaşırtıcı değildir. Bu durum ruhlar arasında

değişir ve bedeni terk eder etmez berraklıklarına kavuşan bazı deliler vardır.

283 – Hayvanların Çağrılması.

(36) Bir hayvanın ruhunu uyandırabilir miyiz?

gizli olarak nitelendirilebilecek bir durumdadır ; ancak, bu işle özel olarak görevlendirilmiş ruhlar tarafından, yeni varlıkları canlandırmak için hemen kullanılır ve bu yeni varlıklarda akıllı prensip, kendi işlenme işini sürdürür. Dolayısıyla, ruhlar dünyasında, hayvanların dolaşan ruhları yoktur, sadece insan ruhları vardır. Bu ifade, sorunuzu yanıtlıyor."

– Peki, hayvanları canlandıran bazı insanlar nasıl oluyor da cevaplara ulaşabiliyorlar?

"Bir kayayı çağırın, size cevap verecektir. Etrafınızda her zaman herkes ve her şey adına konuşmaya hazır bir ruh kalabalığı vardır.

Açıklama – Aynı sebepten ötürü, efsanevi veya alegorik şahsiyetleri çağırırsak bir cevap alırız; yani, her zaman onlar adına cevap vermeye hazır bir ruh olacaktır ve cevap veren ruh, çağrılan şahsın karakterini ve özelliklerini üstlenecektir. Bir gün, birisi *Tartuffe'u çağırmayı kafasına koydu* ve *Tartuffe* hemen geldi; üstelik *Orgon* , *Elmire* , *Damis* ve *Valère'den bahsetti* ve onlar hakkında haber verdi; ikiyüzlüyü, sanki *Tartuffe gerçek bir kişiymiş gibi tam olarak canlandırdı! Daha sonra, yeryüzündeyken Tartuffe* rolünü oynamış bir aktörün ruhu olduğunu söyledi . Hafif ruhlar, soru soranların deneyimsizliğinden her zaman faydalanırlar; ancak sahtekarlıklarını keşfedebilecek kadar aydınlanmış olduklarını bildikleri ve bu nedenle hikayelerine inanma olasılıkları düşük olan kişilere hitap etme zahmetine nadiren girerler. Aynısını yapan insanlar da vardır.

Tanıdığımız bir beyefendinin bahçesinde genç saka kuşlarının yuvası vardı ve çok ilgi duyuyordu. Bir gün yuva kayboldu. Ev halkından hiç kimsenin yuvayı almadığından emin olduktan sonra, bir medyum olduğu için, anne saka kuşunu çağırmayı düşündü. Çağrısına hemen şu şekilde karşılık verildi ve çok iyi bir şekilde:

Fransızca: “Kimseyi suçlama ve çocuklarım konusunda rahat ol. Kedi sıçradığında yuvayı devirdi; onu çimenlerde ve yavrularını da bulacaksınız, çünkü kedi onları yemedi.” Belirtilen yeri aradığımızda, yuva ve yavru kuşlar tam olarak belirtildiği gibi bulundu. Bu olgudan, çağrıya cevap verenin kuşun ruhu olduğu sonucuna mı varmalıyız? Kesinlikle hayır, sadece her şeyi bilen bir ruhtu. Bu, görünüşlere ne kadar güvenmememiz gerektiğini ve az önce alıntılanan “Bir kayayı çağırın, size cevap verecektir.” iddiasının ne kadar doğru olduğunu gösteriyor.

284. Yaşayan İnsanların Çağrılması.

(37) Bir ruhun enkarnasyonu onun çağrılmasının önünde mutlak bir engel midir?

“Hayır; ancak çağrılma anında bedeninin durumunun, ruhunun hemen kendini serbest bırakmasına izin verecek şekilde olması gerekir. Enkarne olmuş bir ruh, içinde yaşadığı dünyanın yüceliğine orantılı olarak çok daha kolay gelir, çünkü beden daha yüksek dünyalarda daha az maddidir.”

(38) Şu anda dünyamızda yaşayan bir kişinin ruhunu canlandırabilir miyiz?

“Evet; tıpkı başka bir dünyada enkarne olmuş bir ruhu çağırabileceğiniz gibi. Dünyanızda yaşayan bir kişinin ruhu da, özgürlük anlarında, *çağrışım olmaksızın kendini size gösterebilir* ; bu, kendisini

gösterdiği taraflarla olan sempatisinin derecesine bağlıdır.” (Bkz. 116, *Enfiye kutusu olan adamın görünümü*)

(39) Bir insanın ruhu bir çağrıya cevap verdiğinde bedeni hangi durumdadır?

“Uykuda veya uyuklamadadır; ruh o zaman en özgürdür.”

– Ruhun yokluğunda beden uyanabilir mi?

“Hayır; eğer bir şey, ruhun yeryüzündeki yaşamı boyunca *evi olan bedeni uyandırmak üzere olsaydı* , ona geri dönmek zorunda kalırdı; eğer o anda sizinle konuşuyor olsaydı, aniden sizi terk eder ve belki de neden böyle yaptığını size söylerdi.”

(40) Ruh, bedenden uzak olduğunda, ona geri dönmenin gerekliliği konusunda nasıl bilgilendirilir?

“Canlı bir bedenin ruhu, hiçbir zaman diğerinden tamamen ayrılmaz; ne kadar uzağa giderse gitsin, gerektiğinde onu bedenine geri çağıracak akışkan bir iplik veya bağla ona her zaman bağlıdır; bu iplik veya bağ, ölüm anına kadar kopmaz.”

Açıklama – Bu akışkan bağlantı, durugörü sahibi medyumlar tarafından sıklıkla görülmüştür. Bu, beden ile ruh arasında bir tür fosforlu izdir; ve ruh bedenden uzak olduğunda, bu iz uzayda kaybolmuş gibi görünür. Ruhlar, enkarne olanları enkarne olmayanlardan bu iz aracılığıyla ayırt ettiklerini söylerler.

(41) Uyurken ve ruhun yokluğunda beden ölümcül bir darbe alırsa ne olur? “Ruh, ne olacağı konusunda bilgilendirilir ve ölüm gerçekleşmeden önce bedene yeniden girer.”

– Öyleyse, ruhun yokluğunda bedenin ölmesi ve ruhun geri döndüğünde, bedensel çadırının kapısının kendisine kapalı olduğunu görmesi imkânsız mıdır?

“Bu kesinlikle imkânsızdır; çünkü bu, ruh ve bedenin birliğini düzenleyen yasaya aykırı olurdu.”

– Peki ya darbe ansızın ve beklenmedik bir anda vurulursa?

"Ruh, vurulmadan önce yaklaşan darbeden haberdar edilecekti."

Not – Bu noktada sorguya çekilen bir kişinin ruhu şu cevabı vermiştir: “Eğer beden, ruhun yokluğunda ölebilirse, *intihar çok kolay olurdu* !”

(42) Uyku sırasında çağrılan bir kişinin ruhu, ölmüş bir kişinin ruhu kadar iletişim kurma özgürlüğüne sahip *midir ?*

“Hayır; madde, enkarne olmuş ruhlar üzerinde her zaman az ya da çok etki yapar.

“Not – Uyurken uyandırılan ve bu konu hakkında soru sorulan yaşayan bir kişi, “ *Ben hala peşimden sürüklediğim mermiye zincirliyim* .” diye cevap verdi.

Acaba bedeninden bir ruhun yokluğu, çağrıldığı takdirde onun gelmesini engeller mi?

“Böyle olabilir; örneğin, çağrılma anında, kalmak istediği bir yerde olsaydı, çağrılma onu oraya götürmezdi, özellikle de ilgi duymadığı biri tarafından yapılmışsa.”

(43) Uyanık bir kimsenin ruhunu uyandırmak kesinlikle imkânsız mıdır?

“Bunu yapmak zordur, ancak kesinlikle imkansız değildir; çünkü, eğer çağrışım *söylerse* , çağrılan kişi uykuya dalabilir. Ancak bir ruh, *bir ruh olarak* , yalnızca bedeninin akıllı faaliyeti için varlığının gerekli olmadığı zamanlarda iletişim kurabilir.”

Açıklama – Deneyim bize, çağrılan kişi uyanıkken yapılan bir çağrının uykuya veya en azından uykuya benzer bir uyuşukluk durumuna yol açabileceğini göstermektedir; ancak bu etki yalnızca çağrıcının çok enerjik bir isteğiyle ve çağrıcı ile çağrılan arasındaki sempati etkisiyle birleşerek üretilebilir, aksi takdirde çağrı "anlam ifade etmez . " Çağrı, uyuşukluk yaratsa bile, an uygunsuzsa -örneğin, çağrılan kişi uyumak istemiyorsa- direnir veya yenik düşerse ruhu sıkıntıya girer ve cevap vermekte zorlanır. Bir kişinin bedensel olarak çağrılması için en uygun an, doğal uykusu sırasında olur, çünkü o zaman ruhu nispeten özgür olduğundan, başka bir yere gidebildiği kadar kolay bir şekilde çağırana gelebilir.

Çağrılan kişinin rızasıyla çağrılır ve bu amaçla uyumaya çalışırsa, çağrılma eyleminin onu rahatsız etmesi ve uyumasını engellemesi mümkündür; bu nedenle bu tür çağrılar her durumda çağrılan kişinin tabii uykusu sırasında yapılmalıdır.

(44) Bir kimse uyurken bedenen uyandırıldığında, uyandığında kendisine ne olduğu konusunda bir bilince sahip midir?

“Hayır; çoğu durumda değil. Hepiniz sandığınızdan daha sık çağrılıyorsunuz; ancak genellikle olayın farkında olan sadece ruhunuzdur, ancak bazı durumlarda bu, zihninizde bir rüya gibi belirsiz bir izlenim bırakabilir.”

– Eğer sadece tanınmayan kişilersek bizi kimler uyandırabilir?

“Önceki varoluşlarınızda, bu dünyada veya diğer dünyalarda geniş çapta tanınıyor olabilirsiniz; bu dünyada veya diğer dünyalarda uyanık halinizde bildiğinizden çok daha fazla akrabanız ve arkadaşınız var ve tüm bu insanlar sizi çağrıştırabilir.

Diyelim ki, ruhunuz, daha önceki bir varoluşta, bu dünyada veya başka bir yerde birinin babasının bedenini canlandırmış olsun; eğer o diğer kişi babasını çağırırsa, çağrılacak olan *sizin ruhunuz olur ve çağrıya o da cevap verir.”*

(45) Bir kişinin ruhu bedende uyandırıldığında, o bir ruh olarak mı yoksa uyanık haldeki düşünceleriyle mi karşılık verir?

“Bu onun yüksekliğine bağlıdır; ancak her durumda, yargısı uyanık halinden daha net olacak ve önyargılardan daha az etkilenecektir, çünkü bir çağrışıma cevap verdiğinde durumu, bilinçli uyurgezerliğe benzemektedir; aslında her iki durum da hemen hemen aynıdır.”

(46) Eğer uyurgezer birinin ruhu manyetik uykudayken çağrılırsa, uyurgezer olmayan birinden daha mı berrak olacaktır?

“Şüphesiz daha rahat cevap verecektir, çünkü maddeden daha uzaktır; her şey ruhun bedene olan bağımsızlığının derecesine bağlıdır.”

– Uyurgezer bir ruhun, uzaktaki bir kişinin çağrışımına sözlü olarak cevap verirken, başka bir kişiye cevap vermesi mümkün müdür?

“İki farklı noktada aynı anda iletişim kurabilme yeteneği, yalnızca maddenin etkisinden kurtulmuş ruhlara ait bir özelliktir.”

(47) Bir kişinin uyku sırasında ruhuna etki ederek uyanıkken sahip olduğu fikirleri değiştirmek mümkün müdür?

“Evet, bazı durumlarda; ruh, uyku sırasında, uyanıkken olduğu kadar maddeye sıkı sıkıya bağlı değildir ve bu nedenle ahlaki izlenimlere daha açıktır; ve bu izlenimler uyanık haldeki yargısını etkileyebilir. Ancak ne yazık ki, uyandığında, bedensel doğanın üstünlüğü yeniden kazanması ve insanın bir ruh olarak almış olabileceği iyi kararları unutmasına neden olması (bedeninin uykusunu cezbetmesi) sıklıkla olur.”

(48) Bir insanın ruhu, çağrıldığı zaman dilediği gibi konuşma veya konuşmama özgürlüğüne sahip midir?

“Ruhsal yetenekleri ve dolayısıyla özgür iradesi var; ve uyanıkken olduğundan daha fazla kavrayışa sahip olduğu için, uyanıkken olduğundan daha da dikkatlidir.”

(49) Bir enkarnasyonu uykudayken çağırarak, uyanıkken neyi gizlemek istediğini söylemesini sağlayabilir miyiz?

“Size bir ruhun özgür iradesi olduğunu söyledim; ancak bedeni uykudayken bazı şeylere uyanıkken olduğundan daha az önem verir ve vicdanı da kendini daha özgürce ortaya koyabilir. Öte yandan, eğer konuşmayı seçmezse, bir ruh her zaman uzaklaşarak ısrarcı tavırlardan kurtulabilir; çünkü bir ruhu bir bedeni tutabildiğiniz gibi tutamazsınız.”

(50) Beden içindeki bir kişinin ruhu, başka bir ruh tarafından gelip konuşmaya zorlanamaz mı, tıpkı dolaşan ruhlar durumunda yapıldığı gibi?

“Ruhlar arasında, ister bedende olsun ister beden dışında olsun, ahlaki üstünlüğe ait olandan başka bir üstünlük yoktur; ve hiçbir üstün ruhun böylesine korkakça bir kötülüğe kendini ödünç vermeyeceğinden çok emin olabilirsiniz.”

Not – Böyle bir kötüye kullanma girişimi gerçekten de kötü bir eylem olurdu; ancak istenen sonuca ulaşamazdı, çünkü adalet duygusuyla hareket edip, diğer koşullar altında gizli tutacağı bir şeyi itiraf etmeyi seçmediği sürece, onun kendine saklamak istediği herhangi bir sırrı ruhundan çekip çıkarmak imkansız olurdu.

Bizim tanıdığımız bir hanım, amcalarından birinin isteğinin kendi lehine olup olmadığını öğrenmek için bu yönteme başvurdu. Uykusunda uyandırılan ve malını kendisine bırakıp bırakmadığı sorulan ruh, şöyle cevap verdi:

"Evet, sevgili yeğenim; ve yakında bunun kanıtını elde edeceksin. "O zamanlar durum buydu; ancak birkaç gün sonra amca vasiyetini yok etti, farklı bir içerikte başka bir vasiyetname yaptı ve yeğenine bunu yaptığını söyleyecek kadar kötü niyetliydi, ancak onun tarafından uyandırıldığını bilmiyordu. Yeğeni tarafından vasiyetiyle ilgili soru sorulduğunda içgüdüsel bir his, şüphesiz, ruhunun aldığı bir kararı uygulamaya zorlamıştı onu. Bir ruha, bir ruh olarak, ister bedende ister beden dışında olsun, bir insan olarak sormaya cesaret etmeyeceğimiz bir şeyi sormak alçakça ve korkakça bir şeydir; ve dahası, kapsaması amaçlanan sonuca ulaşma avantajına bile sahip olmayan bir alçaklıktır.

(51) Gebelik döneminde bir bebeğin ruhunu canlandırabilir miyiz?

“Hayır; o zaman ruh, şuur için çok yoğun bir karışıklık halindedir.”

Açıklama – Enkarnasyon, bebek nefes alana kadar kesin olarak gerçekleşmez; ancak, gebe kalma anından itibaren, belirli bir bedeni canlandırmak üzere tasarlanmış ruh, doğum yaklaştıkça artan ve onu öz-bilinçten ve dolayısıyla herhangi bir çağrıya cevap verme olasılığından mahrum bırakan bir tür karışıklığa kapılır. (Bkz. *Ruhun Kitabı* , No. 34; *Bedensel hayata dönüş* ; *Ruh ve bedenin birliği*)

(52) Aldatıcı bir ruh, çağırdığımız bir kişinin ruhunun yerini alabilir mi?

“Kuşkusuz bunu yapabilir; ve bu tür ikameler çok sık meydana gelir, özellikle de çağrıştıranın niyeti saf olmadığında. Ancak, insanların bedensel olarak çağrıştırılması yalnızca psikolojik çalışma amaçları için ilginçtir ve yalnızca “bu amaç doğrultusunda” başvurulmalıdır.

Not – Gezgin ruhların çağrılması her zaman işe yaramazsa da *(* kendi ifadelerini kullanmak gerekirse), böyle bir başarısızlık, yeniden bedenlenen ruhlar söz konusu olduğunda daha da sık görülür; ve özellikle ikinci durumda, aldatıcı ruhlar çağrılanların yerini alırlar.

(53) Bir kişinin bedende çağrılması herhangi bir tehlike oluşturur mu?

“Her zaman güvenli olmayabilir, ancak bu çağrılan kişinin durumuna bağlıdır; eğer sağlık durumu kötüyse, hastalığı bundan dolayı artabilir.”

(54) Bir kimsenin bedensel olarak çağrılmasının en sakıncalı olduğu durumlar nelerdir?

“Bebekleri, küçük çocukları, ağır hasta olanları, sakatları ve yaşlıları asla zikretmemelisiniz; kısacası, bedensel sağlığı zayıf olan hiç kimseye zikretme girişiminde bulunmamalısınız.”

Not – Kişi uyanıkken zihinsel yeteneklerinin aniden askıya alınması da bir tehlike kaynağı olabilir; özellikle, çağrılan kişi çağrıldığı anda tüm zihinsel varlığını gerektiren bir durumdaysa.

(55) Beden, bir kimsenin bedende çağrılması sırasında, ruhun kendisinden uzaktayken yaptığı eylemden dolayı herhangi bir yorgunluk hisseder mi?

(Bu soruya aşağıdaki cevabı, bu durumdayken vücudunun yorulduğunu iddia eden bir kişi vermiştir)

“Ruhum bir direğe bağlanmış tutsak bir balon gibidir; bedenim ise bir direktir ve balonun sarsıntısıyla sarsılır.”)

(56) Etten kemikten insanları çağırmak, gerekli önlemler alınmadan yapıldığında zararlı olabileceğinden, farkında olmadan yeniden bedenlenen ve dolayısıyla çağırmamıza cevap verecek uygun bir durumda olmayan bir ruhu çağırarak istemeden zarar vermiş olmaz mıyız?

“Hayır, koşullar aynı değil ve bu şekilde çağrılan ruh, bunu yapabilecek durumda olmadıkça gelmez; ayrıca, size bir çağrı yapmadan önce, bunu yapmanın tavsiye edilip edilmeyeceğini her zaman ruh rehberlerinize sormanız gerektiğini söylemedim mi?”

(57) Uygunsuz bir anda uyumak için karşı konulmaz bir istek duyduğumuzda, bu, bir yerden çağrılmamızdan kaynaklanmıyor mu?

"Bu kuşkusuz böyle olabilir, ancak daha çok salt fiziksel bir etkidir; ya beden dinlenmek ister ya da ruh özgürlük ister."

Açıklama – Tanıdığımız bir medyum olan bir hanım, bir gün, aynı odada uyuyan torununun ruhunu çağırma fikrini aklına getirdi. Kimliği, hem ruhun dili ve tanıdık ifadeleriyle hem de okulunda olan çeşitli şeyleri tam olarak anlatmasıyla kesin olarak kanıtlandı, daha sonra bunu daha da doğrulayan bir durum meydana geldi. Çocuğun ruhunun diktesi altında yazan medyumun eli, bir cümlenin ortasında, daha fazla bir şey elde edemeden aniden durdu ve o anda, yarı uyanık buy, birkaç dakika sonra yatağında birkaç kez hareket etti, çocuk tekrar uykuya dalmıştı, hanımın eli, buy'un kısmen uyanmasıyla kesintiye uğrayan cümleyi sürdürerek daha önce olduğu gibi tekrar yazdı. İnsanların eti yaktığı çağrışımı, iyi koşullar altında yürütüldüğünde, ruhun ve bedenin farklı

eyleminin ve dolayısıyla maddeden bağımsız akıllı bir ilkenin varlığının tartışılmaz kanıtını sağlar.

285 – İnsan Telepatisi .

(58) Birbirinden uzakta bulunan iki kişi, birbirlerini karşılıklı olarak uyararak düşüncelerini iletebilir ve böylece birbirleriyle haberleşebilir mi?

"Evet; ve bu insan telepatisi bir gün evrensel iletişim yöntemi olacak ."

Şimdi neden uygulanamıyor?

“Bazı insanlar için öyle olabilir, ama herkes için değil. İnsanların ruhlarının maddeden kopması için *saf olmaları gerekir* ; ve insan ırkı daha yüksek bir ilerleme derecesine ulaşana kadar, bu güç, yeryüzünün şu anki halindeki sakinleri arasında nadiren bulunan birkaç saf ve maddeden arındırılmış ruhla sınırlı kalacaktır.”

BÖLÜM 26

Ruhlara Yöneltilebilecek Sorular

Ön gözlemler – Katılımcıların hoşuna giden veya gitmeyen sorular

Ruhlar – Gelecekle ilgili sorular – Geçmiş ve gelecekteki varoluşlar hakkında – Ahlaki ve dünyevi ilgiler hakkında – Ruhların kaderi hakkında – Sağlık hakkında – İcatlar ve keşifler hakkında – Gizli hazineler hakkında – Diğer dünyalar hakkında.

Ön Gözlemler.

onlara yöneltilen soruların *doğasına* çok fazla önem verilemez . Ruhlara yönelttiğimiz sorularla ilgili olarak, iki şey dikkate alınmalıdır, *yani* biçimleri ve *anlamları . Biçimleriyle* ilgili olarak , yöntem, açıklık ve kesinlikle iletilmelidirler; karmaşıklıktan her zaman kaçınılmalıdır. Ancak daha az önemli olmayan başka bir nokta daha vardır, *yani sorularımızın düzenlenme sırası. Bir konu bir dizi soru gerektirdiğinde, bunların düzenli* bir sırayla birbirini takip etmesi esastır, böylece birbirlerinden doğal olarak büyüyebilirler; ruhlar, bu şekilde sorulduğunda, rastgele sorulduğunda olduğundan çok daha kolay ve net bir şekilde yanıt verirler, bir konudan diğerine aniden atlarlar. Bu nedenle, sorularımızı önceden hazırlamak ve yalnızca oturum sırasında, o anın koşulları tarafından önerilebilecek yeni soruları araya eklemek her zaman iyidir. Sorularımızın, zihnimiz dinginlik halindeyken sorulduğunda daha iyi ifade edilmesi muhtemel olmakla kalmaz, aynı zamanda bu hazırlık çalışması, daha önce belirtildiği gibi, ruhun kendisinin hazır bulunmuş olabileceği ve onu çağrımıza cevap

vermeye hazırlamış olacağı bir tür *önceden uyarmadır* . Bu planı benimseyenler, çağrılan ruhun, sıklıkla sanki önceden görmüş gibi bir soruya cevap verdiğini göreceklerdir; böylece bunun önceden farkında olduğunu kanıtlayacaktır.

Bir sorunun anlamı, biçiminden daha da dikkatli bir dikkati gerektirir *;* çünkü çoğu zaman cevabın doğruluğunu ya da yanlışlığını belirleyen şey, sorunun niteliğidir.

Ruhların, bizim bilmediğimiz sebeplerden ötürü cevaplayamadığı veya cevaplamasına izin verilmeyen sorular vardır; ve bu gibi durumlarda ısrar etmenin faydası yoktur, çünkü eğer cevap verilirse, bu cevap ancak daha düşük ve vicdansız ruhlardan gelebilir.

287. Daha önce de belirtildiği gibi, bazı insanlar ruhlara soru sormamanın, bunun yerine onların kendiliğinden iletişimlerini beklemenin daha iyi olduğunu düşünürler. Bu görüşe karşı daha önce karşı çıktığımız düşüncelere, ruhların şüphesiz sıklıkla büyük ilgi ve değer taşıyan kendiliğinden iletişimler kurduğunu ve bunları ihmal etmenin yanlış olacağını ekliyoruz; ancak, eğer soruşturmalarımızla ortaya çıkarmasaydık, uzun süre beklememiz gereken açıklamalar var. Örneğin, *Ruhlar Kitabı* ve *Medyumlar Kitabı* , ruhlara, onlara verilen cevaplarla birlikte, bu eserlerde okuyucularımızın dikkatine sunduğumuz soruları yöneltmemiş olsaydık, henüz yazılmamış olurdu veya en azından çok daha az tamamlanmış olurdu; ve bu eserlerde yer alan ağır problemler, soruşturmalarımıza yanıt olarak elde edilen çözümleri hala bekliyor olurdu. Ruhlara, bize verebilecekleri ve vermelerine izin verilen bilgileri elde etmek amacıyla, dikkatli, düşünceli ve saygılı bir şekilde soru sormak çok büyük bir fayda sağlar. Ve ayrıca, onları yakından sorgulayarak, sahte isimler altında ve üstün bilgiye sahip oldukları iddiasıyla kendiliğinden ortaya çıkma eğiliminde olan aldatıcı ruhların maskesini düşürebiliriz; bu sayede sahtelikleri açıkça ortaya çıkar.

Eğer bu çalışmada şimdiye kadar söylenenler okuyucu tarafından doğru bir şekilde anlaşıldıysa, ruhlara yöneltilen soruların hangi sınırlar içinde sınırlandırılması gerektiği konusunda okuyucuda bir fikir oluşmuş olacaktır; yine de, daha fazla kesinlik için, şimdi yeni başlayanların genellikle kendilerine sorulan noktalarla ilgili olarak çeşitli aydınlanmış ruhların ifadelerini veriyoruz.

288. Ruhlarla ilgili sorular sempati duyulan sorulardır ve sempati duyulmayan sorulardır

(1) Ruhlar kendilerine yöneltilen sorulara gönüllü olarak cevap verirler mi?

"Bu soruların kendisine bağlıdır. Ciddi ruhlar, ahlaki ilerlemeniz için onlara yönelttiğiniz sorulara her zaman zevkle cevap verirler.

Boş sorulara aldırış etmiyorlar."

(2) Bir sorunun sorulma ciddiyeti, sorunun ciddi bir cevap almasını sağlamaya yeterli midir?

"Hayır, çünkü cevabın kalitesi, kısmen, cevap veren ruhun kalitesine bağlıdır."

– Fakat ciddi bir soru, hafif ruhları uzaklaştırmaz mı?

"Onları uzaklaştıran soru değil, *soruyu soranın* karakteridir . "

(3) İyi ruhları özellikle rahatsız eden sorular nelerdir?

"Yararsız olan veya sadece meraktan kaynaklanan her şey; bu tür sorulara cevap vermezler, aksine onlardan tiksinir."

– Kusurlu ruhların özellikle hoşuna gitmeyen sorular var mıdır?

“Sizi aldatmak istediklerinde, yalnızca bilgisizliklerini ve kurnazlıklarını ortaya koyanlar; diğer durumlarda ise, gerçeğe bakmaksızın her soruya cevap verirler.”

(4) Ruhsal iletişimlerde yalnızca eğlence arayanlar veya dünyevi çıkarlarıyla ilgili bilgi arayanlar hakkında ne düşünülmelidir?

"Böyle insanlar, kendileri gibi eğlenmek isteyen ve onları kandırmaktan zevk alan aşağı ruhlu insanlara zevk verirler."

(5) Ruhlar bazı sorulara cevap vermedikleri zaman, bunu yapmayı seçmedikleri için mi, yoksa üstün bir güç tarafından bunu yapmaları yasaklandığı için mi?

"Her iki sebepten de olabilir; bazı şeyler şu anda sana açıklanamıyor, bazılarının da ruhlar tarafından farkında olunmuyor."

– Çok ısrar edersek, her zaman bir ruhun cevap vermesini sağlayabilir miyiz?

“Hayır; cevap vermeyi seçmeyen ruh her zaman gidebilir. Bu nedenle asla bizi cevap vermeye zorlamaya çalışarak ısrar etmemelisiniz. Sorgulanan ruh cevap vermeye istekli olmadığında bir cevap almakta ısrar etmek, aldatılmanın kesin bir yoludur.”

(6) Bütün ruhlar kendilerine yöneltilen soruları anlayabilir mi?

“Elbette hayır. Kusurlu ruhların kavrayamayacağı birçok soru vardır; ancak bu, sizin dünyanızdaki aptal insanların yaptığı gibi, rastgele cevap vermelerini engellemez.”

Açıklama – Bunu yaparak yararlı bir sonuca ulaşılmak istendiğinde, daha aydınlanmış bir ruh genellikle cahil birinin yardımına koşar. Bu tür bir yardım, cevapların farklı kalitesinden ve ayrıca daha cahil ruhun

kendi itiraflarından kolayca tespit edilebilir. Ancak bu, yalnızca ikincisi *iyi olduğunda* , cahil olsa da, gerçekleşir; bilgiye dair sahte iddialarda bulunan ruhlara böyle bir yardım asla verilmez.

289. Gelecekle ilgili sorular

(7) Ruhlar bize geleceği haber verebilir mi?

“İnsanlar geleceği önceden görebilselerdi, bugünü ihmal ederlerdi; ve yine de siz her zaman gelecek hakkında cevaplar almaya çalışıyorsunuz. Fakat bunu yaparken yanılıyorsunuz; çünkü *ruhsal tezahür kehanet* değildir . Eğer gelecek veya başka bir şey hakkında cevaplar almaya kesinlikle kararlıysanız, *onları alacaksınız* ; çünkü aptal ve aldatıcı ruhlar size cevap vermeye her zaman hazırdır. Bunu size sürekli olarak söylüyoruz” (*Bkz. The Spirits' Book* , 868, *Foreknowledge*).

(8) Fakat gelecekteki olaylar bazen kendiliğinden ve gerçek anlamda ruhlar tarafından önceden bildirilmiyor mu?

“Bir ruh, duyurmanın yararlı olduğunu düşündüğü veya size bildirmesi için görevlendirildiği olayları önceden görebilir; ancak geleceğe ilişkin duyurular genellikle güvenilmezdir, çünkü bunlar genellikle aldatıcı ruhlar tarafından kendi eğlenceleri için yapılır. Herhangi bir öngörünün ne kadar güvenilir olduğuna ancak olayın tüm koşullarını göz önünde bulundurarak karar verebilirsiniz.”

(9) Hangi tür tahminlere en fazla güvenilmez?

Genel faydası olmayan her şey . Kişisel meseleler hakkındaki tahminler neredeyse her zaman yanıltıcıdır."

(10) Ruhların, gerçekleşmeyecek olayları kendiliğinden duyurmalarının amacı nedir?

"Bunu genellikle sizin safdilliğinizle ve uyandırdıkları korku veya tatminle eğlenmek için yaparlar. Ancak yanlış tahminlerin bazen daha ciddi bir amacı vardır; *yani* , kendilerine yapılan kişiyi, zihninde uyandırdıkları iyi veya kötü duyguları göstererek sınamaktır."

Açıklama – Örneğin, açgözlülüğümüzü veya hırsımızı okşayan bir duyuru, örneğin bir miras beklentisi, vb. gibi.

(11) Ciddi ruhlar bir olayı tahmin ederken neden nadiren onun tarihini belirlerler; bunun nedeni bunu yapamamaları mı, yoksa yapmak istememeleri mi?

"Her iki sebepten de olabilir. Ruhlar bir olayın yaklaştığını hisseder ve bazen size bunun uyarısını verebilir; ancak bunun ne zaman gerçekleşeceğini tam olarak tahmin etmeye gelince, bazen bunu yapmalarına izin verilmez ve bazen de yapamazlar, çünkü bunu kendileri bilmezler. Bir ruh bir olayın gerçekleşeceğini önceden görebilir; ancak bunun gerçekleşeceği kesin an henüz bilinmeyen koşullara bağlı olabilir.

Gerçekleştirilen ve yalnızca Yüce Tanrı tarafından öngörülebilen. Sizi aldatmaktan çekinmeyen hafif ruhlar, öngörülerinin gerçekleşmesi konusunda endişe duymadan günleri ve saatleri belirlerler. Bu nedenle, *dolaylı* öngörülere genellikle güvenilmemelidir.

"Size *misyonumuzun ahlaki ilerlemenize yardımcı olmak* ve böylece mükemmelliğe giden yolda ilerlemenize yardımcı olmak olduğunu sık sık hatırlatamayız. Ruhlarla yaptığı ticaretten sadece bilgelik arayan asla aldatılmayacaktır. Ancak sizin aptallıklarınızı dinleyerek, falınıza bakarak ve zamanınızı boşa harcamanıza yardımcı olarak zamanımızı boşa harcadığımızı düşünmemelisiniz; tüm bunları, yaramaz çocuklar gibi kendilerini eğlendiren hilekar ruhlara bırakıyoruz.

“Tanrı, insanlara yapılabilecek vahiylere bir sınır koymuştur.

Ciddi ruhlar, ifşa etmeleri yasak olan her şey hakkında sessiz kalırlar. Cevaplamamızın yasal olmayabileceği sorulara cevap almakta ısrar ederek, safdilliğinizle oynamak için her türlü bahaneyi kullanmaya hazır, aşağı ruhların dayatmalarına maruz kalırsınız.”

Not – Ruhlar, meydana geldiğini gördükleri veya önsezileri olan diğer olayların bir sonucu olarak belirli gelecekteki olayları *öngörebilirler .* Böylece öngörülen olayların meydana geleceğini çıkarırlar, ancak bizim ölçtüğümüz gibi ölçmedikleri bir zaman dilimi içinde; ve bu olayların meydana geleceği dönemi belirlemek için, zamanın süresini hesaplama biçimimizle özdeşleşmeleri gerekir.

Ruhlar çoğu zaman bunu yapmaya isteksiz olduklarından, yaptıkları tahminlerde bariz hatalar sıkça görülür.

(12) Bazı insanlar, gelecekteki olayları önceden görme yeteneğine sahip değil midir?

“Evet; ruhları meselelerden kendilerini kurtarma gücüne sahip olanlar; bu şekilde kurtulduklarında, görebilirler *;* ve bu tür vahiyler faydalı olduğunda, belirli şeyleri ifşa etmelerine izin verilir. Fakat, kehanetlerde bulunanların çoğunluğu sahtekâr ve şarlatanlardır. Ancak, kehanet yeteneği bundan sonra daha yaygın olacaktır”

(13) Belirli bir zamanda belirli kişilerin ölümünü tahmin etmekten zevk alan ruhlar hakkında ne düşünülmelidir?

"Bu tür ruhlar kötü niyetli soytarılardır, yarattıkları alarmdan zevk almaktan başka amaçları yoktur. Bu tür saçmalıklara aldırmamalısınız."

(14) Bazı kimselerin ölüm zamanlarının gerçek bir önsezi ile uyarılmaları nasıl mümkün olabilir?

"Genellikle bunun nedeni, kendi ruhlarının özgürlük anlarında yaklaşan serbest kalışı öğrenmiş olmasıdır; ve bu serbest kalışın sezgisi, uyandıklarında da onlar tarafından korunur.

Böyle bir sezgiye hazırlıklı olan insanlar, bundan ne korkarlar ne de endişelenirler.

Beden ve ruhun ayrılmasında yalnızca bir durum değişikliği görürler; ya da sıradan bir metaforu kullanmak gerekirse, buna kaba ve hantal bir giysinin ipek bir cübbeyle değiştirilmesi olarak bakarlar. Ölüm korkusu, spiritist inancın yayılmasıyla orantılı olarak azalacaktır."

290. Geçmiş ve gelecek varlığımıza dair sorular.

(15) Ruhlar bize geçmiş varoluşlarımız hakkında bilgi verebilir mi?

"Tanrı bazen, özel bir sebepten ötürü, bu varoluşların size ifşa edilmesine izin verir. Bu tür bir bilgi sizin öğretiminize ve aydınlanmanıza yardımcı olacaksa, vahiy izin verilir; ancak, bu gibi durumlarda, size her zaman kendiliğinden ve öngörülemeyen bir şekilde gelir. *Hiçbir zaman sadece merakın tatmini için izin verilmez* ."

– Bazı ruhların bu tür vahiylere başvurmayı neden hiç reddetmedikleri?

"Çünkü onlar, sizin zararınıza eğlenen alaycı ruhlardır.

"Genel olarak, *bu türden, son derece ciddi ve yararlı bir sonu olmayan her vahiy, sahte olarak kaydedilebilir* . Alaycı ruhlar, önceki varoluşlarınızda zengin veya güçlü olduğunuzu iddia ederek kendinize olan sevginizi okşamayı severler; ve bu konuda kendilerine söylenen her

şeyi kutsal kitap gibi kabul eden ve şu anki ilerlemelerinin, kendilerinin daha önce işgal ettiklerini düşündükleri yüce konumları hiçbir şekilde haklı çıkarmadığını göremeyen medyumlar ve inananlar vardır – ruhlara olduğu kadar insanlara da eğlence getiren küçük bir kibirle. Onların alçalmaktan çok yükseldiklerini varsaymak daha makul, varlıkların ilerleyen yürüyüşüne daha uygun ve ayrıca kendileri için daha onurlu olurdu . Bu *türden hiçbir vahiy, kendiliğinden* ve *birkaç medyum aracılığıyla , hepsi birbirine yabancı ve konu hakkında daha önce vahyedilmiş olabilecek şeylerden habersiz* gelmedikçe , inanılmaya layık değildir ; bu koşullar mevcut olduğunda, bu şekilde yapılan ifadelere inanmak için iyi bir neden vardır.”

– Eğer önceki bireyselliğimizi bilmiyorsak, geçmiş yaşamlarımızda sahip olduğumuz *varoluş biçimi* , ve önceki yaşamlarımızda baskın özelliklerimiz olan iyi ve kötü nitelikler açısından da aynı şey geçerli midir?

“Hayır; bu tür bilgilere çoğu zaman izin verilir, çünkü bu sizin gelişiminize yardımcı olabilir; ancak, şu anda olduğunuz şeyi inceleyerek, daha önce ne olduğunuzu çıkarabilirsiniz” (Bkz. *Ruhların Kitabı* , 392, *Geçmişin Unutkanlığı*).

(16) Gelecekteki varoluşumuz hakkında bize herhangi bir şey vahyedilebilir mi?

“Hayır; ruhlar bu konuda size ne söylerse söylesin, hepsi saçmalıktır, bunu kolayca görebilirsiniz; çünkü gelecekteki varoluşunuz önceden belirlenemez, çünkü bu, hem yeryüzündeki mevcut yaşamınız sırasındaki davranışlarınızla hem de ruh dünyasına yeniden girdiğinizde, o yeni varoluşla ilgili yapacağınız seçimle, kendiniz için yaptığınız şey olacaktır. Kefaret ödemeniz gereken şey ne kadar az olursa, o varoluş o kadar mutlu olacaktır; ancak kariyerinizin o aşamasının *nerede* ve *nasıl*

olacağını önceden bilmek, yalnızca önemli bir görevi yerine getirmek için yeryüzünde bulunan ve yolu, tabiri caizse, önceden çizilmiş ve bu nedenle öngörülebilir olan ruhların özel durumu (çok nadir bir durum) hariç, imkansızdır .”

291. Ahlaki ve dünyevi menfaatlerle ilgili sorular.

(17) Ruhlara danışabilir miyiz?

“Evet, kesinlikle; iyi ruhlar, kendilerine güvenle yalvaranlara, özellikle de ruhla ilgili her konuda yardımlarını asla reddetmezler; ancak *ışığı ister gibi görünüp karanlığı tercih eden ikiyüzlüleri uzaklaştırırlar* . ”

(18) Ruhlar bize özel konularda tavsiye verebilir mi?

“Bazen; talebinizin amacına ve başvurduğunuz ruhların doğasına göre. Özel hayatla ilgili tavsiyeler en iyi şekilde dost ruhlar tarafından verilir, çünkü kendilerini bireylere bağlarlar ve korudukları kişilerin bireysel hayatlarıyla ilgili her şeyle ilgilenirler. Dost ruh sizin kişisel dostunuz, en gizli düşüncelerinizin tanığı ve sırdaşıdır; ancak bazen onu o kadar gülünç derecede aptalca sorularla yorarsınız ki sonunda sizi terk eder.

Yabancı ruhlardan samimi bir doğaya dair tavsiye istemek, sokakta karşılaştığınız ilk kişiden tavsiye istemek kadar saçmadır. Ve *soruyu sorandaki çocukluğun, cevap veren ruhtaki üstünlükle* bağdaşmadığını asla unutmamalısınız . Ayrıca, genellikle kendisini bağladığı kişiyle sempati duymasına neden olan niteliklere göre iyi veya kötü olan, yakın ruhun niteliklerini de hesaba katmalısınız. Kötü bir adamın yakın ruhu zorunlu olarak kötü bir ruhtur ve öğütleri doğal olarak zararlı olacaktır; ancak adam kendisi iyileşmeye başlar başlamaz geri çekilmek ve yerini daha iyi bir ruha bırakmak zorunda kalacaktır. Benzer benzerle gider.”

(19) Acaba cinler, bu amaçla bize vahiyler göndererek maddi çıkarlarımızı mı teşvik edebilirler?

"Bazen buna izin verilir ve koşullar ortaya çıktıkça, bu ilgi alanları konusunda size çok sık yardımcı olurlar; ancak emin olun ki iyi ruhlar asla açgözlülük ve tamah arzularına boyun eğmezler. Kötü ruhlar sizi kandırmak ve sonrasında aldatmak için binlerce ayartma sunarak sizi büyülerler.

Ve şunu hatırlamalısınız ki, eğer arınmanız şu ve bu iniş çıkışları yaşamanızı gerektiriyorsa, ruhsal koruyucularınız bunlara daha boyun eğmiş bir şekilde katlanmanıza yardımcı olsalar ve bazen onları hafifletebilseler de, onların *sizi onlardan kurtarmalarına izin verilmez* - ve bu sizin kendi iyiliğiniz ve gelecekteki en iyi çıkarlarınız için - . Koruyucu meleğinizle, çocuğuna istediği her şeyi vermeyen ve onun gerekli bir görevi savsaklamasına izin vermeyen bilge ve şefkatli bir babayla olduğu gibidir.

Açıklama – Koruyucu ruhlarımız bize genellikle gitmemiz gereken yolu gösterir, ancak bizi lider iplerde tutmazlar; eğer bize sadece öğüt vermekten fazlasını yapıp, yapıp yapmama konusunda özgür bırakırlarsa, inisiyatif gücümüzü kaybederiz ve onlarsız bir adım atmaya cesaret edemeyiz, bu da ilerlememize zarar verir. İlerlemek için deneyim kazanmamız gerekir ve çoğu zaman kendi pahasına; bu nedenle, ruh dostlarımız bize öğüt verirken bile, yetenekli bir öğretmenin öğrencileriyle uğraşırken yaptığı gibi, bizi kendi kaynaklarımıza bırakırlar. Hayatın sıradan işlerinde, bize ilhamla öğüt verirler ve böylece doğru gittiğimizde eylemlerimizin tüm değerini, yanlış gittiğimizde ise hatalarımızın tüm sorumluluğunu bize bırakırlar.

Bazı insanların yaptığı gibi, her an ve günlük hayatın ortak meseleleri hakkında tanıdık ruhlarımıza tavsiyelerde bulunmak, onların nezaketini

zorlamak ve görevlerinin doğasını yanlış anlamaktır. En önemsiz şeyler hakkında bir karar için onlara sürekli olarak başvuran medyumlar vardır. Medyumluğun bu şekilde kötüye kullanılması, medyumun fikirlerindeki önemsizliği gösterir; ve dahası, her zaman emrimizde, bir hizmetçi olarak ve dünyevi hayatlarımızın önemsiz çıkarlarını sürekli olarak gözetmekten başka yapacak daha iyi bir şeyi olmayan iyi bir ruh olduğunu varsaymak küstahçadır. Öte yandan, kendi yargımızın böyle bir şekilde yok edilmesi, kendimizi pasif bir duruma indirgememiz, mevcut hayatımızı kârsız hale getirir ve bu nedenle geleceğimiz için zararlıdır. Ruhlara boş şeyler hakkında soru sormak çocukçaysa, ruhların günlük hayatımızın önemsiz ayrıntılarıyla meşgul olmaları da daha az çocukça değildir; Bu tür ruhlar iyi niyetli olabilirler, ama açıkça dünyevi seviyenin çok üstünde olmalılar.

(20) Ölen bir kimse, işlerini karışık bir halde bırakmışsa, onun ruhunun, işlerini yoluna koyması için yardım istemek ve geride bıraktığı mallar bilinmediği ve adaletin gerçekleşmesi için bu mallara ihtiyaç duyulduğu takdirde, bu mallar hakkında ona soru sormak caiz midir?

“Ölümün dünyevi kaygılardan kurtuluş olduğunu unutmuş gibisin; özgürlüğüne kavuşmanın sevincini yaşayan bir ruhun, artık umursamadığı şeylerle meşgul olarak gönüllü olarak gelip zincirini yeniden kuracağını mı sanıyorsun, belki de ölümünden sevinç duyan mirasçıların açgözlülüğünü tatmin etmek için, bunun kendi maddi çıkarlarına olabileceği umuduyla? Adaletten bahsediyorsun; ama açgözlü beklentilerin hayal kırıklığına uğramasında, İlahi Takdirin dünyevi şeylere açgözlü olan herkes için sakladığı cezanın başlangıcı olarak adalet olabilir. Öte yandan, böyle bir ölümün bazen sana verdiği utanç, hayatının belirlenmiş sınavlarının bir parçası olabilir; ve

bunlardan seni kurtarmak hiçbir ruhun gücünde değildir, çünkü bunlar İlahi Takdirin kararlarıyla sana empoze edilmiştir.”

Not – Yukarıdaki cevap, ruhların bize keskin görüşlü rehberler ve yardımcılar olarak hizmet etmekten başka yapacakları bir şey olmadığını, varlığın daha yüksek alemlerine giden yolda değil, dünyevi refah yolunda bize hizmet etmekten başka bir şey olmadığını düşünenleri şüphesiz hayal kırıklığına uğratacaktır!

Başka bir düşünce bu cevaba ek bir güç katar. Eğer bir adam, yeryüzündeki yaşamı boyunca, kendi ilgisizliği yüzünden işlerinin karmaşaya düşmesine izin verdiyse, ölümünden sonra bunlar hakkında kendine daha fazla sorun vermesi olası değildir; çünkü büyük olasılıkla, iş endişelerinden kurtulduğu için mutludur ve eğer zihninde bir yücelik varsa, artık bir ruh olduğu için dünyevi şeylere, bir adam olduğu zamandan daha az önem verecektir. Mirasçılarının bilmediği herhangi bir mülke gelince, mirasından bir şey elde etmeyi ummasalar bile onu düşünmeyecek olan insanlar adına kendisini ilgilendirmesi için hiçbir nedeni olmayabilir; ve eğer onun hala insan tutkularıyla dolu olduğunu varsayarsak, onların hayal kırıklığına uğramasına tanık olmaktan kötü niyetli bir zevk aldığını bile hayal edebiliriz.

Bir ruh, adaletin çıkarı için veya belli kişilere olan sevgisinden dolayı bu karakterin ifşasını yapmanın yararlı olduğunu düşündüğünde, bunları kendiliğinden yapar.

Böyle bir vahiy almak için, bir medyum olmak veya bir medyuma başvurmak gerekli değildir; çünkü bu gibi durumlarda, ruh, görünüşte tesadüfi koşullar aracılığıyla, gerekli bilgiyi ilgili taraflara getirmeyi kendisi başarır; ancak, ilgili kişilerin herhangi bir talebi onu bunu yapmaya asla yöneltmez, çünkü hiçbir talep, İlahi Takdirin herhangi bir insan için belirlediği sınavları ortadan kaldıramaz.

Aksine, bu tür talepler bu denemeleri daha da ağırlaştırmaya daha yatkın olacaktır; ve bunlar genellikle açgözlülükten kaynaklanacağından, ruh yalnızca açgözlülük ve bencillikten kaynaklandığını görecek ve bu nedenle böyle bir çağrışıma cevap vermeye daha da isteksiz olacaktır.

292. Spirits'in varış noktasına ilişkin sorular

(21) Ruhlara, diğer dünyadaki durumlarıyla ilgili bilgi sorabilir miyiz?

"Evet; ve bu tür bilgileri, meraktan değil, sempati veya yararlı bilgi edinme arzusundan kaynaklandığında gönüllü olarak verirler."

(22) Ruhların, çektikleri acıları ve sevinçlerini anlatmalarına izin veriliyor mu?

“Elbette; ve bu vahiyler sizin için en önemli öğretidir, çünkü hepinizi bekleyen ödüllerin ve cezaların gerçek doğasını gösterirler. Bu konuda kendinize oluşturduğunuz yanlış düşünceleri yok ederek, Tanrı'nın iyiliğine olan inancınızı ve güveninizi canlandırma eğilimindedirler. Üstün ruhlar size mutluluklarını anlatmaktan zevk alırlar; ve kötü olanlar, hem kendi taraflarında tövbe uyandırmak hem de bunu yaparken rahatlama bulabilmek için, tıpkı dünyanızda mutsuz olan birinin sıkıntısını dökerek ve böylece uyandırdığı şefkatle rahatlaması gibi, sık sık acılarını anlatmak zorunda kalırlar.

Spiritizmin temel ve münhasır amacının sizin ahlaki iyileşmeniz olduğunu asla unutmamalısınız ; ve bu amaca ulaşmak için ruhların sizi gelecek yaşamın bilgisine başlatmalarına izin verilir, böylece kendi yararınıza kullanabileceğiniz örnekler sunarlar. Sizi bekleyen dünyayla ne kadar özdeşleşirseniz, şu anda içinde bulunduğunuz dünyadan o kadar az pişmanlık duyacaksınız. Aslında, yeni vahyin *tek amacı budur.”*

(23) Kaderinden emin olmadığımız bir kimseyi anarak, onun hâlâ dünyada olup olmadığını kendisinden öğrenebilir miyiz?

"Evet, eğer ölümüyle ilgili belirsizlik, bu konuda bilgi edinmek isteyenler için gerekli bir *yargılama değilse."*

– Eğer ölmüş ise, çağrılan kişi ölümünün koşullarını açıklayabilir mi, böylece bunlar doğrulanabilir mi?

"Ruh bu gibi durumlara herhangi bir önem atfetseydi, bunu yapardı; aksi takdirde bunları anlatma zahmetine girmezdi."

Açıklama – Deneyim, bu gibi durumlarda, bir ruhun, yeryüzündeki insanların onun ölümünün koşullarını öğrenmeyi istemelerine yol açabilecek güdülerden hiçbirinden genellikle hiç heyecanlanmadığını kanıtlıyor. Eğer kendisi bunları duyurmak isterse, bunu kendiliğinden, ya bir medyum aracılığıyla ya da rüyalar, vizyonlar, hayaletler vb. yoluyla yapar ve böylece kendisi hakkında en kesin istihbaratı verebilir; aksine, yalancı bir ruh bizi mükemmel bir kolaylıkla aldatabilir ve bizi sonuçsuz araştırmalara veya eşit derecede yararsız diğer önlemlere yönlendirerek kendini eğlendirebilir.

Ölümü yasal olarak kanıtlanamayan birinin ortadan kaybolması, ailesinin işlerini büyük bir karmaşaya sürükler; ancak, yalnızca çok nadir ve istisnai durumlarda, ruhların, sorgulayanları, hayatta kalanlar tarafından sorguya çekilen gerçeklerin izine koyduğunu biliyoruz. Ruhlar, isterlerse veya böyle bir eylemde bulunmalarına izin verilirse, şüphesiz, tüm köpük gizemlerini çözebilirler; ancak köpük belirsizliğinin neden olduğu utanç, böylece şüpheye düşen meselenin gerçeğini tespit etmekle ilgilenenler için bir deneme olarak tasarlandığında, bunu yapmalarına asla izin verilmez. Bu nedenle, ruhların yardımını çağırarak bir mirası geri almaya çalışmak, kişinin kendisini hayali umutlara

kaptırmasına izin vermektir; bu umutlar hakkında tek kesinlik noktası, onları takip etmek için harcanan zaman, emek ve para kaybıdır.

293. Sağlıkla ilgili sorular.

(24) Ruhlar bize sağlığımız hakkında tavsiyelerde bulunabilir mi?

“Dünyadaki işinizi başarmak için sağlık gerekli olduğundan, ruhların kendilerini bununla meşgul etmelerine sıklıkla izin verilir ve bunu genellikle çok istekli bir şekilde yaparlar; ancak, bilgili ruhlar kadar cahil ruhlar da olduğu için, bu konuda ilk gelene hitap etmeniz, diğer konularda olduğu gibi doğru değildir.”

(25) Bazı tıp ünlülerinin ruhuna hitap edersek, iyi tavsiye alma olasılığımız daha mı yüksek olur?

“Dünya ünlüleri hiçbir şekilde yanılmaz değildir ve sıklıkla dünyasal yaşamın hatalı fikirlerinden etkilenirler; çünkü ölüm sizi her zaman bu fikirlerden hemen kurtarmaz. Dünya bilimi, ruh dünyasının bilimi ile karşılaştırıldığında çok önemsizdir. Bir ruh ne kadar yüceyse, bilgisi de o kadar büyüktür; ve sizin için tamamen bilinmeyen ruhlar, bilim adamlarınızınkinden çok daha üstün bir bilime sahip olabilir. Ayrıca, bilim tek başına bir insanı üstün bir ruh yapmaya yetmez; ve ruh dünyasında, dünyasal ünlülerinizden bazılarının işgal ettiği çok düşük yere şaşırırsınız. Bilim ışıklarınızdan birinin ruhu, eğer bir ruh olarak iyilikte ilerlemediyse, “ruhsal dünyada, dünyasal yaşamda bildiğinden daha fazlasını bilmeyecektir.”

(26) Bilim adamı ruh dünyasına döndüğünde bilimsel hatalarının hatalı olduğunu anlar mı?

“Eğer gelişiminin henüz tamamlanmadığını anlayacak kadar yüksek bir dereceye ulaşmışsa, hatalarını fark eder ve bunları tereddüt

etmeden kabul eder; ancak yeterince maddi olmaktan çıkmamışsa, dünyevi hayatının önyargılarından bazılarını hâlâ koruyabilir.”

(27) Bir hekim, ölmüş hastalarının ruhlarını çağırarak, onların ölüm nedenine dair bir içgörü elde edebilir ve onların tedavisinde yapmış olabileceği hataları tespit edebilir; böylece tıbbi bilgisini ilerletebilir mi?

"Bunu yapabilirdi ve bu onun için çok yararlı bir çalışma olurdu; özellikle de aydınlanmış ruhların yardımını elde edebilirse.

"Fakat böyle bir yardımı elde etmek için, soruşturmasına ciddi, titizlikle ve insan acısını hafifletme basit arzusuyla başlaması gerekirdi; az zahmetle bilgi ve servet elde etme aracı olarak değil."

294. İcatlar ve keşifler hakkında sorular

(28) Ruhların bilimsel araştırma ve keşiflerimizde bize rehberlik etmesine izin veriliyor mu?

“Bilimsel gerçeğin tespiti dehanın işidir; bilim ancak emek ve çabayla elde edilebilir, çünkü insan ancak çalışarak ilerler. Bilgiye sahip olmak için yalnızca ruhları sorgulamak zorunda kalsaydı, onun meziyeti nerede kalırdı? Bu durumda her aptal, kendisine küçük bir maliyetle bir bilim adamı olabilirdi. Endüstriyel keşifler ve icatlar için de aynı şey geçerlidir. Ayrıca, her yeni keşif uygun zamanında ve insanların zihinleri buna hazır olduğunda gelmelidir; eğer insanlar gelişmiş ruhlardan bilgi elde edebilselerdi, meyvelerin uygun mevsiminden önce ortaya çıkmasına neden olarak olayların düzenini altüst ederlerdi.

“Tanrı insanoğluna şöyle demiştir: 'Ekmeği alın teriyle yiyeceksin.'

Bu hayranlık uyandıran figür, insanlığın düşük dereceli dünyalardaki durumunu tasvir ediyor; insan ilerlemelidir ve ilerlemesi çalışma çabasıyla gerçekleştirilmelidir. Eğer ihtiyaç duyduğu şeyler ona hazır olarak verilseydi, zekasının kullanımı nerede olurdu?

O, dirseğinin dibindeki zeki çocuğun kendisi için hesap yapmasını sağlayan tembel bir okul çocuğuna benzeyecekti."

(29) Peki bilim adamları ve mucitler araştırmalarında hiçbir zaman ruhlar tarafından desteklenmezler mi?

"Ah, bu çok farklı bir şey! Bir keşif zamanı geldiğinde, insan ilerlemesinin yönetimiyle görevli ruhlar, eylemlerini destekleyebilecek bir adam arar ve bu keşfi gün ışığına çıkarmak için gerekli fikirleri onun zihnine önerirler, ancak bu şekilde başarının tüm değerini ona bırakırlar; çünkü bu şekilde önerilen fikirleri ayrıntılandırması ve uygulamaya koyması gereken kişi odur. İnsan zekasının tüm büyük başarıları bu şekilde önerilmiştir. Ancak ruhlar her insanı kendi alanında bırakır. Sadece toprağı işlemeye uygun olan birine ilahi sırları vermezler; ancak ilahi tasarımları desteklemeye yetenekli adamı belirsizlikten çıkarırlar. Merak veya hırs tarafından, spiritizmin amacına yabancı olan ve sadece gizemlere ve hayal kırıklıklarına yol açabilecek soruşturmalara sürüklenmenize izin vermemelisiniz."

Not – Spiritüalizm hakkında daha net bir bilgi, başlangıçta insanların bu yolla her türlü keşfi yapabileceklerine inanmalarına yol açan ateşli hevesi yatıştırdı; hatta bazıları ruhlardan saç boyama ve güzelleştirme, nasırları tedavi etme vb. için tarifler isteyecek kadar ileri gitti!

Ruhların yardımıyla servet kazanacaklarını sanan, ama sadece kendilerini gülünç duruma düşüren pek çok insanla karşılaştık.

Aynı şey, ruhların yardımıyla şeylerin kökeninin gizemini çözebileceklerini sanan kişiler için de geçerlidir; çünkü bu tür tüm konularda kendilerine ait teorileri olan ruhlar vardır; ama bu teoriler genellikle insanların teorilerinden daha değerli değildir.

295. Gizli hazinelerle ilgili sorular.

(30) Ruhlar gizli hazineleri keşfetmemize yardımcı olabilir mi?

"Yüksek dereceli ruhlar bu tür meselelerle ilgilenmezler; ancak alaycı ruhlar sıklıkla var olmayan veya sizin onları görmenize neden oldukları yerden başka bir yerde bulunan hazineleri işaret ediyormuş gibi yaparlar. Ancak bu tür aldatmacalar bazen size servetin gerçek kaynağının iş olduğunu göstererek faydalıdır. Eğer İlahi Takdir birisi tarafından bulunması için gizli bir hazine tasarlarsa, bu hazine ona doğal bir şekilde görünecektir; aksi takdirde hiç bulunamayacaktır."

(31) Gizli hazinelerin koruyucu ruhları olduğuna dair inançta doğruluk payı var mıdır?

"Henüz maddi olmayan hale gelmemiş ruhlar kendilerini bu tür şeylere bağlayabilirler. Hazinelerini saklayan cimriler, genellikle ölümden sonra onları gözetir ve korurlar; ve bunların kaldırıldığını gördüklerinde hissettikleri şaşkınlık, aptallıklarının bir cezasıdır ve bu tür biriktirmelerin yararsızlığını anlayana kadar katlanmak zorunda kaldıkları bir şeydir. Ayrıca, içsel dönüşümlerinin yönüyle görevlendirilen ve doğal zenginliklerin koruyucuları olarak alegorik olarak temsil edilen yeryüzü ruhları da vardır."

Açıklama – Gizli hazineler sorusu, kayıp miraslar sorusuyla aynı listeye konulabilir; bir insan, diğer dünyanın şakacıları tarafından kendisine yapılabilecek sözde vahiylere güvenmek için deli olmalıdır. Daha önce belirtildiği gibi, ruhlar bu tür vahiyler yapmak istediklerinde

veya yapabildiklerinde, bunu kendiliğinden ve medyumlara ihtiyaç duymadan yaparlar. İşte konuya ilişkin bir örnek:

Kocasıyla otuz yıl evli kaldıktan sonra onu kaybeden bir kadın, üvey oğulları tarafından, bir annenin fedakarlığını gösterdiği için, hiçbir olanağı olmadan evinden atılmak üzereydi. Çok büyük bir umutsuzluk içindeyken, bir akşam kocası ona göründü ve çalışma odasına gelmesini söyledi. Orada ona, hala mühürlü olan yazı masasını gösterdi ve bir tür ikinci görüşle içini görmesini sağladı. Böylece, varlığından haberdar olmadığı gizli bir çekmeceyi ona gösterdi ve mekanizmasını ona açıklayarak şunları ekledi: "Olanları önceden gördüm ve rahatınızı sağlamak için özen gösterdim. O çekmecede vasiyetimi bulacaksınız; bu ev sizindir ve size ... tutarında bir yıllık gelir bıraktım." Sonra ortadan kayboldu. Mühürlerin çıkarıldığı gün, hiç kimse çekmeceyi açamadı. Dul kadın daha sonra başına gelenleri anlattı ve kocasının ruhunun kendisine verdiği talimatlar yardımıyla çekmeceyi açtı. Vasiyetname çekmecede bulundu; ve içeriği tam olarak ruhun söylediği gibiydi.

296. Diğer dünyalarla ilgili sorular

(32) Ruhların bize verdiği farklı dünyaların tasvirlerine ne kadar güvenebiliriz?

“Bu, bu tür açıklamaları yapan ruhların ilerlemesine bağlıdır; çünkü düşük seviyedeki ruhlar, sizin aranızdaki cahil bir adamın size coğrafya dersi vermesi kadar bilgi vermekten acizdir. Siz, onlar hakkında sizden daha fazla şey bilmeyen cahil ruhlara sık sık diğer dünyalar hakkında sorular soruyorsunuz. Eğer iyi niyetlilerse, size kendi fikirlerine göre, bunlar ne olursa olsun, açıklamalar yapıyorlar; eğer şakaya bağımlılarsa, size kendi hayal güçlerinden alınmış fantastik açıklamalar vererek kendilerini eğlendiriyorlar, bu, yeryüzünde oldukları gibi dolaşırken de tam olarak sahip oldukları bir yetenektir ve bu, size her

türlü konuda anlattıkları çeşitli hikayeleri onlara sağlar, ancak bunların gerçekte hiçbir temeli yoktur. Ancak, ruhlardan diğer dünyalarla ilgili gerçek bilgi edinmenin kesinlikle imkansız olduğunu düşünmemelisiniz. Daha gelişmiş ruhlar, size ulaştıkları yolu takip etmenize karar verebilecek açıklamalarla ilerlemenize yardımcı olmak için, yaşadıkları dünyaları size anlatmaktan mutluluk duyarlar. Bu tür bilgiler, geleceğe ilişkin fikirlerinizi sabitleyerek, bugüne kadar sahip olduğunuz belirsiz bakış açısından daha kesin bir şey sunması bakımından da faydalıdır."

– Bu tariflerin doğruluğuna dair hangi kanıtı elde edebiliriz?

"En iyi kanıt, çeşitli açıklamaların birbirleriyle uyumlu olmasıdır; ancak bunların yalnızca ahlaki ilerlemenize yardımcı olmak amacıyla verildiğini ve bu nedenle, fiziksel veya jeolojik yapılarına göre değil, bu kürelerin sakinlerinin ahlaki durumlarına göre doğru bilgi edinmeyi bekleyebileceğinizi unutmamalısınız. İkincisine ilişkin olarak, size doğru açıklamalar verilse bile, mevcut entelektüel yeteneklerinizle bunları anlayamazsınız. Bu tür soruşturmalar, mevcut hayatınızdaki ilerlemenize katkıda bulunamaz; ve bu diğer dünyalarda yaşadığınızda, onların doğasını ve tarihini öğrenmek için her türlü kolaylığa sahip olacaksınız."

Not – Dünyaların fiziksel yapısı ve astronomik unsurlarıyla ilgili sorular, ruhların kendimiz için yapma zahmetinden kaçınmaması gereken bilimsel araştırmalar kategorisine girer; astronomlarımız için ruhların hesaplamaları onlar adına yapmaları ne kadar kolay olsa da, muhtemelen böyle bir yardımı kabul etmemeye özen göstereceklerdir!

BÖLÜM 27

Çelişkiler ve Aldatmacalar

Çelişkiler

297. Spiritizmin muhalifleri, taraftarlarının kendi aralarında fikir birliğine varmaktan uzak olduklarını; hepsinin aynı inancı benimsemediklerini; kısacası birbirleriyle çeliştiklerini ileri sürmekten geri kalmıyorlar. Eğer, diyorlarsa, teorileriniz size ruhlar tarafından verildiyse, neden aynı değiller? Birkaç basit düşünce bu itirazı gerçek değerine indirgeyecektir.

Bahsedilen çelişkilerin genellikle gerçek olmaktan çok görünür olduğunu, bir bakıma *öznenin* özünden çok *yüzeyini etkilediğini* ve dolayısıyla hayati bir öneme sahip olmadıklarını belirterek başlayalım. Ancak, oldukları gibi, iki kaynaktan gelirler, bazıları *insanlara* , diğerleri *ruhlara bağlıdır* .

teoriler (36) bölümümüzde yeterince açıklanmıştır . Modern spiritizmin ilk patlak verdiğinde, tüm konunun embriyo halinde olduğu söylenebileceğinde, ruh fenomenlerinin nedeni ve bunlardan çıkarılacak çıkarımlar konusunda doğal olarak çok farklı görüşlerin ortaya atıldığı kolayca anlaşılacaktır; bu görüşler, araştırmacılar konuyla ilgili daha geniş bir bilgiye ulaştıkça çoğunlukla terk edilmiştir. Kendilerinin ortaya koyduğu veya benimsediği görüşlerden vazgeçmeye isteksiz olanlar hariç, günümüzde spiritistlerin büyük çoğunluğunun en azından temeller açısından ilkeler konusunda hemfikir olduğu ve yalnızca birkaç nispeten önemsiz ayrıntı konusunda farklılaştıkları söylenebilir.

299. Ruhlardan kaynaklanan çelişkilerin nedenini anlamak ve bu tür tutarsızlıkların önemini ölçmek için, görünmez dünyanın doğasını tanımalı ve onu çeşitli yönlerden incelemeliyiz. İlk bakışta, ruhların hepsinin aynı şekilde düşünmemesi şaşırtıcı görünebilir; ancak hiyerarşinin zirvesine ulaşmadan önce geçmeleri gereken sonsuz dereceleri düşünen hiç kimse bunu şaşırtamaz. Tüm ruhların aynı zihinsel bakış açısına sahip olduğunu varsaymak, alışveriş merkezinin aynı ilerleme seviyesinde olduğunu varsaymak demektir; hepsine şeylerin gerçeğine dair aynı net vizyonu atfetmek, hepsinin zaten mükemmelliğe ulaştığını varsaymak demektir; ancak, ruhlar bedensel zarflarından sıyrılmış insanlardan başka bir şey olmadıkları için durum böyle değildir ve olamaz; ve her dereceden ruhlar kendilerini gösterebildiğinden, ruhsal iletişimlerin doğal olarak onları yapanların cehaletinin veya bilgisinin, ahlaki aşağılığının veya üstünlüğünün damgasını taşıması gerektiği açıktır. Doğruyu yanlıştan, iyiyi kötüden ayırmak, bu çalışmada vermek için çalıştığımız talimatların amacıdır.

Unutulmamalıdır ki, ruhlar arasında olduğu gibi insanlar arasında da, sadece bir avuç bilgiye sahip olan sahte bilim adamları ve gururlu ve küstah, teori kurmaya bağımlı olan diğerleri vardır. Her şeyi bilenler yalnızca tamamen arınmış ruhlar olduğundan, insanlar için olduğu gibi başkaları için de gizemler vardır; ve bu gizemleri kendi fikirlerine ve görüşlerine göre açıklamaya çalışan, bu açıklamaları başkalarına dayatmayı ve iletişimlerinde onları savunmayı onur meselesi haline getiren çok sayıda ruh vardır. Bu teorileştiren ruhların medyumları, kendilerini sağduyuya aykırı fikirlerin savunucuları yaptıkları için suçlanmalıdır; ancak ruhlar tarafından yapılan çelişkili ifadeler, henüz herkese evrensel bilgi vererek hepsini aynı inançlarda birleştiren yüksekliğe ulaşmamış olanlar arasında gözlemlenebilen zeka, bilgi, yargı ve ahlak çeşitliliğine atfedilmelidir.

300. Burada sorulabilir ki, eğer bize insan öğretisinin verdiğinden daha fazla kesinlik vermiyorsa, ruh öğretisinin ne faydası var? Bu soruya verilecek cevap kolaydır.

Tüm insanların ifadelerini eşit bir güvenle kabul etmiyoruz; ve birbirinden farklı ifadeler arasında seçim yaparken, yazarın bize daha aydınlanmış ve sağduyulu göründüğü ifadeye öncelik veriyoruz. Ruhlarla da aynı şekilde ilgilenmeliyiz. Bazıları insanlıktan üstün değilse, üstün olan ve bize insanlığın en bilgilisinden boşuna aramamız gereken bilgileri verebilecek başkaları vardır; ve bunları ayırt etme gücü ancak tüm araştırmacılara ısrarla tavsiye ettiğimiz spiritist doktrinin ilkelerinin dikkatli bir şekilde incelenmesiyle elde edilebilir. Ancak ruhlardan elde edebileceğimiz bilginin, hatta yüksek derecedeki bilgilerin bile sınırları vardır; çünkü ruhlara her şeyi bilme yetkisi verilmemişse, insanlar için böyle bir bilgi daha da azdır. Ayrıca, daha önce de belirtildiği gibi, ruhlara boşuna soru sormamız gereken şeyler vardır; ya bunları ifşa etmelerine izin verilmediği için ya da kendileri bu konuda bilgisiz oldukları için.

İkinci durumda, ruhlar yalnızca kendi kişisel görüşlerini ifade edebilirler; ve bu da sadece

Bilimden daha fazla kibire sahip ruhların, mutlak gerçekmiş gibi öne sürmeye, sözde bilgilerini en büyük gösterişle sergilemeye ve tam da şu anda bizden gizli olan gelecekteki gelişmeler ve şeylerin kökeni gibi konularda en fazla sayıda çelişkili hipotez ortaya atmaya eğilimli oldukları bu kişisel görüşler (Önceki bölüme bakınız).

301. Ruhların, ruh ifadelerindeki çelişkilere ilişkin sorulara cevap olarak bize verdikleri açıklamalar şunlardır:

(1) Aynı ruhun, iki farklı merkezde iletişim kurduğunda, aynı konu hakkında çelişkili cevaplar iletmesi mümkün müdür?

“Eğer iki merkez farklı görüşlere sahipse, onlara ulaşırken cevap değişebilir, çünkü onlar farklı ruh sütunlarının etkisi altındadırlar; ruhun cevapları çelişkili olmayacaktır, ancak bu cevaplar, iletildikleri çevrenin etkisiyle değişecektir.”

(2) Bu şekilde bir cevabın değişebileceğini anlayabiliriz; ancak iki merkezin karakteri kötü etkilerin olasılığını dışladığında, nasıl oluyor da üstün derecedeki ruhlar, gerçeği arayışlarında eşit derecede ciddi olan insanlara aynı konu hakkında farklı ve çelişkili ifadelerde bulunuyor gibi görünüyor?

biçim olarak değiştirilebilirler ; ancak bu tür çelişkiler yalnızca görünürdedir, düşünceden çok ifade tarzındadır ve temel fikrin, düşünüldüğünde, aynı olduğu görülür. Ancak aynı ruh, kendisini uyandıranların ilerleme derecesine göre aynı soruya farklı yanıt verebilir. Bir çocuk ve bir bilim adamı size aynı soruyu sorsa, her birine onun anlayacağı ve onu tatmin edecek şekilde yanıt verirsiniz; iki yanıt da çok farklı olurdu ve yine de her ikisi de aynı hakikat temeline sahip olurdu.”

(3) Ciddi görünen ruhlar, bazı insanların yanında, başkalarının yanında karşı çıktıkları fikirleri ve hatta önyargıları neden onaylıyor gibi görünüyorlar?

"Kendimizi hitap ettiğimiz kişilerin anlayabileceği bir dille ifade etmek zorundayız. Bir adam herhangi bir doktrinle ilgili olarak çok güçlü bir kanaate sahip olduğunda, bu yanlış bile olsa, onu bu kanaatinden ancak çok nazikçe ve azar azar döndürebiliriz; bu nedenle bazen *onun kendi terimlerini kullanırız* ve böylece onu ürkütmemek ve tekrar okulumuza gelmesini teşvik etmek için onun fikirleriyle uyumlu görünürüz.

"Önyargıya çok ani bir darbe vurmak iyi değildir; bunu yapmak, aslında, kişinin kendisini dinlenmekten alıkoymasının en kesin yoludur; ve bu nedenle, ruhlar genellikle, her yetenekli hatip gibi, dinleyicilerinin fikirlerini paylaşıyormuş gibi konuşmaya başlarlar; bir Çinliye veya bir Müslümana, bir Müslümana hitap edecekleri gibi hitap etmemeye dikkat ederler.

Avrupalı veya Hıristiyan olsun, bunu yapmazlarsa mutlaka bir tepkiyle karşılaşacaklarını bilirler.

“Ayrıca, size çelişki gibi görünen şey genellikle gerçeğin sadece kısmi bir ifadesidir. Tüm ruhların görevleri İlahi Takdir tarafından belirlenmiştir; ve çeşitli görevlerini, iletişimlerini alanların gelişimini ilerletmek için en uygun olduğunu düşündükleri yollarla ve koşullar altında yerine getirirler.”

(4) Çelişkiler, yalnızca görünürde olsalar bile, bazı zihinlerde şüpheye yol açabilir; o halde, birbirleriyle çelişiyor gibi görünen ifadeler konusunda gerçeğe ulaştığımızdan nasıl emin olabiliriz?

“Doğruyu yanlıştan ayırt etmek için, verdiğimiz cevapları uzun uzun ve dikkatle düşünerek düşünmelisiniz; önünüzde açılan yeni bir bilgi alanıdır bu – yeni bir çalışma ve her şey gibi çok zaman ve emek isteyen bir çalışma.

“Çalışın, karşılaştırın, konunun en derinine inin; hakikat ancak bu bedelle satın alınabilir. Zira, her şeyi dar fikirlerinize göre yorumlamaya devam ederseniz, ki bunları sıklıkla büyük fikirlerle karıştırırsınız, spiritizmin ele aldığı engin problemlerle ilgili hakikate nasıl ulaşacaksınız? Ruhların öğretisinin evrensel olarak yayılacağı ve ayrıntılarda olduğu kadar özlerde de aynı olacağı gün çok da uzak değil.

Spiritizmin misyonu hatayı yok etmektir; ancak *bu* ancak derece derece yapılabilir.”

(5) Bu ciddi soruları derinlemesine ve ciddi bir şekilde incelemek için ne zamanı ne de yeteneği olan ve kendilerine ruhlar tarafından sunulan fikirleri incelemeden kabul eden insanlar vardır. Bu ruhların hatayı açıkça onaylaması, bu karakterdeki zihinler üzerinde zararlı bir etki yaratmaz mı?

“Her sorgulayan doğru olanı *yapsın ve yanlış olanı yapmaktan kaçınsın* ; bunun için iki doktrin yoktur. İyilik her zaman iyidir, ister Allah adına ister Yehova adına uygulayın; çünkü Evren için yalnızca bir ve aynı Tanrı vardır.”

(6) Zekaları gelişmiş gibi görünen ruhlar, bazı konularda açıkça yanlış olan fikirleri nasıl besleyebilirler?

"Ruhlar, insanlar gibi, kendi doktrinlerine sahiptir. Kendilerinin kendilerinden daha bilge olduğuna inananlar, tıpkı insanların sıklıkla yaptığı gibi, kendi yanlış veya eksik fikirlerini gerçek sanırlar."

iletişim kurduğunu ve bu ruhun Tanrı veya İsa olduğunu ileri süren tek ruhçuların doktrini hakkında ne düşünmeliyiz ? (38)

“Bu öğretiyi aşılayan ruh, sizin üzerinizde egemenlik kurmak isteyen ve bu nedenle sizinle iletişim kuran tek kişinin kendisi olduğuna sizi inandırmaya çalışan kişidir; ancak Tanrı adını almaya cesaret eden talihsiz sahtekâr, kibri ve küstahlığı için pahalı bir bedel ödeyecektir. Böyle bir öğreti kendini çürütür, çünkü iddia edilen gerçeklere aykırıdır; ciddi bir incelemeyi hak etmez, çünkü gerçeklikte hiçbir kökü yoktur.

“Akıl sana iyi olanın iyi bir kaynaktan, kötü olanın da kötü bir kaynaktan gelmesi gerektiğini söyler; bu nedenle, bazı iletişimler iyi ve

bazıları edinilmişken, bunların aynı kaynaktan gelmesi nasıl mümkün olabilir? İyi bir ağaç kötü meyve verebilir mi? Hiç dikenli bir çalıdan üzüm veya devedikeninden incir topladın mı?

Ruh iletişimlerinin çeşitliliği, kökenlerinin çeşitliliğinin kesin bir kanıtıdır. Öte yandan, yalnızca kendilerinin iletişim kurduğunu iddia eden ruhlar, diğer ruhların neden aynısını yapamadığını açıklamalıdır. Onların iddiası, spiritizmde en güzel ve en teselli edici olan her şeyin, görünür ve görünmez dünyalar arasındaki, insanlar ve onlar için en değerli olan varlıklar arasındaki ilişkilerin, ancak bu doktrin doğruysa, onlar için sonsuza dek kaybolacak olanların inkarıdır. İnsanı geleceğiyle özdeşleştiren ve onu maddi dünyadan ayıran şey, bu ilişkilerin bilgisidir; bu ilişkileri bastırmak, onu işkencesi olan şüphe durumuna geri itmek ve bencilliğe yeni bir güç vermek anlamına gelir. Bu ruhların doktrinini inceleyin, en belirgin gerçekleri bilmediklerini gösteren ve sonuç olarak aşağılıklarının tartışılmaz kanıtını sunan çelişkiler ve saçmalıklarla dolu olduğunu göreceksiniz.

(8) Ruhların iletişimlerinde karşılaşılabilecek en çarpıcı çelişkilerden biri, reenkarnasyonla ilgili olanıdır. Eğer reenkarnasyon ruh yaşamının bir zorunluluğuysa, neden tüm ruhlar bunu ilan etmiyor?

"Dünyadaki birçok insan gibi, fikirleri de şimdiki zamanla sınırlı olan birçok ruhun olduğunu bilmiyor musun? Onlar, şimdiki algılarına göre *olanın* sonsuza dek süreceğine inanırlar; bu algıların çemberinin ötesini görmezler ve nereye gelmiş olabilecekleri veya nereye gidiyor olabilecekleri konusunda kendilerini yormazlar; ancak yine de zorunluluk yasasına tabi olacaklardır.

Reenkarnasyon, onları ele geçirene kadar düşünmedikleri bir zorunluluktur; ruhun ilerlediğini bilirler, ancak *ilerlemesinin hangi biçimde gerçekleştiği konusunda* hiçbir şey bilmezler. Onlara bu

noktada soru sorarsanız, size bir evin katları gibi üst üste yerleştirilmiş birkaç 'cennet' veya 'küre'den bahsederler ve ruhların bunlara kademeli olarak geçtiğini söylerler; hatta 'ateş küresi', 'yıldız küresi', 'çiçekler şehri', 'seçilmişlerin şehri' vb.'den bahseden bazıları bile vardır.”

(9) Çok az ilerlemiş olan ruhların bu soruyu anlayamayacağını kabul ediyoruz; peki, hem ahlaki hem de entelektüel açıdan çok az ilerlemiş oldukları bilinen ruhların, geçmişteki yanlışlarını telafi etmek için farklı varoluşlarına kendiliğinden gönderme yapmaları ve yeniden bedenlenme arzularını dile getirmeleri nasıl bu kadar sık gerçekleşiyor?

“Ruhlar dünyasında sizin için anlaşılması zor birçok şey var. Aranızda, bazı konularda çok cahil olan, ancak yine de diğer konularda iyi bilgi sahibi olan insanlar yok mu? Öğrenmekten çok sezgiye sahip insanlar, tıpkı sizin sağlam yargıdan çok zekaya sahip olanlarınız gibi? Ayrıca, insanları cehalet içinde tutmayı seven ve bazı insanların ifadelerini kabul etme konusundaki istekliliğinden yararlanan ruhların olduğunu bilmiyor musunuz? Bu tür ruhlar ciddi bir tartışmayla karşılaşsalar, iddialarının yüzeyselliğini hemen açığa vururlar.

“Ayrıca, gerçeğin duyurulmasında ruhların kullandığı sağduyuyu da hesaba katmalısınız; çok güçlü ve çok ani bir ışık, gözün daha net görmesini sağlamak yerine kamaşmasına neden olur. Bu nedenle, ruhlar bazı durumlarda bu yasanın duyurulmasını geciktirmenin, onu zamana, yere ve insanlara göre kademeli olarak duyurmanın akıllıca olduğunu düşünebilirler. Musa, Mesih tarafından o zamandan beri duyurulan her şeyi duyurmadı; ve Mesih tarafından öğretilen şeylerden birçoğunun doğru anlaşılması, Kendi bildirisine göre, gelecek nesiller için saklıydı.

Reenkarnasyon yasasının tüm ülkelerde ilan edilmemiş olmasına şaşırıyorsunuz; ancak, renk önyargısının egemen olduğu ve köleliğin

halkın geleneklerinde kök saldığı bir ülkede, reenkarnasyon iddiasının spiritizmi reddetmeye yeteceğini düşünmelisiniz; çünkü şu anda efendi olanın bundan sonra köle olabileceği ve şu anda köle olanın bundan sonra efendi olabileceği fikri halkına korkunç görünürdü. İnsanların, her şeyden önce, ruhlar ve insanlar arasındaki genel iletişim ilkesini kabul etmelerini sağlamak ve öğretilerimizin ahlaki sonuçlarını daha sonraki bir dönemde belirlemelerine izin vermek daha iyi değil midir? İnsanlar Tanrı'nın tasarımlarını yargılamakta ne kadar da dar görüşlüler! Hiçbir şeyin *O'nun* izni olmadan gerçekleşmediğini ve sıklıkla kavrayamadığınız belirli bir nesnenin olduğunu hatırlamalısınız. Size daha önce söyledim ve şimdi tekrar ediyorum, spiritist inançta birlik sonunda galip gelecektir. Kesinlikle böyle olacağını ve aranızda şu anda var olan ayrılıkların, insanlar daha açık görüşlü oldukça yavaş yavaş azalacağını ve sonunda tamamen ortadan kalkacağını kabul edin; çünkü bu, uzun vadede hiçbir hatanın galip gelemeyeceği Egemen İrade'nin kararıdır.

(10) Ruhların yanlış doktrinleri öğretmesi, ruhçuluğun ilerlemesini geciktirmek için hesaplanmış değil midir?

“Her şeye zahmetsiz ve gecikmesiz sahip olmak istersiniz; ancak, emekle kökünden temizlenmesi gereken yabani otların olmadığı bir bahçe olmadığını da unutmamalısınız.

Hatalı doktrinler dünyanızın aşağılığının bir sonucudur; eğer insanlar mükemmel olsaydı, sadece yüksek ve aydınlanmış ruhları çekerlerdi. Hatalar, sadece deneyimli bir gözle görülebilen sahte elmaslar gibidir. Doğruyu yanlıştan nasıl ayırt edeceğinizi öğrenmek için bir çıraklık yapmalısınız. Ancak yanlış doktrinlerin sunumunun bile faydası vardır; çünkü doğruyu yanlıştan ayırt etmede yargınızı kullanmanıza yarar.”

– Peki, sapıklığa düşenler, böyle yapmaları sebebiyle geri kalmıyorlar mı?

“Hayır; eğer onlar sapıklığa düşerlerse, bu, onların henüz gerçeği kavrayacak kadar gelişmemiş olmalarındandır.”

302. İtikad birliği sağlanacağı zamanı beklerken, herkes kendisinin hakikate sahip olduğunu sanır ve yalnız kendisinin haklı olduğunu ileri sürer. Bu, aldatıcı ruhların genellikle insanların zihninde yaşatmaya çalıştıkları bir yanılsamadır.

Peki tarafsız ve tarafsız bir araştırmacı, sağlam bir yargı temeli olarak neye güvenebilir?

“En saf ışık, hiçbir bulutla örtülmemiş olandır; en değerli elmas, kusursuz olandır; ruhların iletişimlerini de aynı şekilde öğretilerinin saflığına göre yargılayın. Ruhlar arasında, henüz dünyevi fikirlerinden kurtulmamış birçok kişi olduğunu unutmayın. Onları dillerinden ayırt etmeyi öğrenin; size söylediklerinin toplamına göre yargılayın; önerdikleri fikirlerde mantıksal bir sıra olup olmadığına, ifadelerinde cehaleti, gururu veya kötü niyeti ele veren hiçbir şey olup olmadığına, tek kelimeyle, iletişimlerinin her zaman gerçek üstünlüğü tasdik eden bilgeliğin damgasını taşıyıp taşımadığına bakın. Dünyanız hataya erişilemez olsaydı, mükemmel olurdu; ki öyle olmaktan çok uzaktır; hala hatayı hakikatten ayırt etmeyi öğrenmeniz gerekir; yargınızı kullanmak ve sizi ileri götürmek için deneyim derslerine ihtiyacınız vardır. Birliğin temeli, iyinin asla kötülükle karışmadığı taraftarları arasındaki doktrin gövdesinde bulunacaktır; İnsanlar kendiliğinden bu öğretiye katılacaklar, çünkü bunun doğru olduğuna hükmedecekler.

"Ama gerçek olmaktan çok görünür olan birkaç fikir ayrılığının ne önemi var? Spiritizmin temel prensipleri her yerde aynıdır ve hepinizi ortak bir

bağda birleştirmelidir; Tanrı sevgisi ve iyilik pratiği. İlerleme biçiminin ve gelecekteki varoluşunuzun normal koşullarının ne olduğunu varsayarsanız varsayın, önerilen amaç hala aynıdır, yani *doğru olanı yapmak ; ve bunu* yapmanın tek bir yolu vardır .

"Eğer önemli bir farklılık ortaya çıkarsa, doktrinel ilkeler açısından bile, bunlar arasında karar vermek için yanılmaz bir kuralınız vardır; işte bu kural: En iyi doktrin, kalbi ve aklı en iyi şekilde tatmin eden ve insanlara iyilik yapmaları için en güçlü teşvikleri sunan doktrindir ; bu doktrinin , tamamen emin olabilirsiniz ki , sonunda galip gelecek olan doktrindir .

Açıklama – Ruh iletişimlerinin sunduğu çelişkiler aşağıdaki nedenlerden kaynaklanabilir: Bazı ruhların durumunda cehalet; diğer ruhların durumunda kurnazlık, ki bu ruhlar, kötü niyet veya kasıttan ötürü, adını gasp ettikleri ruhun başka bir yerde söylediğinin tam tersini söylerler; zamanlara, yerlere ve insanlara göre konuşan ve herkese her şeyi anlatmayı ihtiyatlı bulmayan iletişim kuran ruhun iradesi; bedensiz dünyaya ait şeyleri ifade etmek için insan dilinin yetersizliği; bazen bir ruhun kendini tam olarak ifade etmesini engelleyen iletişim araçlarının kusurlu olması; ve son olarak, aynı kelimeye, açıklamaya veya ifadeye, farklı insanların düşünce biçimine, önyargılarına, bakış açılarına göre verilebilecek farklı yorumlar. Sürekli gözlem, düşünme ve kendini beğenmişliğin ve önceden edinilmiş görüşlerin tamamen terk edilmesi, bu sayısız hata unsurunun ortasında gerçeğe ulaşmamızı sağlayabilir.

Aldatmacalar

303. Aldatılmak hoş bir his değilse, kandırılmak daha da hoş bir histir; ne mutlu ki bu, kendimizi en kolay koruyabileceğimiz pratik spiritizmin tehlikelerinden biridir. Bu çalışmanın tüm talimatlarında hilekar ruhların hilelerini altüst etmenin yolları ima edildiğinden, konuyu daha fazla

uzatmaya gerek yoktur. Ancak, bahsi geçen hilelerle ilgili konuşmalarda ruhlardan aldığımız birkaç cevabı da ekliyoruz.

(1) Aldatmacalar, pratik spiritüalizmin en tatsız tökezleme taşlarından biridir; bu tür aldatmacalara kanmaktan kaçınmanın bir yolu var mıdır?

"Söylediklerimizin hepsi sorunuzun cevabını veriyor gibi geliyor bana.

Evet, kesinlikle böyle bir yöntem var ve çok basit bir yöntem, *yani spiritizmden yalnızca size verebileceği veya vermesi gerekeni kül etmek* . *Tek amacının* insanlığın ahlaki gelişimi olduğunu ve asla aldatmaya uğramayacağınızı unutmayın ; çünkü gerçek ahlakı anlamanın yalnızca bir yolu vardır.

"Ruhlar sizi erdem yoluna yönlendirmek için gelirler, ancak onur, servet veya acınası tutkularınızın şımartılması yoluna değil. Onlara boşuna şeyler veya size söylemelerine izin verilmeyen şeyler hakkında hiçbir şey sormazsanız, aldatıcı ruhlara hiçbir şey vermezsiniz; bu olgudan, çoğu durumda, kandırılanların yalnızca hak ettiklerini aldıkları sonucuna güvenle varabilirsiniz.

“Ruhların görevi size dünyevi şeyler hakkında tavsiye vermek değil, gelecek dünyada refahınızı sağlamanıza yardımcı olmaktır. Şimdiki hayatınızdaki şeylerden bahsettiklerinde, bunu yapmaları için bir gereklilik gördükleri içindir; ancak bunu asla sadece sizin talebiniz üzerine yapmazlar. Ruh iletişimlerini falcılık ve büyücülüğün yerine koyarsanız, kesinlikle aldatılmaya maruz kalacaksınız.

“Yine, eğer insanlar bilgi edinmek için sadece ruhlara başvurmak zorunda kalsalardı, özgür iradelerini kullanmayı bırakırlardı ve İlahi Takdir tarafından kendilerine işaretlenen yolda ilerlemezlerdi. İnsan kendi başına hareket etmelidir; ruhlar insanlara, insan hayatlarının

yolunu düzeltmek için değil, geleceklerinin mutluluğunu hazırlamalarına yardımcı olmak için gönderilir.”

– Fakat ruhlardan hiçbir şey istemeyen, ama kendiliklerinden gelen ruhlar tarafından korkunç bir şekilde aldatılan insanlar da vardır.

“Eğer dünyevi işleri hakkında hiçbir soru sormazlarsa, bu işler hakkında kendilerine ifadeler yapılmasına izin verirler; ki bu da aynı şeye denk gelir. Eğer ruhsal iletişimin gerçek sınırını aşan her ifadeyi şüpheyle ve çekingenlikle karşılasalardı, kötü ruhlar tarafından bu kadar kolay kandırılmazlardı.”

(2) Tanrı, spiritüalizmi samimi bir şekilde kabul edenlerin bu şekilde kandırılmasına nasıl izin veriyor? Bu tür aldatmacalar, onların inançlarını yok etmek için hesaplanmış değil midir?

“Eğer inançları bu şekilde sarsılabilseydi, bunun pek fazla gerçekliği olmazdı; böyle bir aldatmaca yüzünden spiritüalizmi terk edenler, bunu anlamadıklarını ve kabullerinin sadece yüzeysel olduğunu göstermiş olurlardı. Bu aldatmacalar, sizin azminizi denemek ve spiritüalizmi sadece dünyevi kazanç veya eğlence aracı olarak görenleri cezalandırmak için izinlidir.

“GERÇEKLİĞİN RUHU.”

Not – Aldatıcı ruhların kurnazlığı bazen hayal gücünün çok ötesindedir.

Bataryalarını kurma ve saldırılarını birleştirme sanatı, tek amaçları masum nezaketler olsaydı ilginç bir çalışma olurdu; ancak bu şaşırtmacalar, tam anlamıyla tetikte olmayanlar için çok acı verici sonuçlar doğurur. Tavsiyemizi isteyen birçok insanın gözlerini, kendilerine kötü niyetli olarak yapılan ve onları çeşitli türden belalara sokmak amacıyla yapılan saçma önerileri izleyerek kendilerini tehlikeye atmalarını önlemek için zamanında

açacak kadar şanslıydık. Kötü ruhlar tarafından en sık başvurulan aldatma araçları arasında, gizli hazinelerle ilgili sahte vahiyler, miraslar, miraslar vb. tahminleri, sözde bilimsel keşiflerin duyurulması ve hayatın büyük sorunlarından hiçbirini açıklamayan iddialı teoriler yer alır.

Genel olarak, daha önce de belirtildiği gibi, ruhsal iletişimin meşru kapsamına girmeyen tüm ifadelere güvenmemeliyiz. Açıkça rasyonel olmayan hiçbir tavsiye, onu veren ruhsal tarafından hangi isimle anılırsa anılsın, asla takip edilmemelidir. Kendi kişisel gözlem çemberimiz içinde meydana gelen en ilginç ruhsal aldatmaca örnekleriyle bir cilt doldurabiliriz.

BÖLÜM 28

Şarlatanlar

Paralı Medyumluk – Sahte Spiritizm.

Ücretli Medyumlar.

304. Her şey maddi kazanç için kullanılabileceğinden, spiritizmayı bu amaç için kullanma girişimlerinde bulunulmaması garip olurdu; ancak böyle bir spekülasyona kalkışılırsa, ruhlar muhtemelen kendi görüşlerini göstermekten çekinmezlerdi, çünkü şarlatanlar tarafından böyle bir ticaretten daha kolay kötüye kullanılabilen hiçbir şey olamaz.

Öte yandan, Psişik yeteneğin bir kazanç kaynağına dönüştürülmesinin gerçekliğini şüpheye açık hale getirmesi gerekse de, böyle bir şüphenin temellendirildiğine dair bir kanıt olmayacağı belirtilmelidir; çünkü bir medyum gerçek bir psişik yeteneğe sahip olabilir ve bunu ödeme alırken mükemmel bir dürüstlükle kullanabilir. O zaman, bu koşullar altında makul bir şekilde umulan sonuçların neler olduğuna bakalım.

305. Okuyucularımız, üstün ruhların iletişim kurmasını sağlamak için gerekli koşullar, onları iten nedenler ve onların gelişine sıklıkla engel olan, iradelerinden bağımsız durumlar hakkında söylediklerimizi dikkatlice tartmışlarsa, hiçbir medyumun, yeteneği veya ahlaki değeri ne olursa olsun, onları sürekli emrine amade tutamayacağını göreceklerdir; öte yandan, üstün ruhların dünyevi amaçlar ve çıkarlarla ilgili her şeye karşı duydukları iğrenme, onları tezahürlerini ticarete dökmeye yönelik herhangi bir girişimden alıkoyacaktır.

306. Aynı düşünceler, yalnızca parayla ödeme alan medyumlar için değil, yeteneklerini dünyevi işlerinin ilerlemesine yönelten herkes için geçerlidir; çünkü kişisel çıkar her zaman parasal kazanç elde etme biçimini almaz, ancak hırsın veya başka herhangi bir kişisel amacın ilerlemesi için her türlü düzenekle kesin olarak gösterilir. Özetlemek gerekirse: medyumluk, yüce ve kutsal bir amaç için verilen bir armağandır ve yüksek ilerleme ruhları, bunu İlahi Takdir tarafından belirlenen amaçlardan başka amaçlara bir basamak taşı yapanlardan çekilir.

307. Fiziksel medyumlar, alışılmış bir şekilde zeki iletişimler alan kişilerle aynı kategoride değildir. Fiziksel fenomenler genellikle daha düşük ve daha az titiz ruhlar tarafından üretilir; ve yeteneklerini maddi kazanç için kullanmak isteyen bu kategorideki medyumlar, alışılmış bir şekilde bağlı oldukları ruhlar arasında istekli yardımcılar bulabilirler. Fakat fiziksel etkiler için medyum, zeki tezahürler için medyum gibi, bu yetenekle sadece kendi zevki için donatılmamıştır. Ona iyi bir şekilde kullanabilmesi için verilmiştir; aksi takdirde, ondan alınabilir veya onun aleyhine dönebilir, alt ruhlar her zaman daha yüksek olanların emri altındadır ve onlar bazen onları sadakatsiz medyumların cezası için kullanırlar.

308. Önceki düşüncelerden, çağrıcıların ve medyumların tam bir tarafsızlığının aldatmaya karşı en iyi garanti olduğu sonucuna varıyoruz; çünkü alınan iletişimlerin entelektüel üstünlüğünü her zaman garanti altına almaya yeterli olmasa da, kötü ruhları güçlü bir eylem aracından mahrum eder ve muhaliflerin ağzını kapatır.

Amatör şarlatan olarak adlandırılabilecek kişilerin nispeten masum hilelerine birkaç söz söylememiz gerekiyor ; yani, bir akşam partisinin eğlencesi için ruh-görüntülerini taklit edenler. Ancak, bu tür hileler sığ ve hafif insanları tatmin etse de, bu türdeki her girişim ciddi merkezlerde yapıldığında veya ciddi araştırmacılara yutturulduğunda son derece kınanması gereken bir şey olarak görülmelidir.

310. Belki de zamanını halka adayan profesyonel bir medyumun bunu karşılıksız yapmasının beklenemeyeceği söylenebilir; çünkü yaşamak zorundadır. Doğru, ancak bu durumda bile, medyumluğunu spiritizmin iyiliği için profesyonel olarak da olsa yerine getirdiğinden emin olmalıdır, kazançlı bir meslek olarak gördüğü için değil. Ruhların, üstünlükleri veya aşağılıkları ne olursa olsun, ölmüş erkek ve kadınların ruhları olduğunu ve ahlak ve dinin ölenlerin bedensel kalıntılarına saygı göstermeyi bir görev olarak öngörmesine rağmen, bizim ruhlarına saygı göstermemizin daha da zorunlu olduğunu asla unutmasın. Ve ne medyumlar ne de onlara hitap edenler, fiziksel tezahürlerin yanı sıra entelektüel düzenin tezahürlerinin de yalnızca ahlaki eğitim ve gelişimimiz için İlahi Takdir tarafından izin verildiği gerçeğini asla gözden kaçırmamalıdır.

311. Bu apaçık hususlara dikkat çekerken, hem onurlu hem de vicdanlı ücretli medyumların bulunabileceğini reddetmek gibi bir niyetimiz yok. Sadece yeteneklerini kötüye kullananlardan bahsediyoruz ve kabul etmeliyiz ki, verdiğimiz nedenlerden dolayı, bu tür kötüye kullanımlar, yeteneklerini kendilerine yüksek ve kutsal amaçlar için emanet edilmiş bir yetenek olarak gören ve bunu yalnızca başkalarına hizmet etme aracı olarak kullananlara göre ücretli medyumlarda daha olasıdır.

Ücretli bir medyuma verilecek güven derecesi, ilk olarak, karakterinin ve ahlakının emrettiği saygıya, ikinci olarak da koşullara bağlıdır. Zamanını ve gücünü, toplumun geneli için son derece yararlı ve avantajlı olan bir işe adaması nedeniyle başka bir işte çalışmaktan alıkonulan medyum, hizmetleri için ücret almakta haklıdır ve böyle bir medyum, kazanç arzusundan başka bir amaçla medyumluğundan para kazanan sıradan bir spekülatörle karıştırılmamalıdır. Bu nedenle medyumların ücreti, her bir bireysel medyumun *amacına* ve *güdüsüne göre kınanabilir, affedilebilir veya kayırılabilir; maddi ödeme gerçeğinden* ziyade *medyumun niyeti* , yargımızın temelini oluşturur.

312. Yeteneklerini para kazanmak için kullanan uyurgezerler için durum aynı değildir, ancak yeteneklerini kötü kullanabilirler ve tarafsızlık her zaman samimiyetin en iyi garantisi olmalıdır; çünkü onların konumu farklıdır, çünkü hareket eden kendi ruhlarıdır ve bu nedenle yetenekleri her zaman kendi emrindedir. Uyurgezer sadece kendisi üzerinden ticaret yapar ve kendi eylemini istediği gibi kullanmakta özgürdür, oysa paralı medyum başkalarının ruhları üzerinden ticaret yapar.

313. Paralı medyumluk konusunda sergilediğimiz sert tavrın, ruhçuluğu dünyevi kazanç kaynağı haline getirmeye meyilli olanların ve doğal olarak onların yanında yer alan dostlarının bize karşı kötü niyet beslemesine yol açtığının gayet farkındayız; ancak kendimizi, İsa tarafından Tapınak'tan kovulan alıcı ve satıcıların, O'nun bu hareketini hoşnutlukla karşılamış olmalarının pek mümkün olmadığı düşüncesiyle teselli ediyoruz.

Ayrıca, bu soruyu bizim yaptığımız kadar ciddi bir ışık altında görmeyen birçok kişi de bize karşı; ancak konuya ilişkin görüşümüz spiritüalistlerin büyük çoğunluğu tarafından benimsenmişse, şüphesiz ki, bu onların deneyimlerinin onlara doğru olduğunu göstermiş olmasındandır. Her durumda, medyumluğun spekülasyon konusu haline getirildiğinde, tamamen tarafsız bir şekilde uygulandığında olduğundan daha büyük bir dolandırıcılık ve kötüye kullanma riski olmadığını nasıl iddia edebileceğini göremiyoruz ve eğer yazılarımız, Fransa ve diğer ülkelerde, medyumluğun bir ticaret haline getirilmesinin itibarsızlaştırılmasına katkıda bulunmuşsa, bunun spiritüalizm davasına sağladıkları hizmetlerin en küçüğü olmayacağına inanıyoruz.

Sahte tezahürler.

314. Ruhların fiziksel tezahürlerinin olasılığını kabul etmeyenler, genellikle bunların üretiminin bir hile sonucu olduğunu varsayarlar. Varsayımlarını, hünerli sihirbazların, hilelerinin sırrını bilmeyenlere harika görünen şeyler

yaptıkları gerçeğine dayandırırlar ve buna göre medyumların hokkabazdan başka bir şey olmadığı sonucuna varırlar. Bu argümanı, daha doğrusu bu *görüşü* , özellikle Mr. Home hakkındaki makalelerimizde ve Ocak ve Şubat 1858 tarihli *Revue Spirite'de çürüttük* ; bu nedenle daha da önemli bir noktaya değinmeden önce bu nokta hakkında sadece birkaç söz söyleyeceğiz.

Konuyu düşünen herkesin aklına gelmemesi mümkün olmayan bir düşünce şudur *:* şüphesiz ki, gerçekten olağanüstü becerilere sahip sihirbazlar olsa da, sayıları azdır. Tüm medyumlar el çabukluğu uygulasalardı, sihirbazlık sanatının bu son günlerde sadece harikulade bir ilerleme kaydetmediği, aynı zamanda aniden aşırı derecede yaygınlaştığı kabul edilmeliydi, çünkü psişik yeteneğin kendilerinde varlığından habersiz olan insanlarda ve hatta çocuklarda bile doğuştan olduğu artık görülüyor.

Sokaklarda ve meydanlarda işe yaramaz ilaçlar satan şarlatanlardan, hatta anayollara inmeden hastalarının güvenini sarsan hekimlerden söz edilebilir; ancak bu suiistimallerden, bütün hekimlerin şarlatan olduğu ve bütün tıp camiasının saygıya layık olmadığı sonucu mu çıkar?

Bazı satıcılar şarap için boya maddeleri sattığı için, tüm şarap tüccarlarının sahtekar olduğu ve saf şarap bulunmadığı sonucu mu çıkar? Her şey, en iyileri bile taklit edilir ve öyle bir noktaya gelir ki, sahtekarlığın bazı durumlarda deha damgasını bile aldığı söylenebilir. Ancak sahtekarlığın her zaman kişisel bir amacı, bir tür veya başka bir tür maddi çıkarı vardır; kazanılacak hiçbir şey olmadığında, aldatma cazibesi yoktur; ve paralı medyumlara atıfta bulunduğumuz gibi, *fenomenlerin gerçekliğinin en iyi garantisi, bunların meydana geldiği medyumların mutlak tarafsızlığıdır* .

315. Tüm ruhsal tezahürler arasında en kolay taklit edilebilenler fiziksel fenomenlerdir, bunun dikkate alınması gereken nedenleri vardır: Birincisi,

zekadan ziyade gözlere hitap etmeleri nedeniyle, bu fenomenler büyücülerin en kolay taklit edebileceği fenomenlerdir; ve İkincisi, diğerlerinden daha genel olarak merak uyandırırlar ve bu nedenle kalabalığı çekme ve dolayısıyla en kazançlı olma olasılıkları en yüksek olanlardır. Bu iki nedenden dolayı, şarlatanlar bu fenomen sınıfını taklit etmeyi en çok kendi çıkarlarına uygun bulurlar; çoğunlukla spiritizme yabancı olan seyirciler, bu tür gösterilere genellikle ciddi bir amaçtan ziyade eğlenmek için giderler ve eğlendiren şey, öğreten şeyden daha iyi para kazandırdığından, şarlatanın onlara sağladığı tek şey eğlencedir.

Ancak daha da kesin bir argüman daha var. Büyü, hitaptan başka bir şeye ihtiyaç duyulmayan belirli fiziksel tezahürleri taklit edebilir; ancak şimdiye kadar, örneğin, aslında yaygın seviyenin oldukça üzerinde bir zeka miktarı gerektiren doğaçlama yeteneğini taklit edememiş veya zaman ve mekan açısından hayranlık uyandıracak kadar uygun olan, genellikle ruhlar tarafından verilen görkemli ve yüce dikteleri üretememiştir. İşte yukarıdaki iddiayı örnekleyen bir gerçek:

Tanınmış bir edebiyatçı bir keresinde bizi görmeye geldi ve iyi bir sezgisel yazma aracı olduğunu ve Spiritist Topluluğu'na katılmaktan mutluluk duyacağını söyledi. Toplantılarımıza yetenekleri bizim tarafımızdan zaten bilinenler dışında hiçbir aracı kabul etmememiz bir kural olduğundan, kendisinden özel bir toplantıda aracılığını görmemize fırsat vermesini rica ettik. Bu isteği kabul etti ve önerilen toplantıya geldi. Toplantıda çok sayıda mükemmel aracı bir araya getirmişlerdi. Bazıları büyük ilgi çeken tezler sunarken, diğerleri bazı durumlarda kendileri için bilinmeyen konularla ilgili sorulara dikkate değer kesinlikte cevaplar verdiler. Bu beyefendinin kendisine gelen iletiyi okuma sırası geldiğinde, birkaç önemsiz kelimeyi okudu, "o gün yeterli değildi" dedi ve aceleyle geri çekildi. Muhtemelen, entelektüel tezahürler için bir aracı rolünü oynamanın

tahmin ettiğinden çok daha zor olduğunu fark etmişti; çünkü o zamandan beri onu bir daha görmedik.

316. Bir konuyu anlamayanlar, bu konuda en kolay aldatılanlardır. Spiritizmde de durum böyledir; bu konuda hiçbir şey bilmeyenler, kolayca görünüşlere kapılırlar; konuyu *önceden dikkatle incelemiş olanlar ise* , sadece tanık oldukları olayların nedenini değil, aynı zamanda bunların hangi koşullar altında üretilebileceğini de anlarlar ve böylece böyle bir şey denenirse, sahtekarlığı tespit etme araçlarına sahip olurlar.

Ağustos 1861 tarihli *Revue Spirite'den* alıntıladığımız mektupta damgalanıyor :

PARİS, 21 Temmuz *1861* .

Revue Spirite'in son sayısında ruh-tecellilerinin sahte taklitlerine ilişkin açıklamalarınızı okudum ve bunlara yürekten katılıyorum.

"Belki de ücretli medyumluk konusunda sizin kadar katı değilimdir, çünkü uzun ve yorucu deneylere ayırdıkları zaman için dürüst ve yakışır bir şekilde ücret kabul eden medyumların eylemlerinde yanlış bir şey görmüyorum; ancak, önceden vaat edilen ve diğer tarafta beklenen sonuçların yokluğunu veya yetersizliğini telafi etmek için bazen dolandırıcılığa ve hileye başvuranlara karşı da aynı derecede katıyımdır - ve çok fazla katı olmak imkansızdır (bkz. 311).

"Ruhların müdahalesiyle fenomenlerin elde edilmesi söz konusu olduğunda, yalanı gerçekle karıştırmak basitçe utanç vericidir; ve böyle bir işleme girişebilen medyumda tüm ahlaki duygu yok edilmelidir. Gerçekten de söylediğiniz gibi, er ya da geç keşfedilmesi kesin olan bu tür sahtekarlıklar, *kararsız olanların zihninde davanın kendisine itibar kaybettirir* . Ben de, bu tür medyumlara bilgi ve yüzlerinin tarafsız desteğini veren, dürüstlüklerine kefil olan ve tabiri caizse onlara himayelerini veren

onurlu insanları en acımasız şekilde tehlikeye attığını ekliyorum. Medyumların bu tür davranışları, onlara güvenen ve yardım eden dostlarına ihanettir.

dünyadaki tüm *spiritüalistler* ve *ruhçular* tarafından yasaklanmalı ve bu kişilerin maskelerini düşürmeleri ve onları ifşa etmeleri kendilerine düşen görev olarak görülmelidir.

"Eğer bu satırları derginize koymayı uygun görürseniz, hizmetinize sunulmuştur.

– Sizin, vs.…”

317. Ruh fenomenlerinin hepsi aynı beceriyle taklit edilmez; ve en yetenekli sihirbazın çabalarına kesinlikle meydan okuyan bazıları vardır. Bunlar arasında nesnelerin temas olmadan hareketi, uzayda ağır cisimlerin asılı kalması, oturanların isteği üzerine çeşitli yerlerde duyulan tıkırtı sesleri, fenomenlerin hile ve işbirliği olasılığını dışlayan koşullar altında üretilmesi koşuluyla; ve ilgili tarafların karakterini ve konumunu ve aldatmaya olan ilgilerini dikkate alarak; ve aldatmanın hiçbir şey kazanılmayacağı yerde var olma olasılığının düşük olduğunu her zaman hatırlayarak.

Ruh fenomenlerini taklit etmek için bazen başvurulan hilelere karşı araştırmacıları uyarmak için birkaç söz yeterli olacaktır.

318. Masaların eğilmesi bazen ellerin ve ayakların baskısıyla taklit edilir ve aynı şekilde ellerin veya çizme topuklarının hareketleriyle vurma sesleri çıkarılabilir.

Gerçek ruh vuruşları, oturanların talebi üzerine nitelik ve yer değişiklikleri, odanın farklı yerlerindeki çeşitli mobilya parçalarında, zeminde, duvarlarda, tavanda, havada, vb. tekrarlanması ve herhangi bir simülasyon yöntemiyle yapılamayan, medyumun bilmediği konulardaki

sorulara cevap verilmesiyle sahte olanlardan kolayca ayırt edilebilir (Bkz. 41).

319. Doğrudan yazı, rap'lerden daha kolay taklit edilebilir; sempatik mürekkeplerden bahsetmiyorum bile. Bazen medyumlar, tırnaklarından birinin altına sakladıkları siyah kurşun veya arduvaz kalem parçacıklarıyla yazarken suçüstü yakalanmıştır.

320. Nesnelerin taşınması olgusu da hileye açık bir olgudur ve profesyonel sihirbazın becerisine sahip olmayanlar tarafından bile akıllıca bir yönetim yardımıyla taklit edilebilir. Yukarıda (96) ruhların ifadelerini verdik, bu olguların yalnızca bu sınıftan hangi istisnai koşullar altında üretilebileceğini gösterdik; ve bu nedenle bir medyumun bu türden olguları keyfi olarak elde etme iddiasının her zaman şüpheyle karşılanması gerektiği sonucuna güvenle varabiliriz.

Özel Medyumlar bölümünde , ruhsal yönlendirmeye göre, *yaygın* ve *nadir* olan psişik yetenekleri belirttik . Nadir fenomenleri çok kolay elde ettiklerini veya çok fazla medyumluk çeşidi biriktirdiklerini iddia eden medyumlar, kendilerini bu nedenle şüpheye açık hale getirirler.

322. Zeki tezahürler genellikle en güvenilir olanlardır; yine de, bunlar bile her zaman taklitten güvende değildir. Daha önce belirtildiği gibi, bazen mekanik ortamlarda, yalnızca fikirlerin bağımsızlığı açısından değil, aynı zamanda hile açısından da daha fazla güvenlik olduğu düşünülür; bu nedenle bazı insanlar yukarıda açıklanan maddi araçları kullanmayı tercih eder. Ancak bu tür insanlar yanılıyorlar; sahtekarlık her yere sızar ve örneğin, bir planşeti keyfine göre yönlendirmekten ve ona kendiliğinden hareket ediyormuş gibi görünmekten daha kolay hiçbir şey yoktur. Tüm şüpheleri ortadan kaldıran tek şey, *düşüncenin ifadesidir* ; ister mekanik, sezgisel, duruişitsel, trans veya durugörü yoluyla olsun. Bazı iletişimler, ortamın bilgisinin veya entelektüel kavrayışının çok ötesindedir; bunları ona

atfetmek imkansızdır. Şarlatanlığın çok becerikli olduğunu ve çok çeşitli kaynaklara sahip olduğunu kabul ediyoruz; Ama cahil olana bilgi, aptal olana akıl, medyumun bilmediği isimler, tarihler, yerler ve durumlar hakkında bilgi verebileceğini kabul etmiyoruz.

Özetle, herhangi bir tezahürün hakikiliğinin en iyi garantisinin, medyumun karakteri ve konumu ve yeteneğinin kullanımında dünyevi çıkar veya kibir gibi tüm motiflerin yokluğu tarafından sağlandığını tekrarlıyoruz; çünkü bir medyumu gerçekten sahip olduğu bir yeteneği çıkarcı bir şekilde kullanmaya yöneltebilecek aynı değersiz motifler, eğer gerçekten sahip değilse, onu bu yeteneği taklit etmeye de yöneltebilir.

BÖLÜM 29

Spiritist Toplantılar ve Topluluklar

Genel olarak toplantılar – Toplumlar olarak adlandırılanlar – Çalışma konuları – Toplumlar arasındaki rekabet.

Genel olarak Toplantılar

323. SPİRİTİST toplantıları, karşılıklı fikir alışverişi ve her birinin yaptığı soru ve açıklamalarla karşılıklı aydınlanma fırsatları sunarak ve herkesin bundan faydalanabilmesiyle çok yararlı olabilir; ancak bu tür toplantıların yararlı olabilmesi için, şimdi birkaç açıklama ekleyeceğimiz belirli özel koşullar altında gerçekleşmesi gerekir; ancak bu tür toplantıların yalnızca Spiritizm konusuyla ilgilenenlerin özel oturumlarının bir genişlemesi olduğu ve üyelerinin bu nedenle doğal olarak aynı amaçları takip edecekleri ve kendilerini bireylerin rehberliği için daha önce belirttiğimiz tehlikelerden korumak için aynı önlemleri alacakları varsayılmaktadır.

Spiritist toplantılar, amaçladıkları amaca göre üç farklı karakterdedir; ve sonuç olarak *anlamsız* , *deneysel* veya *öğretici olarak sınıflandırılabilirler* .

324. Hafif toplantılar, bu tezahürleri sadece bir eğlence olarak gören ve bu tür toplantılara katılmaktan her zaman hoşlanan, kendilerine eğlenme fırsatı veren ve kaçırmamaya özen gösterdikleri hafif fikirli ruhların şakacı sözleriyle kendilerini oyalayan insanlardan oluşur. Bu tür toplantılarda, her türlü aptalca soru sorulur ve cevaplanır; insanlar fal baktırır veya ruhların zekasını test etmeye çalışırlar; onlara orada bulunanların yaşlarını,

çantalarında veya ceplerinde ne olduğunu, ne düşündüklerini ve aynı derecede ilgi ve öneme sahip diğer çeşitli şeyleri söylemelerini söylerler.

Bu tür toplantılar ciddi sonuçlara yol açmaz; ancak, hafif ruhlar bazen zeki ve genellikle iyi huylu ve neşeli olduklarından, bazen dikkatli bir gözlemci için yararlı olabilecek çok ilginç olaylara yol açarlar; ancak başka hiçbir şey görmemiş ve ruhlar dünyasını böyle bir örnekle yargılaması gereken biri, büyük bir şehrin nüfusunu en alt mahallelerinden bazılarında olup bitenlere göre yargılaması gerektiği kadar yanlış bir fikre sahip olacaktır. Sağduyu, yüce ruhların bu karakterdeki toplantılara katılma olasılığının düşük olduğunu ve bu gibi durumlarda görünmezlerin onları çeken insanlardan daha ciddi olma olasılığının düşük olduğunu bize temin etmek için yeterlidir. İnsanlar sadece boş şeylerle meşgul olmak istiyorlarsa, bir panayırda onları eğlendirmek için Merry-Andrews çağırdıkları gibi, önemsiz ruhları açıkça çağırsınlar; Fakat böyle bir durumda, daha yüksek seviyedeki ruhları uyandırmaya çalışmak hem aptallık hem de küfür olurdu; zira bu ruhlar kesinlikle böyle bir çağrışıma kulak asmazlardı.

325. *Deneysel toplantıların* özel amacı fiziksel tezahürlerin üretilmesidir. Birçok insan için bunlar öğretici olmaktan çok Meraklı bir gösteri oluşturur; şüpheciler, başka hiçbir şey görmediklerinde, genellikle ikna olmaktan çok şaşkın bir şekilde onlardan uzaklaşırlar ve yalnızca bunların üretildiğini varsaydıkları hileleri keşfetmeye niyetlidirler; çünkü bunları başka bir şekilde açıklayamadıkları için, bunların hilenin bir sonucu olduğu sonucuna varırlar. Konuyu daha önce incelemiş olan insanlar için durum tamamen farklıdır; çünkü onlar, daha önce imkansız olarak görülen birçok şeyin gerçekleşebileceğine ve gerçekleştiğine ikna olmuşlardır ve bu nedenle kendilerini gösterebilecek ve inançlarını doğrulayıp tamamlayacak gerçekleri kabul etmeye hazırdırlar; diğer yandan, hileye başvurulursa, daha önce edindikleri bilgi, bunu tespit etmelerini sağlar.

Deney toplantıları, bunlara hazırlıksız olan insanlar için sıklıkla yararsız olmalarına rağmen, yine de şüphesiz önemlidir. Görünmeyen dünyayı yöneten yasaları keşfetmemizi sağlayan bu şekilde ortaya çıkarılan olgulardır; ve şüphesiz, bunlar güçlü bir ikna aracı oluşturan çok sayıda araştırmacı vardır. Demek istediğimiz, olguların *tek başına görülmesinin* , bizi spiritizmin teorik bilgisine başlatmaya yeterli olmadığıdır, tıpkı ustaca bir mekanizma parçasının görülmesinin mekanik yasalarından hiçbir şey bilmeyenlere mekaniği öğretmeye yeterli olmaması gibi, bu karakterdeki deneylerle ulaşılan sonuçların değeri her zaman yürütüldükleri düzenlilik ve zekâ ile orantılı olacaktır.

Bu konuya birazdan tekrar döneceğiz.

326. Ruhsal iletişimlerden talimat almak için yapılan toplantılar, az önce incelenen diğer iki tür toplantıdan nitelik olarak oldukça farklıdır; ve doktrinel bilginin esas olarak bunlardan elde edilebileceği için, bunların hangi koşullar altında yapılması gerektiğini daha da açık bir şekilde belirtmemizin bizim için önemli olduğunu düşünüyoruz.

Bu koşullardan ilki ciddi ve yoğun bir zihin durumudur. Yüksek öneme sahip öğretiler elde etmek istiyorsak, bunları yalnızca onlar verebilen yüksek derecedeki ruhlara hitap etmemiz gerektiğini unutmamalıyız. Ayrıca, bu tür ruhların varlığını talep etmenin onları çekmeye yetmediğini; bu tür ruhların, yeryüzünde yaşıyor olsalardı yapacakları gibi, kesinlikle yüzeysel ve yüzeysel olanların bir araya gelmesine izin vermeyeceklerini; ve eğer onlarla iletişime geçmek istiyorsak, onları çekme olasılığı en yüksek olan koşullara kendimizi yerleştirmemiz gerektiğini unutmamalıyız. Gelişmiş ruhlardan iletişim elde etmeye çalışan bir toplum, kendisini yalnızca bu amaca adamalıdır; olağanüstü fenomenler elde etmek istenseydi, bu fenomenleri üreten ruhlar bu amaç için gelirdi, ancak daha yüksek olanlar geri çekilirdi. Kısacası, bir toplantının karakteri ne olursa olsun, onu desteklemeye hazır ruhlar her zaman olacaktır. Ahlaki soruların

açıklığa kavuşturulması için bir toplantı, dikkatinin başka amaçlara yönelmesine izin verirse, programından sapar. Fiziksel tezahürlerin, daha önce de söylediğimiz gibi, kendi özel faydaları vardır ve bunlara tanıklık etmek isteyenler tarafından deney toplantılarında aranmalıdır; ve hakikat ve görev hakkında daha net görüşler elde etmeye çalışanlar, spiritizmin ahlaki ve entelektüel yönlerinin araştırma konusunu oluşturduğu toplantılarda bunları aramalıdır. Bu şekilde, sanat ve bilim okullarında bazı öğrencilerin teorik dersleri, diğerlerinin ise pratik dersleri takip etmesi gibi, herkes spiritizmin entelektüel ve pratik dallarında eğitimini tamamlayabilir.

327. Teorik spiritizm, hem gerçeğin araştırılmasını hem de bu iki konuyu aydınlatmak için gelen ruhların yardımıyla fenomenlerin incelenmesini içerir; fenomenlerin doğası ve nedenleri hakkındaki bilgiye bu şekilde ulaşılır; ve bu nedenle, ruh dünyası hakkındaki bilgimiz, yalnızca şu anda ele alınan iki ayrı karakterin toplantılarında metodik ve ısrarlı bir şekilde yürütülen gözlem yoluyla ilerletilebilir. Ve daha sıra dışı fenomenlerin incelenmesi gereken tek fenomenler olduğunu varsaymak bir hata olur; çünkü akıllı iletişim fenomenleri, her adımda, ciddi araştırmacılar tarafından göz ardı edilmemesi gereken değerli işaretler sağlar; önceden işaret edilmesi imkansız olan, ancak toplantılar sırasında doğal olarak ortaya çıkan ve fiziksel fenomenlerden daha az çarpıcı olsa da, gözlemci için en derin ilgiyi çeken, zaten kabul edilmiş ilkelerin onayını veya yeni ilkelerin vahyini bulan ve görünmez dünyanın gizemlerine daha da derinlemesine nüfuz etmesini sağlayan işaretlerdir.

328. Ruhların yardımıyla spiritüel soruların incelenmesi için yapılan toplantılar, ayrıca, zeki tezahürler elde etmek ve kendilerini üstün ruhların araçları olmaya hazırlamak isteyen medyumların gelişimi için çok faydalıdır.

Medyumluğun başlıca engellerinden biri, daha önce gösterdiğimiz gibi, medyumlarını büyüleyen ve onları kendi yanılmazlığına inandıran ruhların saplantısıdır *;* gerçeğin peşinde birleşmiş ve ruhlardan alınan mesajların

incelenmesinde birleşik yargılarını ortaya koyanların sık sık bir araya gelmesi, yazan medyumlar için bu çok ciddi tehlikeden en iyi koruyucudur.

Hatanın yayılmasına bir maşa olmayacak her medyum, ele aldığımız ciddi nitelikteki toplantılara katılmayı bir nokta haline getirmeli ve aldığı iletişimleri değerlendirmek için etrafındakilerin dostça eleştirilerinden yararlanmalıdır. Böylece, ikna olmaya açık olduğunu ve kendisine dayatılmasına izin verme niyetinde olmadığını göstererek aldatıcı ruhlardan kurtulacaktır. Hiçbir medyum bu tür eleştirilerden makul bir şekilde incinemez veya rahatsız edilemez, çünkü elde ettiği şey kendisinden değildir ve bu nedenle, katip olarak hareket etmesi gereken dünyevi bir yazarın kusurlarından daha fazla sorumlu değildir.

Bu noktada ısrar ediyoruz, çünkü eğer büyülenme medyumlar için bir sınavsa, katıldıkları toplantılar için de (ki bu toplantılara takıntılı veya büyülenmiş bir medyumun işbirliği her zaman yarardan çok zarar getirir) ve böylece cahil, küstah veya yalancı ruhların yaymasına olanak verilen yanlış ve hatalı fikirlerden, spiritüelist halk için de bir sınavdır.

329. Spiritüalizm çalışma toplantılarının başlıca amacı aldatıcı ruhları uzak tutmak olmalıdır; bu tür toplantıların amacının veya medyumlarının mükemmelliğinin bu amaca ulaşmak için yeterli olacağını varsaymak yanlış olur; bu da ancak Cemiyetin kendi açısından uygun koşullar yaratmasıyla elde edilebilir.

Böyle bir toplantıda neler olup bittiğini tam olarak kavrayabilmek için okuyucularımızdan *ruhsal tezahürler üzerinde çevrenin etkisine ilişkin 231 numaralı bölüme başvurmalarını rica ediyoruz* .

Her insan, huyu, zevkleri ve eğilimleri tarafından kendisine çekilen bir dizi görünmez sempatizanla sürekli olarak çevrilidir; bu nedenle bir toplantıya giren her kişi kendisiyle sempati duyan bir grup ruhu

beraberinde getirir. Bu ruhlar, sayılarına ve doğalarına göre, toplantı ve alınan iletişimler üzerinde iyi veya kötü bir etki uygular. Mükemmel bir toplantı, aynı hakikat ve iyilik sevgisiyle canlanan tüm üyelerin yanlarında sadece iyi ve aydınlanmış ruhlar getirmesi gereken bir toplantı olurdu; bir sonraki en iyi toplantı, iyilik ve ışık arzusunun kibir ve kötülüğe ağır bastığı bir toplantı olurdu; daha fazla yorum gerektirmeyecek kadar açık bir iddia.

330. Bir toplantı, nitelikleri ve özellikleri üyelerinin toplamının sonucu olan ve bir demet çubuk veya bir çalı çırpıya benzetilebilen *kolektif bir varlıktır ; bu, gücü homojenliğiyle orantılıdır. Okuyucularımız, uzaydaki ruhların çağrışımlarımızdan nasıl haberdar olduklarına ilişkin olarak belirtilenleri (282, soru* . 5) tartmışlarsa, tüm bir topluluğun rızasıyla oluşan düşüncenin uyguladığı güçlü çekim kolayca anlaşılacaktır. Bir ruh , tabiri caizse, bir *düşünce tarafından* bizim bir sesle vurulduğumuz gibi *vurulursa , birçok insanın birleşik düşünceleri onu zorunlu olarak tek bir bireyin izole düşüncesinden daha büyük bir güçle vurmalıdır* ; ancak, tüm bu düşüncelerin aynı amaca ulaşması için, uyum içinde titreşmeleri, eylemlerinin bir araya gelmesi gerekir; ve bu, orada bulunan herkesin ciddi bir düşünce ve amaç konsantrasyonu olmadan gerçekleşemez.

Öte yandan, sempatik bir çevrenin ortasında bulunan bir ruh daha rahattır; dostları tarafından çağrıldığında daha gönüllü gelir ve hem daha istekli olur hem de daha iyi cevap verebilir.

Ruh iletişimlerinin gidişatını dikkatle gözlemleyen herkes, meclisin düşünceleri farklı olduğunda, ruha hoş gelmeyen ve dolayısıyla iletişimine zarar veren bir fikir karmaşası ürettiklerini görecektir. Bu, bir konuşma yapmak üzere olan bir adam için de aynıdır; eğer dinleyicilerinin düşüncelerinin sempatik ve nazik olduğunu hissederse, onlardan aldığı izlenim kendi zihninde tepki verir ve fikirlerine daha fazla hayat ve enerji verir; çünkü bu duygu uyuşması, onun üzerinde, kayıtsızlık veya düşmanlık yüzünden kafası karışmış ve felç olmuşken, gücünü yüz kat artıran bir tür

manyetik etki uygular. Aynı şekilde, aktörler alkışlarla elektriklenir; ve ruhlar, insanlardan çok daha etkilenebilir olduklarından, etraflarındaki etkilerden daha da güçlü bir şekilde etkilenirler.

Bu nedenle, spiritüel amaçlar için yapılan her toplantı, bilge ve iyi ruhların işbirliğini elde etmenin bir aracı olarak, duygu birliğini geliştirmelidir; ancak amacı, ne olursa olsun, herhangi bir tür iletişim elde etmekse ve bunları veren ruhların niteliklerine atıfta bulunmuyorsa, böyle bir önlemin gereksiz olduğu açıktır; ancak, bu durumda, insanlar bunların elde ettiği sonuçların kalitesinden şikayet etmemelidir.

331. Ciddi bir toplantının temel koşulları olan amaç samimiyeti ve duygu uyumu, çok fazla insanın varlığı istenen etki homojenliğine ulaşmayı engelleyebilir. Ancak sayılar konusunda kesin bir kural konulamaz; ve yüz kişilik bir toplantının, eğer samimi ve sempatikse, on kişilik bir toplantıdan, eğer dağınık ve anlamsızsa, daha elverişli koşullar sunabileceği açıktır; ancak deneyim bize, genel olarak, toplanan insan sayısı ne kadar fazlaysa, gerekli koşulları elde etmenin o kadar zor olduğunu ve küçük, samimi çevrelerin genellikle ruhsal eylem için en elverişli koşulları sunanlar olduğunu göstermiştir.

332. Spiritist toplantıların başarısı için daha az önemli olmayan bir diğer nokta da düzenliliktir. Toplantılar belirli günlerde ve sabit saatlerde yapıldığında, iletişimde olduğumuz ruhlar buna göre düzenlemelerini yaparlar ve nadiren orada bulunmayı ihmal ederler. Ancak en üst sınıfa ait olmayan, aşırı derecede dakik olan, bekletilmekten rahatsız olan ve eğer kendilerine sohbet için bir zaman belirledilerse, tek bir an bile çok erken veya çok geç çağrıldıklarında boşuna beklenecek ruhlar vardır. Ruhlar şüphesiz belirlenen saatlerden farklı saatlerde *gelebilirler* ve eğer elde edilecek amaç önemliyse bunu gönüllü olarak yaparlar; ancak iyi iletişimler veya başarılı tezahürler elde etmek için hiçbir şey, tam da hayal gücümüz bizi çektiğinde ve ciddi bir sebep olmadan ruhları rastgele çağırmaktan

daha elverişsiz değildir. Rastgele çağırdığımız ruhlar gelmeyi reddedebilir; ve bu gibi durumlarda, aşağı ruhlar onların yerini alacak ve isimlerini ödünç alacaklarından oldukça emindirler.

Spiritist Topluluklar.

333. Spiritist toplantılar hakkında söylediğimiz her şey, düzenli olarak kurulan topluluklar için de geçerlidir; ve bu tür topluluklar tarafından yararlı bir şekilde benimsenebilecek örgütlenme biçimi konusunda sık sık tavsiye istendiği için, bu nokta hakkındaki görüşümüzü kısaca belirteceğiz.

Spiritizm henüz emekleme aşamasında olduğundan, hala çok çeşitli olarak kabul ediliyor ve esasları, bu tür bir toplumda birleşmiş insanlar arasında çok güçlü bir birlik bağı oluşturmak için hala çok az anlaşılıyor. Böyle bir bağ, yalnızca ahlaki yönünü gören ve ilkelerini pratik bir şekilde uygulamaya çabalayanlar arasında var olabilir. İçinde yalnızca az ya da çok ilginç bir gerçekler düzeni görenler arasında, güçlü bir birlik bağı var olamaz; üyeleri ilkelerden çok gerçeklerle ilgilendiğinden, fenomenler konusunda basit bir görüş ayrılığı aralarında ayrılık yaratmaya yeter. Öte yandan, ilke olarak birleşmiş olması gereken ve karşılıklı güven ve nezaketin zıttlarını dışlayacak şekilde var olduğu, üyelerinin tek amacı üstün ruhların iletişimleri yoluyla gerçeği elde etmek olan bir toplumun yaşama olasılığı sadece yüksek olmakla kalmaz, aynı zamanda dağılması da mümkün olmazdı. Ancak gerçekten homojen unsurları bir araya getirmenin zorluğu, bizi spiritistlerin kendilerini büyük kümeler halinde oluşturmaktan ziyade küçük grupları çoğaltmayı hedeflemeleri gerektiği inancına götürdü. Birbirleriyle yazışan, birbirlerini ziyaret eden ve her birinin ulaştığı sonuçları birbirlerine ileten bu gruplar, şimdi bile, bir gün tüm görüşleri kendi etrafında toplayacak ve tüm insanları Hristiyan hayırseverliğinin ortak kardeşliğinde birleştirecek olan büyük spiritist ailesinin çekirdeğini oluşturabilir.

334. Yararlı sonuçlar elde etmenin bir koşulu olarak duygu birliğinin ne kadar önemli olduğunu gördük; ve bu birliğe üyeliğe kabul edilen kişi sayısına oranla ulaşmanın daha zor olması gerektiği açıktır. Küçük gruplarda, üyeler birbirlerini daha iyi tanırlar ve zaman zaman kendilerine eklenen yeni üyelere güvenirler; düşünce yoğunluğu daha kolay sağlanır ve toplantılar tek bir ailenin samimi toplantılarına benzer. Buna karşın, büyük toplantılar bileşen unsurlarının çeşitliliği nedeniyle samimiyet olasılığını dışlar; özel toplantı yerleri, daha büyük parasal kaynaklar ve küçük gruplarda ihtiyaç duyulmayan bir idari mekanizma gerektirir; karakterlerin, fikirlerin ve görüşlerin farklılığı büyük toplantılarda daha belirgindir ve bu farklılık, kavgacı ruhlara anlaşmazlık ekme konusunda daha fazla olanak sunar. Toplantı ne kadar büyükse, herkesi memnun etmek o kadar zor olur; herkes her şeyin kendi görüş ve isteklerine göre yönetilmesini ister ve bu duygu ve çaba karşıtlığı hoşnutsuzluk ve dağılmayla sonuçlanabilecek birliksizlik yaratır. Küçük gruplar aynı dalgalanmalara maruz kalmazlar ve ayrıca, büyük bir toplumun çöküşü, düşmanlarının en iyi şekilde yararlanmaktan geri kalmayacağı spiritist davaya bir engel görünümü sunarken; küçük bir grubun dağılması sadece fark edilmeden geçmez, aynı zamanda hızla yirmi tane yeni grubun oluşumuyla takip edilir. Öte yandan, her biri on beş ila yirmi kişiden oluşan yirmi grubun, üç veya dört yüz kişilik tek bir toplantının yapabileceğinden daha fazlasını yayma davası için yapacağı kesindir.

Şüphesiz ki, düşündüğümüz şekilde düşen bir toplumun üyelerinin gerçek spiritistler olamayacağı söylenecektir, çünkü doktrinimizin yüklediği ilk görev, hayırseverlik ve yardımseverlik uygulamasıdır. Bu tamamen doğrudur ve bu tür insanlar yalnızca isim olarak spiritist olacaktır (28); ancak, böyle birçok kişi olduğu için, tavsiyemizi sürdürüyoruz.

335. Ayrıca, spiritizmin düşmanları olduğunu, bunların en tehlikelilerinin ona açıkça saldıranlar değil, ona gizlice zarar vermek için onun dostu gibi

davranan kişiler olduğunu; bu tür insanların, tüm üyelerinin birbirini tanıdığı küçük gruplarda olduğundan çok daha kolay bir şekilde büyük meclislerde anlaşmazlık çıkarma amacını sürdürdüğünü; ve kopuşların ve düşmanlığın, herhangi bir toplumda ne kadar kötü olursa olsun, Spiritist Topluluklarda iki kat daha kötü olduğunu, çünkü bunların oluşumlarının asıl amacının olumsuzlanması olduğunu ve başarılarının ilk koşulunu yok ettiğini unutmayalım.

336. “Ancak bir toplum yanlış bir yola giriyorsa; “sorulabilir ki, “akıllı ve iyi niyetli üyelerin, onay anlamına gelebilecek bir sessizliği sürdürmek yerine, gerçek eylem yolundan bir sapma olarak gördükleri şeyi eleştirme hakkı yok mudur?” Şüphesiz ki bu hakları vardır ve bunu kullanmak onların görevidir; ancak gerçek ve dostça nedenlerle dikte edilen eleştiri her zaman düşünceli ve nazik terimlerle yapılmalı ve aynı ruhla karşılanmadığında, bunu sunanlar toplumu tamamen terk etmelidir; çünkü dürüst ve değerli insanlar, eğilimlerini onaylamadıkları bir toplumda kalamazlar.

337. Kötü huylu oldukları bilinenlerin yanı sıra, karakterleri ve huyları nedeniyle gittikleri her yere sorun getirenler de vardır: bu nedenle, bir topluma yeni unsurların getirilmesi konusunda çok fazla özen gösterilemez. En itiraz edilebilir olanlar, konudan habersiz olanlar veya inanmayanlar değildir; kanaate yalnızca deneyim yoluyla ulaşılabilir ve hiçbir şey bilmeden ve hatta şüphe duyarak bile gerçeğe ulaşmayı içtenlikle arzulayan birçok kişi vardır. En çok korunmamız gerekenler teorisyenlerdir; olumsuzlamayı bir sisteme yerleştirenler; en değerli kanıtlara erişemeyen alışkanlık şüphecileri; ışığı yalnızca kendilerinin görebileceğine inanan, kendilerinden farklı düşünen herkese küçümseyerek bakan ve herkesi kendi görüşlerine uydurmaya kararlı olanlardır. Bu tür insanların aydınlanma konusundaki sözde arzularına kapılmamalıyız; çünkü birçoğu yanılmış olduklarını kabul etmektense yanılgı içinde kalmayı tercih eder. Ayrıca, çelişkiye düşmekten hoşlanan ve her zaman son sözü söylemek zorunda

olan yorucu gevezelerle mümkün olduğunca az iş yapmak akıllıca olacaktır; bu tür insanlar, kendilerine bir fayda sağlamadan sadece zamanımızı boşa harcamamıza neden olurlar; çünkü gelişmiş ruhlar boş sözlerden hoşlanmazlar.

338. Kargaşa ve sıkıntıya yol açabilecek her şeyden kaçınmanın gerekliliği göz önüne alındığında, Spiritist Topluluklar düzen ve uyumu sağlamak ve düzensizliği kışkırtanlardan kurtulmak için uygun tedbirleri benimsemelidir. Küçük özel grupların toplantılarının sırasını belirlemek için yalnızca birkaç basit kurala ihtiyaçları vardır; düzenli olarak kurulan topluluklar daha eksiksiz bir organizasyon gerektirir, ancak bu durumda bile, benimsenen düzenlemeler ne kadar basit olursa, başarı olasılığı o kadar yüksek olacaktır.

339. İster büyük ister küçük olsun, Spiritist Topluluklar, tüm toplantılarında başka bir tehlikeye karşı dikkatli olmalıdır. Uyuşmazlık kışkırtıcıları sadece üyeleri arasında değil, aynı zamanda görünmez dünyanın sakinleri arasında da bulunur. Topluluklar, kasabalar ve halklar için Koruyucu Ruhlar olduğu gibi, kendilerini bireylere yaptıkları gibi insan gruplarına da bağlayan ve sinsi eylemlerine, derhal direnilmezse, üyeleri arasında bulaşıcı bir hastalık gibi saplantı yayacak olan kötü ruhlar da vardır; bu sapkınlık, medyumlarda medyumluklarının bozulmasıyla ve diğer üyeler arasında düşmanlık duygusu, ahlaki duygunun bozulması ve uyumun bozulmasıyla kendini gösterir. Bu koşullar altında, grubun tüm üyelerini bir hayırseverlik duygusuna geri döndürmek ve kötü ruhların kurbanlarının gözlerini, düştükleri etkinin gerçek doğasına açmak için iyi ruhlara güçlü bir şekilde yardım çağrısında bulunmalıyız.

Bunlardan birincisi yüksek dereceli ruhların yardımını çeker; ikincisi ise kötü ruhların entrikalarının keşfedildiğini ve onlara karşı koyulduğunu göstererek onları caydırır.

340. Çevrenin ve koşulların etkisi, daha önce gösterdiğimiz gibi, ruhların doğasının ve insanlar üzerindeki etki biçimlerinin bir sonucudur. İyi ruhları çekmek ve kötü olanları uzak tutmak için gerekli koşullar şu şekilde özetlenebilir:

Mükemmel görüş ve duygu topluluğu;

Üyeler arasında karşılıklı iyi niyet duyguları;

Hıristiyan sevgisine aykırı her türlü duygudan vazgeçmek;

Genel bir hakikat arzusu;

Her şeyin oturumlardan dışlanması, anlamsızlık gibi;

Ortak amacın peşinde koşmada ve varlığı istenen ruhların çağrılmasında düşünce ve arzunun yoğunlaşması; medyumların, kibir, hırs veya başka herhangi bir bencil amaç olmaksızın, çıkar gözetmeden yararlı olma arzusuyla işbirliği yapması.

Bu koşullar elde edilemez mi? Biz öyle düşünmüyoruz; aksine, bu koşulları birleştiren merkezlerin birçok yerde zaten var olduğuna ve zamanla büyük ölçüde çoğalacağına inanıyoruz; ve bir yandan, bunların çoğalmasının ruhsal tezahürlerin gerçekliğine olan inancı yaymanın güçlü bir aracı olacağını ve diğer yandan, üyeleri arasında bu şekilde kurulan bağın insan dayanışması duygusunu genelleştirme eğiliminde olacağını ve böylece genel olarak ilerleme davasının ilerlemesine katkıda bulunacağını iddia etmekten çekinmiyoruz.

341. Fiziksel tezahürleri elde etmek için yapılan toplantıların kardeşçe uyuma ihtiyaç duymadığını varsaymak bir hata olur, çünkü bunun aksine, bu nitelikteki tezahürlerin, güçlü bir medyumun yardımıyla arandığında bile, dostça olmayan ve uyumsuz ortamlarda elde edilemeyeceği gerçeğinde

kanıtımız var, çünkü orada bulunanlar arasındaki herhangi bir duygu farklılığı veya düşmanlığı, ruhların hareketini felç eder ve tezahürlerini engeller.

Fiziksel tezahürler, daha önce de söylediğimiz gibi, çok büyük bir faydaya sahiptir; gözlemciye muazzam bir alan açarlar, çünkü sıradan deneyimlerimizden tamamen ayrı bir fenomen düzeni oluştururlar ve sonuçları hesaplanamaz. Bu nedenle, Spiritist Topluluklar ve özel gruplar, bu fenomenlerle ciddi ve yararlı bir şekilde meşgul olabilirler; ancak, ister çalışma ister deney olsun, orada bulunanların uygun koşulları altında olmadıkları sürece amaçlarına ulaşamazlar. Bu koşulların ilki, *inanç değil , gerçeği tespit etme konusunda samimi bir arzudur* ; ikincisi , heterojen unsurları bir araya getirmekten kaçınmak için *sayılarla ilgili kısıtlamadır* . Fiziksel tezahürler genellikle nispeten az gelişmiş ruhlar tarafından üretilse de, yine de İlahi bir amaç için meydana gelirler ve üretimleri, bununla yararlı bir sonuç elde edilecek olduğunda, yüksek derecedeki ruhlar tarafından denetlenir ve desteklenir; bu nedenle duygu uyumu ve düşünce konsantrasyonu bu üretime önemli yardımcılardır.

Çalışma konuları.

342. Akrabalarımızın ve arkadaşlarımızın veya ünlü şahsiyetlerin ruhlarını, genel ilgi gerektiren sorular hakkındaki görüşlerini öğrenmek amacıyla çağırdığımızda, onlara ne söyleyeceğimizi bilemez hale geliriz ve bazen basmakalıp düşüncelere ve boşuna çabalara düşme tehlikesiyle karşı karşıya kalırız. Dahası, birçok kişi *Ruhlar Kitabı'nın* diğer dünyadaki insanlara faydalı bir şekilde yöneltilebilecek ahlaki ve felsefi sorular dizisini tükettiğini varsayar; ancak bu bir hatadır, bunu göstermek üzereyiz.

343. Eğer seçkin ruhların çağrıştırılması, bize yaptıkları öğretici ifadeler aracılığıyla son derece yararlıysa, sıradan ruhların çağrıştırılması da daha az yararlı değildir, çünkü, sonuncular yüksek öneme sahip soruları

cevaplama yeteneğinden yoksun olsalar da, onların aşağılıkları öğreticidir, çünkü yukarıda açıkladığımız gibi, entelektüel ve ahlaki ilerlememiz ve mezarın ötesindeki varoluş koşulları konusuna ışık tutar (281).

Bu nedenle, dünyevi yaşamları, ölüm biçimleri, yaşları, iyi veya kötü nitelikleri, sosyal konumları, alışkanlıkları, zihinsel durumları vb. açısından ruh dünyasındaki durumlarıyla karşılaştırıldığında, ne kadar önemsiz olursa olsun, bazı tuhaflıklar gösteren herkesin ifadeleri, tükenmez bir gözlem madenini sağlar. Yükseltilmiş ruhlarla, araştırma alanı, onlara yöneltebileceğimiz psikolojik soruların yanı sıra, yeteneklerimizin ve bilimsel bilgimizin mevcut durumunda sınırları olan, onlara dünyevi yaşamın çeşitli konumları ve kullanımları, belirli koşullar altında hareket etmenin en iyi yöntemi, karşılıklı görevlerimiz vb. ile ilgili sonsuz sayıda ahlaki sorun önerebiliriz. Ahlaki, tarihsel, felsefi veya bilimsel olsun, herhangi bir konuda aldığımız cevapların değeri, Bay'a göre, sorgulanan ruhun yücelik derecesine bağlıdır; bu değeri inceleme ve akıl yardımıyla yargılamak bize düşer.

344. Çağrışımların yanı sıra, ruhlar tarafından sıklıkla yapılan kendiliğinden ifadeler, çalışma için sonsuz çeşitlilikte konu sunar. Bu nedenle, spiritist toplantılarda, daha önce kararlaştırılan bir ruha doğrudan bir çağrıda bulunabiliriz veya bazen en beklenmedik şekilde yaptıkları gibi kendiliğinden ortaya çıkabilecek ve ifadeleri çok sayıda ilginç soruya yol açabilecek ruhların tezahürlerini bekleyebiliriz.

345. Çalışma amaçlı toplantı meslekleri şu başlıklar altında toplanabilir:

(1) Önceki toplantıda elde edilen ruhsal iletişimlerin okunması.

raporların , yazışmaların ve haberleşmelerin okunması . Spiritüalizmle ilgili gerçeklerin ilişkisi.

Ruhlarla birlikte verilen konuların ele alınması . Mevcut medyumlar aracılığıyla ruhlar tarafından kendiliğinden dikte edilmesi. Toplantıya katılan ruhlara yöneltilen çeşitli ahlaki konularla ilgili sorular. Çağrılar.

(4) Elde edilen haberleşmelerin analitik ve eleştirel olarak incelenmesi.

Spiritüalist doktrinin noktalarının tartışılması.

346. Spiritist gruplar, ilk aşamalarında, bazen medyum eksikliğinden dolayı engellenirler; hatta birkaç medyum sahibi olanlar bile kendilerini kazara hiçbir medyum olmadan bulabilirler. Bilimsel topluluklar her zaman deney araçlarına sahip olmayabilirler, ancak üzerinde konuşacakları konuları bulmakta nadiren başarısız olurlar; şairlerin ve hatiplerin yokluğunda, edebi topluluklar eski ve modern yazarların eserleri hakkında yorum yaparlar; dini topluluklar Kutsal Yazılar üzerinde meditasyon yaparlar, vb. Spiritist Topluluklar bu örnekleri izlemelidir; ve medyumların yokluğunda, spiritizmle ilgili her şeyi hem lehine hem aleyhine okuyabilir ve yorumlayabilirler. Her üyenin düşüncelerinin övgüsünü getirdiği bu tür tartışmalardan, özellikle özel gruplarda nadiren bulunabilecek zeka ve deneyime sahip üyeleri içeren daha büyük topluluklarda çok fazla ışık elde edilebilir.

Günlük basın, belirgin spiritüel konuların yanı sıra, ahlaki açıdan yalnızca spiritüel teoriyle yanıtlanabilecek ağır sorular içeren gerçekleri, öyküleri, olayları, erdem ve ahlaksızlık özelliklerini sürekli olarak sunar; zira bu teori doğal yasanın ve toplumsal düzenin her alanıyla bağlantılıdır.

Toplumlar Arası Rekabet.

347. Kendilerini akıllı iletişimlere adayan toplumlar ve kendilerini fiziksel tezahürler elde etmeye adayanlar, birbirleri için eşit derecede yararlıdır, eşit derecede vazgeçilmezdir. Birbirine küçümseyici bir şekilde bakan kişi,

gerçek spiritizm duygusundan yoksun olduğunu kanıtlayacak ve hizmet ettiğini iddia ettiği davaya zarar verecektir.

Çelişkiler bölümümüzde belirtildiği gibi , bu farklılıklar çoğu zaman gerçek olmaktan çok görünürdür; bu tür farklılıkların ayrılık ve bölünmeye yol açmasına izin vermek çocukça olur ve bunların muhalefet ve rekabet için bahaneler haline gelmesine izin vermek daha da kötüdür.

349. Eğer, duyurulduğu gibi, spiritizm insanlığın dönüşümünü gerçekleştirmeye mahkûmsa, bu sonuç ancak kitlelerin iyileşmesiyle gerçekleştirilebilir; ve bu iyileşme ancak bireylerin iyileşmesiyle kademeli olarak gerçekleştirilebilir. Eğer inancımız bizi diğer yaratıklara karşı daha iyi, daha nazik, daha hoşgörülü, daha alçakgönüllü, daha umutlu, zorluklar karşısında daha sabırlı yapmıyorsa, ruhların varlığına inanmanın ne faydası var? Cimrinin, cimri kalmaya devam ederse, spiritist olmasının ne faydası var? Gururlu bir adam, gururlu ve kendisiyle doluysa, spiritist inancı için ne daha iyidir? Ya da kıskanç bir adam, kıskançlığı hala onunlaysa? Tüm insanlar ruh tezahürlerine inanabilir ve yine de insan ırkı sabit kalır; ancak bunun Tanrı'nın tasarımı olmadığı konusunda eminiz. Spiritist Topluluklar, aynı duygularla dolu olanları bir araya getirerek, İlahi Takdirin amacının gerçekleştirilmesine doğru yönelmelidir; birlik, sempati ve kardeşlik o zaman kendini beğenmişliğin boş ve çocukça düşmanlığının yerini alacak ve iyi işler sözlerin yerini alacaktır. Tüm Spiritist Topluluklar, yıkılamayacak bir ilkeyi, *yani herkesin iyiliğini* temel alsınlar ; ve onlar saygıyı zorlayacaklardır, çünkü eylemleri Mesih'in ahlakının pratik uygulaması olacaktır.

Bu, spiritist harekete sürekli olarak vermeye çalıştığımız yöndür. Bayrağımızda *Hıristiyan ve İnsancıl Spiritizm yazılıdır* ; ve dünyanın her yerinden bu sloganın etrafında toplanan çok sayıda insanı görmekten mutluluk duyuyoruz, çünkü bu sloganın bireysel güvenliğin çapası, kamu

düzeninin güvencesi, insan ırkı için yeni bir çağın işareti olduğunu anlıyorlar. Herkesi davet ediyoruz

Spiritist Topluluklar bu büyük işte bir araya gelecekler; dünyanın her yerinde birbirlerine yardım eli uzatarak, kendilerine çekecekleri iyi ruhların yardımıyla, kötü ruhların geçemeyeceği bir bariyer oluşturacaklar; ve böylece Mesih'in yüce duasında Tanrı'nın "iradesinin" "gökte olduğu gibi yeryüzünde de gerçekleşmesi" için önceden bildirdiği iyilik ve mutluluk saltanatını başlatacaklar.

BÖLÜM 30

Paris Psikolojik Araştırmalar Derneği

T*Paris Psikolojik Araştırmalar Derneği'nin* Anayasası ve Tüzüğü'nü içeren bölümü , günümüzde önemsiz olduğu gerekçesiyle Çevirmen tarafından çıkarılmıştır; Allan Kardec tarafından 1858'de kurulan ve ölümüne kadar başkanlığını yaptığı bu Dernek, kurucusunun planlarına uygun olarak, Anayasa taslağının son satırını ölümünden yaklaşık bir saat önce yazmayı bitirdiği *Allan Kardec'in Eserlerinin Devamı İçin Ortak Hisse Senedi Şirketi ile değiştirilmiştir* ; ancak bu Dernek, spiritist felsefenin yayılmasında öncü bir rol üstlendiği ve Fransa'da ve diğer ülkelerde benzer amaçlarla kurulan sayısız dernek için bir model teşkil ettiği için, atıfta bulunduğu Derneğin toplantılarının aşağıdaki kısa açıklaması orijinal bölümün yerine konmuştur.

Tüzüğünün I. Maddesi uyarınca, *Paris Psikolojik Çalışmalar Derneği'nin* "amacının ruh fenomenlerinin incelenmesi ve bunların ahlaki, fiziksel, tarihsel ve psikolojik bilim üzerindeki etkileri" olduğu belirtiliyordu. Politika, dini tartışmalar ve toplumsal ekonomi soruları, bu Madde uyarınca "yasaklanmıştı."

Dernek, her cuma akşamı saat 20:00'de, hayatının son dönemlerinde Rue St Anne'de bulunan Başkanının ikametgahında toplanırdı. Toplantılar kesinlikle özeldi, ancak davet mektuplarıyla bunlara kabul edilmek kolaydı. İşlemler her zaman kısa bir dua ile başlardı, Yüce Tanrı'dan iyi ruhların katılması için gönderilmesini, kötü ruhların uzak tutulmasını, gerçeği yalandan ayırt etmek için ışık verilmesini, medyumların görevlerinin kutsallığı duygusuyla etkilenmesini, inanmayan ve düşmanca olanların daha

iyi bir zihne kavuşmalarına yardımcı olunmasını ve Derneğin Ruh Başkanı'nın (Saint Louis) toplantıyı gözetmesi ve yardım etmesi için yetkilendirilmesini isterdi. Ardından önceki toplantının tutanaklarının okunması; Fransa ve diğer yerlerdeki benzer dernekler tarafından Paris Derneği'ne gönderilen Raporlar ve Yazışmalar; önceki toplantıda elde edilen veya diğer dernekler veya bireyler tarafından Derneğe gönderilen Psişik iletişimlerin okunması ve tartışılması; ahlaki veya bilimsel ilgiye sahip bazı soruların ele alınması veya daha önce kararlaştırıldığı gibi belirli bir ruhun çağrılması; bundan sonra, orada bulunan tüm medyumlar uzun bir masanın etrafına oturdular ve sempati duydukları ruhların etkisi altında yazdılar. Bu şekilde iletilen iletişimler genellikle düzyazı, ara sıra şiir ve sıklıkla çok incelikliydi; bazen medyumun bilmediği, ancak daha sonra doğru olduğu anlaşılan isimler, tarihler veya olgu ifadeleri gibi ilginç özellikler sunuyorlardı; bazen, yine, bir trans medyumu bir ruh tarafından kontrol ediliyor ve canlı veya hatta trajik ilgi bölümlerine yol açıyordu; olağanüstü bir zekâ veya güzellikte bir iletişim veya belki de kısa ama özlü bir yorum, sıklıkla, ele alınan noktayla ilgili bir tartışmanın sonunda Saint Louis'den veriliyordu. Tüm medyumlar yazmayı bıraktıklarında, her biri sırayla, kendisine yazdırılan iletişimi yüksek sesle okuyordu; ve toplantı, toplantıya katılan ruhların varlığı için kısa bir teşekkür ve ruh rehberleri tarafından toplantıya getirilmiş olabilecek herhangi bir sapkın ya da mutsuz ruh için dua ile saat on buçuk civarında sona erdi.

Bu vesilelerle elde edilen yazışmalar ve ayrıca Topluluğa uzaktan gönderilenler, genel mutabakatla Topluluğun malı olarak kabul edildi, bu amaçla tutulan "Kayıtlar"a kopyalandı ve "Arşivleri" arasında saklandı ve Allan Kardec'in sırasıyla Medyumların *Kitabı* , *Cennet ve Cehennem* , *Ruhlar Tarafından Açıklanan İncil* ve *Yaratılış'ı derlediği materyalleri sağladı* . – AB

BÖLÜM 31

Ruhlar Tarafından Tezler

Spiritizm – Medyumlar – Toplantılar – Apokrif İletişimler Üzerine.

Bgetirdik ve bu da mevcut çalışmada ortaya konulan ilkeleri tamamlayıp doğruladı. Bu tür iletişimlerden çok daha fazla alıntı yapabiliriz, ancak kendimizi özellikle spiritizmin geleceğine, medyumlara ve

Spiritist Topluluklar. Bunları hem ilettikleri öğretiler hem de haklı olarak "ciddi" olarak adlandırılabilecek türden iletişimlerin örnekleri olarak veriyoruz. Birkaç apokrif iletişimle bitiriyoruz, ardından okuyucunun bunları bu şekilde tanımasına yardımcı olmayı amaçlayan açıklamalar geliyor.

Spiritizm Üzerine

(1) “Tanrı’nın iyiliğine güvenin ve kürenizin sakinleri için yeni bir yaşamı başlatan etkilerin anlaşılması için gözlerinizi açmaya çalışın. Bu yeni yaşamın tadını şimdiki enkarnasyonunuzda çıkaramayacaksınız; ancak, yeryüzünde tekrar yaşamak zorunda kalmasanız bile, şimdiki varoluşunuzda sizin tarafınızdan başlatılan çalışmanın gelişimini daha yüksek bir küreden düşünmek için sevinmeyecek misiniz? Sağlam ve sarsılmaz bir inancın, temellerini attığınız yapının inşasını engellemekle tehdit eden engellere karşı kollarınızı güçlendirmesine izin verin. Bu yapı yıkılmaz olacaktır; çünkü Mesih köşe taşını koymuştur.

Cesaret, İlahi Mimar'ın planını uygulayan inşaatçılar! Çalışın;

Tanrı emeğinizi taçlandıracaktır. Ancak unutmayın ki Mesih, hayırseverliği yalnızca dudaklardan gelen sahte öğrencileri reddeder. *İnanmak yeterli değildir* ; nezaket, yardımseverlik, tarafsızlık konusunda bir örnek oluşturmalısınız, aksi takdirde inancınız kısır kalır ve siz kendiniz bundan hiçbir avantaj elde edemezsiniz."

AZİZ AUGUSTİNE .

(2) "Ruh rehberlerinizin dünyanız için öngördüğü yaklaşan yenilenme ve yükselme çağını getirmek için gerçekleştirilen her türlü çalışmayı yöneten Mesih'in kendisidir. Bu ruhsal tezahürlerin ötesine, etrafınızda meydana gelen olaylara bakarsanız, dünyanızda şu anda yapılan her türlü ilerlemede, o yenilenme için öngörülen zamanın geldiğine sizi ikna etmesi gereken öncü işaretleri görmemeniz mümkün değildir.

"Karadan ve denizden, tüm ülkeler ve halklar arasında iletişimler açılıyor; ve aralarındaki fiziksel engeller ortadan kalktığında, onları birbirinden ayıran siyasi ve dini önyargıların ahlaki engelleri de ortadan kalkacak ve kardeşliğin saltanatı sağlam ve kalıcı bir şekilde tesis edilecektir. Görünmez bir el tarafından itilen hükümdarların kendileri, bugünlerde, dünyanızda daha önce duyulmamış bir şey olan, reformların başlatılmasında öncülük ediyor; ve böylece yukarıdan kendiliğinden başlatılan reformlar, aşağıdan ve şiddetle başlatılanlardan hem daha hızlı tamamlanacak hem de daha kalıcı olacaktır. Çocukluğumdaki ve eğitimimdeki önyargılara, geçmişe olan saygılı sevgime rağmen, içinde bulunduğum çağın bir önsezisine sahiptim; buna seviniyorum ve size gelip şunu söyleyebildiğim için daha da çok seviniyorum: Cesaret, kardeşlerim! Kendi geleceğiniz ve sevdiklerinizin geleceği için çalışın; "Her şeyden önce kendi kişisel gelişiminiz için çalışın ve bir sonraki varlığınızda, sizin anlamanız kadar benim de tarif etmesi zor bir mutluluğun tadını çıkaracaksınız."

“ Chateaubriand .”

, ruhun gizli kaynakları ve içsel hareketlerinin felsefi bir çalışması olarak görülebilir ; *bunlar şimdiye kadar çok az anlaşılmıştır* . *Açıkladığından* daha fazlasını *açıklar* . Reenkarnasyon ve yüce amaca ulaştığımız denemelerin gerekliliği iddiası bir *vahiy değil* , geçmişte her zaman, belirsiz de olsa, benimsenen doktrinlerin önemli bir *teyididir . Özellikle spiritizmin eski gerçeklere yeni ışık tutmanın bir aracı* olarak yararlılığından etkilendim ; ve ' *araç'* kelimesini kasıtlı olarak kullanıyorum , çünkü bence spiritizm, zihinsel körlüğün engellerini yıkan bir kaldıraçtır. Ahlaki soruların incelenmesine ilgi henüz yaratılmadı. İnsanlar genel çıkarlarla ilgili siyasi soruları tartışıyorlar; özel çıkarları tartışıyorlar ve kişiliklere tutkuyla saldırıyor veya onları savunuyorlar; bilimsel teorilerin taraftarları ve muhalifleri var; ama ruhun besinini, yaşam ekmeğini oluşturan *ahlaki gerçekler* , çağların tozunda kalmıştır. Her iyileşme, insanlığın çoğunluğu tarafından yararlı olarak kabul edilir, ruhun iyileştirilmesi hariç; eğitimi, yükselmesi, en iyi ihtimalle rahiplerin, şairlerin ve kadınların boş zamanlarını, bir moda meselesi olarak veya sadece dogmatik öğretinin bir dalı olarak meşgul etmeye uygun birer hayal olarak kabul edilir.

"Eğer *spiritüalizm spiritüalizmi* yeniden canlandırırsa , bazılarına içsel onur, diğerlerine teslimiyet, herkese Yüce Varlığa doğru yükselme arzusu veren özlemi uyandırarak topluma muazzam bir hizmette bulunmuş olacaktır; bu arzu, O'nun nankör yaratıkları tarafından gözden kaçırılmış ve unutulmuştur."

“ JJ ROUSSEAU .”

(4) “Eğer Tanrı şimdi ruhların insanlarla açık iletişimine izin veriyorsa, bu, insanları görevleri konusunda aydınlatmak ve ilerlemelerini

hızlandırarak denemelerini kısaltacak yolu göstermek içindir; çünkü meyve olgunluğa ulaştığında, insan da sonunda mükemmelliğe ulaşmalıdır. Fakat sizin iyiliğinizi isteyen yüksek ilerleme ruhlarının yanı sıra, size zarar vermeye çalışan kusurlu ruhlar da vardır; ilki sizi ileriye doğru iterken, diğerleri sizi geri çekmek ister. Bu nedenle, aralarındaki ayrımı yapma işine azami dikkatinizi vermelisiniz ve iyi bir ruhtan hiçbir zararlı şeyin gelemeyeceğini ve kötü olan her şeyin yalnızca kötü bir ruhtan gelebileceğini aklınızda tutarsanız bunu kolayca yapabilirsiniz. İyiliğinizi isteyen ruhların bilgece öğütlerinden uzaklaşırsanız, size bazen söyledikleri gerçeklere gücenirseniz, danışmanlarınızın kötü ruhlar olduğu açıktır. Sadece gurur, insanların kendilerini oldukları gibi görmelerini engeller; fakat eğer bunu kendileri görmezlerse, başkaları onlar için görür ve hem arkalarından onlara gülen diğer insanlar tarafından, hem de onları saptırmaya yardım eden ruhlar tarafından hor görülürler."

Tanıdık Bir Ruh

(5) "Öğretin güzel ve mükemmeldir; ilk sınırları sağlam bir şekilde belirlenmiştir. Şimdi önünüzde açılan geniş ve asil yolda ilerlemeniz yeterlidir. Hedefe ulaşan kutsanmıştır; ve yolda ne kadar çok sayıda mürit edinirse, ödülü o kadar büyük olacaktır. Ancak bunu yapmak için, öğretinize aklın soğuk onayından daha fazlasını vermelisiniz; onu yürekten bir inancın şevkiyle uygulamalısınız ve bu şevk gücünüzü ikiye katlayacaktır, çünkü

Tanrı, başkalarını doğru yola getirmeye çalışanların her zaman yanındadır. En şüphecinin, en büyük ateistin kalbinde, mümkünse kendisinden bile saklamak isteyeceği küçük bir köşe olduğundan emin olun. O küçük köşe onun savunmasız noktasıdır; ona oradan saldırın: Tanrı

tarafından bilerek açık tutulan dar bir gediktir, böylece er ya da geç, O'nun sevgisinin bir ışını, O'na karşı uzun süredir kapalı olan kalbe girebilir.”

AZİZ BENEDİKT .

(6) “Engeller veya anlaşmazlıklar sizi korkutmasın. Kimseyi, iradesi dışında aydınlatma çabasında ısrar ederek işkenceye uğratmayın; şüpheci, herhangi bir argümandan daha etkili bir şekilde, tarafsızlığınız, sabrınız ve yardımseverliğinizle ikna edilecektir. Özellikle, sözlerinizle veya herhangi bir kamu gösterisiyle, kanaate şiddet uygulamaktan kaçınmalısınız. Alçakgönüllülüğünüz ne kadar büyük olursa, spiritistler olarak o kadar çabuk haklı olarak takdir edilirsiniz. Hiçbir bencil güdünün eyleminizi etkilemesine izin vermeyin ve sadece nezaketten gelen çekici güce sahip olmaya çalışın. Ruhlar, Tanrı'nın emriyle, istisnasız herkesin ilerlemesi için çalışırlar; siz spiritistler, ben de aynısını yapmalısınız”

“ SAINT LOUIS .”

(7) “Hangi kurum, insan veya ilahi, aşılması gereken engellere ve mücadele edilmesi gereken bölünmelere sahip olmamıştır? Eğer sadece zayıf ve ölmekte olan bir varoluşunuz olsaydı, düşmanlarınız size saldırmak için zahmete girmezlerdi, çünkü er ya da geç yenik düşeceğinizi bilirlerdi; ancak canlılığınız güçlü ve aktif olduğu için, spiritüalist ağaç güçlü bir şekilde kök saldığı ve yaşama ve gelişme olasılığı yüksek olduğu için, baltalarını ona karşı kullanırlar. Nefret ve şiddetleriyle ne kazanacaklar? En fazla, birkaç dalı kesmeyi başaracaklar ve bu dallar tekrar, taze özle dolu ve her zamankinden daha güçlü bir şekilde fışkıracak.”

“ ŞANLAMA .”

(8) “Size spiritüel çalışmalarınızı takip etmeniz gereken kararlılık ve azimden bahsedeyim; çünkü Aziz Paul’ün zulüm gördüğü gibi, siz de fiziksel olarak değil, ahlaki olarak zulüm göreceksiniz. Günümüzün kâfirleri ve Ferisileri sizi suçlayacak ve aşağılayacak; ancak hiçbir şeyden korkmayın, çünkü muhalefet, En Yüce’ye olan bağlılıktan sabırla katlanıldığında güçlenen bir sınavdır. Çabalarınız sonunda başarıyla taçlanacak ve gelecek yaşamda sizin için büyük bir zafer kazanmış olacak, ayrıca yeryüzünde arkadaşlarını ve akrabalarını kaybeden ve böylece onlarla iletişim kurabilen ve mutlu olduklarını bilen herkes için bir teselli kaynağı açmaya yardımcı olduğunuzu hatırladığınızda hissedeceğiniz mutluluk. Cesaretle ilerleyin; sizin için belirlenen görevi tamamlayın ve Yüce’nin önünde göründüğünüzde ödülünüz büyük olacak.”

Medyumlar Üzerine

(9) “Bütün insanlar medyumdur; hepsinin, eğer onu dinlerlerse onları doğru yola yönlendiren bir ruh rehberi vardır. Bazı insanların kendi medyumlukları aracılığıyla ruh rehberleriyle doğrudan iletişim kurmaları, bazılarının ise rehberlerinin öğütlerini sadece kalpleri veya zihinleri üzerindeki okült eylemleri aracılığıyla almaları pek önemli değildir; her iki durumda da onlara öğüt veren, onların yakın ruhlarıdır. Buna ne derseniz deyin – yakın ruhunuz, ilhamınız, aklınız, zekanız – her zaman ruhunuzun iç sesine cevap veren ve size akıllıca öğütler veren bir sestir, ancak bundan her zaman faydalanmazsınız.

Tüm insanlar henüz aklın önerilerini takip edemezler; dünyevi şeylere adanmışlığında sürünen ve sürünen ve kaba maddi çıkarların kaygısında kendini kaybeden akla değil, bir insanı kendisinden yukarı yükselten

akla; onu bilinmeyen bölgelere taşıyan akla, sanatçıyı ve şairi ilham eden kutsal aleve, filozofun zihnini yükselten ilahi düşünceye, sadece bireyleri değil halkları da ileriye taşıyan hayati itici güce, avamın kavrayamadığı ama insanı Tanrı'ya giderek daha da yakınlaştıran akla, onu bilinenden bilinmeyene götüren ve yüce sonuçlara ulaşmasını sağlayan akla atıfta bulunuyorum. Size aralıksız gelen uyarıları dinleyin, algılarınız yavaş yavaş göksel yüksekliklerden size yardım elini uzatan koruyucu meleğinizin sesine açılacaktır. Her insanın kalbine seslenen iç ses, etrafındaki iyi ruhların sesidir; ve bu bakış açısından bakıldığında, *tüm insanların medyum olduğu* doğru olarak söylenebilir .”

ŞANLAMA .

(10) “Psişik yetenek dünya kadar eskidir. Peygamberler medyumlardı; Eleusis gizemleri medyumluğa dayanıyordu; Keldaniler, Asurlular, Mısırlılar ve antik çağın tüm halklarının medyumları vardı Sokrates, sesini duyduğu ve ona felsefesinin hayranlık uyandıran ilkelerini ilham eden bir ruh tarafından yönlendirildi; Jeanne d'Arc'ın ilhamları, ona rehberlik eden hayırsever ruhların sesleriydi. Artık genelleşen bu yetenek, Orta Çağ'da nispeten nadirdi; ancak varlığını hiç yitirmedi. Swedenborg'un birçok halefi oldu.

“Son birkaç yüzyılın Fransa’sı – saygısız, dini hoşgörüsüzlüğün suiistimallerini yok etmeyi amaçlayan felsefi sistemler tarafından sürüklenen, ideale yönelik tüm özlemleri alay konusu yapan – spiritüalizmi reddetmekten başka bir şey yapamazdı, ancak yine de Kuzey’de varlığını sürdürmeyi bırakmadı. Pozitivizmin Spiritüalizme karşı bu mücadelesi, Spiritüalizm fanatik hale geldiğinden İlahi Takdir tarafından izin verildi; ancak şimdi endüstri ve bilimin ilerlemesi, yaşam sanatlarını maddi eğilimlerin baskın hale geldiği bir noktaya geliştirdiğinden, Tanrı, yeryüzünde enkarne olan ruhların zihinlerinde ruha olan ilginin yeniden uyandırılmasını ve *ahlaki varlığın*

mükemmelleştirilmesinin , olması gerektiği gibi, *insan yaşamının tanınan amacı ve amacı haline gelmesini istiyor* . İnsan ruhu, görünür ve görünmez evreni dolduran tüm varlıkların geçirdiği aşamaların görüntüsü olan önceden belirlenmiş ve gerekli bir yürüyüş çizgisini izler.

İlerlemenin her yeni adımı belirlenen zamanda tamamlanır; insan ırkının ahlaki yükselişi için belirlenen dönem artık gelmiştir; ve bu yükseliş sizin şu anki yaşam sürenizde tam olarak tamamlanmayacak olsa da, görkemli yeni günün şafağına tanıklık etmenize izin verildiği için minnettar olabilirsiniz."

PIERRE JOUTY. (MEDYUMUN BABASI)

(11) "En Yüce tarafından medyumluk armağanıyla lütuflandırılmış olanlara bir mesajla gönderildim, onlara, O'nun İlahi Takdiri tarafından kendilerine bahşedilen lütuflar ne kadar büyük olursa, armağanlarının kötüye kullanılmasıyla karşılaşacakları tehlikenin de o kadar büyük olacağını hatırlatmak için geldim. Medyumların sahip olduğu yetenekler, onlara insanların hayranlığını, övgüsünü ve tebriklerini çeker; tehlikeleri burada yatar. Tüm medyumlar ilkel yetersizliklerini hatırlasınlar ve asla yalnızca Tanrı'ya borçlu oldukları şeyi kendi kişisel değerlerine bağlamasınlar. Medyumlar bu gerçeği gözden kaçırdıklarında, iyi ruhlar tarafından terk edilirler ve artık onları yönlendirecek bir rehberleri kalmadığından, kötü olanların oyuncağı olurlar. Kendilerine ait olmayan bir değer atfedenler, kendileri için ancak ölümcül olabilecek armağanlarının geri alınmasıyla cezalandırılırlar.

gerekliliğini yeterince vurgulayamam , böylece o, onların en büyük düşmanları olan gururdan uzak durmalarına yardımcı olabilir. Ey ruhlar ve insanlar arasında tercüman olma mutluluğuna sahip olan sizler, İlahi

Üstadımızın desteği olmadan, size emanet edilen psişik yeteneğin büyüklüğüne orantılı olarak kendinize ağır bir ceza biriktirme tehlikesi altında olduğunuzu sürekli aklınızda bulundurun. Bu iletişimin, tüm medyumların gemi kazası yapma tehlikesi altında oldukları saldırı kayasından, gururdan kaçınmalarını sağlama etkisine sahip olmasını dilerim . ”

JEANNE D'ARC .”

(12) “Üstün ruhlardan haber almak istiyorsanız, düşünce yoğunluğu, niyet saflığı ve ilerlemenin amacını ilerletmeye yönelik samimi arzuyla kendinizi bu iyiliğe hazırlamalısınız; çünkü bencillik sizinle onlar arasında bir engeldir. Unutmayın ki, Tanrı sonsuz iyiliğini kavramanın mutluluğunu kazanmış olan çocuklarının ilhamını almanıza izin veriyorsa, bu sizin ilerlemeniz ve başkalarının ilerlemesine yardımcı olmanız içindir. Bu nedenle, ey medyumlar! Size verilen armağanı yalnızca iyi bir şekilde kullanmanız gerekmektedir. Efendimizin nezaketine güvenerek ve onu taklit ederek, hayırseverliğiniz, çevrenizdeki her şeye karşı hoşgörünüz tükenmez olsun. Eylemlerinizi vicdanınıza göre titizlikle düzenleyerek, hızla geçen dünyevi hayatınızda kendi mutluluğunuzu yüz kat artıracak ve gelecek yaşamda kendiniz için bin kat daha büyük bir mutluluk hazırlamış olacaksınız.

“Kendisinde, armağanını en asil amaçlara adayacak ahlaki gücü hissetmeyen her medyum, medyumluk işinden tamamen çekilmelidir; çünkü özel bir ışıkla lütuflandırılan kişi, yanlış bir yola girmesine izin verirse, bilerek yoldan çıkanlara ayrılmış olan daha ağır cezayı alır.”

PASKAL

(13) “Dikkatinizi, alçakgönüllülükle birlikte medyumluğun karakteristik eşlikçisi olması gereken tarafsızlığa çekerken bana katlanın. Tanrı

medyumlara, ruhlar ve insanlar arasında aracı olmalarını sağlayan bir yetenek vermiştir, böylece bu yeteneği gerçeği yaymak için kullanabilirler, ancak bunu bir ticaret konusu haline getirmezler. Ve bunu söylerken, yalnızca medyumluklarını sıradan bir yetenek gibi parasal hesaba çeviren ve tıpkı dansçı *veya* şarkıcı *olarak* kurulan diğerleri gibi *medyum olarak kurulanlara değil* , aynı zamanda *psişik yeteneklerini kişisel amaçların ilerlemesi için kullanan herkese* atıfta bulunuyorum. Yükselişlerine oranla açgözlülüğü kınayan yüksek dereceli ruhların, kendilerini birçok tiyatro oyuncusu gibi, ruhsal fenomenler için bir yüklenicinin eline vererek bir gösteri olarak gösterilmeye razı olacaklarını varsaymak makul müdür? Ve bu tür ruhların kibir ve hırs görüşlerini destekleyeceğini varsaymak herhangi bir açıdan daha makul müdür? Tanrı, ruhların insanlarla iletişim kurmasına, insanların kendilerini maddiyatın batağından kurtarmalarına yardımcı olmaları için izin verir, ancak dünyevi tutkuların araçları olarak hizmet etmeleri için izin vermez ve Tanrı tarafından kendilerine bahşedilen armağanı çarpıtan medyumlar, suçlarının iğrençliğiyle orantılı bir şiddetle böyle bir saygısızlıktan dolayı cezalandırılacaklardır."

DELPHINE DE GIRARDIN'dir .

(14) "Bütün medyumlar yetenekleri ölçüsünde spiritizm davasına hizmet etmeye çağrılır, ancak çok azı öz sevginin iradesinden kaçabilir, bu yüzden yüz medyumdan, psişik yeteneği ne kadar zayıf olursa olsun, özellikle medyumluğunun ilk günlerinde, kendisinin büyük bir görevi başarmaya mahkum olduğuna inanmayan neredeyse hiç kimse yoktur. Bu kibirli inancın tuzağına düşenler -ve bunlar çoktur- gururlarını okşayarak onları boyunduruk altına alan takıntılı ruhların avı olurlar; ve hırsları ne kadar büyükse düşüşleri de o kadar acınası olur.

“Büyük görevler yalnızca seçilmiş kişilere emanet edilir ve bu kişiler kendi çabalarıyla değil, İlahi Takdirin yönlendirmeleriyle eylemlerinin en etkili olacağı konuma yerleştirilirler. Deneyimsiz medyumlar, pohpohlayıcı ruhlar tarafından kendilerine söylenebileceklere, oynamaya çağrıldıkları rolün önemi konusunda fazla güvensiz olamazlar; çünkü eğer tüm bu pohpohlamaları ciddiye alırlarsa, hem bu dünyada hem de ahirette hayal kırıklığı yaşarlar. Medyumlar, şüphecileri ikna etmeye veya sıkıntı çekenlere teselli vermeye yardımcı olarak, en karanlık ve mütevazı alanda bile iyi hizmet verebileceklerini hatırlasınlar. Eğer misyonları bu dar psişik aktivite aralığının ötesine geçmekse, önlerinde yollarını açacak ve onları öne çıkaracak, tabiri caizse, kendilerine rağmen, görünmez bir el tarafından daha geniş bir aktivite alanına doğru yönlendirileceklerdir. Tüm medyumlar şu sözleri akıllarında tutsunlar: “Kendini yücelten *alçaltılacaktır* ; *ve kendini alçaltan yüceltilecektir* .”

“ HAKİKAT RUHU ”

Spiritist Topluluklar Üzerine

Not – Aşağıdaki iletişimlerden bazıları Paris Psikolojik Çalışmalar Derneği'nin toplantılarında veya kullanımı için elde edildi ; diğerleri bize çeşitli yerlerden, farklı medyalar aracılığıyla iletildi. Bunları burada, Spiritist Derneklerin oluşumu ve bunlarla bağlantılı özel zorluklar konusunda genel tavsiyeler içerdiği için veriyoruz.

(15) “Oturumlarınıza neden genel bir dua, daha yüksek kürelere bir tür çağrı ile başlamıyor, bu da zihinlerinizi ciddi düşüncelere yöneltebilir? Ciddi düşünce ve amaç olmadan, yalnızca anlamsız iletişimler elde edilecektir.

İyi ruhlar yalnızca onları şevk ve samimiyetleriyle çekenlere gelir; bu gerçek henüz dünyanızda yeterince kavranamamıştır. Emeklerinizi zevkle görüyoruz ve size yardım etmeye hazırız, ancak iradelerinizin eylemiyle eylemimizi desteklemeniz ve yerine getirmeniz gereken misyona eşit olduğunuzu göstermeniz şartıyla. Birlik olun; böylece kötü ruhların size karşı galip gelmesi için çok güçlü olacaksınız. Tanrı basit fikirlileri onaylar; basit insanları değil, gönüllü olarak benliğinden vazgeçenleri; ve kendini kibirsizce O'nun hizmetine adayanları kastediyoruz. Tüm insanlık için bir ışık odağı olmak istiyorsanız, gerçeği hatadan ayırt etmeyi öğrenmelisiniz. Sadece yabani otlarla karıştırılmamış iyi tohum ekmeye dikkat edin; çünkü yabani otlar iyi tohumu boğar ve büyümesini engeller ve onları ekenler, onların yaptığı kötülükten sorumlu tutulacaktır; başka bir deyişle, gerçeği yaymak için çağrılan sizler, yaymış olabileceğiniz yanlış doktrinlerin hesabını vermek zorunda kalacaksınız. Bu nedenle, tüm medyumlar yardım ve rehberlik için Tanrı'ya durmaksızın dua etsinler."

AZİZ AUGUSTİNE

(Aziz Augustinus'a, genel bir dua formülü dikte etmesi istendiğinde şu cevabı verdi:)

"Size kesin ve sabit bir formül veremeyiz. Tanrı *kelimelere önem vermek için fazla büyüktür* ; O sadece düşünceye bakar . Bazı kelimelerin telaffuzunun kötü ruhları uzak tutmaya yeteceğini veya sadece bir alışkanlık meselesi olarak okunan sözlü biçimlerde herhangi bir erdem olabileceğini varsaymamalısınız. Herhangi bir duanın etkinliği, ister doğaçlama bir dille isterse kabul edilmiş bir biçimde olsun, ifade ettiği duygunun samimiyetine ve onu sunanların oybirliğine bağlıdır; kalbi duada olmayan hiç kimse bundan faydalanamaz veya bunu başkaları için karlı hale getiremez. İsterseniz bir formül çizin ve sonra bana sunun; ben de size yardım edeceğim."

Not – Verilen tavsiyeye dayanarak, Aziz Augustinus ve diğer ruhların yardımıyla aşağıdaki formül oluşturuldu; bu formül geniş bir onay aldı ve genel olarak ruhçuluk toplantılarının açılışı için benimsendi:

“Yüce Tanrı’dan bize yardım etmesi için iyi ruhlar göndermesini, bizi yanlışa sürükleyebilecek olanları uzak tutmasını ve gerçeği sahtekarlıktan ayırt etmek için ihtiyaç duyduğumuz ışığı vermesini dileriz. Aramızda ayrılık yaratabilecek tüm kötü ruhlar uzak tutulsun; eğer böyle biri buraya girmeyi başarırsa, Tanrı adına onları geri çekilmeye çağırıyoruz.

“Çalışmalarımıza başkanlık eden iyi ruhlar, bize gelip bize talimat vermeye tenezzül edin!

Bizi öğütlerine itaatkar kıl ve bütün kişisel duygularımızı genel iyiliğe tabi kılmamıza yardım et.

“Özellikle ruh koruyucumuzun ruhunu yanımızda olmasını ve bize yardım etmesini rica ediyoruz.”

(16) “Dostlarım, size bir tavsiyede bulunayım, çünkü yeni bir zemindesiniz. Size spiritizmin amacının ahlaka yeni bir onay vermek olduğu ve felsefi bir sistemin sınırlarını aşmaması gerektiği, aksi takdirde yalnızca bir merak konusu haline gelme tehlikesiyle karşı karşıya kalacağınız doğru bir şekilde söylendi. Bilimsel konularla ilgili soruları bir kenara bırakın; bizim görevimiz bu tür soruları cevaplamak, böylece sizi araştırma zahmetinden kurtarmak değil, *daha iyi olmanıza yardımcı olmaktır* , çünkü gerçek anlamda ilerleyebileceğiniz yol budur. ”

“ SAINT LOUIS .”

(17) “İnsanlar ‘masa çevirmeye’ güldüler; ama yüksek derecedeki ruhların verdiği iletişimlerde parlayan felsefeye, bilgeliğe, hayırseverliğe asla gülmeyecekler. Fiziksel tezahürler , içeri girdiğinizde, pelerinini bir kenara bıraktığınız gibi önyargılarınızı da bir kenara bırakmanızı sağlamak için tasarlanmış spiritizmin *giriş holü* . Toplantılarınızı, hakikat ve görevle ilgili talimatların elde edilmesi için ciddi bir merkez haline getirme görevi konusunda yeterince ısrar edemem. Fiziksel tezahürler elde etmek isteyenler onları başka yerde arasın; *başka yerde görsünler* ; *başka yerde duysunlar* ; *ama siz burada anlayış ve hayırseverlik mi arıyorsunuz* ? Bir masayı çevirdiğinizde veya yerden kalktığınızda , daha yüksek ruhların gözünde ne olduğunuzu sanıyorsunuz? *Okul çocukları . Bir adam konusunun ABC'sini tekrar gözden geçirerek zaman geçirir mi? Ama sizi öğretici iletişimler elde etme arzusunda birleşmiş halde gördüğümüzde, size insanlar olarak* ve hakikati ciddi şekilde arayan insanlar olarak bakıyoruz .”

Aziz Louis

(Yukarıdaki sözleriyle fiziksel belirtileri küçümsemeyi amaçlayıp amaçlamadığı hususunda Saint Louis'e yönelttiğimiz soruya şu cevabı verdi:)

“Fiziksel tezahürleri küçümsemek istemedim, çünkü bunlar Tanrı'nın izniyle ve yararlı bir amaç için gerçekleşir; ancak, bunların *spiritizmin giriş kapısı olduğunu söyleyerek* , onlara gerçek yerlerini atfediyorum ve özel faydalarını kabul ediyorum. Sadece fiziksel tezahürleri bir eğlence ve merak nesnesi, *bir araç* olmaktan çok *bir amaç haline getirenleri ve bunlardan dayatmayı amaçladıkları ahlaki öğretileri çıkaramayanları suçluyorum. Bunların* spiritizm *felsefesiyle* ilişkisinin, *dilbilgisinin edebiyatla* ilişkisine benzediği söylenebilir ; ikincisinde ilerleyen kişi, birincisinin unsurlarını tekrar tekrar incelemekle zaman kaybetmez.”

(18) “Dostlarım, sizi yalnızca sizin ilerleyebileceğiniz yolda yönlendirmekten her zaman mutluluk duyarım; bunu yapmak bana emanet edilen, sevindiğim ve gurur duyduğum bir görevdir, çünkü *yararlı olma gücü her zaman bir ödüldür* . Sevgi dolu ve veren sevgi dolu ruhun sizi birleştirmesine izin verin. Kötü niyetli kişilerin kötü niyetlerine karşı sabırlı olun; doğru yolda kararlı olun; ve her şeyden önce alçakgönüllü olun, çünkü yücelten tek şey alçakgönüllülüktür, çünkü Yüce Olan tarafından tanınan tek büyüklüğü oluşturur. Yalnızca alçakgönüllülüğünüzle iyi ruhları kendinize çekebilirsiniz ve iyi ruhlar size gelmezse, kötü ruhların onların boş bıraktığı yeri dolduracağını unutmamalısınız. Tek kaygınız Yaratıcınızın gözünde iyi bir konumda durmak olsun; yalnızca Tanrı'nın gözünde büyümeye çalışırken, insanların gözünde büyüyeceksiniz.”

Aziz Louis

(19) “Birlik kuvvettir; güçlü olmanız için birleşin. Kendinizi iftiranın zehirli oklarına ve cahil, bencil ve ikiyüzlü ruhların karanlık falanksının saldırılarına karşı yenilmez kılmak istiyorsanız, samimi ve asil bir dostluğun ateşinin kalplerinizi birleştirmesine, aydınlatmasına ve ısıtmasına izin vermelisiniz; o zaman, kayanın dalgaların öfkesine dayanması gibi, kötülüğün saldırılarına dayanabileceksiniz.”

AZİZ VINCENT DE PAUL

(20) “Dostlarım, bir Spiritist Topluluğu kurmak istiyorsunuz ve bunu yapmanızı onaylıyorum, çünkü medyumlar izole kalmamalı. Bu yüce armağan onlara yalnızca kendileri için değil, genel iyilik için verilmiştir. Başkalarıyla olan etkileşimleri sayesinde, kendilerinin aldıkları iletişimlerin değeriyle ilgili daha doğru bir yargıya varabilirler; oysa yalnız kalırlarsa, ifadelerini yargılayacak kimse

olmadığı için memnun olan aldatıcı ruhların gücü altına daha kolay girerler. Bu, gurur tarafından etkilenmedikleri sürece bunu anlayacak ve bundan faydalanacak olan medyumlarla ilgili size tavsiyemdir. Ve şimdi, diğer noktalarla ilgili olarak.

"Bir spiritüalist toplantısının ne olması gerektiğini gerçekten anlıyor musunuz? Hayır; çünkü, şevkinizde, yapılacak en iyi şeyin, onları ikna etmek için mümkün olduğunca çok insanı bir araya getirmek olduğunu düşünüyorsunuz. Kendinizi kandırmayın; ne kadar az olursanız, elde edeceğiniz sonuçlar o kadar değerli olacaktır. Şüpheciyi, insanların meraktan görmeye geldiği ve sadece her zaman inanmadığı, hatta çoğu zaman güldüğü fiziksel fenomenlerin sergilenmesinden çok daha kesin bir şekilde kendi tarafınıza çekeceğiniz şey, ahlaki üstünlüğünüzdür. Öte yandan, aranızda sadece saygıya değer insanlar bulurlarsa, belki de inancınızı hemen kabul etmeseler bile, yine de size saygı duyacaklardır; ve *saygı* her zaman *güvene yatkınlık yaratır. Spiritüalizmin misyonunun insan ırkında ahlaki bir reform yapmak olduğunu* biliyorsunuz ; o halde, tüm spiritüalist topluluklar, Hıristiyan erdeminin bir örneğini oluştursun; ve bu bencillik günlerinde, bu tür toplantılar her zaman gerçek ve asil bir nezaketle birleşmiş dostların gösterisini sunsun."

IŞIKTA

(21) "Aynı bölgede birden fazla grubun bulunmasının spiritüalist doktrine zarar veren rekabetlere yol açıp açmayacağını mı soruyorsunuz? Buna cevabım, doktrinimizin gerçek ilkeleriyle dolu olanların tüm spiritüalistleri rakip olarak değil kardeş olarak gördükleri ve hakikat sevgisinden ziyade öz sevgiyle etkilenmedikçe hiç kimsenin diğer toplumları kıskanamayacağıdır. Gerçek spiritüalizm, ' *Herkese iyi niyet ve hayırseverlik' sloganını benimser ve doğru olanı yapmada* yarışma dışında her türlü rekabeti dışlar . Bu sloganın yazılı olduğu tüm gruplar birbirlerine dostça bir el

uzatabilir. Tek rekabetiniz ruhsal büyüklük, fedakarlık, nezaket ve alçakgönüllülük olsun. Başkasına taş atan kişi, kötü ruhların hakimiyeti altında olduğunu kanıtlar. *İki kişinin birbirine karşı gösterdiği duyguların doğası, onlarla birlikte olan ruhların doğasının yanılmaz bir göstergesidir* ."

FENELON

(22) "Sessizlik ve düşüncenin yoğunlaşması, ciddi iletişimlerin elde edilmesi için olmazsa olmaz koşullardır ve ruhlar sorgulanırken hiçbir konuşma yapılmamalıdır. Sıklıkla sizin tarafınızdan ciddi sorular öneren ve çağrılan ruhlar tarafından da aynı derecede ciddi cevaplar gerektiren iletişimler alırsınız; ve eğer yazan medyum etrafındakiler tarafından rahatsız edilirse, psişik aktivitesi bundan dolayı engellenir ve faydası da orantılı olarak azalır."

Aziz Louis

(23) "Toplantılarınızı mümkün olduğunca düzenli bir şekilde yürütmeniz gerektiğini vurgulamama izin verin, böylece kötü ruhlara iyi ruhların yerine geçmeleri ve ele alınmak üzere getirilen sorulara cevap vermeleri için kolaylıklar sağlayan karışıklık ve fikir ayrılıklarından kaçınabilirsiniz. Bir toplantı birbirini tanımayan insanlardan oluştuğunda, onların fikir çelişkilerinden, dikkatsizlikten veya kayıtsızlıktan kaçınmaları nasıl mümkün olabilir? Bunu yapmanın etkili bir yolunu keşfetmek isterim. Muhtemelen, bu, medyumların etrafındaki sıvıların yoğunlaşmasıyla yapılabilir. Mecliste iyi ruhları koruyan tek kişiler ve özellikle de en çok sevilenlerdir; ancak onların etkisi, içeri girmeye çalışan aptal ve hayalci kalabalığı püskürtmeye yetmez. Aldığınız tüm iletişimleri dikkatlice inceleyin; sormayı teklif ettiğiniz tüm soruları önceden iyice tartın ve aldığınız cevaplar üzerinde daha az düşünceli bir şekilde düşünmeyin. Hata, iyi niyetli ruhlar için bile sık görülür.

Yazma işleminin yavaşlığı, kendisi için tükenmiş olan bir konudan, düşüncesini ona yönelttiği anda uzaklaşmaya meyilli olan ruh için yorucudur. Onun hareketliliği ve insan hayatının sıradan geleneklerine ve sizin zaten farkında olduğunuz birçok başka koşula karşı duyarsızlığı, aldığınız iletilere yalnızca sınırlı bir güven duymanızı ve hepsini inceleme ve akıl testine tabi tutmanızı, hatta en tatmin edici gerçeklik görünümlerini sunduklarında bile, göreviniz haline getirir."

GEORGE (TANIDIK BİR RUH)

(24) "Ruhlardan haber almaya çalışırken genellikle amacınız nedir? Yeteneklerimizin örnekleri olarak tanıdıklarınıza gösterebileceğiniz ve albümlerinizde dikkatlice saklayacağınız, ancak kalbinizde yeri olmayan güzel yazı örnekleri elde etmek midir?

"Meclislerinizde kendimizi göstermeyi ve birbirimizle belagat kozunu çekiştirmeyi, böylece 'Çok ilginç bir toplantı geçirdik' diyebilmeniz için bir onur olarak mı gördüğümüzü sanıyorsunuz? Öğretilerini uygulamaya koymak için, takdire şayan olduğunu beyan ettiğiniz iletişimlerden ne kadarını saklıyorsunuz? Alkışlarınızı önemsediğimizi mi sanıyorsunuz? Böyle bir düşünceye aldanmayın. Tek amacımız *sizi ahlaki olarak geliştirmektir* . Bu nedenle, sözlerimizin hiçbir meyve vermediğini, yalnızca kısır bir onay uyandırdığını gördüğümüzde, önerilerimize daha uysal olan başka ruhlar ararız; ve yerlerimiz, sizi yanıltmaktan başka bir şey istemeyen ve bunu nadiren başaran ruhlar tarafından alınır. Bu nedenle, aldatıldığınızda yalnızca kendinize teşekkür etmeniz gerekir (Bkz. 268, *görevler* . 19, 20)."

KASİLON

(25) "Ruhçuluk, hayırseverlik yasasını anlayan ve uygulayanlar arasında giremeyen anlaşmazlık ve ihtilafa karşı bir koruyucu olmalıdır.

Gerçeğin sevgisiyle canlanan hepiniz tetikte olun, kalbinizin kapılarını açık tutun ki düşman aranızda bir hain bulamasın. Anlaşmazlıklar ancak kötü ruhların işi olabilir; bu nedenle, nezaketin ve gerçek spiritizmin emrettiği görevi en güçlü şekilde hissedenleriniz, sabır, onur ve tutarlılık konusunda bir örnek oluştursunlar. İyi ruhlar bazen, iyi ve kötü duygulara kendilerini gösterme ve buğdayı yabani otlardan ayırma fırsatı vermek için bir yarışmanın çıkmasına izin verebilirler; ancak her zaman en gerçek alçakgönüllülüğü ve en gerçek hayırseverliği gösterenlerin tarafında olacaklardır.”

AZİZ VINCENT DE PAUL

(26) “Dışlayıcılığı, bölünmeyi, izolasyonu öğütleyen tüm ruhları kovun. Bu tür ruhlar her zaman kibirli ve sığdır; büyülemek ve üzerlerinde egemenlik kurmak için abartılı övgülerle zayıf ve saf insanlara baskı yaparlar. Bunlar genellikle, yeryüzündeyken kamusal veya özel despotlar olmuş, ancak ölümlerinden sonra bile zulmedecekleri kurbanlar isteyen ruhlardır. Genel bir kural olarak, mistik veya fantastik karakterli tüm iletişimlere ve törenler veya eksantriklikler öngörenlere güvenmeyin.

“Saçmalıklar ve hatalar, tüm ruh ifadelerini eleştirel bir incelemeye tabi tutarak en iyi şekilde ortadan kaldırılır. Bir medyum büyülenebilir, bir grup etkilenebilir; ancak diğer grupların iletişimlerinin, onlar tarafından daha önceden edinilmiş bilgi ve başkanlarının ahlaki etkisi yardımıyla dikkatli bir şekilde incelenmesi ve bunların, başlıca medyumlarının yüksek ilerlemedeki ruhlardan elde ettikleriyle karşılaştırılması, kötü niyetli veya aldatıcı ruhlar tarafından yapılan yanlış ifadeleri bireysel medyumlara veya izole gruplara ifşa etmek için yeterli olacaktır.”

Not – Temelsiz teorileri kabul etmemizi isteyen ruhlar genellikle, eğer onlarla aynı fikirde olursak, herkesten daha akıllı olacağımızı iddia ederler. Teorilerinin tartışılmasından kaçınmak için ellerinden geleni yaparlar; ancak, tartışmada yenilirlerse, küçümseyerek cevap vermeyi reddederler ve medyumlarını, fikirlerinin incelendiği ve eleştirildiği gruplardan uzak durmaya teşvik ederler. Bu nedenle, izolasyon medyumlar için özellikle tehlikelidir, çünkü onları önce onları kör eden ve sonra da çoğu zaman onları yanlış yola sürükleyen takıntılıların insafına bırakır.

(27) “Sahte peygamberler yalnızca enkarne olmuş kişiler arasında bulunmaz; onlar vardır ve sayıları çok daha fazladır; sevgi ve merhamet kisvesi altında anlaşmazlık eken ve medyumları aracılığıyla yapılan saçma ifadelerle insan ırkının kurtuluşunu geciktiren kendini beğenmiş ruhlar arasında; daha etkili bir şekilde büyülemek ve yanıltmak için genel saygı ve hürmet uyandıran isimler alırlar ve hatta bazı durumlarda kendilerine Tanrı adını vermeye cesaret ederler. Ancak bu tür ruhların teorilerini akıl ve sağduyu süzgecinden geçirmeniz yeterlidir ve onlardan geriye ne kaldığını göreceksiniz! Çocukça fikirleri ve uygulanamaz planları, bilimsel gerçeklerin en basitine aykırı olarak, insan hastalıklarına şifa veren bir ilaç veya toplumu aniden dönüştürmenin bir yolu olarak gerçek olarak ortaya koyan hiçbir ruh cahil veya yalancıdan başka bir şey olamaz.

“Gerçek, bireyler tarafından her zaman böyle görülmez, ancak çoğunluğun sağduyusu tarafından her zaman tanınır. İki ifade çatışırsa, bunların göreceli değerini, ikisinden hangisinin en geniş sempatiyle karşılandığını belirleyerek ölçebilirsiniz; çünkü taraftarlarının azalttığı bir doktrinin, kabulü giderek artan bir doktrinden gerçeğe daha yakın

olabileceğini kabul etmek açıkça mantıksız olurdu. Tanrı, gerçeğin ışığının tüm zihinlere ulaşmasını ister; bu nedenle onu dar bir daireye hapsetmez, aksine karanlığın her yerde dağılması için her yöne doğru parlatır.”

ERASTLAR

Açıklama – Herhangi bir ilkenin doğruluğunun en iyi garantisi, farklı yerlerde, farklı ruhlar tarafından, birbirini tanımayan farklı medyumlar aracılığıyla aynı anda aşılanması ve her şeyden önce akıl ve genel kabulün yaptırımı tarafından onaylanmasıdır. Yalnızca hakikat, bir doktrinin kök salmasını sağlayabilir. Hatalı teoriler elbette bir süre taraftar toplayabilir, ancak canlılığın birincil koşulundan yoksun oldukları için, yalnızca geçici bir varoluşa sahip olabilirler ve bu nedenle onlar hakkında endişelenmemize gerek yoktur. Hata, kendi hatalı oluşu tarafından öldürülür ve bu nedenle kaçınılmaz olarak aklın etkisi altında ortadan kalkacaktır.

Apokrif İletişimler

Ruh iletişimleri bazen o kadar saçmadır ki, büyük isimlerle imzalanmış olsalar bile, en basit sağduyu bile yanlışlıklarını tespit etmeye yeter; ancak, yanlışlığın hakikatle karıştığı başkaları da vardır ki, ilk bakışta tespit edilemez, ancak daha ileri incelemede fark edilmesi kaçınılmazdır. Bu nitelikteki iletişimlere dair birkaç örnek veriyoruz, böylece araştırmacıların kendilerine yapılmış olabilecek veya dikkatlerini çekebilecek iletişimleri yargılamalarına yardımcı oluyoruz.”

(28) “Dünyaların sürekli ve aralıksız yaratılışı, Tanrı için sürekli bir zevktir, çünkü O, ışınlarının her gün mutluluk içinde daha da parlaklaştığını aralıksız olarak görür. Sayı, Tanrı için zamandan daha fazla var olmaz. Bu yüzden, O’nun gözünde, yüzlerce veya

milyonlarca kişi, diğerinden ne daha fazla ne de daha az değildir. O, mutluluğu çocuklarının toplu mutluluğundan oluşan bir babadır; ve yaratılışın her saniyesinde, yeni bir mutluluğun gelip genel mutluluğa karıştığını görür. Bu sürekli harekette, yeryüzünü ve gökleri verimli kılan bu büyük, aralıksız mutlulukta ne bir duraklama ne de bir askıya alma vardır. Yeryüzüne gelince, onun sadece çok küçük bir kısmını biliyorsunuz ve insanın henüz nüfuz edemediği enlemlerde yaşayan kardeşleriniz var. En cesurların çabalarını engelleyen dehşet verici sıcaklık ve ölümcül soğuk ne anlama geliyor? Basitliğinizde, dünyanızın bir sınırı olduğuna ve küçük imkânlarınızla daha fazla ilerleyemeyeceğinize inanıyor musunuz *?* Gezegeninizi tam olarak ölçebileceğinizi mi düşünüyorsunuz? İnanmayın. Gezegeninizde bildiğiniz yerlerden daha fazla bilmediğiniz yer var. Ancak, tüm kötü kurumlarınızı, tüm kötü yasalarınızı, eylemlerinizi ve yaşamlarınızı daha fazla yaymanın faydası olmadığından, sizi burada ve orada durduran ve özgür iradenizin yaratacağı iyi tohumu oraya taşıyabilene kadar sizi durduracak bir sınır var. Hayır; dünya dediğiniz bu dünyayı bilmiyorsunuz. Mevcut varlığınızda, bu iletişimin büyük bir kanıt başlangıcını göreceksiniz. Zaten yapılmış olan sonuncusuna ek olarak başka bir keşfin daha olacağı saat çalmak üzere ve bu, bilinen dünyanızın çemberini genişletecek; Ve basın her yerde bu Hozana'yı her dilde söylediğinde, siz, Tanrı'yı seven ve O'nun yolunu arayan zavallı çocuklar, yeni topraklara adını verecek olan halkın önünde her şeyi öğrenmiş olacaksınız."

VİNCE DE PAUL

Not – Üslup açısından, bu iletişim, yanlışlıkları, fazlalıkları ve eksantrik ifade terimleriyle, açıkça çok hatalıdır; ancak bu hatalar tek başına onun gerçekliğine karşı hiçbir şey kanıtlamaz, çünkü bu tür kusurlar, daha önce gösterdiğimiz gibi, ortamın yetersizliğinden

kaynaklanabilir. İletişim kuran ruhun verdiği şey, fikirdir *;* ve bu nedenle, bu mesajın yazarı bize gezegenimizde bilinen yerlerden daha fazla bilmediğimiz yer olduğunu ve yeni bir kıtanın keşfedilmek üzere olduğunu söylediğinde, cehaletinin tartışılmaz kanıtını verir. Henüz keşfedilmemiş belirli kara parçaları, kutupların etrafındaki buz bariyerlerinin ötesinde çok büyük olasılıkla var olabilir; ancak bu alanların insanlarla dolu olduğunu ve Tanrı'nın bunları, oraya kötü kurumları taşımayalım diye bizden gizlediğini söylemek, ölümlü dinleyicilere bu tür saçmalıkları yutturmaya çalışabilen ruhun aptallığını gösterir. Yukarıdakileri, aynı grupta elde edilen ve aynı adla imzalanan, ancak yukarıdakilerin ikame olarak sunduğu kadar açık bir özgünlük işareti sunan aşağıdakilerle karşılaştırın.

(29) “Maddi dünyanız ve manevi dünyanız (ki henüz çok azınız biliyor) bir terazinin iki levhasını oluşturur. Dinleriniz, yasalarınız, gelenekleriniz ve tutkularınız, kötülüğün terazisinin iyiliğin terazisinden çok daha ağır basmasına neden oldu, kötülük yeryüzünde bir egemen olarak hüküm sürdü. Asırlar boyunca, aynı yakınma insanın dudaklarından döküldü ve insan, acı tarafından zorunlu olarak Tanrı’nın adaletini sorgulamaya yönlendirildi, hatta bazı insanlar O’nun varlığını inkar etmeye yönlendirildi. Dünyanızdaki şeyleri görüyorsunuz; ancak ruhsal dünyadan hiçbir şey görmüyorsunuz ve bu nedenle, fazlalığın yoklukla mücadele ettiğini, altın ve kili yakın mesafede gördüğünüz, size çift doğanızın gerçeğini kanıtlaması gereken ancak açıklayamadığınız kötülük ve erdem karşıtlıklarını gördüğünüz dünyevi yaşamınızın koşullarını anlayamıyorsunuz. Bu durum nereden geliyor? Kimin hatası? Bu soruyu sakinlik ve tarafsızlıkla cevaplamaya çalışmalısınız, bir çare bulma konusundaki samimi arzunun, onun keşfine doğru atılan ilk adım olduğunu hatırlamalısınız. Kötülüğün iyiliğe olan hakimiyeti, sizin kendi hatanız yüzünden gerçekleşse de, Doğanın tüm

güçlerinin, onlar için belirlenen oluk içinde istikrarlı bir şekilde ilerlediğini görmüyor musunuz?

Tanrım? Mevsimlerin zamanlarından çıktığını, sıcak ve soğuğun birbirleriyle çarpıştığını hiç görüyor musun? Güneşin dünyayı aydınlatmayı unuttuğunu? Toprağın, insanın koynuna koyduğu tahılı unuttuğunu? Otun sapından çocuğun, gelecekteki insanın doğumuna kadar, gözlerinin önünde sürekli gerçekleşen sayısız mucizenin bir sonu var mı? Tanrı'nın yaptığı her şey iyidir; insanın yaptığı her şey kötüdür. Bütün bunların çaresi nedir? Çok basit bir şey. *İnsanlar Tanrı'ya dönsünler* ; *birleşsinler* ve *iman ve vicdanın gözlerine önceden çizilmiş olan* yolu *izlesinler* ."

VINCENT DE PAUL

Not – Bu iletişim “yukarıda belirtildiği gibi” bir öncekiyle aynı çevrede elde edildi; ancak aralarında yalnızca üslup olarak değil, aynı zamanda düşünce olarak da ne büyük bir fark gözlemlenebilir! Bu açık, derin, mantıklı ve Vincent de Paul’ün reddetmeyeceği türden bir iletişimdir; ve bu nedenle güvenle ondan geldiğini varsayabiliriz.

(30) “İleri gidin çocuklar! Saflarınızı sıklaştırın! Yani, birlik kuvvettir.

Bu büyük yapının temellerinde çalışan sizler, onun temelini sağlamlaştırmak için çalışın ve izleyin, o zaman onu çok yükseğe, çok yükseğe kaldırabileceksiniz! İlerleme dünya çapında muazzamdır; sayısız mürit kalabalığı bayrağımızın etrafında toplanıyor *;* en inanmaz olanlardan bile birçok şüpheci yaklaşıyor; evet, onlar da yaklaşıyor!

“İleri gidin çocuklar, yürekleriniz sevinçle, imanla dolu olarak ilerleyin; yürüdüğünüz yol güzeldir; hızınızı kesmeyin; daima düz çizgiyi takip edin; sizden sonra gelenlere kılavuzluk edin; onlar mutlu olacaklar, çok mutlu olacaklar!

"İleri yürüyün çocuklar! Davanızı sürdürmek için süngülerin yardımına ihtiyacınız yok, tek istediğiniz inanç. İnanç kardeşliği ve birlik; bunlar sizin silahlarınız; bunlarla güçlüsünüz, evrenin birleşik tüm büyük hükümdarlarından daha güçlüsünüz, ordularına, filolarına, toplarına ve üzüm güllelerine rağmen!

“Halkların özgürlüğü ve büyük insan ailesinin yeniden doğuşu için savaşan sizler, hadi çocuklar! Cesaret ve azim! Tanrı size yardım edecek! İyi geceler; sizi tekrar göreceğim.”

NAPOLYON

Not – Eğer ciddi ve ağırbaşlı bir adam varsa, o da Napolyon'un hayattayken yaptığı konuşmadır; kısa ve öz konuşma tarzı herkesçe bilinir ve eğer bu kadar ayrıntılı ve gülünç bir mesajı dikte edebildiyse, ölümünden sonra garip bir şekilde yozlaşmış olmalı; ancak bu mesaj belki de "Napolyon" adında bir askerin ruhundan geliyor olabilir.

(31) “Hayır; kişi aynı zamanda sağduyusunu ve zekasını tatmin edebilen ve her şeyden önce insana şu anki teselliyi verebilen bir dine sahip olmadığında, ‘dinini değiştiremez’. Hayır! Kişi dinini değiştirmez; yaptığı şey, delilikten ve tahakkümden bilgeliğe ve özgürlüğe düşmektir. Hadi, hadi, küçük ordumuz! Hadi, ve düşmanın kurşunlarından korkma! Eğer her zaman, kalbinizin derinliklerinden, Tanrı yolundaysanız; yani, eğer her zaman barışçıl ve muzaffer bir şekilde, rahatlık ve özgürlük için savaşacaksanız, sizi öldürecek olanlar henüz atılmamıştır.”

VINCENT DE PAUL

Açıklama – Yukarıdakiler gibi bu kadar gevşek bir dil ve bu kadar sağduyudan yoksun düşüncelerle, mükemmel ve iyiliksever Saint Vincent de Paul adlı adamı kim tanıyabilir? Ruh, “Hayır, kimse dinini

değiştirmez”, “akılsızlıktan ve tahakkümden bilgeliğe ve özgürlüğe düşer” derken ne demek istiyor? “Henüz atılmamış kurşunlarıyla” bu ruh, önceki iletişimde *Napolyon'u imzalayan askerin ruhuyla aynı görünüyor.*

Aşağıdaki iki alıntıya gelince, bu mesajların altına böyle bir ismin imza atılmasının saçmalığı yorum gerektirmeyecek kadar açıktır.

(32) “İnancımın çocukları, materyalistlerin felsefesinin sellerinin çıkarları yüzünden unutulmuş doktrinimin Hıristiyanları, Yahudiye yolunda beni izleyin, hayatımın tutkusunu izleyin, şimdiki düşmanlarımı düşünün, acılarımı, işkencelerimi ve inancım uğruna döktüğüm kanımı düşünün!

“Çocuklar, yeni doktrinimin spiritüalistleri, daha sert olmaya, sıkıntı dalgalarına, düşmanlarınızın alaylarına göğüs germeye hazır olun. İnanç, Doğu'nun Magi'sini inançla Beşiğe götürdüğü gibi, sizi sonsuz mutluluğa giden yolda yönlendirecek olan yıldızınızı takip ederek durmadan ilerleyecektir. Düşmanlarınız ne olursa olsun, denemeleriniz ne olursa olsun, bu sürgün küresinde döktüğünüz gözyaşları ne olursa olsun, cesaret alın, ruhlar dünyasında sizi saracak olan sevincin, geçici varoluşunuzun işkencelerinden çok daha üstün olacağından emin olun. Gözyaşı vadisi, kutsal vahiylere olan görev bilincinizle ulaşacağınız sevinç, kardeşlik ve birlik yolculuğuna yer açmak için ortadan kaybolması gereken bir vadidir. Bu hayat, bu dünyevi kürenin sevgili kardeşlerim, sadece hazırlık niteliğinde olsa da, asla sona ermeyecek olan o hayata iyi hazırlanmış bir şekilde yaşamak için gereken süre boyunca dayanabilir.

Birbirinizi sevin, birbirinizi sevin, tıpkı sizi sevdiğim gibi, ve sizi sevmeye devam edeceğim gibi; kardeşlerim, cesaret, kardeşlerim, sizi kutsuyorum; göklerde sizi bekliyorum.”

İSA

“İnsan düşüncesinin zorlukla nüfuz edebildiği bu parlak ve aydınlık bölgelerden, senin ve benim sözlerimizin yankısı bana ulaştı ve kalbime dokundu.

"Ah! Sizi, doktrinimin devam ettiricilerini görünce ne büyük bir sevinç hissediyorum! Hayır, hiçbir şey sizin iyi düşüncelerinizin tanıklığına yaklaşamaz! Görüyorsunuz ya, çocuklarım, uzun zaman önce dünyaya attığım, zulüm görmüş, bir anlığına zorbaların baskısıyla durdurulmuş olan yenileyici fikir, artık engelsiz bir şekilde devam ediyor, uzun zamandır karanlığa gömülmüş insanlığın yollarını aydınlatıyor.

“Her büyük ve tarafsız fedakarlık, çocuklarım, er ya da geç meyvesini vermiştir. Şehitliğim bunu size kanıtladı; doktrinim uğruna dökülen kanım insanlığı kurtaracak ve büyük suçluların hatalarını silecektir!

“Bugün yeniden doğmuş ailede yerinizi alan sizler kutsanmış olun! İlerleyin, cesaret, çocuklar!”

İSA

Not – Bu iki iletişimde kesinlikle kötü bir şey yoktur; ancak Mesih kendisini hiç bu kadar beceriksiz, iddialı, yapmacık ve gülünç bir üslupla ifade etmiş midir?

Şimdi apokrif olarak alıntılanan tüm iletişimler aynı çevrede elde edildi. Bunlarda bir tür aile benzerliği, benzer ifade biçimleri, aynı ifadelerin sık tekrarı, örneğin, "İlerle çocuklar!" vb. fark ediyoruz ki bunlardan muhtemelen hepsini farklı isimler altında aynı ruhun dikte ettiği sonucuna varabiliriz. Bahsedilen çevrede -ve oldukça vicdanlı, biraz fazla safça olsa da- asla çağrışımlarda bulunmadıkları veya soru

sormadıkları, iletişimlerin kendiliğinden yapılmasını bekledikleri belirtilmelidir; ancak bunu yapmalarının aldıkları mesajların gerçekliğini sağlamaya yeterli olmadığını görüyoruz. Bir dizi ev sorusu bu ruhu uygun yerine koyardı; ancak, ona hiçbir şey sormadıkları ve söylediği her şeyi körü körüne ve tereddüt etmeden kabul ettikleri için, korkacak hiçbir şeyi olmadığını biliyordu ve buna göre onların safdilliğinden yararlanarak kendini eğlendirmiş gibi görünüyor.

(33) “Doğa ne kadar güzel! İlahi Takdir öngörüsünde ne kadar da ihtiyatlı! Fakat sizin körlüğünüz ve insan tutkularınız, Tanrı’nın ihtiyatı ve iyiliğiyle sabretmenizi engelliyor. En ufak bir bulut, öngörülerinizin gerçekleşmesindeki en ufak bir gecikme için hayıflanıyorsunuz; o zaman, sabırsız şüpheciler, her zaman öngörülen, her zaman önceden tasarlanmış, herkesin yararına olan bir sebep olmadan hiçbir şeyin gerçekleşmediğini bilin. Önce gelenin anlamı, yanlış kaygılara sahip insanları, hasatlarınız için kötü bir yıl hakkındaki tüm öngörülerinizi hiçe saymaktır.

“Tanrı, insanları gelecek hakkında sık sık tedirgin eder, onları öngörüye teşvik eder; korkularınızı uyandırmak için tasarlanmış bir şekilde ekilen ve çoğunlukla yoksulların yararına bir insanlık duygusuyla ilham edilen akıllıca bir tedarik fikrinden ziyade açgözlü düşünceleri örten araçların ne kadar büyük olduğunu görün. Tedirginliğinizden kaynaklanacak ulusların uluslarla ilişkilerine bakın; bunun yol açacağı işlemlere bakın; korkularınızı boşa çıkarmak için hangi yöntemlerin birlikte çalışacağını görün, çünkü bildiğiniz gibi her şey birbirine bağlıdır ve büyük ve küçük işlerde işbirliği yapacaktır.

"Ve siz, bu hareketin tamamında, toplumun daha çalışkan sınıfı, sizin, büyüklerin, sizin, bu dünyanın her şeye gücü yetenlerin, zevkinize göre vergilendirilmesi gereken, sizin memnuniyetiniz için yaratılmış insanlar

olarak gördüğünüz o gerçekten ilginç sınıf için bir refah kaynağı görmüyor musunuz?

“Ve bütün bu bir kutuptan diğerine gidip gelmenin sonucu ne olur? Bir kez iyi sağlandıktan sonra hava sık sık değişir; güneş, Yaratıcısının düşüncesine itaat ederek, hasadınızı birkaç gün içinde olgunlaştırır; Tanrı, açgözlülüğünüzün bir eksikliği düşündüğü yere bolluk getirir ve size rağmen alçakgönüllüler yaşayabilir; ve siz farkında olmadan, sizler, kendinizin bile bilmediğiniz bir şekilde, bolluğun nedeni oldunuz.

"Bununla birlikte, Tanrı bazen buna izin verir, kötülerin açgözlü projelerinde başarılı olmaları da olur; ama bu, Tanrı'nın herkese vermek istediği bir öğretidir; O'nun teşvik etmek istediği insan öngörüsüdür; doğada hüküm süren o sonsuz düzendir, insanların taklit etmesi ve teslimiyetle katlanması gereken olaylar karşısındaki cesarettir.

“Felaketlerden hesaplı bir şekilde yararlananlara gelince, emin olabilirsiniz ki, onlar bunun için cezalandırılacaklardır. Tanrı, tüm yaratıklarının yaşamasını ister; insan, ne zorunlulukla oynamalı ne de yararlarında adil olan aşırılık ticareti yapmalıdır, merhametinde büyüktür, nankörlüğümüz için fazla iyidir, Tanrı tasarımlarında nüfuz edilemezdir.”

Patron ALFRED DE MARIGNAC

Açıklama – Bu iletişim kesinlikle itiraz edilecek hiçbir şey içermiyor; aksine, üslup kusurlarına rağmen, yazarın kimliği konusunda cahil okuyucuları yanıltabilecek derin ve felsefi fikirler ve akıllıca tavsiyeler içeriyor. Bunu elde eden medyum, Paris Spiritist Derneği'nin incelemesine sunduktan sonra, ikincisi oybirliğiyle bunun Bossuet'nin ürünü olamayacağını beyan etti. Bu iletişim hakkında danışılan Saint Louis, şu cevabı verdi: "Bu iletişim özünde iyidir, ancak bunun Bossuet'den geldiğine inanmamalısınız. Bunu yazdıran ruh, belki de

bunu bir dereceye kadar büyük Piskoposun ilhamıyla yapmış olabilir ve daha kolay kabul görmesi için Piskoposun adını sonuna koymuş olabilir; ancak imzanın dilin kusurluluğundan kolayca fark edebilirsiniz. Bu, adını Bossuet'nin adının yanına koyan ruh tarafından yazdırılmıştır." Bu ruh, böyle bir dolandırıcılığa kalkışmasının sebebinin ne olduğu sorulduğunda şöyle cevap verdi: “İnsanların dikkatini çekmek için bir şeyler yazmak istiyordum; iletişimimin zayıf olduğunu görünce, ağırlığını artırmak için büyük bir isim ödünç aldım.” – “Ama bunun sahte olduğuna karar verileceğini öngörmedin mi?” – “Ne olacağından kim emin olabilir ki? Aldatılmış olabilirsin. Daha az açık görüşlü olan diğer insanlar, bunun Bossuet’ten geldiğini kabul ederdi.”

Aslında, aldatıcı ruhları teşvik eden şey, birçok insanın, büyük bir ismin görünürdeki onayı altında, görünmez dünyadan gelen her şeyi kabul etmeye hazır olmasıdır. Bu tür ruhların hilelerini engellemek için zekamızı kullanmalıyız; ve bu yalnızca deneyimin ve konunun ciddi bir şekilde incelenmesinin yardımıyla yapılabilir.

İşte bu nedenle, deney yapmaya kalkışmadan önce konuyu incelemeniz tavsiyesini sürekli tekrarlıyoruz; çünkü ancak bu şekilde, araştırıcılar şaşkınlık ve sıkıntı pahasına deneyim edinmekten kaçınabilirler.

BÖLÜM 32

Ruh Sözlüğü

AGENERATE (Yunanca ilkel *a* ve *géine* , *géinomai kelimelerinden* , meydana getirmek; henüz meydana getirilmemiş olan şey). – Bu terim çeşitli elle tutulur hayaletleri ifade eder; bir anlık olarak yaşayan bir kişinin biçimini alabilen ve böylece tam bir yanılsama yaratabilen belirli ruhların durumu.

CLAIRAUDIENCE – Normal işitme aralıklarında duyulamayan şeyleri duyma veya sesi psişik olarak algılama yeteneği. Bu, duyular dışı algının bir örneğidir.

DURUGÖRÜ – Gözleri kullanmadan, olağan zaman ve mekan sınırlarının ötesinde zihinsel olarak görebilme yeteneği; aynı zamanda "İkinci Görüş" olarak da adlandırılır.

DENGESİZLİK – Sapkın veya gezgin ruhların durumu; yani, bedenlenmemiş olanların durumu; bir ruhun, birbirini izleyen iki bedensel varoluş arasındaki aralıklardaki durumu.

İletişime geçmek istediğimiz ruh veya ruhları *çağırma* veya *çağırma* eylemi , yardım veya destek için bir ruh veya ruhlara hitap etme eylemi olan *çağrıdan farklıdır.*

MEDİUMİSTİK (Latince *medium* (aşağıya bakınız) ve *anima* (ruh) kelimelerinden gelir).

Bedendeki ruhlar ile ruhlar dünyasındaki ruhlar arasındaki aracılık etme özel yeteneği veya eylemine ait. Biz "Psişik bir iletişim" diyoruz. "Psişik yeteneğe sahip olmak bazen bir medyum oluşturur."

(Aracı) – Ruhlar ve insanlar arasında aracılık eden veya aracılık eden kişi.

MEDYUMLUK – Psişik yeteneğin kullanımı. Bir medyumun çağrısı, işi, misyonu veya eylemi.

PERİSPİRİT (Yunanca *peri* roundabout ve Latince *spiritus* , nefes, ruh kelimelerinden) – Ruhun yarı maddi zarfı. Enkarnasyon sırasında, enkarne olmuş ruh ile onun bedensel bedeninin maddesi arasında bir bağlantı veya aracı görevi görür; düzensizlik sırasında, ruhun kişiliğinden ayrılamaz olan, ruhun akışkan bedenini oluşturur.

PNEUMATOGRAFİ (Yunanca *pneuma kelimesinden* , hava, nefes, rüzgar, ruh ve

grapho (yazarım) – Bu kelime, medyumun elini kullanmadan, ruhların doğrudan yazılmasını ifade eder.

PSİKOGRAF (Yunanca *psuké* kelebek, ruh ve *grapho* , yazıyorum) – Psikografi yoluyla yazan kişi; bir yazma aracı.

PSİKOGRAFİ – Ruhların bir medyum tarafından yazılması.

PSİKOFONİ – Trans halindeki bir medyumun sesi aracılığıyla ruhların iletişim kurması.

REENKARNASYON – Bir ruhun maddi hayata geri dönmesi; bu gezegende ve diğer maddi dünyalarda çok sayıda varoluş.

SEMATOLOJİ (Yunanca *sema* , bir işaret ve *logos* , bir söylem kelimelerinden) – İşaretlerin dili. Ruhların hareketsiz bedenlerin hareketleriyle iletişimi.

RUH – Spiritist teoriye göre *ruhlar, yaratılışın akıllı varlıklarıdır ; görünür dünyanın sınırlarının ötesindeki evreni doldururlar ve görünmez dünyanın nüfusunu oluştururlar ; dünyada* veya başka kürelerde yaşamış ve bedensel zarflarını terk etmiş insanların ruhlarıdır.

SPIRIT-RAPPERS – Varlıklarını ve niteliklerini çeşitli türlerde rap ve gürültülerle ortaya koyan bir ruh sınıfı.

SPİRİTİST – Spiritizmle ilgisi olan kimse; spiritizmin taraftarı; ruhların tezahür ettiğine inanan kimse.

SPİRİTÜALİZM – Maddeciliğin zıttı; ruhsal ve maddi olmayan ruhun varlığına inanç. Biz, *Spiritüalizmin tüm dinlerin temeli olduğunu söylüyoruz* .

SPİRİTÜALİST – Spiritüalizmle meşgul olan kişi; spiritüalizmin taraftarı. Evrende madde olmayan bir şey olduğuna inanan kişi spiritüalisttir , ancak spiritüalizm mutlaka ruhların tezahürlerine inanmak anlamına gelmez. Her *spiritüalist* mutlaka bir *spiritüalisttir* , ancak her *spiritüalist mutlaka bir spiritüalist* değildir ; *materyalist* ne biridir ne de diğeridir.

“ *Spiritüalist* felsefe”yi, “teorik materyalizmin” antitezi olarak; “ *Spiritüalist* fikirleri temsil eden bir eser”i, “materyalist fikirleri temsil eden bir eser”in zıttı olarak söylüyoruz. “ *Spiritüalist* tezahürler, ruhların madde üzerindeki etkisiyle üretilir”; “ *Spiritüalist* ahlak, ruhlar tarafından verilen öğretilerin sonucudur” diyoruz. “ *Spiritüalist* inancı alaya alan spiritüalistler var.”

spiritüalist yerine *spiritüalist* kelimesinin kullanılması karışıklığa yol açacaktır.

TRANS – Kişisel bilincin askıya alındığı, bir medyumun, dışarıdan gelen bir zekâ tarafından kontrol edildiği ve ölülerle iletişim aracı olarak kullanıldığı geçici bir durum.

DAKTİLO (Yunanca *tupto* , vuruyorum kelimesinden) – Tipoloji üretme gücüne sahip olan kişi; vurma veya devrilme aracı.

TİPTOLOJİ – Rap veya tilt dili; bir ruh iletişim biçimi. *Alfabetik tipoloji* ; harflerin (veya şifrelerin) rap veya tilt ile belirlenmesi.